

ספר

עַצְתּוֹ אָמוֹנָה

חִלּוּק א'

אִדְישׁ

שְׂמִינִי הַעֲרֵלִים בְּרוּזָן גַּעֲשָׁרִין דִּירֶךְ דָּעַר וְאֶשְׁבָּה שְׁלִיטָא, פַּיל
מִיט וְתִחְזֹקָה וְיָאוֹי עַדְעָא אַיד אָז אָזְנָתָם קָעוֹ זָכוֹה יָיוֹן מַצְלָח צָנוֹ
יָין אָנוֹ זָהָרָה אַלְטָן אַוְיָחָד דָּעַר וְעַלְטָן, נִשְׁטָח בְּיָין חִילָוק אָנוֹ וְעַלְכָעָ
מַצְבָּע רַעֲפָוִטָּה וְיָה, מִט עַצְותָה אָנוֹן הַרְכּוֹת אַוְיָחָד טָאגְעַלְקִין לְעַבְנָה.

גַּעֲפָוִט אַוְיָחָד וְעַרְטָר פָּון הַיְלָאָן רַבְּיָן,

אַזְדָּגָנוֹ מַוְיִינָן וְרַבְּנָן

רַבְּיָנָה מַבְּרָסָלָב, זָכוֹתָן יָנוֹעַלְיָנוֹ

אָנוֹ אַוְיָחָד וְעַרְטָר פָּון יָנוֹי תְּלִמְיד מַוְיִינָה הַאֲנוֹן הַקְּדוּשָׁ

רַבְּיָנָה מַבְּרָסָלָב, זָכוֹתָן יָנוֹעַלְיָנוֹ

אָנוֹ אַוְיָחָד וְעַרְטָר פָּון זָיְדָה פְּלִמְיד וְאָסָחָט אַרְיִיעָעָבָעָגָגָת

וְיִעְרָעָה יְלִילִיְעָה לִימְדָים אָנוֹ דִּי נַעֲגַעַלְיָעָלָט

כְּבָוד קְדוּשָׁתָן מַוְיִינָה מַוְהָרָא"ש, זָכוֹתָן יָנוֹעַלְיָנוֹ

גַּעֲפָלָאָטָן מִט פְּסָקוּדָם פָּון תָּרָה, בְּגִיאָים, וְתִחְנָכִים,

אוֹ מַאֲמָרִים פָּון דִּי הַיְלָאָן חָנוֹן, פָּון דִּי גַּמְרָא

אָנוֹ מַדְרָשִׁים אָנוֹ זָהָר הַקְּדוּשָׁ.

אַרְיִיסְגָּעָגָעָפָן שְׁנַת תְּשָׁעַח' לְפָ"ק

דָּוָרָה חַסְדִּיְבָּרָסָלָב - נָא יָאָרָק יְצָ"ז

צו באקומען די אונ אנדרע ספרים און קונטראיסים:

היכל הקודש בארא פארק
Hechal Hakodesh Boro Park
1011 41 Street
718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג
Hechal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
718-384-1652

היכל הקודש קריית יואל
Hechal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
845-243-0563

היכל הקודש קריית יואל
Hechal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Hechal Hakodesh Monsey
32 Dolson Rd.
347-733-7551

היכל הקודש בלומינגגראו
Hechal Hakodesh Blominggrove
24 Merriewold Ln S
845-379-1161

Visit Our Web Site:
www.BreslevCenter.com

צו העורן די הערליך שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169 |
קו
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי
צו באקומען די חיזוק יומי
טיעלעפאוון מעסידזשינג
347-630-2876 |
אימעל
chizikyomi@gmail.com

חיזוק צום טירן

אייר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרישות,
ניגונים סייד'יס, USB'ס, און נאך;
דעליווערט צו איינער טירן! רופט אידיאן: 347-4908-509

לֹא כְלָעֵל מִי יְהִי צָדִיק

לכבוד נשימת מאור עיניינו חיית נפשנו.

אֲשֶׁר נִשְׂא אָוֹתָנוּ עַל לְבָו פָּאָשֶׁר יִשְׂא הָאָמֵן אֶת הַיּוֹקָן, לְהַחֲיוֹתָנוּ כְּמַיִם נָאָה, לְהַטְעִימָנוּ מִצּוֹנָה עֲזֹבָתָנוּ נְעִימָות, דִּידָוֹת, זַיְדָוֹת, זַיְדָה אֶת שְׁלִינָה עַל תִּבְרָה, וַחֲדִיר בְּרִכּוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂנַא אֶל בְּכָל הָעוֹלָם כָּל - אָמְנוֹת בָּרוֹהָה וַמִּזְכָּת בָּו תִּבְרָה, וְגַרְבָּ אלְפִי נְשָׁמוֹת אֶל הַחֹן וְהַיְפִי אֲשֶׁר בְּפָחָל נְבוּעָ מִקּוֹר חַכְמָה שָׂוָה, הוּא נִיהוּ קָרָב הַאָזְן הַצָּדִיק, אִישׁ הַאֲשָׁפָולָת - שְׁהַכְל בָּו הַחֲסִיד הַאֲמֵנִי עַונְדָה תִּמְמִינָה וּבְפִשְׁיטָות, מִסְרָן נְפָשָׁו אֶלְיוֹ יִתְבָּרָה בְּכָל יוֹם וָיּוֹם עַמְדוֹעַל דְּעֻתָּו, וְסַבְּל יִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים כָּל מִי תְּהִי, רַבִּים הַשִּׁבְמָעָן וְקַרְבָּם אֶלְיוֹ יִתְבָּרָה, הַעֲמִיד תַּלְמִידִים רַבִּים, יְרָא ה' וְחוֹשֶׁבֶן שָׁמָן, בָּעֵל הַמְּתָבֵר סְפִי שְׁוֹת אֲשֶׁר בְּנָתָל, וּסְפִר 'שְׁפָת הַנַּחַל' פָּרוֹשׁ עַל הַפְּרָר הַקָּדוֹשׁ לְקֹאַשׁ מַוְּהָרָע"ז. וּקְבָז וּלְקַטְּסָרִים רַבִּים וּכְדִידִים מַדְבָּרִים רַבְּנָנוּ הַקָּדוֹשׁ מַוְּהָרָע"ז מַבְּרָסָכָב, וּתְלִימִידָה הַקָּדוֹשׁ מַוְּהָרָע"ז - זְכוֹתָם גַּנוּ עַלְנוּ. וְהַפִּיצָם בְּכָל קָזְזִוְתָבָל, וּבְפִרְטִיתָה הַקָּנוֹטָרִים הַמְּפָרָסִים שְׁהָחִיא אֶלְפִּים וּוּבְכּוֹתָנִים נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְחַזְקָקָ אָוֹתָם לְחוֹר בְּתִשְׁבָּה.

עַטְרַת רָאשָׁנוּ, נִיר הַפְּאַרְתָּנוּ, הַמְּלָאָךְ הַנְּצָבָע עַל רֹאשׁ הַרָּה, עַמּוֹד הָאָשׁ אֲשֶׁר לְעֵינֵי הַמְּחֻנָּה, מוֹרָה גַּדְעָן וּמִשְׁׁוֹבֵב נְתִיבוֹת מַזְנָנָה וּמַאֲרָנוּ

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלָמָה זִצְוָקָלָה"ה

בָּן הַאָזְן רַבִּי מְנַחָּם אֶבֶן צִ"ל
הַרְבָּכָמְפָאָקָא וּבְעַל הַמִּנְחָת אֶבֶן וּעָוד
כִּכְוֹת יְגַן עַלְנוּ וּעַל כָּל יִשְׂאָל
בְּחִדְשָׁת קְטוּרָא אַתְּקָטָיר לִשְׁבָה שֶׁל מַעַלָּה
לְהַתְּלִין בְּכָל צָה הַצָּדִיקִים אֲשֶׁר בָּנוּ עָזָן
י"ז שְׁבָט תְּשָׁע"ה

תְּהִא נְשָׁמוֹת הַקָּדוֹשָׁה צְרוֹר בָּצְרוֹר הַחַיִים

אַלְפִי יָמֶשֶׁקָה מִתּוֹרַת רַמֵּן

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות הרה"ג

מוח"ר יוֹאָל רַאֲתָה שְׁלִיט"א

ראש ישיבת תפארת התורה

ברסלב

יה רצון שיזכה

לכל הברכות הכתובות בתורה,

מתוך בריות גופא ונהורא מעלה

שפע קודש בבני חי ומזוני,

אריכות ימים ושנים

ונחת דקדושה מכל יצאי חלציו

אמון כן יהיה רצון

אַ וְאֶרְטַּפְּן דִּי אַרְזִיסְגָּעַבְּעַר

מיר קענענע נישט געגעג דענקען אוון לוייבן דעם אייבערשטיין, וואס ער
האט אוון געשיקט דעם היילען גרויסן צדיק, דער הייליגער רבוי, רבוי
נהמן מברסלוב זכותו גאנַעלַען, צו באלייכטן אונגעערע אוינַען מיט זיין
הייליגע ספּרים אוון עצאות. וואס מיט זי קען יעדר איד אן אויסנאם,
פֿונְגָּעָם קָלְעַנְסְּטוּן בֵּין גְּרָעָסְּטָן, זָכָּה זַיִן צו ווערן נאַנט צום אַיְבָּעָרְשָׁטָן,
אוון צוקוינַען צו דִּי מְעָרְסְּטָעָן וואס מען קען נאר צוקומען אויף דער וועלט.

דער הייליגער רבוי זאגט (היילען סיכון שנ'ח): "מיט יעַדְעַ תָּרָה אַדְעַר
שְׂמוּעָס וואס אַיך זָאָג, קען בְּנַעַן ווערן אָנָּמָת' ער עַרְלִיכָּעָר אַיך אָוֹן
אַ גְּרוּסְּעָר צְדִיק, אָזְיַי וְיַי אַיך וְיַיְסָס וואס עַס מִינִּינַט אָוֹן עַרְלִיכָּעָר אַיך",
וְוַיְלַי יעַדְעַ תָּרָה אָוֹן שִׁיחָה פּוֹן הייליגן רבּי קען צוינַיְזָה קומען סִי פָּאָר
אַ גְּרוּסְּעָר צְדִיק וואס ער קען פּוֹן דעם אַרְזִיסְגָּעַבְּעַר אַ זָּוָעָן וְיַי אָזְיַי
צו דינַעַן אַיְבָּעָרְשָׁטָן אַזְיַי זַיִן מְדִרְכָּה; אָוֹן עַס קען אַזְיַי צוינַיְזָה קומען
פָּאָרָן יְדִירִיכָּסְּטָן מְעַנְטָשָׁה, עַס וּוּטָאַים אַזְיַי וְיַיְזָן אַ זָּוָעָן זַיִן מְצָבָה,
וְיַי אָזְיַי אַרְזִיסְצָוְנִיָּן פּוֹן אַלְעָם שְׁלַעַכְּטָס, אָוֹן ווערן אָנָּמָת' ער עַרְלִיכָּעָר
אַיך אָוֹן אַ גְּרוּסְּעָר צְדִיק.

דער הייליגער רבוי האט קלאר גענַעַגט (שיחות הר'ן סיכון ר'ט) אוו דִּי
אלָלָה תָּרוֹת אָוֹן שְׂמוּעָס וואס ער האט גענַעַגט, גענענע נישט גענַעַגט
געוויאָרָן נאָר פָּאָר זַיִן דָּוָר, נאָר אַזְיַי פָּאָר דִּי שְׁפָעַטְעַרְדִּיעַ דָּוֹתָה. אָוֹן
דָּעַרְפָּאָר הָאָט דָּעַר רבוי זַיִעַר גַּעֲוָאַלְט אוֹ מעַן זָאָל וְוַיְטָעַר אַבְּעַרְגָּעַבָּן
דִּי אלָלָה תָּרוֹת אָוֹן עַצְוֹת אַזְיַי פָּאָר דִּי קִינְדָּעָר אָוֹן אַיְינְקָלָעָךְ עד סָרָף
כָּל הָדוֹרוֹת. אַיְינְמָאָל הָאָט דָּעַר רבוי גַּעֲנַעַגְט (שם) מיט אַ גַּעֲוָאַלְדִּיעַ
ברַעַן דָּעַם פְּסָוק (ורבים ד, ט) "וְהַזְּדַעַתּוּם לְבִנְיכֶם וְלְבָנֵיכֶם" - "אַיְעַרְעַ
קִינְדָּעָר זָאָלְט אַיר מְזִדְיַע זַיִן וואס דָּא הָאָט זַיִךְ גַּעֲנַעַגְטָן!"

עַצְתָּנוֹ אֲוֹאֶרֶת פָּוֹן דִּי אַרְוִיְקָעֶבָּר אַמְוֹנָה

נַּאֲךְ דֵי הַסְּתָלְקוֹת פָוֹן הַיְּלִינָּן רַבִּין, הָאָט זַיִן בָּאַלְיבְּטָעֵר תַּלְמוֹד רַבִּי
נַּחַן זַכְוֹתָו גַּן עַלְיָנוֹ, זַיךְ וּוּיְטָעֵר מַוסְרָר נַפְשׁ גַּעֲוֹעַן אַרְיִיכְוָרָעָגָן אַיִן
דִי וּוּעַלְתָּ דִי הַיְּלִינָּעַ לִמְדּוֹתָים פָוֹן רַבִּין, עָרְפָלְעָט אַרְקָמָפָאָן אַוְן רַעַן
מִיטָּמְעַנְטָשָׂן אַוְן מַחְדָּשׁ זַיִן חִידְשִׁי תּוֹרָה, אַלְעָסָנָר גַּעֲבּוּעַט אַיִּפְרָן
הַיְּלִינָּן רַבִּיןָס תּוֹרָות, וּוָאָס פָוֹן דָעַם אַיִן גַּעֲוֹוָאָרָן זַיִינָעַ הַיְּלִינָּעַ סְפָרִים
לְלִיקּוֹטִי הַלְּכוֹתָס, אַוְן עָרְפָלְעָט אַרְיִיכְוָרָעָגָן אַיִן זַיִינָעַ תַּלְמִידִים אַוְן
זַיִן זַאלָן אַזְיךְ וּוּיְטָעֵר אַוְיסְקָלָעָרָעָגָן פָאָר אַנְדָעָרָעָגָן דִי לִמְדּוֹתָים פָוֹן
רַבִּין, דָאָס אַיִן גַּעֲוֹוָעַן זַיִן עִקָּר צַיל אַיִן לְעַבָּן. זַיִן מַהָּא אַוְן פְּלָאָג אַיִן
נִישְׁתָּגַעַוּן אַוְמַיִּיסְטָן, בְּרוּכָה, נַאֲר דָוָרָךְ אַיִן גַּעֲבָלְבָּן דִי לִמְדּוֹתָים
פָוֹן רַבִּין אַוְן עַס וּוּרְטָן וּוּיְטָעֵר צַוְּשָׁפְרִיטָן אַיִן דִי נַאֲצָע וּוּעַלְתָּ.

אַיִינָעַם הַיְּנִיטִּיגָן דָוָר, הַאָבָּנוּ מִיר זַוְּחָה גַּעֲוֹוָעַן צַוְּ אַסְפָּעָצִיְּעָלָעָמָה
פָנְגָעָם אַיִּבְעָרְשָׁטוֹן, דָאָס אַיִן כְּבָוד קְדוּשָׁתָן מַרְנוֹן מַוְתָּרָאָשָׁן זַכְוֹתָו גַּן
עַלְיָנוֹ, וּוָאָס הָאָט זַיךְ מַוסְרָר נַפְשׁ זַיִן נַאֲנָן לְעַבָּן אַרְיִיכְוָרָעָגָן דָעַם
הַיְּלִינָּן רַבִּיןָס לִמְדּוֹתָים אַיִן דִי נַאֲצָע וּוּעַלְתָּ, מִיטָּמְעַנְטָשָׂן זַיִינָעַ הַיְּלִינָּעַ סְפָרִים
אַוְן קְונְטָרִיסִים אַוְן בְּרִיוֹו וּוָאָס זַעֲנָעָן מַחְנָן אַוְן מַחְזָקָה הַוְנְדָרְעָטָר טַוְיְעָטָר
אַיִן אַיְבָּעָרָעָלָעָמָה עַקְוָן וּוּעַלְתָּ. דִי סְפָרִים זַעֲנָעָן גַּעֲשָׁרְבָּן מִיטָּמְעַנְטָשָׂן אַיִן
חִכְמָה אַוְן שְׁלֵל, זַיךְ אַרְאָפְוָלָאָזָן צַוְּ יְעַדָּן מַעֲנָטָשָׂן, אַיִן וּוּלְכָעָמָה
עָרְפָלְעָט נַאֲר זַיִן, אַזְיךְ אַיִן אַיִּפְהָיָבָן, אַיִם מַחְנָן אַוְן מַחְזָקָ זַיִן,
אוֹ עָרְפָלְעָט נַאֲךְ אַזְיךְ צַוקְמָעָן זָוָם אַיִּבְעָרְשָׁטוֹן, אַרְיִיכְוָרָעָגָן אַיִן יְעַדָּן
מַעֲנָטָשָׂן אַשְׁמָנָה הַחַיִּים, אַגְּעַשְׁמָאָק אַיִן לְעַבָּן, מַעַן זַאל וּוּסָן וּיִזְוִי
אַדְוָרָךְ צַוְּ גַּיִן דָעַם לְעַבָּן אַוְיפָּהָיָבָן, אַיִן גַּעֲשָׁמָאָק, צַוְּ לְעַבָּן
מִיטָּמְעַנְטָשָׂן אַוְן מַקְיִים זַיִן זַיִינָעַ מִצּוֹתָ מִיטָּמְעַנְטָשָׂן פָּרִידָ.

אַיִן דָעַם בִּיטָעָרָן טָאגְיַיְשָׁ בְּשָׁבְט תְּשִׁיעָה לְפָ"ק, הַאָבָּנוּ מִיר פָאַרְלוֹיָן
דִי גַּרְזִיסְעָ אַבְיָדָה שְׁאָיִן לְהַתְּמוֹרָה, וּוּעוֹ כְּבָוד קְדוּשָׁתָן מַרְנוֹן מַוְתָּרָאָשָׁן
זַכְוֹתָו גַּן עַלְיָנוֹ אַיִן וּסְפָלָק גַּעֲוֹוָאָרָן לְחַיִּים הַעֲולָם הַבָּא. מִיר הַאָבָּנוּ
פָאַרְלוֹיָן מַוְתָּרָאָשָׁן, דָאָס אַיִן אַיִּבְעָרְעָט אַבְיָדָה וּוָאָס הָאָט נִישְׁתָּ קִיְיָן
שְׁאָזָן, מַוְתָּרָאָשָׁן הָאָט אַוְנוּ אַבְעָרָאַגְעָלָאָזָן זַיִינָעַ סְפָרִים אַוְן זַיִינָעַ

עַצְתָּנוֹ אֲוֹאֶרֶת פָּנִים דֵּי אַרְוִיְסָגָבָעָר אַמְוָנָה :

למודים מיט וואס מיר זאלן זיך וויטער שטארקן אונ אונגעין, מיר זאלן זיך וויטער האלטען מיט דעם, מיר זאלן זיך וויטער פיין און די וועגן, וואס ער האט אונ געלערנט, אונ דאן וועט זיין אוזי וו ער לאָעַט נאָה, אוזי וו דער רבּי זאגט (ליקוטי מורה ר' חלק א' ספּון קצ'בּ) או די פֿנים, שלל אונ דִ נְשָׁמָה פָונְגָם צְדִיק לִיגָט אַין זִיְנָע סְפּרִים, אויב לְעַרְנָט מַעַן די סְפּרִים אונ קַיְוּן פְּרוֹפִירְט מִקְיָים צו זִיְן וואס דָּאָרֶט שְׂטִיטַט, דָּאָן אַיְ דָּאָס אַזְוִי וו דָּעַר צְדִיק אַיְ נָאָךְ דָּאָ צְוּוִישָׁן אָנוּ.

רבּי נְגָן זאגט (ליקוטי הילכות הלוחן, הילכה ח, אות י"א-ב') אויף דעם וואס משה רבּינוּ האט געניאגט פָאָר די אַיְזָן (דברים ל"א כ"ט) "כִּי בְּעֵתִי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי הַשְׁחַת תְּשַׁחַתְּנוּ, מְשֻׁהָ וּבְבִינָה הַאֲט געניאגט פָאָר די אַיְזָן או זִי וועלו זיך אַפְּקָעָרְנוּ פָונְגָם אַיְבָעָרְשָׁטָן נַאֲכָדָעָם וואס ער וועט שטארבוּן, זאגט אויף דעם רְשִׁי או מיר זענען דָאָךְ או די אַיְזָן זענען אַיְ גַּעַשְׁטָרְבוּן, וואיל אונ ערליך אויך נאֲכָדָעָם וואס משה רבּינוּ אַיְ גַּעַשְׁטָרְבוּן, נאָר פָוּן דָעַם לְעַרְנָט מַעַן אַרְוִיס אַזְוִי וו לאָנְגָ דָעַר תְּלִמְדִיד לְעֵבֶט, אַיְ נָאָךְ אַזְוִי וו דָעַר רבּי לְעֵבֶט. וו לאָנְגָ דָעַר תְּלִמְדִיד יְהֹשָׁעָ בָּנוּ נָנוּ האט געלעט, אַיְ דָאָס געניען אַזְוִי וו משה רבּינוּ אלְיָהָן האט געלעט. פָרָעָגָט אויף דעם רבּי נְגָן וו אַזְוִי קָעָן מַעַן בְּכָלְלָן זאגט או צְדִיק אַיְ גַּעַשְׁטָרְבוּן? חַזְלָאָן דָאָךְ (ברכות י"ח) "צְדִיקִים בְּמִתְתָּנוּ נִקְרָאוּ חַיִּים", אַפְּיָלוּ זענען אַצדִיק גַּיִּיט אַוּוּק פָוּן דָעַר וּוּלְטַט, אַיְ עַס נָאָךְ אַזְוִי וו ער לאָעַט.

נאָר דָעַר זָהָר הַקְדוֹש זאגט (פרקשת תורה, קע"ד) אויפּן פְּסוֹק (דברים ל"ד, ה) "וַיְמִיתָ שֵׁם מֹשֶׁה עָבֵד הָיָה", וו אַזְוִי קָעָן מַעַן אַזְוִי משה רבּינוּ אַיְ גַּעַשְׁטָרְבוּן? נאָר באָמָות אַזְוִי ער טַאַקָּעָ נִישְׁטָן גַּעַשְׁטָרְבוּן, נאָר בַּי אַזְוִי אַזְוִי ער אַיְ גַּעַשְׁטָרְבוּן. דָאָס מִיְנָט צו זאגט או באָמָות שטארבט אַצדִיק קִיְמָאָל וִישְׁטָט, זִיְנָע תְּרוֹות אָונְן לְמַזְדִּים בְּלִיְבּוֹן אויף אַיְבִּיגְנָן, נאָר אויב מיר לְעַרְנָעָן נִישְׁטָן זִיְן תּוֹרָה, מיר גַּיְעָן נִישְׁטָן אַין זִיְנָע וועגן, דָאָן אַיְ עַס אַזְוִי וו ער אַיְ גַּעַשְׁטָרְבוּן בַּי אָנוּ. וו לאָנְגָ עַס

עַצְתָּנוֹ אֲוֹאֶרֶת פּוֹן דִּי אַרְוִיסְגָּעֶבֶר אַמְוֹנָה

לעבט אַבְּעָר אַתְּלָמֵיד וּאַס ֻעָר גַּעֲבַט וּוַיְטַעַר אַיְבָּעָר ְאַס וּאַס דָּעָר
רְבִי הָאָט אַוְנִי גַּעֲלָרְנַט, ֻעָר אַיִז מַעֲזָר אָנוּ מַחְזָק אַיְדִּישׁ קִינְדָּר אָז
זַי זָאָלָן זַיְה וּוַיְטַעַר הַאַלְטָן מַטְטָן דִּי לְמַזְדִּים פָּנוּעָם צָדִיק, דָּאָן לְעַבְט
דָּעָר צָדִיק וּוַיְטַעַר בַּי אַוְנִי. אָנוּ דָּעַרְבָּעָר, וּוֹ לְאָנָג דָּעָר תַּלְמִיד יְחוֹשָׁע
בּוֹ נָנוּ הָאָט גַּעֲלָעַבְט, אָנוּ ֻעָר הָאָט וּוַיְטַעַר אַיְבָּרְגָּעַבְּנוֹ אָנוּ מַחְזָק
גַּעֲוָעָן דִּי אַיְדָן אָז זַי זָאָלָן זַיְה הַאַלְטָן צַו דָּעָם וּאַס מַשָּׁה רְבִינוּ הָאָט
אוֹנִי גַּעֲלָרְנַט, אַיִז דָּאָס גַּעֲוָעָן אַזְוִי וּוֹ מַשָּׁה רְבִינוּ הָאָט נַאֲכָלָץ
גַּעֲלָעַבְט.

זָאָגָט דָּאָרֶט וּוַיְטַעַר רְבִי נְטוּן אָז דָּאָס אַיִז נִישְׁטָן נָאָר גַּעֲוָעָן אַיִז
יְעַנְעָם דָּוֹ, נָאָר דָּאָס גַּיְט וּוַיְטַעַר אָנוּ בַּיְזָן הַיְנִטְגָּן טָאג, אָז אַפְּילָז
וּוֹעַן דָּעָר צָדִיק אַיִז שְׂזִין אַזְוָעָק פּוֹן דָּעָר וּוֹעַלְט, דָּאָרָף מַעַן גַּלְיְיבָן אָז
סְאַיִז נַאֲך גַּעֲבָלִיבָן אַיִזְמָס אַדְעָר מַעֲרָרָעָה תַּלְמִידִים פָּנוּעָם צָדִיק, וּאַס
זַי הַאָבָּן דָּעָם כְּחָה וּוַיְטַעַר אַיְבָּרְגָּעַבְּנוֹ דִּי לְמַזְדִּים פָּנוּעָם צָדִיק, דִּי
אַמְּתָעָת תַּלְמִידִים פָּנוּעָם צָדִיק, יְעַנְעָן אַזְוִי וּוֹ ֻעָר אַלְיַין (לִקְשָׁוּ מַוְרָר), חָלָק
בָּ, סְפָּנוֹ זָ, אָנוּ וּוֹעַן זַי גַּעֲבָן וּוַיְטַעַר אַיְבָּעָר דִּי תַּוְרָה פָּנוּעָם צָדִיק, אַיִז
דָּאָס אַזְוִי וּוֹ דָּעָר צָדִיק אַיִז דָּא מִיט אַוְנִי, ֻעָר וּוֹעַט נַהֲלָבָש אַיִז דָּעָם
תַּלְמִידִים דִּבְרָוִים, אָנוּ עַס אַיִז מַפְשִׁישׁ וּוֹ דָּעָר צָדִיק לְעַבְט מִיט אַוְנִי
אָנוּ רְעַדְתָּ צַו אַוְנִי, אַזְוִי וּוֹ חַיְיָל זָאָנָן (בְּמִתְהָרָת צְ"ו) אַוְיַיְן פְּסָוק (תְּהִלִּים
סְ"א, ה) "אָגָוָה בְּאַהֲלָך עַלְמִים", אָז וּוֹעַן מַזְאָגָט נַאֲך אַדְבָּר חֲלָכָה
פּוֹן אַתְּלָמֵיד חָכָם, רְעַדְנוּ מִיט זַיְנָע לִפְנֵן אַיִז קָבָר.

אוֹנְגָעָר אַרְבָּעַט אַיִז אַיְפְּצָוֹזָקָן דָּעָם תַּלְמִיד וּאַס קָעָן אַוְנִי אַיְבָּרְגָּעַבְּנוֹ
דִּי לְמַזְדִּים פּוֹן רְבִיְז, וּאַס קָעָן אַוְנִי וּוַיְטַעַר מַחְזָק זַיְה אָנוּ מַעֲזָר זַיְה
צַו זַיְה צַנְגָּעַבְּנִידָעָן צָו אַיְבָּרְשָׁטָן, אָנוּ צַו דִּינְעָן דָּעָם אַיְבָּרְשָׁטָן מִיט
אָנוּ אַמְּתָעָת, מִיט דִּי אַלְיַין גַּעֲוָאָלְדָעָן אָנוּ הַיְלִיגָּע עַצְוֹת וּאַס דָּעָר רְבִי
הָאָט אַוְנִי גַּעֲלָרְנַט.

אַיִז יָאָר תַּשְׁס"ט לְפָ"ק אַיִז גַּעֲעַפְּנַט גַּעֲוָאָרוֹן דִּי הַיְלִיגָּע יִשְׁיבָה "יִשְׁיבָה
תְּפָאָרָת הַתּוֹרָה", דָוְרָכֶן רָאֵש יִשְׁיבָה הַרְהָגָג מַוחָה רְיָאֵל רְאֵתָה שְׁלִיטָא,

עַצְתָּנוֹ אֲוֹאֶרֶת פָּנוֹ דִּי אַרְוִיסְגָּבָעָר אַמְוָנָה

ט

דער תלמיד חביב פון כבוז קדושת מערן מוהרא"ש זכותו ינו עליינה,
מייטין ציל או די בחרורים און ישיבה זאלן דינען דעם אייבערשטיין און
זיך מתוק זיין מיט די למוקדים און עצות פון היילען רבין, אווי זיך
מודרא"ש האט אונז געלערנט.

קאטיש זואס אין אנחוב איז די היילגע ישיבה דורכגענאנגע פילע
שׂועוּרִיקִיָּטָן, האט זיך עס אבער צעווואקסן אויף נאר א געוואָלְדִּיגָּע
פארגעם, נישט נאר איז די ראמען פון די ישיבה לעבן די בחרורים מיט
די למוקדים פון היילען רבין, נאר עס האט זיך אויך איסגעַשְׁפָּרִיט
אייבער די גאנצע וועלט, פון אייבעראל הערט מען די דרישות זואס ווערן
געוּאנט אין ישיבה, טוינטער אידן אייבער די גאנרער וועלט שעפּוּ
התחזקות פון די געוואָלְדִּיגָּע דרישות. בי די דרישות זאנט דער ראש
ישיבה שליט"א בלויי אייבער די היילגע ווערטער פון רבין לוי זיך
מודרא"ש האט אונז געלערנט, נאר ער ברענט עס מער אראָפּ איז
ס'יאָל זיין פאָסִיג פֿאָרְן הַיְנִיטִינָן דוח, מיט די היינטיג נסיוּנות און
שׂועוּרִיקִיָּטָן, זיך אווי זיך צו דערהָאלְטָן איז יעָדוּ מִצְבָּה, ווי אווי מיר
זאלן זיך אויך קענען באנוּזן מיטין רבינִיס עצות איז אונזער היינטיג
לעבן.

אווי זיך דער נאמען פונעם ראש ישיבה שליט"א איז צעשפּרִיט
געוּאָרָן אייבער די וועלט, האָנוּ אַנְגָּהָזִין צו קומען בריוו פון אייבעראל
אנַצְפְּרָעָן פונעם ראש ישיבה שליט"א פֿאָרְשִׁיךְעָנָעָן סָאָרְט שָׁאָלָות, ווי
אווי זיך אָנוּ עָצָה צו גַּעֲבָן אַזְנִיבָּרְסִיךְעָנָעָן סָאָרְט מִצְבָּים, מיט די עצות
פון היילען רבין. די בריוו זואס דער ראש ישיבה שליט"א האט
געגענטפּערט האט זיך אויך נאר שְׁטָאָרְקָן צעשפּרִיט איז ווערן געליעט
דורך טוינטער אידן, וועלכּע גענִיסָן דערפּוּ נאר אָסָּאָד התחזקות איז
הדרכות.

עס איז גָּרוּז אַונְזָעָר קְרִידָא אוּ מִיטָּן אַיְבָּעָרְשָׁטָןְסָ הַילָּפּ הַאָנוּ מֵיר
צִוְּזָמָגְעָנָמָעָן די אלעָ בריוו, און עס אַפְּגָּעָדְרוּקָט אויף אַ שִׁינְעָם

עַצְתָּנוֹ אֲוֹאֶרֶת פָּנִים דֵּי אַרְוַיְסָגָעָבָעָר אַמְוָנָה

פָּאַרְמָאַט, אָז יַעֲדָר אִיד זָאֵל זִיךְעַנְעָנוּ כְּתָחֵן זַיְן דְּעַרְמִיט. דָּעַר סְפִּרְךָ וּכְעָר אַרְוַיְסָגָעָבָעָר אָוֹן מְחֻזָּק זַיְן פִּילָּע אַיְדִּישׁ עַקְיָדָר. מִיר דַּהְבָּנוּ אַיְיךְ אַרְיִינְגָּעָלְגִּיט דֵּי שְׁאַלְוָתָא אַזְיָץ יַעֲזָן בְּרוּיוֹן, כְּבָי מְעָן זָאֵל בְּעַסְעָר פָּאַרְשְׁטִין אַזְיָץ וּוָאָס דֵּי תְּשִׁוּבָה בְּאַצְיָעָן זִיךְעָ. קָאַטְשׁ וּוָאָס דֵּי בְּרוּיוֹן יַעֲנָנוּ גַּעַשְׁרִיבָן גַּעַשְׁרִיבָן פָּאַר פְּרִיוֹוֹאָטָעָ מְעַנְטָשָׂו, יַעֲדָר בְּרוּיוֹן אַיְ גַּעַשְׁרִיבָן לְוִיט דֵּי פְּרָאָגָע וּוָאָס יַעֲנָעָר הָאָט אַגְּנָעָפְרָעָט, אַיְ עַס אַבְעָר גַּעַשְׁרִיבָן גַּעַשְׁרִיבָן אַזְיָץ זַוְּגָע אָז יַעֲדָר אִיד וּוָאָס גַּעַפְנָט זִיךְעָ אַז אַן עַלְלִיכָּו מְצָב זָאֵל קַעְנָנוּ טְרָעָטָן זַיְן עַזָּה אָונָה חִילָּפָה וּזְיַי אַזְיָץ זַיְן עַזָּה צָוָן עַבְּנוּ אַז זַיְן לְעַבָּן.

דָּעַר אַיְבְּעַרְשְׁטָעָר זָאֵל הַעֲלָקָן, אָז דָּעַר סְפִּרְךָ זָאֵל תּוֹן דֵּי רִיכְטִיעָ פְּעוֹלָה, אָוֹן צְוָרִיק בְּרַעַנְנוּן אַלְעָ אַיְדָן צָוָם אַיְבְּעַרְשְׁטָן, אָז יַעֲדָר זָאֵל וּוֹיסָן, אָז עַס אַיְ נִישְׁטָא אַזְיָץ דָּעַר וּוּעָלָט קִיְּזָן שָׁוָם עַזָּה, נָאָר צְוָרִיק צָוָם אַיְבְּעַרְשְׁטָן, אָוֹן אִים דָּעַרְצִיְּלָן אַזְיָץ דֵּי אַיְגְּנָעָנָע שְׁפָרָאָד אַלְעָ פְּרָאָבְלָעָמָעָן וּוָאָס מְעָן הָאָט, אָוֹן נָאָר אַזְיָץ וּוּעָט מְעָן אַרְוַיְסָגָיָן פָּנִים אַלְעָ סָאָרֶת אָרוֹת אָוֹן פְּרָאָבְלָעָמָעָן, אָז זַיְן נָאָנָט צָוָם אַיְבְּעַרְשְׁטָן, בְּזַי מִיר וּוּלְעָן שְׂזִוִּין בְּקָרּוֹב גַּיְין קַעְנָנוּ מְשִׁיחָ אַדְקָנוּ בְּמִתְּרָה בְּיַמְינוּ אָמָן.

הַמּוֹצְיאִים לְאוֹר

תוֹכוֹ הַעֲנִינִים

א	חָזֶק אָזֶף לְلֻרְנָעַן מִשְׁנִית אָן גָּמְנָא.....טו
ב	עַס אֵיז שְׁוּעוֹר צוֹ פָּאָרָן קִין אָוְמָאָן.....י'
ג	אַיר קָעָן נִישְׁטָה הַיּוֹן מִיּוֹן אַוְיָן.....ככ
ד	פְּרַעְמָדָע מִחְשָׁבּוֹת אִינְגָּמִיטָן זָאנָן תְּהִלָּם.....כה
ה	הַיְלָף כִּיטָּא מָאוֹן וּוָסָס פָּאָלָט אָזָן אִידְיְשָׁקְיִיט.....כו
ו	וּוִיּוֹן קְלִיפָּס פָּאָר קִינְדָּעָר.....ל
ז	מִיּוֹן וּוַיְבָ וּוַיל גִּיְּן צוֹ אָ טְעַרְעַפִּיסְט.....לְבָ
ח	הַקְּשִׁיות אָזֶף דִּי אָמוֹנָה.....לוֹ
ט	עַס אֵיז שְׁוּעוֹר צוֹ רַעְדָּן צוֹם אִיבְּרַעַשְׁטָן.....לְטָ
ו	סְרִינְקָעָן בְּרוּיְגָעָן אַיְזָן אָ בְּרַסְלְבָעָ שָׂוָל.....מָאָ
א	וּוָסָס זְעַעַעַן דִּי פְּקָנוֹת הַיְשִׁיבָה?.....מָגָא
ב	אַוְיָב וּוַעֲרָ אַיְזָק אָ בְּרַסְלְבָעָ חַסִּיד.....מוֹ
ג	מִשְׁכָּת תְּעִנִּית פָּאָר אָ שִׁידּוֹן, פָּאָר בְּחוֹרִים וּוָסָס לְלֻרְנָעַן נִישְׁטָה אַיְן יְשִׁיבָה. מַטָּ
ד	אַיְזָק וּוַיל זְעַעַעַן אָ נִיעַ מְעַנְטָשָׁ, אַיְזָק וּוַיל אוֹ מִיּוֹן וּוַיְבָ זָאל דָאָס אָנְגָעָמָעָן. נָגָ
טו	וּוָסָס אֵיז דִּי אָמְתָה דִּי גַּעַגְבָּעָ בְּרַסְלְבָעָ חַסִּידָות?.....נְטָ
טו	וּוַיְזָוֵי זְעַעַעַן אַיְזָק פָּאָר פָּוּן מִיּוֹן נִסְיוֹן צוֹ אָ סְמָאָרְטָפָאָן?.....סָגָ
ז	מִסְפָּים זְיַיָּן אוֹ עַס אַל נִישְׁטָה שְׁטִיּוֹן דִּי נָאָמָעָן פָּוּן מוֹהָרָא"שׁ זְכָרָנוּ לְבָרָחָה? טָוָ
יח	מִיּוֹן בְּאַלְעָבָאָס הָאָט נִישְׁטָה קִין שָׁוּם גַּעֲפִיל צוֹ מִיּוֹן שְׁוּעוֹרָעָ אַרְבָּעָט.....עָ
ט	אַיְזָק וּוַיל אָוּסְקָרְזָקָוּן מִיּוֹן הַפְּרָת הַטּוֹב פָּאָרָן רַאֲשָׁה יְשִׁיבָה.....שָׁה
כ	אַיְזָק שְׁפִיר מַעַר אָ גַּעַשְׁמָאָק אָן עִזּוֹן; מִיּוֹן וּוַיְבָ לְאַזְטָ מִיד נִישְׁטָ פָּאָרָן קִין.....עָה אָוְפָאָן.

עַצְתָּו**תוֹכוֹ הַעֲנִיִּים****אַמְנוֹנָה**

- כָּא** איך ליד געפערליך פון פין מאן..... פא
- כָּב** בי' א ציון בעט מען פנעums צדייך אָדָעָר פנעums אַיְבָעָרְשָׁוּ?..... פו
- כָּג** מײַן אַיְצָזָג קִינְד וּוֹל נִישְׁטָן צוֹ מֵיר, אַיך קָנוּ נִישְׁטָן וּן מִיעַן אַיְזָקְלָעָן.. פה
- כָּד** אין פִּין מְצָב וּוֹל אַיך נִישְׁטָן בְּלִיבָּן דָּא אַלְיָינָס דָּוּרְכָּאוּיס רָאַשׁ הַשָּׁנָה..... נא
- כָּה** פָּאַנְזָ� אָס רַעַדְת אַיר קָעָן אַנְדָעָר בְּרַסְלְבָּעַ חַסְידִים?..... צו
- כָּו** אַיך גַּעַגְגָּג צוֹ גִּיסְן תְּשָׁעָה קְבִּין אַגְּשָׁטָאַט מְקוֹהָ?..... קו
- כָּז** מִינְיָן כָּאן פָּאַרְט אָוִיף אַומְנָן, עַס פָּעַלְתָּ דִּי עַרְנֶסְטִיקִיט פָּוּן יּוֹם טֻוב אַיְדָעָרְתִּים.. קה
- כָּח** פָּאַרְנָאָס מַאֲכָתָן קָעָן אוֹזָן טְרָאָסָק פָּוּן רָאַשׁ הַשָּׁנָה אַיך אַומְנָן?..... קו
- כָּט** קָעָן אָוִיף זַיְן אַבְּגָּסְלְבָּעָר, אַונְיָיְבָּן אַחֲסִיד פָּוּן מִינְיָן רְבִּי?..... קטו
- ל** יְשָׁר כָּה פָּאַר אַיְעָע עַנְטָפָעָה, אַיך לִיד אַבְּשָׁע נְאַכְּלָעָן פָּוּן מִינְיָן..... קיה
- לָא** מַעַג מְעַן זָאָגָן לְקוֹטִי תְּפָלוֹת אָס שְׁבָתָה? אַיך זַע נִישְׁטָן אוֹזָן מְשִׁנְיוֹת זָאָל מֵיר הַעֲלָלָן אַיך שְׁלָום בֵּית..... קבד
- לָב** גַּיְן צוֹ אַטְעָרְעָפִיסְטָן; אַקִּינְד וּוֹאָס מַאֲכָתָן מְחַלְקָתָה..... קכח
- לָג** מִיטְנָעָמָעָן אַקְלִין קִינְד אַונְיָן בֵּית הַכְּסָא..... קלה
- לָד** פָּאַנְזָ� אָס רַעַדְת אַיר נִישְׁטָן אוֹזָק פָּוּן אַלְעָ אַנְדָעָר עַצְוֹת פָּוּן רְבִּין?..... קלה
- לָה** וּוֹן אַונְיָן וּוֹאָגָן קָעָן עַסְן פְּלִישָׁ?..... קמו
- לָו** וּי אָזְיָן דָּאָרָף מְעַן מְתַחְפֵּל זַיְן אַיך אַומְנָן?..... קג
- לָי** זָאָל אָוִיך פָּאַרְן אָוִיף אַומְנָן, אָוִיב מִינְיָן פְּאַכְּעָ וּוֹעַט הַאֲבָן צָעָר פָּוּן דָּעַם?.. קנד
- לָח** פָּאַנְזָ� הַאט אַיד מֵיר נִישְׁטָן גַּעַגְגָּבָן שְׁלָום?..... קנה
- לָט** לְעַרְנָעָן תּוֹרָה בְּרַעְנָגָט אַלְעָס גּוֹטָס..... קסב
- מָ** אַיך וּוֹל לְעַרְנָעָן בְּרַסְלְבָּעַ סְפָרִים, וּוֹאָהָיְבָ אַיך אָנְ?..... קסו
- מָא** וּוֹאָזְיָן דָּעָר מְקוֹר צוֹ פָּאַרְן קִינְד אַומְנָן אָוִיף רָאַשׁ הַשָּׁנָה?..... קעא
- מָבָ** אַיך וּוֹעַלְכָעָ סְקוֹל זָאָל אַיך שִׁיקָוּן מִינְיָן טְאַכְּטָעָר?..... קעה
- מָגָ** טָאָר מְעַן טָאָקָע נִישְׁטָן טְרַיְּגָעָן בְּרוֹזְגָעָן?..... קפוד
- מָדָ** אַיך אַרְבָּעָט אַיך אַגְּשָׁעָפָט, אַונְיָיְבָן עַס אַיז מֵיר שְׁוּעָר צוֹ הַיָּן דִּי אַוְיגָן..... קצ
- מָהָ** זָאָל אָוִיך וּוֹיְטָר זָאָגָן מְשִׁנְיוֹת, אַדְעָר עַנְקָעָר שְׁלָמָן גְּמָרָא?..... קצח

עַצְתָּו

תוֹכוֹ הַעֲנִים

אמונה

ג'

- מו איך וויל זוקה זיין צו קינדרער, נאל איך נאכאנאל פארן קיין אוכאן?.....ר.
- מו מײַן וויב איז זיַּעַר גַּעֲנִיטַּיו.רָה
- מה ווי איז איז דֵי הַפְּלִין מְשֻׁבֶּד דָעַם קַעַטְשַׁס צָום אַיְבָּרְשָׁן?, רַיָּה
- מט נאל איך טוֹן דָעַם שִׂידּוֹק?, רַחְ
- ג איך הַאָב גַּעֲנִידִיגַּט מְסֻכַּת קִידּוּשִׁין, אַ גַּרוֹזִין דָאַקְ!, רַכְבָּ
- נא איז דָעַר בְּחוֹר מַיִּין שִׂידּוֹק?, רַכְבוֹ
- nb ווי איז קָעָן איך זַיְן שְׂטָאַרְקָן אַיבָּעַר מַיִּינָע נְסִינוֹת אַין קִידּוּשָׁה?, רַכְטָ
- גָּג איך הַאָב אַסְאָךְ חֻבּוֹת, ווי איז קָעָן איך אַרְוּסִין דָעַרְפּוֹן?, רַהְ
- נד נאל איך מַאְכָן אַסְלָוּ (sleeve) אַפְּצָוְפָּאַלְן וְאַגְּ?, רַמְאָ
- נה בְּנַסְלָבָּץ אַיז נִשְׁטַּח עַלְלָבָּט אַין מַיִּין חִסְדָּות., רַמְנוֹ
- נו פָּאַרְנוֹאָס דָעַרְמָאָנָט קָעָן דָעַם רְבִין מִיט זַיְן מַאֲכָעָס נְאַכְעָן?, רַנְאָ
- נו ווען איז קָעָן מַעְבֵּר סְדָה דֵי פְּרִשְׁׁוֹת וְזֹאת הַבְּרָכָה אָונָן בְּנָאָשִׁית?, רַנְהָ
- נה איך הַאָב גַּעֲנִיגַּט 40 קָאַל מְסֻכַּת פְּעִנִּית, ווי לאַגְּ דָאַרְךְ אַיך יַעַצְטָ וְוַאֲרַטְן אַזְּיפָּן מַיִּין שִׂידּוֹק?, רַסְדָּ
- מט וואו רַעַדְטָ דָעַר בְּפִי פָוּן גַּיְין פְּרִי אַין מַקְהָה עַרְבָּ שְׁבָתָ?, רַסְהָ
- ס קָעָן מַיִּין אָן עַרְלִיכָּר אַיז, אַפְּלִוּ ווען מַעַן וויל הַאָפָּן אַ גַּעַשְׁמָאָקָעָ לְעַפְּן אַזְּיפָּן דָעַר וּעוּלָט?, רַעְבָּ
- סָא מַיִּין טָאַטְעַ טְּשַׁעְפָּעַט מַיר, וואָס קָעָן אַיך טוֹן?, רַפְ
- סָב אַיך פָּאַל אַסְאָךְ דָוָרָךְ, גַּעַבְטָ מִיר בִּיטָע אָן עַצְהָ, רַפְדָּ
- סָג מַעַג מַעַן רְעִין צָום אַיְבָּרְשָׁטָן צְיוּישָׁן דֵי תְּקִיעָות אָומָר אַשְׁ הַשְׁנָה?, רַצְ
- סָד קָעָן מַיִּין מַעְבֵּר סְדָה זַיְן פְּרִשְׁׁת בְּרָאִישָׁת נָאָךְ פָּאָר שְׁמָהָת תָּוָהָ?, רַצְדָּ
- סָה גַּיְין מִיט דָרָךְ אַרְצָ צָום הַיְלִין צִיּוֹן, רַחְ
- סָו פָּאַלְלוּרְוִן מַיִּין פְּרִנְסָה, וויל אַיך בָּזְן גַּעַפְּאָרְוִן קַיִן אַוכָּאָן....שָׁה
- סָז אַיך וויל חַתּוֹנָה מַאְכָן מַיִּיעַ קִינְדָּר יְנָגָ, אָונָן מַיִּין וויל נִשְׁטָ, שִׁיב
- סָח אַיך וווער אַגְּגָעַצְזָוִין ווען עַס קוֹמְטָ דֵי זְקִים טּוֹבִים, שְׁטוֹ
- סָט נאל אַיך זַיְךְ לְעַרְנָעַן EMT?, שְׁכָ
- ע אַיך קָעָן נִשְׁטַּח אַוְפְּשִׁיטִין צִיְּטָלִיךְ אַינְדָּעַפְּרִי, שְׁכָ

עַצְתָּנוֹ

תוֹכוֹן הַעֲנִיִּים

אַמְוֹנָה

- שכח..... עא איך האב פאָרְלוּין מיין פרֶנְסָה, וואס טו איך?.....
- שלג..... עב וואס חָטֵט מָוְהָרָא"ש מַחְדֵש גַּעֲוָעָן אָן בְּרָסְלֶב?.....
- שמא..... עג איך פָּאֵל אָן איך פָּאֵל, ווי אָזֶן קָעוּ אָיך זַיְד ְצֻעָּהָלְטָן?.....
- שוו..... עד וואס אַיז דִּי רִיכְטִיגֶע וּועְג צַו בְּעָטָן אָוִיף פרֶנְסָה?.....
- שנה..... עה מַיִינָן זָוֵן פָּאֵלְט פֿוֹן אִידְישָׁקְיַיט, ווי אָזֶן זָאֵל אָיך זַיְד בְּאָגְנִין מִיט אִיס?.....
- שׂוב..... עו ווי אָזֶן קָעוּ מַעַן אָפְּהִיטָן דִּי קִינְדָּעָר אָן אָוְמָאָן?.....
- שׂוֹסִי..... עז אַיְיָנָעָר פֿוֹן מַיִינָעָן קִינְדָּעָר שְׁטָעָרט זַיְעָר דַּעַם שְׁבַת טִיש.....
- שׂוֹעָ..... עט מַיִין וּוַיְיב טִשְׁעָפָעַט כִּיד אָן קוּקָט מִיר אָךְאָפ.....
- שׂפָּט..... פ אל אָיך לְיִנְעַן גּוֹיְאִישׁ בְּכָעָר אָוִיף שְׁלָוָם בֵּית?.....
- שׂצָב..... פא מַעַג מַעַן קוּשָׁן אָ קִינְדָּ? פָּאָרוֹאָס רַוְּפָט מַעַן דַּעַם רְבִיְּן אָוִיכְן מַאֲכָלָעָס נַאֲכָלָעָן?.....
- שׂצָב..... פב זָאָס קִינְיָד זַיְן יְחוּדִים, אַיז זָאָס שְׂיִיחָן אָוִיךְ פָּאָר פְּשָׁוֹטָעָן קְעוּנִינִישָׁן?.....

א

חזק איזק לערגן משלניות און גמרא.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שלט'א,

איך בין א אינגעראמאן, 33 יאר אלט, און איך האב ברוך השם זוכה געוווען צו ענדינן נאנץ ששה סדרי משנה דעם פארנאגעגענעס יומ טוב שביעות. דאס איז געוווען די ערשות מאל און פיין לעבן וואס איך האב געגענדנט נאנץ משניות, עס דאטס מיר גענומען על נאנץ יאר עס צו ענדינן, און איך האב גלייך נאדרעס אונגעחויבן נאכאמאל משניות. איך האב איך אונגעחויבן א שיעור אין שם און איך האלט שוין אינטערן מסכת עירובין.

איך חער אוייס אייערר שעורים, און איך האב נישט די ווערטער איך צו דאנקען פאר אלע גוטע עצות און חיוק וואס איך באком פון די שעורים. איך וויל בעטן אויב איר קענט מיר שרייבן חיוק או איך ואל וויטער אונגיין מיטן לערגן תורה יען מאג.

א גרויקן יישר בת.

תשובה:

בעורת השם יתרהך - יום ה' פרשת בהעללה, י"ד סיון, שנת תשע"ז לפרט קטו
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערחלטן דיין בריוו.

איך פרוי מיר זיינער צו הען או דו האסט מסיים געוווען
דאס ערשות מאל אין דיין לעבן 'ששה סדרי משנה'.

דער חד"א זברונו לברכה ברעננט (מרבר קדשות טערכט א בעייף נא, בשם ספר מדרש תלפיות): "אשר בן יעקב יושב על פרחו של גיהנום, ומוי שהרבבה למדן משניות אין מניהו להכנס שם", ווען א מענטש קומט ארופ אויין אין הימל, קומען די מלאכי חבלה און ווילן אים ארין שלעפֶן אין גיהנום, הייבט דער מענטש אן צו שרייען צו אלע צדיקים, ער שרייט: "אברהם אבינו רاطעווע מיר, יצחק אבינו ראטעווע מיר, יעקב אבינו ראטעווע מיר", אבער קיינער ענטפערט אים נישטן: נאכדעם שרייט ער: "ראובן, שמעון, לוי", בי ער קומט אן צו אשר בן יעקב. אשר פרעננט דעם מענטש צי ער האט געלערנט משניות, אויב ענטפערט ער יא', געט ער אים ארין אין גן עדן; דער חד"א טייטש מיט דעם דער פסוק (בראשית טט, כ): "מִאֲשֶׁר שָׂמֵחַ לְחֹמוֹ", "שָׂמֵחַ" אין די אותן משניות, ווען אשר בן יעקב זעט און א מענטש האט געלערנט משניות, "וְהִוא יִתְן מַעֲרֵנִי מֶלֶךְ", ברעננט ער אים ארין אין גן עדן; זעט מען דאס גורייסקייט פון לערנען משניות.

א איד אין אמאל געקומען צום רבין און זיך אויסגעגענקן זיין הארין, או ער וויל זיין און ערלבער איד און עס גויט אים נישט, האט אים דער רבבי גענאנט: "אתה עשה טוב, ועסק בעבורתו באמת, וכשתעסק ותתميد בעבורתו יתברך אוי הטעז י়א, ותרע מפילה יתבטל" - דו טו גוטס, און דאס שלעכטס וועט פון זיך אליגנס אוווק גיין (מי מונר', סמן תמן), זוי זים און זוי געשםאך אוי, ווען מען זיצט מיט א חמיש, א משניות, א גمرا, און מען לערנט אויין' פדר דרכ

הַלִימֹד וְוָאֶס מֵיר הַאֲבָן בְאַקְוּמָעַ פָנָגָם הַיְלִינָן רְבִינָן (שהות קער), סְפִינָן עַז אָוָן מַעַן אַיִז וַיֵּד מְתֻבּוֹדֵד מִיטָן אַיְבָעַרְשָׁטָן; מַעַן דָאָרָף נִישְׁטָן קִינְגָם, נָאָר דָעַם אַיְבָעַרְשָׁטָן אַלְיאַן.

וַיַּעַן אַיְמַעְטָש פָאַלְגָט דָעַם רְבִינָן הָאָט עַר זַיְעַר אַזִס לְעַבְנָן; דָעַר רְבִי הָאָט גַעַזְגָט (שהות קער), סְפִינָן כָה: "וְוָאַוְיל אַיִז דָעַם מַעְטָש וְוָאֶס עַסְט יְעַן טָאָג אַפְאָר פְּרָקִים מְשַׁנְיוֹת, טְרִינְקָט קַאַפְּיְטָלָעֵך תְּהִלִים, אָוָן טָוָט וַיֵּד אָוָן מִיט מְצֹוֹת וּמְעַשְׂים טָבוֹבִים".

אַיִז הַאֲב הַנְּאָה צוֹ הַעֲרָן אָוָן דָו בִּיסְט וַיֵּד מְחִיה מִיט דִי שִׁיעָרִים, אָוָן דָו לְעַבְסָט מִיטָן אַיְבָעַרְשָׁטָן אָוָן מִיט דִי תּוֹרָה.

דָעַר אַיְבָעַרְשָׁטָעֵר זָאָל דִיר הַעַלְפָן זָאָלְסָט הַאֲבָן נְחַת פָוָן דִיְיָנָע קִינְדָעָר, אָוָן מְצָלִיחָן זַיִן אַלְעָדָע דִיְיָנָע עֲנִינִים.

ב ~ ב

עַס אַיִז שְׁנוּעָר צוֹ פָאָרָן קִין אַוְמָאָן.

שְׁאָלָה:

לְכַבּוֹד דָעַר רָאָש יִשְׁיבָה שְׁלִיטָאָר,

אַגְּרוֹזָן יִשְׁרָר פָה פָאָר דִי אַלְעָד עַצְוֹת אָוָן חַיוּק וְוָאֶס אַיִז בְאַקְוּם פָוָן אַיִז. אַיִז הַאֲב אַשְׁאָלָה וְוָאֶס שְׁטָעָרֶט מָר וַיְעַר, אָוָן דָאָם אַיִז אָוֵב אַיִז זָאָל פָאָרָן דָאָם יָאָר קִין אַוְמָאָן אוֹפָה רָאָש חַשְׁנָה. אַיִז וְזָאָלְטָט

געקבענט פארן, אבער איך דאָב אָזֶוי וְאָכֵן וְאָסְט שְׁטָעָרָן מִיר, אַיִּינָס אָו עַס
קָאַסְט מִיר אַסְאָה גַּעֲלָט, אָנוֹן אָזְוַיְיטָנָס אָוֹ מִין וַיְיִבְדָּאָרָפְּה דָּאָרָפְּה אָבָּן וְכֵר אָזָן
די טעג אָרוֹם רַאֲשָׁה השְׁנָה, אָנוֹן זַי וּוְעַט דָּאָרָפְּה פְּיִינָה הַלְּפָה אָזָן גַּעֲגָע פְּשָׁגָן.

יִשְׂרָאֵל.

תשובה:

בְּאוּרַת הַשֵּׁם יַתְפַּרְךָ - יּוֹם א' פְּרִשְׁתָּשָׁלָח, י"ז סִינוֹן, שָׁנַת תְּשׁוּעָה לְפָרָט קָטָן
לְכָבוֹד ... נָרוֹ יָאִיר

איך דאָב עַרְחָאַלְטָן דִּין בְּרִיוֹן.

אָזָק פְּרִיִּי מִיר וַיְיִעַר צַו הַעֲרָן פֵּן דִּירָה; שָׁוֹן אָלָגְגָע צִיְּטָה
וְאָסְט אַיךְ דָּאָב נִישְׁתַּחַעַת גַּעַתְּעַרְטָן פֵּן דִּירָה.

בְּנָגָע וְאָסְט דַּו פְּרַעַנְקָטָט מִיר צַי דַּו זָאַלְקָטָט פְּאָרָן אַוִּיפָּאָמָּאָן
אַוִּיפָּאָמָּאָן אַיךְ דָּאָשָׁה השְׁנָה, וַיְיִילְּ דָּאָס יָאִר אַיזָּעָס וַיְיִעַר שְׁזָעוּר
פָּאָר דִּירָה; קָוְדָם וַיְיִילְּ עַס קָאַסְט וַיְיִעַר פִּיל גַּעֲלָט, אָנוֹן
אָזְוַיְיטָנָס וַיְיִילְּ דִּין וַיְיִבְדָּאָרָפְּה דָּאָרָפְּה רַאֲשָׁה השְׁנָה וּמוֹ.

דָּאָס וְאָסְט דַּו זָאַלְקָטָט אוֹעַס אַיזָּעָס דִּירָה שְׁזָעוּר וְעַגְגָן גַּעֲלָט, מֹזָא
אַיךְ דִּירָה זָאַנָּן אוֹ אַיךְ פָּאַרְשְׁטָיִי דִּירָה בְּכָל נִישְׁתָּה; לְאַמְּרָה
דִּירָה פְּרֻעָּן, אַזְיִב עַס וַוְאַרְטָט דִּירָה חַס וְשַׁלּוּם אָשְׁזָעוּרָעָ מַשְּׁפָט,
אָנוֹן דַּו דָּאַרְפָּטָט וּוּבָן אָגְרַוִּסְעָר לְוַיְעָר (עַרְהָדִין) וְאָסְטָה גַּעַקְוָקָט אַוִּיפָּה
רַאֲטַעְוָעָן פֵּן דָּעַם גְּרוֹיְקָן מַשְּׁפָט, וְוַאֲלָסְטוּ גַּעַקְוָקָט אַוִּיפָּה
גַּעֲלָט? אַונְדָּאָי נִישְׁתָּה! אָמַעְנְטָש וְוַאֲלָט אַוְעָקָגְגָעָבָן אַלְעָס
אַוִּיפָּה דָּעַר וְעוּלָט אַבְּיָעַר זָאַל לְעַבְּן, אָזֶוי וְעַס שְׁטִיְּטָה (איַבְּ)

ב' ד): "עוֹר בֶּעֶד עוֹר, וְכֹל אֲשֶׁר לְאִישׁ, יִתְן בֶּעֶד נֶפֶשׁוֹ", ואַתָּ רְשֵׁי: "בָּנָן דָּרְךָ בְּנֵי אָדָם; בְּשֻׂרְאוֹתָה חַחְרָב בָּאָה עַל רַאשָׁו, מְגִין בָּרוּזָעַ לְפָנָיו, וְכֹל שָׁכָן בָּל אֲשֶׁר לְאִישׁ בְּמִמְזֹן - יִתְן", וּוּעַן אַ מְעַנְנְטֵשׁ וּעַט אוֹ מְעַן וּוּיל אִים חַס וּשְׁלָום שְׁטַעַבָּן אַיִן קָאָפָּ, לִיְגַּט מְעַן דִּי הָאָנָט - מְעַן זָאָל עַנְדָעַרְשׁ אַעֲשַׁטְעַבָּן דִּי הָאָנָט וּוּי דָעַר קָאָפָּ וּבָנוֹ, אָונָן וּבָעַר אוֹ מְעַן וּעַט וּזְהָר אַטְעַוּעַן מִיטָּ גַּעַלְט וּוּי אַיְדָעַר מְעַן זָאָל חַס וּשְׁלָום גַּעַשְׁעַדְגַּט וּוּרְעַן.

דָעַר הַיְלִגְעָר רְבִי הָאָט גַּעַזְגַּט (תְּיִ מוֹתְרָן, סִפְון תָּה): "הַרְאָשׁ הַשְׁנָה שְׁלֵי הוּא חַדּוֹשׁ גָּדוֹל, וְהַשְּׁמָם יַתְבָּרֶךָ יוֹדֵעַ שָׁאָינָן תְּרַבָּר הַהָה בִּירְשָׁה מְאֹבוֹתִי, רַק הַשְּׁמָם יַתְבָּרֶךָ נְתַן לֵי זָאת בְּמַתְנָה - שָׁאָנִי יוֹדֵעַ מְהוּ רַאשׁ הַשְׁנָה. לֹא מְבָעָיא אַחֲם בְּלָכְם בְּנוּרָא תְּלִוִין בְּרַאשׁ הַשְׁנָה שְׁלֵי, אֶלָּא אַפְּלוּ בְּלַהֲעוֹלָם בְּלֹו תְּלִוִי בְּרַאשׁ הַשְׁנָה שְׁלֵי", דִי נְאַנְצָע וּוּעַלְט אַיִן אַנְגַּעַה אַנְגַּעַן אַיִן מִיִּן رַאשׁ הַשְׁנָה, אָונָן דָעַר אַיְבָעַר שְׁטָעַר הָאָט מִיר דָאָס גַּעַזְבָּעָן פָּאָר אַ מַתְנָה; נִשְׁטָמָנָא אַיר אַיר מִיְּנָעַ תְּלִמְידִים - וּעַנְטָתְלִי אַיִן מִיִּן רַאשׁ הַשְׁנָה, נָאָר דִי נְאַנְצָע וּוּעַלְט שְׁטִיטִים אַוְיָף מִיִּן רַאשׁ הַשְׁנָה.

נָאָךְ הָאָט דָעַר רְבִי גַּעַזְגַּט (תְּיִ מוֹתְרָן, סִפְון תָּה): "הַרְאָשׁ הַשְׁנָה שְׁלֵי עֹולָה עַל כְּפָל, וְדִיחָה פֶּלֶא אַצְלִי, מַאֲתָר שְׁהַמְּקֻרְבִּים שְׁלֵי מְאֹמְנִים לֵי, וְלִמְהָה לֹא יוֹהָרוּ בְּלַהֲעָנָשִׁים הַמְּקֻרְבִּים שְׁלֵי, שְׁוֹהָיו בָּלָם עַל רַאשׁ הַשְׁנָה, אִישׁ לֹא יַעֲרָה; בַּי בְּלַעֲנָנִין שְׁלֵי הוּא רַק רַאשׁ הַשְׁנָה", מִיִּן נְאַנְצָע וְאֵה אַיִן רַאשׁ הַשְׁנָה. אָונָן עַם אַיִן מִיר אַ וְאַונְדָעָר, מִיְּנָעַ מְעַנְטִישָׁן גַּלְיִיבָן דָאָךְ אַיִן מִיר, פָּאַרְוָאָס זָאָלָן וּי נִשְׁטָמָנָא רַעַדְן צָו אַלְעַמְמָן אוֹ מְעַן זָאָל

קומען צי מיר אויף ראש השנה? "והזהיר לעשות ברווע, שבל מי שקר אל משמעתו ומקרב אליו יתיה על ראש השנה אצלו - לא יחסר איש, ומישׁ שזוכה להחיות על ראש השנה ראיו לו לשמה מאד מאד", דער רבינו האט געהיכן או מען זאל מאבן א ברווע, או אלע זאלן קומען צי אים אויף ראש השנה. נאך האט דער רבינו געניאנט, או זוער עס קומט צו אים אויף ראש השנה דארף זיין פרייליך א נאנץ יאר.

דערפֿאָר פֿאָרְשְׁטִי אֵיךְ נִישְׁט וּוְאַס דַּו שְׂרִיבְּסַט מִיר, או דַּאַס יָאָר קְעַסְטָטוֹ נִישְׁט קְוּמָעַן וּוַיְיל עַס קְאָסְט אַסְאָה גַּעֲלָטָן; חַכְמִינָו וּבְרוּגָם לְבָרְכָה זָאָנָן (פִּזְחָ טָו): "כָּל מְוּנוֹתָיו שֶׁל אַדְםָן קְצִוּבִים לְרָאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יוֹם הַבְּפּוּרִים, חַיּוֹן מְהוֹצָאת שְׁבָתוֹת וְהוֹצָאת יוֹם טּוֹב וְהוֹצָאת בְּנֵו לְתַלְמוֹד תּוֹרָה, שָׁאָם פָּחַת פּוֹתָחַת לוֹ, וְאָם הַסּוֹפִיףּ מַוסְפִּין לוֹ", ראש השנה שְׂרִיבְּטָמָן אָפּ דַּעַם בְּזִוְשָׁעַט פְּנִיעָם יָאָר, אוֹוי אוֹיךְ אַלְעָם וּוְאַס וּוְעַט פָּאָסְרָן מִיטָּן מְעַנְטָשָׁ אָונָן מִיטָּן זַיְן וּוְיִבְּ אָונָן קִינְדָּרָעָר, אוֹוי וּזְעַן זָאָגְטָ בְּיִם דְּאָוּנְעָנָן; "בראש השנה יְכַתְּבוּן, וּבַיּוֹם צָום כְּפֹור יְחַתְּמוֹן - בְּמַה יְעַבְּרוּן וּבְמַה יְבָרְאוּן, מַיְ זַיְתָה וּמַיְ יְמוֹתָה, מַיְ בְּקָצָו וּמַיְ לֹא בְּקָצָ, מַיְ בָּאָשׁ, וּמַיְ בְּמִים, מַיְ בְּחִרְבָּ, וּמַיְ בְּרֻעָבָ, מַיְ בְּרַעַשָּׁ, וּמַיְ בְּמַגְפָּה"; נאכְמָעָר האט דער רבינו געניאנט (טֵי מַדְרָא, סִיקָּן תְּפָא), או זַעַן דער חַזָּן זָאָנָט: "מַיְ, וּמַיְ, וּמַיְ" דָּאָרָט אַיְ מַרְמָיו אַלְעָם וּוְאַס שְׁטִיטַט נִישְׁט אַוְסְגָּעָר עַבְנָט אַיְגָעָם פִּוּטָ פָּוָן וְגַתְנָה תּוֹקָפָה; פְּרָעָג אַיְדָר, או מיר האבן א צְדִיק פָּוָן צְוּיִי הוֹגְנָעָט יָאָר צְוִירִיק וּוְאַס האט גַּעֲהִיכְן קְוּמָעַן צי אַים, דָּאָרָפָ מַעַן מַעַר פָּוָן דַּעַם?

א מַעֲנֵטֶשׁ וַואָס הָאָט שְׁכַל קוֹקֶט נִישְׁט אֹוִיפֶ קִיְינָעַם, נָאָר
עָר פָּאָרֶט צָום רְבִין אֹוִיפֶ רָאַשׁ הַשְׁנָה.

וַוִּיסְן זָאַלְסְטוֹ אוּ דִי אַלְעַ טְוִינְגְּטָעַר אַיְזָן וַואָס קוֹמְעַן צָום
רְבִין - קִיְינְגָּר קוֹמֶט נִישְׁט גְּרִינְגְּעָרְהִיט, יַעֲדָר אַיְנְגָּר
קוֹמֶט מִיטֶּ מִסְיוֹרֶת נֶפֶשׁ; נָאָר וַואָס דָּעַן? אוּ דָעַר רְבִי הָאָט
גַּעַהְיִיסְן קוֹמְעַן, קוֹמֶט פָּעַן אוּ קִיְין קְשִׁוּתָה. אוּן וּוּעָנָן גַּעַלְט
דָּאָרְפְּסְטוֹ וַיְהִי נִישְׁט זָאָרְגָּן, דָעַר רְבִי וּוּעַט דִיר צְוִירִיק גַּעַבְן
דִי נַאֲנְצָעַ קָאָסְטָן פָּוּן דִי נְסִיעָה.

דָּאָס וַואָס דַו זָאַסְטָן אוּ דִיְין וַוִּיבֶ דָאָרֶפֶת הָאָבָן פְּוִינְקָט רָאַשׁ
הַשְׁנָה, דָּאָס אַיְ שְׁוִין אַן אַנְדָּרְעַ מַעְשָׁהָ: אַיְךְ וּוּאַלְטָט
דִיר גַּעַנְגָּט אַוּ דָּאָס יָאָר זָאַלְסְטוֹ בְּלִיבָּן מִיטֶּ אַיר, אַזְוִי
וּוּסְטוֹ נִישְׁטָהָבָן קִיְין מְחֻלְוקָת אַנוּ דַו וּוּסְטוֹ קַעְגָּעַן פָּאָרָן
דִי קוֹמְעַנְגְּרִיעַ יָאָרָן; אֹוִיפֶ דָעַם אַיְן גַּעַנְגָּט גַּעַנְגָּרָן (וַיְמַאְפָה):
חַלְלָ עַלְיוֹ שְׁבָת אַחַת בְּרִי שִׁישְׁמָוֹר שְׁבָתוֹת קָרְבָּהָ; וּוּילָ
אוּ דַו וּוּסְטוֹ פָּאָרָן דָּאָס יָאָר, וּוּעַט דִי נַאֲנְצָעַ מִשְׁפָחָה וַיְהִי
גַּעַמְעַן אֹוִיפֶ דִיר אַוּן דַו וּוּסְטוֹ עַס נִישְׁטָהָבָן אַרְבָּעָר
טְרָאָנָן; אַזְוִי אַיְדָה דָאָרֶפֶת דִיר דִיְין וַוִּיבֶ דָאָבָן אוּ דַו זָאַסְטָן
אַיר הַעַלְפָן וּבוּ.

בֵּין רָאַשׁ הַשְׁנָה אַיְן נָאָה דָא אַסְאָה צִיִּיט. וַיְיַיְמַחְפְּלֵל אַוּ דַו
זָאַלְסְטוֹ קַעְגָּעַן פָּאָלָגָן דָעַם רְבִין; וּוּילָ תְּפִילָה אַיְן שְׂטָעָרְקָעָר
פָּוּן אַלְעַם, מִיטֶּ תְּפִילָה וּוּסְטוֹ זָעַן נִסְים וּנְפָלוֹת.

ג

איך קען נישט היטן מיינע אויגן.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור וואס איז מקורב געוווארן צום היילן רבין אiar צוריק. איך פרוביר צו זיין ערלה, איך דאווען און איך לערן יען טאגן אבער איך קען זיך נישט היטן די אוונן. איך עז או לאצטנס איז מיר נאך פיל שעוער זיך צו היטן די אוונן, מער פון אמאלא.

איך בעט איה, קאט רחמנות אויפ מיר, און געבט מיר חיוק אויפ דעם אויך נאל קעגען היטן מיינע אוינן ווי עס דארף צו זיין.

א גרויסן יישר בפֿן

תשובה:

בעזרת השם יתפרק - יום ג' פרשת חקת, ל' תמוז, שנת תשע"ז לפרט קפוץ
לכבוד ... נרו שair

איך האב ערדהאלטען דיין בריוו.

דאמ וואס דו פֶּרֶעֲגֵסְט פָּאָרְוֹוָאָס עַם קוּמֶּט דִּיר אָן חַיְנָת אַסָּאָה שׁוּעוּרָעָרָר דיין שְׁמִירָת עַיִּינָם, פָּעָר ווי אַמְּאָל פָּאָר דו בִּיסְטָמָקָוָרָב גַּעֲווֹאָרָן צום היילן רבין וכ'ו, און דו זאנְסְטָמָיר או דו האַלְסְטָט עַם נִישְׁטָאָסְטָאָס כ'ו; איך וועל דִּיר דָּעַרְצִיְּלָן אַשְׁיִנָּעָ מַעַשָּׂה וואס וועט דִּיר זַיִּן אַשְׁטָאַרְקָע חַוּוּק.

חֶבְמִינָו וּכְרוֹנָם לְבָרְכָה דָּעֵצְיִילָן (סופה נב.): אֲבִי הָאָט אַמְּאָל גַּעַהְעָרֶת וּוּ אַ מְעַנְטִישׁ שְׁמוּעָסֶט וַיֵּד אַפְּ מִיטָּ אַ פְּרֻעַמְדָע פְּרַוי צַו גַּיְינָן צְוַואַמְעָן שְׁפָאַצְרָן צַו אַ צְוַוְוְעַד שְׁטָאָטָן, הָאָט אֲבִי גַּעַזְאָגָט 'אַיךְ וּוּעַל גַּיְינָן אַוְנְטָעָר וּוּי אָנוּ אַכְטָוְנָג גַּעַבָּן אוּ וּי אַלְאָן גַּיְשָׂט טַוְן קִיְין עַבְרִיהָ, עַר אַיזָּוּי גַּאֲכְגַּעַנְגָּנְגָעָן דָּרְרַי פְּרָסָה, אָנוּ וּוּעָן וּיְיַעַגְעָן אַגְּגַעְקָוְמָעָן אַין שְׁטָאָט הָאָבָן וּיְיַעַגְעָט אַיְגָעָר צָוְמָאַזְוְיִטְן: "אַ שְׁאָד אָוּ מִיר דָאָרְפָּן וּיְזָהָו שְׁוֹיְן צְעַטְיִילָן נָאָךְ אָזָא גַּעַשְׁמָאָקָע שְׁמוּעָס", הָאָט אֲבִי גַּעַזְאָגָט צַוְיָה: 'אַיךְ וּוּאָלָט גַּיְשָׂט גַּעַקְעָנָט בִּיְשְׁטִיְין אָזָא נְסִיּוֹן, אָנוּ אֲבִי אַיזָּוּי עַר צְעַבְרָאָכָן גַּעַזְוָאָרָן. עַר אַיזָּוּבְּלִיבָּן שְׁטִיְין בִּים טִיר פָּוּן שְׁטָאָט אָנוּ גַּיְשָׂט גַּעַוְאָלָט אַרְיָין גַּיְינָן פָּוּן גַּרְוִיס צְעַבְרָאָכְקִיִּט, דָּא זַעַט עַר אַזְוְיִי פְּשָׁוְטָע מְעַנְטָשָׁן גַּיְעַן צְוַואַמְעָן אַלְאַגְעָנָע שְׁטִילָע וּוּגָן אָנוּ וּיְיַעַגְעָן שְׁטָאָרָק בִּי וּיְדָה גַּיְשָׂט צַוְיָן קִיְין עַבְרִיהָ, אָנוּ עַר וּוּיְסָט בִּי וּיְדָה אָוּ עַר וּוּאָלָט דָאָמָן גַּיְשָׂט גַּעַקְעָנָט בִּיְשְׁטִיְין וּבּוּ, אַיזָּוּבְּלִיבָּן צַו גַּיְינָן אַלְיָהוּ הַנְּבִיא, אָנוּ אַים גַּעַזְאָגָט: "שְׁטָאָרָק דִּיר אֲבִי אַיזָּוּי גַּיְשָׂט צְעַבְרָאָכָן, וּוּיְלָל: 'בֶּל הַגְּדוֹלָה מְתַבְּרוּ יְצָרוּ גַּדוֹלָה הַיְמָנוּ, וּיְגַרְעַסְעָר אַ מְעַנְטִישׁ אַיזָּוּי, אַלְעָזָן אַגְּרַעַסְעָר יְצָרָה הָאָט עַר".

דָּאָמָן זָאָג אַיךְ דִּיר אַזְוְיִק טִיעָרָע ... גַּרְוּ אַירָה, שְׁטָאָרָק דִּיר, וּוּעַר גַּיְשָׂט צְעַפְאָלָן וּוּגָן דַו זַעַט אָוּ דַו הַאָסָט גַּרְוִיסָע נְסִיּוֹנָת וּבּוּ, דַו טְרָאָכָסָט 'אַמְּאָל הָאָב אַיךְ גַּיְשָׂט גַּעַהְעָט דַי סָאָרָט שְׁוּוֹעָרָע נְסִיּוֹנָת. דָאָמָן אַיזָּוּי וּוּיְלָל אַמְּאָל בִּיסְטוּ גַּיְשָׂט גַּעַוְוָעָן אַזְוְיִשְׁיָין אָנוּ שְׁטָאָרָק מִיטָּ דִּין אִידְיְשִׁקְיִיט אַזְוְיִשְׁיָין וּיְדָה בִּיסְטָה הַיְיָנָט, דָעֵצְפָּאָר וּוּיְלָל דִּיר דָעַר יְצָרָה הָרָע

אֲרָאֶפֶן וּוֹאֲרָפֶן; דָו בִּיסְט גַּעֲוֹעַן יָאָרָן בֵּיִם יָצַר הַקָּרָע אֵין טָאַש,
פְּלוֹצָלְנִיגֶה הַאֲסְטוֹ אַוְיְפָגָעָשְׁגַּוְתָּו אַלְאָךְ אֵין זִיךְ אֲרוֹסִים גַּעֲבָאָפֶט
פָּוֹן דָּאָרָט, וּוֹאָס טְרָאָכְטוֹ, אוֹ דָעַר יָצַר הַקָּרָע וּוֹעַט דִּיר
אֲפָלָאָזָן? וּוֹאָס מִיְּגָסְטוֹ, דָעַר יָצַר הַקָּרָע וּוֹעַט דִּיר נִישְׁטָן וּוֹעַלְן
צְוִירִיק בָּאָפָן צָו זִיךְ אֵין קָעָשָׂעָגָע?

אֲבָעַר זַאֲרָג נִישְׁטָמְטִיעָרְעָר ... גָּרוֹ זְאַיר, דָעַר הַיְּלָגָעָר
רְבִי הָאָט גַּעֲשָׁרִינָן מִיט וַיַּן נָאָגָעָר פָּח (לְקוֹשִׁי מַבָּרָן),
מַלְקֵ בָּ, סִיקָּן עָה): "אֵין שָׁוֹם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם בְּלָל", עַס אֵין נִישְׁטָמְטִיעָר
דָא קַיְיַן יָאוֹשׁ; אָוָן רְיַיְהָאָל קָאָרְדוֹגָעָר זְבָרָנוֹ לְבָרְבָּה
פְּלָעַגְטָן זָאָגָן: "אַיְינְמָאָל דָעַר רְבִי הָאָט גַּעֲשָׁרִינָן קַיְיַן יָאוֹשׁ
אֵין נִישְׁטָמְטִיעָרְעָן", קַעַן דָעַר סְמָ"ד מְ"ס טָאנָגָן פָּוֹן דָעַר
עָרְד בִּין הַיְּמָל, עַס וּוֹעַט אִים גַּאֲרָנִישְׁטָמְטִיעָרְעָן". שְׁטָאָרָק
דִּיר, דָעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר וּוֹעַט דִּיר נִישְׁטָמְטִיעָרְעָן אָוָן דָו
וּוֹעַסְטָט טְרָעָפָן דִּיְיַן שִׁידּוֹק בְּקָרָוב.

קוֹק צְוִירִיק וּוֹעַסְטָטִי זָעָן, אוֹ דִי אַלְעָז וּוֹאָס הָאָבָן גַּעֲהָאָלָפָן דִי
יִשְׁבָּה הָאָבָן וַיִּעַר שִׁיְינָן חַתְּגָה גַּעֲהָאָטָן: דָעַר רְבִי
בָּאָצָאָלָט סִי אַוִּיפָּעָר וּוֹעַלְטָט סִי אַוִּיפָּעָר יָעָגָע וּוֹעַלְטָט.

אַיְדָה בְּעַט פָּאָר דִּיר יָעַדְן מָאָגָן: דָעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר וּוֹעַט דִּיר
הַעַלְפָן אוֹ דָו וּוֹעַסְטָט אִם יְרָאָה ה' אַוִּיפָּשְׁטָעָלָן אַשְׁיָנָע
אִידְיִשְׁעָ שְׁטוֹבָ בְּקָרָוב, אָמָן.

זַי גַּעֲוֹנָט אָוָן שְׁטָאָרָק, זְאָלָסְטָט הָאָבָן הַצְּלָחָה אֵין אַלְעָז דִּיְנָע
עֲנָגָנים.

ד

פְּרֻעֲמֶדֶע מִחְשָׁבֹת אַיִנְמִיטָן זָגָן תְּהִלִּים.

שָׁאָלָה:

לְכֹזְדָּע רָאשׁ יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָ"א,

אֵין דַּי לְעַצְמָעַ פָּאַר וְאָכוֹן הָאָב אֵיךְ אַנְגַּעַתְּהִקְּבָן אֹוִיסְצְּנוֹאָן יַעַדְן טָאגַן
פָּאַנְצַׁיְתָן תְּהִלִּים אוֹ אֵיךְ וְאֶל קָאָבָן אַיְשָׁעָה אֵין אַגְּוַיְשָׁע עָנָן. אַפְּעָר
יעַרְדָּעָס מְאַל וּוֹעֵן אֵיךְ וְאֶגְנָה תְּהִלִּים קָוְמָעָן מִיר אָרִין אֵין קָאָפְּ מִחְשָׁבֹת,
אָמָאַל פָּוֹן סְתָּמָן נָרִישְׁקִיְּטָן אָנוֹ אָמָאַל פָּוֹן שְׁלַעַבְטָע וְאָכוֹן וְאָס אֵיךְ הָאָב
גַּעַטְנוֹן. אֵיךְ וְוַיְל וְוַיְסָן אֹוְיָב וְוַעֲרָת דַּי תְּהִלִּים נְתַקְּבָּל בַּיּוֹם אַיְבָּעַרְשָׁטָן
אָפְּלָיו וּוֹעֵן עַס קוּמָט מִיר אָרִין דַּי מִחְשָׁבֹת. אַפְּשָׁר דַּאֲרָף נִישָׁט דָּעָר
אַיְבָּעַרְשָׁטָר אָנוֹ סָאָרָט תְּהִלִּים.

יִשְׁרָר פָּאַר אַיְיָעָר עַנְטָפָעָר.

תְּשׁוּבָה:

בָּעָזָרְתָּה שָׁם יַתְּפָרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁתָּה בָּלְקָה, י"ב פְּמוֹז, שָׁנָת תְּשָׁעָ"ז לְפָרָט קָטוֹן
לְכֹזְדָּע ... גָּרוֹ אַיְר

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאָלְטָן דִּין בְּרִיוֹן.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חַלְקָה אוֹדוֹ וְאֶגְסָט יַעַדְן טָאגַן תְּהִלִּים, אֵין
דָּעַם זְכוֹת וּוֹעֵט דָּעָר אַיְבָּעַרְשָׁטָר דִּיר הַעַלְפָן אוֹ
דוֹ וּוֹעַסְטָה הָאָבָן אַיְשָׁעָה. אָוֹי וְוַיְ דָּעָר רָבִי זָגָט (שִׁיחָות קָרְנָי).
סִינְן צָה: וּוֹעֵר עַס זָגָט תְּהִלִּים וּוֹעֵט הָאָבָן אַיְשָׁעָה.

אֲפִילוֹ וְעַנְּבָעַת דָו זָגֵסֶט תְּהִלִּים קָוְמָט דִיר אַרְיִין
מְחַשְׁבּוֹת וּכְו., זָאַסְטוֹ נִישְׁטָן קָוְן אַוְיפָּ דָעַם, נָאָר
דָו זָאָגָת תְּהִלִּים אָוָן בְּעַט דָעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן אַוְיפָּ אַיְדִישָׁ אָוּ
עָר זָאָל רְחַמְנוֹת הָאָבָן אַוְיפָּ דִיר אָוָן דִיר גָּעָבָן אָ יְשֻׁועָת.

ה

הַיְלָךְ מִיט אָמָן זָוָס פָּאָלָט אִין אַיְדִישְׁקִיִּיט.

שָׁאָלָה:

לְכֹבֵד דָעַ רָאשָׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא,

אַיְדָהָבָז וַיְיָעַר הַנְּאָהָפָן אַיְיָעָרָ שְׁיוּוּרִים, אַזְקָדָאנְקָ דָעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן
אוּ עַס אַזְיָה דָא הַיְנִיט אַזְנָעָרָ דָוָר אָ פְּלָאָזָן וּוֹאָ מָעָן קָעָן הַעָרָן עַצְוָתָן
אוּן תְּיוּוק פָּאָרָן לְעָבָן.

אַיְדָהָבָז פְּרָעָנָן זָוָס אַזְקָעָן טָן וְעַנְּן מִין אָמָן. אַזְקָדָאנְקָ
חַתְּוָנָה גַּעֲהָתָמָפָאָר אַפְּאָר יָאָר צְוִירָקָ מִיטָּ מִין טַיְיָעָרָ מָאָן נָרוּ בְּאָיר,
עָר אַזְיָה גַּעֲוָעָן וַיְיָעַר עַרְלָאָז אָוָן וּוֹאָלָבָן יְעַצְמָן, אַבְּעָר לְעַצְמָן גַּיְיטָ
עַפְּעָם פָּאָר מִיט אִים, עָר גַּיְיטָ נִשְׁטָמָ אָזְקָעָן שְׁלָדָאָוָעָנָן אָזְקָעָן עָר שְׁפִילָטָ
זָהָאָגָן צִיְיטָ מִיט זָיִן טַעַלְעָפָאָן. עַס טָמָטָ מִיר וַיְיָעַר וּוֹיִ צָוָעָן וּוֹיִ
מִין שְׁטוֹבָ צְעַפְּאָלָטָ. בַּיְמָעָה הַעַלְפָטָ מִיר מִיט אָזְקָעָה זָאָס אַזְקָעָה זָאָל טָן.

נָאָכָאָמָאָל, אָגְרוּסָן יִשְׁרָכָמָפָאָר אַיְיָעָרָ חַיּוֹק.

תשובה:

בעורת השם יתברך - יום ב' פרשת פנחים, ט"ו תמ"א, שנת תשע"ז לפרט קטע
מרות ... מהיה

איך האב ערדאלטן איישר בריוו.

איך האב הנאה ווי איר שרייבט מיר או איר זענט זיך
מחיה יעדרס מאל זען עס איז דא א שיינור פאר די
פרויין, און או דאס געט איך פה וויטער אנטגעין, איך
האב הנאה צו הערן או איר זענט זיך מיט די שיינורים.

בונגע איישר מאן וכו', איך זאג איך או אלען זועט אריבער
גיאין, עס זוענדט זיך אין איך אליין, אויב איר זועט
איס געבן גוטע וווערטער, איר זועט אים געבן וואָרעמאָקייט,
זועט ער זיך טוישן וכו'. וויסן זאלט איר, או זיער אסאָך
מאָל גיאָען אַיגֶנְעָלִיט אַרְיבֵּר שׂוֹעוּרָע צִיְּטָן, עס פֿאָסִירְט
בּי זיער אסאָך אַיגֶנְעָלִיט, בּפֿרְט נאָך דִּחְתּוֹנָה וכו', אַבְּעָר
עס איז נאָר אַדְוָבָּנָאָגָּן. או איר זועט האָבָּן סְבָּלָנוֹת אַוְן
אַר זועט קוֹקָן אוֹיפּ אַים מִיט אַ גּוֹטָ אָוְגָן, זועט ער אַפְּלָאוֹן
זִינְגָּעָן אַרְישְׁקִיטָּן וכו' וכ'.

איך בעט איך או איר זאלט וויטער רעדן שיין צו אים,
אַר דְּאַרְפְּטָן פֿרְזְבִּין מִיט אַלְעָ אַיְשָׁרָע בּוּחוֹת צו זיין
פאָזְעַטְיוֹ אַוְן אַים גָּאָרְנִישְׂטָן זָאָגָן. הַאַלְטָ אַיך אַיְין מִיט אַלְעָ
בּוּחוֹת, זועט אַר זען ווי ער זועט זיך טוישן. אַר דְּאַרְפְּטָן
טָוִן זָוָס דָּעָר רְבִּי הָאָט אַוְן אַיְסְגָּעָלָעָנָט - גִּיאַן צוֹם
איַבְּעָרְשָׁטָן, זִוְּגָט אַיך אַוְסָסָזָם אַיְבְּעָרְשָׁטָן, בעט אַים ער

ואל רחמנות האבן אויף ציהה, אויף איעשר מאן און אויף אייערע קינדרער, וועט איר זען און מיט די צייט וועט דער אייבערשטער אים איבערדריען.

זויינט איז אום צום איבערשטן, וויל דער רבוי זאגט (ספר הטידות, אות תפילה, סימן א): "תפילה שהיא ברמות היא מתקבָּלה", תפילה זואם קומט מיט טערן - ווערט אונגענומען. נאך זאגט דער רבוי (שם, סימן כ): "מי שמעביר על מידותיו - תפירות נשמה", ווער עס געבט נאך פאר א צוויין, ווערט זיינע תפירות אונגענומען.

חכמינו זברוגם לברכה דערציילן (פנита כה): עס איז אמאל געווען א טרייקעניש און ארץ ישראל - עס האט נישט גערעננט א גאנץ ווינטער, האט מען געמאכט א יומ תפילה. דער היילגער תנא רבוי אליעזר איז צונגענאנגען צום עמוד, ער האט געבעטן פיר און צוואנציג תפירות או עס זאל רענונגען און עס האט נאך אלין נישט גערעננט, איז דער היילגער תנא רבוי עקיבא צונגענאנגען צום עמוד און גענאנט: "אבינו מלפניו, אין לנו מלך אלא אתה, אבינו מלפני רחם עליינו", און עס האט גליהק אונגעפהאנגען צו גיין א שטארקע רעגן, האט דער עולם אונגעהוויבן שמעען או רבוי עקיבא איז גראעסער פון רבוי אליעזר, וויל זיינע תפירות זענען גליהק אונגענומען געווארן, איז ארוייס א בת קול פון היקל און גענאנט: "נישט וויל רבוי עקיבא איז גראעסער פון רבוי אליעזר זענען זיינע תפירות אונגענומען געווארן, נאר וויל רבוי עקיבא איז א ותרן - ער געבט נאך, און ווער עס

געבעט נאך פאר א ציווילן, הערט דער איבערשטער אויס זייןנע תפילות". זעם פון דעם דאס גראיסקייט פון נאכגעבן פאר א ציווילן.

אין דעם זכות וואם איר וועט האבן סבלנות און נישט צענברעבן איבער שטוב, נאך איר וועט אויסווארטען, וועט דער איבערשטער אונגעמען אייער תעפילות.

איך שרייב איך א קליענע תפילה, וואם איר זאלט זאנן יען טאגן.

"רבונו של עולם, האב אויף מיר רחמנות; העוף מיר, איך דארפ א ישועה; איך וויל אויפשטען א ערליך שטוב, קינדר ער וואם זעלן זיין צדיקום, קינדר ער וואם זעלן דיר דינען; רבונו של עולם, העוף מיר איך זאל זיין פריליך, איך זאל זיין שטארק בי מיה, איך זאל זויסן או אלעט וואם פאסיקרט אווי מיט א פונקטילבר חשבון, גאנרישט פאסיקרט נישט פון זיך אלין. רבונו של עולם העוף מײַן מאן ער זאל זיין ערליך, ער זאל מצאlich זיין אונ האבן א גראינע פרנכה, העוף מײַן מאן זאל אונעך ווארכן זייןנע גראיסקייטן זבו זבו".

אווי זאלט איר בעטן דעם איבערשטן, וועט איר זען או דער איבערשטער וועט אונגעמען אייער תעפילות.

א געונטן זומער.

וּוַיֹּוֹזֵן קָלִיפָס בָּאָר קִינְדָּעֶר.

שָׁאַלָּה:

לְכִבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָ"א,

קָנָדָם וַיְלַי אֵיךְ וַיְהִי בָּאֲדָמָקָעַנְוָ פָּאָר אֵיךְ פָּאָר אַיִירָעַ שִׁיעָוָרִים, וַיְמַט
אֵיךְ הָאָב אַגְּנָעָהָיְבָן צַו הָעָרָן דִּי שִׁיעָוָרִים בֵּין אֵיךְ גַּעֲוָאָרָן אֵיכְ נַיְיעָר
מְעֻנְפָּשָׁ, אֵיךְ בָּאָקוּם אַוְיִפְלֵל חַווּקָן פָּוּן דִּי שִׁיעָוָרִים. אֵיךְ הָאָב אַגְּנָעָהָיְבָן
לְעַנְגָּעָן תָּזָרָה יְעָדָן מָאָג אַוְיִפְלֵל סְדָר דָּרָךְ חַלְמָדָה, אָנוּ אֵיךְ שְׁפִיר אֵיכְ סִיפּוֹק
אָנוּ פְּמִין לְעַבְּנוּ, אֵיךְ הָאָב גַּעֲוָאָלָט פְּרָעָנָן אַוְיִב אֵיךְ נָאָל וּוַיֹּוֹזֵן פָּאָר פְּמִינָע
קִינְדָּעֶר קָלִיפָס וּוּ דִי בְּחָוּרִים וַיְנַגְּעָן אֵין יִשְׂכָּה וּבְרוּמָה, אֲדָעָר אֵין נִישְׁטָט
בְּרָאִי צַו וּוַיֹּוֹזֵן וּוְרִיאָס פָּאָר קִינְדָּעֶר?

אֵ נְרוּזָקָן יִשְׁרָר פָּתָ

תְּשׁוֹבָה:

בְּעִזּוֹת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ - יוֹם כ' פְּרָשָׁת וְאַתְּהָנָן, ה' מְנַחָּם-אָב, שָׁנָת תְּשׁוּעָה

לְבָרְטָה קָטָן

לְכִבּוֹד ... נָרוּ יָאִיד

אֵיךְ הָאָב עַרְחָאָלָטָן דִּין בְּרוּוֹ.

אֵיךְ הָאָב זַיִעָר כַּנָּאָה צַו הָעָרָן אוֹ דָו הַעֲרָקְטָ אָוִים דִי
שִׁיעָוָרִים פָּוּן יִשְׂכָּה אָנוּ דָו הַאֲסָט אַגְּנָעָפָאָנָגָעָן צַו
לְעַרְגָּעָן אַוְיִפְלֵל סְדָר דָּרָךְ חַלְמָדָה פָּוּן חַיְלָגָן רְבִיְזָן דָעָר ְרַבִּי
הָאָט גַּעֲנָאָנָט פָּאָר אַיִינָעָם (עַיְן שְׁחוֹת הָרָה, סֶמֶן י'): "אַיִינָמָאָל דִי
תָּזָרָה זַוְעָט דִּיר וּוַיֹּוֹזֵן אִיר פְּנִים, וּוּעַסְטוֹ שְׁוֹן גַּאֲגִינְשָׁט דָאָרְפָּן";

מען זעט דאָס בחוש, ווען אַ מענטש אוֹז וּבָה צִי לְעֶגֶן
שיעורים בסדרן על פי סדר דורך הלימוד פון רבין (שהות
הרין סיון ט), דאָרֶפֶּ ער שׂוֹן נָאָרְנִישֶׁט, וויל ער האט
אָפָּאָר אַיְבָּעָרְגָּעָן מִינְוּת, גַּעֲמָט ער אַ מְשֻׁנּוּת אַדְּרָעָר אַ גָּמָרָא
און ער אוֹז נָוָרָם פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת אָזָן דְּפִים גָּמָרָא.

בְּנֵגֶן וּוְאָס דַּו פְּרָעָנְסָט צִי דַּו זָאָלְסָט וּוַיְיַיְן פָּאָר דִּיְנָעָן
קִינְדָּר קְלִיפָּס וּוּ דִי בְּחָרוֹם וַיְיַגְּעָן, עַס אוֹז זִיכְּרָעָן
נִשְׁטָן בְּדָאי, וּוַיְיַל קִינְדָּר הָאָבָן אַ רִיְנָעָן מַה אָזָן וּוּן זַיִן
הַיְבָן אָז קְוָקוֹן קְלִיפָּס אוֹז וּוַיְדָיאָס וּבָוּ וּבָוּ גַּעֲמָט עַס אַוְעָק
זַיְעָר רִיְנְקִיְּתָן וּבָוּ.

אָמָּאל האט מען גַּעֲוִיְּזָן בַּי אָזָן אַין מַסְּדָּה פָּאָר דִי קִינְדָּר
וּבָוּ, אָזָן מַוְּהָרָאָשָׁה האט זַיְעָר מַקְפִּיד גַּעֲוָעָן אַוְיָף
דָּעַם. ער האט מַיר גַּעֲשָׁרְבָּן אַ בְּרִיוֹ אֹז מַהְיוֹם וְהַלְאָה זָאָל
אַיךְ מַעַר נִשְׁטָן וּוַיְיַיְן פָּאָר קִינְדָּר קַיְיָן שָׁוָם וּוַיְדָיאָס אָזָן
קְלִיפָּס וּבָוּ וּבָוּ.

דאָס וּוְאָס מען לְיַגְּט אַרְזָוף דִי נִינְגִּים אָזָן דְּרִשּׁוֹת אַוְיָף דִי
כְּלִים, דָאָס אוֹז אַנְדָּרְעָן וְאַהֲן: הַוְּגָדָרְטָעָר טַוְיַנְטָעָר
אַיְדִּישָׁע קִינְדָּר זַיְצָן גַּעֲבָעָךְ אַוְיָף דִי אַיְנְטָעָנְגָּעָט טָאג אָזָן
נָאָכָט, אָזָן דָאָס אוֹז נָאָה אַ וּוּנְגָן וּוּ אַוְיָיָזָן קָעָן זַיִן צְוִירִיק
ברֶעֶנְגָּעָן צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן, אַבָּעָר יְוָנָגָעָן קִינְדָּר אַיְזָנְשָׁטָן
בְּדָאי זַיִן צִי וּוַיְיַיְן וּבָוּ.

אַדְּרָבָה, צַיְד זַיִן אַן דִי סִידִ'סָּה: זָאָלָן זַיִן דָאָס הַעֲרָן אַ
גַּאנְצָן טָאגָן, אָזָן דָאָס וּוּטָם אַרְיָין לְיַיְן אַיְן זַיִן

לְבָעֵתָה

אַמְנוֹנָה

יראת שמים, וויל יעדר נינון או נאכאמאל אמונה און נאכאמאל תשובה. מיר האבן שווין ברוך שם אroiים געגעבן אונדערליגער סידים פון תשובה און פון אמונה וואס דז קענסט זי געבן צו הערן.

א גוטן טאג.

מיין וויב וויל גיין צו א טערעפיסט.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דענק מיין טיעערער ראש ישיבה אויה אלעם וואס דער ראש ישיבה האט מיר געהאלפן בי יעט, און איך בעט דער ראש ישיבה זאל מיר נישט לאון פאלן און מיר וויטער העלפן מיט מיין יעטען פראבלעם, וויל איך קען נשט וויטער אגנין.

מיין וויב קומט פון וויער א שוער יוננט און וויפיל איך וויל איך אויסערן און העלפן לאט זא וויה נישט, זא איז פארעכשנט או זא וויל גיין דזא צו א טערעפיסט, זא טענחת או נאר דאס ווועט אויר העלפן און גאנישט אנדרערש, וויל נאר א טערעפיסט מיט עקספירותען ווועט אויר פארשטיין.

נאר אויפיל מוטשען האב איך אויר געאנט זא אל גיין, אבער זא טענחת או עס אונטערעט מיר נישט באמא, נאר איך בין מסבים וויל איך האב שווין נישט קיין געדול, אבער באמא וויל איך נישט, מAMILIA

עַצְתָּו

אמונה

לג

ויל וו אוק נאל וו אריינליין דערין און איר טראגע בסדר צו די
טעראפיקט.

אפשר קען מיר דער ראש ישבה וויאן דעם ריבטהיין זונגע וו אוי וו
צוי פון.

א נרוין יישר כה

תשובה:

בענורת השם יתבונך - יום כ' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנות תשע"ז
לפרט קטען
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערנהאלטען דיין ברוין.

עם איז דא אן הלבכה אין הלבכות يوم בפורים (ויפא פנו: אורה
תיים סיטן תרי"ה, סעיף א) או אויב א מענטש זאנט או ער
דארכ אוייספאקטן يوم ביפור, אפילו עם שטיען דארט
דאקטורים וויאם זאנן או ער דארך נישט עסן, דארך מען
אויסחהערן דעם חולחה וויל (פסחים, ד): "לב יודע מרת נשווא";
דערפהар או דיין וויב זאנט או זי דארך הקאן איינעם מיט
וועם וויך דורך צו שמיעסן, דארפסטו איר העלפֿן און איר
ראם צוישטעלן.

עם ווערט גע'פֿסְקְ'נְט (שולחן ערוך אבן העור, הלכות ברובות, סימן עט,
סעיף א: רט) או דער מאן דארך צוישטעלן פאר זיין וויב
אלע אירע ארכבי רפואה; פארשטייט וויך נישט מיט קיין
שלעכטע באגעמונגע, נאר מיטן נאנצן הארץ.

דערפֿאָר טיִיעָרָר בְּרוֹדָר, או דָו שְׂרִיְבֶּסֶט מֵיר או אַיךְ
הָאָבָּדִיר גַּעֲהָאַלְפָן בֵּין אַחֲרָעָר אַזְּנָן דָו גַּוְיִינְסֶט צָוָּ
מֵיר או דָו הַאַלְסֶט מַעַר נִישְׁתָּאָוִס פַּזְן דִּין וַיְיִיבָּוּכְוּ: בָּעַטְמָ
אַיךְ דִּיר וַיְיִעָּר או דָו זַאֲלָסֶט וַיְהִי אַרְיִין לִיְגָן מִיטָּדִין נַאֲנָצָעָ
הָאָרֶץ אִיר צָוָּהָלְפָן, וְהָאַיְףָ פָּאָר אִיר אַנְטָעָ טַעַרְעָפֶסֶט,
גַּיְיִ מִיטָּמִיט אִיר אַזְּנָן הַעַלְפָּאָר, וַיְיִילָּאוּ זַי שְׂרִיְטָ אַזְּנָן
גַּוְיִינְטָ אַזְּנָן זַי דָּאָרְפָּשָׁו אִיר דָּאָס גַּעַבָּן.

מי לנו נְדוֹל פַּזְן מַזְהָרָא"שׁ זְבָרוֹנוּ לְבָרְכָה וְאָס הָאָט גַּעַוְיִינְט
אוֹן גַּעַשְׁרִין אַזְּ אַוְיִבְנָן וַיְיִינְבָּן וַיְעַטְמַעְמַעְנְטָסָם
פָּאָר דִּי בִּיטְעָרָעָ מַחְלָה רַחְמָנָא לְצָלָן, וַיְעַט מַזְהָרָא"שׁ אַזְוּעָקָ
גַּיְיִן פַּזְן דָּעָר וַעֲלָטָן, אוֹן נַאֲכָדָעָם וַעֲטָמָן וַיְאַזְוּעָקָגִיָּן, מַזְהָרָא"שׁ
הָאָט וַיְהִי גַּעַבְעָטָן בֵּין יְעַדְן אַיְינָעָם וּכְוּ, אַבְעָר וַעֲנָן זַי
הָאָט וַיְהִי אַיְינָעָעָקְשָׁנָט אַזְּנָן גַּעַטְעָנָהָט אַזְּנָן זַי וַיְיִלְלָהָקָא זַיְאָ
גַּעַמְעָן קִימָא טַעַרְעָפִי, הָאָט מַזְהָרָא"שׁ אִיר גַּעַהָאַלְפָן אַזְּנָן זַי
וְאָל דָּאָס קַעְגָּעָן טָוָן, נִשְׁתָּאָסָט סְתָמָן גַּעַהָאַלְפָן, נַאֲר מַזְהָרָא"שׁ
זְבָרוֹנוּ לְבָרְכָה הָאָט מֵיר יְעַדְן פָּאָג גַּעַרְוָפָן צַי אַיךְ קַעָן
צַוְּשָׁטָעָלָן אַקָּאָר מִיטָּא דָּרְיוּוּעָר, עַם הָאָט מַמְשָׁ אַזְיָסְגַעְזָעָן
וְזַי אַיְינָעָר וְאָס שְׁלָאָגָט וַיְהִי אַיְינָעָעָלָעָן.

דערפֿאָר מִיּוֹן לִיבָּר טַיִּיעָרָר בְּרוֹדָר, יַעַצְטָ עַרְבָּתְשָׁעָה
בָּאָב וַעֲנָן מֵיר קְלָאָנָן אַוְיִפְן חַוְּבָן בֵּית הַמִּקְדָּשָׁ
וְאָס אַיז גַּעַקְוּמָעָן צַוְּלִיב שְׁנָאת חִינָּם (יִקְאָ טָ), אַזְּנָן תְּבִמְינָן
זְבָרוֹנוּ לְבָרְכָה זַאֲגָן (יִקְאָ טָ): "זַעְדָּן מַרְקָד בִּינָן", דָאָרָקָן
מֵיר וַיְהִי אַיְבָּר בַּעֲטָן אַיְינָעָר מִיטָּן צַוְּוִיטָן אַזְּנָן אַכְטָוָגָן גַּעַבָּן
אַיְפָט יַעֲנָעָם גַּעַפְילָן וּכְוּ, זַאֲגָן פָּאָר דִּין וַיְיִבָּאָזְדָּוּזָעָט

איך העלפֿן טרעֶפֿן א טערעֶפֿיסט וואו זי קען גײַן זיך אויסֶרעדן וואס זי איז דורך אין איר יונגעַט, דו דארפֿסט איר פָּאַרְשְׁטִין אָז זי איז אַרְיֵבָעַר א שׁׁׂוֹעֶרֶת יונגעַט אַרְעַע עַלְתָּעַרְן האָבָן אַרְגַּעַפְּינְגַּט. עַס אַיז אַס אַז זי אַיז נַאֲקַנְאַמָּאַל אַז זי הַאֲמַת פָּמָה צַו דִּי קִינְגְּדָעַר וּבָכְּ.

איך בָּעַט דִּיר, עַקְשָׁן דִּיךְ נִישְׁטָן; האָבָן רְחַמְנוֹת אַוְיףְּ אַיר וּוּעָסְטוּ האָבָן אַ שְׂיִיגַעַם לְעַבְּן. דו קָעַנְסָט נִישְׁטָן בָּאַצְוֹאָונְגָעַן דִּין וּוּבָבְּ זָאַל טְרָאָכְטָן אַזְוִי וּזְיִי דִּיר, וּוּיְיל חַכְמִינָא וּבָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאנָן (הוּסְפָּהָא בְּרֻבּוֹת, פָּרָקְטָה): "בְּשֵׁם שָׁאוֹן פְּרַצְוִיפְּהָן שְׂיוֹן, בְּךָ אַין דְּעוֹתָהָן שְׂחוֹתָה"; זַי נִשְׁטָן פָּאַרְעַעַקְשָׁנָט, אַזְוּן אַיז דִּין קָאָפְּ. נַאֲרָדוּ וּוּעָסְטוּ האָבָן רְיוֹחָ פָּוּן דָּעַם, וּוּיְיל דוּ וּוּעָסְטוּ האָבָן אַ פְּרַיְלִיכְבָּעַן גַּעֲוָנְטָעַ וּוּבָבְּ.

איך בָּעַט דִּיר, רַעַד צַו אַיר שְׂיִין אַזְוּן זַי וּוּאָרָעָם צַו אַיר; זָאַג אַיר: "אַיךְ גַּיְיַן אַלְעָם אַוְיףְּ דָעַר וּוּעָלָט אוּדוּ זָאַלְסָט זַיְן פְּרַיְלִיךְ". אַזְוּן אוּדוּ וּוּעָסְטוּ אַיר מְכַבְּד זַיְן וּוּעָסְטוּ האָבָן גְּרוּזִים שְׁפָעַ.

בְּלִיבְּ מִיר גַּעֲוָנָטָן; איך וּוְאָרְטָן אוּדוּ זָאַלְסָט מִיר שְׁרִיךְַן יְעַדְן טָאג אַפְּאָר שְׁוֹרוֹת זָוָס עַס טּוֹט זַיְהָ, וּוּיְיל איך וּוּיל אוּדוּ זָאַלְסָט האָבָן אַ גַּוְטָעַ לְעַבְּן; זַי נִשְׁטָן בָּרוֹנָן אוּזְיַה שְׁרִיךְַבְּ דִּיר אוּדוּ זָאַלְסָט אַיר אַיְבָעַר בָּעַטְן, וּוּיְיל איך וּוּיל נַאֲרָדוּ דִּין גַּוְטָעַ.

א גַּוְטָעַ טָאג אַז אַ גְּרִינְגָּעַ תְּעִנִּיתָן.

ח

קְשִׁיוֹת אֹוֵף דִּי אַמְּנוֹנָה.

שְׁאַלְהָ:

לְכֶבֶד דַּעַר רַאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָ"א,

זָם עֲרִישָׁט וַיְיל אַיךְ בָּאַדְאַנְקָעַן פָּאָר דִּי גַּעֲנוֹאַלְדִּינְעַ שְׁיעֻוֹרִים,
אוּעַלְכָּעַ גַּעַשְׁמָאַקָּעַ שְׁיעֻוֹרִים וְוָסַּעַן מִמְּשֵׁת מְתִיבָּה נְפָשָׁות.

מִין שְׁאַלְהָ אַיז וְוָסַּעַן טָמֵט וַיְעַן עַם קוֹמֶט אַרְיָין אַין קָאָפְּ קְשִׁיוֹת
אוֹוֵף דִּי אַמְּנוֹנָה, מַעַן מְרַאַכְתָּ וְוָסַּעַן עַם אַיז גַּעַוּעַן פָּאָר בְּרִיאָת הָעוֹלָם.

אַיךְ וַוְאַרְטַּ אֹוֵף אַ תְּשִׁוָּה.

וַיְשַׁר כְּחַ נְדוֹל

תְּשִׁוָּה:

בָּאַזְוֹנָה הַשֵּׁם יַתְּפִירַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁתָּוּתְאַתְּמָנָן, י"א מְנַחָּם-אָב, שָׁנָת תְּשִׁעְעַז
לְפָרַט קְטוּן

לְכֶבֶד ... נְרוּ יָאִיר

אַיךְ הָאָב עַרְהָאַלְטָן דִּיְין בְּרִיוּוּ.

אַ אַיד אַיז גַּעַקְוּמָעַן צָמַרְבִּין אַונְזַּיךְ אַיסְגַּעַרְעַדְתַּ וַיְיַזְרָאֵל
אוּ עַר הָאָט סְפִיקָות אַונְזַּבְּלָוְלִים אַין אַמְּנוֹנָה, הָאָט אַימַּעַד
דַּעַר חַיְלִינְגָּעַר רַבְּנוּ גַּעַזְאַגְט (שִׁיחָות קְרַבָּן, סִקוּן רַכְבָּן): "וַיְעַן דַּעַר
אַיְבָּעַרְשְׁטָעַר הָאָט בָּאַשְׁאָפָן דַּעַר וּוּעַלְטַ, הָאָט עַר גַּעַזְעַן אַז
עַס גַּיְעַן וַיְיַזְרָאֵל מַעֲנַטְשָׁן וְוָסַּעַן וַיְעַלְן הָאָבָן קְשִׁיוֹת אַונְזַּבְּלִים,
אַונְגָּר פָּאָר זַיְיָ הָאָט דַּעַר אַיְבָּעַרְשְׁטָעַר בָּאַשְׁאָפָן דִּי מַעְשָׁה
בְּרָאָשִׁית", עַיְינַ שָׁם: דִּי וּוּעַרְשָׁעַר הָאָבָן זַיְיָ עַר מַחְקָק גַּעַוּעַן דַּעַם

אית, און יעדעם מאל ווען ער האט אונגעהיין צו האבן יסורים און בלטווילים אין אמינה האט ער ויך מיט דעם מתחוק געווען.

זעט מען או עס זענען דא נאך מענטשן וואס האבן קשיות און בלטווילים אין אמינה, אבער וויסן זאלסטע או ער רבי זאנט (שיותה הר"ג, סימן לט): "דע, כי יש עברות שהם מבנים בפירות באדם, ויש שבאים עליהם מחשבות על האמינה מלחמת שלא נולדו בקרנזה בראשי, יש שהסיפו על זה מעשיהם הרעים שעשו בעצם, כי יש עברות שהם מזיקים ונוגדים את האמינה בקרנזה", עיין שם, עס זענען דא עברות וואס מאכט או א מענטשן זאל האבן ספיקות און בלטווילים אין אמינה; אבער ער רבי זאנט (לקוט טהראן, חלק ב', סימן מה): "האמינה תוללה בפה של אדם", אמינה באקומט מען דורךם וואס מען רעדט דיבורי אמינה, אווי ווי עס שטייט (תהלים פט, ב): "אודיע אמונתך בפי", ווי מער א מענטשן געוואינט זיך צו רעדן צים אייבערשטען און אים דערצעילן ערעד זאה, אלין מער אויז ער זוכה צו האבן אמינה.

נאך זאנט ער רבי (לקוט טהראן, חלק ב', סימן טו) ווען א מענטשן האט קשיות אויפן אייבערשטען, אויז די עצה או ער זאל שריין אין ויך בעטן ביים אייבערשטען. און ער רבי זאנט או די ראישי היבות פון קשיא אויז (תהלים כה, ז): "ש'מעה ק'ולי א'קרא", אויב מען האט קשיות, זאל מען אסאך בעטן דעם אייבערשטען או מען זאל נישט האבן קיין ספיקות און בלטווילים, נאר לעבן מיט אמינה; וויל ווען א מענטשן אויז זוכה און ער לעבט מיט אמינה אויז זיין לעבן א זיסע

און גַּעֲשֵׁמָאָקָע לְעַבָּן, יַעֲדָע וְאֵך וּוֹאֶס עַר הָאָט, דָּאָנְקָט עַר
דָּעַם אִיְבָּעָרְשָׁטָן, אָוּן יַעֲדָע וְאֵך וּוֹאֶס עַר הָאָט נִישְׁט בְּעַט
עַר דָּעַם אִיְבָּעָרְשָׁטָן דָּעָרוֹפָה; עַר וּוַיְסָט בַּי וְיַה אָו קִינְגָּר
קָעָן אִים נָאָרְנִישְׁט טָוּן - קִינְגָּר קָעָן אִים נִישְׁט שְׁלָעְבָּטָם
טָוּן אָוּן קִינְגָּר קָעָן אִים נִישְׁט גּוֹטָס טָוּן.

דָּעַר הַיְלִיגָּר צָאנְגָּר רְבָּה וּבָתוֹ יְגָן עַלְנָנוּ פְּלָעַגְתָּו וְאָנָּן אָפָּאָר
מְאַל אָ טָאג דִּי דְּרִיעָצָן 'אֲנֵי מַאֲמִין'ס' או עַס זָאַל זַיְן
אַיְיָגָעְבָּאָקָן אַיְן זַיְן הַאֲרִיזָה; הַלְּאוֹי וּוּעָן מִיר קָעְגָּעָן דָּאָם נָאָבָטָן
אוּן יַעַן טָאג תְּרֵזָן דִּי אָמוֹנָה אוֹ אַלְעָס אַיְן דָּעַר אִיְבָּעָרְשָׁטָעָר.
מוֹהָרָא"ש וּכְרוֹנוּ לְבָרְכָה פְּלָעַגְתָּו וְיַה פִּירָן יַעַדְן צּוֹפָרִי נָאָך
בְּרַבְתָּה הַתּוֹרָה צָו זָאָנָן דִּי 'אֲנֵי מַאֲמִין'ס' אָוּן אַוְיָי
פִּירָן וְיַה אַלְעָס תַּלְמִידִי חִיכָּל הַקּוֹדֶש.

דָּאָם הָאָט מוֹהָרָא"ש גַּעֲשֵׁמָאָקָע מִיט אָנוּן אָ גַּעֲנָץ לְעַבָּן -
טָאגָן נָאָך טָאגָן וְוֹאֵך נָאָך וְוֹאֵך; יַעֲדָע שְׂיֻוֹר, יַעֲדָע
בְּרִיוֹו אוּן יַעֲדָע קוֹנְטְּרָס דְּרִיְידָט וְיַה אַרְוֹס דִּי אָמִינָה, אַרְיַין
צָו בְּרַעְנָגָעָן אַיְן וְיַה אוֹ אַלְעָס אַיְן דָּעַר אִיְבָּעָרְשָׁטָעָר אָוּן דָּעַר
אִיְבָּעָרְשָׁטָעָר אַיְן מַמְלָא כָּל עַלְמָיִן וּסְגָב כָּל עַלְמָיִן, אַיְן שָׁוָם
מִצְּיָּאוֹת בְּלָעְדָּיו יַתְּפָרֵךְ בְּלָל, וּבְכָל תָּנוּעָה וּתְנוּעָה שָׁם אַלְוָפוֹ
שֶׁל עַולְם, אָוּן דּוּמָם, צּוּמָּה, חַי, מְדָבָר - אַלְעָס אַלְעָס אַיְן
אַיְן שְׁטִיקָה אַלְקִיתָה, עַס אַיְן נָאָר פָּאָרְשָׁטָעָלָט פָּוּן אָנוּן.

דָּעַר אִיְבָּעָרְשָׁטָעָר זָאַל דִּיר הַעַלְפָּוּן זָאָלָסְטָמָצָלִים זַיְן אַיְן
אַלְעָס דִּיְגָעָן וּוּעָנָן.

ט

עַס אֵיז שְׁוֹועֵר צַו רְעִדָּן צָוּם אַיְבָּעֶרְשָׁטוֹן.

שָׁאַלָּה:

לְכִבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָּה אָ.

וְואָס טוֹט מַעַן אוֹיבָּה דִּי הַתְּבוֹדָרוֹת גַּיִיט נִישְׁטָּה? עַם קוֹמֶט מִיר אָן
שְׁוֹועֵר צַו רְעִדָּן צָוּם אַיְבָּעֶרְשָׁטוֹן.

יִישָׁר פָּתָח.

תְּשׁוֹבָה:

בְּגֻרוֹת הַשִּׁים יִתְפְּרֹךְ - יּוֹם ה' פְּרִישָׁת אַתָּחָנָן, י"א מְנַחָּמָּה-אָכְלָה, שָׁנַת הַשְׁעִיר

לְפִרְטָּה קָטָן

לְכִבּוֹד ... נָרוֹ יָאִיר

אַיךְ קָאָב עֲרַהָאָלָטָן דִּין בְּרִיוֹן.

דָּאָם וְואָס דַּו פְּרִעָגְסָט מִיר אוּעָם קוֹמֶט דִּיר אָן שְׁוֹועֵר צַו
רְעִדָּן צָוּם אַיְבָּעֶרְשָׁטוֹן; קַוֵּק וְואָס דָּעַר הַיְּלִינָעָר רְבִי
זָאנְטָ (שְׁבָתִי קָרְבָּן, סִימָן בָּ) אָנוּ עָר אֵיז אַרְיָבָעָר זַיְעָר אַסָּאָךְ
שְׁוֹועֵרְקִיְּטָן אַין וַיְיַגְעַן יַגְעַן יָאָרָן, עַס הַאָט וְזֶה אִים גַּעֲדָאָכְט
אוּ קַיְנָעָר הַעֲרָט אִים נִישְׁטָמָאָים, אָוּן וּוּ מַעַר עָר הַאָט
גַּעֲרָעָט צָוּם אַיְבָּעֶרְשָׁטוֹן, הַאָט וְזֶה אִים גַּעֲדָאָכְט וּוּי מַעַן
דָּאָרָף אִים נִישְׁטָמָאָים, וּוַיְיַל עָר הַאָט גַּעֲעָעָן אוּעָם גַּיִיט אַרְיָבָעָר
אַסָּאָךְ יָאָרָן אָוּן עָר הַאָט נָאָךְ אַלְעָז נִישְׁטָמָאָים זַוְּכָה גַּעֲוָעָן צַו
וּוְעָרָן נָאָטָן צָוּם אַיְבָּעֶרְשָׁטוֹן, הַאָט עָר אַיְפָגָעָה הַעֲרָט צַו רְעִדָּן
צָוּם אַיְבָּעֶרְשָׁטוֹן, בֵּין עָר הַאָט וְזֶה גַּעֲבָאָפְט וְואָס עָר הַאָט

געטונו, און ער האט ויך וויער פארשעט או ער האט נאכגעלאוֹט פון זיין עבדת ה', האט ער צוריק אַנְגַּהוּבָן רען צום אַיְבָּעֲרֵשְׁטָן, עיין שם.

דערפֿאָר בעט אַיך דִּיר וויער זאלסְט ויך שטָּאָרְקָן מיט די הייליגע עַצְתָּו וואָס דער רבִּי הַאָט אָנוּ גַּעֲגָעָבָן (לקוט מוחר), חלק ב/ סימן כה) או אַמְּעַנְטָשׁ זָאָל ויך אוֹיסְרָעָדָן זיין הַאָרֶץ צום אַיְבָּעֲרֵשְׁטָן אוֹיפּ זיין שְׁפָרָאָךְ וואָס ער אַיז גַּעֲוָאוּבָט צז רען, און אלְעָס דְּעַרְצִיְּלָן פָּאָרָן אַיְבָּעֲרֵשְׁטָן; דער רבִּי זָאנְט דְּאָרט: "הַתְּבוֹדָרוֹת הִיא מַעַלָּה עַלְיוֹנָה וְגַדְולָה מִן כְּפֶלָה", רען צום אַיְבָּעֲרֵשְׁטָן אַיז דִּי גְּרַעַסְטָן זָאָק וואָס אַמְּעַנְטָשׁ קָעָן נאָר טוֹן, און אלְעָסְטָן אַסְאָךְ רען צום אַיְבָּעֲרֵשְׁטָן.
 אַין אַנְהִיב אַיז עַס טָאָקָע שְׂוֹעוֹרָה, ווַיְיל ווּעָן אַמְּעַנְטָשׁ זִינְגִּינְט ווּעָרְט בַּי אִים אַפְּגַּעַשׁ וְאָכְטָן דִּי אַמְּנוֹנָה אָנוּ ער שְׁפִּיקָּט נִישְׁט דָּעַם אַיְבָּעֲרֵשְׁטָן, ער מִינְט אָו דָעַר אַיְבָּעֲרֵשְׁטָר אַיז עַרְגָּעַץ בָּאַהֲלָתָן אַיְבָּן אַין אַז ווַיְיַעַט הַמְּלָל וּבָוֹ, אַבָּעָר ווּעָן אַמְּעַנְטָשׁ פָּאָלְגָּט דָּעַם רבִּין, אָנוּ בְּרַעַכְט דָוְךְ זִינְעָשׁוּעָרִיקִיטָן, ער בעט דָעַם אַיְבָּעֲרֵשְׁטָן יְעָן טָאגָן: "רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, הַעַלְפָ מִיר, אַיך ווַיְיל רען צוֹ דִיר, אַיך ווַיְיל גְּלִיבָן אַין דִיר, אַיך ווַיְיל נאָר דִיר"; דעַמְּאָלָט מיט די צִיְּט ווּעָרְט אִים אַוְיְסְגַּעַרְיִינְט זַיְן מַה, אָנוּ ער שְׁפָאָצִירָט אַרְיְבָעָר מיט אַמְּנוֹנָה זַיְן נַאֲנָן צְעָבָן.
 דער אַיְבָּעֲרֵשְׁטָר זָאָל הַעַלְפָן זָאָלְסְט מַצְלִיחָה זַיְן אַין אלְעָ דִיְגָע ווּעָן.

עַצְתָּו

אמונה

מא

טְרִינֶקְעָן בְּרוֹנֶגְפָּן אֵין אַ בְּרָסְלְבָעַ שָׁוֹל.

שָׁאַלְהָ:

לְכִבּוֹד דָּעַ רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָאָ,

אוֹי וּיְ אַיךְ הָאָבָּ בְּרוֹקָ הַשֵּׁם גַּעֲפָנֶט בֵּי מִיר אַ בֵּית הַמְּדֻרְשׁ הַיכָּל
הַקָּדוֹשׁ, אָנוֹ סְ'אַיִן דָּא אַפָּאָר נִיעַ אַינְגָּעָלִיט וּוָסּ קַוְמָעַן דָּא דְּאוֹעָגָעַן,
אָנוֹ וּיְ וּוֹילְן וּוֹיְשָׁר שְׁטָאָרָקְ בְּרָעָנֶגְעָן בְּרוֹנֶגְפָּן פָּאָר דִּי קִידּוֹשׁ שְׁבָתְ צְוּפָרִ
נְאַכְּבָן דְּאוֹעָגָעַן; וּוֹילְן אַיךְ וּוֹיְסָן אַוְיָבְ עַס אַיזְ בְּרָאָ אַבְיסָל נְאַכְּזָלָאָן אָנוֹ
וּיְ לְאָנוֹ בְּרָעָנֶגְעָן, אַדְעַר אֶל אַיךְ אַרְאָפְשָׁטְעַלְן אַ שְׁטָאָרָקָעְ תְּקָנָה אָוֹ
מַעַן קָעַן גַּיְשָׁטְ בְּרָעָנֶגְעָן קַיְיָן בְּרוֹנֶגְפָּן אֵין אַ בְּרָסְלְבָעַ שָׁוֹל?

יִשְׁרָר פָּה

תְּשֻׁוָּבָה:

בְּגַעֲרָת הַשֵּׁם יִתְפְּרַח - יוֹם ה' פְּרִשָּׁת וְאַתְּהָנוּ, י"א מִנְחָמָ-אָב, שָׁנַת הַשְׁעִיר
לְפָרֶט קְטוֹן

לְכִבּוֹד ... נָרוֹ יָאִיר, גַּבָּאי בֵּית הַמְּדֻרְשׁ הַיכָּל הַקָּדוֹשׁ בְּלוֹמִינְגְּרָאוֹ נָנוֹ.

אַיךְ הָאָבָּ עַרְהָאָלְטָן דִּין בְּרִיוֹ.

מוֹחָרָא"שׁ הָאָט אַמְּאָל דְּעַרְצִיְּלָט אוֹ עַר אַיז גַּעֲוָעָן חַשְׁלָ"ו
אַיְן דִּי בְּרָסְלְבָעַר שָׁוֹל אַיְן מָהָ שְׁעָרִים, עַרְבָּ
רָאַשׁ הַשָּׁנָה הָאָט אַיְנָעָר גַּעֲבָרָעָנֶט לְעַקְיָה אָנוֹ בְּרוֹנֶגְפָּן צָו
גַּעֲבָן תִּקְוָן נְאַכְּן דְּאוֹעָגָעַן, אָנוֹ קָרְבָּן הַחַסִּיד רַבִּי לוֹי יַצְחָק
בְּעַנְדָּר וּבְרוֹנוֹ לְבָרְכָה אַיז צָוֹגָעָנָאָגָעָן צָו דָעַם אַיְדָ אָנוֹ

אִם פֶּאֲרָגָעָה אַלְטָן דָּעֵרוֹזִיף - פֶּאֲרָגָעָה אַלְטָן דָּעֵרוֹזִיף סִבּוֹת; אַיִינָם אוֹ דָעֵר רְבִי הָאָט נִישְׁתַּגְּלָת מְרִינְקָעָן בְּרוֹיְנְפָן אַ נָּאָנָץ יָאָר, אַוְן צְיוּיְינָם אוֹ דָעֵר רְבִי הָאָט גַּעַוְאָלָט מְעַן זָאָל פָּאָסְטָן עָרָב רָאַשׁ הַשְׁנָה בֵּי חַצּוֹת, אַזְׂוִי וּוּ עַס שְׁטִיטִית אַיְן שְׁלַחְן עָרָוק (אוֹרָה תִּימָם, סִפְון תִּקְפָּא, סְעִיף ב): "נוֹתָגָנָן לְהַתְעֻנוֹת בְּעָרָב רָאַשׁ הַשְׁנָה".

דָעֵר פֶּאֲרָגָעָה זָאָלְסָטוּ וַיְיַעַר אַכְטָוָנָג נְעַבָּן אוֹ אַיְן חִיכָּל הַקּוֹדֶשׁ זָאָל נִישְׁתַּגְּלָת זַיְן קִין בְּרוֹיְנְפָן; פָּאָרְשְׁטִיטִית וַיְהִי אוֹ מְעַן דָאָרָפּ וַיְיַסֵּן וַיְהִי אַזְׂוִי צַו רְעַדָּן צַו פְּרִישָׁעָמְקוּרְבִּים, מְעַן דָאָרָפּ וַיְהִי דָאָם נְעַבָּן צַו פָּאָרְשְׁטִיטִין שִׁינְגָּרְהִיט אַוְן וַיְהִי וַיְיַזֵּן וַיְאַסֵּם דָעֵר רְבִי זָאָגָט (קָשָׁו מָוֶרֶן, סְלָק ב, סִפְון כ): "עַלְיִידִי שְׁבָרוֹת שְׁוֹבְחוֹן כָּל הַמְּצֹוֹת", אוֹ מְעַן מְרִינְקָט אַוְן מְעַן שִׁיכְוָרֶת וַיְהִי אַנְ פָּאָרְגָּעָטָמַט מְעַן פָּוָגָע אַיְבָּעָרְשָׁטָן, אַוְן שִׁיְזָן רְעַדָּן צַו וַיְיַזֵּן וַיְעַלְן פָּאָרְשְׁטִיטִין.

לִיְיַדְעַר וַעַט מְעַן לְעַצְטָנָס וַיְיַעַר אַסָּאָה אַנְגָּגָלִילִיט מְרִינְקָעָן וַיְהִי אַזְׂשָׁבֶת; וַיְיַעַן פָּן אַיְין שַׁוֵּל צָום צְיוּיְינָן וַיְכַן וַיְאַוְן עַס אַיְן דָא פָּגָנָעָם בִּיטְעָרָן מְרָאָפָּן, מְעַן גִּיטָּת צַו תְּבָרִים וַיְאַוְן מְעַן מְרִינְקָט וַיְהִי אַזְׂנָה, נַאֲכָדָעָם קוּמָט מְעַן צַו נִיבּוֹל פָּה אַוְן צַו בִּיטְעָרָע עַבְירָות רַחְמָנָא לְזָלָן; אַנְשָׁטָאָט דָעֵר אַנְגָּגָלִילִיט אַל אֲהִים גִּינִּין צַו זַיְן וַיְיַבֵּב אַיְן קִינְדָּעָר פָּאָרְבָּרְעָנְגָעָן מִיטָּת וַיְיַזֵּן - דִי אַיְין מָאָל אַ וּוֹאָה וַיְאַסֵּם דָעֵר אַנְגָּגָלִילִיט הָאָט אֲבִיסָל צִיִּית צַו זַיְן אַיְן שְׁטוּבָה, אַנְשָׁטָאָט דָעֵר, גִּיטָּת דָעֵר נַאֲנַצְעַר שְׁבָת אַזְׂוּק מִיט מְרִינְקָעָן.

דער עיקר זאלסטע זען או אין בית המדרש זאל ווין דורך
אָרֶץ, מֵעַן זֶה נִשְׁטָח שְׁמוּעָת בַּיּוֹם דָאוּנְגָעָן. זאלסטע
יעַן אַיִינָעַם מִקְבֵּל וַיַּיִן בְּסֶבֶר פְּנִים יְפּוֹת, אוֹי וּוּעָסְטוֹ דָאָבוֹן
גְּרוּזִים הַצְּלָחָה.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן או דו זאלסטע מצליהו ווין
איין אלע דיביגע וועגן.

יא

וּוְאָס זַעֲנָעָנוּ דַי תְּקִנּוֹת הַיִשְׁיבָה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחר אוון איך בין נישט געהעריג אין א ישיבה, איך האלט
זיך פאר א תלמיד פגעט ראש ישיבה, אוון איך בין טאקט אמת'יג פון
די שטארקע תלמידים. איך קאָפֶא א סמארטפָּאָז איך וויל וויקן די תקנות
היישיבה בנונג א סמארטפָּאָז, וּוְאָס מַעַן מַעַן דָאָבוֹן אוון וּוְאָס פָּאָר מַעַן
ニישט האָבוֹן, איך וויל זיך פריזן אין לעבען לויוט די תקנות היישיבה.

אוון די זעלכּע איזק מיט לערנְגָען תורה, וויפַּיל דאָרכַּפְּ איזק לערנְגָען יעַן
טָאנְגָע?

אוון דאס פְּרַעַסְטָע וויל איזק וויקן ווי אוֹי קָעָן איזק ווועָן אָן ערליךער
אִיד?

א גרויסן ביישר פָּה, איך וואָרט פָּאָר אָן גַּנְטְּפָעָר.

תשובה:

בצעורת ה' יתברך - يوم א' פראשת עקב, י"ד מנחים-אב, שנת תשע"ז לכרט קפוץ
לכבוד הפלhor ... נרו אין

איך האב ערחהלטן דין בריוו.

ראם וואס דו פרענשטט מיר וואס עגען די פקנות היישבה;
די פקנות פון ישיבת איז: צו זיין אן ערליךער איד,
לערגנון די הייליגע תורה און טונ אלע מצוות וואס דער
אייבערשטער האט אונז געגעבן.

דער אייבערשטער האט געגעבן א מטה פאר אונער דזה -
דער הייליגער רבוי זכר צדיק לברכה, וואס נאר ער האט
עצות פאר אונער דזה, או מיר זאלן קעגען זיין ערליךע איזן.

דער רבוי זאנט (שיותה תר"ג, פיק"ט) או אפלו א מענטש וואס
אי אריין געפאלן אין עבירות רחמנא לאצלאן, אויב וועט
ער זיך מאכן א קביעות צו לערגנון יען טאג פה ובפה, יהיה
מה שיחיה, וועט אים די תורה ארויים געמען פון זיין פלאנטער,
און ער וועט זעירן אן ערליךער איד; מודראא"ש זכרונו לברכה
זאנט, או דער שיחה גיט אroiפ' ח"י פרקים משניות,
או אפלו איינער וואס אי געבעך אריין געפאלן אין שמוציאע
מעשים, אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו זאנט יען
טאוג ח"י פרקים משניות, וועט אים די תורה ארויים געמען
פון זיין גישט גוטע מעשים.

דערפאה, או דו ווילסט זיין א תלמיד היכל הקודש, זאלסטע
זיך מאכן א שיעור יען טאג אין משניות; ווען

דו הָאָסֶט אֲפָאַר מִנְוֹת זָאַלְסָטוֹ וְאַנוֹ אַ פֵּרְקָ מִשְׁנִיוֹת, אָזְוִי
וּוּעַסְטוֹ וּבָה וַיַּן צַו אַ גִּיעַגְעַדְעַה הַיְלִינְעַ נְשָׁמָה.

דָּאַם וְוָאַסְטָו דָּו שְׂרִירְבְּסָט מִיר אָו דָו וּוּילְסָט וַיַּן אַן עַרְלִיבָּעַר
אַיד אַונְ אָוֹ דָו וּוּילְסָט וּוַיְסָט וְוַיַּן אָזְוִי מַעַן אַיְ וּבָה צַו וַיַּן
אַן עַרְלִיבָּעַר אַיד; דָעַר רַבִּי הַאָט גַּעַזְאַגְט (שְׁחוֹת תְּרִי, סִימָן קָדְבָּ)
אוֹ עַרְ הַאָט וּבָה גַּעַזְוּעַן צַו אַלְעַ וַיַּגְעַן מַדְרָגָות וּוּילְ עַר
הַאָט אַסְאָה גַּעַרְעַדְט צַוְמָ אַיְבָּעַרְשָׁטָן; אַזְנָ דָעַר רַבִּי הַאָט
גַּעַזְאַגְט סֻמְפָן יְמִיוֹ, אָו וּעַן עַר וּוּאַלְטָ גַּעַוְאָסָט צַו וְוָאַסְטָ מַעַן
קָעַן אַלְעַ וּבָה וַיַּן דָוְרָה דִי חַנְחָה פָזְן רַעַדְן צַוְמָ אַיְבָּעַרְשָׁטָן
אוֹיפָ דִי אַיְגַּעַנְעַנְעַ שְׁפָרָאַה, וְוּאַלְטָ עַר נִישָׁט אַוְיִפְיָל גַּעַפְאָסָט
אַזְנָ גַּעַפְיִינְגָּט וַיַּן גַּעַפְיִינְגָּט וְכֹו.

דָעַרְפָּאַר טִיעַרְעַר ... גַּרְוּ יָאִיר, וְוַהְ דִּיר אַ פָּלָאַזְן וְוָאַ
קִיְּנָעַר אַזְנָ נִישָׁט דָאַרְטָ, אַזְנָ זָאַלְסָט וְיַהְ
אוֹיְסְמַוְעַסְן דִיְיַן הַאָרְצָ צַוְמָ אַיְבָּעַרְשָׁטָן; דָעַרְצִיְּלָ אַלְעַסְט
פָּאַרְן אַיְבָּעַרְשָׁטָן, סִי וְוָאַסְטָ עַס נִישָׁט אַרְיְבָּעַר אַוְיָפָ דִּיר,
אַלְעַ דִּיְגָעַ וּוּיְיַטָּאַגְן וְוָאַסְטָ דִי הָאָסֶט, אַזְנָ סִי וְיַיְ שְׁטָאַרְקָ דָו
וּוּילְסָט וַיַּן אַן עַרְלִיבָּעַר אַיד, דָו וּוּילְסָט הַאָבָן רַיְגָעַ אַזְיַן
אַזְנָ אַ רַיְגָעַ מַה, וְיַשְׁׁוּעַר עַס קוּמָט דִּיר אַזְנָ צַו וַיַּן אַפְגַּעַדְתָּן
וְכֹו וְכֹו, אַזְנָ אָזְוִי וּוּעַסְטוֹ וּבָה וַיַּן צַו וּוּעַרְן אַן עַרְלִיבָּעַר אַיד.

דָּאַם וְוָאַסְטָ דָו פָּרַעַגְסָט צַי דָו זָאַלְסָט הַאָלְפָן דִיְיַן סִמְאַרְטְּפָאַזְן
וְכֹו, אַיְדָ פָּאַרְשָׁטָי בְּכָלְ נִישָׁט וְוָאַסְטָ דִי שָׁאַלְהָ אַזְנָ,
וּעַר גַּעַדְעַנְקָט נִישָׁט וְיַיְ אָזְוִי מַזְהָרָא"שׁ פָּלְעַנְטָ רַעַדְן בִּי דִי
שְׁיעַוּרִים אוֹ דָאַס גַּעַמְט אַוְעַק יְעַדְעַם בִּיסְלָ יְרַאת שְׁמִים
וְוָאַסְטָ דָעַר מַעַנְטָשָׁ הַאָט. חַקְמָיו וּכְרוּנָם לְבָרָכה זָאַן (סְנִירָיו)

מה): "אין יציר הרע שלט אלא במא שענינו רואות", דער יציר הרע אין נאר שלט אויף וואס די אוין זענן; דערפאהר, או דו פרענסט מיר צי די זאלסט איזועק ליינן דעם סמארטפאן, און דו שרייבסט מיר או דו ווילסט זיין א תלמיד היישיבה, זואלט איה דיר גענאנט או דו זאלסט עס איזועק וווארפן, און אין דעם זכות וועסטע זוכה זיין אויף צו שטעלן א שיינע אידישער שטוף, און דו וועסטע ברענגען נחת פאר דיבנע עלאטען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיבנע זענן.

יב

אויב זוער איך א ברסלבר ער חסיד, זועל איך האבן מחלוקת.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך פיל א שטארקע המשבח צו רבינו נחמן, צו ברסלב און צו ברסלב'ע משפעים, און איך פיל או עס מיר אסאך העלבן און מיין אידישקייט, אבער איך באלאנג צו א מסידות וואס איז להשמד קעןן ברסלב, און אויב איך גוי האבן א שייבות מיט ברסלב זועט מען ארוסים וווארפן מינען קינדרער פון די מוקרות - און מיר פון די טסידות, און זוער וויקט זואס נאך - שידוכים וכו': איך זועט עס שטארק באדרערן פאר מיין פאטע און מאמע. איך וויל זויקן אויב דער ראש ישיבה קאט און עצה פאר מיר.

א גרוין יישר פה.

תשובה:

בעורת ה' יתפרק - יום ג' פ'רשות יעקב, ט"ז מנהם-אב, שנות תשע"ז לפרט קפוץ
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערחהלטן דיין בריין.

לדעתה דארפֿטויך נישט קריינן מיט קיינעם: דו זאלסט
לערנען פאר דיר די ספרים פון היילינן רבין און
לעבן מיט די עצות, אווי וועסטו נישט האבן קיין מחלוקת
אויפֿ דריין, מען קען לעבן מיטן רבין, לעבן מיט די עצות
ויכו' וככו', און דעם וואם אינגעראַזאל וויסן דערפֿון.

דערפֿאָר בעט איך דיר זיעער, האָלטן דיך וווײַטער בי דיין
רבין און מאָך נישט קיין מחלוקת: עס לוינט
ニישט צו מאָכן אַ פֿײַער או די נאנצעַ משפחַה זאל
אויפֿפֿלאָקערן. אויב דו ווילסַט טאָקע ווין מקוֹשֶׁר צום היילינן
רבין, געム דעם ר宾ַן עצות - הײַב און לערנען אויפֿן סַרְדַּר
דורך הלימוד פון רבין, אווי ווי עס ווערט אַיסגעַשְׁמַעַט
אין שוחות גַּרְזָן (סַפְּן ע').

(א) געム יען טאג אַ חומש, פון וונטאג זאלסַטַּו אַנְפָאַגְגַּען
מעביר סַרְדַּר זיין, וונטאג זאלסַטַּו זאנַן שנים מקרָא
ואָחד תרגום בייז שני, מאָנטַג זאלסַטַּו גַּיִן וווײַטער מיט
סַרְדַּר בייז שליש, און אווי וווײַטער; אווי ווען עס וועט קומען
סַופֿ ווּאָה, וועסטו האָבן גַּעַנְגִּיגַט די נאנצעַ פֿרְשָׁה שנים
מקרָא ואָחד תרגום.

ב) נאכדעם מאך זיך א שיעור אין משות: הייב אן פון אנדרייב מסכת ברכות, יען טאג זאלסטו לערגען משות וויפיל פרקים דו קענסט זאנן זאלסטו זאנן, בי דו וועסט עריגן סדר זערעim, ווען דו וועסט עריגן סדר זערעim זאלסטו גיין צו סדר מועד, זאלסטו נישט אייבער חורץ די פרקים וואס דו לערנסט פאר דו ערינסט נישט נאנץ ששה סדרי משה.

ג) אויך זאלסטו זיך מאכון א שיעור אין גمرا; אפלו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט, זאלסטו זאנן די ווערטער פון די הייליגע תורה, וויל די ווערטער פון די תורה ריאגנט דעם מענטש. חכמוני זברונם לברכה זאנן (יעבה רה ט): "אמר רבא, לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשבח, ואף על גב דלא ידע Mai קאמרא", א מענטש זאל לערגען די הייליגע תורה אפלו ער פארנעסט וואס ער לערנט אין אפלו ער פארשטייסט נישט וואס ער לערנט, נאך זאנן חכמוני זברונם לברכה (שבת סנ): "ליגמר איניש ותרד ליסבר", קודם דארפ מען אסאך זאנן די ווערטער, נאכדעם קומט מען שיין צו צו פארשטיין.

ד) אויך זאלסטי פאלנון דעם רבין מיט די עצה פון התבזדות; זאלסט זיך צנעוואו אינען זיך אויסצערען דיין הארץ צום אייבערשטי אוייפ די שפראך וואס דו ביסט צנעוואו אינען צו רען, או דיין שפראך אין אידיש זאלסטו רען צום באשעפער אויפ אידיש, או דיין שפראך אין ענגלייש זאלסטו רען צום באשעפער אויפ ענגלייש; זאלסט אים

אַלְעַם דָּעֶרֶצְיַילֵן - סִי וּוֹאַס דָו בִּיסְט אַרְיבָּעָר, אָוֹן סִי וּוֹאַס
דוּ וּאַרְטְּסָט צַי גַּעֲהָאַלְפָן וּוּרְן.

אַיךְ מַיִן אוּ אֹוֵב דָו וּוּסְטָט קִיְּגַעַם נִישְׁטָט דָעֶרֶצְיַילֵן אוּ דָו
בִּיסְט אַ בְּרֶסְלֶבֶר, וּוּסְטָטוֹ נִישְׁטָט הַאַבְּן קִיּוֹן שֻׁוְּם
מְחַלְּקָת.

דָעַר אַיְיבָּעַרְשָׁטָעַר זָאַל הַעַלְפָן זָאַלְסָט מְצָלִיחַ וַיַּיְן אַן אַלְעַם
דִּינְעַז וּוּעָנָן.

אַ בְּתִיכָּה וְתַתִּיכָּה טֹבָה אָוֹן אַ גַּט גַּעֲבָעַנְטָשָׁט יָאָר.

ג

מְסִכְתָּה תְּעִנִית פָּאָר אַ שִׂידּוֹךְ, פָּאָר בְּחוּרִים
וּוֹאַס לְעַרְגָּעַן נִישְׁטָט אַיְן יִשְׁיבָה.

שָׁאָלָה:

לְכַבּוֹד דָעַר רָאַשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיטָא"א,

אוּוַי וּאַיךְ הָאָב גַּעֲהָעַרְט אַו דָעַר רָאַשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיטָא"א הָאָט גַּעֲנָאָגַט
פָּאָר דִי בְּחוּרִים אוּ זַי זָאַלְן לְעַרְגָּעַן מְסִכְתָּה תְּעִנִית פְּעַרְצִין מַאל פַּזְן
חַמְשָׁה עָשָׂר בָּאָב בַּיְּ רָאַשׁ הַשְּׁנִיה, אָוֹן אַיְן דָעַם זְכוּתָו וּוּעָלָן זַי אַחֲתָן
וּוּרְן, אוּוַי וּמַזְהָא"שׁ זְכוּתוֹ גַּגְעַלְעַנְהָה הָאָט צַגְעָנוֹאָגַט פָּאָר דִי בְּחוּרִים
אַיְן יָאָר הַשְׁעִיעָא, וּוַיַּל אַיךְ פְּרָעָוָן אֹוֵב דִי סְנָלָה אַיְן נָאָר פָּאָר בְּחוּרִים
וּוֹאַס לְעַרְגָּעַן אַיְן יִשְׁיבָה, אַדְעַר דָאָם אַיְן אַיךְ פָּאָר מִיר וּוֹאַס אַיךְ לְעַרְן
נִישְׁטָט אַיְן יִשְׁיבָה?

איך וויל איך וויסון, ווין איך זאג מסכת פענotta, און איך קומ און צי
א פסוק זואס האט דעם אייבערשטיינ'ס נאמען, אויב מען זאנט א羅יס
דען אייבערשטיינ'ס נאמען, אדרער מען זאנט נאר "השם"?
איך ווין ס'אייז דא צוועי גראסאות אין א נברא, ווי וועלכע גראסא
דארכ' מען זאנן?
א גרויסן יישר פה פאר אלע חיווק און עצות זואס איך באקום פון
אייך שטענידיג.
א גרויסן יישר פה.

תשובה:

בاعتורת ה' יתפרק - יום ג' פרשת עקב, ט'ז מינחס-אב, שנת תשע"ז לפרט קמו
לכבוד תבחוור ... גרו זיין
אייך האב ערחהאלטען דין בריוו.

אייך קריי מיר זיער צו הערן און הו ביסט זיך מתק אין
עבדות השם ובעקר בלמוד התורה על פי ספר דרך
ההימוד פון היילגען רבביין, (עמ' שחות קר"ז, סימן ע').

דער היילגען רבבי זאנט (שוחות קר"ז, סימן רבפ): "מען דארך
נארכניישט מון, נאר דאוועגען לערבען אין דאוועגען",
און דער רבבי זאנט (שוחות קר"ז, סימן כה): "טוב לאדם שייעבור
בתחיו בכל הפספרים של התורה הקדושה", זואס דאם קען
מען נאר מון או מען ווארטט אוועק אלע נארישע חכבות,
און מען פאלנט דעם היילגען רבביין בתקימות ובפשיות.

דאָם וואָס דָו פֶּרֶעֲנֵסֶט מִיר בְּנוֹגָע דִי הַבְּטָחָה וואָס מְזֻהָּרָאַשׁ
הָאָט צְוָנָעָנֶט דָא אַיִן יִשְׁיבָה, אוֹ אֹוֵיב מַעַן וּוּעַט אַיִן
דִי פֶּעֲרַצְיָג טַעַג פָוָן חַמְשָׁה עַשֶּׂר בָּאָכ בִּי רַאַשׁ הַשְּׁנָה יַעֲדָן
טָאג לְעַרְגָּעָן אַיִן מְסִים וַיִּין מְסֻכָּת תְּעִנִית - וּוּעַט דָעַר בָּחוֹר
אַחֲתָן וּוּעָרָן, צִי דָאָם אַיִן נָאָר פָּאָר תַּלְמִידִי הַיכְלָל הַקּוֹדֶשׁ?

וּוַיַּסְנֵן זָלְסָלָתוֹ אוֹ צִי וַיִּין אַתְּלִימִיד הַיִשְׁיבָה דָאָרָף מַעַן נִישְׁטָט
וַיִּין אַיִן יִשְׁיבָה בְּפֹועַל מַמְשָׁה, נָאָר דָעַר עִקָּר אַיִן אוֹ
מַעַן גַּעֲמָט דִי עַצּוֹת פָוָן הַיִּלְעָן רַבִּיָּן אַיִן מַעַן אַיִן דָאָם
מְקָיִים, דָעַמְאָלָט, וָאוֹ מַעַן אַיִן נָאָר, אַיִן מַעַן אַתְּלִימִיד פָוָן
רַבִּיָּן: הַיכְלָל הַקּוֹדֶשׁ אַיִן נִישְׁטָט מְצִימָצָם אַיִן אַגְּעוּוֹסָעָר
מְקוּם, אַיִן דָזָקָא אֹוֵיב מַעַן אַיִן דָאָרָט אַיִן מַעַן אַתְּלִימִיד,
נָאָר צִי וַיִּין אַתְּלִימִיד הַיכְלָל הַקּוֹדֶשׁ דָאָרָף מַעַן פָּאָלָגָן דִי
עַצּוֹת וואָס מַעַן לְעַרְגָּט אַיִן הַיכְלָל הַקּוֹדֶשׁ: קַוְמָת אָוִים, אוֹ
עַס קַעְגָּעָן וַיִּין בָּחוֹרִים וואָס דָרְיִיעָן וַיְהִי אַיִן הַיכְלָל הַקּוֹדֶשׁ,
עַס וּעַט אָוִים וַיִּי וְעַגְעָן תַּלְמִידִים, אָפָעָר בְּאֶמֶת הָאָבָן וַיִּ
נִישְׁטָט קִיּוֹן שָׁוָם שִׁיכּוֹת מִיטָּה דָעַם פָּלָאָזִין, וַיְוַיֵּל וַיִּי פָּאָלָגָן
נִישְׁטָט, אַיִן עַס קָעָן וַיִּין אַתְּ בָּחוֹר וַיִּי דִיר, וואָס קִינְגָּעָר וַיִּסְטָט
נִישְׁטָט וּוּעָר דָו בִּיסְטָט, דָו לְעַרְגָּסֶט אַיִן אַצְוּוֹיְטָעָ יִשְׁיבָה אַיִן
דוֹ פְּרוֹבִּרְסֶט צִי מְקָיִם וַיִּין דִי עַצּוֹת וואָס מַעַן לְעַרְגָּט דָאַ,
אוֹן בְּאֶמֶת בִּיסְטוֹ אַתְּלִימִיד הַיכְלָל הַקּוֹדֶשׁ.

דָעַר פָּאָר זָלְסָלָתוֹ אֲנַהֲיִיבָן צִי לְעַרְגָּעָן מְסֻכָּת תְּעִנִית, אַיִן
דָעַר אַיִבְעַרְשָׁטָעָר זָאָל רַחֲמָנוֹת הָאָבָן אֹוֵיפָ דִיר
אוֹן דִיר גַּעַבָּן דִין שִׁידּוֹק בְּקָרְבוֹ.

בְּנֹגֶעַ וּוְאַם דַּו פְּרֻעֲגֵסֶט, אֹיֵב מַעַן קוֹמֶט אָן צִי אַ פְּסָוק
וּוְאַם הָאָט דַּעַם אַיְבָעֲרְשָׁטְנָס נָאַמְעַן, צִי מַעַן זָאַנְצָע
אַרְוִיס דַּעַם אַיְבָעֲרְשָׁטְנָס נָאַמְעַן; אֹיֵב אַיז עַס אַ נָּאַנְצָע
פְּסָוק קָעַן מַעַן אַרְוִיס זָאַנְצָע דַּעַם אַיְבָעֲרְשָׁטְנָס נָאַמְעַן, אַבְּעָר
אוֹ חַכְמִינָה זָכְרוֹנָם לְבָרְכָה בְּרֻעְנְגָעַן נָאַר אַרְאָפָה דַּעַם הַאַלְבָּן
פְּסָוק, זָאַנְצָע מַעַן נִישְׁטָה אַרְוִיס דַּעַם נָאַמְעַן, נָאַר מַעַן זָאַנְצָע
'הַשֵּׁם'. אֹיֵב אַיז וּוֹעֵן עַס אַיז דַּא נָאַךְ אַ נְּרָסָא קָעַן פְּעַן
זָאַנְצָע בִּידָע גְּרָסָות.

דַּעַר עַקְרָב זָאַלְסָטוּ וּוֹעֵן וִיהְ מְתוּק צִוְיָון אוֹן גְּלִיבָן אַיְגָעָם
אַיְבָעֲרְשָׁטְנָס; דַּעַר רְבִי זָאַנְטָה (סְפָר הַמִּהְוָה, אֹתָהָם, סִימָן לוֹ):
"וּוֹעֵן אַ מְעַנְטָשָׁה הָאָט אַמְוָנה - עַר גְּלִיבָט אַוְ אַלְעָם אַיז
דַּעַר אַיְבָעֲרְשָׁטָר, אוֹן קְיִינְגָר קָעַן גְּאַרְנִישָׁט טַוִּין פָּאָרָן
מְעַנְטָשָׁה, נִישְׁטָה קִיּוֹן גְּוֹטָם אוֹן יוֹכָר נִישְׁטָה קִיּוֹן שְׁלָעָכְטָס אָן
דַּעַם אַיְבָעֲרְשָׁטְנָס, אַיז דַּעַר אַיְבָעֲרְשָׁטָר אִם מְזָחָל אֹיֵף
אַלְעָם עַבְרוֹת".

גְּעַבְּטָן הַאָבָן דַּי בְּחוּרִים דַּא אַיז יִשְׁבָה אַנְגָּעָפָאַנְגָּעָן צִוְיָון
לְעַגְעָן מְסָכֶת תְּעִנִיתָה; אַיךְ הָאָפָה וִיהְ נִישְׁטָה גְּעַקְעָנְטָה
אַיְנָה אַלְטָן פָּוּ וּוֹיְגָעָן, אַיךְ הָאָבָן גְּעַזְגָּט פָּאָרָן אַיְבָעֲרְשָׁטְנָס;
"קוֹק וּוּ שְׁטָאָרָק דַּי בְּחוּרִים וּוֹילָן חַתּוֹנָה הַאָבָן" קוֹק וּוּ דַּא
וַיְצַן בְּחוּרִים וּוְאַם הַאָבָן נִישְׁטָה קִיּוֹן וַיְצַן פְּלִיאָישָׁ, אַ נָּאַנְצָע יָאָר
קָעְגָּעָן וַיְיִשְׁטָה וַיְצַן קִיּוֹן נָאַנְצָע פִּינְפָּס מִינּוֹת אֹיֵף אַיז פָּלָאָץ,
אוֹן יָעַצְטָמָע וּוֹעֵן זַיִי הַעֲרָן אַ צְיוֹאָגָע פָּוּ אַ צְדִיקָה, וַיְצַן זַיִי שְׁעוֹות
אֹיֵף שְׁעוֹות אוֹן לְעַגְעָן בְּרִי צִוְיָון דַּי מְסָכֶתָא, עַס וּעַגְעָן
דַּא בְּחוּרִים וּוְאַם עַס נְעַמְטָה זַיִי פִּינְפָּס זְעַקְס שְׁעָה צִוְיָון דַּי עַגְרִינְן,

דאך ווילן זיין דאס טוין ווילן זיין ערליך און אַפְּגַּנְהִיטָן פון עַבְּרוֹת, דא קען מען זען או אלע בחורים ווילן זיין גוט, אלע ווילן זיין ערליך.

דען אַיְכֶעָרְשֶׁטֶר זאל הַעֲלֵפָן זאלסְטֶמֶט מְצֻלִּיחַ זיין אין אלע דִּינָע זְעַנְגָּן.

אַפְּתִּיכָה וְחַתִּימָה טֹבָה אָנוּ אַ גָּטוּנְטֶשֶׁט יָאָר.

איך וויל זוערן אַ נִּיעַ מְעַנְטֶשׁ, איך וויל אַז מִין וויב זאל דאס אַגְּנָעָםָן.

שָׁאַלָּה:

לְכִבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא,
יִשְׂרָאֵל פָּה פָּאֵר אַיְלָעָרָע שְׁעוּרָים, אַיר הָאָט גַּעֲטָיוּשָׁט מִין לְעַבָּן.

את חַפְּצָאִי אַנְיָמָבִיר, איך בֵּין אַזְּקָה גַּעֲוָעָן פון דִי זָוָס הָאָבָן רְהַמְּנָא לְצַלְנָן גַּעֲלָאָכְטָן הַיְלָהָקָדָשׁ, אַבְּעָר עַס אַיִי גַּעֲקָוּמָן פון גַּשְׁטָן וּיסָן זָוָס הַיְלָהָקָדָשׁ פָּאָרָקְוִיפָּט.

איך פְּרוֹבֵר צוֹ גַּיְינָן אַזְּקָה דִי דְּרָכִים זָוָס אַיר לְעַנְטָט אָנוּ. איך בֵּין אַ נִּיעַר מְעַנְטֶשׁ, אַנְשִׁים אַשְׁר עָשָׂה בְּהָרָן, אַיר הָאָט מִיר מְמַשׁ אַיְבָּעָרָגָעָמָכָט.

יעַצְתָּו צוֹ מִין שָׁאַלָּה: דָּעַר אלטָעָר 'אַיךְ', הָאָט אַסְאָךְ גַּעֲנִידִינָט רְהַמְּנָא לְצַלְנָן, בְּחַסְדֵּי הַשֵּׁם הָאָט מִין וויב עַס אַיְפָּגָעָעָקָט דָּוָרְכָּן קִיְּנוֹן אַז מִין טַעַלְגָּפָאן. עַס אַז נִישְׁטָן גַּעֲוָעָן גַּרְגָּן, אַיךְ הָאָב מִיר אַבְּעָר אַינְגָּאנְצָן

געעפנט פאר איר, און מיר זענען גענאנגען זו אַ מומחה וואס האט אונז
ווייער שיין געהאלפֿן, ברוקה חשם או די קדרושה האלט אַן בי יעַצְטָמַן, דער
אייבערשטער זאל העלפֿן אויף וויטער. אויך לְבִנֵּי שְׁלֹום בֵּית הָאָמֶת זיך
געטויישט פון פֿאַרדּעַם וווען אַיךְ האָבָּדָה אַוְעֲקָגָעָקוּקָטּ פֿון אַיר, אוּ
מיין לעבען זאל נישט שטערן מיין וויבֿס, צו יעַצְטָמַן וווען אַיךְ וויל דָּקָא
אַר אַנְקָוּקָן אַן זען ווּ אַוְיָ אַיךְ קָעַן בְּעַסְעַר מאָכוּן אַר לעבען.

אין די לעצטַע ווּאה, נאָכְדּעַם וואָס אַיךְ האָבָּדָה זיך אַפְּאָר קָאַל פֿאַרְלוּיזָן
און גענערינַן אויף אַר [אַיךְ ווּוִיס אַן שְׂרִיעַן אַיז אויף קִין פָּאַל נִישְׁטָט
בְּאַרְעַבְּתִּינְמַן] האָט זַי גַּעֲטָרָאַשְׁעַט אַן זַי גַּיִיטָט נִישְׁטָט וּבוּ ווּ לאָגָן אַיךְ
הָאָבָּדָה אַ טַּעַלְעַפְּאָן מִיטּ טַעַקְסָט [וּוָסּ דָּאָס אַיז גַּעַוּעַן ווּ אַוְיָ אַיךְ בֵּין
אַמְּאָל דָּוָךְ גַּעַפְּאָלָן], אַבְּעָר אַיךְ שְׁפִירָה זיך נִישְׁטָט גַּרְיִיטָט אויף דָּעַם [אַיךְ
הָאָבָּדָה גַּעַבְּלָאַקְטּ דַּי שְׁלַעַבְּטַע קְשָׁרִים].

זַי אַקְטָמַן זַי שְׁפִירָתּ נִישְׁטָט רֹאָגִין אַן אַיךְ ווּעל נִישְׁטָט צְרוּיקָ פֿאָלָן.
[וּוְעָרְקָעַן דָּעַן וַיַּן רְיוָאַג אַוְיָף דָּעַם? אַיךְ בְּעַטְמַה חַשְׁמַן וְתִבְרָךְ בֵּין יעַדְעַ
פְּפִילָה אַוּ שְׁרַעַל מִיר גַּעַבְּעַן פְּחַד זַי הַאַלְפָן בְּקָרוֹשָׁה, אַן מִיר גַּעַבְּעַן
גַּעַבְּעַן קִין גְּסִינוֹתָן]. אַוְיָ אַיךְ דָּעַרְמָאַנְטּ וּמִיר ווּ דָעַר אַלְטָעַר 'אַיךְ'
הָאָט אַור שְׁלַעַבְּטַט בְּאַהֲנְדָלָט.

אַיךְ ווּיל ווּרְעַן אַגְּעַקְוּקָטּ ווּי אַ נִּיעַר מַעֲנְשִׁישָׁ - וואָס אַיךְ שְׁמַרְעַנְגָּן
זַי אַבְּכָעָר צַוְיַין. טַיְעַרְרָעָר רָאַשְׁׁ קִישְׁכָה, ווּ אַוְיָ זַאל אַיךְ דָּאָס
בְּאַהֲנְדָלָעָן?

און אַוְיָ מַעֲגַלְיךָ אַיךְ אַ וְאַרְטָט פָּאָר מיין טַיְעַרְרָעָר ווּוִיבֿ, זַי ווּעַט אַם
וְרָצָה חַשְׁמַן אויךְ לְיִגְעַן דַּי בְּרוּוּ.

נאָכְאָמָאָל, אַ יְיַשְׁרָה פְּחַד פָּאָרֶן מִיר גַּעַבְּעַן אַ נִּיעַע לְעַבְּעַן.

תשובה:

בגערות ה' יתפרק - يوم ד' פראשת יעקב, י"ז מנחים-אָב, שנת תשע"ז לפרט קטע
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערדאלטען דין בריוו.

דעך רבינו זאנט (שיותות ק"ר, סימן כ): "בַּיּוֹם וְעוֹלָת אֵין שְׁבִחָה
אֶחָסְרוֹן, אֲבָעָר בַּיּוֹם אֵין שְׁבִחָה אֶלְעָלָה"; וויל
או אֶמְעַנְתָּשׁ גַּעֲדָעַנְקָט אֶלְעָזָר וַיַּנְعַז פְּרָאָבָל עַמְעָן קָעָן פָּעָן
ニישט אֶנְהִיְיבָן פּוֹנְדָאָסְנִי צָו דִּינְעָן דָּעַם אַיְבָעָרְשָׁטָן, דָעַרְפָּאָר
- זאנט דעך רבינו - דארף אֶמְעַנְתָּשׁ וַיַּהַי שְׁטָעַנְדָּג בָּאַנְיָעָן,
פָּאַרְגָּעָן זָוָס עַם אֵין גַּעַוְעָן אָוָן נִישְׁטָן קָוָקוּן אַיְפָעָזְרִיק.

אָזְזִי אַיְדָה וְעוֹנָעָס קְוִמְתָּה פָּאָר עַפְעָס צְוּוִישָׁן מָאָן אַיְזָב,
טָאָר פָּעָן נִישְׁטָן אַרְזִיף בְּרַעְנָנָעָן אַלְטָע וְכְרָנוֹת אַיְנָעָר
פָּאָרָן צְוּוִיטָן, וויל דָּאָס מָאָכָט אוֹ פָעָן זָאָל וְעוֹרָן צְעַבְּרָאָכָן
אוֹנָן פָעָן זָאָל נִישְׁטָן קָעָן אֶנְהִיְיבָן פּוֹנְדָאָסְנִי. לְמַשָּׁל, אֵין
טָאָר נִשְׁטָן דָעַרְקָוְטָשָׁעָן וַיַּהַי וְוַיַּבְמִיטָן דָעַרְמָאָנָעָן פָּאָר אַיְר
אַלְטָע זָאָכָן פָּוֹן נָאָךְ דִּתְתִּינָה, וְעוֹנָעָס יְהָאָט נָאָךְ נִשְׁטָן גַּעַוְוָאָסָט
וְיְאָזְזִי פָעָן פִּירָט וַיְהִי וּבָיוֹ; קְזָדָם בֶּל דָאָרָף פָעָן וְוַיְקִין אוֹ דָאָס
איְזִי אֵלָא אַיְזָב דִּתְתִּינָה (וַיְקִרְאָה כה, י): "לֹא תָנוּ אִישׁ אֶת עַמִּיתָו,
וַיַּרְאָתָ מַאֲלָהָךְ", זָאָנָן אַיְפָעָז דָעַם חַכְמָנִין זְכָרוֹנִים לְבָרְכָה (בְּבָא
כַּזְיָא הָהָ): "אִם הָהָה בַּעַל תְּשִׁובָה, אֶל יַאֲמֵר לוֹ: 'זָבָר מַעַשֵּׂי
הַרְאָשָׁׂׂזִים'", זָאָג נִשְׁטָן פָּאָר אֶבְעַל תְּשִׁובָה: "גַּעֲדָעַנְקָט נָאָךְ
וְעוֹנָעָס דָו קְאָסָט גַּעַטְיוֹן עַבְּרוֹת?" דָעַרְפָּאָר בְּעַט אַיְדָה דִּיר, הַעָר
אַיְפָעָזְצָוקִיָּעָן אַלְטָע וְוַיְיָטָאָן; הַעָר אַיְפָעָז אַיְבָעָר צָו זָאָנָן,
צְעַגְעָרָן אוֹנָן רַזְדָּפָן דִּין וְוַיַּבְמִיט אַלְטָע מַעֲשָׂוֹת: "גַּעֲדָעַנְקָט

האסת מיר דעםאלט וויי געטזון", "געדענקסט אמאל האסטו געטזון דאס איזן דאס", וויל או מען רישט אראפ א מענטש מיט זיין אלטע מעשימים העלט עס נישט איזט להבא - או דער מענטש זאל זיך טוישן צום גוטן, נאר פארקערט, עס מאכט או דער מענטש זאל אעקלאפט וועגן זכו.

דעראפאר פאלן היינט אווועק זיער אסאך קינגרעד פון אידישקײַט, וויל ווען דער בחר או שוין מהליט או ער וויל וועגן גוט, קומט צוניגין זכו, איזן זאנט אים: "דו מײַנסט או דו קענסט וועגן גוט, הו האסט דאך געטזון דאס איזן דאס!" איזן ער רעכט אים אול זיין שעלבֿטּ מעשימים וואס ער האט געטזון בייז יעצעט, בי דער בחר או מחליט או ער גויט אפלו נישט פרובירן צו זיין גוט.

באים היילן רבין האט פאסיקרט א מעשה או אaid איז געקומען צום רבין זוינען או זיין טאכטער או פארלויזן געוווארן, איז נאך א שטיק צייט וואס זי איז נישט אהים געקומען או ער געוואויר געוווארן או דער גלח האט איר פארכאפט - וואס קען ער יעכט טוין, ווי איז געט ער זאל אריוס פון דארט? האט אים דער רביב געההיין ער זאל געמען מיט זיך צוועי מענטשן מיט א וואן וואס איז גוט פארמאכט, ער זאל אריבער פאָרָן דעם גלח'ס הויז, און דאס מיידל וועט דעםאלט שטניין אינדרויסן. די מיניות וואס זי וועט אים זען וועט זי גליהיך ליפן צו אים, דאן זאל ער איר אריין געמען אינעם וואן און גלייך אנטלויפן פון דארט מיט איר, זבקהזה; נאכדרעם וואס די מיידל איז ארויסגעראט עזועט

גַּעֲוֹאָרֶן פֵּין דָּאָרֶט הָאָט אִיר דָּעֶר רְבִי גְּלִיָּה אַ בְּלָה גַּעֲמָאָכְט
מִיט אַ בְּחָור וַואָס הָאָט גַּעֲוֹאָוִינְט אַיִן יְעַנְעָם דָּאָרֶט, אַ
פְּשׁוֹט' עַר בְּחָור אַ שְׁוֹקְטָעָר. פָּאָר דִּי חַתְּגָה הָאָט אִים דָּעֶר
רְבִי אַגְּגָעָאָנְט בְּזָה חַלְשָׁוֹן: "אַיְךְ בְּעַט דִּיר וַיְיַעַר שְׂטָאָרָק אַו
דוֹ זְאָלְסָט קִינְגָּמָאָל נִישְׁטָט דָּעַרְמָאָגָעָן פָּאָר דִּיְין וַיְיַבְּדֵל דִּי מְעָשָׂה
וַואָס זַי הָאָט גַּעֲהָאָט מִיטָּן גְּלָח - אַו זַי אַיִן נְכָלֵל גַּעֲוֹאָרֶן
מִיט אִים וּכְוֹ אַיִן אַו זַי הָאָט זַיְהָ גַּעֲוֹאָלָט שְׁמָדָן הַשָּׁם יְהָמָם",
אַיִן דָּעֶר רְבִי הָאָט אִים גַּעֲגָעָבָן אַ צְוָאָגָן, אַו אַיִבְּדֵל עַר וּוּעַט
אִיר נִישְׁטָט טְשֻׁעָפָעָן מִיט דִּי אַלְטָעָמְעָשָׂה וּכְוֹ, זָאָנָט עַר אִים
צַו אַוְדֵל וּוּעַט הָאָבָן גַּוְטָעָקִינְגָּדָרָה; וּבְהַזָּה, דָּעֶר אִיד הָאָט
וּבָה גַּעֲוֹעָן צַו קִינְגָּדָרָה צְדִיקִים אַוְגְּרוּסָעָ רְבָנִים.

אַיְךְ זָאָג דִּיר, אַו דָּעֶם רְבִינְסָ בְּרָכָה גִּימְטָ נְאָה חַיִינְט אַזְּנָ;
אַו דַּו גַּעֲמָסָט זַיְהָ פָּאָר מְהָיוֹם אַזְּדַו גַּעֲסָט אַוְיְפָהָעָרָן
טְשֻׁעָפָעָן דִּיְין וַיְיַבְּדֵל מִיט אַלְטָעָמְעָשָׂה, אַזְּדַו גַּעֲסָט נִישְׁטָט
גַּעֲוֹאָסָט וּזְאוּיְ מְעָן פְּרִיטָ זַיְהָ וּכְוֹ, וּוּעַט אִיר אַזְּדַיְהָ זָבָה
וַיְיַזְּן צַו קִינְגָּדָרָה צְדִיקִים. אַבָּעָר אַזְּדַו גַּעֲסָט אִיר וַיְיַטְּעָר
דָּעַרְקָמְשָׁעָן אַזְּנָ וַיְיַטְּעָר טְשֻׁעָפָעָן מִיט מְעָשָׂהָ פֵּין אַמְּאָל
וּכְוֹ, וּוּעַסְטָה הָאָבָן בְּנִים שְׁוֹטִים, אַזְּוִי וּזְעַר רְבִי זָאָנָט (ספר
הַמִּדּוֹת, אַות בְּנִים, סִיגָּן קָה): "הַבְּנִים שְׁוֹטִים, בְּשַׁאֲבִיהם בְּעַקְעָן".

בְּנָגָע אַ פְּרוּיְ וַואָס וּוֹיל נִישְׁטָט גַּיְינְ וּכְוֹ; לְיִידָר לְיִידָר
וּעַנְעָן דַּא שְׁלַעַכְטָעָ מְדָרִיכִים וַואָס לְעַרְגָּעָן אַזְּיִס פָּאָר
פְּרוֹיָעָן - בְּלָהָס אַזְּזַעְנָן זְאָל נִישְׁטָט גַּיְינְ וּכְוֹ אַזְּזַעְנָן מִיט דָּעֶם
סְטָרָאָשָׁעָן דִּי מָאָן וּכְוֹ; קְזָדָם בֶּל דָּאָרָף מְעָן וַיְיַסְן אַזְּסָמָס

איו זיינער א גרויסע עכירה, א פֿרֹוי וואס האלט אָפּ מצות
וכו' דורךדען וואס זי גויט נישט וכו' וויל זי וויל אָפּטונג
איך מאן, וועט באָקִיםען זיינער א גרויסע שטראָפּ רְתַמְנָא
לצ'ן. צוּווַיְתָּנוּ: מַעַן טוֹט זיך אלְיַינָּס אָפּ, ווַיְלַזְזֶן זי וועט
שׂוֹן זא גִּין וכ'ו', ווער זאמט אויך מאן וועט בְּכָל זעלן
קיוקן אוֹפּ אַיר, אָפּשָׁר וועט ער אַיר גַּעֲבָן פָּוּן די זעלבע
מְעַדְצִין וואס זי האט אַים גַּעֲגָבָן. איך אלְיַינָּס האלט מיט
מעשיות וואס האבן זיך אוֹו גַּעֲגָדִינְטָה' יְרַחְם.

דערפֿאָר דְּאָרְפּ מַעַן זיינער אַכְטָוָגָן גַּעֲבָן נִישְׁט צו סְטְרָאָשָׁעָן
מיַטְזָן אָפּהָאָלָטָן וכ'ו': אָוָן וואס אָפּרֹוי ווַיְלַזְזֶן
בי' אַיר מאן קָעַן מַעַן פָּוּלָן מִיט גוֹטָנָס.

דער אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר האט באַשְׁאָפָּן פָּאָרְזָן מְעַנְטָש אָמול
מיַט אַ צוֹּנָג פָּאָר אַ סִּיבָּה - מַעַן זָאָל רְעַדְן אַיְגָעָר
מיַטְזָן צוּווַיְתָּן, אַוְיָב עַפְעָם באָרְעַרְט פָּאָר די זוֹיְבָּ זָאָל זי עַם
שְׁיַין אַוְיָס שְׁמוּעָן מִיט אַיר מאן, אָוָן אַוְיָב עַם באָרְעַרְט
עַפְעָם פָּאָר די מאָן זָאָל ער עַם שְׁיַין אַוְיָס שְׁמוּעָן מִיט זְיַין
זוֹיְבָּ. אוֹ מַעַן רְעַדְטָן קָעַן מַעַן אלְעָסָ פָּוּלָן, אָוָן אוֹ מַעַן
פָּוּלָט נָאָך אלְזָן נִישְׁטָן, קָעַן מַעַן זִיכְעָר נִישְׁטָן פָּוּלָן מִיט
סְטְרָאָשָׁעָן אָוָן בְּלָאָזָן, עַם וועט נָאָר עַרְגָּעָר מַאֲכָן.

דער אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר זָאָל הַעַלְפָּן דָו זָאָלְסָטָן מְצָלִים זְיַין אָזָן
אלְעַדְיָגָע וועָגָן.

אַתְּיָה וְחַתִּימָה טֻבָּה אָוָן אַ גּוֹט גַּעֲגָדִינְטָשָׁט זְיַאר.

וְוֹאָס אִיז דֵי אַמֶּתֶד יְגַע בְּרֶסְלֶבֶעַ חֲסִידָות?

שָׁאַלְהָ:

לְכֹבֵד דַּעַר רָאשׁ יִשְׂכַּח שְׁלִיטָא,
שְׁלוּם וּבְרָכָה,

רָאשִׁית וּוְיל אֵיךְ זַיְה בָּאַרְאַנְקָעַן אֹוֵיפָ דֵי הַעֲרְלִיכָּע שְׁיעֻורִים וּוְאָס וּעַקְט
אוֹיפָ פָּונְשְׁלָאָפָ אַזְנָעַנְגָּנִים, אַזְנָפָאָר אַלְעַעֲזָקָום בְּמַלְאָכָה פָּזָן
הַפְּצָעָת הַשְׁעוּרִים וּוְאָס דָא אַזְנָאָרְצָי יִשְׂרָאֵל הָאָט עַס אַשְׁטָאָרְקָע הַשְׁפָעָה,
בְּפֶרֶט דֵי שְׁיעֻורִים מִיטָּה תְּרַנְּגָם אַזְנָלְשׁוֹן הַקְּוֹדֶשׁ.

אָזְוַיְיטָנסְמָס הָאָב אֵיךְ גַּעֲזָוָלָט פְּרָעָן, אֵיךְ הָאָב וּזְבָה גַּעֲזָוָעָן בְּרוֹךְ הַשֵּׁם
צַי גַּעֲבָזָן וּוְעָרָן אַזְנָאָמְתָעָר בְּרֶסְלֶבֶע שְׁטוּבָה, גַּעֲהָעָרָט פִּיל דִיבָּרָי
רְבָנָה, אַזְנָגְלָעָרָט רָזָב סְפָרִי רְבָנָה. אַזְנָפָזָן אַזְנָעָמָן אַזְנָהָר אַיְשָׁרָע
שְׁיעֻורִים הָאָט וִיזְקָעָפָעָס צַוְשָׁאָקָלָט בֵּי מָרָ.

אֵיךְ הַעַר וּוְאָס מַהְרָא"שׁ זַאָגָט, אַזְנָאָמְתָעָר הַעַר וּוְאָס דֵי אַנְבָּרָעָי
מִשְׁפְּעִים זַאָגָן, מִיטָּה אַלְעַעֲמָנִי שִׁיטָּות אַזְנָזָעָנָן; וּוְאָס הָאָט דַּעַר רְבִי
בְּאַמֶּת גַּעֲזָוָלָט? וּוְאָס אִיז דַּעַר הַמְשָׁךְ פָּנָגָם רְבִיְּזָן אַזְנָזָעָן זַיְן תַּלְמִיד רְבִי
נְתָן?

אֵיךְ וּוְיל לְעַרְגָּעָן אַזְנָאָקְוָמָעָן דַּעַר אוֹצָר פָּזָן יְרַאַת שְׁמִים אַזְנָקָיָן
שְׁנִינִים אַזְנָבְלָבּוּלִים.

אַגְּרוֹנִין יִשְׂרָאֵל,

תשונבה:

בEURות ה' יתפנץ - יומ ה' פראשת עקב, י"ח מנחים-אכ, שנת תשע"ז לפרט קפוץ
מורת ... תקיה

איך פרויויך ויעיר צו הערן או איר ענטן ויד מתקיק מיט
די שייעורים פון ישיבה, און דאס וועקט איך אויפ פון
שלאפ וכו'.

אלעט וואס איך רעד און איך יאנג, האב איך זכה געוווען צי
הערן פון מותרא"ש זברונו לברכה במשך צען יארן
מוחרא"ש זברונו לברכה האט נארנישט מתרש געוווען, נאר
גענומען דעם הייליגן רבינס ספרים און דאס ארפאפ געבערונגט
פאר אונז פשוטע מענטשן, או מיר זאלן לעבן מיט דעם און
פאלגן דעם רבין און יעדר פרט פון אונגעער לעבן.

יעדרעם מאל וווען מותרא"ש זברונו לברכה פלענט נאך זאנן
עפטעס פון רבין, האט ער צונגעברונגט דעם מראה
מקום. און מוחרא"ש פלענט זאנן: "איך יאנג נישט די מראה
מקומות וויל איך וויל זיך אויפטן או איך קען דעם רבינס
ספרים אויפ איסנונויניג, נאר וויל מען זאנט אויפ מיר או
איך זאנג איינגען זאכן, דערפאר זאנג איך שטנענדיג די מראה
מקומות", און מוחרא"ש זברונו לברכה פלענט צויליגן: "ארכבה,
אויב איינער הערט פון מיר א זאך זאנג זאך פון
רבין און עס איז נישט איזו, זאל ער ארין פרען". איך אלין
האב זכה געוווען צו זיין במשך צען יאר יעדר וואך ליל שני
בימים שייעור וואס מוחרא"ש זברונו לברכה האט געגעבן, און
במה פעם גערענץ איך וויל מען האט ארין געפרונגט וכו'.

דערפֿאָר פֿאָרְשְׁטִי אֵיךְ נִישְׁט פֿאָרוֹואָס אִיר שְׂרִיבֶּט מֵיר
או אִיר קְוָמְטַ פּוֹן אַ "אַמְתָּע בְּרֶסְלֶבֶ'עַר" שְׁטוֹב
אָנוּ אִיר ווַיְלַט נָאָר גַּעֲמָעַן חַיוֹק גַּלְיַיךְ פּוֹן רְבִּין, אָנוּ קִיּוֹן
שֻׁום שְׁנָוִיִּים אָנוּ בְּלָבוֹלִים.

אֵיךְ ווַיְלַט אֵיךְ פְּרָעָן, וּוְעָר אֵינוֹ אַמְתָּעַר בְּרֶסְלֶבֶ'עַר
חַסְדִּיד? נָאָר וּוְעָר עַם פְּאָלְגַּט דְּעַם רְבִּין! נֵי, דָעַר רְבִּי
הָאָט גַּעֲנוֹאָלַט מְעַן זָאָל קְוָמְעַן קִיּוֹן אַוְמָאָן אַוְיַּף רָאַשׁ הַשְׁנָה;
וּוְעָט אִיר זָעַן אוּ אַיְן בְּרֶסְלֶבֶ' עַלְיִינָס אֵיזְדָּא אַיְינְגָּעָר וּוְאָס
מְעַן רְוַפְּט אִים פּוֹן דִּי גַּקְיַי הַדְּרָעַת שְׁבָרוֹשְׁלִים/, עַר שְׁטִיטַת
כְּלוֹמְרִישׁ בָּרָאַשׁ אַלְעַן דָעַר וּוְאָס טְרָאָגַט דְּעַם בְּרֶסְלֶבֶ'עַר
פָּאָן אָנוּ עַר קוּמְטַ נִישְׁטַ רָאַשׁ הַשְׁנָה קִיּוֹן אַוְמָאָן, אֵיזְדָּעַן
דָּא אַ גַּרְעָסְעָרַע חַוְּכָּא וּטְלוֹלָא פּוֹן דְּעַם?!

דָעַר רְבִּי הָאָט גַּעֲנוֹאָלַט מְעַן זָאָל עַסְפָּק זַיִן אַיְן הַפְּצָה; עַיִן
תַּיִי מַזְהָרְן (סִימָן תְּקִמָה) וּוְאוּ רְבִּי נְתָן שְׂרִיבֶּט אוּ דָעַר
רְבִּי פְּלָעַגְט אַוְיַּף אַונְגָּא אַסְאָךְ מְאַל שְׂרִיְּעַן אָנוּ אַנְגָּוָפָן;
"טְרִיקְעַגְעַנְיַי בִּימְעַר", וּוְיַיְלְמִיר וּגְעַנְעַן נִישְׁטַ עַסְפָּק אַיְן הַפְּצָה;
וּוְעָר הָאָט זַיִק מַסְכָּר גַּפְשַׁ גַּעֲוּעַן כָּל יָמָיו - אַיְכָעַר פּוֹפְצִין
יָאָר - צַו פֿאָרְשְׁפְּרִיְּטַן דְּעַם הַיְּלִינָן רְבִּין אַוְיַּף דִּי גַּנְגָּעַ
וּוְעַלְט, אַוְיַּב נִישְׁטַ מַוְהָרָא"שׁ וּבְרוֹנוֹ לְבָרְכָה?!

דָעַרפֿאָר פֿאָרְשְׁטִי אֵיךְ בְּכָל נִישְׁט וּוְאָס אִיר שְׂרִיבֶּט מֵיר
או אִיר ווַיְלַט נָאָר גַּעֲמָעַן חַיוֹק פּוֹן רְבִּין אָנוּ קִיּוֹן
שֻׁום שְׁנָוִיִּים וּבְלָבוֹלִים; עַם הָאָט קִיּוֹנְמַאל נִישְׁט גַּעֲפָעַלְט קִיּוֹן
עוֹות פְּנִים'עַר אַיְן בְּרֶסְלֶבֶ' נָאָךְ בַּיְיַ רְבִּי נְתָן אֵיזְגַּעַוּעַן אוּ

ער פֶּלענט פֶּאֲרֵל עַרְגַּען אִין קְלִיּוֹ, אַוְן מַעַן פֶּלענט קְלָאָפָן
אוֹיפָן טִישׁוֹ: "שָׁא, שָׁא! מִיר ווֹילָן נִישְׁטָה הַעֲרָן אַיְיעָרָע זָאנָן,
מִיר ווֹילָן הַעֲרָן נָאָר פָּוּן רְבִּינָן"; אַיִּה דָו עֲוֹות פָּנִים, ווֹעַן נִישְׁטָה
רְבִּי נְתַנְּן וּוֹאָלְסָטוֹ בְּכָל נִישְׁטָה גַּעוֹוָאָסְטָה פָּוּן רְבִּינָן, אַזְוִי וּוֹי
דָעָר רְבִּי הָאָטָם גַּעַנְגָּטָם (תַּיְמָרָה), סְפָן שְׁטָה: "מַעַן דָּאָרָף דָּאָקָעָן
דָעַם אַיְינְגָּעָרָמָאן, וּוֹיְלָן וּוֹעַן נִישְׁטָה אִים, וּוֹאָלָט נִישְׁטָה גַּעַבְלִיבָן
פָּוּן מִיר קִיּוֹן בְּלָעַטָּל שְׁמוֹתָה"; אַזְוִי אַזְוִיךְ גַּעַוּעַן בֵּי רְבִּי
נְחָמָן טְוִלְטְשִׁינְגָּעָר וּבָרְ צְדִיק לְבָרְכָה, אוֹ מַעַן הָאָט וִיךְ מִיטָּה
אִים גַּעֲקָרִינְטָה, אִין אַזְוִיךְ בֵּי זַיִן וּן רְבִּי אַבְרָהָם פָּוּן רְבִּי
נְחָמָן וּבָרְ צְדִיק לְבָרְכָה.

אַזְוִיךְ הָאָפָן אוֹ אַיר זַעַנְטָה בְּרוֹנוֹן אוֹ אַזְוִיךְ הָאָפָן אַזְוִיךְ
אַבְּיִיסָל שְׁאָרָף גַּעַנְגְּטָפָעָרָטָה, גַּלְיִיבָטָס מִיר, אַזְוִיךְ הָאָבָן
נְאָךְ בְּכָל נִישְׁטָה אַנְגָּעָהוֹבָן צָו שְׂרִיבָן וּוֹאָסָם לִינְטָמָן מִיר אוֹיפָן
הָאָרֶץ וּוֹאָסָם טָוָט וִיךְ אַזְנָבָן בְּרָסְלָבָן. אַזְוִיךְ שְׂרִיבָטָס מִיר אוֹ אַיר
קוּומָטָה פָּוּן אַ בְּרָסְלָבָעַ שְׁטוֹבָה; אַזְוִיךְ קוּם אַזְוִיךְ פָּוּן בְּרָסְלָבָן,
אוֹזְנָן פָּאָר אַזְוִיךְ בֵּין מַקּוֹרָב גַּעֲוָאָרָן צָוָם רְבִּין דָוָרָה מַזְהָאָשׁ
וּבְרוֹנוֹן לְבָרְכָה הָאָב אַזְוִיךְ גַּעַהָאָטָם בְּרָסְלָבָעַרְתָּרָם, אַזְוִיךְ
הָאָב דָעַמְאָלָט אַזְוִיךְ גַּעַהָאָלָטָן אוֹ אַזְוִיךְ בֵּין אַזְוִיךְ עַבְטָעָר
בְּרָסְלָבָעַרְתָּרָם, אַזְוִיךְ הָאָב גַּעֲקָרִינְטָה אַלְעָבָן בְּרָסְלָבָעַרְתָּרָם גַּגְוִינִים
אוֹזְנָן גַּעֲוָאָסְטָה פָּוּן דָעָם זְקָן אוֹזְנָן יְעַנְעָם זְקָן; אַלְעָזָבָהוֹר בֵּין
אַזְוִיךְ אַסְאָה גַּעַוּעַן אַיִּן מִירָן וּוֹאָוִוָא אַזְוִיךְ הָאָב גַּעַנְעָן רַ' שְׁמוֹאָל
טְשִׁעַמְשִׁיקָה, מִיטָּה נְאָךְ בְּרָסְלָבָעַרְתָּרָם אַזְוִיךְ פֶּלְעָנָגָן גַּיִן אַיִּן
פָּעַלְדָה אַזְוִיךְ גַּעַרְנִישְׁטָה... אַיִּין וְאָךְ הָאָבָן דִי בְּרָסְלָבָעַר - אַ
בִּיטְוֹלָה צָו יְעַן אַיְינְגָּעָם; יְעַן אַיְינְגָּעָם מַאֲכָתָה מַעַן אַוּעָקָה,

קִיְנָעֶר אֵין גָּאָרְנִישֶׁט וּוּעֶרֶד. אֵיךְ רָעֶד נִישֶׁט פֿוֹן הַיְנְטִינְגַּע
רְבִ'ס, נָאָר אֲפִילּוּ פֿרִיעָרְדִּינְגַּע צְדִיקִים, מְעַן מַאֲכַט יָעָן
איַיְינְגָּעָם אֲנוּעָק (הַהְהָה לְאַתְּ).

גַּעַלְזִוְּבֶּט דָּעַם אַיְיבָּעָרְשֶׁטְן אוּ עַר הָאָט אֹוִיפּ מִיר רְחַמְנוֹת
גַּעַהְאָט, אָוָן מִיר מַקְרָב גַּעַוּוֹן צָוֵם חַיְלִינְגַּן רְבִ'ז
הַיְקָא דַּוְּךְ מוֹתְּרָא"שׁ וּבְרוֹנוֹ לְבְרָכָה. בֵּי יָעָרֶע שְׂיִיעָרְהָאָט
מוֹתְּרָא"שׁ גַּעַרְעָטְטָפּוֹן אַלְעָ צְדִיקִים, עַר הָאָט דַּעֲרָמָאנְט
אַלְעָ תַּלְמִידִי בַּעַל שְׁמֵם טּוֹב, אָוָן גַּעַרְעָטְטָפּוֹן תְּכִלִּית - לְעַבְּדָא
וְלִמְעָשָׁה, אָוָן אֵיךְ וְאָל טְרָאָכְטָפּוֹן מִיר: יוֹאָס קָעָן אֵיךְ טָוִין
צַוְּיִין אָוָן עַרְלִיכְבָּעָר אִיד, יוֹאָס קָעָן אֵיךְ חַיְנְטָמְרִין בָּאָפּוֹן
אַבְּיִסְלָן גּוֹטְסָם, אַבְּיִסְלָן תָּזָה וּתְפָלָה.

דַּעַר אַיְיבָּעָרְשֶׁטְעָר וְאָל הַעַלְפָּן אוּ אַיר וְאָלְטָמְצָלִיחָן זַיִן
אַיְן אַלְעָ אַיְיעָרָע וּוּעָן.

אַ פְּתִיכָה וְחַתִּימָה טּוֹבָה אָוָן אַ גּוֹטָן גַּעַבְּעַנְטְּשָׁטְטָפּוֹן יָאָר.

וּוְיַאֲזֹוי וּוְעַר אֵיךְ פְּטוֹר פֿוֹן מִיּוֹן נֶסְיוֹן צַו אַ סְמָארְטְּפָאָוֹן?

שְׁאָלָה:

לְכֻבוֹד דַּעַר רָאָשׁ יִשְׂכָה שְׁלִיטָא,

אֵיךְ לְעָרָן אַיְן אַ יִשְׂכָה אַיְן אַרְצָן יִשְׂרָאֵל, יִעַצְטָ אֹוִיפּ דַּי מְנִינָות הַאָבָּא
אֵיךְ נִישֶׁט קַיְן סְמָארְטְּפָאָוֹן, אַבְּעָר וּוְיַאֲזֹוי קָעָן אֵיךְ זַעַן דָּאָס אַנְצּוֹהָאָלָטָן?

און די צווויי זאר וואם איך לערן דא האב איך שווין געהאט בערך 9-8 פאנום. יעדרעס מאל ווען עס באפט מיר א שוואכע מינומ, קויף איך איזנס אין נאך אפֿאָר טען וואָרָף איך עס אַנוּקָּע. אַדְרָעָג נִי איך צי אַ קָּאַמְּפִוְּטָעָר סְטָאָר וואם הָאָט נִישְׁתָּקְיָין שָׂוֵם פִּילְטָעָר.

באממת וויל איך ווין גוט און ערליך, און איך וויס אַ מעַלעֲפָאַן אוֹ שְׁמוֹי, וויל דָּאָס אוֹ וואם איך קוֹק אַ נַּאֲגָנָן טָאָג ווען איך האב עס, אוֹ וואם אוֹי דִּי עַזָּה צַוְּן אַ צְּדִיק?

אַ גְּרוּקָן יִשְׁרָאֵל

תשובה:

בעזותה ה' יתברך - עוב שבת קודש פרשת יעקב, י"ט מנחים-אב, שנת תשע"ז לברט קפונ

לכבוד הבהיר ... נרו זיין

איך האב ערְהָאַלְטָן דִּין בָּרוּוֹן.

דו שְׂרִיבְּסָט מִיר אוֹ הָאָסְט וַיְד גַּעֲקוֹיֶּפֶט אַ סְמָאַרְטָפָאָן אָן דורך דעם בִּיסְטָו אַרְאָפּ גַּעֲפָאַלְן טִיף טִיף אַין שָׁאָול תְּחִתָּית, אָןדוֹ בִּיסְטָו נְכַשֵּׁל גַּעֲוָאָרְן מִיטּ הַאֲרָבָּע עֲבִירֹת רְחַמְנָא לְצַלְן. דו שְׂרִיבְּסָט מִיר אוֹ אַיך זָאָל דִיר הַעַלְפָן אָרוֹסִים קְרִיכָן פָּזִים בְּלָאָטָעָו: אַיְה שְׂרִיבְּסָטָמוּ מִיר אוֹ דו גִּיסְטָן אַין שְׁמוֹצִיעַ פְּלָעָצָעָר, וואם אַנְשָׁטָאָט וַיְצַן אַין יִשְׁיבָּה, בְּשֻׁעַת דִּיןָע עַלְטָעָרְן הָאָבוֹן דִיר גַּעֲשִׁיקָּט לְעַרְגָּעָן אָן אַרְץ יִשְׂרָאֵל זָכוּי, גִּיסְטָוּ קִיְּין זָכוּי קִיְּון שְׁמוֹן ה' יְרָחָם, אָןדוֹ בְּעַטְסָט מִיר אַן עַזָּה.

וּוַיֵּסֶן זָלְסָטָו אוֹ יַעֲדָעָר מַעֲנְטִישׁ קָעָן תְּשֻׂבָּה טָוָן - נִישְׁטָן
קִיּוֹן חִילּוֹק וּוֹאָוָו וּוַיִּטְעַר אַיוֹ שְׁוִין פָּאַרְקָרָאָכוֹן אַיךְ
וּוְאַלְטָן דִּיר גַּעַזְאָגָט אַדוֹ זָלְסָט אַעוּוֹק וּוְאַרְפָּן דִּין סְמָאַרְטָפָאָנוֹן,
וּוְאָסָם דָו דָאַרְפָּסָט עַס נִישְׁטָן הַאָבָּן. קָוָק צָו וּוְאָס עַס בְּרַעְנָגָט
דִּיר צָא, לִיַּדְעָר בִּיסְטָו נִישְׁטָן דָעָר אַינְצִיגְסְּטָעָר בְּחָור וּוְאָס
שְׁרִיבָּט מִיר אָזָא בְּרִיוֹו, אַיךְ בָּאַקּוּם יַעֲדָן טָאגּוֹ בְּרִיוֹו פָוָן
בְּחָורִים אָזָן מִידְלָעָךְ וּוְאָס וּנְגַעַן צָו מִר אָוֹ אַיךְ זָאָל זָיִן
הַעֲלָפָן אָרוֹסָים קָרִיבָן פָוָן וּוַיִּעַר בְּלָאָטָעָן; זָיִן שְׁרִיבָּן מִיר:
"אַינְדָּרוֹיָסָן מִינְגָּעָן אַלְעָן אָוֹ מִר זָעַגְעָן גָּוָט וּבָוָי, אַכְבָּעָר
שְׁטִילָעָרְהִית זָעַגְעָן מִר פָּאַרְקָרָאָבוֹן, אָזָוִי וּוַיִּטְעַר אָוֹ מִר וּוַיְלָן
וְזָה פְּשָׁוֹת גַּעַמְעָן דָּאָס לְעָבָן רַחְמָנָא לְאַלְעָן".

מַאֲךְ וְזָה אַ שְׁיעָוָר אַין מִשְׁנוֹוֹת: יַעֲדָן טָאגּוֹ זָלְסָטָו זָאָנָן
פָּרְקִים מִשְׁנוֹוֹת. אַפְּלָוּ דָו פָּאַרְשְׁטִיכְסָט נִישְׁטָן וּוְאָס דָו
לְעַרְנָסָט - דָאָךְ זָלְסָט זָאָנָן פָּרְקִים מִשְׁנוֹוֹת יַעֲדָן טָאגּוֹ, דָאָס
וּוְעַטְמָט דִּיר אָרוֹסָים גַּעַמְעָן פָוָן דִּין בְּלָאָטָעָן, אָזָוִי וּוַיִּדְעָר רַבִּי
זָאָנָט (שִׁיחָות תְּרָנוֹ, סִימָן ט): "שָׁאָפְלוּ אָוֹתָן הָאָנָשִׁים הַחֲרוֹקִים מִן
הַקְּדָשָׁה מַאֲדָה, שְׁנַלְּבָדוּ בְּמַעֲזָה רְעוֹת, עַד שְׁרָגְלִין בְּעַבְרוֹת
חַס וְשַׁלּוּם רַחְמָנָא לְאַלְעָן", אַפְּלָוּ אַ מַעֲנְטִישׁ וּוְאָס אָזָי וּוַיִּעַר
וּוַיִּטְעַר פָוָן קְדָשָׁה, עַר טָוָט עַבְרוֹת רַחְמָנָא לְאַלְעָן אָוֹן עַר אָזָי
שְׁוִין אַרְאָפְטָגְעָפָאָלָן אַין שְׁאָוָל פְּחַתְּהִית, "אַקְּפִּעְלְפְּרִיבָּן כְּפָה
שְׁלַה הַתּוֹרָה גָּדוֹל בְּלָכָה, עַד שִׁיכּוֹלָה לְהֹזְצִיאָה אָוֹתָם מִן
הַעֲבָרוֹת שְׁרָגְלִין בְּהָם חַס וְשַׁלּוּם, וּאָס יַעֲשָׂו לְהָם חַק קְבוּעָה
וְחַיּוֹב חַק לְלִמּוֹד בְּכָל יוֹם וּבָכָה וּבָכָה - יַחְיָה אַיךְ שְׁוֹרְהִית,
בְּנֹהָאי יַיְפּוּ לְצָאת מִפְּצִידָהָם הַרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה", בַּיְמָה

התורה גָדוֹל מֵאָד", אויב ווועט ער זיך מאבן א קביעות צו לערנגן יען טאג "כח ופְּךָ" ווועט ער סוף כל סוף ארוייס גיין פון זיין בלאטען, וויל דיבח פון תורה אויז אווי גרויס, או עס געטט ארוייס דעם מענטש פון זיין שלעכטס. וווען רבבי נטען האט געהערט דעם שייחה, האט ער געפרענט דעם רב'ין, צי תורה קען אויך העלפֿן איז אײַגעם וואס אויז אראפֶ געפָאלן איז דיעקלדייגע עביבה פון פְּנַם הַבְּרִית - הַוּצָאת וּרְעַ לְבָטְלָה רְחַמְנָא לְצַלְנוֹן? האט אים דער רב'ינוּזאנט (חיי מורה", סיון תקעט): "דו זוּוַיְסַט ווּ גְרוּזַס דַעַר פְּנַם פון תורה אויז?! תורה אויז העבר פון אלעט, אווי זוּוַייט או אפְּלוּ א מענטש וואס ליגט געבעך איז דיעקלדייגע עביבה פון פְּנַם הַבְּרִית - הַוּצָאת וּרְעַ לְבָטְלָה רְחַמְנָא לְצַלְנוֹן, אויב ער ווועט לערנגן יען טאג 'כח ופְּךָ' ווועט ער וווען אין ערלייכער איז".

איך בעט דיר זיינער, מײַן נישט או דער אַיְבָּעַרְשְׁטָעַר אויז ברוֹן אויף דיר אונז ער וויל דיר נישט צוּרִיק געמען, וויל דער אַיְבָּעַרְשְׁטָעַר געטט צוּרִיק יען אַיְינַעַם, אווי ווּ חַכְמִינוּ זְבוֹזָם לְבָרְכָה זָאנָן (יַפְּאָ פָּוָ): "גְּדוֹלָה תְּשִׁיבָה, שְׁמִגְעָת עד בְּפָא הַכְּבָד", תְּשִׁיבָה אויז אווי גרויס או וווען א מענטש טוט תְּשִׁיבָה - ער אויז זיך מתוודה פָּאָרָן אַיְבָּעַרְשְׁטָן, שְׁמִיְתַּע ער פָּאָרָן בְּפָא הַכְּבָד. נָאָך זָאנָן חַכְמִינוּ זְבוֹזָם לְבָרְכָה (ברכות לד): "בְּמִקּוּם שְׁבָעֵלִי תְּשִׁיבָה עוֹמְדִים אויז צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעָמֹד", אֲבָל תְּשִׁיבָה אויז חַשּׁוֹב בְּיִם אַיְבָּעַרְשְׁטָן מָעַר ווּ גְּרוֹסֶע צְדִיקִים.

דעך הייליגער רבוי האט אונז געגעבען א מותנה וואס הייסט
 ה'תבוזדות' או א מענטש זאל גיין אויף א פלאז
 וואו קייןער אי נישט דארט און ויך אויסערען זיין הארץ
 צום אייבערשטיין אויף זיין איינגענע שפראהן ווען א מענטש
 דערציילט אלעס פארץ אייבערשטיין עורך אי זיך מותעה פאר
 אים דעםאלט געמאט דער אייבערשטייר צוירק דעם מענטש.
 זאלסט אסאך בעטן דעם אייבערשטיין או דו זאלסט האבן
 במח און שלל נישט צו געמען א סמארטפאנז וויל
 דאס צענטערט פשות דאס לעבן פון א מענטש עס געמעט
 ארויים יעדרעס טראפ יראת שמים וואס דער מענטש האט.
 דער אייבערשטייר זאל דיר העלפֿן או דו זאלסט טיעען
 דײַין שידוק בקרוב און אויפֿשטעלן אן ערליך שטוף
 א בית נאמן בישראל אמן.

א בתיה וחתימה טובא און א גוט געבענטשט יאר.

י

מסכים זיין או עס זאל נישט שטיען די
 נאמען פון מזחרא"ש זברונו לברכה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אווי ווי מיר האלטן יענט ביטים קויפֿן א פרוכת פארץ ארון הקדרש
 און אונער בית המדרש היכל הקדרש און עס אי דא איינער וואס וויל

עם מִנְרָב וַיִּן לְעֵילוֹ נִשְׁמָתָה, אֲבָעָר עַר וַיַּל נִישְׁטָם עַס זָאַל שְׂטִין אֹוֶף רַעַם "בְּחַתִּיסְרוֹת כְּקָ מַוְתְּרָאָשׁ זְצֻוקָּל" [עַר הָאָט נִישְׁט קִין פְּרָאַבְּלָעָם אַעַס זָאַל שְׂטִין אֹוֶף רַעַם "הִכְלַ הַקּוֹדֵשׁ בְּרָסְלָבָ"], וַיַּל אַיךְ וַיְקַן אֹוֶף מִיר זָאַלְן מַקְבִּים זַיִן אֹוֶף רַעַם אֲדָעָר נִישְׁטָם?

א גְּרוּקָן יִשְׁרָר פָּמָ

תְּשִׁוָּבָה:

בְּעָזָרָה ה' יַתְּבָרֵךְ - עַרְבָּ שְׁבַת קְוֹדֵשׁ פְּרָשָׁת עַקְבָּ, י"ט מְנַחָּס-אָבָּ, שְׁנַת תְּשֻׁעָה לְפָרֶט קָטָן.

לְכִבּוֹד גְּבָאִי בֵּית הַמְּדָרָשׁ הַיְלָל הַקּוֹדֵשׁ.

אַיךְ קָאָב עַרְהָאַלְטָן דִּין בְּרִיוֹן.

אַיךְ זָוָאלָט דִּיר גַּעֲזָאנְט אוֹדו זָאַלְסָט אַרוֹויָּם שְׂטָעָלָן אַ
שְׂיִינָעָם טָאוֹל אַינְדְּרוֹיכָן פָּוָן בֵּית הַמְּדָרָשׁ, וּוְאַם עַס
זָאַל שְׂטִין דָּעָרוֹפָה: "בֵּית הַמְּדָרָשׁ הַיְלָל הַקּוֹדֵשׁ בְּרָסְלָבָ,
נַתְּיִסְרָר עַל יְדֵי מְרָנוּ מַוְתְּרָאָשׁ זְלָל".

זְנוּיִיל אוֹ אַיְגָעָר קוֹמֶט צָו דִּיר אוֹעָר וַיַּל מִנְרָב זַיִן אַפְּרָוְתָּ
נַאֲר בְּתַנְאָי אוֹעַס שְׂטִיטִימָט נִישְׁט אֹוֶף רַעַם דִּי גַּאֲמָעָן פָּוָן
מוֹתְּרָאָשׁ, דָּאָס מִיְּנָט אוֹדִי מַתְּפָלְלָם מִיְּנָעָן אוֹזִי דָּאֲנוּעָנָעָן
נִישְׁט אַין הַיְלָל הַקּוֹדֵשׁ; אַיךְ קָעָן דִּיר נִישְׁט זַאַן זָאַלְסָט נִישְׁט
גַּעֲמָעָן פָּוָן אִים זְכוּ, אֲבָעָר אַיךְ זָוָאלָט נִישְׁט גַּעֲנוּמָעָן פָּוָן אַיְגָעָר
וּוְאַס גַּעֲמָט זְיָה אָוִים מִיט מִיר אַגְּטָקָעָן מִיְּזִין רַבִּי.

צָו פִּירָן אַשְׁוֹל דָּאָרָף מַעַן הַאֲבָן גְּרוּסָס סִיּוּתָא דְּשָׁמְיָא,
אוֹן וּוּלְאָגָג אַמְּעַנְטָש אַיִן נִישְׁט קִין גְּבָאִי אַין אַ בֵּית

המִדְרָשׁ, ווַיֵּסֶת עַר נִישְׁטַן וּוְאַס גִּיטַּת אֲרִיבָעַר אֹוִיפַּ אַיְגָעַם וּוְאַס הָאַט צַו טֻוַּן מִיט אַרְבִּים. חַכְמָינוּ זְכָרוּנָם לְבָרְכָה וְאַנְן (פְּנַחְדוּן יַי) אֹוִיפַּן פְּסָוק (גְּמַדְרָק יַי, כַּה): "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי מֵשָׁה בְּלָאָם", יְהֹוָשָׁע בָּן נָנוֹ הָאַט גַּעֲבָעַטַּן מֵשָׁה רַבְּינוּ עַר וְאַל עַפְעַם טַוַּן מִיט אַלְדַּד וְמִידַּד וּכְוֹ', וְאַנְטַן דַּי גַּמְרָא, "מַאי בְּלָאָם? אָמַר לַיה, הַטֵּל עַלְיהָן אַרְבִּי צִיבָּר, וְהַן בְּלַיְן מַאֲלַחַן", יְהֹוָשָׁע בָּן נָנוֹ הָאַט גַּעֲבָעַטַּן מֵשָׁה רַבְּינוּ עַר וְאַל אַרְזָוִיפַּ לְיַיְינַן אַיְוָפַּ זַי אַרְבִּי צִיבָּר, וּוּעַט זַיְה וַיַּעַר גְּבִיאוֹת עַנְדרַיְינַן (שַׁיְן תַּסְפּוֹת): "דָּאיַין שְׁכִינָה שְׂוֹרָה מְתוֹזָה עַצְבּוֹת אַלְאָ מְתוֹזָה שְׁמָחָה", דָּאס חַיְיסָט, אַיְגָנְמָאל זַי וּוּעַלְן זַיְן פַּאֲרְנוּמָעַן מִיט אַרְבָּר, וּוּעַלְן זַי שַׁזִּין זַיְן פַּאֲרְדָּאנְהָט, אַונְ אַזְעַן אַיְזָנַט נִישְׁטַן פְּרִילִיךְ קָעַן מַעַן נִישְׁטַן זַיְן קַיְיַן גְּבִיא.

דְּעַרְפָּאָר בְּעַט אַיךְ דִּיר זַיְיעַר שְׁטָאָרָק, אוֹ דָּער אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר הָאַט דִּיר מַזְבָּה גַּעֲוַעַן אַוְפְּצָוּשְׁטָעַלְן אַ הַיכָּל הַקְּזָדֶשׁ, וְאַלְסָטוּ זַעַן אוֹ דָּאס זַאַל וַיַּיְן אַ שַׁיְין וְיַיְנָקָל פָּאָר דִּי גַּאֲנָצָע גַּעֲנָנָט, אוֹ אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר דָּארָף חַיוֹזָק זַאַל עַר וּוַיְקָן אוֹ עַס אַיְזָא אַ פְּלָאָץ וּוֹאַזְעַן קָעַן הַעֲרָן אַ גַּטְטָוָרָט וּכְוֹ'.

דָּער אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר זַאַל הַעֲלָפָן זַאַלְסָט מַצְלִיחָה זַיְן אַלְעַ דִּיְגַּע וּוּעַנְן.

א בְּתִיבָּה וְחַתִּימָה טָבָה אַונְ אַ גַּט גַּעֲבָעַטְשָׁט יָאָר.

יח

מיין באַלעַבָּס הָאָט נִשְׁתַּת קֵיָן שָׁוֹם
גַּעֲפִיל צַו מִיּוֹן שְׂוּעוּרָע אַרְבָּעַט.

שָׁאָלָה:

לְכֹבוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׁכָּה שְׁלִיטָאָ,

א גַּרְוִיךְ יִשְׁרָאֵל פֶּה פָּאָרֶן אַנוּקָּנָעָבָן צִימַּת צַו עַנְטָפָעָרָן אַינְגָּרָעָ שָׁאָלוֹת.
דוֹ שָׁאָלָה וַאֲסֵם שְׁטָעַרטַּמְּ מִיר אַיִּז אַז שְׁוֹן דְּרִיאַזְּן יָאָר, פַּוְּלָם שְׁוֹים
לְטוֹבָה, וַאֲסֵם אַיִּךְ אַרְבָּעַט אַוְיףַּ אַפְּלָאַזְּן, אַן אַיִּךְ בֵּין וַיְיַעַר אַיבָּעָנָגָנָעָבָן
צַו דַּי בְּעַלְּ בְּתִים, אַיִּךְ טַוְּפָאָר זַי אַסְּקָאָךְ מַעַר וַיְיַתְּהָר אַרְבָּעַטָּרָם,
אַיִּךְ שְׁטָעַל זַי צַו נַאֲרָא אַגְּלָעָגָנָעָנָעָ אַרְבָּעַט, אַבְּעָר לְמַעַשָּׁה זַעַד אַיִּךְ אַז
אַיִּן דַּי רַגְעָן וּוֹעֵן עַס קַוְמָט צַו וַיְיַעַר אַינְגָּרָעָסְטַן זַעַעַן זַי גַּרְיָיִטְן צַו
בַּאֲגָרָאָבָן דַּי אַרְבָּעַטָּרָם. פָּוֹן וַואַגְּעַטְמַט מַעַן דַּי מַוְּט אַזְּנָן פֶּה צַו קַעַגְעָן
וַיְיַטְּעַר אַגְּנִיְּן מִיטַּדְיַא אַרְבָּעַט? אַוְיַב דָּעַר רָאָשׁ יִשְׁכָּה קָעָן מִיר בְּטָעַ
גַּעַבָּן חַיוֹק צַו קַעַגְעָן וַיְיַטְּעַר אַגְּנִיְּן מִיטַּדְיַא אַרְבָּעַט. וַיְיַלְּ אַיִּךְ זַעַד אַז
דָּעַר רָאָשׁ יִשְׁכָּה גַּיְטַן וַיְיַטְּעַר אַז מִיטַּדְיַא פְּלָמִידִים, אַפְּלִילְוָן וּוֹעֵן אַיִּךְ
שְׁטָעַל זַעַד פָּאָר אַז עַס אַיִּיךְ בְּכָל נִשְׁתַּמְגָרָגָן אַגְּרוֹיךְ יִשְׁרָאֵל.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֻזּוֹתָה 'יַתְּבָרַךְ' - יּוֹם א' פְּרַשְׁתָּ רָאָה, כ"א מְנַחָּס-אָב, שְׁנַת תְּשִׁיעַ'ז' לְכַרְטַּת קָטוֹ
לְכֹבוֹד ... נָרוֹ אַיִּר

אַיִּךְ הָאָב עַרְהָאָלְטָן דִּין בְּרוּוֹ.

דִּין קְשִׁיאָ - דָּאָס אַלְיִינָס אַיִּיךְ דָּעַר תִּירְזִין; דַּו פְּרַעַנְסָטַמְּ מִיר
וַיְיַזְוַי עַס קָעָן וַיְיַזְוַי אַז דַּו אַרְבָּעַטָּסְטַן שְׁוֹן אַסְּקָאָךְ יָאָרָן

בֵּי אַ פְּלָאִזּ, דַּו גַּעֲבָסֶט וַיְדַ אַיְבָּעַר פָּאָר דִּיְנָעַ בְּעַלִּי בְּתִים, אָונַ יְעַצְּטַ עַעַסְטוֹ אֹו וּוֹעַן עַסְטַ קְוַמְטַ צֹו זַיְעַרְעַ אַיְנְטַעְרַעְסַן קְוַיְקָוּן. זַיְ נִישַׁט אַזְוַיְפַּ דִּיר, דַּו פְּרַעְגָּסֶט מִיר וַיְ אַזְוַיְ דָּאָסַ קָעַן זַיְן.

זַוָּאָס זַאְל אַיְהָ דִּיר זַאְנָן, עַס אַזְיַנְשַׁט גַּעַוּעוּן קִיְיָן שִׁיעָוָר וַזָּאָס מַזְהָרָא"שׁ זַבְרוֹנוֹ לְבָרָכָה זַאְל נִישַׁט רַעַן פָּוּן דָּעַם, אֹו עַס אַזְיַנְשַׁט דָּא אַזְאָזָאָזָה וַיְיַחְבְּרִים, אָונַ עַס אַזְיָ אַ שָּׁאָד זַאְזָה צֹו לְוַיְפַּן מַעַנְטְּשָׁן, וַיְיַיְלַ עַדְעַר מַיְינָט נַאָר וַיְהָ, זַהָּאָ רַאָהָה, דַּי רַגְעַ וַזָּאָס עַס וּוֹעַט אַזְיְסְקוּמָעַן בְּעַסְעַר פָּאָר זַיְ נִעְמָעַן אַ צְוּוּיְטָעַר אַרְבָּעַטָּעַר, וּוֹעַלְן זַיְיָ דִּיר אַזְוָעָק שִׁיקָּוּן אָן קִיְיָן רַחְמָנוֹת.

מַעַן וּעַט גַּעֲבָעָק וַיְיַיְלַעַלְיִיט צָעְרִיְקָן וַיְדַ אַר זַיְעַרְעַ בְּעַלִּי בְּתִים; זַיְיַיְסָן זַאְזָה נִישַׁט זַוָּאָס דָּעַר לְעַבְּן אַזְיָ זַיְ לִיְיָן אַלְעָס אָונַ דָּעַר זִיתָ פָּאָר זַיְעַרְעַ בְּעַלִּי בְּתִים אָונַ זַעַנְעָן וַיְדַ מַזְסָרְגַּשְׁ לְאַנְגָּעַ זַאְרָן, בַּיְ דָּעַר בָּעֵל הַבַּיִת טַרְעָפֶט אַ צְוּוּיְטָעַ שְׁמַאְטָעַ וּוּעַם מַעַן קָעַן גּוֹט אַזְיְסְצִין, דַעְמָאָלָט זַאְגָּט עַר אַפְּ דָעַם אַיְנְגָרְמָאָן פָּוּן אַיְיָן טָאָג אַזְיְפַּן צְוּוּיְטָן, אָונַ עַר בְּלִיְבָט מִיטַּמְטָנָהָן; דַי זַיְיַבְּ הַאָט עַר שְׂזִין נִשְׁטָמָה, וַיְיַיְלַ עַדְעָס מַאְלָזִי הַאָט אִים גַּעֲבָעָטָן אַהֲיָם צֹו קְוַמְעָן וּבָיָ, הַאָט עַר אִיר אַזְוָעָק גַּעֲשָׁטָפֶט מִיטַּן תִּרְזָוִין; "מִיְּנָן בָּעֵל הַבַּיִת הַאָט מִיר גַּעֲבָעָטָן דָּאָס אָונַ יְעַנְזִי"; זַיְגָעַ קִינְגְּדָעַר הַאָט עַר נִשְׁטָמָה, וַיְיַיְלַ וּוֹעַן זַיְיַ פְּלַעַן וּוֹעַלְן רַעַן מִיטַּאָס וּבָיָ הַאָט עַר אַיְיַבְּגָנָגָעָהָט גַּוְעַט תִּרְזָוִים - עַר דַּאְרַפְּ לְוַיְפַּן צֹו זַיְן אַרְבָּעָטָמָה, זַיְן בָּעֵל הַבַּיִת הַאָט אִים גַּעֲבָעָטָן אַ טָּבָה וּבָיָ,

און יעצט וווען דער בעל הבית האט אים אַרְזָעַטָּן,
געט ער זיך אַיִינָעֶר אלין.

דערפֿאָר דאָרָפּ מַעַן גַּעֲדַעַנְקָעַן וַעַן מַעַן גַּיִיט אַרְכָּעַטָּן, או
מַעַן גַּיִיט אַרְכָּעַטָּן פְּשׁוֹת צַי בְּרַעַנְגָּעַן פְּרַנְסָה, אוּווּ
וּוּ חַבְמַנְיוּ זְכַרְוָנְםּ לְבָרְכָה זְאַגְּן (ספרִ דְּבָרִים, פרק טו, פְּסָקָה קָהָה)
אוּפּּן פְּסָוק (פָּלְשׂוֹן הַפְּתִיבָה דְּבָרִים טו, ח): "וְבָרְכָתְךָ בְּכָל אֲשֶׁר
תַּعֲשָׂה", יְכֹל יְהִי יוֹשֵׁב וּבְטִיל? תַּלְמוֹד לוֹמֶר 'בְּכָל אֲשֶׁר
תַּעֲשָׂה', מַעַן דאָרָפּ אַרְכָּעַטָּן, אַבְּעָר מַעַן דאָרָפּ גַּעֲדַעַנְקָעַן
אוּ דָעַר אַיִיבְעַרְשְׁטָעֵר אוּוּסְטָעֵר גַּעַבְטָעֵר דִּי פְּרַנְסָה.

מוֹחָרָא"שּׁ האט דערצְיַילְט אָז אַיד אַיִ אַמָּאל גַּעֲקוּמָעַן
צָוּם הַיְלִינְן חַפְּצִין תִּימִים, אָזָן האט זַיִעַר גַּעֲיוּיִנְטָן:
רַבִּי, מַיִין פְּרַנְסָה גַּעַבְעָר אוּוּסְטָעֵר אַיִן גַּעֲשַׁטָּאַרְבָּן? דָעַר אַיד האט
פָּאַרְמָאַנְט אָקוּ, ער פְּלַעַגְתָּ עַם מַעַלְקָעַן אָזָן פָּאַרְקְוִיְּפָן דִּי
מִילְּהָ, פָּנוּ דָעַם האט ער גַּעַהַאַט פְּרַנְסָה, אַיִין צַוְּפִּי קְוִמָּט
ער אַרְיִין אַיִן שְׁמַאל אָזָן טְרַעְפְּט וַיִּזְנְזָן קָוּמוּתָן: דָעַר חַפְּצִין
תִּימִים האט אַיִם גַּעֲוָאַלְט בָּאַרְוָאַינְן, אַבְּעָר דָעַר אַיד וּוּיִינְט
אָזָן שְׁרִיְּטָן אוּ ער גַּיִיט שְׁטַאַרְבָּן פָּאַר הַוִּינְגְּעָר וּוּיִיל ער האט
מַעַר נִישְׁט קִיְּין פְּרַנְסָה, זְאַגְּט אַיִם דָעַר חַפְּצִין תִּימִים זְבָרְנוּ
לְבָרְכָה: "דִּיִּין פְּרַנְסָה גַּעַבְעָר אוּוּסְטָעֵר אַיִיבְעַרְשְׁטָעֵר, אָזָן ער
וּוּטָט דִּיר וּוּיִטְעָר גַּעַבְעָן פְּרַנְסָה, חַס וּשְׁלוֹם צַי טְרָאַכְּטָן אוּ
דִּיִּין פְּרַנְסָה אַיִן גַּעֲקוּמָעַן פָּנוּ אָקוּ, נַאֲר דִּי וּוּגָן וּוּ אַזְוִי דָו
הַאָסְטָט גַּעַהַאַט פְּרַנְסָה אַיִן גַּעֲוּוּן דָוְרָק דִּי קָוּ, אָזָן יְעַצְטָט וּוּטָט
קוּמָעַן דִּיִּין פְּרַנְסָה דָוְרָק אָז אַנְדָּעָר וּוּגָן".

די מעשה זאלסטו גוט אריינגעטען אין דיר; דו זאלסט זיך נישט אינערען פאר אין מינוט או דין פרנסה קומט פון די ארבעט, און אויב דו וועסט פאָרלֵין די ארבעט וועסטו אויסגין פאר הונגער וכ'ו, אָדער אַנדערע מהשבות זואס קומען אַרײַן אַנְעָם מַעֲנְטָשׁ: זואס וועט זיין? 'וואי אווי וועל זיך האבן געלט?' נאר דו דארפֿסט זיך פאָרלאָן אויפֿן אַיְבָּעָרְשָׁטֶן, דער אַיְבָּעָרְשָׁטֶר האט זיך שׂוֹן זיינַע ווען זיין אַזְוִי עַר הַעֲלָפֶט דָּעַם מַעֲנְטָשׁ.

א אינגערמאָן זואס קומט אַרײַף דָּאוּנְגָּעָן אין ישיבה, האט מיר פאָראָיאָר גַּעַזְגַּט אַז עַר וויל זיינַע שְׂטָאָרָק קומען אויף אומָאן, אָכָּר דָּעַר בָּעֵל הַבַּיִת ווֹאָז עַר ארבעט זאנט אַים, אַז אויב עַר פָּאָרט אויף אומָאן וועט עַר פָּאָרְלֵין זיין ארבעט, אַז עַר פְּרָעָנֶט מיר זואס עַר זַאֲלָטָן זיך האָב זענָגָט אַז עַר זַאֲלָטָן קַיִן אומָאן. לְמַעַשָּׂה אַז עַר נִישְׁט גַּעַקְמָעַן קַיִן אומָאן - עַר האָט נִישְׁט גַּעַקְעָנֶט בַּיִּשְׁטִין דָּעַם נְסִיּוֹן; זואס מַיִּיסְטָו? אָפָּאָר זַאֲכָן נָאָך סְפּוֹת זאנט עַר מיר או זיין בָּעֵל הַבַּיִת האָט גַּעַטְרָאָפָּן אַזְוַיִּיטָן אַינְגָּרְמָאן זואס טַיְגָּאַים בְּעַסְעָר אַז עַר אַז גַּעַלְקָן אַז אַינְגָּרְמָאן זַאֲכָן זַיִן רַאֲשָׁה השְׁנִית, זַיִן רַבִּי זַיִן אַידִּישְׁקִיִּיט אַזְוִי הַתְּחִזּוֹת פָּאָר דָּעַם בָּעֵל הַבַּיִת, אַזְוִי יַעֲצֵט האָט עַר גַּאֲנִישָׁט.

דו בעטסט מיר אַז עַזְהָא צו האָבָן כְּמַשְׁיךְ זַיִן צו ארבעטן אויף אַ פְּלָאָז נָאָכָּרָעָם זואס דו זַעַסְט או דִּינַע בָּעֵלִי

בתים זוכן דיר צו באנראבן, קוק ארין אין מדרש רבה (פרשת ושב) ווי אוזו יוספ הצדיק האט ויך געקבעט אויסקומען מיט זיין בעל הבית פוטיפר, עד ברי בך או (בראשית לט, ב): "וירא אדרנו כי ה' אהטו", ער האט געזען או דער איבערשטער אויז מיט אים, זאנן חכמינו וכרכינט לברכה (שם פ, ח) או יוספ הצדיק, גען ער פלענט באדרנען זיין האר, פלענט ער רעדן צום איבערשטן, שטענדיג האבן ויה זינע ליפן געשאקלטן; ביון פוטיפר האט אים אינטמאל געפרענט: "זאג מיר, זיאס שעפשעסטו מיט דינען ליפן, דו מאקסט בישוף?!" האט אים יוספ הצדיק געגעטפערט: "זיין, איך בין נישט קיין בישוף מאכער, נאר איך האב א גרויסער באשעפער זעם איך בעט אויך זאל נושא חן זיין אין דינע אונגן".

זעט מען או מיט תפילה קען מען באקומען חן אין יעדים אונגן, אפילו אין די אונגן פון פוטיפר, זיאס ער אויז געזען זיעער א שמויציגער מענטש וכו'.

שטייך דיר, אונ דער איבערשטער זאל העלפן ואלסטט מצלים זיין אין אלע דינע זען.

א כתיבה וחתימה טובה אין א גוט געבענטשט ער.

יט

איך זוויל איזיסדרוקו מײַן הָכְרָת הַטּוֹב פֿאָרֶן רָאֵשׁ יִשְׁיבָה.

שָׁאָלָה:

לְכִבּוֹד דָּעַר רָאֵשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיטָאָה.

איך האב נישט די ווערטער אַרוֹיְסָצְבָּרְעַנְגָּעַן די דָּאנְקָ גַּעֲפִילָן וְאָסָם
איך האב פֿאָרֶן רָאֵשׁ יִשְׁיבָה. נָאָכָן שִׁיעָר נֵיִה אַיך צַוְּאָגָן יִשְׁרָר כֵּה
אוֹזֵן וְויַעֲדָר אַיְמָנָעָר, אַבְּעָר אַיך פְּילָ אָז דָּאָס אַיז וַיְיָעָר וַיְיָעָר וַיְיָעָר פָּונָ
געַנְגָּע. מִין שָׁאָלָה אַיז וְויַאוֹ קָעָן מַעַן אַרוֹיְסָוּיְיָן די הָכְרָת הַטּוֹב; דָּעַר
רָאֵשׁ יִשְׁיבָה גַּעֲפָט אַונְזָעָן לְעָפָן, עָר גַּעֲפָט פָּאָר אַונְזָעָן שָׁלוֹם בֵּית,
וְזֹקְמָבָה פָּאָר מִיר, עָר טָוָת אַלְעָם פָּאָר וַיְיָגָעַ תַּלְמִידִים, וְויַאוֹיְזָעָן
אַיך אַרוֹיְסָוּיְיָן הָכְרָת הַטּוֹב?

הָיוֹת אַיך האב עַס נִישְׁטָה וּעֲמָעָן צַו פְּרָעָן, פְּרָעָן אַיך עַס פָּונְגָּעָם
רָאֵשׁ יִשְׁיבָה אַונְזָעָן אַיך בָּעַט דָּעַם רָאֵשׁ יִשְׁיבָה אַגְּנָטְשִׁילְדִּינָגָן פֿאָרֶן פְּרָעָן
אוֹא שָׁאָלָה.

אַנְרוֹיקָן יִשְׁרָר פָּחָ

תְּשִׁוְּבָה:

בְּעֻזּוֹת ה' יַתְּבִּרְךָ - יוֹם א' פְּרָשָׁת רְאֵה, כ"א מִנְחָמָ-אָב, שָׁנַת תְּשָׁעָ"ז לְפָרָט קָפָן
לְכִבּוֹד ... נָרוֹ יָאֵר

אַיך האב עַרְהָאָלְטָן דִּין בְּרוּוֹ.

מוֹהָרָא"שׁ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה פְּלָעָנָט וַיְיָעָר אַסְפָּאָד רְעָדָן פָּונָ
הָכְרָת הַטּוֹב; אוֹ אַמְעָנְטָשׁ זָאָל שְׁטָעַנְגָּרָגָן דָּאָפָן
הָכְרָת הַטּוֹב פָּאָר אַיְגָעָם וְאָסָם חָאָט אַים גַּעֲטָוָן אַטְבָּה,

בפרט פאר א רבוי וואס האט אלעט אוועק געליגט אין דער זיין, אבי אzo נאך אaid זאל האבן א גוט לעבן, נאך אaid זאל וויסן אzo ער קען אויך לערגען די הייליגע תורה.

שלמה המלך זאנט (משל זז ז): "משיב רעה תחת טבה, לא תמוש רעה מביתו", ווער עס באצאלט צויריק שלעכטס פאר איינעם וואס האט געטונג גוטס, זאל זיך גישט אפטון דאס שלעכטס פון אים; וויל עס אויך גישט דא קיין ערערע מידה פון זיין א בפי טובה. א מענטש וואס אויך א בפי טובה, וויזט דאס, אzo ער האט אין זיך אלע שלעכטש מידות; דערפאר דארף מען זיער אכטונגע בעבן קינמאל גישט צו רעדן שלעכטס אויף א מענטש וואס האט דיר געטונג א טובה. אויף קיינעם טאר מען גישט רעדן שלעכטס, אבער או מען רעדט שלעכטס אויף איינעם וואס האט דיר געהאלפֿן, בפרט א רבוי וואס האט זיך איינאנציג אוועק געגעבן זיין לעבן, זיין משפהה, זיין קינדרער, זיין באמען זכוי זכו, אלעט - נאך אzo זאלסט האבן א גוט לעבן; דו זאלסט וויסן ווי אווי מען לעבט איז שטוב מיט א וויב און קינדרער; אויף איז אינעם טאר מען זיבער גישט רעדן קיין שלעכטס, און דאס אויך זיער הארבע.

זען איינער בעט מיר איך זאל אים דערציילן מופתים פון מוהרא"ש זברונו לברכה זכו; דערצייל איך וואס עס אויך איז מיינע אויבן דער גערעסטער מופת און דאס גערעסטע צדקות. אzo א מענטש זאל שטאין און רעדן מיט מענטשן איבער פופציג זאר, בשעת די אלע מענטשן וואס ער האט

געה אל פון - רובם בבלום, עונגען געווארן ווינגע גראעסטע מתרנגולים;
אלע גרויסע מנהיגים - סי איין ברסלב אוין סי איין דער
וועלט האבן גענומען חיווק פון דעם צדיק, אוין גערעדט
האבן ווי אלע אויף אים מיט די עראנסטע לשונות, אוין פלא
על גבי פלא, וויפנו משם האנשים - וילכו קדרמה, ומזה קא"ש
עוזרנו עמד לפני ה'...

דאם איי די מעלה פון א צדיק, או וויפיל מען רעדט אויף
אים, וויפיל מען שפיט אוף אים, איי ער בי זיך
אווי בטל, או ער גוית וויטער אן מיט זיין היילגע ארבעט
זו פארשפֿרייטן דעם איבערשטן אויף די וועלט אוין אויסער
דעם אינטערעסֿרט אים נישט גאנזשט.

דער רביה זאנט (ליקוטי טהרה", חלק ב' סימן עב) או א מונטש דארף
זיך צונגעוואונגען צו זיין אווי ווי דער ערדה; דער ער
ווערט נישט ברונגו אויף מענטשן וווען מען טראט אויף איר,
מען שפיט אויף איר אוין מען ווארפט מיסט אויף איר וככ'
וככו, דער ער געבט וויטער ארויים אלע גוטער פרוכט אוין אלע
מענטשלכע באדרעפֿענישן, אווי זיך דארף א מונטש זיין א
ווערט אוין א געבער; אפלו מען שפיט אויף אים, אפלו מען
רערט אויף אים, זאל ער וויטער זיין גוט צו יעדן אינעם.

דער איבערשטער זאל העלפֿן זאלסט מצליה זיין איין אלע
דיינגע ווונגע.

א כתיבה וחתימה טובה אוין א גוט געבענטשט יאר.

כ

איך שפֿיר מער א געַשמאָק אַיִן עַיּוֹן;
מיין ווַיְיֵב לְאַזְטָ מִיר נִישְׁטָ פָּאָרָן קִיּוֹן אַוְמָאָן.

שָׂאָלָה:

לְכֻבּוֹד דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָ"א,

אֲשֶׁר צִוְּתָ צְוִיקָה צְוִיקָה אֲזָה אַנְגָּעוֹהִיבָּן צָו לְעַרְגָּעָן אַוְיָפָן סְדָר דָּרָה
הַלְמָדוֹת, אַוְן אֲזָה גַּיִ שְׁוִין יַעַצְטָ עַנְדִּינוּן דִּי עַרְשְׁטָעָן קָאַל אַיִן מִין לְעַבָּן
שְׁשָׁה סְדָרִי מִשְׁנָה;

אֲזָה הַאָבָה צְוִויָּי זָאָכָן וְאַמָּס אֲזָה וְוַיְל אַוְיְסְמָוּעָן מִטְדִּי רָאֵשׁ יִשְׂבָּה.

אֲזָה וְוַעַל נִישְׁטָמָן זָאָגָן אֲזָה בֵּין גַּעֲוָעָן דָּעָר גַּרְוִיסָּעָר מַתְמָדוֹד, אֲבָעָר
אֲזָה פְּלָעָן הַנְּאָהָה הַאָבָה אַוְן שְׁפִירָן אֲזָה גַּעֲוָעָן אַוְיָפָן סְדָר דָּרָה
גַּעֲוָעָן גַּעֲשָׁמָאָק צָו פָּאָרְשְׁטִין דִּי מִשְׁנָים וְיַאֲזָוִי אֲקַשְּׁיא אַיִן פָּאָרְעָנְטְּפָעָרְט
גַּעֲוָאָרָן, אֲבָעָר יַעַצְטָמִיטָן לְעַרְגָּעָן אַוְיָפָן דָּרָה הַלְמָדוֹד קָוָם אֲזָה פָּאָקָעָ
אַנְאָסָּה, אֲבָעָר אֲזָה שְׁפִירָן נִישְׁטָמָן וְיַאֲזָה בֵּין מַחְוּפָרָן צָו וְאַמָּס אֲזָה לְעַזָּן,
אַנְאָן אֲזָה הַאָבָה הַנְּאָהָה פָּוָן דָּאָם לְעַרְגָּעָן.

אֲזָה שְׁעַפְּ אַסָּה חַיוֹק פָּוָן דִּי רָאֵשׁ יִשְׂבָּה, אַוְן אֲזָה וְוַאֲלָט וְיִשְׁרָ שְׁמָאָרָק
גַּעֲוָאָלָטָ פָּאָרָן אַוְיָפָן צָו זַיִן בִּים רְבִיִּן רָאֵשׁ תְּשָׁנָה, אֲבָעָר מִין וַיְיֵב
אַיִן נִישְׁטָמָסְבִּים: אַלְעָם וְאַמָּס וְיַוְיִסְטָ וְוַעֲנָן בְּרַקְלָבָן, אַוְן דָּאָם אַיִן אֲ
מְשֻׁנְעָנָעָ פְּלָאָזָן אַוְן רְאַזְיְקָאָלָעָן מְעַנְטָשָׁן, אַנְזָן וְוַיְל נִישְׁטָמָן אֲזָה זָאָלָפָרָן.
וְוַיְפִּיל אֲזָה הַאָבָה שְׁוִין פְּרָאָבִירָטָן צָו רְעָדָן צָו אַיר וְעַדְעָן דָּעָם, הַאָט וְיַד נַאָּקָ
גַּאֲרַנִּישְׁטָגְּרָוּקָתָ, אַנְזָן צָו פָּאָרְלִיןָן מִין וַיְיֵב וְוַעֲנָן דָּעָם אַיִן וְיִבְעָרָ נִישְׁטָ
קִיּוֹן אֲפְצִיעָן; וְוַאֲלָט אֲזָה גַּעֲוָאָלָט בְּעַטְנָן דִּי רָאֵשׁ יִשְׂבָּה אַנְעָצָה אַוְיָפָן דָּעָם.

אֲזָה קָעָן מִר נִישְׁטָמָן גַּעֲנָגָן בָּאַרְאָנְקָעָן פָּאָר דִּי רָאֵשׁ יִשְׂבָּה, פָּאָר אַלְעָם
וְאַמָּס אֲזָה הַאָבָה בָּאַקְוּטָן דָּרָה אַיִינְרָעָ שְׁיֻנוּרִים.

יִשְׁרָ פָּה.

תשובה:

בעורת ה' יתפרק - יום א' פרשת ראה, כ"א מנהם-אך, שנת תשע"ז לפרט קטו
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערחהאלין דין בריוו.

דו שרייבסט מיר או ווען דו לערנטט און דו פארשטייסט
וואסדו דו לערנטט שפירסטו א געשמאק איז לערנען, מה
שאיין פון וועןדו זאנסט אויפן סדר דורך הלימוד פון רבין,
שפירותטו נאך נישט קיין געשמאק; וויל איך דיר זאנט או
דו דארפסט נישט אפלאון דינגע אלטען שייעורים, אדרבה -
יע צו לערנען וויטער דינגע שייעורים, דער רבוי זאנט (שהות
הר"ן סיגן ט): "גַם צָרִיכֵין לְלִמּוֹד אֲיוֹחֶה שְׁעוֹר בַּיּוֹם, בְּקִצְתַּת עַיּוֹן",
א מענטש זאל אויך האבן א שייעור צו לערנען בעיון, אביסל
יעדען פאנן דער יעקר זאלסטו זען צו לערנען אסאך פראקים
משניות און אסאך דפים גמרא, אפילהו דו פארשטייסט נישט
וואסדו לערנטט, זאלסטו אבער וויקן או במשה הימים
ווערטו זוכה זיין צו שפירן א טעם אין די היילגע תורה,
דין קאף וועט זיך דיר ערנען אוןדו וועקט אנהייבן צו
פארשטיין אלעט זואסדו לערנטט.

בנגע זואסדו פרענטט ווען דין וויב, או זי קווקט און קרקלב
ווי א פלאין פון מטורייפים וכיו', לידער בייסטו נישט
דער איינציגנסטער זואס גויט ארייבער דעם פראבלעם, וויער
אסאך איינגעלייט און בחורים גיען ארייבער דאס זעלבאז זואס
דו גויסט ארייבער, ווי ווילן קומען צום רבין אויפן ראש השנה,

אֲבָרֶז וַיַּעֲרֹעַ עַלְפָעָרֶן אָוִן וַיַּעֲרֵז וַיַּיְבֵז שְׁטָעָלֶן וַיַּהַ אַנְטְּקָעָנֶן,
וַיַּוְיַב זַיְהָאָבָן גַּעַהָעָרֶט לְשָׂוֹן חָרָע אַוְיָפָן הַיְלִינָן רַבְּיָז.

גַּעַב אַכְטָוָנֶג זַיְהָ נִישָׁט צַו קְרִינָן מִיט דְּיָין וַיַּיְבֵז, אָוִן בְּעַט יְעָדָן
פְּנָאָג דְּעָם אַיְבָעָרֶשֶׁטָּן אָוִן דַּו זַאֲלָסֶט וַזְבָּה זַיְהָ נִישָׁט
אוֹיָפָרָאָשׁ הַשְּׁנָה קִיְּזָן אַוְמָאָן, וַזְעָסֶט זַעַן אָוִן עַס וַזְעַט גַּעַשְׁעָן
אָגָם, אַלְעָס וַזְעַט זַיְהָ אַיְבָעָרֶדֶרֶיָּעָן לְטוּבָה, נִישָׁט נַאֲר וַזְעַט דִּיר
דְּיָין וַיַּיְבֵז ?אָוִן גִּיְּזָן קִיְּזָן אַוְמָאָן, נַאֲר זַי וַזְעַט דִּיר טַרְבִּיבָן, זַי וַזְעַט
דִּיר קְוִיָּפָן אַמְּתָנָה אַטְיָקָעָט אָוִן זַאֲלָסֶט פָּאָרָן קִיְּזָן אַוְמָאָן.
אַיְהָ הַאָב שְׁוִין גַּעַזְוָן גַּרְוִיסָּע וַוְאַגְּדָעָר בַּי מִינָּעָ תַּלְמִידִים -
סִי בְּחָוִרִים אָוִן סִי אַיְנָגָעָלִימָט, זַי זַיְהָאָבָן אַסְפָּאָק
מְתַהְפֵּל גַּעַזְוָן אוֹיָפָרָאָשׁ דְּעָם עַנְגָּזָן; זַי פְּלַעַגָּן זַיְהָעָדָן פְּנָאָג אַיְסְגִּינְסָן
וַיַּעֲרֵז הָאָרֶץ צָו אַיְבָעָרֶשֶׁטָּן אָוִן זַי וַזְוְלָגָן גִּיְּזָן קִיְּזָן אַוְמָאָן צָו
רַבְּיָז צַו פָּאָרָעָכָטָן וַיַּעֲרֵז מַעֲשִׂים אָוִן וַזְבָּה זַיְהָ נִישָׁט
תִּיקְוָן אוֹיָפָרָאָשׁ וַיַּעֲרֵז מַעֲשִׂים וּבָוָה, אָוִן דָּעָר אַיְבָעָרֶשֶׁטָּעָר הָאָט
זַי גַּעַהָאָלָפָן אָוִן זַיְהָאָבָן וַזְבָּה גַּעַזְוָן צַו קְוּמָעָן.

דַּו זַאֲלָסֶט זַעַן צַו זַיְהָ אַזְוַיְלָעָר מַאְן אָוִן זַיְהָ קִיְּגָמָאל
נִישָׁט קְרִינָן מִיט דְּיָין וַיַּיְבֵז; דָעָר רַבִּי הָאָט וַיַּעֲרֵז מְקַפִּיד
גַּעַזְוָן אוֹ מַעַן זַאֲלָה הַאָבָן שְׁלוֹם בֵּית, דָעָר רַבִּי הָאָט גַּעַזְוָן
(שְׁחוֹת קָרְבָּן, סְפִינָן רַסְדוּ) אָוִן מַעַן דָאָרָפָז וַיַּעֲרֵז שְׁטָאָרָק אַכְטָוָנֶג גַּעַב
צַו מְכַבֵּד זַיְהָ דִי וַיַּיְבֵז; אָוִן דַו וַזְעָסֶט זַיְהָ אָוִיְפָרָן וַזְעָסֶט
זַעַן אָוִן דָעָר אַיְבָעָרֶשֶׁטָּעָר וַזְעַט דִּיר הַעַלְפָן.

אַבְתִּיבָה וְחַתִּימָה טֻבָּה אָוִן אַגְּנוּת גַּעַבְעַנְטָשָׁט יָאָר.

כא

איך ל'יד געפערליך פון מיין מאן.

שָׁאַלָּה

לְכִבּוֹד דַּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטֶאָא,

איך חער אום איערע שעירום, און איך באקום זיינער אסאך חיזוק און קוראוש דערפונ, הלוואי וואלט ווען מיין מאן אויך געהרט איערע שעירום.

איך בין שווין תחונה געהאט דרייאר, און די מזב בי אונז זיינער שזוער, מיין מאן שרײַט אויף מיר, ער ווארטט און אויף מיר א שערען, ער מאכט זיך גישט וואסענְדְּגָן פון מיר און ער מאכט חיזק פון מיר ווען ער קען, ער גיטט זיינער אסאך ארויס מיט הארים, און ווען ער אויז שווין יא אינדרערהים אויז ער פארנוּמען מיט סאושעל מידיע און מאויס.

מיין מאן האט קיינמאָל נישט פֿאַרְשְׁטָאנְגָּן מִינְגָּן גַּנְגְּרוֹיךְן, זאָם אַ פרוי דארף; די אַינְצִינְסְּטָעָה פֿאַל ווען ער שְׁפִילְטָה זַיְן דָּאַלְעַן מאָן, אויז מיטן באָצָאלָן די בילס.

מיין מאן גיטט קיינמאָל נישט אַין בֵּית הַמְּדֻרְשׁ, נישט שבת אַין נישט אינדרערוֹאָן, און בעכל דאָוונְטָה ער נישט, און ער לערבע נישט.

איך האב שווין פרוביָּט צו שיקון מענטשן זאָם זאָלן רען צו אַים, און ער האט זיינגעאנט או ער גיטט זיך פֿאַרְבְּעַסְעָרָן, אַבער ער האט דאס קיינמאָל נישט אויסגעָרְטָה. און איך אלְּיָהָס האב שווין אויפֿיל געבעטען דעם אַיְּבָעָרְשָׁטָן, אַבער די מזב זעט אום האַפְּעַנְגְּנְסְּלָאָו.

לעַצְטָנוּס האט מיר אַחֲשָׁבָעָרָךְ רב גַּעֲעַצָּה/ט או איך זאָל זיך גַּטְּן, ווּבְאַלְדָּמִין מאָן ווּוִוִּזְטָן נישט אַרוֹיס קַוִּין שִׁים אַינְטְּרַעְסָע זיך צו פֿאַרְבְּעַסְעָרָן, נישט אַין אַרְיִישְׁקִיט אַון נישט אַין די ווּוְגָן זיך ער פֿרְט זיך אויף צו מיר. דער רב זאגט מיר או איך בין נאָה צו יונְגָן צו לִיְּזָן. פֿאַר די הַמְּשָׁךְ פון מיין לעַבָּן.

אווי ווי די ראש ישיבת טומט אין שלום בית, וויל איך פָּרָעָן צי די
ראש ישיבת גָּבֵט נאך אַ הַפְּעָנָגָג או מיר זאלן נאך קעגען בְּלִיבָּן
צְוֹאָמָּנָן? אַיְזְבָּל פְּאַרְתָּאָן אַ וְעַנְנָה וְיְאַוְיִזְבָּה אַיְזְבָּה
מיין מאן וְיִזְבָּה צְוֹיְשָׁן? וְיְאַוְיִזְבָּה קָעָן אַיְזְבָּה צְוֹבָרְעָנָגָעָן דְּרָעָצָיו אוֹ מיין מאן
וְאַל צְוֹהָעָרָן אַיְיָעָרָעָ שִׁיעָוִרִים, אָנוֹן הַעֲרָן וְיְאַוְיִזְבָּה וְיִזְבָּה אַיְזְבָּה?
אַיְזְבָּה וְאַלְטָט וְיִזְבָּה מְבִיר טֻוב גָּעָוָעָן אֹוְבָּ דִּי רַאַשׁ יִשְׁיבָּה וְאַלְטָט מְבִיר
גָּעָקָעָנָט צְוָרִיק עַנְטָפָעָן, וְוַיְיַלְלָה דִּי מְצָב אַיְזְבָּה אַיְזְבָּה אַיְזְבָּה.
אַ גְּרוּוֹן יִשְׁרָה פְּמָה פְּאַרְתָּן גָּעָמָעָן דִּי צִיְּתָה צְוֹ לִיְּגָעָן מיין ברְיוֹו, וְאַלְטָט
אַיר וְוַיְיַטְעָר קָעָגָעָן מְפַשְּׁיק וְיַיְן צְוֹ הַעֲלָמָן נאך אַיְדָן בְּסִינְתָּא דְּשָׁמָּא.

תשובה:

בעונת ה' יַתְבִּרְךָ - יּוֹם א' פְּרִשְׁתָּה רָאָה, כ"א מְנַחָּם-אָב, שְׁנַת תְּשָׁעָ"ז לְפִרְטָת קָטוֹ
מֶרֶת ... תְּחִיה
אַיְזְבָּה הַאָב עַרְהָאָלָטָן אַיְיָעָר בְּרְיוֹו.

וְגַעַן אַיְזְבָּה הַאָב גַּעַלְיִינָט אַיְיָעָר בְּרְיוֹו הַאָב אַיְזְבָּה גַּעַהָאָט גַּרְיוֹס
וְוַיְיַטְעָג אָנוֹן צָעָר צְוֹ הַעֲרָן וְוָאָס אַיר מְאַכְּט מִיט פָּנוֹ
אַיְיָעָר מְאָנוֹ; אַיְזְבָּה קָעָן אַבְעָר נִישְׁטָן גַּעַמְעָן אַ צְדָן וְעַנְנָה אַיְזְבָּה
הַאָב גַּאֲרָגָעָט אַיְזְבָּה זִיְמָת פָּנוֹ דִּי מְעָשָׂה.

אַיר דְּאַרְפָּט דְּעַזְנָן צְוֹ אַיְשָׁר מְאָן קְלָאָרָע וְעַרְטָעָר, זָאנְט
אַיס אַרְיוֹס קְלָאָר וְוָאָס עַס בְּאַדְעָטָט אַיְזְבָּה, אָנוֹ אוֹ אַיר
גַּעַנְט נִישְׁטָן גָּרִיטָט צְוֹ לִיְדָן אַיְיָעָר נָאָנָץ לְעַבְנָן; אַיר גַּעַנְט נאָך
אַ יְנָגָע פְּרוֹו, אָנוֹ עַס שְׁטִיְיט נִישְׁטָן אַיְזְבָּה צְוֹ אַ פְּרוֹו
דְּאַרְפָּט בְּלִיבָּן אַיר נָאָנָץ לְעַבְנָגָע עַנְגָּה, אֹוְבָּ אַיְזְבָּה

עם טאָקע אָזֶן, אוֹ אִיעֵר מָאוֹן קִימֶט נִישְׁטָה אֲהַיִם, עַר
פָּאָרְבְּרָעְנֶגֶט זַיְנָע גַּעֲכָט מִיטָּ בְּלֹמֶר/יְשָׁע חֶבְרִים, אָזֶן וּוּעַן עַר
קוּמֶט שְׂיִין יָא אֲהַיִם טְשֻׁפְעָט עַר אִיךְ, עַר סְטְרָאָשָׁעָט אָזֶן
עַר מָאָכֶט חֹזֶק פּוֹן אִיךְ, דָּאָרְפֶּט אִיר זַיְן מִיטָּ אִים זַיְעֵר
אָפֶן; רְעֵדֶת צָו אִים שְׂיִין, זַאנְט אִים אוֹ אִיר זַעַט גְּרִיטָט צָו
טוֹן אַלְעָס אָוִיפֶּ דָּעֶר וּוּעַלְטָט צָו בְּלִיְבָן מִיטָּ אִים, אָוִיב עַר
זַוְעַט זַיְה פְּרִין עַרְלִיה אָזֶן אִידֶל.

אִיר שְׁרִיבְטָ מִיר אוֹ וּוּעַן עַר קוּמֶט שְׂיִין יָא אֲהַיִם אָזֶן עַר
פָּאָרְנוּמֶנֶעָן מִיטָּ סָאוּשָׁעַל מִידְעָ אָזֶן מָאוּוִיסָּן; לִיְדָעָר
זַעַנְעָן שְׂיִין זַיְעֵר אַסְאָק שְׁטוּבָעָר חֶרְבָּה גַּעֲנוֹאָרָן פּוֹן דָּעָם
פָּאָרְשָׁאָלְטָעָנָעָם סְמָאָרְטָפָאָזֶן, דָּאָס גַּעַמְטָ אָרוּס יְעָדָעָם בִּיסְלָם¹
יְרָאָת שְׁמִים אָזֶן יְעָדָעָם בִּיסְלָם גַּוְטָם וּוּאָס עַס אִיז דָּא אִין אָ
מְעַנְטָשָׁ. אָ אַינְגָעָרָמָאָן וּוּאָס דָּאָרְפֶּ קָאָבָן זַיְן פְּעַלְעָפָאָן פָּאָר
פְּרָנְסָה אִיז אִין זַאָה, אַבְעָר מְעָן טָאָר דָּאָס נִישְׁטָ אָרוּסָן
בְּרָעְנֶגֶעָן אִין אָ אִידִישָׁע שְׁטוּבָ, וּוּיל דָּאָס אִין אָ גְּרוּסָע
סְפָנָה פָּאָר אָ אִידִישָׁע שְׁטוּבָ.

אִיךְ בְּעַט אִיךְ זַיְעֵר, שְׁטָאָרְקָטָס אִיךְ אָזֶן זַיְמָס זַיְיְטָעָר
מְהַפְּלֵלָן; בְּעַטְסָ דָּעָם אַיְבָעָרְשָׁטָן אָוִיפֶּ אִיעֵר אַינְגָעָנָע
שְׁפָרָאָה. אוֹ אִיר רְעֵדֶת בָּעַסְעָר עַנְגְּלִישָׁ אָזֶן אִיר קָעָנָט זַיְה
בָּעַסְעָר אַרְוִיסְבָּרְעָנָעָן אָוִיפֶּ עַנְגְּלִישָׁ, זַאלָט אִיר רְעֵדֶן צִוָּם
אַיְבָעְשָׁטָן אָוִיפֶּ עַנְגְּלִישָׁ, וּוּיל זַוְעַן מְעָן רְעֵדֶת אָוִיפֶּ דִּי
אַיְגָעָנָע שְׁפָרָאָה קָעָן מְעָן זַיְה בָּעַסְעָר אַרְוִיסָּן, אָזֶן
מְעָן רְעֵדֶת מְעָר פּוֹן הָאָרֶץ. בְּעַטְסָ דָּעָם אַיְבָעְשָׁטָן אוֹ עַר

ואל רחמנות האבן אויף איזק און אויף אלע אידישע קינדרער, עם זאל ארין גיין אין איינער מאן אַ רום טְבָרָה, ער זאל איינען או דאס אוין נישט גוט פאר אים, ער זאל האבן אַ געפֿיל צי איזק, און ער זאל אַפְּלָאוּן אלע ווינע שלעכטע חברים וכו'.

AIR שרייבט מיר או AIR זענט אסאך מתפלל אבער AIR שפירט נישט ווי AIR קענט נאָד האבן אַ ישועה; זאנט נישט אוין, וויל בײַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אוין אלעム מענְלִיךְ, דער אַיְבָּעָרְשָׁטָר געט אַ יעדעム וווארט זואָס מען בעט אים, און ער העלפֿט דעם מענטש, נאָר אסאך מאָל דארף מען אויסווארְטָן אויף די ישועה.

דערפאר בעט איזק אויף וויער, די ערשטע זאָק - AIR זאלט זיך נישט פֿאָרְלִיךְ, נאָר גְּלִיבָן באֶמְנוֹנָה שלימה או דער אַיְבָּעָרְשָׁטָר געט אַכְטָוָג אַוְיף איזק, און ער ווועט איזק העלפֿן או AIR ווועט האבן אַ שיינע לְעֵבָן אוין טאג, AIR זאלט יעדן טאג זיך אויסיגִיסָן דאס הארץ צי אים, בעטס אים: "רְבוּנָה שֶׁל עֲזָלָם, טָאַטָּע וַיְסֻעָה, הָאָבָּרְכָהּ אַוְיף מִיר, קוֹק צַוְּמַיִין פִּין וַיְהִי אַיְיךְ וְעוֹד דָּעַרְגִּידְעַרְטָן אַוְן פֿאָרְשָׁעָטָט פֿוֹן פִּין מִאן, הָעַלְפָהּ מִיר באַשְׁעַטָּר אוֹ פִּין מאן זאל אַזְעַק וַיְאָרְפָּן די מאָוִים, ער זאל אַפְּלָאוּן זיין סָאַושָׁל מִידְיָעָה, אַוְן ער זאל זיך אויף ווַעֲקָן פֿוֹן זיין טִיפְעָשָׁלָאָפָּה, ער זאל אַנְהִיבָּן צַוְּגַיִן אַוְן שְׁוֵיל אַוְן ער זאל אַנְהִיבָּן זיך צַוְּגַיִן ערְלִיךְ; אַיְבָּעָרְשָׁטָר, הָעַלְפָהּ מִיר אוֹ אַיְיךְ זאל

האָבָן אַ גַּטְעַ לְעֵבָן מִיטַּ מִיןַ מָאוֹן, אַיךְ ווַיַּלְאַוְיַפְשַׁטְעַלְןָ אַ עֲרַלְיבָּע שְׁטוּב, עֲרַלְיבָּע קִינְדָּעָר, בָּנִים וּבָנִי בָּנִים עֲסָקִים בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת". אַיךְ הָאָב אַיךְ גַּעַשְׂרִיבָן דִּי תְּפִילָה אַין אַידִישׁ, אַבָּעָר אֹיֶב אַיר רַעַדְטָ בַּעֲסָר עַנְגָּלִישׁ, זַאלְט אַיר דָּאָס זַאנְן אַין עַנְגָּלִישׁ; אַונְן בְּשָׁעַת אַיר צַינְדָּט אַן דִּי שְׁבָת לִיכְטָ, וּעֲזַע אַיר לִיְגָט אַרְזָוִיפָּע אַיְיעָרָע הַעֲנָט אַוְיָפָן פָּנִים, זַאלְט אַיר וּוַיְגַעַן צָום אַיְבָּעָרְשָׁטָן אַונְן זַיךְ אַיְסְרָעָדָן פָּאָר אַים אַלְעָם וּוְאָס דַּרְיקָט אַיךְ אַוְיָפָן הָאָרֶץ. וּעֲצָם אַיךְ אַרְאָפָּבִי דִּי שְׁבָת לִיכְטָ, אַונְן גַּיִיט נִישָׁט אַוְעָק פָּוָן דָּאָרָט וּוַיְלָאָגָן אַיר רַעַדְטָ זַיךְ אַוְיָס אַיְיעָר הָאָרֶץ, וּעֲזַע אַיר זַעַן וּוַיַּדְעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָר וּוַעַט אַיךְ הַעַלְפָן.

אַבָּעָר אַיךְ זַאנְג אַיךְ נַאֲכָמָאל, אַיר דַּאָרָפְט זַיִן אַפְּנָן מִיטַּ אַיְיעָר מָאוֹן; קִינְגָּעָר זַאנְט נִישָׁט אֹז אַיר זַעַט מַחְזִיבָּצָו לִיְזָן אַ גַּנְגָּעָן לְעֵבָן פָּוָן אַ מָאוֹן וּוְאָס פָּאָרְשָׁעָמָט אַונְן סְטָרָאָשָׁט אַיךְ, דַּעֲרָפָאָר בָּעַט אַיךְ אַיךְ, רַעַדְטָ מִיטַּ אַים אַ שְׁיִינְעַ שְׁמוּעָם, וּוַיַּלְעַם אַיז נִישָׁט בְּדִי צַו אַעֲבָרָעָבָן אַ שְׁטוּב אֹיֶב מַעַן קָעָן עַם נַאֲגָה רַאֲמָעוּן, בְּפֶרֶט וּעֲזַע עַם אַיז דָּא קִינְדָּעָר.

דַּעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָר זַאלְהַעַלְפָן אַיר זַאלְט מַצְלִימָה זַיִן אַין אַלְעַ אַיְיעָר וּוַעַן.

אַ בְּתִיכְה וְתְּהִימָה טֹבָה אַונְן אַ גַּטְעַ גַּעַבְעַנְטַשְׁטָט יָאָר.

כְּ

בֵּי אֲ צִוֵּן בְּעֵט מַעַן פָּנוּנָם צְדִיק אֶדְעָר פָּנוּנָם אַיְבָּעָרְשָׁוֹ?

שָׁאַלְהָ:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָאָ,

קְזֻסָּם וְוַיְלָאָךְ דָּאָקָעָן דָּעַם רָאשׁ יִשְׂכָּה פָּאָר דִּי שְׁיִגְעַן שִׁיעָרִים וְוַאֲסָם
גַּעֲבָן מִיר חִיוּק אַנְצָמָנִין יַעֲדָן טָאָנוּ!

אַיְךְ וְוַאֲיַין אַיְן קְרִיטָוָאָל, אַיְן פָּוָן וְוַעַן אַיְךְ הָאָב אַסְאָךְ גַּעַהָעָרט
פָּנוּנָם רָאשׁ יִשְׂכָּה אַיְבָּעָר דִּי גַּרוֹסְקִיטָּם פָּוָן אַרְוִיְּפָנִיָּן מְתַפְּלָל וַיַּן בַּיּוּם
צִוְּן פָּנוּנָם סַאְטָמָאָר רְבִּין וְעַיִן, אַיְן בְּכָלְלָן וְעַדְן דִּי גַּרוֹסְקִיטָּם פָּוָן אֲ צִוְּן
פָּוָן אֲ צְדִיק, גַּי אַיְךְ בְּסַדְרָא אַרְוִיָּף צָוָן. בַּמְּעֵט יַעֲרָעָם מַאֲלָו וְוַאֲסָם
אַיְךְ פָּאָר דָּאָרֶת דָּוָרָה, אַפְּלִיאוּ אַוְבָּאַיְךְ הָאָב נָאָר אֲמִינָהָט צָוָויִי, גַּי אַיְךְ
אַרְוִיָּף דָּאָרֶת מְתַפְּלָל וַיַּן. אַיְן בְּרוֹקָהָשָׁם אֲוֹ אַיְךְ הָאָב שְׁוִין גַּעַעַן אַסְאָךְ
גַּרוֹסְקָעָ יִשְׁעוֹת נָאָךְ וַיַּעֲנָדָגָי בַּיּוּם צִוְּן.

אַיְךְ וְוַיְלָאָךְ פְּרָעָנוּן, אֲוֹ אַיְךְ הָאָב אַסְאָךְ מַאֲלָמָה שְׁבָקָות אַיְן סְפִיקָות
צִי מַעַן מַעַן בְּעַטְנָן פָּנוּנָם צְדִיק, אֶדְעָר דָּאָרֶף מַעַן בְּעַטְנָן פָּנוּנָם אַיְבָּעְרְשָׁוֹן
גַּעַהָאָלָפָן צָו וְעַרְן אַיְן זְכוֹתָנָם צְדִיק?

אֲ גַּרוֹזָקָן יִשְׂרָאֵל

תְּשִׁוְבָה:

בְּעַזְוֹתָה ה' יַתְּפַרְךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁתָּה רְאָה, כ"ח מִנְחָמָ-אָב, שְׁנִית תְּשִׁיעָ"ז לְפָרֶט קְטוֹן
לְכָבוֹד ... גַּרוֹזָאֵיר

אַיְךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּין בְּרוּוֹן.

וְוַאֲיַיל אַיְן דִּיר אֲוֹ דַוְגִּיסְטָא אַרְוִיָּף בְּסַדְרָא צָוָן צִוְּן פָּוָן
הַיְּלִילָן רְבִּין זְכוֹתָנוּ יְגַן עַלְינוּ מַסַּאְטָמָאָר; דָּעַר רְבִּי

יאנַט (ספר המרות, אות אדיק, סימן קא): "על זֶה הַשְׁתִּיחוֹת עַל קָבֵר
הַצְדִּיקִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה לוֹ טוֹבּוֹת, אֲפָלָה עַל פִּי
שְׁאַלְנוּ רָאֵי לְכָךְ"; דערפֿאָר איז א גְּרוּסָע זַאַךְ צַוְּגַן מַתְפִּילַל
זַיִן בַּיְּ קָבֵרְ צְדִיקִים, ווילְ דָאָרְטַ אַיז אַ פְּלָאָזַן זַוְּסָם דַּי
תְּפִילּוֹת גַּיְעַן אַרְיוֹף אַין הִמְלָל, אַפְּלִילַז ווּעַן דָּעַר מַעֲנַטְשַׁ אַיז
נִישְׁטַ רָאָוי.

מען קען זיך נַאֲרַנִּישַׁט פָּאַרְשְׁטָעַלְן זַוְּסָם מַעַן קען אלְזַן
פּוּעַלְזַן דָוְךְ תְּפִילַה, אַזְנַן דַּאַס אַיז דַּי שְׁטַעַרְקָסְטַע זַאַךְ
זַוְּסָם אַזְדַּי פָּאַרְמַאְגַּטְן; אַוְיָפְן פְּסֻוק (בראשית כה, כב): "הַקְּלָל
קוֹל יַעֲקֹב" זַאַנְנַן חַבְמַיְנוּ זַכְרוֹנָם לְבָרְכָה (בראשית רבָה סה, ב) אַז
ווען בָּלְקַח הָאָתַּה נַעֲזַעַן ווי מְשַׁה רְבִינָה הָאָתַּה גַּעֲהַרְגַּעַט עָזָן
מֶלֶךְ הַבְּשָׂנָן אַזְנַן סִיחָן מֶלֶךְ הַאֲמֹרִי, הָאָתַּה עַר גַּעֲשִׁיקָט שְׁלַחְחִים
קַיְינַן מְדִין צַו פְּרָעָוָן זַוְּסָם אַיז דָעַר פָּה פּוֹן מְשַׁה רְבִינָה, פְּרִי
צַו ווּוּסָן ווי אַזְוִי מַעַן קען אִים בַּיְקָוְמָעַן, אַמְרוּ זַקְנֵי מְדִין:
"אַזְנַן בּוֹחַן אַלְאָ בְּפִיו", הַאֲבָן דַּי זַקְנֵי מְדִין גַּעֲזַעַט אַז זַיִן
גַּאנְצַעַר פָּה אַיז נַאֲרָמַט זַיִן מְזַיְּלָה, אַלְעַם זַוְּסָם עַר דָאָרְפַּן,
אַזְנַן אַלְעַם זַיְגַע גַּזְחָוֹנָות אַיז דָוְךְ תְּפִילַה, הָאָתַּה בָּלְקַח גַּעֲזַעַט:
"אַפְּ אַזְנַן נַבּוֹא בְּנָגְדָּם בְּאָדָם שְׁבֹזָה בְּפִיו", דָאָן וועַלְזַן מִיר
אוֹיךְ מַלְחָמָה הַאַלְטָן קען אִים מִיט אַ מַעֲנַטְשַׁ זַוְּסָם הָאָתַּה
די פָּה אַזְנַן דַּי מְזַיְּלָה.

זַוְּעַן מַעַן גַּיְיט צַו אַ קָּבֵר פּוֹן אַ צְדִיק בְּעַט מַעַן דָעַם אַיְבָעַרְשָׁטַן:
"לְקָדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמֶּה, וְאֲדִירִי בְּלִ חְפֵצִי בָּם", או
בְּכוֹתָה דַּי צְדִיקִים זַאַל אַיךְ גַּעַהְאַלְפַּן ווּעָרָן.

דער איבערשטער זאל העלפֿן זאלסֿט מצליח זיין אין אלע
די גע וועגן.

א בתייה וחתימה טובָה אין א גוט געבענטשֶׁט יאר.

כג

מיין איינציג קינד וויל נישט רעדן צו מיר,
איך קען נישט זען מיינע אייניקלעך.

שאלה

לבוז דער ראש ישיבה שליט"א,

אַרְוִיסְצַּבְּרָעֲנֵנָן מֵיָּמָן מִצְבָּה אַיִן קוֹרָאָן - אַיךְ דָּאָרָף הַילָּפָן!

פָּנוּ וְעַן אַיךְ בֵּין גַּעֲבּוֹרִין לְיִיד אַיךְ אָוִיפָּה עַטְלִיבָּע שְׂעוּרָע גַּעֲנַעַטְשִׁיעָם
מְחֻלוֹת, אַיךְ הָאָב תְּהִנֵּה גַּעֲהָאָת - דָּאָם אַיִן אַן עַקְסְּפָעָרָע פָּאַרְצְּיוּגְטָע
פֶּרְשָׁה...

אַיךְ בֵּין בָּרוֹךְ הַשֵּׁם גַּעֲבּוֹנְטְשִׁטָּה גַּעֲוֹוָאָרָן מִיט אַיִן קִינָה, מֵיָּמָן איינציג
טָאַבְטָעָר וְוָאָס אַיךְ הָאָב מִיךְ אַיְבָּרָעָנְעָבָן פָּאָר אִיר מִיט מֵיָּמָן נָאָגָע
הַאָרְץ, אַיִן זַי הָאָט גַּעֲמָאָכָט אַיךְ זַאָל וְעַלְן לְעַבָּן.

בַּיְּ דִי זַיְבָּן אַיִן דְּרִיסִּיגְן יָאָר הָאָט מַעַן מִיר גַּעֲמָאָכָט אַ טָּאַפְלָטָע לוֹוָנָעָן
טָרָעָנְסְּפָלָעָנָט, אַיִן אַ קוֹרָאָן טָרָעָנְסְּפָלָעָנָט בַּיְּ דִי צְוּוּיָּ אַיִן פָּעָרְצִינִיגְן יָאָר.

אָכָט חֲדָשִׁים נָאָךְ מֵיָּמָן לָוֶגֶן טָרָעָנְסְּפָלָעָנָט הָאָט מִיר מֵיָּמָן
אַיְבָּרָעָנְלָאָוָט, אַיִן עַר הָאָט מִיטָּגְגָּנוּמָעָן מִיט וְזַה מֵיָּמָן איינציג גַּעַנְגָּע טָאַבְטָעָר,
אַיִן נִישְׁטָמָן נָאָר עַר הָאָט אַר אַוְעַקְגָּנוּמָעָן פָּנוּ מִיר, אַבְעָר נָאָךְ פָּנוּ פָּנוּ
דְּעָם, פָּנוּ מִינְעָן עַלְטָעָר וְוָאָס הַאָבָן וְזַה גַּעֲפָאָרָעָט מִיט אִיר אַיִן אָר
פָּאַרְצָאָגָט מִיט אלע אַירָע גַּעֲבּוֹרִיךְן, אַיִן אַזְוִי אַיךְ פָּנוּ מֵיָּמָן פָּאַמְלִיעָן

וואס זענען אלעלאל געשטאנגען גרייט איר צו העלפן מיט וואס זי האט נאר געדארפט. און אלעלס איז געוווען אווי ריאיג און פיין.

מיין מאן האט א מונאידן בפמ' קדריבוואר און ער האט באזינו איבער צו רעדן מיין טאכטער און איר פאראפэн או זאל אפהאכן מיט מיר, אפילו שווין זיענדייג אן ערנויאקסענעס פידל פון זבענץ איר, און איך האפ איר נישט גענען פאר איז איר ציימט, אבער ברוקה השם נאכן פריבירן אלעל פונקליבקיטין, האב איך צוריק אנטעהויבן איר צו קענען זען.

משט פינגע עטלטערגיס היליפ האב איך זוכחה געוווען צו חתונה פאנן מיין טאכטער ברוקה השם, און נאך איר חתינה האט זי וויטער מעער געשט געוואאלט רעדן צו מיר און צו מיין משפחה; זי האט ברוקה השם געשט לאנג צוריק געהאט איר איזויטע קינד, און זי האט דאס גודיע געוווען פאר מיר און פאר מיין משפחה, איך האב נאכניישט גענען און איך האב בכל געשט קיין צופרטיט צו פינגע אייניקלעה, און דאס טוט מיר זיער זוי.

איך ליאז ספירים אויף אמונה און אווי אויך הער איך שייעורים פון אמונה, און דאס העלפט מיר אנטגונין מיטן לעבן, אבער ווען עם קומען אונטער געוויסע זאכן, ווי לפשל או עס ווערט מיר געבעוין א פרישער אייניקל, פרט זיך מיין איזcum אויף צו מיר נאך ערגעער ווי מיין געטער מאן, עס זעם מיר אויס או זוי האבן איין ציל, צו טשעפען מיין לעבן איך זאל געשט האבן קיין מניחה.

איך דארפ זיער אסאך טוין זיך צו תאלטען געווונט, און ס'קומט מיר געשט און גראינט, אבער דער נסיען אויז מיר אויטמענליך דורךזיטראן, און דאס אויז מיר נאך שעוערער ווי פינגע געונגטהייט פראקלעמען, וויל פינגע געונגטהייט קאמפליקאציעס געם איך און אווי ווי עס אויז, און או איך שפיר מיך גוט ברוקה השם, קווק איך געשט צוריק אויף פילע אפעראציעס און שעורייקיטין, וויל וואס אויז געוווען אויז געוווען, אבער אוועקנעם און קינד פון א מאמע אויז און איביגער און שטעהנדיגער זוייטאגן, און אויז א רשות.

איך ווים או איך זארף דאס אונגעטען ווי א נקיון פיגען איבערשטיין,
אבער א מאמעס האריין או א מאמעס האריין, און איך האב זיך אווי
פיל געשלאנן און געמאטשעט צו בליבן לעבן, וויל איך האב געוואלאט
יען נחת.

מיין שוווקטער עליה השלום קאט אויך זוכה געוווען צו האבן א קוינד,
אבער זי און גפטער געוואאן בי די איין און דרייסיג זאר: און ערנט
געערקט מײַן איך או זי געפֿינט זיך אַין פִּיל אַבעסערע פְּלאָז זי אַך.
איך וויל טוֹן זואָס דער איבערשטיין וויל איך זאל טוֹן, אבער ליענטונג
שפּוּר איך או עס מיר נישט זוּער צוּ לעבן: הַנֵּם איך ווים או איך
האָב אַסְאָך אַיְיף זואָס צוּ דָּאָנְקָעָן דעם איבערשטיין, און איך ווים או
עס זענען דָּאָ מענטשׂן זואָס מאָכוּן מיט אַסְאָך עֲרַגְעָה, אַבער ווי אווי קעָן
איך אַגְּנָיִן אַין דער צִימֶט זואָס אלְעָם פָּאָר זואָס איך האָב געוואלאט לעבן
איי נישטאָ מער?!?

א גרוּקָן יִשְׁרָאֵל

תשובה:

בעורת ה' יתפרק - יום ג' פרשת ראה, כ"ג מנחים-אב, שנות תשע"ז לפרט קפּוֹן
מִרְתָּה ... תְּחִיה

איך האָב עֲרַגְעָלָטן אַיְיָעָר בְּרוּוֹן.

זונאָס זאל איך איך זאנָן, איך האָב געליגט אַיְיָעָר בְּרוּוֹן
און איך האָב זיִיָּעָר שְׂטָאָרָק געוווינט פּוֹן די צער זואָס
אַיר גִּימֶט אַרְיָבָּר, אַבער איך מוֹ אַיך זאנָן או איך בין
זִיְעָר גַּתְּפָעָל אַיך קעָן נִשְׁטָּחָ קומָעָן צוּ זיך פּוֹן אַיְיָעָר
שְׂטָאָרָקִיטּוֹן וויפִיל אַיר זענְטָ שְׂוִין אַרְיָבָּר, אַין זואָס אַיר

גיט נאך אלען ארייבער, דאך זענט איר שטארק מיט אמונה,
אווי ווי איר שרייבט או איעיר נאנצע לעבן אוין אמונה אוין
נאר אווי דערחהאלט איר ווי.

בונגע וואס איר שרייבט או איעיר טאכטער אוין איידעם
רען נישט מיט אויה, אוין איר קענט נישט זען
אייער איניקלעך וכו', וואס זאל איך איך זאנן, עס אוין
און עקל צו הערן או קינדרער פירן זיך אויף צו זייער עלטערן
מיט אויא אכזריות וכו'. דאס געט זיך פון דעם וואס קינדרער
וויסקן נישט וואס עלטערן זענען אוין זי זויסקן נישט מעריך
צו זיין וואס עלטערן זענען וכו', אווי ווי עס אוין באקאנט
דעם שפראיך זוארטה: "איין מאמע קען אויפאץען זען קינדרער,
אבער זען קינדרער קענען נישט אויסהאלטן איין מאמע".

די היילגע תורה זאנט (שמות כ, ז): "בבר את אביך ואת
אםך, למען יארכו ימיה, על האדמה, אשר ה' אלהיך
נתן לך"; א שאד או פען לענט נישט אוין אלע היימישע
תלמוד תורהס אוין אין מיריל סקולס די מצוה פון ביבוד
אב ואמ, וואס דאס אוין חמורה שבחרומות (ירושלמי פאה א, א).

מען זעט ווי די היילגע חכמים האבן זיך מוסר נפש גענווען
אויף די מצוה, אווי ווי חכמוני זברונם לברכה דערציאלן
(ירושלמי, שם) או רבבי טרפון, זען ער פלענט זען ווי זיין מאמע
גיט שבט שפאנצין אין איר חצער, פלענט ער זיך אראפ
ליינן אויף דער ערדה, ליינן זיינע חענט, אוין איר זאנן: "מאמע,
טרעת אויף מיר", אווי אוין ער גענאנגען מיט איר בי זי אוין

אנגעוקומען צו איר בעט. אינטמאל אוּ רבי טרפּון געוויאָרֶן
נישט געוונט לא עליינו, האט זיין מאמע געבעטען די חכמים
זוי זאלן מתחפל ווין פאר אים, וויל ער אוּ איר מכבּד מער
ויפיל מען דארף, האבן זוי איר געפרענט זואָס ער טומ,
האט זוי זוי פֿאָרְצִיְּלֶט אָו ער ליגט אונטער זיינע הענט אָו
זוי זאל קענען גיינן וכ'ו, האבן די חכמים געזאנט: "אֲפִילוּ ער
זאל דיר טוֹן טוֹזֵנט מְאָל טוֹזֵנט אוֹוּ זוי ער טוט דיר יעצט,
האט ער נאָך נישט מקאים געוווען די מצוה אוֹוּ זום דארף
צ' זיין"; זעם מען פון דעם אוּ קיינער קען נישט זאנן אָו
ער אוּ מכבּד זיינע עַלְטָעָרָן וויפיל מען דארף.

דעָרְפָּאָר בעט איך זיינער שטארק איר זאלט זיך נישט
געמָען צום האָרֶץ זואָס איר גִּיטְאַלְץ אַרְבִּיבָּר,
איך זוּיס אָו זום אַיְוּרְשְׁוּאָר אָונְן די ווַיְמַתָּג פון דעם
איַיְשַׁרְקְּלִיהְ, דאָךְ דָּאָרְפְּט אַיְרְ אַנְהִיבָּן צוֹ לְעֵבָן פָּאָר זַיְהָ
אֲפִילוּ אַיְרְ זַעַם אַיְנָעָרְ אַלְיַיְן אַוְיָף די ווּעָלָט אָונְן אַיְרְ האָט
נישט קיינען, אַיְרְ האָט נָאָר אַיְיָעָרְ אַיְנְצִינְסְּטָעְ מְאַכְּטָעָר
מייט אַיְרְ קִינְדָּרָעָר אָונְן זום טומט אַיְךְ זַיְעָר זַיְיָ אָוּ זַיְ וַיְלָל
נישט רַעַן מיט אַיְיהָ, דאָךְ דָּאָרְפְּט אַיְרְ פְּרוֹבִּירְן מיט אַלְעָ
איַיְעָרְ כּוֹחָות צוֹ לְעֵבָן פָּאָר זַיְהָ; ווֹאָרטָם נישט אָו אַיְיָעָרְ
מְאַכְּטָעָר זַאל אַיְךְ פָּאָצָאָלָן פָּאָר אַלְעָס זַואָס אַיְרְ האָט זַיְהָ
מוֹסְרָ נְפָשָׁ גַּעֲוָעָן פָּאָר אַיְרְ, וַיְלָל אַוְיָ גִּיטְאַלְץ דָּאָס לְעֵבָן -
עַלְטָעָרְ זַעַם זַיְהָ מוֹסְרָ נְפָשָׁ פָּאָר זַיְעָרְ קִינְדָּרָעְ, אַבְּבָרְ
קִינְדָּרָעְ בָּאָפָּן נישט זַואָס עַלְטָעָרְ זַעַם. זַיְהָ לְאָגָן זַיְיָ אַלְיַיְן
וּוּעָלָן דָּאָס נישט אַרְבִּיבָּר גַּיְינְ פָּוֹן זַיְעָרְ קִינְדָּרָעְ.

מוֹהָרָא"שׁ זֶבְרוֹנוּ לִבְרָכָה פְּלֻעַט שְׁטַעֲנָדִינְגּ זָאנְן: "וַיְיָ אָזְוֵי
פָּעַן פִּירַט וַיְהִי אָזְפֵּט צַו דִּי טָאַטָּע מַאַמָּע, אָזְוֵי
וּוְעַלְן וַיְהִי דִּי קִינְגְּדָעַר צְוִירִיק אָזְפִּירַן צַו עַנְקָן", אָונְן מוֹהָרָא"שׁ
זֶבְרוֹנוּ לִבְרָכָה הָאָט מִיר גַּעֲבָעַטָּן אוֹ אַיךְ זָאלְ רַעַן יַעַדְן
טָאַגְּ צַו דִּי בְּחָוִרִים פָּוֹן דִּי מַצְזָה פָּוֹן בִּיבּוֹד אָב וְאַם, אָונְן
אַיךְ זָאלְ וַיְיָ זָאנְן בָּוָה הַלְּשׁוֹן: "וַיְיָ אָזְוֵי עַנְקָן וּוְעַלְן וַיְהִי אָזְפִּיפִּירַן
צַו עַנְקָעַרְעַ עַלְטָעַרְן, אָזְוֵי וּוְעַלְן וַיְהִי עַנְקָעַרְעַ קִינְגְּדָעַר פִּירַן
מִיטּ עַנְקָן".

דָּעַר אִיבְּעַרְשָׁטָעַר זָאלְ הַעֲלָפָן אַיר זָאלְטּ מַצְלִיחַ זַיְן אַין
אַלְעַ אִיעָרְעַ וּוּנְן.

א בְּתִיבָה וְחַתִּימָה טָבָה אָונְן אַ נַּטְּ גַּעֲבָעַטְשָׁטָט זָאַר.

כְּד

אַין מַיְן מַצְבָּה וּוְיל אַיךְ נִישְׁטָה בְּלִיְבָן
דָּא אַלְיִינְס דַּוְרְכָאֹוִיס רַאַשׁ הַשְׁנָה.

שָׁאַלְהָ:

לְכַבּוֹד דָּעַר رַאַשׁ יִשְׁכָּה שְׁלִיטָאַר,

צָוּ עַרְשָׁטָט וּוְיל אַיךְ דָּאַנְקָעַן דָּעַם אִיבְּעַרְשָׁטָן אַוְ אַיךְ אַין מַיְן מַאְן
הַאָבָן אַגְּנָעַהוּבָן צַו הַעֲרָן דִּי שִׁיעָוִרִים פָּוֹנְגָּעִים רַאַשׁ יִשְׁכָּה, אָונְן דָּאַס הָאָט
מִמְּשָׁ גַּעֲטוֹיְשָׁטָט אַונְגָּעָר לְעַבְן צָוּ גַּוְטָן.

עַס קוֹמֶט יַעַצְטָט רַאַשׁ הַשְׁנָה, אָונְן אַיךְ וּוְיִיסְטָט וּוְאַס צַוְּ טָוָן. מַיְן
מַאְן וּוְיל פָּאָרָן אָזְפִּאָמָן, אַבְּעָר אַיךְ דַּאְקָפְּ הַאָבָן וּכְיִ צְוּוּיָּה וְאָונְן נַאֲךָ

ראש השנה, און איך האפ מורה צו בליבן אליעם דורךאום ראש השנה.
איך וויל וויקן אויב דאס וואס דער רבוי האט גענאנט או מען זאל קומען
צ' אים אויפ רаш השנה אפללו מיט מסירת געפש, איז אין דעם אויך
ארינגעערעכנטן איז מאכ ?

פונ דרי אנדערע זוית וויל איך יא איז מײַן מאן זאל פאָרן אויף אומאן
און אויס/פֿוּלִין פֿאָר אַנְטָא אַ גַּטְעַבְעַנְטְּשָׁת יַאֲרָה, אַן אַיך ווֹיָס אַז עַס
קַוְמַט וַיֵּד אַים צְוָאָרֶן, עַר אַיְזָה דַּעַר בְּעַסְטָעָר מַאַן אַ נַּאֲנַץ יַאֲרָה, עַר
פִּירְטָה וַיֵּד אַיְזָה אַ נַּאֲנַץ יַאֲרָה אַזְוִי גַּטְעַז צְוָאָר.

איך ווֹיָס אליעם נִישְׁטָמָן וְאָס צְוָאָן, אַן אַיך האפ או דַעַר רָאַשׁ
ישְׁכָה וּעַט מִיר גַּעֲפָן אַן עַצְתָּו.

יַיְשֵׁר פָּתָח.

תְּשִׁוְבָה:

בעורת ה' יַתְּפִרְךָ - יּוֹם ג' פְּרָשָׁת רָאָה, כ"ג מְנַחָּם-אָב, שָׁנָת תְּשִׁיעָ"ז לְפָרָט קְפֻז
מָרָת ... תְּקִיחָה

איך האב ערַהָאָלְטָן אַיְיָר בְּרוּוּ.

איך האב היינט גַּעַשְׁרִיבָן אַ בְּרוּוּ פֿאָר אַיְיָר מַאַן אַז עַר
זַאל נִשְׁטָמָן קַוְמַעַן דָּאָס יַאֲר אַיְזָה רָאַשׁ הַשָּׁנָה קַיְיָן אַוְמָאָן,
הַיּוֹת אַיר דַּאֲרָפְטָה הַאָבָן גַּלְיָה נַאֲךְ רָאַשׁ הַשָּׁנָה וּבָרוּ.

דַעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר זַאל הַעַלְפָן אוֹ אַלְעָם זַאל אַיְבָּעָר גַּיְיָן
גַּרְיְגַּעַרְהִיִּת אַונְגַּעַזְעַרְהִיִּת: דַעַר עַיְקָר זַאלְט אַיר
זַיְיָן רְוָאָג אַונְגַּשְׁטָאָרָק בִּי זַיְה אַז דַעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר אַיז
מִיט אַיך, אַונְגַּעַזְעַרְהִיִּת אַזְוָט אַיך הַעַלְפָן מִיט אַלְסְדִּינָג. וּוּן אַ

מענטש לאבעט מיט אמונה קען מען מער דערהייבן, וויל מען טראגט נישט קיין דאנות, נאר מען געבעט איבער אלע דאנות צום איבערשטען; ווען מענטשן וואלטן ווען געלעבעט מיט אמונה, געאטטעט אמונה, ואלט געוווען ווינגעער פראבלעמען מיט גערזון, וויל אלע מחלות וואס מענטשן לידן גיסטייש - קומט מהמת חסרון אמונה.

דען וונטאג האב איך געהאט א פארקערטען מעשה, א מאן אין וויב זענען געקומען באויכן זיירע קינדרער דא אין קעטפ, זענען זי אויה געקומען צו מיר זיך באדאנקען; אווי רעדנידיג זאנט מיר דער אינגעערמאן: "דאם יאר קומ איך נישט קיין אומאן אויפ ראש השנה, וויל מײין וויב דארף האבן ובו' גלייך נאך ראש השנה", אין זיין וויב רופט זיך אין הויזה: "גיין, דו פארסט יא צום היילן רבין, איך דארף ישועות!" אין זי הייבט אין ווינגען: "א גאנץ יאר ווארט איך שזין או מײין מאן זאל פארן צום רבין און אהים ברענגען ישועות", האט אויר מאן אויר געפרענט: "וואס וועסטע טן אויב דו דארפסט אריין גיין אין שפיטאל يوم טוב, מיט זעם וועסטע גיין?" האט זי געניאט: "איך וועל זיך שזין אין עאה געבן, איך וויל נישט או דו זאלסט פארפאנסן א ראש השנה ביים היילן רבין". דער איבערשטער זאל העלפן או אלען זאל איך אנטקטען גריינגערהייט.

אויר זאלט זכה זיין צו א בתיכה וחתימה טובה.

כָּה ~ ~

פָּאָרוֹוָאָס רַעֲדַת אִיר קָעָנוּ אַנְדָּעָרָע בְּרַסְלָבָע חַסִּידִים?

שָׁאָלָה:

לְכִבּוֹד דָּעַר רָאֵש יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא,

שְׁלָוָם וּבָרְכָה,

אִיךְ בֵּין אֵא בְּרַסְלָבָע בָּחוֹר פָּוּן אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אָנוּ אִיךְ לְעָרוֹן אֵין אֵא
בְּרַסְלָבָע יִשְׂכָּה, מִיר הָעָרָן אָוִים אַסְאָךְ פָּוּן אַיִּיעָרָע שִׁיעָרִים, אָנוּ דִי
פְּשָׁטוֹת אָנוּ תְּמִימּוֹת אַין דְּבָרִי רְבִינָו וְלֹא אֵין אַינוּ זַיִּעַר מַחְזָק אָנוּ מַעֲוָר
צַו וְזַיִּקְמָדֵש וַיַּיְן אֵין רְבִינָס וְאֵךְ כְּפָשָׁטוֹ, אָנוּ חַבְמוֹת אָנוּ גְּרוֹזְקָע
עֲבוּדוֹת.

עַם שְׁטָעָרט אָנוּ אַבְּעָר זַיִּעַר שְׁפָאָרָק דִי נְקוּדָה וְאָס אֵין דִי שִׁיעָרִים
- וְאָס אלָע הָעָרָן אָוִים אֵין דִי נְאַנְצָע וּוּלְט - רַעֲדַת אִיר אַרְיָין אַנְטָקָעָן
אַנְדָּעָרָע בְּרַסְלָבָע חַסִּידִים אָוִי בְּפִרְחָסִיה, עַם אֵין נִישְׁתָּא אֵבּוֹד פָּאָר
דָּעַר רְבִינָ!

אִיךְ אַוְיָב עַם אֵין דָא בְּרַסְלָבָע חַסִּידִים וְאָס פִּירָן וְזַיִּקְמָדֵש וְזַיִּקְמָדֵש
מוֹתְּרָאָשׁ הָאָט פָּאָרְשָׁטָמָעָן, קָאָבָן וְזַיִּקְמָדֵש אַוְיָב אֵא שְׁפָאָרָקָע רְצָיו צַו
יַיְן דָּעַס רְבִינָס עַצּוֹת.

דָּעַר רְבִי הָאָט גְּעוֹאנְט "רַק תְּחַיְּקוּ עַצְמָכֶם בְּנִיחָד אוֹ תְּהִיוּ אֱנֶשִׁים
בְּשָׁרִים", פָּאָרוֹוָאָס דָּאָרָף מַעַן רַעֲדוּן קָעָנוּ אַנְדָּעָרָע בְּרַסְלָבָע חַסִּידִים, אָנוּ
אֵךְ בְּפִרְחָסִיה?

אַגְּרוֹזָן יִשְׂרָאֵל

תשובה:

בاعتרת ה' יתפנך - יום ד' פרשת ראה, כ"ד מנחס-אב, שנת תשע"ז לפרט קטו

לכבוד חהbor ... נרו זair

איך האב ערחהלטן דין בריוו.

ראם וואם דו פֶּרֹעֲגֵסְט מיר הייטבן איך מאך אוועק אנדרער
 ברסל'ב'ע וכו', דער רבִי האט לאך גענאנט (תי מורה), פֶּטֶן
 יה פאר דעם ליעטען ראש השנה, וווען אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִינִי האבן
 געקרעבעצט פֶּרֹעֲגֵסְט דעם רבִי'ז: "אויף ווועם לאנט אוונט דער
 רבִי אייבער?" האט דער רבִי זיי געגענטפערט: "רק אַתָּם פְּתֻחוּקִין
 עצמכם ביהר, או תהיו אַנְשִׁים בְּשָׂרִים. ולא בְּשִׁירִים בְּלִבְרִים,
 אלא אַפִּילוּ צְדִיקִים וּטוֹבִים תְּהִווּ", אויב אוועט זיך האלטן
 צויאמאמען ווועט אויר זיין ערליךע אידן. נישט נאר ערליךע אידן,
 נאר גרויסע צדיקום וכו'. און אויפ דעם פֶּרֹעֲגֵסְט מיר פָּאַרְוָאַס
 איך מאך אוועק אנדרער ברסל'ב'ע אידן; איך מווי דיר זאנן
 או ראמ איז פאר מיר זיעער אַחֲשָׁבָע שְׁאַלָּה אויסצישטמעסן,
 וויל זיעער אַסְאָךְ מַעֲנְטְּשָׁן פֶּרֹעֲגֵן מיר דעם שְׁאַלָּה.

געלויבט דעם אייבערשטיין או איך האב זוכה געווען צו מקורב
 וווען צום היילען רבִי'ז דורך מורה"ש זבר צדיק
 לברכה, וויפיל איך זאל נאר דאנקען דעם אייבערשטיין, איז
 נישט דא גענונג לוייב וווערטער צו דאנקען דעם אייבערשטיין
 אויפ דעם, וויל וווען מען איז זוכה צו וווען מקורב צום רבִי'ז
 באקומט מען א גיעם שבָּל, א רײַגְעַע קאָפְּ אָז אַ לְוִיטְעָרָן
 מהו: מען לעבט מיטן אייבערשטיין, מען לעבט מיט תבלית -

מען ווַיִּסְתֵּן אֹזֶן טָאגַן וְעוֹטַם מַעַן דָּאַרְפָּן אֲנוּעַק גַּיִן פָּוּן דִּי
וְעוֹלָט, מַעַן וְעוֹטַם זַיִן אַ נְוָסָם אָוָן אַ נְפָטָר, אָוָן דָּעַמָּאַלְט וְעוֹטַם
גַּאֲרַגְנִישַׁט אִיבָּעָר בְּלִיְּבָן פָּוּן אַינְנוּ, נָאָר דָּאָס בִּיסְלָה תָּוָרָה וְתָפָה
וְואָס מִיר הָאָבָן וּבָה גַּעֲוָעָן אַרְיַין צַו בָּאָפָן יַעֲדָן טָאגַן.

מוֹחָרָא"שׁ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה פְּלָעַגְתָּ דָּאָס אַרְיַין פְּרָעָנְגָלָעָן אַיִן
אַוְנוּ יַעֲדָע וּוְאָקְ בִּים שְׁיעָוָר, אָוָן דָּאָס שְׁטִיְית אַיִן
אַלְעַ וַיְיַגְעַ הַיְלָגָע סְפָרָמָן; אֹז אַ מְעַנְטָשׁ זָאָל וַיְסָן אֹז עָרָ
הָאָט נִישְׁטָ קִיְּגָעָם אַוְיָף דָּעָר וְעוֹלָט - נָאָר דָּעָם אִיבָּעָרְשָׁטָן!
אָוָן וּוְ מְעַרְטָמָעַן דָּעַקְטָ צָוָם אִיבָּעָרְשָׁטָן וְעוֹרָטָמָעַן גַּעֲנַטָּעַר
צַו אִם, אָוָן דָּאָס וְעוֹלָן מִיר מִיטָּגָעָמָעַן אַוְיָף יַעֲגָע וְעוֹלָט;
אוֹיְוַי חַכְמָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה זַאֲגָן (גַּגְאָ דְּבִי אַלְחוּ רַבָּה, פָּרָק ט):
לְפִי שְׁבָל הַמְּרֻבָּה שְׁחוֹתָות וְתְּפִלוֹת, הַמְּמֻלְוִים אָוָתוּ עַד
שְׁיַגְעַע לְבִית עַוְלָמוֹ.

מוֹחָרָא"שׁ הָאָט דָּעַרְצִיְּלָט, אֹז וְעוֹנָעָר הָאָט גַּעֲבָאָפָט זַיִן
הַאָרִין אַטְאָקָע לֹא עַלְיָינוּ, אַיִן עָרָגָעָעָן אַגְּגָטָן
אַיִן זַיִן צִימָעָר שְׁפָעָט בִּינָאָכָט, אָוָן עָרָגָעָה הָאָט גַּעֲשָׁפִירָט וּוְיִ
עָרָקָעָן גַּיְשָׁט אַטְעָמָעָן (אוֹיְוַי מַעַן שְׁפִירָט וְעוֹנָעָר מַעַן כָּאָפָט אַן הַאָרִין
אַפְּאָקָע); עָרָגָעָה הָאָט גַּיְשָׁט גַּעֲוָאָסָט וְואָס צַו מִין אָוָן וְעוֹמָץ צַו
רוּפָן, "אִבָּעָר אַיִן זַאֲקָה הָאָב אַיִק גַּעֲהָאָט - תְּפִילָה! אַיִק
הָאָב גַּעֲבָעָטָן דָּעָם אִיבָּעָרְשָׁטָן אוֹ אַיִק זָאָל נָאָה קַעְגָּעָן אַרְיוֹיָף
גַּיִן אַיִן שְׁטוֹב, אֹז מַעַן זָאָל זַעַן וּוְיִיְקָה וְעוֹרָגָעָה אָוָן גַּיְשָׁט
בְּלִיְּבָן דָּא אִינְגָעָשָׁפָרָט אַלְיַין. דָּעַמָּאַלְט הָאָב אַיִק גַּעֲזָעָן
- הָאָט מוֹחָרָא"שׁ גַּעֲזָאָגָט - פְּשָׁטָמָעָן דָּעָם תַּעַלְלָה, אֹז נָאָר
דָּאָס גַּעֲמָט אַ מְעַנְטָשׁ מִיט לְבִית עַוְלָמוֹ.

אווי אוייך אווי מיט תורה; דער רביה האט אוננו געגעבען א
סער דורך הלימוד (שהות קער", סיון ט), א גריינגע געשםאָקע
וועג צו לערגנון און מײַלִית זיין אין תורה - או מען זאל
לערגנון שגעל און נישט בליכּון שטיין אויף אייז פלאיז ווען
מען זעט או מען פֿאָרְשְׁטִיטַטַּיט נישט, נאָר מען זאל וווײַטְעַר
לערגנון, און בְּמֵשֶׁךְ הַזָּמָן ווען דער מענטש זועט עס אַיבְּעַרְגִּין
נאָבָאָמָּאָל און נאָבָאָמָּאָל וועט ער עס זּוּבָה זּוּבָה
וועט; ווען א מענטש גַּעוֹאוֹנִיט זּוּבָה צוּ אוּזּוּבָה צוּ לערגנון, ער
ווארפְּט אַוּזָּעָק זּוּבָה, און ער פֿאָלְגַּט דַּעַם רבְּיַין, אוּזּוּבָה
זּוּבָה אַזְּנִיכּוּ צִיְּטַה צוּ עַנְדִּינָּן בְּלַהֲתָוָה בּוֹלָה.

ווען איך בין מקורב געווואָרָן צוּ הַכִּבֵּל הקדש האט זיך מיר
געעפְּנַט א נײַע וועלט, איך האָב אַנְגַּעַהְיוֹבָן צוּ לְעַבְּנָן
מיין איַיבְּעַרְגַּטְן, איך פְּלַעַג גַּיְינַץ יְעַדְעַז וְאֵחָז צִים שְׁיעַר לִיל
שְׁישִׁי, מַזְהָרָא"ש פֿלְעַג אַנְגַּיְבָּן מִיטַּדִּי וְאַבְּעַדְגִּעַ סְדָרָה
און אַרְיַין גַּעַפְּלָאַכְּטָן דִּי פֿרְשָׁת הַשְּׁבוּעָ מִיטַּדִּי דַּעַם רבְּיַין
הקדומות, מַזְהָרָא"ש האט אַרְיַין גַּעַבְּרַעַנְגַּט אַזְּנַעַמְּן אַזְּאָ
גְּלִילִי אַלְקָות, אוּזּוּבָה האָבָן מיר גַּעַשְׁפִּירַט וְוּזּוּבָה זּוּבָה
נִישְׁטַה דָּא בָּזָה הָעוֹלָם, יְעַדְעַר האט פֿאָרְגַּעַסְּן פְּזַוְּנַעַר אַרְזָות;
אַפְּלוּ מעַן אוּזּוּבָה גַּעַקְוּמַעַן צְעַבְּרָאַכְּן - יְעַדְעַר מִיטַּדִּי זּוּבָה
פֿרְאַבְּלַעַמְּן אַזְּנַעַמְּן שְׂוּעַרְקִיְּטָן, אַבְּעַר נָאָבָן שְׁיעַר זּוּבָה מיר
אַלְעַגְּוּעַן פֿרְיַילְּךְ מִיטַּדִּי אַשְׁמָאָרְקָע אֶמְוֹנָה.

זְבָא הַשְּׁטָן - פְּזַוְּנַעַר אַלְעַגְּוּעַן זּוּבָה
זוּבָה אַגְּטְקָעַן מַזְהָרָא"ש: פֿלְוִצְלִינְג האָב איך

באקוּמָעַן חֶבְרִים, פְּלוֹצְלִינְגַּ הָאָב אַיךְ בָּאַקְוּמָעַן מִשְׁפָּחָה,
יעַדְעַר אַיְינָעַר הָאָט גַּעֲהָאָט עַפְעָם צַו זַעַן פָּאַרְוָאָס אַיךְ
זַאַל אַנוּקְ גַּיְינְ פָּוּן מַוְהָרָא"שׁ, אַונְ דָּעַר עַיקָּר הָאָט מַעַן
גַּעֲרַעַט צַו מִיר אַוִּיפְ מַוְהָרָא"שׁ בְּשֵׁם דֵּי "זְקָנִים" פָּוּן בְּרַסְלָבַּ,
אוֹ זַיְ אַלְיַיְן זַעַן אַוִּיפְ אַים אוֹ דָּאָס אַיזְ נִישְׁטָם בְּרַסְלָבַּ וּבְיַיְלַ
וּבְיַיְלַ אַיךְ בֵּין גַּעֲוָאָרָן אַינְגָּנָצְן צַעֲטוּמָלָט אַונְ מַבּוֹלְבָּל, וּוּיַיְלַ
פָּוּן אַיְינְ זַיְיטְ הָאָב אַיךְ גַּעֲוָאָסָט בֵּי מִיר אוֹ עַס קַעַן גַּיְשָׁטָ
זַיְינְ אַמְּתָה דֵּי אַלְעַ לְשֻׁוֹן הָרָעָס, וּוּיַיְלַ אַיךְ קָוָק אַוִּיפְ מִיר אַיְן
אַיךְ זַעַן אוֹ עַס אַיזְ אַרְיְבָעָר אַיאָר וּוּאָס אַיךְ דָּרְיַי זַיְקָ אַיְן
הַיְבָל הַקּוֹדֶשׁ, אַונְ אַלְעַם הָאָט זַיְקָ נַאֲר גַּעֲטוּשִׁיטָ בֵּי מִיר
צָוּם גַּוְטָן - לְעַרְגָּעַן, דָּאַוְעָגָעַן, שְׁלָוָם בֵּית, שְׁמָחָת הַמְּצֹוֹת,
אַונְ בְּעַיקָּר שְׁפִירַן אַנְטָקִיָּת צָוּם אַיְבָעָרְשָׁן, אַיךְ בֵּין
גַּעֲוָאָיָר גַּעֲוָאָרָן אוֹ מַעַן קַעַן זַיְינְ דָּא אַוִּיפְ דֵּי וּוּעָלָט, אַונְ
אַיְן דֵּי גַּעֲלָבָעַ צַיְיטָ זַיְינְ דָּבָוק צָוּם אַיְבָעָרְשָׁן, אַבָּעָר פָּוּן
דָּעַר אַגְּדָעָרַע זַיְיטָ זַעַנְטָ מַעַן מִיר נַאֲךְ מִימָרוֹת פָּוּן זְקָנִים -
פָּוּן 'אַחְטָא' בְּרַסְלָבַּעַר - אַנְטָקָעָן הַיְבָל הַקּוֹדֶשׁ, עַד בְּרִי
בָּה, אוֹ עַס הָאָט גַּעֲפָעָלָט אַהֲרֹן אוֹ אַיךְ זַאַל אַלְעַם פָּאַרְלִיןַן.

דָּעַר אַיְבָעָרְשָׁטָעַר הָאָט מִיר גַּעֲהָאָלְפָן אוֹ אַיךְ הָאָב זַיְקָ
גַּעֲמָאָכָט אַחְשָׁבָן אַונְ גַּעֲקָוְקָט אַוִּיפְ מִיר אַלְיַינְס; דָּעַר
רַבִּי זַעַנְטָ דָּאָה (לִקְשׁוּ מַוְרָר); חַלְקָ בְּ, סִימָן סָ): "זַהְעַקָּר לְהַסְּפָּבָל
עַל עַצְמוֹ", אַ מַעֲנַטְשׁ דָּאָרָפְ קָוְקָן אַוִּיפְ זַיְקָ; הָאָב אַיךְ מַחְלִיט
גַּעֲוָעָן בֵּי מִיר: 'וּוּאָס גַּיְיטְ מִיר אַן זַעַן דָּעַר נַאֲר הָאָט
גַּעֲנָאָגָט אַונְ זַעַן דָּעַר מִפְשָׁחָת הָאָט גַּעֲנָאָגָט; אַוִּיב אַיךְ הָאָב
גַּעֲמָרָאָפְן אַ רַבִּי זַעַן אַיזְ מִיר מַחְתָּה אַונְ מַחְקָקָ, זַאַלְן אַלְעַ

רעדן אויף אים, זאלן אלע שריין או מען האט נישט געהאלטען וכו', איך וועל דעם רבין נישט אפלאון.

או דו וועסט גוט בודק זיין אין ברסלֶב, וועסטע זען או ריבט בפֿולֶם זענען מקורב געוווארן דײַקָּא דורך מותרא"ש זברונז לברכה אָדרער דורך זיינע סְפָּרִים, און אלע האבן אים אַיבָּעָרְגָּעָלָאָוּט צוֹלֵיב די בעלי מחליקת ומחרתרי ריב זואס דריין זיך אין ברסלֶב, און זיין פֿאָרוֹפָּן זיך ברסלֶב'ער.

פָּאָר הו שרייבסט מיר אויך מאָך מחלוקת און איך מאָך אוועק ברסלֶב וכו', זאלסטע וויסן או שׂוֹן פֿערְצִיג זיאָר אַיז מען מְבָּהָה מותרא"ש און אלע תלמידי היכל הקדש; מען האט געשריגן און מען שרייט נאָך אלֶז, או היכל הקדש אוינו נישט ברסלֶב נאָר דאס אוינו אַיְינְגָּעָן זאָכָן וכו'.

איך געב דיר אַ קלְיָינָע דונגמאָ; עַם האט זיך געעפָּנט פֿאָרָאַיאָר אַ יִשְׁבָּה אַיְזָן ... - אַ ברסלֶב'ער יִשְׁבָּה, זויער פִּין, זגדיל תורה וישראל, הַלְאָי זאלן זיין אַעֲנְדְלְגָּעָר און הוֹנְדָּעָרְטָּעָר יִשְׁכּוֹת עַל שם רבינו, אָבעָר הַעָר זואָס זיין און זואָס זוייער גַּנוֹן אַיְזָן זיין שְׁרִיבִּין; "הִסְטָאָרְעָע! דער עַרְשָׁטָעָר ברסלֶב'ע יִשְׁבָּה אַיְן אַמְּעָרִיקָע", אַיְינְגָּעָר ברעננט מיר אַ בְּרָאָשׁוֹר פָּ�ן די יִשְׁבָּה, און איך זע ווי יעַדְעַ אַזְוִיְּטָע "די עַרְשָׁטָעָר ברסלֶב'ע יִשְׁבָּה אַיְן אַמְּעָרִיקָע", אַיְזָין אַמְּעָרִיקָע!" וואָרט אַיְזָן: "חַפְּדִי הַשֵּׁם, דָּעַר רְבִי קָומְטָן קִיְּזָין אַמְּעָרִיקָע!" "די עַרְשָׁטָעָר דָּעַר רְאַשׁ יִשְׁבָּה אַיְן אַמְּעָרִיקָע!" בשעת זואָס נאָך אַיְידָעָר דָּעַר רְאַשׁ יִשְׁבָּה אַיְזָן גַּעֲבָּוִין, און נאָך פָּאָר זיין טָאָפָּע אַיְזָן גַּעֲבָּוִין האט זיך שׂוֹן מותרא"ש זברונז לברכה

מוסר נפש געוווען צו פארשפריטן דעם רבין, נישט נאר אין אַמְּעָרִיקָע, נאר אין די נאנצע וועלט! פופצינג יאָר האט מזֶהָרָא"ש געהאט אַיְשִׁיבָה אַיִן בָּאָרָא פָּאָרָק, "יִשְׁיבָה וּמְתוּבָתָא היכל הקדש ברסלב", איז וואָס אַיִן די חוצפה צו שרייבן או יעַצְתָּה האט זיך געעפנט דֵי עַרְשְׁטָע ברסלב עַיְשִׁיבָה?!

איך האב געעפנט אַיְשִׁיבָה אַיִן וויליאם סבורג פָּאָר נִין יאָר צוֹרִיק - שְׁנִית תְּשִׁמְשָׁת - "יִשְׁיבָה תְּפָאָרָת הַתּוֹרָה ברסלב"; פְּרֻעָנָג נִישְׁט וואָס אַיִך בֵּין אַרְיֶבֶר, אַוְן וואָס אַיִך גַּי נָאָך יעַצְתָּ אַרְיֶבֶר; פָּעָן האט מֵיר מְבָה גַּעֲוָעָן, פָּעָן האט גַּעֲמָאָכָט הַפְּגָנוֹת אַוְיפָּ מֵיר, פָּאָג נָאָך פָּאָג. נִישְׁט נָאָר אַנְטְּקָעָן מֵיר, נָאָר עַדְעָ צִיפְּרִי פְּלָעָן קָוְמָעָן פְּרִוְיָעָן מִיט גַּרְוִיס טָאוֹלָעָן מְבָה וַיִּן מִין ווַיִּבְּ אַוְן קִינְדָּעָר; פָּעָן האט אַרוֹס גַּעֲוָאָרָפָן מִינְעָן קִינְדָּעָר פָּוּן דֵי מַסְדָּה ווָאוּ וַיִּהְאָבָן גַּעֲלָעָנֶט, פָּעָן האט מֵיר גַּעֲרָוָפָן צו דִין תּוֹרָה, פָּעָן האט מֵיר גַּעֲמָסְרָט, יַעֲרָע שְׁנִי וְחַמִּישִׁי גַּעֲנָעָן דֵי נָאָסָן גַּעֲוָעָן ווַיִּסְפּוֹן פָּאַשְׁקָעָוִילָן מִיט הַזְּאָתָה שֵׁם רַע אַוְיפָּ מֵיר (וְוָאָס אַנְבָּ), פָּוּן קִינְמָאָל נִישְׁט מַוחְלֵל דֵי וואָס הָאָבָן אַוְיפָּ מֵיר מַזְיָּא אַיִך בֵּין קִינְמָאָל נִישְׁט מַוחְלֵל דֵי וואָס הָאָבָן אַוְיפָּ מֵיר מַזְיָּא שֵׁם רַע גַּעֲוָעָן), פָּעָן האט אַרוֹס גַּעֲנָעָבָן קִנְטָרָסִים קָעָנָן מֵיר וּבוּ וּבוּ, וואָס אַיִז יעַצְתָּ גַּעֲשָׁעָן או דָעָר בְּלוֹמָר יְשָׁעָר מְנַהֵּיג פָּוּן ברסלב שְׂרִיקְטָה: "ברוך שְׁהַתִּינוּ וְקִמְנוּ, או פָּעָן אַיִז זְכָה צו עַפְעָנָעָן דֵי עַרְשְׁטָע יִשְׁיבָה אַיִן אַמְּעָרִיקָע"? אַיִז פָּאָר דַּו שְׂרִיבְסָט מֵיר או אַיִך פָּאָרְשָׁעָם ברסלב, זָאלְסָט ווַיִּקְּן אַיִן שְׁפִירָן אַבְּיָסָל, וואָס מָעָן האט גַּעֲטָוּן מִיט מזֶהָרָא"ש וְכַרְנוּ לְבָרָכה בְּמַשֵּׁךְ אַלְעָ יָאָר.

איך נשב דיר נאה א דוגמא; אלע זארן האט מען געשרהין
 און פארשעט די וואס האבן געדאונט בי מזקה"ש
 אין אומאן, מען האט גענאנט או ווער עס דאוונט בי מזקה"ש
 האט נישט יוצא געוווען דעם קיבוץ הקדוש; עס איז מפש
 א שאר געוווען צו קומען קיין אומאן, וויל מען דארף דאוונען
 נאר אין קלוי, אווי האט דער ז肯 נאבעניאנט פון דעם טיפש
 וכו'. געדענק איה, ווען איך בין געקומען דאס ערשות מאל
 קיין אומאן אויף ראש השבָה, איןiar תשס"ו לפרט קטע,
 פרענט מיר איינער: "וואו האסט געדאונט?" מען האט
 געהאלטען די ערשות נאכט נאה מעריב - זאג איך אים: "בי^י
 מזקה"ש", זאנט ער מיר: "אלסט וויסן או דו האסט נישט
 יוצא געוווען דעם קיבוץ"; הלווי וואלט איך ווען געהאט א
 ראש ישיבָה וואס זאל מיר אַנְגֵרִיטָן און אַפְלָאַקָּן פון די^י
 ערטען ברסלְבָע וואס געגען פארנומען מיטין' אני ואפסי עוד',
 ברי איך זאל מיך נישט ואוקנידיג מאבן פון אים, נאר אים
 צויריך זאנט: "אווי?! איך האב נישט יוצא געוווען דעם קיבוץ?
 דו האסט נישט יוצא געוווען דעם קיבוץ?" למשה האב איך
 נישט געהאט א ראנש ישיבָה וואס זאל מיר אַנְגֵרִיטָן פאר
 דעם, איך האב נאה נאַרנְיַשְׁט געוואָסְט, בין איך איעוק
 גענאנגען פון היכל הקדש און גענאנגען דאוונען אין קלוי
 בי דעם קיבוץ. ערשות שפעטל ער אַנְמִיטָןiar טראכט איך
 צו מיר: 'איין מינוט, וואס האב איך געטן? ווער האט מיר
 געבעגענט צום רבין? ווער האט מיר געמאכט לערגען דעם
 רבינְס סְפִרִים? פארוואס זאל איך נאַגְנִין נאה שייחות פון

זקניהם וכ'?! ברוך ה' רעם קומענדיין יאר האט מיר שווין
קיעינער נישט געקענט פאַרְדְּרִיעָן רעם קאָפֶן.

אַבָּעַר וְאוֹנְדָּעָר אַיְבָּעַר וְאוֹנְדָּעָר, קָוק וְוָאָס אֵינוֹ הַיָּמֶט גַּעֲשָׁעַן
מִיט אַלְעַ שְׂרִיעָרָס, אַלְעַ מַאֲקָן וַיֵּךְ בְּאוֹנְדָּעָר מְגַנְּבָים;
וְוָאָס אֵינוֹ גַּעֲשָׁעַן? פְּלַצְלִיכָּנָן דָּאָרָף מַעַן שְׁוֹין נִישְׁט דָּאָנוּנְגָּעָן
איַן קְלִיּוֹ מִיטָּן קִיבְּיָן? וְוָאָס אֵינוֹ גַּעֲשָׁעַן אוֹ מַעַן קָעָן שְׁוֹין
דָּאָנוּנְגָּעָן בְּאוֹנְדָּעָר, פָּוֹן רַעַם קָעְנְסָטוֹ זָעָן אוֹ דָּאָס אֵינוֹ איַן
גְּרוֹיסָעַ בְּלָאָפֶן וּכ'וּ, נָאָר מַעַן הָאָט פְּשָׁוֹט גַּעֲוָאָלָט רַזְדְּפָן
מוֹהָרָא"שׁ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה.

אֵיךְ קָעָן נִישְׁט פְּאַרְגָּעָסן וּוֹעֵן אֵיךְ בֵּין גַּעֲוָוָעָן מְנַחָּם אַבְּלָל
וַיַּיַּן מוֹהָרָא"שׁ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה, וּוֹעֵן עַר אֵינוֹ גַּעֲוִיצָן שְׁבָעָה
נָאָךְ וַיַּיַּן בְּרוֹקָעָר דָּעַר טָאָקִיּוֹעָר רְבָה זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה, הָאָט
מִיר מוֹהָרָא"שׁ גַּעֲוָאנְטָן: "יוֹאָל,דוֹ מִינְיסָט אוֹ עַס שְׁטָעָרט
מִיר אוֹ מַעַן רַעַדְתָ אָזְפָ מִיר?דוֹ מִינְיסָט אוֹ עַס בָּאָרָעָרט
מִיר? גְּלִיְבָ מִיר, עַס רִיקְטָ מִיר נִישְׁט בֵּין מִין נָאָגָל פָּוֹן
מִין קְלִיְנָעָ פִּינְגָעָר. נָאָר וְוָאָס דָעָן, אֵיךְ בֵּין צְוָעָנְלִיכָן צְוָי
אַיְיָנָר וְוָאָס וַיַּצְמַת בַּיִם וַיַּאֲסָעָר, אֵיךְ בֵּין אַלְיָפָ-נָאָרָה, אַזְחָ
זַעַם עַגְנְטִישָׁן דָעַרְטִירָעָנְקָעָן וַיָּה, וַיַּאֲרָף אֵיךְ אָוִים מִינְגָעָ שְׁטָרִיק
זַיְזַי רַאֲטָעָוָעָן, קָומָט אַיְיָנָר אָזְנִיקְט אָפֶן דַי אַלְעַ
שְׁטָרִיק, פְּרָעָנָג אֵיךְ דִּיר, וְוָאָס אֵינוֹ דָעַר מַעֲנְטִישׁ - נִישְׁט קִיּוֹן
רוֹאַתָּה? דָעַרְפָאָר - זָאָגָט מִיר מוֹהָרָא"שׁ - דָאָרָף אֵיךְ דָעַן
בֵּין דַי שְׁיעֻוּרִים אָזְנִיקְט וַיַּיְעַרְעַ פְּרָצּוֹפִים, אוֹ מַעַן זָאָל
נִישְׁט הָאָבָן קִיּוֹן הַתְּפִעְולֹות וּכ'וּ".

דָּאַם ַעֲלֵבָע ַזָּאָג אִיךְ דֵּיר, דֶּעֶר אַיְבָּעַרְשְׁטָעַר הָאָט מֵיר
גַּעֲנַעַבָּן דֵּי זְבִּיה צַו טַוּן מִיט בְּנֵי חָנֻעָרִים; וּוָאָס ַזָּאָל
אִיךְ דֵּיר ַזָּאָג, מַעַן קָעַן רַאַטְעָוָעָן אַלְעָ בְּחָוּרִים, נָאָר ַזָּאָס
דָּעַן, דֶּעֶר סַמְ"הּ מַמְ"ס שְׁטָעַלְטָן אַוְיַף מַעַנְטָשָׂן וּוָאָס ַזָּאָלְן
אַפְּרַעְדָּן וּבְיוּ. לְדוֹגָמָא, אִיךְ טְרַעַפְּ אַבְּחָוָר וּוָאָס לַיְגַּט נִישְׁטָ
קִין תְּפִילִין, פָּוּן אַינְגָרְוִיסָּן וַעַט מַעַן נַאֲרַנְיִשְׁטָ אַוְיַף אִים,
אַבְּעָר שְׁטִילְעָרְהִימָּט אַזְיַעַר פִּיל מִיט קְשִׁיָּה אַוְיַף דֵּי אַמְנוֹנָה,
אִיךְ דֶּעֶר צַו אִים, אָוָן עַנְדָּלִיךְ צִינְדָּא אִיךְ אָזְן וַיַּיְן אַידְיְשָׁעָר
פִּינְקָ, עָר הַיְּבָט אָזְן לְעַנְבָּעָן, עָר הַיְּבָט אָזְן פָּאַלְמָן דָּעַם הַיְּלִינָן
רַבְּיָן וּבְרוּ, בַּיּוֹעָר טְרַעַפְּט אָזְן אַיְנְגָר וּוָאָס פַּאֲרַדְרִיעָן דָּעַם
בְּרַסְלְבָעָר, אָוָן יַעֲנָעָר הַיְּבָט אִים אָזְן צַו פַּאֲרַדְרִיעָן דָּעַם
קָאָפְּ, "עַס אַזְיַעַט מַמְשָׁ אַזְוּוּ"; "עַס אַזְיַעַט אַהֲעָר",
"עַס אַזְיַעַט אַהֲיָן", וּוָאָס הָאָט יַעֲנָעָר גַּעַטְוּן? אַפְּגַּעַעַשְׁנִיטָן
דָּעַם שְׁטָרִיק אַוְיַף וּוָאָס יַעֲנָעָר וּוְאָלָט וַיְהִי גַּעַקְעָנָט רַאַטְעָוָעָן!
אָוָן דָּאַם אַזְיַעַט אַזְיַעַט מַעַשָּׂה, דָּאַם הַאָב אִיךְ יַעֲדָן טָאגָן.

אִיךְ הַאָב נָאָה נַאֲרַנְיִשְׁטָ אַגְּגָהוּבָן צַו שְׁרִיבָן, אַבְּעָר אִיךְ
הַאָב נַיְשָׁט קִין צִיִּיט וּוְיִיל אִיךְ דָּאָרָפְּ אַרְיִין לוֹיְפָן צַו
דֵּי בְּחָוּרִים, וַיְיִזְאַרְטָן אַוְיַף מִיר.

דֶּעֶר אַיְבָּעַרְשְׁטָעַר זָאָל הַעֲלָפָן זָאָלְסָט מַצְלִיחָה וַיַּיְן אַזְיַעַט
דִּיְגַּע וּוּעַגָּן.

אַפְּתִּיבָה וְחַתִּימָה טֹבָה אָזְן אַגְּנַעַט שְׁטָטָט יָאָר.

כו

אייז גענוג צו גיסן תשעה קבין אנטשטאט מוקה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישבה שליט".א'

איך האב גענואלט פֿרֻעָן וווען גיינ אין מוקה, אויב אויז גענוג צו געמען
א שייער, אַרְזִיכְזִיכְרָן אויף זיך תשעה קבין ואסער, אַדְרָעָר מוֹ פֿעָן דְּקָא
גיינ געהעריג אין מוקה?

יישר פה.

תשובה:

בעורת ה' יתפֵרֶך - יום ד' פרשת ראה, כ"ד מנחים-אב, שנת תשע"ז לפרט קאטו
לכבוד ... גוּרוּ יַעֲיר

איך האב ערחהאלטן דיין בריון.

וויסן אַלְקְסָטו אוֹ מַקּוֹה אוֹ זַיְעַר אַגְּרִיסָע זָהָה, וויל וווען
אַ מַעֲנְטָשׁ טּוּבָלְט זַיךְ אין מַקּוֹה - אין יְעַנְעַר
טּוּבָלְט מַעַן אוּבָן אין הִימָּל וַיַּיְן נְשָׁמָה. אוֹ מַעַן גַּיִת אין
מַקּוֹה אוֹ מַעַן זַוְּבָה אַרְאָפֶן צוֹ גַּעֲמָעַן פָּוּן זַיךְ אַלְעָן דִּינָים,
אוֹוֹ וְיַיְדָר דָּעָר רְבִי זְאַגְּטָן (ספר המרות, אות הפטקת סדרין, סימן כב):
"על-ירדי טבילת מַקּוֹה נִתְבְּטָל הַצְּרוֹת, וַיְשֻׁעה בָּאָה".

דער היילגער רבי נָתָן זְכָרוֹן לְבָרָכה הָאָת גַּעֲזָגְטָן: "מַקּוֹה
אייז דער זְעַלְבָּעָר לְשֹׁוֹן פָּוּן תְּקָוָה - אוֹ מַעַן גַּיִת אין
מַקּוֹה הָאָת מַעַן אַתְּקָוָה אוֹ מַעַן זַוְּעַט אַלְעָם פְּאַרְעָבָטָן".

דָּאַם וַואַס דָּו פֶּרֶעֲגֵסֶט אֹוִב מַעַן קָעַן יוֹצָא וַיַּזְנֵן מִיט תְּשֻׁעָה
קְבִינָה; דָּאַם אַיִן גָּאָר אֹוִב אַ מַעֲנְטֵש הָאָט נִישְׁטָה קִיּוֹן
מִקְוָה, לְמַשֵּׁל מַעַן אַיִן אַוְנְטַעְרוּוּנְגָּס וּכְדוּמָה, אָדָרָר אַ
מַעֲנְטֵש וַואַס אַיִן אַ חֹלָה וּכְבוֹד, דַּעַמְּאָלָט קָעַן מַעַן נַעֲמָעַן אַ
שְׂוִיעָר אַוְן לְאַזְן רִינְגָּעָן דִּי וּוְאָסָעָר פָּאָר בְּעַרְךָ פִּינְפָּה מִינּוֹת.
פָּאָרְשְׁטִיִּים וַיְהִי אַז דָּאַם אַיִן גָּאָר פָּאָר אַ מְאָן, אַוְן אַיִיךְ גָּאָר
בְּשֻׁתְּתָה גְּדַתָּק.

אוֹ אַ מַעֲנְטֵש אַיִן זַוְּבָּה אַוְן עַר גִּיְיט אַיִן מִקְוָה, בְּרַעֲנָנֶט
מַעַן אֹוִיפָּה וַיְהִי זַיְעָר אַ גְּרוּסָע קְדוּשָׁה; דַּעַר הַיְלִינְגָּר
בָּעֵל שֵׁם טּוֹב זְכָתוֹ יְגַנֵּן עַלְנוּ הָאָט נַעֲנָגָט (עַז לְקֹוּטִים יְקֹרָם,
סִפְון קַשְׁתָּה) אוֹ עַר אַיִן צַו גַּעֲקוּמָעַן צַו אַלְעָזַיְעָז מַדְרִינָות, וּוְיַלְלָה
עַר אַיִן גַּעֲווּן זַיְעָר נַהֲרָ צַו גִּיְינָ אַיִן מִקְוָה יְעַדְן טָאגָ, אַוְן
דַּעַר הַיְלִינְגָּר דַּבְּרֵי אַהֲרֹן כְּאַרְלִינְגָּר זְכָתוֹ יְגַנֵּן עַלְנוּ הָאָט
נַעֲנָגָט (דָּבְרֵי אַהֲרֹן, קָאָרְלִיּוֹן): "מִקְוָה אַיִן טָאָקָע נִישְׁטָה קִיּוֹן מִצְוָה,
אָבָעָר צַו וַואַס מִקְוָה קָעַן צַוְּבָרְעָנָגָעָן קָעַן נִישְׁטָה קִיּוֹן שָׁוָם
אַנְדָּרָעָר מִצְוָה צַוְּבָרְעָנָגָעָן".

דַּעַר אַיִבְּעַרְשְׁטָר זְאָל הַעֲלָפָן זְאָלְסָט מְצָלִים וַיַּזְנֵן אַיִן אַלְעָז
דִּיְגָע וּוּנְגָע.

אַ בְּתִיכָה וְחַתִּיכָה טָבָה אַוְן אַ גָּוָט נַעֲבָעְנְטֵשָׁט יְאָר.

כו

מיין מאן פֿאַרט אַזִיף אַומָאן, עַס פֿעלַט
די ערנְסְטְקִיַיט פֿון יומָ טֹוב אַינְדְערְהִים.

שְׁאַלְהָ:

לְכֻבּוֹד דֵּעֶר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָאָ,

איך דְּאַנְק אַיְיך אַזִיף דֵי וּאוֹרְעַמָּע שִׁיעָרִים, אַין אַזִיפָן אַוְועֲקָעַבָן צִיְיט
זו עַנְטְּפָעָרָן שָׁאָלוֹת.

איך הָאָב גַּעֲוָאַלְט פֿרְעָוָן לְגַבְיוֹ רָאשׁ הַשְׁנָה. דֵי מְעַנְעָר בֵּי אַינוֹ פֿאַרְן
אַלְעָ אַין אַומָאן בְּרוֹךְ הַשֵּם, אַנוֹ אַנוֹ בְּלִיאַבָן אַין שְׁטוּב אַלְעָ פֿרְזַעַן מִיט
דֵי קְנִידָרָ, וּי פֿאַרְשְׁטַעְנְדְלִיך שְׁפִירַט מְעַן נִישְׁט אֹאָ שְׁטָמָרְקָע עַנְטְּפָקִיַיט
אַן טָמְפָע וּוָסָ פֿירַט דָעַם יוֹם טֹוב, אַן דְּבָרִי תֹּרְהָ, אַן אַזִיף וּוּוִיטָרָ.

אַן מִיר דְּאַרְפָּן נָאָה אַכְטָנוֹן גַּעַבָן אַזִיף אַלְעָ קְנִידָרָ.

איך פֿרְרִי זֶה אַזִיף דֵי זְכִיה אוֹ מְעַן פֿאַרט אַזִיף אַומָאן אַין מְעַן פֿאַלְטָט
דָעַם רְבִ'יָּן, אַבְעָר אַיְיך שְׁפִירַט אַזִיף וּי מִין רָאשׁ הַשְׁנָה וּוּרְט אַבְיִסְל אַזִיף
קְלוֹתָ דְּעַתְּזִינָן".

אוֹיב דֵעֶר רָאשׁ יִשְׂכָה קָעָן מִיר מְתַחְקָז וּזְיַין אַין דָעַם.

יִשְׁרָר פָּה.

תְּשִׁוְבָה:

בְּעֹורַת הֵי יַתְבְּרַךְ - עַרְבָ שְׁבַת קֹדֶשׁ פֿרְשָׁת רָאָה, כָ"ו מְנַחָם-אָב, שָׁנַת תְּשׁוּעָה
לְפָרַט קְטָן

מְרַת ... תְּחִיה

אַיְיך הָאָב עַרְהָאַלְטָן אַיְיעָר בְּרוֹווֹ.

וּוְאַיְל אַיְיך אַנוֹ וּוְאַיְל אַיְיעָר חַלְק אַו אַרְ שְׁקִט
אַיְיעָר מְאַן מִיט שְׁמַחָה קַיְן אַומָאן אַזִיף רָאשׁ הַשְׁנָה
צָוָם הַיְלִינָן רְבִ'גְּסָ צְיַון.

רַבִּי אֶבְרָהָם בֶּן רַבִּי נְחַמֵּן הָאָט גַּעֲנָאָגְטָו: "דֵּי נְאַנְצָע וּוּעַלְתָּו שְׁרִירַת רָאשׁ הַשְׁנָה 'הַמֶּלֶךְ' אֶבְעָר דֵּי חַבְתָּרָה אַיְן אַיְן אֹומְנָא"; דַּעֲרַפָּאָר פִּירָן מִיר זַיְה צַו קְלַאַטְשָׁן בֵּי 'הַמֶּלֶךְ', וּוַיַּל דַּעַר רַבִּי לְעַרְגַּט אָנוֹ אָוִים אֹו דַּעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר פִּירָט דֵּי וּוּעַלְתָּו, אַיְן וּוָאָס מַעַן דַּאֲרָפָן זַאל מַעַן נָאָר פָּונָ אִם בְּעַטָּן.

דַּעַר רַבִּי הָאָט גַּעֲנָאָגְט (מעי טוֹבָרָן, סֶפִּון רַט): "וּוָאָס זַאל אַיְיךְ אַיְיךְ זַאנָן, קְיַיְין גַּרְעַסְעָרָס פָּונְ דַּעַם אַיְן נִישְׁטָ פָּאַרְהָאַנְגָּעָן"; נַאֲךְ הָאָט דַּעַר רַבִּי גַּעֲנָאָגְט (מעי טוֹבָרָן, סֶפִּון תָּה): "זַאֲרָ אַיְיךְ וּוָיָּס וּוָאָס אַיְן 'רָאשׁ הַשְׁנָה', אַיְן אַיְיךְ הַאֲבָע עַס בָּאַקְיַיְמָעָן אַמְּתָנָה פָּגָנָעָם אַיְבָּעַרְשָׁטָן, וּוַיַּל עַס גַּלְיִיבָּט אַיְן מִיר זַאל מַאֲכָן אַבְּרוּזָן אוֹ אַלְעָ דַּאֲרָפָן זַיְן בֵּי מִיר אַיְיף רָאשׁ הַשְׁנָה".

אַמְּאָל הָאָט אַיְינָעָר גַּעֲנָאָגְט פָּאַרְן רַבִּין אוֹ עַס אַיְן אִים שְׁזַׁוְעַר צַו קוּמָעָן אַיְיף רָאשׁ הַשְׁנָה וּוַיַּל עַר הָאָט נִישְׁטָ וּוֹאוֹ צַו עַסְן אַיְן קְיַיְין גַּעַהְעַרְגִּנָּע פְּלָאַץ וּוֹאוֹ צַו שְׁלָאָפָן, אַצְּוּוּיְטָעָר הָאָט זַיְה אַפְּנַעַרְעַדְטָ פָּאַרְן רַבִּין אוֹ עַר קְעָן נִישְׁטָ גַּעַהְעַרְגִּנָּע דָאַוְעַנְגָּע וּוֹעַן עַר קוּמָטָקְיַיְין אֹומְנָא אַיְיף רָאשׁ הַשְׁנָה, הָאָט דַּעַר רַבִּי גַּעֲנָאָגְט מִיטָּ דַּעַם לְשָׂוָן: "יָא עַסְן - נִישְׁטָ עַסְן, יָא שְׁלָאָפָן - נִישְׁטָ שְׁלָאָפָן, יָא דָאַוְעַנְגָּע - נִשְׁטָ דָאַוְעַנְגָּע, דַּעַר עַיקָּר מַעַן זַאל זַיְן בֵּי מִיר אַיְיף רָאשׁ הַשְׁנָה" (מעי טוֹבָרָן, סֶפִּון תָּה).

דַּעֲרַפָּאָר דַּאֲרַפְט אַיְר זַיְן זַיְעַר פְּרִילִיךְ אוֹ אַיְעַר מַאן פָּאַרְט צֻום הַיְּלִילָן רַבִּין אַיְיף רָאשׁ הַשְׁנָה, אַיְן עַר וּוּטָזְבָּעָר אֲהִים בְּרַעְנָגָע יְשִׁיעָות פָּאָר דֵּי נְאַנְצָע מִשְׁפָּחָה.

בְּנֹגֶן וְוָסֵס אִיר שְׁרִיבֶט אוֹ אִיר שְׁפִירֶט נִישְׁטָה יָם טֻבְדִּינ
 אָן אַיְיעָרָ מַאֲנוֹ דָּאנְקְטָס דָּעַם אַיְיכְעַרְשָׁטָן אוֹ אָ
 נָאָנֶן יָאָרָ הָאָט אִיר אָ מַאֲנוֹ וְוָסֵס פְּרִיטָ אַשְׁיְינָעָם טַיְשָׁ אָנוֹ
 זָאָגֶט דְּבָרִי תּוֹרָה וּבוֹ, אָנוֹ זָעַט רָאַשׁ הַשְׁנָה וְוָעַן עָרָ אַיְזָן
 נִישְׁטָה אַנְדָּעָרְהָיִים זָאָלֶט אִיר פְּרוֹבִירָן צָוָה מַאֲכוֹן שִׁינְגָּעָ סְעוֹדוֹת,
 גְּרִיטָס אָן שִׁינְגָּעָ מְעַשְׂיוֹת צָוָה דָּעְרָצְיָילָן פָּאָרָ דִּי קִינְדָּעָ;
 קִינְדָּעָ דָּאָרְפָּן נִישְׁטָה קִין תּוֹרָות, קִינְדָּעָ דָּאָרְפָּן מְעַשְׂיוֹת,
 אָנוֹ אַוְיָב מַעַן וּוְיִלְךְ הַאֲבָן אָ שִׁינְגָּעָ שְׁבָתָ טַיְשָׁ, אָ שִׁינְגָּעָ יָם
 טֻבְדִּינָ - דָּאָרְפָּן מַעַן זָהָאָנְגְּרִיאִיטָן שִׁינְגָּעָ מְעַשְׂיוֹת פָּוָן
 צָדִיקִים, וּוְיִלְךְ דָּאָס הַאֲלָט דִּי קִינְדָּעָ רְוָאִיגָּ אָנוֹ גַּעַלְאָסָן.

דָּעָרָ אַיְיכְעַרְשָׁטָר זָאָל הַעֲלָפָן אִיר זָאָלֶט מְצָלִים זָיִן אָין
 אַלְעָ אַיְיעָרָ וְוָעָן.

אָ פְּתִיבָה וְחַתִּימָה טָבָה אָנוֹ אָ נָוֶת גַּעַבְעַנְטְּשָׁטָ יָאָר.

כח

פָּאָרְדוֹואָס מַאֲכָט מַעַן אָזָא טְרָאָסָק פָּוָן רָאַשׁ הַשְׁנָה אַיְן אַוְמָאָן?

שְׁאָלָה:

לְכֹבֵד דָּעָרָ רָאַשׁ יִשְׁכָּה שְׁלִיטָאָ.

אָזָה בֵּין נִישְׁטָה קִין בְּרָסְלָבְעָרָ חַסִּידָ, אַבְעָרָ אַזָּה בֵּין אַבְיסָלָ נָאָנֶט צָוָה
 סְפִּירִי בְּרָסְלָבָ אָנוֹ אַזָּה שְׁעַפְתָּ פָּוָן דָּעַם אַסְאָה חַזִּיקָ, בְּמִיחָד פָּוָן דִּי נְקָדָה
 זָהָאָנְגְּרִיאִיטָן צָוָה צָעַבְרָעָכָן פָּוָן נָאָרְנִישָׁטָ, אָנוֹ פָּוָן דָּעַם אַזָּה בֵּין אַזָּה טַיְעָרָ
 אָנוֹ חַשּׁוֹבָ אַפְּלָוָ וְוָעַן אַזָּה בֵּין אָנוֹ אַנְדָּרְנָעָ מְצָבָ. דִּי נְקָדָה וּוְעָרָט

עַצְתָּו

כיא

אמונה

כח

שטעראק אויסגעטסטע אין די ברקלב'ע ספֿרים און דאס גיבט מיר אפֿאך
סְוֹתָה. אָזֶן אָזֶן דִי דְבָרִי חַיּוֹק וְוָאֵס אָזֶן בֵּין זֶבֶחַ אָזֶן צְהָעָרָן פָּן אָזֶן
בְּמַעַט מְדִי יוֹם בְּיוֹמָה, וְוָאֵס דָּאָס גִּבְטָה מִיר חַיּוֹת אָזֶן אֲזֶן טָאגַן.

איַן זֶה וְוָאֵס שְׁטָעָרטָס מִיר אָפִיכָּל אַיְן בְּרָכָלָבָּה, אַיְן דִי גְּקוּדָה וְוָאֵס
מְשְׁטִיטִים אָזֶן דָּעַם אָוּזֶנְדָּעָר מִזְ פָּאָרָן קִין אָזֶן אָזֶן רַאֲשָׁהָה, לְוַתָּה
דִי בְּרִיטְקִיטִים אַיְן דִי וּוּיִיט-צָעַן וְוָאֵס הַעֲרָשָׂת בֵּין אָזֶן, דִי אָפְּגָנִיקִיטִים וְוָאֵס
אַיר הַאֲתָה צִי הַעֲרָן וְוָאֵס יַעֲדָר הַאֲתָה צִי זָאנָן, אַיְן צִי מַקְבֵּל זִין אָזֶן דָּעַר
וְוָאֵס אַיְן נִישְׁטָה פָּנְקָט אַיְן לְנִיעַ אָזֶן וְוִי אָזֶן, לְוַתָּה דָּעַם וְוָאֵלָת מַעַר גַּעֲפָאָסָט
פָּאָר אָזֶן נִישְׁטָה צִי מַאֲכָן אַן עַסְק אָזֶן מְקֻומָּת יָא אַדְעָר בְּנִישְׁטָה קִין אָזֶן.
אָזֶן שָׁעַם זִיךְ צִי זָאנָן, אַבְּעָר דָּאָס רַעַן אָזֶן פָּוֹן אָזֶן וְוָאֵלָת זִיךְ
מַעַר גַּעֲפָאָסָט פָּאָר אַנְדָּעָר חַצְרוֹת וְוָאֵס דַּאֲכָן מַעַר לְבָב צִי מַאֲכָן אָ
טְרָאָסָק, אַיְן נִישְׁטָה פָּאָר בְּרָכָלָבָּה.

אָזֶן פָּאָר נִישְׁטָה קִין אָזֶן אָזֶן רַאֲשָׁהָה וְוִילָאָזֶן הַאֲפָה אָנְדָּעָר
רַבִּי וְוָאֵס בֵּין אִים בֵּין אָזֶן אָזֶן רַאֲשָׁהָה, צִי מִינִינָת דָּאָס אָוּ מִינָנָצָע
עֲבוּדָה אָזֶן נָאָרְגִּישָׁת וְוּעָרְדָה? מִינִינָת דָּאָס אָזֶן אָזֶן הַאֲפָה נָאָרְגִּישָׁת מִינָנָת
רַבִּי
נְהַפְּנֵן אָפִילִי אָזֶן לְעַרְן וְיַגְעַן סְפֿרים אַיְן אָזֶן אָרְבָּעַת אָזֶן דָּעַם וְוּעַג?

יַשְׁרֵךְ מַח פָּאָר אִיעָר עַנְטָפָעָר.

תְּשׁוּבָה:

בְּעָזְנַת הָיְתָה - יְמֵן א' פְּרִשְׁתָה שׁוֹפְטִים, כ'ח מִנְחָמָ-אָב, שָׁנָת תְּשִׁיעַ"ז
לְפָרָט קָטָן

לְכֹבֵד ... נָרוּ יָאִיר

אָזֶן הַאֲפָה עַרְחָאָלָטָן דִּין בְּרִיוֹן.

דָּאָס וְוָאֵס דָו פְּרִעָנָסָט מִיר וְוָאֵס אַיְן דִי גְּנוּנָצָע זֶה פָּוֹן
פָּאָרָן קִין אָזֶן אָזֶן רַאֲשָׁהָה וּבָרוּ, דָו שְׁרִיבָאָסָט

מיר או פון איין זוית האסטי התהוקות פונעם הייליגן רבינ'ס ספרים, דאס איז מיטש דיין חיות וכו', און פון די אנדרע זוית פארשטייסטו נישט זואס מען רעדט אווי סאך פון פארן קיין אומאן.

זוויסן זאלסטו או דער רבוי האט גענאנט (היי מוחרן, סיון תה): "הרראש השנה שלוי עולה על הפל", ראש השנה ב"י מיר או גראעסער פון אלעט, "ויהי פלא אצל, מאחר שהמקברים שלוי מאמנים לי, ולמה לא יזהר כל האנשים המקרבים אליו שייחו בלם על ראש השנה, איש לא יעדר. כי כל ענן שלוי הוא רק ראש השנה", און עס איז מיר א ואנדער אויף די מענטשן זואס גלייבן אין מיר, און זי עגען מקורב צו מיר, פארנוואס זאלן זי נישט מודיע זיין פאר אלעטען או פען זאל קומען צו מיר אויף ראש השנה? קיינער טאר נישט פעלן, וויל מײן נאנצע זאך איז ראש השנה".

נאך האט דער רבוי גענאנט (היי מוחרן, סיון תה): "הרראש השנה שלוי היא הדוש גדול, והשם יתרברך יודע שאין קדבר זהה בירושה מאבותינו, רק שם יתרברך נתן לי זאת במתנה - שאני יודע מהו ראש השנה; לא מבעיא אפס בליך בוראי תלויין בראש השנה שלוי, אלא אפילו כל העולם בלו, תלוי בראש השנה שלוי", איך האב באקונטען א מותנה פונעם אייבערשטן או איך זויס זואס איז 'ראש השנה'; נישט נאר ענק, נאר די נאנצע וועלט איז געוואנדן אין מײן ראש השנה.

נָאֵךְ הָאָט ְׁדָעֶר ְׁרַבִּי גַּעֲזֹאָנֶט (עיי מַזְבָּרָה, סִפְרָה תְּהָ): "שִׁיכּוֹלִין אוֹ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מִה שְׁבָכֶל הַשְׁנָה לֹא הָיָה בַּאֲפָשָׁר שִׁיחָה לְהָם תְּקוּן בְּשָׂום אַפְּנִין, אֲפָלָה עַל פִּי בֶּן בַּרְאָשׁ הַשְׁנָה יִכּוֹלִין אֲפִילּוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אֲפָלָה עַל פִּי שְׁבָכֶל הַשְׁנָה אֲפִילּוּ הוּא בְּעַצְמוֹ זִכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה לֹא הָיָה יִכּוֹל לְתְּקוּנִים אֲכָל בַּרְאָשׁ הַשְׁנָה נִמְהָם יִכּוֹלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. בַּי אָמַר שַׁהְוָא עֹשֶׂה בַּרְאָשׁ הַשְׁנָה עֲנֵנִים וְתְּקוּנִים מִה שְׁבָכֶל הַשְׁנָה נִמְהָם אֲנָנוּ יִכּוֹל לְעַשּׂוֹת", רַאֲשָׁה הַשְׁנָה קָעָן אַיְדֵי יְעַדְן אַיְגָעָם הַעֲלָפָן, אֲפִילּוּ מַעֲנְטָשָׁן וּוְאַס אַיְדֵי קָעָן זַיִן נִישְׁטַט מַתְּקָנוֹ זַיִן אֲנָאַנְזִיאָר.

דָעֶר בְּרַסְלֶבֶר ְׁרַב ְׁרַבִּי אַהֲרֹן זִכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה אַיְזָעְקִיבְמַעַן צָוָם ְׁרַבִּי זָבְעָפָאָר ְׁדָעָם לְעַצְטָן רַאֲשָׁה הַשְׁנָה פָּאָר ְׁדָעֶר ְׁרַבִּי אַיְזָעְקָעָק - שְׁנָת תְּקֻעָה, אַזְנָעָט ְׁעַזְנָאָנֶט פָּאָרָן ְׁרַבִּי אַיְזָעְקָעָק אוֹ עַס אַיְזָעְקָעָק שְׁעוּרָ צָוָם ְׁרַבִּי זָבְעָפָאָר אַיְזָעְקָעָק רַאֲשָׁה הַשְׁנָה וּוַיְיַל ְׁעַר קָעָן נִישְׁטַט אַיְבָעָרְלָאָזָן זַיִן קָהִילָה, הָאָט וַיְהִי ְׁדָעֶר ְׁרַבִּי אַנְגָּעוּרְפָּן אַזְנָאָנֶט (עיי טַי מַזְבָּרָה, סִפְרָה תְּהָ): "וַיְהִי אַזְוִי זָאַל אַיְדֵי אַיְדֵי זָאַנְיָן, קַיְיָן גַּרְעָסָעָרָם דַעְרָפָן אַיְזָעְקָעָט פָּאָרְהָאָנָן, אַיְיָ אַנְגָּעָרָעָן גַּטְמָע יְוִידָן זָאַנְיָן נִיט אַזְוִי, אַיְזָעְקָעָט אֲגַשְּׂיאָ".

דַעְרָפָאָר אַז דַו שְׁרִיבְסָט מִיר אַז דִּין נָאַנְצָע חַיוֹת קוּמָט פָּוָן ְׁרַבִּי זָ, אַיְזָעְקָעָט שְׁרִיבְסָטָו מִיט אַזְוָא בְּרִיְיטְקִיָּט בָּאַיְלָוּ פָּאָרָן אַיְזָעְקָעָט אַזְוָא קָלְיִינְקָעְפָּלְדִּינָע וְאַהֲזָא אַז ְׁדָעֶר ְׁרַבִּי הָאָט גַּעֲהִיכְן פָּאָרָן דַעְרָפָן מַעַן פָּאָלָן, צִי מַעַן פָּאָרְשְׁטִיָּט

יא צי פֶּעָם פָּאָרְשְׁטִיטִיט נִישְׁטָן; גְּלִיבּ מִיר, פָּאָר יַעֲדָן אַיְגָעָם
אי שְׁנוּעָר צו פָּאָרָן אֹוִיפּ רָאַשּׁ הַשְׁנָה, בְּפֶרֶט פָּאָר אֵל
אַיְגָעָרְמָאָן וַיָּאָס לְאַזְתּ אַבְּעָר אַ וַיְיִבּ אָזְנְכָעָר אֵל עַס
בְּכָל נִישְׁטָן קִיְּין גְּרִינְגָּע וְאֵה, אַבְּעָר אַ מְעַנְטִישּׁ דָאָרָפּ יַיְה
מַאְכָן אַ פְּשָׂטְעָר חַשְׁבּוֹן; אָז אַיְהּ הַאָבּ גַּעַטְרָאָפּ אַ רְבִּי
וַיָּאָס אַיְהּ מִיר מַחְזָקָה, עַר שְׁטָאָרְקָטּ מִיר, עַר טְוִישָׁטּ מִיר,
עַר מַאְכָטּ מִיר לְעַרְגָּעָן אַזְנְכָעָן, עַר וַיְיִזְטָ מִיר אֹוִיפּ
אוּ אַיְהּ בֵּין נַאֲךָ יַא וּוּרְדָה, אוּ אַיְהּ הַאָבּ נַאֲךָ אַ תְּקָנָה, אַזְנָה
עַר גַּעַטּ מִיר עַצְוֹת אַוְיָפּ טָאגּ טְעַלְיכָן לְעַבָּן - אוּ עַר
הַיִּסְטּ קַוְמָעָן צו אַיְם אֹוִיפּ רָאַשּׁ הַשְׁנָה וּוּלְ אַיְהּ פָּאָרָן מִיט
מִסִּירָתּ נַפְשָׁה.

מוֹחָרָא"שׁ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה פֶּלְעָגָט שְׁטָעָנְדִיגּ יַאֲנָן, אוּ וּעַן
דָּעַרּ רְבִּי וּוֹאָלָט וּעַן נִישְׁטָן גַּעַתְּיָקָן אוּ פֶּעָם זְאָל
קוֹמָעָן צו אַיְם קִיְּין אַוְמָאָן אֹוִיפּ רָאַשּׁ הַשְׁנָה, וּוֹאָלָט עַר
גַּעַוְעָן דָּעַר עַרְשְׁטָעָר נִישְׁטָן צו פָּאָרָן; וּוֹיִיל עַס אֵל בְּכָל
נִישְׁטָן קִיְּין גְּרִינְגָּע וְאֵה צו פָּאָרָן, עַס אַיְשְׁוּעָר בְּרוֹתְנִיוֹת
וּבְנִשְׁמִיוֹת וּכְוֹ', אַבְּעָר אוּ דָעַר רְבִּי הַאָט גַּעַתְּיָסָן קוֹמָעָן
דָאָרָפּ פֶּעָם גַּיְינָן מִיט מִסִּירָותּ נַפְשָׁה.

עַס אַיְהּ נַאֲךָ נִישְׁטָן גַּעַוְעָן זְיִיט בְּרִיאָתּ הָעוֹלָם אַ אַדִּיק וַיָּאָס
זְאָל צִוְּאָנָן מִיט צִוְּוִי עֲדוֹת אוּ וּוֹעֵר עַס וּוֹעֵט קוֹמָעָן צו
זְיִין צִוְּן אַזְנָה גַּעַבָּן אַ פְּרוֹתָה לְאַזְדָּקָה לְזִכְוֹתּ אַזְנָה יַאֲנָן דִּי
תִּיקְוָן הַבְּלִילִי, אַפְּלִילִוּ אַם עַצְמָוּ וּגְבָרוּ חַטְאָיו וּפְשָׁעָיו וּוּעַט
עַר אַיְם אַ טּוֹבָה טָוָן אַזְנָה בַּיְהִי פִּיאָותּ וּוּעַט עַר אַיְם אַרְוִיסּ

שֶׁלְעָפָן פָּנוּ שְׁאֹול תְּחִתּוֹת (תֵּי מַתְרָ"ז, סִמְן רְנָה); מִמְּילָא דָאָרָף זַיְד אַ מְעַנְטָשׁ מַאֲכָן אַ פְּשׁוֹט' עָרַחַשְׁבּוֹן; אַיְד וּוֹיִס דָאָךְ בַּיִ מִיר וּוֹאָס אַיְדָה אַבָּא אַלְץ גַּעֲטָנוֹן; מְעַנְטָשׁ קָעַן מְעַנְטָשׁ פָּאָפָן, מְעַנְטָשׁ קָעַן מְעַנְטָשׁ אַיְסְנָאָרָן, אַבְעָר אַיְד וּוֹיִס דָאָךְ יָא וּוֹעַט אַיְד בְּנָי, דָא אַיְז דָא אַ רְבִּי וּוֹאָס הָאָת צִוְעָנָאָט אַו עָרַחַשְׁבּוֹן וּוֹעַט אַ טּוֹבָה טָוָן אָוָן עָרַחַשְׁבּוֹן מְתָקָנוֹ וַיַּיְן וּוֹעַר עַס קְוָמָט צָו וַיַּיְן צְיוֹן, וּוֹעַל אַיְדָה מִיר אַוְפְּהִיְבָן אָוָן פָּאָרָן צָו אַיְסָם. מְעַנְטָשׁ וּעַט קְלָאָר אַו וּעַן מְעַנְטָשׁ צָוָם רְבִּינָס צְיוֹן הַיְבָט מְעַנְטָשׁ אַז צָו לְעַבָּן מִיטָן אַיְבָעַרְשָׁטָן, מְעַנְטָשׁ אַז צָו לְעַבָּן מִיטָן הַשְּׁיבָה, אַפְּלִיו אֹא אַיְנָגָעָר וּוֹאָס אַיְז נְעַבָּעָה אַיְנָגָעָטָנָגָעָן בֵּי אַיְבָעָר וַיַּיְנַע אַוְיָעָרָן אַיְז עַבְרוֹת פָּנוּ פָּנָם הַבְּרִית - הַזְּאת גַּעַר לְבָטָלה רְחַמְנָא לְצָלָן, הַיְבָט שָׂוִין אַיְד אַז צָו הַאֲבָן הַרְהָרִי תְּשֻׁבָּה, אַיְז וּוֹאָס אַיְז בְּכָלְלָה דָּאָס וּוֹאָס דָו רְעַדְסָט אַזְוִי בְּרִיט אֹוְ פָּאָרָן אַוְיָפָן אַיְז אַ צְוָמָצָם?! וּוֹיְפִיל דָאָרָפָן מִיר וַיַּיְנַע צָוָם אַיְבָעַרְשָׁטָן אֹוְ מִיר זָאָלָן פָּאָרְעַכְטָן אַוְנָעַרְעָע מְעַשִּׁים וּוֹאָס מִיר דָאָכָן אַלְץ אַפְּנָעָטָן וּבָר?

דָעַר אַיְבָעַרְשָׁטָעַר זֶאָל הַעַלְפָן זֶאָלָסָט מְצָלִיחַ וַיַּיְן אַז אַלְעַ דִּינָע וּוֹעַגְן.

אַ פְּתִיבָה וְחַיִמָה טּוֹבָה אַז אַ גַּט גַּעֲבָעַנְטָשָׁט יָאָר.

כט

קען איד זיין א ברסלב'ער, און בליעבן א חסיד פון מיין רביה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם בל א גרויסן יישר פה אויף יעדרע דבר חיוק וואס איך בין זכה צו הערן פונעם ראש ישיבה, עס אווי מפש מהיה נפשות און עס איז מזראדיג שטארק מתק.

איך וויל פֿרְעָנֵן אַיִב צו קעגען זיין נאנט צום אַיְבָּעֲרַשְׁטָן מוֹ מעַן זיין אַ בְּרַקְלֶבֶרֶר חַסְדֵּי אָוֹן קוּמָן צום ציון פֿוֹן רְבִינַן אוֹיפֿ רָאֵשׁ קְשָׁנָה? אַדְעָר קְעָן מַעַן זיין נאנט צום אַיְבָּעֲרַשְׁטָן, וְזֶה מַעַן זיין מִיטֿ דִּי חַיּוּקִים פֿוֹן רְבִינַן, מַקְוִים זיין דִּי תְּקִנּוֹת פֿוֹן מַוְתְּרָאָשׁ אָוֹן בליעבן אַ חַסְדֵּי פֿוֹן מיין רביה? (וואס אווי נישט ברקלב?)

יישר פה.

תשובה:

בעורת ה' יתפרק - יומ א' פרשת שופטים, כ"ח מנחם-אב, שנות תשע"ז לרפט קטו
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דין בריוו.

דער רבֿי האט געיאנט (ליקשי טויהר"ג, חלק ב/ סימן צ): "וואס וויל
מען פֿוֹן מִיר, פֿאָרוֹאָס קְרִיגֶט מַעַן אוֹיפֿ מִיר? וְוַיַּל
איך וויל נאָר אַיִן זֶה - אַרְיִין בְּרַעֲגָעָן אַיִן יַעֲדָן אַיִגָּעָם
תְּפִילָה וְהַתְּבוֹדָרוֹת: אָז אַ מְעַנְטֵשׁ וְאַל רְעַדְן אַז שְׁמוּעָן
מִיטֿן אַיְבָּעֲרַשְׁטָן אָוֹן אַים דָּעַרְצִילָן אַלְעָם וְוָאַס גַּיִט אַרְיבָּעַר

אויף אים, און חכמיינו וברונם לברכה זאנן (פרקota ו): 'ברום זילת לבני אדם - אלו דברים העומדים ברומו של עולם, בגין' אדם מזולין בהם', און רשי זאנט דארט: 'פמאן ניד蒿 תפילה', תפילה אווי פון די הענטשע זאך אויף די וועטלט, אבער מענטשן שענגן אין דעם זיעיר מזולל, דערפאלר - האט דער רבוי געאנט - אווי מען מזול אין מיר, וויל אויך וויל נאר צורייך בראונגען מענטשן צום אייבערשטן'.

דער רבוי זאנט (שותות בר", סימן קבב): "מען קריינט נישט אויף מיר, נאר מען האט ויך אויסקנעהנט אַ מענטש, און אויף אים קריינט מען איך קריינט אויך אויף אואַ מענטש - זאנט דער רבוי - נואס טוט אונעלכע זאכן זואס טוינן נישט"; דאס הייסט אוווי, מענטשן וויסקן נישט זואס ברסל'ב איז, מען מיינט או דאס אווי אַ פלאץ פון משוגעים, מטילא, אַ קליגע טאטש מאכע ווילן נישט או זיעיר קינד זאל ויך דריינען אויף אַ פלאץ פון משוגעים, און ליידער איז בראסל'ב אליענס שענגן דא מענטשן זואס זי זענגן נורם או מען זאל מזאָ האבן פון ברסל'ב. דער רבוי זאנט (ליקוטי מוהר", חלק א', סימן ט) אַ עס זענגן דא מענטשן זואס דורך זיעיר מענטשים און זיעיר דיבורים זענגן זי נורם או מענטשן זאלן ויך דערווייטערן פינעם צדיק; בפרט די גויאָ אַנשיקגעיש פון ג', נח" זואס או זיעיר שטארק מבוה דעם רב'ין, און מענטשן מיגען או דאס אויז בראסל'ב; די מענטשן זענגן נורם או אַנדרער מענטשן זאלן נישט קעגען מוקרב זענגן צום הייליגן רב'ין, זואס מען דארפ ויך זיעיר חיטן פון דעם, אוווי ווי דער רבוי זאנט (ספר

המורות, אוות צדיק, סימן ט): "מי שאוהב את הצדיק אדריך לשמר את הצדיק שלא יצא עליו שם רעה".

דעראפער זאלסטי נישט קווקן אויפ קייןעם: זיך זיך מחקן מיטן היילן רבינס עזות, לערן און דאונן, און יעדע זאך וואם עס גייט ארייבער אויפ דיר דערציזל פארן איבערשטן, אווי וועסטוי מצליה ווין. פארשטייט זיך או דו דארפסט זיך נישט קריין מיט דיין משפהה און קייגער דארפ נישט וויקן או דו ביסט זיך מתייה מיט דיא ספרים.

דעראפער זאלסטי נישט קווקן אויל העלפן זאלסט מצליה ווין און אלע דיענע ווועגן.

א בתיה וחתימה טובאה און א נוט געבענטשט יאר.

יישר כח פאר אייער ענטפער,
איך ליעיד אבער נאכאלץ פון מײַן מאו.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אייער בריוו (מקtab כא): עס געבט מיר מורה'ן אפאך חיוק, און איך וועל וווײַטער ממשיך ווין צו מתרפל ווין אווי וו איר האט מיר געשריבן.

איך האב שווין פרובייט און א שיעור מאל צו דערן צו מײַן מאן, און איך האב אים שווין געניאט און איך קען שווין נישט אַנְגִּין אווי מערכן.

ווען ער זעם או איך מײַן מײַן פֿוֹלְסְטִין עֲרֵנְסְפּֿקִיִּים או איך נײַ אַים אַיבָּעֶרְלָאָזָן,
דְּעַמְּאַלְטָן זָאנְטָ ערְמִיר צָו או ער גִּינִּיט וְזָהָרְבָּעְסָעָרָן, אַבְּעָר דָּאָס חַאלְטָ
אָן בְּלוֹזָ פָּאָר עַטְלְכָעַ טָעַנָּה, אָן דְּעַרְגָּאָה גִּינִּיט אַלְעָם צָוְרִיק צָוְם אַלְפָן.

עַס מַאְכָן וְזָהָרְבָּעַט וְאָס אַיך וְזָוִין פָּאָר צָעַר אָס וְזָוִיפָּאָג, אָס דָּאָס
רִוְרִט אַים נִימָאָמָל דָּאָס מִינְדָּעְסְטָע, פָּאָרְקָעְרָט, ער וְזָאָרְנָט מִיר אַו אַזְּבָּ
הַעַר אַיך נִישְׁתָּאָזְבָּ צִי וְזָוִינָעַן זָעַט ער מִיר אַרְזְוִיסְוָאָרְפָּוּן פָּוּנְפָּעְסְטָעָר,
אַדְעָר לִיְּגָן טָעַפָּ אַזְּבָּ מִין מְוִיל אַו דִּי שְׁבָנִים זָאָלָן נִשְׁתָּה הַעֲרָן וְזָהָרְבָּעַט
וְזָוִין, ער זָאנְטָ מִיר אַו עַס אַינְטְּרָעְסְּקָרָט אַים נִשְׁתָּה צָו הַעֲרָן וְאָס בְּאַדְעָרָט
מִיר.

נָאָך אָא אַזְּבָּרוֹךְ בְּאַרְזָאִינְטָ ער וְזָהָרְבָּעַט זָאנְטָ מִיר צָו אַו דָּאָס
זָעַט מַעַר נִשְׁתָּה פָּאָסִירָן, אַבְּעָר קִיְּזָן שְׂוִים פָּאָרְבָּעְסָעְרוֹנוֹן הַאָלָט אָן פָּאָר
לְאָנָּגָן.

אַיך בְּעַט וְזָהָרְבָּעַט בַּי אַים אַו אַיך וְזָוִיל פְּרָוְבִּירָן צָו אַרְבָּעָטָן מִיט אַים צָו
זָעַן וְזָהָרְבָּעַט מִיר קָעְנָעַן לְעַפְּנִין שִׁין צְוָאָמָעָן, אַבְּעָר אַיך מוֹ שְׁפִירָן אַו
ער אַיך דָּא מִיט וְזָעַם צָו אַרְבָּעָטָן, אַבְּעָר ער טָעַנָּה/עַט אַיך פָּאָרְשָׁטָי
פְּשָׁוֹט נִשְׁתָּה פָּוּנָן וְאָס פָּאָר אַעֲרָצְיאָנוֹג ער קוּמָטָן, (זִין טָאָפָע פְּרָטָן וְזָהָרְבָּעַט
נִשְׁתָּה אַזְּבָּ פְּבָעָר וְזָהָרְבָּעַט וְזָהָרְבָּעַט...) אָן ער וְזָוִיל שְׁפִירָן אַיך קָאָב אַים לִיבָּ
מִיט אָן אַתְּבָּה שָׁאָנָה תְּלִיָּה בְּדָרְבָּר, נִשְׁתָּה קִיְּזָן חִילּוּק וְזָהָרְבָּעַט
וְזָהָרְבָּעַט, וְזָוִיל בַּי וְזָיְעַ עַלְפָעָרָן הָאָת ער דָּאָס קִיְּנָמָל נִשְׁתָּה בְּאַקְוּמָעָן;
אַבְּעָר וְזָהָרְבָּעַט אַיך מַעְנָלָקָה לִיב צָו דָּאָפָּן אָא מַעְנָטְשָׁה?

אָן נָאָס הַיִּסְטָן ער וְזָיְעַ אַפְּיָנָעַר מַעְנָטָשָׁן, אָן וְזָעַן מִר זָעְנָעַן צְוּוֹשָׁן
מַעְנָטָשָׁן פִּירָט ער וְזָהָרְבָּעַט אַיך טָוּשָׁן וְזָהָרְבָּעַט אַיך זָוִיל זָוִיל מַאָן.

מַעַן זָאנְטָ אַו בְּרוּעָן בְּאַרְמָאָגָן דִּי בְּחֹות צִי טְוִישָׁן וְאָבָּן, אָן מִין מַצְּבָּ,
וְאָס קָעָן אַיך טָוּן אַו זָאָבָן זָאָלָן וְעוֹרָן בְּגַעֲסָרָעָן? נָאָך אַזְּוִיפָּל פְּוּקְטָעָן
הַבְּתוּחוֹת, וְאוֹזָאָל אַיך שְׁמַעְלָן דִּי לְגַנְגָּע אַו דָּאָס אַיז עַס?

יְשִׁיר כְּמָה פָּאָר אַיְיָעָר עַנְטָפָעָר.

תשובה:

בגערותה ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ב' דראש חוץ אלול, שנות תשע"ז
?פלרט קטן

מורת ... תחיה

איך הָאֵב עֲרֵה אֶלְעָזָר אִיּוֹר בְּרוּז.

שלמה המלך זאגט (משל לד. א): "חכומות נשים בונתה ביתה,
ואלה ביריה תתקנסנו", א קלוש פורי בית אויף
AIR שטיב, און א נארישע פורי עברהעט עם מיט אויר
איינגענע הענט; וויסן זאלט AIR או פרויען האבן זיער גרויסע
POCHOT איז זיך וואס זי קענען ניזן אויפציגשטעלן זיער שטוב,
און איז איז פארקערט - Pochot צו חרוב מאין זיער שטוב;
דער פראבלעם איז או די פרויען וויסן נישט זיער פוחות.

א פורי מיט שלן ווארט אפ AIR מאן מיט א שמיעיכל; זי
שרירות נישט אויף אים, נאר פארקערט - זי הייבט אויף
זיין מוט איז געבט אים גוטע ווערטער. בפרט זען דער מאן
מווטשעת זיך מיט פרנסה און ארבעט שעור, ווארט זי אים
אפ מיט א שמיעיכל זען ער קומט אהיים אפגעמאטשעט,
אווי זי דרי ערליך פרויען האבן געטען איז מצרים. די היילגע
חכמים דערציילן (סודה יא) או די איזן איז מצרים האבן
געארבעט זיער שעור און זי האבן נישט געהאט קיין בה
פאר גאנישט, זי האבן בכלל נישט געוואולט אהיים קומען,
און ווער רעדט נאך פון האבן קינדרער וכ' וכ', זיער קאפ
אי געוווען אויסגעברענט פון ארבעטן אווי שעור, זי געגען
געוווען שמוציאג פון די פעלד ארבעט וכ' וכ', וואס האבן

די פְּרוֹיָעֵן - די נְשִׁים אֲדֻקָּנִיות גַּעֲטָוֹן? זַי וְעַגְעָן אֲרוֹים אֵין פָּעֵלֶד צַו זַיְעָרָע מַעֲגָנָר, זַי הַאֲבָן מִיטְגָּעָרְבָּעָנָט וְוַאֲסָעָר, אֵין יַעֲדָע פְּרוֹי הַאֲט אֲפָגָנוֹוָאַשָּׁן אַיר מַאַן, אֵין דָעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָעַר הַאֲט גַּעֲמָאָכָט אַנְסָ אוּבָשָׂעַת זַי וְעַגְעָן גַּעֲנָאָגָעָן שְׁעָפָן וְוַאֲסָעָר אֵיז אַרְיָין גַּעַשְׁוּיְמָעָן קְלִינְיָע פִּיש אֵין זַיְעָר קְרִינְל, אֵין דָאָס הַאֲבָן זַי גַּעֲגָעָבָן פָּאָר זַיְעָר מַעֲגָנָר; די פְּרוֹיָעֵן הַאֲבָן גַּעֲרָעָט שִׁין צַו זַיְעָר מַעֲגָנָר, מִיטַּ לִיבְשָׁאָפָט, אָוֹי וְעַגְעָן זַי גַּעֲוָעָן צַוְאָמָעָן וּבָוָי וּבָוָי אֵין אָוֹי אַיְז אֲרוֹסָגָעְקָוָמָעָן כָּלְלָיְשָׁרָאֵל. זַעַט מַעַן די כָּחַ פָּוָן אִידְיָשָׁע פְּרוֹיָעֵן וְוָאָס אֵין זַיְעָר וְכָוָות אֵיז מַעַן אֲרוֹים פָּוָן מַצְרָים, אֵין זַיְעָר וְכָוָות וְוַעַט מִשְׁיחָה קוֹמָעָן.

זַעַט דָעַר מַאַן זַעַט זַי וְיַיְבָּא אֵיז גַּטָּט צַו אִים, זַי שְׁמִיכְלָט צַו אִים אֵין זַי וְוַיְיַזְט אִים לִיבְשָׁאָפָט, וְוַעַט עָר צְוִירִיק וְוַיְיַזְט לִיבְשָׁאָפָט אֵין עָר וְוַעַט אַלְעָם טָוָן פָּאָר זַיְיָן וְיַיְבָּא. דָעַר פְּרָאָבָלָעָם אֵיז נָאָר אוּ יַעֲדָעָר וְוַאֲרָט אוּ דָעַר אַנוּוּיְטָעָר זַאָל קוֹדָם אֲנָהִיְבָּן צַו וְוַיְיַזְט לִיבְשָׁאָפָט, יַעֲדָעָר וְוַאֲרָט צַו זַעַט וְעוֹר עַס הַיְבָט אָן קוֹדָם צַו גַּעֲבָן גַּטָּט וְעוֹרְטָעָר - אֲפִילּוּ מַעַן אֵיז נָאָה פְּאָרוּוּיְטָאָט וּבָוָי, די וְיַיְבָּא וְוַאֲרָט אוּ דָעַר מַאַן זַאָל אֲנָהִיְבָּן רְעַדְן שִׁין צַו אַיר, זַי מְרָאָכָט: 'אָוֹב מִין מַאַן וְוַעַט רְעַדְן שִׁין צַו מִיר אֵין עָר וְוַעַט מִיר אַיְבָּעְבָּעָן, דָעַמָּאָלָט וְוַעַל אַיְךְ אִים גַּעֲבָן לִיבְשָׁאָפָט'; (בְּאַמְתָּה אֵיז זַיְעָרְבָּט, וְוַיְלָא אָוֹי וְוַאֲלָט טָאָקָע גַּעַדְאָרָפָט זַיְיָן, אֵין דָעַר מַאַן זַאָל זַיְיָן דָעַר וְוָאָס בְּעַט אַיְבָּעָר אֵין מְאָכָט פְּרִיְילִיךְ זַיְיָן וְיַיְבָּא). אֵין דָאָס עַלְבָּע אֵיז פְּאָרָקְעָט, דָעַר מַאַן וְוַאֲרָט אוּ זַיְיָן וְיַיְבָּא זַאָל

אִם וַיֵּין לִבְשָׁאָפֶט, עַר מְרָאָכֶט: אֹוֵיב אִיךְ וּוָעַל אֲהַיִם
קוֹמָעַן אָנוּ מַיִין וַיֵּיב וּוּעַט זַיִן שַׁיִן אַנְגָּעָטָן אָנוּ מִיר אַפְּוֹאָרֶטָן
אוֹוֵי וַיֵּי אַין שְׁנָה רַאֲשָׁוֹה, מִיט אַשְׁמִיכָל וּבוֹי וּוָעַל אִיךְ
זַיִן גּוֹט צַו אַיר, לְמַעַשָּׂה שְׁטָעַלְט וַיֵּה אֲרוֹסִים אוּ בִּירְעַ שְׁטִיעָן
אָנוּ וַוְאָרֶטָן, אָנוּ דָּעָרְוַיְיל גִּימַט אַרְכְּבָעַר בְּמַה וּבְמַה שְׁנִים
וְוָאָס מַעַן לְעַבְט אָפְּ אַלְעַבְנָן מִיט אַשְׁנָה אַזְוִישָׁן זַוְּה.
זַעַן אַ פְּרִי וַוְאָלָט בְּאַמְתָּה גַּעֲוָאָלָט הַאָבָן אַ גּוֹט לְעַבְנָן,
וַוְאָלָט זַי אַינְעַוְעַסְטִירָט אַבְּיָסָל; זַי וַוְאָלָט אֲרוֹסִים גַּעֲנָאָגָגָעָן
פָּנִי אַיר וּוּגָג אָנוּ מִיט אַיר חַבְמָה אַיְבְּעַרְגְּעַדְרִיקָט אַיר מָאָן
פָּאָר מַעַר אַ בְּעַסְעָרָעָ מַעַנְטָש.

חַבְמָיָנָה וּבְרוֹנָם לְבָרְכָה דָּעָרְצִיְּלָן (חַפְדָּה לְבָ): אָו דָעַר גַּרְזִיסְעָד
קִיְּסָר אַלְפְּסָנְדָר מַזְקָהן אַיִן אַמְּאָל אַנְגָּעָקָומָעָן זַו אַ
שְׁטָאָט פָּוּן פְּרָוִיָּעָן, עַר הַאָט גַּעֲוָאָלָט מְלַחְמָה הַאָלָטָן מִיט
זַיִן, אָנוּ זַי הַאָבָן מִיט וַיְיָעַרְעַחְמָה אִים אַיְבְּעַרְגְּעַבְעָטָן. זַי
הַאָבָן אִים גַּעֲמָאָכָט אַשְׁיַּעַנָּה קְבָּלָת פָּנִים אָנוּ אִים גַּעֲרַעַנְט
שְׁטִיקָעָר נָאָלָד, אָפְּיָלוּ דִי בְּרוּוִיט אַיִן גַּעֲוָעָן פָּוּן נָאָלָד אָנוּ
דָּאָס הַאָט גּוֹרָם גַּעֲוָעָן אַו עַר הַאָט זַי אַפְּגָנָלָאָט אָנוּ נִשְׁטָ
מְלַחְמָה גַּעֲהָאָלָטָן מִיט זַיִן וּוּעַן עַר אַיִן אַוְעַק גַּעֲנָאָגָעָן פָּוּן
דָּאָרָט, הַאָט עַר גַּעֲהִיקָּן אַוְיָף שְׁרִיְּבָן אַוְיָפָן טַוְיָעָר פָּוּן שְׁטָאָטָן:
”אַנְּאָא אַלְפְּסָנְדָרוֹם מַזְקָהן הַוִּיחָיִת שְׁטִיאָ, עַד דָּאָתָתוֹ לְמִהְנִית
אַפְּרִיקִי דְּנִשְׁיָא, וַיְלִיפְתָּח עַצְהָ מִן נִשְׁיָּא”, אִיךְ אַלְפְּסָנְדָר מַזְקָהן
בֵּין גַּעֲוָעָן אַ שׁוֹטָה בֵּי אִיךְ הַאָבָן גַּעֲטָרָאָפָן דִי קְלָוִגָּעָ פְּרָוִיָּעָן,
אָנוּ זַי גַּעֲלַעַנְטָן פָּוּן זַי וַיֵּה אַזְוִי זַו זַיִן קְלָגָן: זַעַט מַעַן פָּוּן
דָּעָם, אַוְיָב מַעַן הַאָט סְבָלָנוֹת, מַעַן אַיִן גַּרְיָתָן זַו אַרְבָּעָטָן

און אום נוארטן, קען מען איבער דריינען אפילו דעם
שטערקסטען מענטש.

דעראפאר זאלט איר זיך אַנְשְׁטַרְעֶנֶגֶן צו מתק זיין איעזר
מאן און אים ווייזן ליבשאפט און איר וועט זען
ויזוועז ער וועט אייך צוריק ווייזן ליבשאפט: שלמה המלך
יאנט (משל כי, ט): "במים הפנים לפנים, בן לב הארץ לאדם",
וען מען קויקט ארין און ואסער מיט א שמיכל' דינע פנים
ועט מען צוריק א שמיכל, און ווען מען קויקט ארין מיט
א ברונז' דינע פנים וועט מען צוריק א ברונז' פנים; אווי אווי
דערא מאן מיט זיין ווייב - ווייזן מען פריט זיך אויס צו
יענען, אווי פריט מען זיך צוריק מיט דיר.

אייך שרייב אייך דא א קליענע תפילה וואס איר זאלט בעטן
בי קדרקת הנרות: "רבונו של עולם, אייך בעת דיר זעיר,
העלף מיר און געב מיר קונדר ערליכע זיין ערליך אייך
אונ גאר פון דין זילן, געב מיר קונדר וואס זעלן לערגען,
קונדר ערליכע וואס זעלן דאנועגען און זיך פירן ערליך. רבונו של
עולם, העלף מיר או אייך זאל זיין פריליך און אייך זאל האבן
א פרייליכע שבת. העלף מיר או פון מאן זאל זיין גוט צו
מיר און אייך זאל זיין גוט צו אים, מיר זאלן זיך ליב האבן
אונ מיר זאלן איינעם דעם צויזען מבבד זיין. הייליגער באשעבער
קור צו פון צערראכענע הארץ, אייך זויל און ערליך מאן,
פון מאן זאל רעהן שיין צו מיר און ער זאל האבן א געפיל
צו מיר. ער זאל גיין און של דריי מאל א טאג דאנועגען און
ער זאל לערגען די הייליגגע תורה. הייליגער באשעבער, העלף

מיר או איך זאל מצליח ווין בוכות די היילגע צדיקום זואם האבן זיך מסור נפש געוווען פאר דיר, און בפרט דער היילגען רבי - רבינו נחמן בן פינא זבוחו יונע עליינה, און רבנן אליעזר שלמה בן מלכה זבוחו יונע עליינה אמן". און ליגט צו אייערעד איזענע תעפילה, וויל תעפילות זואם מען זאנט אויף די איזענע שפראך און תעפילות זואם מען בעט פאר זאכן זואם טומז וויאן אויזער חשב איזבן אין הימל.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח ווין אין אלע אייערעד זוענן.

א בתיבה וחתימה טוביה און א גוט געבענטשט ער.

לא

מעג מען זאנן לקוטי תעפלוות אום שבת? איך זע נישט איז
משניות זאל מיר העלפן איז שלום בית.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך באדאנקען פאר אייערעד חיווק שיעורים און הערליךע
גינזינן.

שאלה א', און ספר ליקוטי תעפלוות איז דא אסאך תעפלוות אויף ענני
גשימות, איז פיין שאלה צי מען מען עס איך זאנן שבת וויל עס איז
נישט געשפאק אויסציאן זוען מען זאנט די תעפילות בפער. און די פוסקים
- לוזט וויפיל איך ווים - איז נישט אווי קלאר די חלבת. און לאמר
זאנן או מען טאר נישט. צי זועט העלפן היפך בוניה נישט יוצא צו זיין

עַצְתָּו

לא

אמונה

כח

די מזוזה פון תפלה, אַךְעֲרֵב נָאָר אִינְיָן הָאָבָן או די תפלה זאל חל זיין גאנָך שְׁבָתָה. אָנוּ וּוֹאָס וּוֹעַט וּוֹין אוּבָּמָעַן דָּאָט דָּאָס אִינְיָן וּוֹעַן מָעַן וְאַנְטָּה די תפלוות בי אלקי נְזֹר צַי עַס וּוֹעַט היְקָן אַחֲפָסָק.

שְׁאָלָה ב', לְגַבֵּי שְׁלָום בֵּיתָה; אִינְיָנָר וּוֹאָס בְּעַט יְעַרְן פָּאָג דָּעַם רְבָּנוֹ שֶׁל עַזְלָם, אֲפִילּוּ עַטְלִיבָּכָּמָאָל אַטָּאָג, עָר זָאָל הָאָבָן שְׁלָום בֵּיתָה, אָנוּ עָר הָאָט שְׂוִין אָוִיסְגָּעָאנְטָט בְּמָה פְּעָמִים שְׁשָׁה סְדָרִי מְשָׁנָה (וּוֹאָס עָר הָאָלָט עַס אָן צַי זָאָנָן וּוּבְאָלָד עָר הָאָט אָוִיך אַצְּיל פָּוּן יְעַנְּגָע וּוּעַלְט אֲפִילּוּ עָר וּוֹעַט נִישְׁטָמָן אָוּלְעָבָן גְּרוֹיסְעָשׂ שְׁנָיוּסִים וּוֹאָס צְוָלִיב דָּעַם דָּאָט עָר אָגְגָעָהָיְבָן צַי (זָאָנָן מְשָׁנָה), אָנוּ עָר אִי שְׂוִין גְּעוּעָן בֵּי רְבָּנִים אָנוּ טְעַנְּאָפִיסְטָן אָנוּ גְּעוּהָעָרֶת מְעֻרְעָרֶעָשׂ שְׁיַעֲרוּסִים אָנוּ גְּעַקְוִקְטָן מְעֻרְעָרֶעָשׂ סְפָרִים פָּוּן שְׁלָום בֵּיתָה, אָנוּ דָּאָק הָאָט עָר נִישְׁטָמָן קִיְּינָן שְׁלָום בֵּיתָה, אָנוּ וּוֹעַט עָר הָאָט יָא הָאָלָט עַס נִישְׁטָמָן צַי לְאָנָג, אָנוּ עָר הָאָט שְׂוִין גְּרוּעָסְעָרֶעָשׂ קְנִירָעֶר, אָנוּ די שְׁאָלָה וּוּי לְאָגָן זָאָל עָר אָנְהָאָלָטָן אָוּזָן צַי לְיִידָן? אָיִ דָּאָס די רְצָוָן חַשְׁמָן וְרַבְּרָה צַי בְּלִיבָּפָן אָנוּ לְיִידָן אַדְרָה וּזְקָעְטִילָן?

וַיַּשְׁרַׁ פָּמָה פָּאָרְן אָוּעָקָגָעָבָן אִיעָרָשׂ פְּיִיעָרָעָשׂ צִימָט צַי עַנְטָפָעָרָן די שְׁאָלוֹת.

תְּשִׁוְּבָה:

בְּעֹזֶרת ה' יְתִבְרָךְ - יּוֹם ד' פְּרַשְׁתַּ שׁוֹפְטִים, ב' דָּרָאָשׁ חֹדֶשׁ אַלְיל, שָׁנַת תְּשִׁעַ"ז
לְפָרָט קְטָן

לְכֹבֵד ... נְרוּ יָאִיר

אַיְּךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּין בְּרִיוֹו.

דָּאָס וּוֹאָס דָו פְּרַעְגָּסְט צַי מָעַן מָעַן זָאָנָן לְיקָוּטִי תְּפִילֹות
אָסָם שְׁבָת וּכְוֹ.

מוֹהָרָא"שׂ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה זָאָנָט (עַזְנִים שְׁאָלוֹת וְתְשִׁבּוֹתָה בְּרַכְלָבָן, סְפָן אַ
קְמוֹנָה ג' קְזָנָה וּעוֹד) אוּ שְׁבָת מָעַן מָעַן זָאָנָן לְיקָוּטִי

תִּפְלִילֹת, אָווִי אַוְיךְ מַעֲגֵן מַעֲן וַיֵּד מְתֻווֶּה וַיַּיְן שְׁבַת בְּשֻׁעַת
מַעֲן אָיוִז וַיֵּד מְתֻבּוֹדֵד צָוֵם אַיְבָעַרְשָׁטֵן, וַיַּיְלֵךְ עַם וּעֲרָטָ
גַּעַפְסָקְנַט (שְׁלֹחַן עֲרָקָה אָוֹתָה מִים, סִפְרָן רְפָת, בְּטוּרָה וְהַבָּשָׂרָף קְפָנוּ בָּ) אָוִ
אוֹיב אַיְגָנָעָר הָאָט הַנָּאָה וַעֲן עַר וּוַיְינָט, עַר שְׁפִירָת וּיְעָרָ
נוֹט נָאָקָן וַיֵּד אַיְסָרָעָן וַיַּיְן הָאָרֶץ צָוֵם אַיְבָעַרְשָׁטֵן, אָוֹן טָוָת
תְּשֻׁבָּה וּבָוּ - מַעֲגֵן עַר וּוַיְינָעָן שְׁבַת, וַיַּיְלֵךְ דָּאָס אָיו וַיַּיְן עַזְנָגָ
שְׁבַת. בְּרָסְלָבָעָ חַסְדִּים פִּרְזָן וַיֵּד טָאָקָע צָו זָאָקָן לִיקְוָתִי
תִּפְלִילֹת שְׁבַת, וַיִּזְעַגְנָעָן וַיֵּד מְתֻבּוֹדֵד אָוֹן דָּעַרְצִיְּלָן אַלְעָם
פָּאָרָן אַיְבָעַרְשָׁטֵן.

שְׁטָאָרָק דִּיר וּוַיְיטָעָר בְּלִמְוֹד מְשָׁנִיות; עַם שְׁטִיטִיט אַין תְּקִניִּ
וּנְהָר (הַקְּרָמָה ה). אָוִ דִּי רְאַשִּׁי תִּבּוֹת פָּוּן וּרְעִים
מְזָעֵד נְ'שִׁים נְ'יָקָן קְדָשִׁים טְהָרוֹת, אָיו "זָמָן נְקָטָה"; הָאָבָ
אַיְיךְ גַּעַנְעָרָט פָּוּן אָבְרָסְלָבָעָרָ חַסְדִּים פְּשָׁתָה, אָוִ אַיְגָנָעָר וּוְאָסָ
לְעָרָגָט מְשָׁנִיות הָאָלָט דִּי צִיְּתָ אַין דִּי הָאָנָט - "זָמָן נְקָטָה",
וַיַּיְלֵךְ וַעֲן עַר הָאָט אָוֹן אַיְבָעַרְגָּעָ מִינָּטָה, בְּאָפְטָ עַר אָרִין
נָאָקָה אָפְרָק אַין נָאָקָה אָפְרָק, אָווִי נְזָטָ עַר אָוִס וַיַּיְן
צִיְּתָ.

מוֹהָרָא"שׁ פְּלָעָגָט שְׁטָעָנְדִּיגָּ זָאָגָן: "וַיִּי אָווִי מַעֲגֵן קָעָן וּוַיְסָן
אוֹיפָ אַיְגָנָעָם צִי עַר דָּרְיִיט וַיֵּד אַין חִיכָּל הַקּוֹדֶשׁ?
אוֹיבָ צָעֵט מַעֲן אִים שְׁטָעָנְדִּיגָּ מִיטָּ אַמְשָׁנִיות אַין דִּי הָאָנָט,
אַין אָסִיְּן אוּ עַר דָּרְיִיט וַיֵּד אַין חִיכָּל הַקּוֹדֶשׁ".

לְגַבֵּי שְׁלוֹם בֵּיתָן: וּוַיְסָן זָאָלְסָטָו אוּ שְׁלוֹם בֵּיתָן וּוַיְעַגְנָט וַיֵּד
אַיְגָנָעָם מָאָן, אָוֹן אַפְּלָו אַיְגָנָעָר הָאָט אָפְרָיָ מִיטָּ

עַצְתָּו

לא

אמונה

כמו

שׁוֹעֲרָעַ נָאָטוֹרָן אִיז אַוְיךְ מַעֲגָלָךְ פָּאָרֶן מָאָן אַיר אִיבָּעָר צַי
דָּרְיֵעַן, אַוְויְ וַיְיַבְמַנְיוּ זְבָרוֹנָם לְבָרְכָה דָּרְעָצִילָן (עַבְדָּה וְהָ
לְפָ): "מַעֲשָׂה בָּאָשָׂה אַתָּה שְׁנִיאָת לְחָבָר, וְהִתְהָ קֹשְׁרָת לֹו
תְּפִלְיָין עַל יָדוֹ, נִשְׁאָת לְמוֹבָסָ - וְהִתְהָ קֹשְׁרָת לֹו קְשָׁרִי
מוֹבָסָ עַל יָדוֹ", עַס אַיז גַּעֲזָעָן אַ פָּרוֹי וּוְאָס הָאָט חַתְנָה
גַּעֲהָאָט צַי אַ תְּלִמְיד חַכְּמָן אָוָן וַיְיַהְיָה הָאָט וַיְיַהְיָה גַּעֲהָאָט צַי
יעַדְן פָּאָג וַיְיַהְיָה תְּפִלְיָין, שְׁפָעָטָר הָאָט וַיְיַהְיָה גַּעֲהָאָט צַי
אַ גַּנְבָּ, אָוָן וַיְבָלָעַט אַיְם הַעֲלָפָן מִוְתָּ וַיְיַגְעַל עַבְטָעַ מַעֲשִׁים;
וְעַט מַעַן פָּוּן דָּעַם אַ פָּרוֹי גַּיִיט נַאֲךְ אַיר מָאָן, אוֹ דָעַר
מָאָן וַיְיַסְטָ וּוְאָס אַ פָּרוֹי וּוְילָ, אָוָן עַר וַיְיַסְטָ וַיְיַבְמַן אַיז
רַעַד צַי אַיר - וְעַט אַיְם וַיְיַן וַיְיַבְמַן גַּיִיט.

דָּרְעָפָאָר בָּעַט אַיךְ דִּיר וַיְיַעַר זָאָלְסָט פָּוּן יַעַצְטָ אָן וַיְיַן
נַאֲבָנְעִינָג, אָוָן וַיְיַן אַ "גַּעֲבָעָר", זָאָלְסָט נַיְשָׁט
אוֹפְּהָעָרָן צַי גַּעַבָּן גַּטְעַ וַיְעַטְעַר פָּאָר דִּין וַיְיַבְמַן,
וּבָה וַיְיַן אַוְ דָעַר אַיְבָעָרְשָׁטָעַ וְעַט רַוְעַן בֵּי דִיר אַין שְׁטוּב,
אָוָן אַוְ דָעַר אַיְבָעָרְשָׁטָעַ אַיז אַין שְׁטוּב אַיז שְׁזַיְן דָא אַלְעַ
בְּרֻכוֹת, דִּירְכְּדָעַם וּוּסְטוּ מַצְלָה וַיְיַן אַלְעַ דִּינְגָעַ וּוּעַן.

אַ בְּתִיבָה וְתִתְיַמָּה טֹבָה אָוָן אַ גַּטְעַ גַּעֲבָעְנְטָשָׁט יָאָר.

לְבָ

גִּין צו א טערעפֿיסט; א קינד זומס מאכט מחלוקת.

שְׁאַלְתָּה:

לְכֹבֵד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָאָה.

איך ה' עיר אוים ד' חיזוק יומי פון איך און דאס אוי פור זיעער מתחיה.
לעכטנס האב איך אבער געהרטן אין חיזוק יומי זומס איר רעדט
אונטקען טערעפֿיסטן ובדומה, איר זאנט או זען מען האט א פראבלען,
א פחד, א פאכיען, זאל מען נישט גין צו פסילאן און טערעפֿיסטן
ובדומה, מען זאל נאר לויין צום אייבערשטיין, זומס ער בעט נישט קין
געלט פאר דעם.

מיין פראנגע אוי זומס אוי זען עם קומט צו א פיזישע קרענץ, זען
איינער האט ויך אונגעטען ד' האוט, אונפארן ד' פים, אדרער האט מען
איס דיאנג'וירט מיט ד' ביטערע מחללה רחמנא ליצלאן, זאל ער דעמאלאט
איך נישט גין צו א דאקטער זיך היילן? זאל מען אים אויך אונן אוי
ער זאל נאר לויין צום אייבערשטיין? מען דארף דאך מזע עפֿעס השתרלוות.
אויך לאך לבאורה אויך ד' זעלבען זאך בי גייסטישע קרענץ, פארזואם
זאל מען נישט מזע השתקלוות און גין צו א טערעפֿיסט?

אויך וויל אויך פרעגן אויף דעם זומס איך האב געהרטן ווי איר זאנט
בי א דרשָׁה או מען זאל אונאנן ד' קינדרע או אויב אויך דא א קינד
זומס זאנט או דער אדרער יענער קען נישט מיטשפֿילן מיט א שפֿיל, זאל
מען נישט מיטשפֿילן מיט אונא שפֿיל. וויל אויך וויסן אווי ווי און מיין
שכנות אויך דא און קינד זומס אויך אלעמאָל פֿאָרָנוּמָן או דער אדרער
יענער קען נישט מיטשפֿילן, אויב זאל אויך לאון מיין קינד שפֿילן מיט
אויך קינד זומס מאכט אוויפֿיל מחלוקת און קרייעריען.

א גרויסן יישר פֿמְפֿרְעָן גַּעֲמָעָן דִּי צִוְּיָת צִוְּיָת עַמְפְּרָעָן דִּי שְׁאָלוֹת.

תְּשִׁוָּבָה:

בְּעֵזֶת ה' יְהִיבָּרֶךָ - יּוֹם ה' פְּרִשְׁתָּשׁוֹפְטִים, ב' אַלְולַ, שָׁנַת תְּשִׁיעַז' לְפָרֶט קְפֹן
לְכִבּוֹד ... נָרוֹן יָירָן

אַיְזָה חָבֵב עַרְחָאֵלְטוֹן דִּין בְּרִיוֹן.

דָּעֵר רַבִּי זָאנְטַ (לִיקֹשִׁי מַזְבָּרָן, מֶלֶךְ ב', סִמְן ח): "הַעֲקָר הוּא הָאֶמְוֹנָה,
וְאַרְיךָ כָּל אֶחָד לְהַפְּשָׁת אֶת עַצְמוֹ, וְלֹתָק אֶת עַצְמוֹ
בְּאֶמְוֹנָה", דָּעֵר עִקָּר אַוִיפָּן וּוְאַס אַמְעַנְטָשׁ דָּאָרֶפֶת אַרְבָּעַתְן
אַיְזָה צְוִצָּקוּמָעַן צָו אֶמְוֹנָה, "כִּי יִשְׁסַׁבֵּלְיָי חַלְאַיִם, שִׁישׁ לְהַם
מִפּוֹת מִפְּלָאוֹת, וְהַם סּוּבְּלִים הַחַלְאַיִם רַק בְּשִׁבְיל נִפְלִית
הָאֶמְוֹנָה", וּוְיַיְל עַם עַגְעַן דָּא וַיְיַעַר אַסְאָד מִעַנְטָשׁן וּוְאַס
הָאָבָן אַינְטָעַרְעָסָאַגְּטָעַ מְחַלּוֹת, אָנוּ זַי לִיְזָן דָּעַרְוִיפָּן גָּאָר
וּוְיַי הָאָבָן נִישְׁטָן קִיּוֹן אֶמְוֹנָה; דָּאָס גִּימַט אַרְוִיפָּן אַוִיפָּן
יִסּוּרִי הַגְּפָשׁ וּוְאַס מִעַנְטָשׁן לִיְזָן זַיְהָ נַעֲבָעָה צָאָם. זָאנְטַ דָּעֵר
רַבִּי וּוְיִטְעָר: "כִּי עַל יְדֵי נִפְלִית הָאֶמְוֹנָה, בְּאַיִם מִפּוֹת
מִפְּלָאוֹת שְׁאַיִן מוּעֵל לְהַם - לֹא רְפִיאֹות, וְלֹא הַפְּקָה, וְלֹא
זְכִוּת אֲבוֹת", וּוּעַן אַמְעַנְטָשׁ הָאָט נִישְׁטָן קִיּוֹן אֶמְוֹנָה אָנוּ
עַר לִיְידָט נַעֲבָעָה פָּוֹן דִּי מְחַלּוֹת וּוְאַס קוּמָט פָּוֹן חַסְרוֹן
אֶמְוֹנָה - הַעֲלָפְתָן נִישְׁטָן קִיּוֹן רְפִיאֹות, קִיּוֹן תְּפִילָה אָנוּ אַיְזָה
נִישְׁטָן זְכִוּת אֲבוֹת.

דָּאָס גִּימַט אַרְוִיפָּן דִּי יִסּוּרִים וּוְאַס מִעַנְטָשׁן מַאֲכָן נַעֲבָעָה
מִיט פָּוֹן אַלְעָעָסָרְטָן יִסּוּרִי הַגְּפָשׁן; עַם פִּינְגָּט זַי
אַיְנְעַוְיִינְגָּן - יַעֲדָר מִיט זַיְגָע שְׁלַעַבְטָעַ מְחַשְּׁבָות, אָנוּ דִּי
אַיְנְצִינְסְּטָעַ רְפֹאָה אַוִיפָּן דִּעַם אַיְזָה אֶמְוֹנָה.

ווען א מענטש האט למשל קאָפּ וויי, געטט ער טײַילענאל
וכו, אזי איזיך ווען א מענטש האט אָן אַנדערע מִתְהָ
השם יְשִׁמְרָנָה, גיט מען צים דָּקְטוּר אָן מען געטט
מעדרעциין. אזי איזיך א מענטש וואָס האט אַינְגֶּרְלִיכּוּ יְסוּרִים,
ער האט דמיינזות וכו', דאָרֶף מען געטטן מעדעциין פָּאָר זַיְעָ
יסורי הנֶּפֶשׁ, אַבָּעָר ווִיסְטָן אַלְסְטָו או דִּי רְפֻאָוֹת הַיִּלְטָ נִישְׁטָ
אויס דעם מענטש, דָּאָס טוּט נָאָר באָרוֹאיָן דָּעַם מענטש
וכו; דִּי אַיְינְצִינְסְטָעָן רְפֻאָה פָּאָר דִּי שְׁלַעַכְטָעָן מְחַשְּׁבּוֹת אָוָן
פָּאָר דַּעֲפְרָעֵסְיָעָן וכו', אָזִי אַמְוֹנָה. ווי מַעַר א מענטש חָוָרֶט
זַיְדִּי אַמְוֹנָה - ער חָוָרֶט אָזִין בַּי זַיְהָ: קִינְגְּנָעָר קָעָן מִיר
גָּאָרְגִּישָׁט טוֹן, נָאָר דָּעָר אַיְכְּעָרְשָׁטָעָר, ער היהט מִיר פּוֹן אַלְעָ
צְרוֹת אָוָן פּוֹן שְׁלַעַכְטָעָן מענטשן, ווערט ער מַעַר אָוָן מַעַר
רוֹאָג אָוָן צַוְּפִירְן.

דָּאָס וואָס אַיךְ רָעֵד בַּי דִּי שִׁיעָוֹרִים אַנְטְּקָעָן טַעַרְעָפִי וכו',
מיין אַיךְ נִשְׁטָט צַו אַנְגָּן או מַעַן זָאָל נִשְׁטָט קִינְזָן צַו קִינְזָן
דָּאָקְטוּרִים, נָאָר אַיךְ רָעֵד פּוֹן דָּעַם וואָס מענטשן שְׁמָאָכְטָן
גַּעֲבָעָךְ אָפְ בַּי טַעַרְעָפִיסְטָן וואָס קָעָנָעָן זַיְדִּי אַלְיָינָס נִשְׁטָט
הַעֲלָפָן, דִּי טַעַרְעָפִיסְטָן הַאָלָטָן זַיְעָרָעָן קָלְיָעָטָן בַּי זַיְדִּי פָּאָרָן
גָּאָנְגָּן לְעָבָן, אָוָן מַעַן מְאָלָט ווּאָסְעָר וכו' וכו'; אַנְשָׁטָט צַו
רָעָן צַו אַכְּשָׂר וְדָם וואָס קָעָן דִּיר נִשְׁטָט הַעֲלָפָן - ער קָעָן
דִּיר נָאָר אַיְסָה עָרָן אָוָן הַיִּסְטָן נַאֲכָמָאָל צְוּרִיק קָוּמָעָן, וואָס
אַזְוִי האט ער פְּרָנְסָה - גַּיְיָ עַנְדָרָעָשָׁן צָום אַיְכְּעָרְשָׁטָן, רָעֵד זַיְדִּי
אויס פָּאָר אִים אָוָן בְּעֵט אִים ער זָאָל דִּיר הַעֲלָפָן או דָו זָאָלְסָט
זַוְּה זַיְן צַו זַיְן בְּרִילְיָיךְ אָוָן פּוֹן קִינְגָּעָם נִשְׁטָט מָוָאָהָאָבָן.

וווי מער א מענטש געטט אריין אין זיך די אִמּוֹנָה פְּשׁוֹטָה -
 ער צער'ט זיך איין: קיינער קען מיר גאנזישט טונ, אלעס
 איי דער אַיְבָּעַרְשְׁטָעַר, אלען מער ווערט ער פריליך און רואין.
 זיעער אַסָּאָה מענטשן לײַדְן פֿוֹן פְּחָדִים אָונֵן דְּמִינּוֹת וּוְאָס
 מען רָזְפְּטָן זיך אַלְיַין; דָּעַר רְבִּי זָגָט (מי טהרא), סְפָּרוֹן
 תְּקָה: אַ מענטש קען זיך וַיְצַוְּנִי זיך אָינֵן שְׁטוֹב אָונֵן אַוְיסְטְּרָאָכְטָן
 אַ מְעֻשָּׂה מִתְּאַזְוִיָּתָן וּוְאָס אַזְוִיָּמָּאָל נִשְׁטָט גַּעֲשָׁעָן;
 ער רָזְפְּטָן זיך אַלְיַין.

עם איז געוען אַמָּאָל אַ מענטש וּוְאָס הָאָט גַּעֲדָרָאָפְּטָה קָאָבָן
 אַהָאָק, ער הָאָט גַּעֲוָאָלָט אַוְיסְטְּרָאָקָעָרָן בַּי זיך די עַרְדָּן;
 טְרָאָכְטָן ער צו זיך: ווי קען אַיְהָ שְׁאָפָן אַן הָאָק? אָונֵן ער
 באָפְּטָה זיך אַז וַיְיַיְנַן שְׁבָן הָאָט אַ נִּיעַ הָאָק, ער וּוְעַט אִים
 בְּעַטְנָן צַי ער קען אִים עַס בָּאָרְגָּן. אַזְוִי טְרָאָכְטָנְדָּרִין הַיְּבָטָה
 ער אַזְוִי צו טְרָאָכְטָן אָז דָּעַר שְׁבָן וּוְעַט אִים דָּאָק עַס
 זַיְכָּר נִשְׁטָט וּוְעַלְן בָּאָרְגָּן, אַזְוִי אַזְוִי ער אַרְיַין אָינֵן נָאָק דְּמִינּוֹת,
 ער הַיְּבָט אַן זיך צו קָאָבָן אָונֵן זיך אַוְיסְפָּעָסָן: פְּאָרְיוֹאָס אַיְהָ
 ער אַזְוִי שְׁלַעַכְטָעָר, וּוְאָס גִּימַּט אִים אַן מִיר צו בָּאָרְגָּן וַיְיַיְנַן
 הָאָק?! בַּי ער איז גַּעֲוָאָרָן אַזְוִי בְּכָעָס אָז ער אַז אַרְיִינְגְּנָעָלָאָפְּן
 צִוְּם שְׁבָן אָונֵן אַנְגְּנָהָזָבָן שְׁרִיְעָן אַזְוִיפָּ אִים: "הַאֲלָט דִּין הָאָק!"
 הָאָק, מַוחְלֵל טּוּבּוֹת, הָאָק דִּיר אָפָּ דִּין קָאָפָּ מִתְּ דִּין הָאָק!"
 דָּעַר שְׁבָן קוֹקָט אַזְוִיפָּ אִים, אָזְוִי בְּרַעַנְטָ אִים: "רְאֵד, וּוְאָס
 שְׁרִיְעָט אַזְוִי, וּוְאָס הָאָט פְּאָסְרָט, מִתְּ וּוְאָס קָעָן זיך
 אַזְיָד הַעֲלָפָן?" דָּעַר שְׁבָן קוֹמָט דָּאָק פֿוֹן וַיְיַעַן דְּמִינּוֹת וּכְוּ/
 שְׁרִיְעָט ער צְוִירִיק: "מַאְךְ דִּיר נִשְׁטָט אַזְוִי בָּאַטְעָמָט; מִתְּ

וואם קענסטו מיר העלפֿן פֶּרעהנסטו? איז בעט דיר א גאנצע
נאכט דיין האק, וואם ביסטו איז שְׁלַעַטָּעָר, וואם גויט דיר
אן מיר עס צו באָרָן?!"

דאם איז א מעשה וואם פאָסִירט טאג מענְגַּלְיךְ בֵּי מענטשׂן;
מען ויצט איז שטוב און מען טראכט זיך אויס א
מעשה וואם איז בלוי א דמיין. דער רבּי זאנט (ליקוש טברָן,
שלך א', סיקון כה) או דער יאָרְטַּחְטַּח האט זיבּן נעמָען, איזו ווי
חכמוני וברונָם לְבָרְכָּה זאנָן (סוכה נב), אָבָּעָר היינט - זאנט
דער רבּי - דארף מען אים געבן אַ נִיעָם נאמען: "בְּחַדְמָה", וויל ער מאכט אַ מענטשׂ זאל טראכטן שְׁלַעַטָּעָר,
ער ברעננט אַריין איז אַ מענטשׂ שְׁלַעַטָּעָר מהשבות פְּאַילְוָן
דער אייבּערשְׁטָעָר איז ברונָן אויף אים און ער דארף אים
ニישטן; נאכּרָעָם, או מען האט נישט קיין אָמוֹנָה, הייבּט מען
אן צו ווערָן אַ נצָּרָךְ לְבָרִיות, מען הייבּט אַן טראכטן 'קיינער
דארף מיר נישט וכו', און באָמת קומְט אלעָם פּוֹן דמיונות.

דערפֿאָר, או אַ מענטשׂ חורְטַּז זיך אַיִין די אָמוֹנָה, ער ווינְגַּט
זיך שטענְדרִיג אָונְטָעָר: 'אלעָם איז דער
אייבּערשְׁטָעָר, 'קיינער קען מיר נאָרְנִישְׂט טוֹן', 'קיינער קען
מיר נישט שְׁלַעַטָּעָר טוֹן אַוְיךְ נישט גוֹטָס טוֹן, אַיז ער
אלעָמָאל פרִילְיךְ.

בְּנָגָע וואם דו שְׁרִיבְקַסְט וווען אויסלעֲרַגְעַן פָּאָר קיינְדָעָר
מידות וכו': דער רבּי האט געַאנְטָמָה: "ווען קענְגַּן
וואָלְטָן גַּעוּאוֹסְט וואם פָּאָר אַ דְּרָךְ אָרֶץ אַיךְ לְעָרָן אויס

עַצְתָּו

לֶב

אִמּוֹנָה

כָּלָג

מיינע תלמידים, זאלטן זי געשיקט זיערעד קינגדער צו מיר
איך זאל זי איסלאערגען דורך ארייז.

דעך רבינו זאנט (ספר המרות, אות בנים, סימן סד): "צריך ללמד את
התינוק דרך ארץ מגעירותו". מען דארף איסלאערגען
די קינגדער דרך ארץ און גוטע מידות זוען זי עגעגען נאך
וועגן מען דארף איסלאערגען פאר קינגדער זי זאלן אבטונג
געבן נישט זו טין א צווייטן מענטש, און זוען זי עגעגען
קינגדער וואס לאון נישט אנדרער קינגדער שפילן און גרויסן
זיך אויף אנדרער קינגדער, מיט אעליכע קינגדער זאלן זי
ニישט מיט שפילן וכו', אווי וואקסן זי אויף געונט, און זי
וועלן האבן די סימנים פון א איד, וואס חביבינו זברונם
לברכה זאנט (יבמות עט), או די איך האבן די סימנים:
"רְחַמִּים, בְּיִשְׁנִים, וְנוּמָלִי חֲסִידִים".

זיער אסאך עלטערן זאנט: "די קינגדער עגעגען נאך יונגען, מען
דארף זי נאך נישט מהנה זיין": דאס איז א גרויסער
טעות, וויל קינגדער - זוען זי עגעגען נאך יונגען דעםאלט דארף
מען זי מהנה זיין, וויל דעםאלט הערן זי אוים, און אווי
וועלן זי אויסוואקסן ערליך קינגדער, מה שאין כן, אויב מען
לאט זי אלעט טון זוען זי עגעגען יונגען מאן איז זי נישט
מהנה, דעםאלט זוען זי ווערן עלטער וועלן זי זיבער נישט
איסעהן טאטע מאמע, און זי וועלן זיין ווידערשפֿענִיגּערס.

קינגדער - זוען זי עגעגען שווין עלטער, קען מען שווין נישט
הערן צו זי, נאר ווי יונגער זי עגעגען אלץ מער

הערן זי אוייס; שלמה המליך זאנט (פֿשְׁלִי יי' כד): "חוּשֵׁךְ שָׁבֶטוּ
שׂוֹגָא בְּנָו, וְאַהֲבוּ שָׁחָרוֹ מָוֹסָר", ווער עס האט ליב זיין קינד,
זאנט אים מוסר, און ווער עס זאנט נישט קיין מוסר, איז
א סימן או ער האט פִּינְט זיין קינד; זאנט אויף דעם חכמינו
זברוזם לברכה (שנות רחה א') או זונען א מענטש איז נישט
מחנה זיין קינד וויל ער שוינט אים זאל ער וויקן או צום
סוף וועט ער אראפֿגִין פֿן אידישן זונען, אזי זיר זען
בי אברהָם אַבְנֵי, וואס ער האט געגען זוי ישמעאל קומט
אהים מיט געטשְׁקָעָם, און שְׁפִילְט זיך מיט דעם, האט אים
אברהָם אַבְנֵי נָאַרְנִישְׁט גַּעַנְאַגְּט, וויל ער האט אים גַּעַנְשְׁוִינְט,
בי ער האט אים גַּעַדְאַרְפְּט פָּאַרְטְּרִיבְּן פֿן שְׁטוּב.

אויז אויך געפֿינען זיר בי עשו הרשע, וואס עס שטייט
(בראשית כה, כה): "וַיַּאֲהַב יִצְחָק אֶת עַשְׂוֵי בַּי צִדְבָּפּוּ",
יצחק האט ליב געהאט עשו, און ער האט אים גַּעַנְשְׁט
גענאנט, צום סוף איז ער אroiים להרבות רעה.

און דער מדרש פירט אוייס, "וכל המספר את בנו, מוסף
הבן אהבה על אביו והוא מכבדו"; אויב אויז מען מחנה
די קינגדער וועלן זי אוייסוואקְסן ערליך איזן און מען וועט
האבן נתת פון זי.

דען אויבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן נתת פון אלע
דיינע קינגדער און דו זאלסט זיין געונגט און שטארק.

א כתיבה וחתימה טובא און א גוט געבענטשט זיאר.

עַצְתָּו

לו

אמוֹנָה

כלוֹ

לָג

מיטגעמען אַ קְלִיָּנוּ קִינְד אֵין בֵּית הַפְּסָא.

שָׁאַלָּה:

לְכַבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטֶׁׁ"אַ.

קוֹדֶם ווַיַּל אַיךְ דָּאַנְקָעַן דָּעַם רָאשׁ יִשְׂכָּה פָּאָר דִּי שִׁיגַע שִׁיעֻוּרִים ווָאַם
געַבָּן מִיר חִזּוֹק אַנְצָנְגַיִן יַעֲדָן טָאגָן

אַיךְ הָאָב גַּעֲוָאַלְטַם בְּרַעַנְגַּן, מַיְינָן קְלִיְּגָעַר ווֹן אַיךְ אַיְבָּעַר צְוּוֵי יָאָר אַלְטָן;
בַּיו ווּעַלְכָּעַ עַלְטָעַר מַעַן מַעַן אִים מִיטְגָּעַמָּעַן אֵין בֵּית הַפְּסָא, ווַיַּל אַיְבָּעַר
לֹאָאַיךְ אִים אַיְדָרוֹיְסָן טוֹט עַר סְגָנָה/דִּיעַן זָאָכוֹן.

יַיְשָׁר כָּה

תְּשִׁוְּבָה:

בְּעָזָתָה הַ יַּתְּפָרֹךְ - עָרֶב שְׁבַת קוֹדֶשׁ פְּרַשְׁת שׁוֹפְטִים, ג' אַלְול, שָׁנַת תְּשִׁיעַ"ז
לְפָרָט קָטָן
לְכַבּוֹד ... גַּדוֹ יָאָר

אַיךְ הָאָב וַיַּיְעַר חֲנָאָה אוֹדוֹ בִּיסְטַם ווַיַּהַזְקֵק מִיטַּדְיָה עַצְות
פָּנֵן הַיְּלִינָן רְבִיְּן.

דָּעַר רְבִי זָאָגָט (שְׁחוֹת הַרְּבִי, סִימָן נִטְמָן): "מִסְגָּל יוֹתֵר לְבָנִים לְהִזְהָר
רְחֹוק מֵהֶם, לְבָלִי לְהִזְהָר דְּבוֹק בָּהֶם - לְשַׁעַשְׁעַ בָּהֶם
בְּכָל פָּעָם, רַק לְבָלִי לְהִסְתַּבֵּל עַלְיָהֶם בְּכָלְלָה", עַם אַיךְ גַּעֲוָונְטָעַר
פָּאָר קִינְגָּעַר אוֹ מַעַן אַיְוָשָׁט צְוָנָעַקְלָעַבְטַם צַוְּיִי צַוְּיִי שְׁטָאָרָק,
נַאֲרַמְעַן לְאוֹתָם זַיְיִל אַלְיִינָן אַיְפּוֹוָאָקָסָן. נַאֲךְ הָאָט דָּעַר רְבִי
גַּעֲזָאנְטָה: "אַ קִינְד קִישְׁטַמְתָּ מַעַן נִישְׁטָמָן, אָוֹן אַ קִינְד שְׁלָאָגָט מַעַן

נישט"; וויל וו מער מען אויז צונגעקלעבט צום קינד און מען ערטלט אים, שלאנט מען אים וווען ער אויז לעבעידיג און שפרינגעידיג.

דעראפאר אויז בעסער או דו לאו אים אינדרויסן; לאו אים אויפואקסן, לאו אים ארום טאנצן, ווועט ער אויסוואקסן געונט און שטארק.

בעיקר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטיין או מען זאל זוכה זיין צו גוטע קינדרער; קינדרער וואס לעבן מיטן אייבערשטיין.

ויסן זאלסטו או גוטע קינדרער קומט נישט פון זיך אליעם, גוטע קינדרער באקומט מען לוייט וויפיל מען בעט און מען ווינט צום אייבערשטיין; אפלו דריינע קינדרער זענען נאך נאך קליעין, זאלסטו בעטן דעם באשעפר או זיך זאלן זיין וואויל אין ערלה, וויל עס אויז זיינער שרעקעדייג היינטיגע ציטין, וו מען זעט געבעה או קינדרער פון די שענסטמע שטובער גיינען רחמנא לאצן ארויס לתרבות רעה, און די אינציגסטע עצה אויף דעם אויז צו בעטן און ווינען צום אייבערשטיין או ער זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדרער.

אויך זאלסטו ויסן או חנוך היבט זיך און בי זיך אליעם; קינדרער וואס זעען וו דער מאטען גיינט און שליען טאג דריי מאל לא טאג וועלן אויך גיין און של דאוועגען. קינדרער וואס זעען וו זיינער מאטען מאמע רעדן שיין אינער צום צוועיטן, מען אויז זיך מבבד אינער דעם צוועיטן, וועלן

וַיְיִזְחַק אֹוֵי פִּירָן. אָוָן פָּאַרְקָעֶרֶט אֹוֵיה, אֹוֵיב דָּעַר מַאֲטָע
דָּאוֹונֶט נִישְׁטָה אָוָן לְעַרְגַּט נִישְׁטָה, עָר אֹוֵי נָאָר פָּאַרְנוֹמֶעָן אֹוְעוֹק
צַו מַאֲכָן יַעֲדָן עַרְלִיכָּעֶר אַיד וּכְי' וּכְי', וּוּעָלָן דִּי קִינְגָּעֶר נִישְׁטָה
וַיְיִזְחַק צַוְּפִיל בַּעֲסָר פָּוָן אַימָּ.

וְעַ אַכְטִינְג צַו גַּעַבָּן נִישְׁטָה צַו לְיִינְן אַ פְּחַד אַין שְׁטוּבָה: עַס
וְעַנְעָן דָּא אַינְגָּעַלְיִיט וּוְאָס מַיְינָן אֹו וַיְיִזְחַק מַתְהָנֶךָ
וַיְיִזְחַק וּיְיִבָּה, וַיְיִזְחַק גַּעַבָּן אַרְזָים בַּאֲפָעָלָן: "טו אֹוֵי", "אַיְדָה
הַיִּס דִּיר טָוָן אֹוֵי", "אַיְדָה וּוּאָרָן דִּיר"; וַיְיִזְחַק פָּאַר אַזְעַלְכָּע
אַינְגָּעַלְיִיט וּוְאָס וַיְיִזְחַק שָׁאָפָּן אַין שְׁטוּבָה מִטָּה אָנָן אַיִּמָּה יְתִירָה,
וְוּיְלָה זַיְעָר סֻוּף וּוּעָט וַיְיִזְחַק בִּיטָּר. חַכְמָינוּ וְכָרוֹזָם לְבִרְכָה
וְאָנָן (גִּשְׁן ו): "אָמָר רָב הַקְּדָא, לְעוֹלָם אָל יְטַל אָדָם אַיִּמָּה
יְתִירָה בְּתוֹךְ בֵּיתָו", אַ מַעֲגַטְשׁ וְאָל קִינְמָאָל נִישְׁטָה וְוּאָרָפָן
אַ שְׁעַרְק אֹוֵיפָה וַיְיִזְחַק, "שָׁהָרִי פִּילְגָּשׁ בְּגַבְעָה הַטִּיל עַלְיהָ
בְּעַלְהָ אַיִּמָּה יְתִירָה, וְהַפְּלִילָה כְּפָה רְכֻבָּת מִישְׁרָאָל". וְוּיְלָה
דִּי מַעְשָׂה פָּוָן פִּילְגָּשׁ בְּגַבְעָה, וַיְיִזְחַק צַעְנְדְּלִגְגָּעָר טְוִינְגָּעָר אַיְדָה
וְעַנְעָן גַּעַרְגַּעַט גַּעַוָּאָרָן, חָאָט וַיְיִזְחַק אַגְּנְעַפְּאָגְנָעָן פָּוָן אַ מַעֲגַטְשׁ
וּוְאָס חָאָט גַּעַוָּאָרָפָן אַ פְּחַד אֹוֵיפָה וַיְיִזְחַק. "אָמָר רָב יְהִוָּה
אָמָר רָב, בֶּל הַמְּטִיל אַיִּמָּה יְתִירָה בְּתוֹךְ בֵּיתָו, סֻוּף הָוָא
בָּא לְיִדְיָ שְׁלָשׁ עֲבִירָות, גַּלוּי עֲרִיוֹת, שְׁפִיכָּות דָּמִים, וְחַלּוֹל
שְׁבָתָה", רָב זָאנָט אוּוּר עַס וְוּאָרְפָּט אַ פְּחַד אֹוֵיפָה וַיְיִזְחַק,
וּוּעָט נַאֲכָדָעָם צַוקְמָעָן צַו דִּי דָּרְרִי הַאֲרָבָּע עֲבִירָות: גַּלוּי
עֲבִירָות, שְׁפִיכָּות דָּמִים אָוָן חַילּוֹל שְׁבָתָה.

אַיְדָה בְּעַט דִּיר, וַיְיִזְחַק אַ סְבָּלָן אָוָן אַ וּוּתָרָן אַין שְׁטוּבָה וּוּעֲסָטָו
הָאָבָן אַ הַעֲרָלִיכָּע לְעַבָּן.

כלוח עצתו

לד

אמונה

דען איבערשטער זאל העלפֿן זאלסַט מצליח זיין אין אלע
די גע ווועגן.

א פתייה וחתימה טובה אוון א גוט געבענטשט יאר.

לד

פארז'וואס רעדט איר נישט אויך
פונ אלע אנדערע עצות פון רבין?

שאללה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,
שלום וברכה,

איך הערך אוייס איערע ווארענע שיעורים, עם אווי ממש "דברים
希וץאים מן הלב גבגין אל הלב", איר האט א מזרא/דינע אידיש'ע חן
אין איערע ווערטער, ווער עס הערט עס אוייס - אויך מינע חברים נישט
קײַן ברסלֶב ע חסידים - האט א משכָּה צו די שיעורים אוון ווילן הערן
נאך אוון נאך.

ויל איך זיך קודם וויער באדאנקען פאר אויה, אוון איך וויל אויך מקדים
זיין או איך פרעג נישט על מנה לחקניט אדרער עפֿען, איערע שיעורים
האבן מיר גוט אויסגענטאקלט מינע יסודות אין ברסלֶב וואס איך בין
אויפֿגעוואקסן אין דעם, אוון איך בין ממש פון בריש געוויאן מקרוב צום
רבין אוון איך וויל באמות ובתמיות פארשטיין די פאָלענְדער נקודות.

דען היילגען רבינו האט אויפֿיל הורות אוון נקודות וואס איר רעדט
ニישט אrome פון דעם אין איערע טיעערן דרישות. וויל ממש חוץ, אומרה
(-רפ"ב), נונגנים/מנגנים בשרם, רצוא ושבוב, לעבן נאר מיט די הווה אוון

עַצְתָּו

ל-

אמונה

קלט

נישט איבערטראכטן זואס ס'איו געוען וכוי וכוי. איך בין זיכער או דער
ראש ישיבה וויסט בעסער פון מיר...

פארנוואס רעדט אויר נישט ארום וועגן דעם? אויר רעדט אסאך פון
הטבזדאות אונ דורך חלמוד, זואס איז מיט נאך ואכן? דער רבוי איז
דאך אן אוואר פון יראת שמים זואס אלעט לינט בי אים.

נאך א נקעהה, דער רבוי זאנט "מפני ווער משיח לא ויהה תרשות",
פון מיר בי משיח וועט נישט זיון קיון ניעס, איז דאך קלאר פון דעם
זואס רבוי נטען זאנט או דער רבוי האט געמיינט או נאך אים וועט נישט
זיון נאך א צדיק בי משיח.

רבוי אברהם פון רבוי נחמן האט געאנט: "עם איז דא אין רבוי, איז
אין תלמיד (רבוי נתן) ער ביאת משיח, פון דער מאלט וועט זיין נאך אין
א זענע פון 'תלמידים געשו תלמידים', לאור די יסוד אין ברקלב וויס
איך נישט איז וועלכע נקודה אוועק צוישטעלן מוזערא"ש? דער צדיק איז
דער רבוי, דער תלמיד איז רבוי נתן, איז זואס איז מוזערא"ש?

הטזה בבל לב, אויף פיל הדרורי השובה אונ התחלה מהRESH
ובהתלהבות בעבודת השם בוכות איינער שיעורים.

תשובה:

בעזורת ה' יתברך- ער שבת קודש פרשת שופטים, נ' אלול, שנות תשע"ז
לפרט קטו
לכבוד ... גרו זייר

איך האב ערהאלטן דיין בריון.

איך האב זיינער הנאה צו הערן או דו ביסט זיך מתקן מיט
דעם הייליגן רבינ'ס עוצאות זואס די עוצאות וועט משיח
אריין ברענגען אין די וועלט.

דעך רבינו הָאָט גַּעֲנָגֶט (מי מהר"ז, סימן רס): "קְוִוִּישָׁן מֵיר אָונֵן
מְשִׁיחָה אֵין נִישְׁטָה דָא קְיִינֵן חִילּוֹק, אָונֵן אַלְעָן גּוֹטָם וּוְאָסֵם
מְשִׁיחָה וּוְעַט אַרְיִינְגְּבָרָעָנָגָן אֵין דִי וּוְעַלְטָה, קָעָן אַיךְ אַוְיךְ טָוּן,
נָאָר אֵין חִילּוֹק אֵין דָא, אֵוּ מְשִׁיחָה וּוְעַט מַעַן פָּאָלָן אָונֵן בַּיִּנְאָדָה
מֵיר אֵין נָאָךְ דָא אַ בְּחִירָה".

דו פְּרָעָנְסָט מֵיר פָּאָרוֹואָס מַעַן רַעַדְתָּן אֵין יִשְׁבָּה נָאָר פָּזָן
תּוֹרָה וּתְפִלָּה, דָעַר רבינו הָאָט דָאָךְ נָאָךְ אַסְפָּאָךְ גּוֹטָע
עַצְוֹת, פָּאָרוֹואָס רַעַדְתָּן מַעַן נִישְׁטָה פָּזָן אַלְעָן זָאָבָן; קוֹק וּוְאָסֵם
דָעַר רבינו זָאָגָט (שִׁיחָות הָרָן, סימן רפ): "מַעַן דָאָרָף גַּעֲנָגֶט טָוּן,
נָאָר דָאָעוֹנוּגָן לְעַרְגָּעָן אָונֵן דָאָעוֹנוּגָן"; דָאָס אֵין דָעַר וּוְעַגְּנָעָן
וּוּ אַזְוִי מַעַן קָעָן וּוּה צְוִירְקָעָרָן צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן. עַם אֵין
נִישְׁטָה דָא קְיִינֵן אֵין תּוֹרָה אֵין לִיקְוָתִי מַוְּהָרָן וּוְאָס דָעַר רבינו
זָאָל נִישְׁטָה רַעַדְנָן דָאָרָט פָּזָן תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וּוְיִלְוּ וּוְעַן אַמְּגַנְּטָש
לְעַרְגָּט יְעַדְן טָאָג תּוֹרָה אָונֵן עַר אֵין וּה מְתֻבּוֹיד, וּוְעַט עַר
וּכְהָ זָיִן צָוּ וּוְעַרְן אָונֵן עַרְלִיבָּר אִיד.

רבינו אברהם בן רבינו נחמן פְּלָעָנְטָן זָאָגָן: "דָעַר עִקָּר דָאָרָף
מַעַן מַתְּחָק וּזָיִן אַמְּגַנְּטָש אוּר זָאָל מַאֲכָן הַתְּבוֹדָרוֹת,
עַר זָאָל רַעַדְנָן צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אָונֵן יְעַדְעָן זָאָךְ דָעַרְפָּאָר פָּאָרָן
אַיְבָּעָרְשָׁטָן, וּוְיִלְוּ אַיְינְמָאָל דָעַר מַעְגַּנְטָש רַעַדְתָּן צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן
וּוְעַט עַר שָׁוֹן אַלְיִינָס וּכְהָ זָיִן צָוּ אַלְעָן גּוֹטָע וְאָכָן"; דָעַרְפָּאָר
דָאָרָף מַעַן דָעַר עִקָּר מַתְּחָק וּזָיִן אַמְּגַנְּטָש אוּר זָאָל רַעַדְנָן
צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אָונֵן לְעַרְגָּעָן תּוֹרָה, אָונֵן אַיְינְמָאָל עַר אֵין
דָבָוק אַיְגָעָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אָונֵן עַר לְעַרְגָּט תּוֹרָה, וּוְעַט עַר שָׁוֹן

אלילינס זען אלעל עזות ווי אוזי ער זאל ווייך פירן און ער
וועט צו קומען צו אלעל זיינע מדרינות.

בפרט זען מען ווערט מקורב צום היילין רבין דארף מען
וויסן או מען קען נישט זיין מקורב צום רבין נאר
או מען לערגנט דעם רבינס ספרים - ליקושי מודר", שיחות
הר", חזי מודר", ספרי מעשיות און ספר המדאות. תכמינו
זברונס לברכה זאגן (אבות ב, ה): "ילא עם הארץ כסיד";
ממילא, אובי מען לערגנט נישט דעם רבינס ספרים און מען
איי נישט מקיים זיינע הייליגע עזות האט מען נישט קיון
שות שכונות מיטן רבין.

רבינו נחמן טולטשינער זבר צדיק לברכה האט אמאל געכאנט
או הייטש (טראumph) מיט איינעם יוסל פאראנטשייך; אוזי
שמוועסנדייג זאנט דער יוסל פאар רבינו נחמן טולטשינער: "איך
האב געקענט דעם רבין", און רבינו נחמן טולטשינער האט
אימס מנגא געוווען. נאכדען איי ער געקומען צו רבינו גתן און
ער האט אים גענאנט או ער האט געקענט דעם רבין, זאנט אים
פאראנטשייך וואס ער האט געקענט געטראפען אoid יוסל
רבינו גתן: "יוסל פאראנטשייך האט נישט געקענט" דעם רבין,
ער האט געוווען דעם רבין, דו 'קענסט' דעם רבין, וויל
דו לערגנטט די ספרים פון רבין", אוזי ווי דער רבינו זאנט
(ליקוש מודר"ן חלק א, סימן קצט): "פנוי שכלו ונש灭תו נמצאים בתרז"
ספרו", די פנים, שכל און נשמה פונגען צדיק געפונט ווי
אין זיינע ספרים; קומט אוייס או איניגער וואס לערגנט די
ספרים פונגס האילין רבין - דער קען דעם רבין און ער

אי א בְּרֶסְלֶבְ'ער چסיד. אֲבָעֵר או מַעַן לְעַרְגַּט נִישְׁטַה די
סְפָרִים הָאָט מַעַן נִשְׁטַה קִיּוֹן שִׁיכּוֹת מִיטְן רְבִין.

ווען איך דאָבָד דערצײַלט פֿאָר מַזְהָרָא"ש או מִיר דאָבָן
געקוּיפְט א בענקל וואָס יעט אָוִיס פֿונְקְט ווי דעם
רבִּינְס בענקל וואָס גַּעֲפְּנַט ויך אַין שָׁוֹל אַין מַאַה שְׁעָרִים
אוֹן מִיר נִצְּנַן דָּאָס פֿאָר א בְּסָא שְׁלָל אַלְיהָוָה הַנְּבִיא, הָאָט
מַזְהָרָא"ש מִיר גַּעֲנַגְט אוֹיךְ זָאַל זָאַנְן פֿאָר יַעֲדָן אַיְגָעָם
אוֹ דָּאָס אַיְזָה דִּי עַכְטָע בענקל פֿוֹן רְבִין, אוֹן דָּאָס וואָס
גַּעֲפְּנַט ויך אַין שָׁוֹל אַין מַאַה שְׁעָרִים אַיְזָה דִּי נַאֲכְגַּעַמְאַכְּטָעַ
וַיְיַל אַוְן מַעַן לְעַרְגַּט נִשְׁטַה דַּעַם רבִּינְס סְפָרִים אוֹן מַעַן הָאָט
נִשְׁטַה קִיּוֹן שִׁיעָרִים בְּכָל חַתּוֹרָה פְּלָה אַזְּוִי ווי דער רבִּי
הָאָט גַּעֲזַוְאַלְט, מַעַן אַיְזָה נָאָר פֿאָרְנוּמָעַן צוֹ דַעֲדָן אַ נִּאנְצָן
טָאָג פֿוֹנְעָם: "רבִּינְס זָאַק" - וואָס אַיְזָה דַעַם רבִּינְס זָאַק,
אוֹן דָּאָס אַיְזָה נִשְׁטַה דַעַם רבִּינְס זָאַק", קַעַנְסְטָה דָבָן דַעַם
בענקל, אֲבָעֵר דָעַר רבִּי אַיְזָה נִשְׁטַה דָאָרט.

דָעַר רבִּי הָאָט גַּעֲנַגְט פֿאָר רבִּי נְתָן: "ווען דָו שְׁרִיְבְּסַט
חוֹדִישִׁי תּוֹרָה אוֹן דָו קוֹמְסַט אָן צוֹ שְׁרִיְבָּן פֿוֹן 'אמְנוֹנָה'
אֲדָעַר 'צִדְיקָה' זָאַלְסְטוֹ אָוִיסְשְׁפְּרִיטָן דַעַם פֿעַנְעָע"; דָאָס חַיְסָט,
דוֹ זָאַלְסְטוֹ שְׁרִיְבָּן אָסָאָה אֲבָעֵר דַעַם נִשְׁאָא, וַיְיַל חַכְמָינָא
זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאַנְן (עדורים מא): "דְּךָא בֵּיה בּוֹלָא בֵּיה, דְּלָא
דְּאָ בֵּיה מַה בֵּיה, דְּעַת קְנִיתָ מה חַסְרָתָה דְּעַת חַסְרָתָה מה
קְנִיתָה", אֹיְבָה הָאָט מַעַן אָמוֹנָה הָאָט מַעַן שְׂוִין אַלְעָם, אוֹן
אוֹ מַעַן הָאָט נִשְׁטַה קִיּוֹן אָמוֹנָה הָאָט מַעַן נַאֲרְנִישָׁט.

דערפֿאָר דארפֿ מַעַן אַסָּאָךְ רַעֲדָן פֹּון הַתְּבִזְדּוֹת אָוֹן פֹּון לִימֹוד
הַתּוֹרָה, וּוֵיל דָּאָם אַיְוּ דָּעַר שְׁלִיסֶל וּוּ אַזְוִי מַעַן
קוּמֶּט אָוּן צָו אַמְנוֹנָה, אַזְוִי וּוּ דָּעַר רְבִי זָאנְטַ (לְקוּשַׁי מַהְרַי), חַלְקַ בָּ/
סִינְפָּן מַד): "הַאַמְנוֹנָה תֹּולֶה בְּפָה שֶׁל אָדָם", אַזְוִי וּוּ עַם שְׁטִיטִיט
אַיְזָן פְּסוֹק (תְּהִלִּים פָּמָבָד): "אַזְדִּיעַ אַמְנוֹנָה בְּפִי, חַנְעַן עַל יְדֵי שְׁפָרְבָּרִין
הַאַמְנוֹנָה בְּפָה, וְהוּ בְּעַצְמוֹ אַמְנוֹנָה, וְנִמְעַל יְדֵי זֶה בְּאַיִם לְאַמְנוֹנָה",
אוֹן וּוּ מַעַר אָ מְעַנְטִישׁ נְעוֹזָוִינְטַ זִיךְ צָו אָוּן רַעֲדָן פְּנַעַם
איַבְּעַרְשָׁטָן אָוּן צָוּמָן אַיְבְּעַרְשָׁטָן - וּוּעֶרֶת עַר אַיִינָם מִיטָּן
איַבְּעַרְשָׁטָן, אָוּן דָּעַר אַיְבְּעַרְשָׁטָעַר אַיְזָן מַוחַל אַזְוִיפָּן אַלְעַ
וַיְיַנְעַ עֲבִירָות, אַזְוִי וּוּ דָּעַר רְבִי זָאנְטַ (סְפָר הַמְּהֻתָּה, אַוְתָּה אַמְנוֹנָה, סִינְפָּן
לו): "עַל יְדֵי אַמְנוֹנָה, נְקַדְּשׁוּ בְּרוֹךְ הוּא יְסַלֵּחַ לְךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ",
וּוּעַן אָ מְעַנְטִישׁ הָאָט אַמְנוֹנָה אָוּן עַר גְּלִיבָט אַנְעַם אַיְבְּעַרְשָׁטָן
איַזָּן אַיְזָן דָּעַר אַיְבְּעַרְשָׁטָעַר מַוחַל אַזְוִיפָּן וַיְיַנְעַ עֲבִירָות.

דָּעַר רְבִי הָאָט נְעוֹזָאָנְטַ (שִׁיחָות תְּרָ"נ, סִינְפָּן לו): "בַּיְיַ דִּי וּוּעַלְט אַיְזָן
אַמְנוֹנָה אָ קְלִינִיקִיט, אַבְּכָר בַּי מִיר אַיְזָן דָּעַר עַיקָּר
אַמְנוֹנָה"; אוֹן וּוּעַן דָּעַר רְבִי הָאָט זִיךְ אַרְיַין נְעַצְזִין קִיְּזַן
אוֹמְאָן, הָאָט דָּעַר רְבִי נְהַאֲלָטַן אַיְזָן אַיְזָן רַעֲדָן נְאָר פֹּון
אַמְנוֹנָה; וּוֵיל וּוּעַן אָ מְעַנְטִישׁ הָאָט אַמְנוֹנָה, עַר וּוּיְקַט אַזְוִיפָּן
אַלְעַם אַיְזָן דָּעַר אַיְבְּעַרְשָׁטָעַר, אוֹן קִיְּזַן שָׁוָם זַאְךְ פִּרְטַּז זִיךְ
נִישְׁטַ אַלְיַין, נְאָר דָּעַר אַיְבְּעַרְשָׁטָעַר אַיְזָן מַמְלָא כָּל עַלְמַיִּין
וּסְבוּב כָּל עַלְמַיִּין, אַיְזָן שָׁוָם מִצְיאָות מַבְלָעַדְךָ יַתְּבָרֵךְ כָּל,
איַזָּן אַיְזָן אַלְעַם פִּין אוֹן אַלְעַם גּוֹט.

דָּאָם וּוּאָס דוּ פְּרַעַנְסַט אָוּן דָּעַר רְבִי הָאָט נְעוֹזָאָנְטַ: "מַפְנִי
עַד מְשִׁיחַ, בְּבָר לֹא יְהִי תְּרִשְׁוֹת", אָוּן דָּעַר מִינְטַ

או עס ווועט מער נישט זיין נאכן רבין קיין צדיקים; חס ושלום נאך צו זאנן אוז וארט בשם רבינו נתן, דאס אין ממש בפירות, וויל חכמיין זברונם לברכה זאנן (ויא לה): "אמר רבוי חייא בר אבא אמר רבוי יוחנן: אין צדיק נפטר מן העולם עד שנברא צדיק במוות", נאך זאנן תעל'ל (שס): "אמר רבוי חייא בר אבא אמר רבוי יוחנן: ראה הקדוש ברוך הוא שצדיקים מועלמין - עמד ושתלן בכל דור ודור". אין ווי קען מען זאנן או עס אין נישט דא קיין צדיקים אין שעדן דור? ווען תעל'ל זאנן (תניא יב): או די וועלט שטיטט נאר אויף צדיקים, און נאך זאנן זיין (פנהרץ צז) או אין יעדר דור זענען דא לא זא צדיקים זואס זענען דבוק אינעם אייבערשטן, און זענען זיך מוסר נפש פאר אידישע קינדרער.

אנשטאט צו רעדן אין ברסלוב פון די עצות זואס דער רבוי געבט אונגע, פון רעדן צום אייבערשטן און פנען ספר דרכ הליימוד, שטיטט מען און מאונט רעדנט נאר או מען דארף אכטינגע געבן פון מפומיסטים של שקר; ליצי ליצנות, א בעשה און א תרפה או מען מאכט אוועק אלע ערליך איזן, און דאס און גורם או מאונטשן זענען ברונו אויף ברסלוב וכו'.

מיר האט געציגין צו ברסלוב פון ווען איך בין געוווען א קיניה, איך פלעג אייביג מקנא זיין די ברסלוב ער איזן, איך האב געוואסט או זיין זענען די באהאלטעןצע צדיקים אין אונגער דור, אבער עס פלענט מיר שטערן געוויסע זאנן זואס דאס האט מיר מרחק געוווען אלע יארן פון ברסלוב, בי איך האב זוכה געוווען צו טראפען מוזרא"ש זברוננו לברכה,

און איך הָאָב גַּעֲזָעָן אוֹ אֶלְעָן וְאָכָן וְוָאָס הָאָט מִיר גַּעַשְׁטָעָרט
אוֹ נִישְׁט גַּעֲזָעָן אוֹן הִיכְלָה הַקּוֹדֵש.

איינְגַע פֿוֹן דִּי וְאָכָן וְוָאָס הָאָט מִיר זַיְעָר גַּעַשְׁטָעָרט אוֹן גַּעֲזָעָן,
אוֹ נְאָך וַיְיַעַנְדִּג אַ בְּחָור וְעָנָן הָאָב זַוְעָן אַיך גַּעַשְׁטָרָאָפָן
בְּרֶסְלֶבֶעֶ אַיךְ, פֶּלְעָג אַיךְ זַיְעָר הַנְּאָחָה הָאָבָן צַו שְׁמוּעָקָן מִיטָּ
זַיְיָ פָּוָן תְּכִלָּת אָוָן פָּוָן הַתְּבִזּוֹדּוֹת, אוֹן יַעַדְעָס מַאל וְעָנָן אַיךְ
הָאָב גַּעַשְׁטָעָרט פָּוָן זַיְיָ גַּעַשְׁטָעָה הַתְּחִקּוֹת פָּוָן רְבִּין, פֶּלְעָג אַיךְ
זַאָּנָן אוֹ אַיךְ הָאָב גַּעֲזָעָן דִּי זַעֲלָבָעָה הַתְּחִקּוֹת פָּוָן הַיְילִין רְבִּין
רְבָ' אַלְימְלָדְקָה פָּוָן לִיזְעָנָקָקָ וְכָוָתוֹ זַגְּנָעָלְנִין, אוֹן פָּוָן הַיְילִין צַאנְזָעָר
רְבָ' וְכָוָתוֹ זַגְּנָעָלְנִין, אוֹן יַעַדְעָס מַאל פֶּלְעָגָט מַעַן דָּאָס אַוְועַקְמָאָכָן
מִיטָּ אַ בִּיטּוֹלָה, בְּאַילָוּ עַס אַיזְנָאַגְּשָׁטָ דָּא אַוְיסָעָר דָּעָם רְבִּין,
אוֹן דָּאָס פֶּלְעָגָט מִיר זַיְעָר בְּאַדְרָעָן - פָּאַרְוָאָס זַיְיָ מָאָכָן
אַוְועַקְ אֶלְעָן פְּרִיעַרְדִּינָעָ צְדִיקִים, אוֹן דָּאָס אוֹן גַּעֲזָעָן איינְגַע פָּוָן
מִינְגַע עִיקָּר מְנֻיעָות נִישְׁטָה צַוְעָרָן מִקּוֹרָב צָום רְבִּין.

בֵּין דָּעָר אַיְיבָעַרְשָׁטָעָר הָאָט אַוְיפָּ מִיר רְחַמְנוֹת גַּעַהָאָט אוֹ
אַיךְ בֵּין אַנְגְּנָעָקְמָעָן אוֹן הִיכְלָה הַקּוֹדֵש, אוֹן גַּעַשְׁטָרָט זַיְיָ
מוֹתְרָא"שׁ זְבָרוֹנוֹ לְבָרְכָה זְאַגְּטָ נְאָךְ בֵּי זַיְעָר שְׁיַעַוְרָ פָּוָן אֶלְעָן
צְדִיקִים, הָאָב אַיךְ זַיְיָ גַּעַפְּרִיָּת אוֹ אַיךְ הָאָב גַּעַשְׁטָרָאָפָן אַ
פֶּלְאָץ פָּוָן אָמָתָה, אַ פֶּלְאָץ וְאוֹ מַעַן אוֹן מְכַבֵּד עַרְלִיבָעָ אַיךְ
אוֹן אַ פֶּלְאָץ וְאוֹ מַעַן אוֹן צְוַעַקְלָעָטָה צַוְעָדָעָ צְדִיקָה.

רְבִּי נְתַן הָאָט אַמְּאָל גַּעַנְאָגָט: "אַיךְ פִּיר אַ שְׁעַנְגָּרָע טִישָׁ
פָּוָן רְבִּין", אוֹן וְעָנָן דָּעָם רְבִּין'ס טַאַכְטָעָר אֶלְלָ הָאָט
דָּאָס גַּעַשְׁטָרָט, הָאָט זַיְעַפְּרָעָגָט רְבִּי נְתַן צַוְעָר הָאָט טַאַקָּעָ
אוֹוִי גַּעַנְאָגָט, הָאָט רְבִּי נְתַן גַּעַנְאָגָט: "יְאָ, מַיִינְ טִישָׁ אוֹי

שענער פון רבינס טיש אבער אלעט איז בוכות דעם רבין; רערפער, או דו שרייבסט באילו עס איז ניעז ואבן, אונ דער רבוי האט דאך געאנט: "מפני עד משיח, כבר לא יהה תרשوت", וויל איך דיר זאגן, או אלעט וואס מוהרא"ש האט גערעדט אונ געריבן, איז אלעט פון רבין, אונ עס איז גארנישט קיין ניעז ואבן.

דער אייבערשטער לאל העלפן זאלסט מצליה זיין איז אלע דינע זועגן.

א בתיה וחתימה טובה אונ א גוט געגענטשט יאר.

לה

זוען אונ זואו קעו מען עסן בליש?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שווין אסאך יארן וואס איך פאר קיין מאנסי צו דעליווען פאר פיין ארבעט אונ זוען איך זוער הוונעריג קויף איך איז עפעס עסן איז גראסער. אבער בערך צען יאר צויריך זוען עס האט פאסירט די שערקליכע טראנדעריע או א גראסער אין מאנסי האט לא עלין פארקוייפט טריפה פלייש איז איך בין געווין אין געשעפט יענע צייט. האט עס מיר זיינער זויי געטען.

יענען זואך האט מוהרא"ש זא"ל גערעדט פון דעם או מען דארף זיינ ער אכטנג געבן אויפ בשורות ובפרט אויפ שהיטה. זיינ ענען שיינור בין איך מקרפז צו עסן נאר פון בעלו שהיטה, אונ איך האט נישט געגעטען פליישן בי קיינעם נישט, אפיילו בי מינע עלאטען.

עַצְתָּו

לה

אמונה

כמו

איך ה' האב נישט געהאט דעם ראנש ישיבה וואס זאל מיר זאנן או וואס
איך טו איזו נישט גערעכט, איך ה' האב עס געטווון לשם שםים אן שבל.
יעצעט הער איך איזס איעזר שעזוריס אונ איך קען מיר נישט א בעזה
געבן צו וויקן וואס צו טון.

אפשר קען דער ראנש ישיבה געבן אן קדרקה וואס איז שוה לכל
געפש. זאל פען עסן בי יעדע משפחחה? בי יעדע שמה וואס איך גיז?
אדרער נאר בי עלטערן? איך וויל איך וויקן צי דארף פען פרען פאר
מען עסט פון וועלכע שחיטה עס קומט?

אסאך מאל, ווי ל'פיש יומ טוב, קען אנטקומען אפליו בי עלטערן
אוועלכע פלייש וואס נישט די מאמע האט געקבט נאר עס קען קומען
פון א צונגעקיטגען משפחחה וואס איזו נישט מkapid, נאר קויפט די ביליגקטען
אין געגעפט.

בישר מה פאר איינער ענטפער.

תשובה:

בעזות ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תצא, ו' אלול, שנת תשע"ז לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך ה' האב ערדהאלטען דין בריוו.

אשריך ואשרי חלקה או זו האסט זיך געמאכט א גדר או
דו עסט נישט קיין פלייש סוף פון געגעפט וכו',
דו עסט נאר פלייש פון א ערליך קהלה; מען דארף וויער
אכטונג געבן וועלכע הבהיר מען עסט, בפרט וווען עס קומט
צז פלייש, וואס דארט דארף מען וויער אכטונג געבן. דער
רבינו זאגט (ליקוטי מוהרנ', חלק א', סימן לו): "גמ עקר חסרון הפרנסה

שנחת מיט בעורות הֶלְלוֹ, אין זה אֲלָא על יְדֵי הַשׁוֹחְטִים שְׁאַינָם מְהֻנִים", דָא וּואָם עַם אַיז נִישְׁתַּדְא קִין פְּרָנְסָה אַין אָונְגָעָרָע דּוֹרוֹת, דָא קָומְטַ צָוְלִיב נִישְׁתַּעַרְלִיבַע שׁוֹחְטִים.

אַיך גַּעֲדָעַנְך וּוּעַן עַם אַיז גַּעֲוֹעַן דַּי שְׁרָעְקָלִיבַע מַעֲשָׂה אַין מְאַנְסִי, או אַיְדַהְאָט פָּאַרְקוּפַט טְרִפָּה/נָע פְּלִישָׁמִיט אַהֲבָשָׁ רְחַמְנָא לְצַלְן, בֵּין אַיך גַּעֲנָאָגָעָן פְּרָעָנָן מְוֹהָרָא"שׁ וּבְרוֹנוֹ לְבָרְכָה וּואָם אַיך אַלְטָוֹן, וּואָם פָּאָר אַשְׁחִיטה אַיך אַל עָסָן, הָאָט מִיר מְוֹהָרָא"שׁ גַּעֲזָאָגָט אוֹ אַיך אַל קוֹפֵן פְּלִישָׁ נָאָר פָּוּן סָאַטְמָאָר, אָונָ אַזְוֵי פִּיר אַיך וְיה.

אוֹיְגָעַר פְּרָעָנָט מְוֹהָרָא"שׁ אַין שְׁאַלְוֹת וְתִשְׁבוֹת בְּרָסְלָב (מקتاب שאָ), וּואָם פָּאָר אַ פְּלִישָׁ עַר זָאָל קוֹפֵן דָא אַין אַמְעִירִיקָע, אָונָ מְוֹהָרָא"שׁ עַנְטְּפָעָרְט אִים: "פָּה בְּאֶרְצָות הַבְּרִית הַחֲבִשָּׁר הַבְּיִ טּוֹב בְּבָשָׁר, זֶה מְקַהְלָת סָאַטְמָאָר וּבָוֹ", אָונָ מְוֹהָרָא"שׁ עַנְדִּיגָט צַו דָּעַם בְּרִיוֹו: "וְתַהֲלָה לְאָל בָּאָן בְּאֶרְצָות הַבְּרִית יִשְׁחַרְתִּים מְאֹד טּוֹבִים, שֶׁל רְבָנִים יַרְאֵי הַשָּׁם".

דִּין מְנַהָג אוֹדוֹ עַסְטַ נָאָר פְּלִישָׁ פָּוּן אַעֲרְלִיבַע קְהִלָּה אַיז זַיְעַר גַּטָּ, אַבְעָר דָא וּואָם דוֹ שְׁרִיבְקָסְטַ מִיר אוֹדוֹ עַסְטַ נִישְׁתַּטְ קִין פְּלִישָׁ בֵּי דִיְגָע עַלְטָעָרָן, דָאָס אַיז נִישְׁתַּגְעָרְטָמָן: נָאָך אַבְיָסְל וּוּעָסְטוֹ חַתּוֹנָה מַאֲכָן דִיְגָע קִינְגָעָר, אָונָ וּוּעַן וְיַי וּוּעַלְן קָוְמָעָן צַו דִיר אַזְוֵי שְׁבָת וּבְרוֹמָה, וּוּעַט דִיר בְּאַדְעָרָן אוֹ וְיַי וּוּעַלְן נִישְׁטַ וּוּעַלְן עָסָן בֵּי דִיר וּבָוֹ.

מְעַן רְעַדְתָּ נִישְׁטַ פָּוּן אַיְגָעַר וּואָם זַיְגָע עַלְטָעָרָן הַיְּטָן נִישְׁטַ קִין תּוֹרָה וּמְצֹוֹת, דָאָס אַיז עַפְעָם אַנְגָּרָעָש (אַזְוֵי בֵּי

אויא פאל דארפ מען זיעיר אכטונג געבן ווי אווי מען זאנט
עם פאר די עלטערן, זיין באן האנטם להאריך), אבער או
דו האנט ערליךע עלטערן, דארפסטו זיעיר אכטונג געבן ווי
זו מכבר זיין; דו קעננטס זיך נישט פארשטעלן ווי גרים די
מצזה פון ביבוד אב זאמ אויז. חכמיינו זברזם לברכה זאנן
(קדושין לו): "שלשה שותפיין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו
ואמו, בזמנ שאדם מביך את אביו ואת אמו, אמר הקדוש
ברוך הוא, מעלה אני עליהם כאילו דרתני ביןיהם ובבדני",
ווען א מענטש אויז מכבר טאטע מאמע, זאנט דער
אייבערשטער: "איך רענן עם באילו ער אויז מיד מכבר".

דעראפאר ווען דו קומסט צו דיינע עלטערן זאלסטו נישט
זיין אפגעטילט, נאר דו זאלסטו זיין א חלק פון
די משפחה; דאס אויז דער גרעיסטער חינוך פאר דיינע קינדרער
- ווען ווי ווען ווי זיעיר טאטע האט זיין חומרות אוין
מנחנים, אבער ווען מען גיט צום זיידן ווערט אלעס איזועק
געלייגט אוין מען אויז מכבר טאטע מאמע. או דו וועסט זיך
אווי פירן וועלן דיינע קינדרער דיר אויך מכבר זיין, אוין דו
יעסט האבן נתת פון זיין.

דער אייבערשטער זאל העלאן זאלסט מצליה זיין אין אלע
דיינע וועגן.

א בתייה וחתימה טובעה אין א גוט געבענטשט יאר.

לו

וְיֵאָזֹן דָּרָךְ מַעַן מִתְפֶּלֶל זַיִן אֵין אָמֵן?

שָׁאַלְהָ:

לְכִבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָ"א,

קָוָם בֶּל וַיַּל אֵיךְ וַיַּךְ בָּאֲדָנָקָעַן פָּאָר דִּי חִיוּק וַואָס אֵיךְ הָאָב פָּגָעַם
רָאשׁ יִשְׂכָּה'ס דְּרָשָׁוֹת. אֵיךְ מוֹמַדָּה זַיִן אוֹ זַיִיט אֵיךְ הָאָב אֲנַגְּעוֹזָיְבָן
הָעָרָן דָּעַם רָאשׁ יִשְׂכָּה, הָאָב אֵיךְ וַיַּךְ וַיַּעֲרַפְּאַבְּעַסְעַרְת אֵין אָסָאָךְ וְאַבָּן.

אֵיךְ בֵּין אַבְּחָור אֵין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵין אָזֹן וַיַּאֲמַר הָעָרָן דָּעַם רָאשׁ
יִשְׂכָּה'ס דְּרָשָׁוֹת, וַוַּיַּס אֵיךְ אוֹ דָעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה פָּאֲרָשְׁטִיט וַיַּעֲרַפְּיַין
וַואָס עַס טוֹט וַיַּךְ אֲפַּבְּיַי דִּי בָּחָרוֹת אֵין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אָבָעָר וַיַּס אֵיךְ
הָאָב אֲנַגְּעוֹזָיְבָן הָעָרָן דָּעַם רָאשׁ יִשְׂכָּה בֵּין אֵיךְ גַּעֲוָאָרָן אָסָאָךְ בְּעָסָר.

אֵיךְ הָאָפְּ בְּעַזְרָת הַשָּׁם צַו קְוֹמָעַן חֵי יָאָר דִּי עַרְשְׁטוּ מֶאָל קִיּוֹן אָמְאָן;
אֵיךְ הָאָב אָסָאָךְ מֶאָל גַּעֲוָעָרָט פָּגָעַם רָאשׁ יִשְׂכָּה אוֹ דָעַר בְּרַכְלְבָעָר
רַבִּי הָאָטְמָגָנָט פָּאָר זַיִן טַאָכְטָעָר אוֹ וַעֲוָן עַר וַעֲטָמָעָק גַּיִן דִּי
וַעֲלָלָט וַעֲטָמָעָק עַר אִיר הָעָרָן פָּוֹנְקָט וַיַּאֲמַר הָעָרָן יְעַצְּט פָּוֹן אַצְוּוּיְטָן צִימָר.
הָאָב אֵיךְ אַקְשָׁיאָ, צַי וַעֲוָן מַעַן גַּיִיט צָוָם צַיּוֹן דָאָרָף מַעַן רַעֲדוֹן חַוְּקָה
צָוָם רַבְּיַיְנָ, אַדְעָר שְׁטָיל אַיְה אָזֹט? וַיַּל וַיַּל דִּי טַאָכְטָעָר הָאָט גַּעֲרָעָדָט
פָּוֹן דִּי צְוּוּיְטָעָ צִימָר הָאָט וַיַּכְּבָר גַּעֲרָעָדָט הַוָּהָ.

אֵיךְ דָּרְיָי וַיַּהַרְמָם מַט דָּעַם סְפָק שַׁוִּין אֲשֶׁר שְׁטִיק צִימָט אָוֹן אֵיךְ וַאֲלָט
וַיַּךְ וַיַּעֲרַפְּיַין גַּעֲפְּרִידָט אַוְיָב דָעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה וַואָלָט אַרְאָפְּ גַּעֲנוּמָעָן פָּוֹן זַיִן
צִימָט מִיר צַו גַּעֲנְטָפָעָן.

אֵיךְ וַיַּל אֵיךְ וַיַּקְּרָבָן וַואָס נַאֲךְ אֵיךְ דָאָרָף וַיַּךְ צַו פִּירָן וַעֲוָן אֵיךְ פָּאָר
קִיּוֹן אָמְאָן.

אֲגַרְוִיסָן יִשְׁרָכָמָה פָּאָר אַלְעָם, אֲבַתְּבָה וְתַתְּבָה מַוְּהָ אָוֹן אָסָאָךְ חַצְלָה.

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום כ' פ'רשות כי תצא, ו' אלול, שנות תשע"ז לפרט קטו
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב עַרְחָאֵלָתוֹ דִין בָּרוּו.

איך פרוי מיר זיינער צו הערן או דו קומסט דאם יאר קיין
אומאן אויף ראש חשנה צום היילען רבין. דער רב
האט געאנט (חי מיטר", סיגן תנ): "הרראש חשנה שליע עול
הכל", מײַן נאנצע זאך איז ראש חשנה, קיינער מאר נישט
פעלן; זוען מען איז זוכה צו הערן דעם קול פון רבין אוין
מען איז מקאים די עצות פון היילען רבין, איז מען זוכה
או מען הייבט און לעבן מיטן אייבערשטן. מען זוייסט או
דער אייבערשטער איז דא - מיט מיר, בי מיר און געבן
מיר, מען ליעבט מיט אומנה, דעמאלאט חנפ'עט מען מער
ニישט קיין שום מענטש, נאר וואס מען דארף בעט מען
פונעם אייבערשטן.

אין שיחות הר"ן (סיגן קנו) בראוננט רבינו נתן: "בשיחות באומאן,
שמע ב ביתו קול של הצעקים על הבית עולםין, על
קברי אבותם, שדרבם לצעק ולהתפלל שם בקום מר בגהogn,
ופעם אחת שמע אשה אחת שהיתה צועקת שם על קבר
אבי, אבי, אבי, בקום מר מאה, ובתו תחיה היהת עומרת
אצלו או, ענה ואמר לה, לאשה הזאת צועקת בכוונה הייבט
אבי אבי, אבל אבי אין בכאן כליל", זוען דער רבינו אייז
געונען אין אומאן האט ער געהערט ווי מען שרייט אויפן

בית חמימים בי דיב קברים פון דיב עלטערן וכיו', אינטמאל האט דער רביה געהערט ווי א פרוי שרייט בי דער קבר פון איר מאטעהן: "טאטעהן טאטעהן" מיט א ווינגענדיגע קויל, האט דער רביה געהאנט פאר זיין טאכטער: דו הערסט ווי דיב פרוי ווינט אוויא שטארק? קיינער הערט איר אבער נישט אום, וויל איר מאטעהן איז באכל נישט דא, "זאמר און: אבל אצל הצדיק אין צרכיהם להחש על זה שטמא אינו שם, כי מיתת הצדיק הוא רק במו מי שיזא מחר לתחדר אחר, והמשל או לבתו על עצמו, במו שאני עתה בחרד זה, ואחר בך אני יוצא מחרד זה ונכנס לחרד השני, וסוגר הדלת אחריו, אם אתה תבוא אצל הדלת, ותצעק אבי אבי וכיו', לא אשמע דבריך?" אבער וווען פען קומט צו א קבר פון א צדיק איז נישט אוויא, נאר דער צדיק איז זא דארט און הערט וזה צו זא רען און געוינין, וויל וווען א צדיק גיט אפוק פון דיב וועלט איז אוווי ווי אינגענדיגיט איז איז א צוועיק צום איזויטן שטוב. און דער רביה האט געהאנט פאר זיין טאכטער: "פונקט אוווי ווי וווען איך גיז אריין איז דיר זיכער הערן, אוווי ווועט זיין וווען איך וועל אפוק גיז פון דיב וועלטן או דו וועסט קומען צו מײַן קבר איז דו וועסט שרייען טאטעהן, וועל איך דיר הערן איז איך וועל דיר העלפֿן".

רביה נתן שרייבט וווײטער: "בדברים האלה נשמע מפיו הקדוש במה פעים, שרמו לכל אחד ואחד בפה

עדזלה הטעלה של מי שיזכה לבוא על קברם הקדוש והנורא, כי בוראי ישמע דבריו, ויעור יוישיע לו בכלל מה דאפשר", או דער רבוי האט זעיר אסאך מאל געםוואסט מיט אונן און אונן מרמו געוווען און ווען מען וועט קומען צו זיין ציון וועט ער הערן ווי מיר בעטן וכוב' און ער וועט אונן העלפֿן מיט אלעסן דער רבוי הערט אוניך און א קול, דער עיקר עס זאל זיין מיט און אמת.

דערפֿאר, ואויל אונ דיר או דו בייסט זוכה צו קומען קיין אומאן אוינט ראש חשנה, דער אייבערשטער זאל דיר העלפֿן או דו זאלסט אויס פועלן פאר דיר א שידוק. דער רבוי זאנט (לקוטי מוהר", סלק ב', סיון טט) או דער אידיק איז דער שרכן, אוניך האט דער רבוי דערציילט (מי מוהר", סיון פד) או ער האט זיך געחלומט ווי ער פרענט אונבן אין הימל וואס ער זאל טוּן פאר פרנסה, האט מען אים געענטפֿערט: "דיין פרנסה איז, או דו וועסט זיין א שרכן"; דערפֿאר, ווען מען קומט קיין אומאן דארף מען זען אויסצוניצן די צייט צו מתרפלל זיין ביימ ציון פאר זיך, פאר די משפחה און פאר נאנץ בלל ישראאל.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן או דו זאלסט מצליה זיין אין אלע דיביגע ווען.

א בתיבה וחתימה טוביה און א גוט געבענטשט יאר.

לוּ

זֶאֱל אֵיךְ פָּאָרָן אֹיִף אֹמָאָן, אֹיִיב מִיּוֹן
טָאַטְע וּוּעַט הָאָבָן צָעַד פָּוּן דָּעַם?

שָׁאָלָה:

לְכַבּוֹד דָּעַר רָאָש יִשְׂכָּה שְׁלִיטָאָה,

קֹודֶם בֶּל וּוְיל אֵיךְ וִיךְ בְּאַדְנְקָעָן אֹיִף דֵי אַלְע שִׁיעָרִים וּוְאָס אַיִ
מִיר וּוְיעָר מְחֻוק סִי אַיִן לִימֹוד הַתּוֹרָה אָנוּ סִי צַו רְעַדְן זָם אַיְבָעַרְשָׁטָן.
אֵיךְ חָאָב גַּעֲלָעָרָטָן אַיִן אַיְשָׁבָה גַּדְוָלה אַיִן אַפְּמָרִיקָע אַיִן אֵיךְ חָאָב
גַּעֲהִיכָּן אַמְּתָמִיד אַיִן אַגְּמָעָר בָּחוֹר. אֵיךְ חָאָב טַאָקָע גַּעֲלָעָרָטָן פְּלִיסְטִינָה,
אַבְּעָר אֵיךְ חָאָב אַיְבָגָן גַּעֲטָרָאָכָט אָוּעָס אַיִן צַו שְׁעוּרָר אַיִן אֵיךְ חָאָב
גַּעֲהָאָפָט אָוּס זָאָל וִיךְ מְאָכוֹן אַגְּלָעָלְגָהָיִיט וּוְעָן אֵיךְ וּוְעָל קַעְנָעָן אַלְעָם
אַיְבָגָעָבָן. אַבְּעָר וִיתָּה אֵיךְ חָאָב אַגְּנָעָהָזָבָן הַעֲרָן אַיְיָרָע שִׁיעָרִים הָאָב אֵיךְ
אַגְּנָעָהָזָבָן בְּאַקְוּמָעָן אַגְּיָעָבָלִיק אַיְפָעָן לְעָבָן; אֵיךְ חָאָב אַגְּנָעָהָזָבָן צַו שְׁעָעָן
יְעָרָע גַּוְעָט וְאָס אֵיךְ טָו. אַיְדָשָׁקִים אַיִן גַּעֲוָאָרָן גַּעֲשָׁמָאָק בְּרוֹךְ הַשָּׁם,
אַגְּרָוִיסְן דְּאָנָּק.

יְעָצָט צַו מִין שָׁאָלָה; וַיְיִת אֵיךְ בֵּין מִקְוָרָב גַּעֲוָאָרָן זָם רְבִ'יְּן בֵּין אֵיךְ
יְוִיעָר גַּעֲשָׁטִינָן אַיִן אֵיךְ וּוְיל וּוְיעָר שְׁטָאָקָע גַּיְינָן זָם רְבִ'יְּן אֹיִף רָאָש הַשָּׁנָה.
וּוְעָן אֵיךְ חָאָב גַּעֲרָעָטָן מִין טָאַטָּע וּוְעָן דָּעַם הָאָט עַר מִיר גַּעֲנָאָגָט: "דוֹ
קַעְנָסָט טָוּן וְוְאָס דוֹ וְיַלְסָטָט, אַבְּעָר אָוּדוֹ קַרְגָּנָסָט מִיר וְאָג אֵיךְ דִּרְ אָז
עַס גִּיטָּשׁ מִיר וּוְיִ טָוּן". מִין טָאַטָּע הָאָט אַשְׁוֹאָכָע הַאֲרָץ אַיִן עַר הָאָט
שְׁוִין גַּעֲהָאָט אַהֲרָן אַפְּמָאָקָע לְאַעֲלָנָה. אֵיךְ חָאָב אַסְאָךְ מְתַפְּלָל גַּעֲוָעָן
אוּ אֵיךְ זָאָל קַעְנָעָן פָּאָרָן אַיִן אֵיךְ חָאָב שְׁוִין אַפְּלָיו גַּעֲקִיָּט אַטְקָעָט.
וּוְיל אֵיךְ וּוְיסְן אֹיִיב דָּעַר רְבִי הָאָט גַּעֲוָאָלָט אוּ מַעַן זָאָל פָּאָרָן אַפְּלָיו וּוְעָן
עַס גִּיטָּשׁ מְצָעָר וַיְיִן דָּעַם טָאָטָן אַיִן צַי בֵּי מִין פָּאָל זָאָל אֵיךְ פָּאָרָן אַדְעָר נִישְׁטָט.

יְיִשְׁר פָּחָ

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תצא, ו' אלול, שנות תשע"ז לפרט קפטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערחהלטן דיין בריון.

מצות ביבוד אב ולאם אי פון די גראעטען מצות און אי
פון די חמורות שבחרמוות (ירושלמי פאה א, א), אבער
דו דארפסט פארשטיין או ווען עס קומט ראש השנה,
דעמאלאט איי מען דען דעם מענטש - אים מיט זיין משפהה,
אווי ווי מיר זאנן ראש השנה ביום דאוועגען: "מי יתיה ומי
ימות, מי במים ומוי באש וכבר", אלעס ולאם פאסירט דורךאים
דען יאר שרייבט מען און ראש השנה, אווי אויך שרייבט
מען און ראש השנה דעם בעדישעט פונעם נאנצן יאר, אווי
ווי חכמוני זברונם לברכה זאנן (ביצה ט).

זוען עס ווארט פאר א מענטש א שעווען משפט געטט מען
דען גראעטען לייער וואם עס איי נאר דא צו באקומען,
ווער רעדט נאך אויב עס ווארט פארן מענטש א משפט
פון טויט שטראף, געטט מען דעם גראעטען לייער וואם איי
נאך דא און די נאנצע וועלט. אפילו עס זאל קאסטן אסאך
געלט וועט מען אלעס טוינ צו באקומען דעם לייער וואם
הען אפשר ראטטעווען דעם מענטש: דאס זעלבע אווי ווען
עס קומט ראש השנה, דער גרויסער يوم תרין, דער צייט
וואם "כל בא עוזלם יערון לפניך בני מരון, בברכת רועה
עדרו, מעביר צאננו תחת שבתו, בן תעבור ותקספר ותמנה
ו��פקד נפש כל חי, ותחתך קצבה לכל בריותה. ותכתוב

את גור דין" - רארף דאך א מענטש טוֹן אלעס אויפֿ די
וועלט צו באקומען א גנטער לוייער, אוינער וואס וועט אים
העלפֿן ניצול ווערן פון די שְׁלַעַכְּטַע גִּירֶות.

דעָר רבּי - עָר אֵיז דָעָר גְּרַעַסְטָעָר לְוַיְעָר וְוָאָס אֵיז דָא אָזִיף
די וועלט, אווי ווי עָר הָאָט גְּנַעֲוָאנְט (מי מורה", סיון תה):
"הָרָאשׁ הַשְׁנָה שְׁלֵי הוּא חַדּוֹשׁ גָּדוֹלָה, וְהַשְּׁם יִתְבָּרֵךְ יְהֻדָּעָ
שְׁאַיִן תְּהִבֵּר תְּהָה בִּרְשָׁה מְאֻבּוֹתִי, רַק הַשְּׁם יִתְבָּרֵךְ נָתַן לִי
זֹאת בְּמַתְנָה, שְׁאַיִן יְדַע מָהוּ רָאשׁ הַשְׁנָה; לֹא מְבָעֵיא אַחֲם
בְּקָם בּוֹדָאי תְּלִוִין בָּרָאשׁ הַשְׁנָה שְׁלֵי, אַלְאָ אָפִילְךָ בְּלָהּוּלָם
כֵּלוּ תְּלִוִי בָּרָאשׁ הַשְׁנָה שְׁלֵי".

דעָר פָּאָר מִיר צָוֵם בְּבֵין אויפֿ רָאשׁ הַשְׁנָה, או דָעָר
רְבִּי זָאַל זַיִן אָונְגָעָר לְוַיְעָר אָונִ מלִיחָז וְכוֹת זַיִן
פָּאָר אַנְּנָה, או מִיר זָאַל הָאָבָן אֵאר מִיט יְשֻׁעָות, אֵאר
מִיט רְפּוֹאָות אָונִ אֵאר מִיט אָלָע גְּנוּטָע זָאַבָּן.

דִּינְגָּע עַלְפְּעָרָן וַיְלָן גִּישָׁט דַו זָאַלְסָט פָּאָר וְוַיְלָל זַיִן וְוַיְיִסְקָן
גִּישָׁט וְוָאָס אָומְאָן אַיּוֹ זַיִן מִינְגָּעָן אוֹ אָומְאָן אַיִן אֵין
פְּלָאַז פָּוּן הַזְּלָלָות, אֵפְלָאַז פָּוּן לִיבְטְּזִינְגָּעָן מְעַנְטָשָׁן וּכְזָוּ
וּכְזָוּ. וְוַיְלָל לִיכְעָר אַיִן אָרוֹיָס אֵשְׁלַעַכְּטַעַר נָאַמְעָן אוֹפְּנָן
הַיְלִינְגָּן בְּבֵין, כְּאַלְוִי בְּיִם בְּבֵין אַיִן אֵשְׁקָוּם פָּוּן קְלִי הַרְעָתָה.
דעָר פָּאָר זַעַגְגָּע עַלְפְּעָרָן וְוַיְעָר דָעָר שְׁאָקָן זַעַגְגָּע זַיִן הַעָנָה אוֹ
וְוַיְעָר קִינְד וְוַיְלָל פָּאָרָן קִינְד אָומְאָן, וְוַיְלָל קִינְגָּעָר וְוַיְלָל גִּישָׁט
או זַיִן קִינְד זָאַל זַיִן זְדִידִין אַיִן אֵשְׁלַעַכְּטַעַר מְעַנְטָשָׁן וְוָאָס
זַעַגְגָּע הַפְּקָר וּכְזָוּ, אַיִד בֵּין זְבָעָר אוֹ דַו זָאַלְסָט אָוִיךְ מָוָרָא

געהאט וווען דו ווערטט געוואoir או דיין וווערטט זיך אויף
או פלאז וואס מען רעדט אויף זיך לשון הרע.

דעך רבוי האט דערציזלט (ספרוי מעשיות, מעשה ז - מבוב ועכבייש)
או פאר זיין נשמה אויר אראפ געקומען אויף די וועלט
האט דער סט"ז מ"מ געשרהין: "אויב די נשמה קומט אראפ
אויף די וועלט פארווואס האסטו מיר באשאפן?" האט מען
איס געגענטפערט: "די נשמה מווע אראפקומען אויף דער
וועלט, דו גי און זיך דיר אין עזה", אויז ער אועוק געגעאנגען
און ער אויז צוריך געקומען מיט אין אלטיטשקן, זיך האבן
געלאכט און געזאגט אויז האבן שיין אין עזה; דאס אויז
די עזה פונעם סט"ז מ"מ - ער לאכט אפ פון רביז.

עם אויז באויסט או רבוי נטן האט געהאט שערקליבע
רדיפות פון זיין טאטען, עד ברי בך או זיין טאטע האט
צונגערעדט רבוי נטנס וויב או זאל זיך גטן פון זיין זון -
רבוי נטן מען האט שיין געהרט או א טאטע זאל אהים
געמען זיין טאטער וכו', אבער או א טאטע זאל צו רעדן
זיין שנור זיך זאל אפלאוץ זיין איינגענען זון - דאס אויז אין
אומערעהרטע זאך. שפעטלער האט זיך אלעס איבערגעדריט,
און רבוי נטנס טאטע פלענט רופן זיין זון מיט א ר' - "רבוי
נטן". רבוי נטן אויז נישט געווען באקייעם או זיין טאטע רופט
איס ר', פלענט ער פרען זיין טאטען: "טאטען, פארווואס
רופקסטו מיר רבוי נטן?" האט אים זיין טאטע געזאגט: "זיאס
זאל איך טון, דו ביסט דער אינציגנטער זון וואס אויז מיר
מכבר".

וועט מען פון דעם, או אפלו אין אנהייב האט מען מניעות פון די עלטערן, זי שריינז או זי ווערן קראאנק פון דיר וויל דו ביסט א ברסלבער, אכבר אויב דו וועסט זי מכביד זיין, דו וועסט פאלגען דעם רבין און זיך אויפפערן מיט דורך ארץ, וועסטו זען או אלעס וועט זיך אייבערדריען לטוּבה.

דערפֿאָר זאלסטע זען צו קומען צום הייליגן רבין אופֿראָשׂ הָשְׁנָה; זאג פֿאָר דִּינָע עַלְטָעָרָן או דֵו פֿאָרָסְט מְתַפְּלֵל זַיִן פֿאָר דִּיר אָוֹן פֿאָר דִּין מְשֻׁפְּחָה אָוֹן זאג זי או דו וועסט אָסָּאָךְ מְתַפְּלֵל זַיִן פֿאָר זַיִעֲרָגְעָנָה וּבָרָגְעָנָה.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסטע מצליה זיין אַלְעָדִינָע וּזְעָנָן.

א בתיה וחתימה טובא, און א גוט געבענטשט יאר.

~~~ לה ~~

פֿאָרְזָוָאָס הָאָט אִיר מִיר נִישְׁתַּגְעָבָן שְׁלֹם?

שְׁאָלָה:

לכבוד דער ראש ישיבת שליט"א, זום ערשת וויל איך זיך באדראנקען פֿאָר אייערע דרכשות מיט וואם איך בין זיך זיינער מתייה, דאס האט געטויישט מײַן לעבן זום גוטן, אובייך מנג מעורר זיין, וויל איך זיך זאנן או איר וואלט געדארפֿט שענער אויפֿגעטען פרענְדָע מְעַנְטָשָׂן וְאָסְטָקְעָן צו צייח. איך בין געוען

עַצְתָּו

לה

אמונה

קט

די וואך כי איזק און של און קעט און אויר זענט בכלל נישט צוועקומען
זו מיר געבן שלום עליים.

יישר פה.

תשובה:

בענורת ה' יאנדרה - יום ד' פרשת כי תצא, ח' אלול, שנת תשע"ז לפרט קפוץ
לכבוד ... גרו איר

איך האב ערהאלטען דיין בריון.

איך וויס נישט ווער דו ביסט און איך בעט דיר איבער
או דו ביסט געקומען זו מיר און איך האב דיר נישט
געגעבן שלום עליים.

געגענגליך פֿרּוּבִּיר איך יען איזגעם צו געבן שלום עליים
אווי ווי חכמיינו זברונם לברכה זאגן (אבותה ד' ט):
"הוּ מִקְדָּמִים בְּשָׁלוֹם כָּל אָדָם", מען זאל יען איזגעם באגריסן,
נאה זאגן חכמיינו זברונם לברכה אויפֿ רבי יוחנן בן זפא
(ברכות י'): "אמרו עליו על רבנן בן זפא שלא הקידמו
אדם שלום מעולם, ואפללו נברוי בשוק", ער האט יען איזגעם
באגריסט אויפֿ נאם, אפללו א גוי.

אֲבָעֵר וויסן זאלסטע או מען דארף דן זיין יען מענטש
לכפֿ זבות: אסאך מאל קען פֿאַסְטְּרָן או א מענטש
גייט אויפֿ נאם און איזגער קומט אים אנטקען און גראיסט
אים אֲבָעֵר דער אנדרער גראיסט אים נישט צוירק און זענער

טראכט שוין גלייך שלעכטס: 'א חוויכפה, איך גרים אים און ער גרייסט מיר נישט צוריק? אַבער באָמת ווען מען פרענט ער ענטפערן: "פֿאָרְזָוָאָס הָאָסְטָו אִים נִישְׁטָ צְוִירִיק גַּעֲגֵרִיסְטָ?" וועט קאָפ אַיז נִישְׁט דָא פֿוֹן אלֶע שְׂעוּרִיקִיטָן וּוָאָס גַּיְעַן אַרְיבָּעָר אָוִיפָּ מְרָ." פֿוֹן אַינְגְּרוּיִיסְטָן קָעָן אַוְיסְׁעָן וּוּ אַמְּעַנְטָשׁ שְׁמִיכְלָט וּכוּ, אַבער באָמת אַיז ער בְּכָל נִישְׁט רָוָאג וּכוּ.

דָאָם זַעַלְבָּע זָאנְ אַיךְ דִּירָ; אַיךְ הָאָלֶט יַעֲצַט בְּעַפָּאָרָן אַנְהִיְבָּן אַ נִּיעַץ יָאָר - שָׁנַת תְּשֻׁעָ"ח הָבָא עַלְיָה לְטוֹבָה, אַיךְ דָאָרָף מְסִדְרָן וַיַּן דִּי תְּלִמּוֹד תּוֹרָה, מִידְלָל סְקוֹל, יִשְׁכָּה; אַיךְ דָאָרָף אַנְגְּרִיִּיטָן מְלָפְרִים, טִיחְטְּשָׁרִים, בָּאָס דְּרוּיְנָוָרִים, וּוּרְ ערַעַם זָאל קָאָקָן פָּאָר דִּי קִינְגָּרָעָר, יַעֲרָעָם קִינְד וּוּ אַוְוִי מַעַן קָעָן אִים אָרוּיפָּ בְּרַעַנְגָּעָן ער זָאל פָּעָר שְׂטִיְינָן וּכוּ. אַוְיךְ דָאָרָף אַיךְ עַנְדִּינְגָּן מִיט דִי קָעַמְפָּ אַיז מַעַן דָאָרָף בְּאַצְאָלָן אלֶע חֹובָות.

נִישְׁט אלֶע עַלְטָעָן זָאלָן שְׁבָר לִימֹוד: עַם זַעַנְגָּעָן דָא עַלְטָעָן וּוָאָס מִיְּגָנָן אוֹ שְׁבָר לִימֹוד אַיז אַגְּרָבָה וְאָהָ, מַעַן לִיְגַּט עַם דִּי לְעַצְּטָע וְאַהֲ אַוְיָפָן לִיקְסָט אַיז מַעַן אַיז וַיְיַעַר מַולְזָל אַיז זָאלָן שְׁבָר לִימֹוד, מַעַן מִיְּגַנָּט אוֹ דִי תַּדְרָר וּוּעַט וַיְהִי שְׁוִין אַן עַצְּה גַּעַבָּן.

נַאֲכָרָעָם דָאָרָף אַיךְ אַרְוּמָ גַּיְינָן אַן אַקָּאָפ וּוּאוֹ אַיךְ קָעָן שאָפָן גַּעַלְטָ צָו בְּאַצְאָלָן אלֶע אַיְינְגָּעָשְׁטָעָלָטָע. אַוְוִי אַוְיךְ דָאָרָף אַיךְ צַוְּשָׁטָעָן אַ פְּלָאָז אַיז אַוְמָאָן פָּאָר אלֶע בְּחוּרִים אַיז אַבְּרָכִים יוֹצְאִי יִשְׁכְּבָהָנוּ אָוִיפָּ רָאַשָּׁה הַשְּׁנָה וּכוּ'

ובכו, וויתר ממה שכתבתי כתוב באנו: איז קען זיין אמאָל או איד ליג נישט צו קאָפּ צו באַמְעָרָקָן או אַ אַיד איז אַריין גַּעֲקוֹמָעַן אַין שִׁיל אָונֵן ווַאֲרַט אָוָף מִיר.

אנְבּ, דער היילְגָּעָר מְנֻחָה אַלְעָזָר זְבוֹתוֹ יְגַן עַלְיָנוּ בְּרַעֲנָגָט אַיִן זַיִן סְפִּיר דְּבָרִי תּוֹרָה (חלק ו', סיטון ט) אַוְיָפּ דְּעַם ווָאָסְטַּכְמַיְנָוּ וּבְרוֹנָם לְבָרָכָה זָאָגָן (ברכות י) אוּ רְבִי יוֹתָנָן בָּן זְכָאי פְּלַעַגְתּוּ בְּאַנְגִּיסָּן יְעַדְןּוּ מְעַנְטָשָׁה, אַפְּיָלוּ אַנוֹיִן זָאָגָט עָרָה, אוּ הַיִּנְטַּמְתָּמָה אַיִן עַמְּנִישָׁת שְׂיִיחָה, ווַיְיַלְלָא אַוְיָבּ מִיר ווַעֲלָן זַיִד אַפְּשַׁטְּעַלְלָן שְׁמוֹעָעָן מִיטּ יְעַדְןּוּ מְעַנְטָשָׁה, אַפְּיָלוּ נָאָר אַיִם צַוְּ בְּאַנְגִּיסָּן, ווַעֲלָן מִיר נִישְׁטָא אַנְקּוֹמָעַן אַין שִׁיל, עַיִן שָׁם.

ווען אַ מְעַנְטָשָׁה קְוַמְטָה זַיִד דָּוָרָךְ שְׁמוֹעָסָן זַיִינָה עַנְנָנִים, טְראָכְטּ עַר נִישְׁטָה: אַפְּשָׁר וּעֲנָנָן שְׁוֹין הַיִּנְטָמָה גַּעֲקוֹמָעַן צְעַנְדְּלַגָּעָר מְעַנְטָשָׁן בְּעַפָּאָר מִיר, אַפְּשָׁר הַאֲטָמָה דָּעָר אַיד נָאָה נִישְׁטָגָעָן, אַפְּשָׁר הַאֲטָמָה דָּעָר אַיד נָאָה נִישְׁטָגָעָן גַּעֲנָעָן, אַפְּשָׁר הַאֲטָמָה דָּעָר אַיד נָאָה נִישְׁטָגָעָן צִיְּטָמָ צַוְּ רְעַדְןּ אַיִן זַוְאָרָט מִיטּ זַיִן ווַיְיַבָּא אַזְנְבָּעָר? ווַיְיַלְלָא דָּעָר מְעַנְטָשָׁה הַאֲטָמָה אַ פְּרָאָבָּלָעָם אָונֵן עַר מִינְטָמָ אַזְחִוּן זַיִן פָּוּן זַיִן פְּרָאָבָּלָעָם אַיִן גַּאֲרִינִישָׁתּ דָא. דָּעַרְפָּאָר בְּעַט אַיד דִּיר זְאָלְסָטּ מִיר הָן זַיִן לְכָפּ זְבוֹת.

דָּעָר עַיְקָר בְּעַט אַיד דִּיר זַיִעהָ, שְׁטָאָרָק זַיִד אָונֵן מָאָה דִּיר אַ שְׁיַעְוָר אַיִן מְשָׁנִיוֹתָה: ווען דָו הַאֲסָטָמָ אַפְּאָר אַיְבָּרְגִּינָּעָ מְנִינָּת בְּאָפּ אַריין נָאָה אַ פְּרָקָ אָונֵן נָאָה אַ פְּרָקָ, דָאָס ווּעָטָ דִּיר הַעֲלָפָן רְיִין ווַעֲלָן פָּוּן אַלְעָ שְׁלַעַכְטָעָ מְעַשִּׁים אַיִן ווָאָסְטַּכְמַיְנָוּ וּבְרוֹנָם לְבָרָכָה זָאָגָן.

קסב

עַצְתָּו

לט

אמונה

דער איבערשטער זאל העלפֿן זאלסֿט מצליח זיין אין אלע
די גע וועגן.

א. בתייה וחתימה טובָה אין א. גוט געבענטשֶט יאָר.

לְט

לערגען תורה ברעננט אלעס גוטס.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך באדראנען פארן ראש ישיבה פארן ראמבעונן מײַן ליעבען,
וועוואָלט איך וווען געוווען ווי וואָלט איך וווען אוֹיסְקָגָעָן אָן דער ראש
ישיבה וואָס לעקרנט מיר אוֹס אָיך קען זיין אָ ערליך אִיד!!

איך בין זיך מַהֵי מיט דַי האַמְלַיִן, מיט דַי חיוֹק יוֹמִי, אָונְ מיט דַי
לאָנְגַע שְׁעוּרִים, אָונְ מיט דַי נִיגּוּנִים וואָס עֲפָנִט אָוֹיפּ מַיִן חָרֶץ יַעֲדָע
מַאְלָן וואָס אָיך הָעָרָם אָוּסְסָן (וְאָס דַּאַס אַיִּז אָפָאָר מַאְלָן אָ טָאגָן...)

ברוך השם אין זכות פון דער ראש ישיבה האב איך שׂוֹן געגענדיגט
אַ גְּרוּזִים חָלֵק פון דַי תּוֹרָה אָונְ בְּעָורָתְהָ יַתְבְּרַךְ מַאְךְ צָוָם עַרְשָׁתָן
מַאְלָן מַיִן לְעַבְן אַ סִּוּם תְּשִׁיבָה!! וואָס וווען אָיך קָאָפּ גַּעַתְּחָרֶט דַעֲרָפּוֹן
דַי עַרְשְׁטָעַ מַאְלָן האָב אָיך גַּעַמִּינְט אוּמָעַן מַיִינְט אָ צְוּוּיְתָן, אָיך בין
גַּאֲרָן גַּעַמְאָכְט פָּאָר מְשֻׁנְוֹת... אַבְעָרָן ברוך השם מַזְקָא"שׁ קָאָט מִיר
דַעְמָאָלֶט גַּעַנְאָגָט: "גַּעַם דַי מַסְכָּתָא וואָס דַי לַעֲרָנְסָט אָין יִשְׂבָּה אָין זָאָג
בְּלָאת נַאֲך בְּלָאת" אָונְ אָוֹויַה האָב אָיך גַּעַנְדִּיגְט בְּבָא קְמָא 101 מַאְלָן!!
אָונְ שְׁפָעַטְעַר קָאָט מוֹר דַעָרָן רָאָשׁ יִשְׂבָּה גַּעַנְאָגָט אוּ אָיך זָאָל אַנְהִיְּבָן
שׁ"ס קָאָב אָיך גַּעַפְאָלָגְטָן! עַס הָאָט טָאָקָע גַּעַנְמָעַן לְעַנְגָּעָר ווי אָיך קָאָב
גַּעַמִּינְט אַבְעָר יִשְׂרָאֵל כְּה חִילִינְגָּר בְּאַשְׁעָפָעָר אוּ אָיך קָאָלֶט שׂוֹן דָאָן!!

עַצְתָּו

לט

אמונה

קסג

איך דאנק דעם היילין באשעפער אויך בין אין היכל מקודש, וואס גראעסער און פֿשׂוֹטֶר פֿן דעם איי נישט דא אין ערנעזין!!! איך וואלאט זיעשר געוואלאט האבן א זכות אינעם בווען די גיעש בית המדרש אין אומאן, אפיילו איך בין אין ארץ ישראל און געלט ואאלגערט זיך נישט דא אבער איך וועל זיך אם ירצה לשם אנטטרנענעם אין שיוק וויפיל איך קען.

א גרויסן יישר פֿמַ פֿאַר יעד עיוק יומי און פֿאַר יעד שיעור וואס דער ראש ישיבה ניבט!

נ. ב. אווי ווי איך וויס און מײַען קְרֻובִים האלטן מיט יעד גיעעס פֿן די ישיבה בעט איך נישט צו ליאַן מײַן נאָמען ברפֿים.

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תצא, ח' אלול, שנת תשע"ז לפרט קפוץ
לכבוד ... גרו איר

איך האב ערעהאלטן דין בריוו

ונאוביל איז דיר און וואוביל איז דין חלק און הו האסט זובה
געווען צו מסים זיין גאנץ ש"ס תלמוד בבלאי אויפֿן
סדר דרך הלימוד פֿון היילין רבין (שיחות רבין, סימן עז).

רבינו נתן שרייבט איז א בריוו (עלים לתורפה, מכח קעד): "גַם פָה
נוּמֵצָא מְתֻנָּגֵד אֶחָד", עַם גְּעֻפּוֹנֶת זֶה דָא אֶמְתַנָּגֵר,
שְׁבַנוּ הַתְּחִילָה קָצֵת לְהַתְּקַרְבָּה לְאַנְשֵׁי שְׁלוּמָנוּ, וְלִמְדָה רַבָּה
גְּמָרָא וּפּוֹסְקִים", וְאַם זַיִן אַיִן מִקְוָרָב גְּעוּוֹאָרֶן צַו אַנְשֵׁי
שְׁלוּמָנוּ אַז עַר הָאָמֵן גְּנַעֲפָנָגָנָעָן צַו לְעַרְגָּעָן זַיִעַר פְּלִיסִין,
וְעַתָּה מִכְרִיחִים אָתוּ אַנְשֵׁי בְּלִיעֵל, הַמְבָנִים עַצְם בְּשָׁם

חסידים, ומונעים אותו בעל ברחו מלמד גמרא ופוסקים, ואומרים שטוב יותר לדבר עמהם", און די מתרנדים רענן אים אפ פון לענגן גמרא ופוסקים, זיין אאנן אים או ער זאל ענרגערש פארברענגן מיט זיין צו לענגן, "אבי צעק על בנו האיל, אני נזהן לה לאככל על מנת שאלא תלמד רק ה' גמרא אחד בכל יום, לא יותר! כי מי שלומדר כל היום הוא ברסלב'ער וכו", זיין טאטע שרית אוף אים או ער זאל אויף הערן צו לענגן אווי סאה, וויל זוער עס לעננט אסאה איז א ברסלב'ער און דער טאטע זאנט אים או ער גיט אים אויפעהן געבן עקן אויב לעננט ער פער זיין דפ גמרא א טאנן זאנט רבבי נתן א מזרא'דנען לשונן: "הכלל, שאין חptrנדים עומדים למגע מלמד ספרי רבנו זברונו לברכה, רק פנימיות בונת הרע שבלבם הוא לבטל מישראל כל התורה בלהה, כי זועע לך מעשי בני הנוצרים, בפרט בהור כתהו, זיין שום תוצאה כי אם על ידי התורה, זיין מי שנינים למוד התורה וקיום התורה בעולם במו אודוננו מזוננו זברונו לברכה, על ידי אמתת דרכיו הקדושים שענלה על ידינו, ובספריו הקדושים", די מתרנדים ווילן אויסריין זאל נישט לענגן דעם רבינס ספרים, נאר זיין ווילן אויסריין די גאנצע תורה, וויל עס אויז דאך באוואוסט פאר איז די מעשי בני הנוצרים פונגעם דור זואס עס אויז נישט דא קיין שום וועג זיין צו ראטעווען נאר דורך לימוד התורה און עס אויז נישט דא זוער עס זאל ארין ברענגן לימוד התורה אין די וועטלט, נאר דער היילגען רבבי.

זוער עס פאלגנט דעם הייליגן רבין איזן לערגנט אויפן סדר
 דורך חלימור וואס דער רבוי האט אונז געגעבן איז
 זוכה בי א קראצע צייט צו שענגןן כל התורה בולה; דער
 רבוי זאנט (שחוות הר", סיון ט): "גְּבָסְפָּתִי מֵאָדָר לְהַמִּשֵּׁה אֶת
 הָעוֹלָם אֶל עֲשֵׂה, שִׁיחָה חַיּוֹב אַצְלָל בְּלָא אָחָד וְאָחָד לְלִמּוֹד
 בְּךָ וּבָהּ, בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֵר, וּבְיוֹצְאָה", דער רבוי האט
 זיעיר געווואלט ארײַן ברענגןן אין פָּעָנְטְּשָׁן אָז מַעַן זָאַל
 לְעַרְגַּעַן יַעֲדָן טָאגַן, אַזְוֹן דער רבוי האט גענאנט (שם): "שָׁאֲפִילּוֹ
 אָוֹתָן הָאָנָשִׁים הַרְחָקִים מִן הַקָּדוֹשָׁה מַאַד, שְׁנַלְבְּרוּ בְּמִזְרָחָה
 רְעוּה עַד שְׁרָגִילִין בְּעַבְרוֹת חַס וְשָׁלוֹם, אָפַע עַל פִּי כָּן, הַפְּחַ
 שֵׁל הַתּוֹרָה נָדוֹל בְּלָהּ, עַד שִׁיכּוֹלָה לְהַזְׁכִּיאָ אָוֹתָם מִן
 הַעֲבָרוֹת שְׁרָגִילִין בְּהָם חַס וְשָׁלוֹם; וְאָמַר יִעְשֶׂוּ לְהָם חֻקָּ
 קְבוּעָ וְחַיּוֹב תְּזַקּ לְלִמּוֹד בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּךָ וּבָהּ, וְתִיהְיָ אַיךָ
 שִׁיחָה, בְּנוֹאי יַזְבֵּן לְצִאת מִפְּצָזְקָתָם הַרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה,
 בְּיַפְּמַתְּהָרָה נָדוֹל מַאַד", אֲפִילּוֹ אַיִינָעָר וְאָמַר אַז שְׁוִין
 אָרָאָפּ גַּעֲפָאַלְן אַז שָׁאָוֹל תְּחִתִּיתָ, אַזְיָב וּוּעַט עַר זִיהְיָ מַאֲכוֹן
 אַקְבִּיעָות צו לְעַרְגַּעַן יַעֲדָן טָאגַן "בְּךָ וּבָהּ", וּוּעַט עַר סְוִיף
 בְּלָסְוִיף אַרְוִיס גִּיאַן פּוֹן זִיְּן בְּלָאָטָעָ, וּוַיְיַל דִּי בְּחַפְעַן דִּי
 תּוֹרָה אַז אָוֹי גְּרוֹיָס אוּס גַּעֲמַט אַרְוִיס דַּעַם מִעְנְטָשׁ
 פּוֹן זִיְּן שְׁלָעַבְטָם.

זוען דער רבוי האט גענאנט די שִׁיחָה הָאָט רְבִי נְתַן גַּעֲפָרְגַּעַנט
 דַּעַם רבין צי עס גִּיט אַיךָ אַרְוִיס אַוִּיפּ אַיִינָעָם וְאָמַ
 אַז אַרְיַין גַּעֲפָאַלְן אַז פָּנָם הַבְּרִיתָ, הַזְּעָתָ וּרְעָ לְכַטְּלה
 רְחַמְּנָא לְצָלָן, הָאָט דַּעַר רבוי גַּעֲשָׁרִין אַוִּיפּ אַז אַז גַּעֲנָאנָט:

"דו גוויסט ווי גרויס דער בָּח פון תורה איז?! תורה איז הַעֲבֵר פָּוֹן אֶלְעָם (תמי מודרנ', סיטון תקעג)" ; עט מען פון דעם או דער רבִּי האט געוואַלט מען זאל לערגען, וויל תורה איז דער עזה או מען זאל וועגן נאנט צום אייבערשטען איז אַפְּלָאוֹן אֶלְעָם עַבְרוֹת.

דער אייבערשטען זאל הַעֲלָפָן זאלסט טַרְעָפָן דיין זיווג בקרוב און זכה זיין אויפֿצּוּשְׁטָעָלָן אַשְׁיְנָגָע שטוב.

דער רבִּי האט גענאַט או ווען מען איז זכה צו ענדינן ש"ס איז מען ממשיך אויף זיך אַצְּלָם אֱלָקִים; דאס מאַיְינָט איזן אֶלְעָם בחינות - סי בפְּשָׁטוֹת, מען באַקּוּמָט אַליַּכְטִינָג פְּנִים, אַצְּלָם אֱלָקִים. אַזְוִי אַזְיָק איז מען זכה צו טַרְעָפָן די באַשְׁעָרָטָע זיווג אַזְוִי ווי דער אַרְיזָאַל זאנָט או ווען מען האט חתונה באַקּוּמָט מען אַצְּלָם אֱלָקִים.

אַ גרויסן יישר בָּח אַז הו ווילסְט זיך משְׂתַּחֲפָה זיין מיטָן אַרוֹסָה הַעֲלָפָן בויען דעם בנין זואָס מיר בויען יעצט איז אַומָּאן, דער אייבערשטען זאל דיר הַעֲלָפָן זאלסְט מַצְלִיחָה זיין איזן אֶלְעָם דיינָג וועגן.

אַ פְּתִיכָה וְחַתִּימָה טָבָה.

~~~~~ מ ~~~~

איך וויל לערגנון ברסלב'ע ספרים, וואו היב איך און?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישבה שליט"א,

קולם א יישר פה פאר בי עיצט צום ראש ישיבה, איר האט ממוש געטוישט מיין לנבן צום גוטן אויפֿן ריכטינונג וועגן, איך רעד ברוך ה' צום איבערשטן, איך בעט אים יעדע קליעניקיט וואס איך דארפ און איך מאך זיכר צו זאנן משניות יען טאג.

מיין שאלה און איך האב במעט נאך גאנזישט געלערנט קיין ברסלב'ע ספרים און איך האב נישט קיין אונגע וואו אונזוייהיבן, קענט איר מר מדריך זיין און זאנן וואס און ווי אונזואהיבן לערגנון ברסלב'ע ספרים?

יישר פה פאר אייער ענטפער.

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תצא, ח' אלול, שנת תשע"ז לפרט קפזו
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערחהאלטען דין בריוו.

איך האב זיינר חנאה צו הערן או דו ביסט זיך מתחוק מיט
די עצות פון היילנן רבין.

דער הייליגער רבוי האט גענאנט (היי מוחר", סימן שנ): "על שני
בתות אונשים יש לי רחמנות גדול עלייהם", אויף צוועי
גרופען מענטשן האב איך גרים רחמנות, "על אלו אונשים

שֶׁהָיוּ יִכּוֹלִים לְהַתְּקַרֵּב אֲלֵי וְאַנְסָמְתָּרְבִּים", אוֹיפָ דִי מַעֲנְטְּשָׁן וּוֹאָסָה הַאֲבָן גַּעֲקֻעַטְמָקְוָרְבָּן וּוֹעֲרָן צַוְּמִיר אָוָן זַי וְעַגְעָן נִישְׁטָטְמָקְוָרְבָּן גַּעֲוָאָרְן, "וְעַל אַלְוָה הַמְּקֻרְבִּים אֲלֵי וְאַנְסָמְתָּרְבִּים אֲתָה דְּבָרִי", אָוָן אוֹיפָ דִי וּוֹאָסָה גַּעֲגָעָן מַקְוָרְבָּן צַוְּמִיר אָוָן פָּאָלְנָן מִיר נִישְׁטָנוּ "כִּי אַנְיִידָע, שִׁיחָה עַת, בְּעַת שִׁיחָה הָאָדָם מִנְחָה עַל הָאָרֶץ עַם רְגָלְיוֹ אֶל הַדְּלָת, אָוּ וִסְתְּבֵל עַל עַצְמוֹ הַיּוֹטֵב, וִתְּחַרְתּ הַמְּדָרְתָּן מָאָד עַל שְׁלָא זְכָה לְהַתְּקַרֵּב אֲלֵי, אָוּ שְׁלָא קִים אֲתָה דְּבָרִי, כִּי אָוּ יַדְעַו שָׁאָם דָּיו מַקְרְבִּים אֲלֵי וּמַקְיְּמִים אֲתָה דְּבָרִי, לֹא הָיוּ שָׂוְם דְּרָגָא בְּעוֹלָם שְׁלָא הָיוּתִי מִבְּאָם לְאַזְתָּה הַמְּדָרְגָה, אַבְלָל לֹא יוּעַיל אָוּ", וַיְיַיְל עַס וּוּעַט קוּמָעָן אָ צִיְּט וּוֹאָס דָעֵר מַעֲנְטְשׁ וּוּעַט לִיןָן מִיטָּדִי פִּים צָוָם מִיר, דָּאָס מִיְּנַט וּוֹעַן מַעַן וּוּעַט שְׁטָאָרְבָּן - וּוֹאָס דָעַמְאָלְטָל לִיְגַּט מַעַן אַרְאָפְ דָעֵם מַעֲנְטְשׁ אוֹיפָ דָעֵר עַרְדָמִיט דִי פִּים אַוִּיסְגַּעַדְרִיִּת צָוָם מִיר - אָוָן דָעֵר מַעֲנְטְשׁ וּוּעַט וִיהְ דָעַמְאָלְטָל אַנְקְוָקוּן וּוּי אַזְוִי עַר וּעַט אַוִיס אָוָן עַר וּוּעַט וַיְיַעַר חַרְטָה הַאֲבָן, טְרָאָכְטָנְדִינְגָן: 'פָּאָרוֹאָס הַאָפָא אַיְהָ נִישְׁטָט גַּעֲפָאָלְגָט דָעֵם רְבִּין' וּוֹעַן אַיְהָ וּוֹאָלְטָט וּוֹעַן גַּעֲפָאָלְגָט דָעֵם רְבִּין וּוֹאָלְטָט אַיְהָ זְכָה גַּעֲוָעָן צִוְּזִיקוּמָעָן צַוְּדִי גַּרְעָסְטָעָן מַדְרִינְוֹת אַוִיפָ דָעֵר וּוּעַלְטָן', אַבְעָר דָעַמְאָלְט וּוּעַט שְׂוִין זַי שְׁפָעַט.

זְאוֹיֵל אַיְזָר אָוָן וּזְאוֹיֵל אַיְזָרְיָן חַלְקָן אוּדוּ פָאָלְגָט דָעֵם הַיְילָןְגָן רְבִּין, דָו לְעַרְגָּסְטָט מִשְׁנְיוֹת אָוָן דָו בִּיסְט וִיהְ מַתְּבָנְדָה: אוּ מַעַן פָאָלְגָט דָעֵם רְבִּין אָוָן מַעַן טָוָט דִי צְיוּיִ עַזְוָתָה, אַיְזָר מַעַן זְכָה צַוְּדִי וּוֹעֲרָן נָאָנָט צָוָם אַיְבָעָרְשָׁטָן אָוָן מַעַן לְעַבְטָט אַחֲרִים טָבוּם.

איך געדרענק ווען איך בין מקורב געוווארן צום הייליגן רבין בין איך געקבמען רעדן צו מותרא"ש זברונו לברכה און מותרא"ש האט מיר געפרענטן זואס איך וויל, האב איך אים אונגעפאנגען אויסצערען מיין הארץ, אויך וויל זיין א ערליךער איך און עס נייט מיר נישט וכו', זאגט מיר מותרא"ש: "זאג מאשניות?" האב איך געמיינט או מותרא"ש הערט נישט זואס איך זאג און איך דארפ זיך פער אויסשמוניין בפרטיאי פרטיות. איך בין געוווען וויער צעבראבן, מיין הארץ אין געוווען איבערגעפליטט מיט וויטנאן און איך האב שייעור אויסגעפלאצט אין א געווויין, האב איך נאכאמאל גענאנט: "מותרא"ש, איך וויל זיין אן ערליךער איך" און איך האב אונגעפאנגען צו דערציילן זואס נייט איבער אויף מיר וכו' וכו', זאגט מיר מותרא"ש - שווין מיט א שטראנגע טאן - "דו הערסט נישט זואס איך זאג דיר? זאג מאשניות? נאר מאשניות, או דו וועסט זאנן אסאך מאשניות וועסטו זכה זיין צו האבן א ריינעם מה און נאר טראכטן פגעט איבערשטן".

דערפאל פרוי איך מיר וויער צו הערן או דו האקט אונגעפאנגען צו לערגען פלייסיג אויפין סדר דורך הלימוד פון הייליגן רבין (שירות קה"ר סיון ט) או אפלו פון פארשטייט נישט זואס מען לערגנט זאל מען זאנן די ווערטער פון די הייליגע תורה. אויך אויך ברענט דער רבוי ארפאפ דעם הייליגן זוהר (פרשタ קדושים, פה) זואס אין מנלה זואס עס ווערט אויבן אין חימל ווען א מענטש זאנט די ווערטער פון

די תורה אֲפִילוּ עַר פָּאֶרְשְׁטִיט נִישְׁט וּוֹאָס עַר זָאנְט, אָז
אֲפִילוּ עַר זָאנְט דָּאָס מִיט טָעוֹתִים (ליקויי מודערן, חַלְקָא, סִינְעָן עַר).
מוֹהָרָא"ש זְכַרְנוּ לְבָרְכָה הָאָט דָּעֵצְצִילָּט וּוֹאָס עַר הָאָט
גַּעַדְעַטְמָן פֿוֹן הָרָב הָחִסְיָר ר' לוֹי יְצָחָק בְּעַנְדרָעָר
זְכַרְנוּ לְבָרְכָה, אוֹ עַר הָאָט גַּעַקְעַנְטָמָן מַעֲנַטְשָׁן וּוֹאָס הָאָבָן
נִישְׁט גַּעַוְואָסְטָט פֿוֹן זַיְעַר לְעַבְנָן צָו זָאנְט פָּאָר זַיְיָן זַעַנְעָן מַקְוָרָב
גַּעַוְאוֹרָן צָוָם הַיְלָדָן רְבִיָּן, זַיְיָן זַעַנְעָן גַּעַוְעוֹן פּוֹסְטָע יְוָנְגָעָן,
לִידְעִיגָּע מַעֲנַטְשָׁן. אָז וּוֹעֵן זַיְיָן זַעַנְעָן מַקְוָרָב גַּעַוְאוֹרָן צָוָם רְבִיָּן
אָזָן אַגְּנַעַהוִיבָן פָּאָלָן דָּעַם רְבִיָּן בְּתִימִוֹת וּבְפִשְׁטוֹת, זַיְיָן
הָאָבָן אַגְּנַעַפְאַגְּנַעַן זָאנְט חַיִּים מְשִׁנּוֹת יְעַן טָאגָן, אַסְפָּאָד
בְּלַעַטְעָר גַּמְרָא אָזָן סִימְנִים שְׁוֹלְחָן עֲרוֹה, זַעַנְעָן זַיְיָן גַּעַוְאוֹרָן
גְּרוֹיסְעָן גַּאֲגָנִים.

איַינְמָאָל הָאָט אַבְּחוֹר גַּעַפְרָעַנְטָט ר' לוֹי יְצָחָק זְכַרְנוּ לְבָרְכָה
וּוֹאָס עַר זָאל גַּעַטְפָּעָרָן וּוֹעֵן מַעֲנַטְשָׁן זָאנְט אִים:
"עַם הַיִּסְטָט נִישְׁט גַּעַלְעַנְטָט" (גַּאֲרָגְעָן), הָאָט אִים ר'
לוֹי יְצָחָק גַּעַוְאָגָט: דָו זָאנְט: "אַיְיךְ זַיְיָים גַּעַרְנִישָׁט, דָעַר בְּרַסְלָבָעָר
רְבִי הָאָט מִיר אָזָוִי גַּעַהְיִיכְן טָוֹן".

דָּאָס וּוֹאָס דָו פְּרַעַנְסָט מִיר וּוֹעֵן לְעַרְגָּעָן דָעַם רְבִינִים סִפְרִים,
דוֹ זַיְיָסְט נִישְׁט וּוֹי אַנְצָוְהִיְיבָן אָזָן דָו בְּעַטְסָט מִיר אַיְיךְ
אַאל דִּיר אַנְוַיְינָן וּוֹי אָזָן וּוֹאָס.

דָעַר רְבִי הָאָט אָנְנוּ אַיְכָעָר גַּעַלְאָזָט אָז אַזְּאָר פֿוֹן פִּינְגָּפָ
סִפְרִים: לִיקְיָסִי מוֹהָרָן, חַיִּי מוֹהָרָן, שִׁיחָות חַרְגָּן,
סְפָרָי מְעֻשָׂות אָזָן סְפָר הַמִּידּוֹת: דָעַר רְבִי הָאָט גַּעַזְאָט

(חי מותר", סימן שמט): "שִׁכּוֹלֵין לְהִיוֹת נָעָשֶׂה בַּעַל תְּשׁוּבָה גָּמוֹר עַל יְדֵי לְמֹוד הַסְּפָר שָׁלוֹ", מען קען ווערטן און אַמְתָּעָר בַּעַל תְּשׁוּבָה אוֹ מַעַן לְעַרְגַּט לִיקּוֹטִי מַותְרָן, "וְאָמָר, שְׁמֵי שִׁישָׁב וַיַּעֲסַק בְּסְפָרָיו רַק בְּלִי כְּנֻטוֹר וְנַצְחֹן, וַיַּסְתַּבֵּל בּוֹ בְּאַמְתָּה, אֲוֹ בְּנוֹתָא יְהִי נַבְקָעֵן אַצְלָוּ בְּלִי גְּדִי קְשִׁוּתָא לְבָבוֹ, וְאָמָר בָּזָה הַלְשׁוֹן: 'סֻעַּ וּוּעַט אִים אַלְעַ אַדְרָעָן טְרַעַנְעָן'". און ווערט עַס ווערט לְעַרְגַּעַן זַיִן סְפָר מִיט אָן אַמְתָּה, וּוּעַט זַיִד אִים עַפְעַגְעָן אַלְעַ פָּאַרְשָׁטָאַפְטָע אַדְרָעָן אָונָעָר וּוּעַט וּוּעַרְטָן אָן עַרְלִיכְעָר אַיד; דַּעֲרָפָאָר זַאַלְסָטוֹ זַיִד מַאֲכָן אָ שִׁיעָוָר צַו לְעַרְגַּעַן אַבְיסָל לִיקּוֹטִי מַותְרָן, אָזִין אַנְהִיבָּו וּוּעַסְטוֹ אַפְשָׁר נִישְׁטָפָאַרְשְׁטִיְּזָן יַעֲדָע זַאַה, אַבָּעָר דּו זַאַלְסָטוֹ נִישְׁטָקְוָן צַי דּוֹ פָאַרְשָׁטְיִיסָּט יְאָ אַדְרָעָן נִישְׁטָפָאָר, דּו זַאַלְסָטוֹ נָאָר זַאַנְדָּן דִּי וּוּעַרְטָעָר אָונָ בְּיָם סֻוֹף, נָאָךְ אַפָּאָר מָאָל, וּוּעַסְטוֹ אַנְהִיבָּן צַו פָאַרְשְׁטִיְּזָן.

רַבִּי נָתַן הָאָט אַמְּאָל גַּעֲזָאָט פָּאָר אַינְגַּעַרְמָאָן: "אַינְגַּעַרְמָאָן, לְעַרְן אַסָּאָה לִיקּוֹטִי מַותְרָן, וַיַּוְילְצָו אָ גְּוֹפָ וּוּאָסָה הָאָט גַּעֲלַעַגְטָל לִיקּוֹטִי מַותְרָן וּוּעַלְן דִּי וּוּרְעִים אָזִין קָבָר נִישְׁטָצָוקְוּמָעָן". נָאָךְ הָאָט רַבִּי נָתַן גַּעֲזָאָט פָּאָר זַיִן הַסְּפָלְקָוָתָה: "אַפְּיָלוֹ דַּעַר גַּרְעַעַסְטָעָר בַּעַל עַבְרָה, אַוְיָב וּוּעַט עַר זַיִד הַאַלְטָן אָזִין רַבִּי זַיִן וּוּעַט עַר הָאָבָן אָ תִּקְוָן"; זַעַט מַעַן פָּוֹן דָּעַם אוֹ דַּעַר רַבִּי הָאָט אָ כַּהֲן צַו הַעֲלָגָן יַעֲדוֹן אַיְינָעָם.

אוֹזֵק מַאֲךְ דִּיר אָ שִׁיעָוָר אַיִן תִּי מַזְעָרָן אָזִין שִׁיחָות חַרְן; דַּעַר רַבִּי הָאָט גַּעֲזָאָט (חי מותר", סימן שני): "מִיתְיַעַד שִׁיחָה וּוּאָסָה אַיִד שְׁמִיעָס מִיט עַנְקָה, קָעַנְטָא אַיר זַוְּכָה זַיִן צַו זַיִן אָן עַרְלִיכְעָר אַיד, נִישְׁטָסְפָּמָן אָן עַרְלִיכְעָר אַיד נָאָר

אן ערליךע איד אווי ווי איך מײַן אַן ערליךע אַיד. אווי אויך האט רבי נִתְּנָה גַּעֲזָגֶט: "אַיד הָאָב מֵעַר אֲרוֹסִים גַּעֲהָאָט דָּעַם רְבִּין פּוֹן וַיְיִגְעַשׂ שִׁיחָות אָזְן שְׁמוּעָסֶן"; די שיחות וועט דיר זיין גַּרְינְגֶּעֶר צו פָּאַרְשְׁטִין.

עם איז בְּדָאי או דו זָאַלְסָט קְוֹדָם לְעַרְגָּעָן תַּי מַתְּהָרָן חַלְקָבָן, דָּאָרֶט וּוּעָסְטָו זַעַן הַעֲרְלִיכָּע שְׁמוּעָסֶן פּוֹן רְבִּין אָזְן וּוּעַן דו וּוּעָסְטָו עַם מִסִּים זַיִן זָאַלְסָטָו לְעַרְגָּעָן חַלְקָא/, וּוּאַס דָּאָרֶט שְׁטִיטָט גַּעֲשָׁרְבִּין וּוּעַן דָּעַר רְבִּין הָאָט גַּעֲזָגֶט יַעֲדָע תָּוֹרָה אָזְן אַלְעָם אֲרוֹס יַעֲדָע תָּוֹרָה וּבָרָא.

אויך מאָך דיר אַ שְׁיעָוָר אַיִן סְפּוּרִי מִעְשִׁיות; דָּעַר רְבִּין הָאָט וַיַּעֲרֵר אַוְיסְגָּעָלְזִיבְּט וַיִּגְעַנְגַּעַט מִעְשִׁיות, אָזְן דָּעַר רְבִּין הָאָט גַּעֲזָגֶט (תַּי מַתְּהָרָן, סִמְּן כָּה) או די מִעְשִׁיות וּוּעַקְנָן אויף אַ מְעַנְטָשָׁפָן שְׁלָאָפָן; אָפִילּוּ אַיְגָעָר וּוּאַס שְׁלָאָפָט שְׁוֹן, זַיִן גַּשְׁמָה אַיִן שְׁוֹן פָּאַרְשְׁלָאָפָן בְּבָחִינָת 'אֲנֵי יִשְׁנָה', אָבָעָר דָּוָרָךְ די מִעְשִׁיות וּוּעָרט זְלָבִּי עָרָא.

אויך זָאַלְסָטוּ לְעַרְגָּעָן סְפּר הַמִּידּוֹת; אַיִינְמַאל וּוּעַן דָּעַר רְבִּין הָאָט גַּעֲזָעָן די בְּתַבְּנָה יַד פְּנִים עַמְּדָה סְפּר הַמִּידּוֹת אַיִן די הַעֲנָטָפָן זַיִן תַּלְמִיד רְבִּין נְפָתָלִי (וּוּאַס עַר אַיִן גַּעַנְגַּעַט פּוֹן די צְוּוּיִי עַדְים וּוּסָם דָּעַר רְבִּין הָאָט גַּעֲשְׁטָעָלָט אוֹיפְּזָן תִּקְוָן הַכְּלָלִי) הָאָט עַר וַיַּד אַנְגָּרְוּפָן צַוְּרִי נְפָתָלִי זְאַנְגְּרִינְגָּן אוֹיפְּזָן סְפּר: "מַיִּין לִיבָּר הַאֲרַצְיָנָר תָּבָר, מַיִּין לִיבָּר גַּעֲטְרִיְעָר תָּבָר, אָט דָּעַר סְפּר הָאָט מִיר גַּעֲמָאָכָט פָּאָר אַיד" (תַּי מַתְּהָרָן, סִמְּן שְׁעָמִי, פְּגַעַת הַצְּדִיק, סִמְּן תְּרִמְמָת).

עַצְתָּו

מֵא

אמֹנוֹנָה

קָעָ

וַיַּסֶּן זָאַלְסָטוֹ אֹזֶן מַעַן קָעָן נִישְׁטַ וַיַּזְרַעַל בְּרַסְלֶבֶר חַסִיד
נָאָר אֹזֶן לְעַרְגַט דַי סְפָרִים פֿוֹן הַיְלִינָן רַבְיָן דַעַר
רַבִי זָאַגְט (לִקְשַׁי מַוְרַרָן, חַלְקָ אַ, סִינְן קָצְבָן): "פָנָיו שְׁבָלוֹ וְגַשְׁמָתוֹ
גַמְצָאִים בְּתֻזְקָ סְפָרָוֹ", דַי פָנִים, שְׁבָל אָוֹן נִשְׁמָה פֿוֹנְגָעָם צְדִיקָן,
גַעֲפַנְטַ וְזַה אַין וַיַּגְעַן סְפָרִים: קַוְמָת אָוֹים, אֹזֶן וַיַּעַן אַיְגַעַר
לְעַרְגַט דַי סְפָרִים פֿוֹן הַיְלִינָן רַבְיָן דָאָן אַיְזָר אַבְרָהָם צְדִיקָן
חַסִיד, אַבְעָר אֹזֶן לְעַרְגַט נִישְׁטַ דַי סְפָרִים, הָאָט מַעַן
נִישְׁטַ קַיְוָן שִׁיבָכָות מִיטָן רַבְיָן.

דַעַר אַיְבָעַר שְׁטָעָר זָאָל הַעַלְפָן זָאַלְסָטַ מַצְלָה וַיַּזְרַעַל
דַיְגָע וַיַּעֲגַן.

א בְּתִיבָה נְהִימָה טֹבָה אָנָן אַגְט גַעֲבַעַטְשָׁטַ יָאָר.

מֵא

וַיַּאוֹ אַיְזָר דַעַר מִקּוֹר צַו פָאָרָן קַיְוָן אַוְירָן רַאַשָּׁה הַשְׁנָה?

שָׁאַלָה:

לְכָבוֹד דַעַר רַאַשָּׁה יִשְׁכָה שְׁלִיטָאָן,

אַיְזָר הָאָב גַעֲוָאַלָט פְרָעָן וַיַּאוֹ עַס אַיְזָר דַעַר מִקּוֹר פֿוֹנְגָעָם רַבְיָן אֹזֶן
דַאָרָף קַוְמָעָן קַיְוָן אַוְירָן רַאַשָּׁה הַשְׁנָה. וַיַּאוֹ שְׁרִיְבָט דָאָס דַעַר רַבְיָן
וַיַּעַן אָז אַז וַיַּעַם הָאָט עַר דָאָס נְעַנְגָט?

יִשְׁרָר בָּתָה.

תשובה:

בעזורת ה' יתברך - יום ג' לסידר כי תבוא לאומאן, י"ד אלול, שנת תשע"ז
לברט קטען
לכבוד ... גרו יאיר

איך הָאֵב עַרְחָאֶלְטָן דִּין בְּרִיאוֹ.

דו פְּרֻעָנֶסֶט וּוֹאָ עַם אַיִן דָּעַר מִקּוֹר אָז דָּעַר רַבִּי הָאָט
גַּעֲזָוָאָלֶט מַעַן זָאֵל קְוֹמָעָן קִיּוֹן אַמְּמָאָן; אַיִן חַיּוֹ מַזְהָרָאָז
אַיִן דָּא אָ נַאֲגָצָע קַאֲפִיטָל: "נַדְלָ וַקְרָתָ רַאֲשָׁה הַשָּׁנָה שְׁלוֹ" -
צְוֹאָמְגָעָנְנוּמָעָן אַלְעָ שְׁמָעוּסָן פָּוֹן רַבִּיּוֹן וּוֹאָס דָּעַר רַבִּי הָאָט
גַּעֲזָאָגָט אַיְבָעָר דָּעַם אָז מַעַן דָּאָרָט קְוֹמָעָן צַו אַיִּסְרָאֵל
רַבִּי הָאָט וַיְהִי אַיִּסְגָּעָדְרוּקָט אַיְבָעָר קְוֹמָעָן צַו אַיִּסְרָאֵל
הַשָּׁנָה, לְשָׁנוֹת וּוֹאָס קִיּוֹן שָׁוֹם צְדִיקָהָאָט נִישָׁט גַּעֲזָאָט.

דָּעַר רַבִּי הָאָט גַּעֲזָאָגָט (שם, סימן תנ): "הַרְאָשָׁה הַשָּׁנָה שְׁלֵי עֹלָה
עַל הַכְּלָל", זַיִן בַּי מִיר רַאֲשָׁה הַשָּׁנָה אַיִן גַּרְעָסָעָר פָּוֹן
אַלְעָם, "וְהַיָּה פָּלָא אַצְּלִי", מַאֲחָר שְׁהַמְּקָרְבִּים שְׁלֵי מַאֲמִינִים
לִי, וְלֹמַה לֹא יִזְהָרוּ בְּלַהֲנָשִׁים הַמְּקָרְבִּים אַלְיִי, שִׁיחָיו בְּלַם
עַל רַאֲשָׁה הַשָּׁנָה, אִישׁ לֹא יַעֲדֶר", אַונְ אַיִּסְרָאֵל וַיְאַגְּדָעָר וַיְהִי אַיִּסְרָאֵל
מִיְּנָעַתְּלָמִידִים וּוֹאָס גַּלְיְיָבָן אַיִן מִיר, פָּאָרְוָאָס זַאלְן זַיִן נִישָׁט
מַעֲזָר זַיִן מִיְּגָעַ מַעֲנְטָשָׁן אָז אַלְעָ זָאֵלְן קְוֹמָעָן צַו מִיר אַיִּסְרָאֵל
רַאֲשָׁה הַשָּׁנָה, קִיְנָעָר טָאָר נִישָׁט פָּעָלָן. "כִּי בְּלַעֲנָן שְׁלֵי הוּא
רַק רַאֲשָׁה הַשָּׁנָה", מִיְן נַאֲגָצָע זַאְק אַיִן רַאֲשָׁה הַשָּׁנָה.

"וְהַזְהָר לְעָשׂוֹת בְּרוֹוֹן, שְׁכָל מַי שְׁפָר אֶל מִשְׁמָעָתוֹ, וּמְקָרְבָּ
אַלְיִי, וְהַיָּה עַל רַאֲשָׁה הַשָּׁנָה אַצְּלִי, לֹא יִחְסַר אִישׁ",

דער רביה האט געהיקון מען זאל מודיעיע זיין פאר אלע מענטשין זואס גלייבן אין אים, או ער האט געהיקון קומען צו אים אויף ראש השנה, זומי שזוכה להיות על ראש השנה, ראוי לו לשמה מאיד מאה, אכלו מענדנים ושתו ממתקום, כי חרות ה' היא מעזבם", און ווער עס איז זוכה צו זיין בי אים אויף ראש השנה דארף זיך ויעיר פריינען א נאנץiar, עיין שם.

זוען עס ווארט אויף א מענטש א שעוערן משפט וועט דער מענטש אром לויין צו די גרענטש לוייערט זוי בעטן או זוי זאלן עפעם טון פאר אים, זוי זאלן פרובירן אים מאידיק צו זיין. דער מענטש קוקט נישט אויף נאכינישט און גאנינישט קען אים נישט אפהאלטן פון פאראן צום גרענטן לוייערט; זוען מען האלט אין איזא מצב קוקט מען נישט אויף קיין געלט, מען קוקט נישט אויף קיין חברים, אפלו נישט אויף משפחה, מען קוקט נאר אויף זיך. מען מאכט זיך א חשבון: זואס האב איך צו פארליין, עס ווארט דאך אויף מיר איזא שעוערעד משפט וכו' וכו', ווער רעדט נאך איז עס ווארט א משפט פון טוית שטראף רחמנא לאלן, דעמאלאט וועט א מענטש טון אלעס אויף די וועלט צו ווערן געראטטעוועט.

יעצעט פרענג איך דיר, עס ווארט אויף אונז אלע א גרויסער משפט. ראש השנה גויט מען אונז אלע משפטין: "מי ייחיה,ומי ימות, מי באש,ומי בטים וכו'" ; אלע שרעקליבע טראגעדים זואס מען הערט דורךאוס דעם נאנציןiar ה לשם

ישמרנו ווערט אַנְגַּעַשְׁרִיבָן אוֹם רָאשׁ הַשָּׁנָה. יְעַדְן טָאג וּוּעָרָן אֲנוּעָקָגְעָרִיסָן יְוָנָגָע מַעֲנְטִישָׁן, מַעֲנְטָר אָזָן פְּרוּעָן; יְוָנָגָע קִינְגָּרָע בְּלִיְבָן נַעֲבָד אֶן עַלְטָעָרָן הַיְרָחָם, אֶלְעַשְׁפְּטָעָלָעָר זַעֲגָעָן לֹא עַלְיָנוּ אַנְגַּעַפְּילָט מִיט אִידְיָשָׁע קִינְגָּרָע; יְעַצְּט לְאָמִיר דִּיר פְּרָעָגָן: "עַס אַיז דָּא אַ צְדִיק וּוּאָס הָאָט צַעֲנָעָאנָט אוֹ רָאשׁ הַשָּׁנָה קָעָן עַר יְעָדָן אַיְינָעָם הַעֲלָפָן, עַר קָעָן אָנוּ אֶלְעַמְתָּקָן זַיִן, לוֹגָט זַיִךְ נִשְׁטָט צַז אֲנוּעָקָלִיָּנוּ אֶלְעַם אַיז דָּעָר זַיִט אָזָן קוּמָעָן צָוָם רְבִיבָן אַזְוִיפָּרָאשׁ הַשָּׁנָה?"

קוק וּוּאָס רְבִיבָן נְתָן שְׁרִיבָטָם, וּוּאָס דָּעָר רְבִיבָן הָאָט אִים גַּעֲנָאנָט (הַיְיָ מַוְתָּר, סִפְרָן חָ): "אָמָר, שִׁיכּוֹלָין אוֹ אָנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מַה שְׁבָכֶל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בָּאָפָּשׁ שִׁיחָה לְהָמָם תְּקוּן בְּשָׁום אָפָּן, אָפָּעָל פִּי בְּנָן בָּרָאשׁ הַשָּׁנָה יְבוּלָין אֲפִילָוּ הָמָם לְקַבֵּל תְּקוּן. אָפָּעָל פִּי שְׁבָכֶל הַשָּׁנָה אֲפִילָוּ הוּא בְּעַצְמוֹ זְבוֹנוֹ לְבָרְכָה לֹא הָיָה יְכוֹל לְתַקְנָם, אָכְל בָּרָאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הָמָם יְכוֹלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. בַּי אָמָר שְׁחוֹא עֹשֶׂה בָּרָאשׁ הַשָּׁנָה עֲנֵנִים וְתְּקוּנִים מַה שְׁבָכֶל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אַינוּ יְכוֹל לְעַשּׂוֹת", אֲפִילָוּ מַעֲנְטִישָׁן וּוּסְמַרְבָּרָן דָּעָר רְבִיבָן קָעָן אַגְּנָעָן יָאָר נִשְׁטָט הַעֲלָפָן, אָבָעָר רָאשׁ הַשָּׁנָה קָעָן עַר יְעָדָן אַיְינָעָם פָּאָרְעָבָן.

דָּעָרְבָּאָר קוּמָעָן צַז פָּאָרָן צַעְנְדָלִינָעָר טְוַיְוָנְטָר מַעֲנְטִישָׁן קִיּוֹן אָמָאן אַזְוִיפָּרָאשׁ הַשָּׁנָה, וּוּיְיל אֶלְעַמְתָּקָן תְּשִׁוָּבָה טָוָן אָזָן אֶלְעַמְתָּקָן וּוּיְיל זַיִן, אָז דָּעָר רְבִיבָן זַיִל זַיִנָּה זַיִנָּה.

זַוְעָר עַס אַיז נָאָה נִשְׁטָט גַּעֲוָעָן אַיז אָמָאן קָעָן זַיִךְ נִשְׁטָט פָּאָרְשְׁטָעָלָן וּוּאָס עַס טָוָט זַיִךְ אָפָּבִים רְבִיבָן'ס צִוְּיָן;

פִּיר אָנוּ צְבוֹאָנָצִינָג שְׁעָה אֲיוֹ דָעַר צִיּוֹן בַּאלָאנְגָעָרט מִיט
טוֹיְוִינְגְטָעָר אַידָּן וּוְאָס וּוְיִגְעָן אָנוּ שְׁרִיְעָן צּוֹם אַיְבָעָרְשָׁטָן. דָעַר
רְבִי הָאָט גַּעַזְאָגָט (טַיְוָטָרָן, קִיפָּן שָׁה): "אַנְדָּעָרָעָ צְדִיקִים וּוְאַלְטָן
וַיְהִי גַּעַוּוֹאָגָנְטָשָׁן צַו הָאָבָן אָזָא רָאַשׁ הַשְּׁנָה, וּוְבַיִּ מִיר אֲיוֹ
עַרְבָּ רָאַשׁ הַשְּׁנָה"; פָּאַרְשְׁטִיטִיט וַיְהִי אֲזָוּ דָעַר סְמָט טוֹט וַיְגַסּ,
עַר גַּיִיט אָרוּם אָנוּ מַאֲכָט לִצְנָוֹת פָּוִן רְבִיְּן, עַר מַאֲכָט
לִצְנָוֹת פָּוִן אָוְמָאָן, פָּוִן תִּקְוָן הַכְּלָיִלִּ וּבּוּ וּבּוּ, דָאָס אֲיוֹ
אַלְעָס וּוְיִיל עַס דָאָרָף בְּלִיְּבָן אַ בְּחִירָה אָנוּ אַ נְסִין פָּאָרָן
מַעֲנְטָש. אַבָּעָר אַ מַעֲנְטָש וּוְאָס הָאָט שְׁבָל מַאֲכָט וַיְהִי אַ
פְּשָׁוֹטָעָר חַשְׁבָּוֹן: עַס קוֹמָט יַעֲצָט אַ לְאַנְגָּעָ יָאָר, אַיְיךְ דָאָרָף
יְשֻׁוּוֹת, אַיְיךְ דָאָרָף רְפּוֹאָות, אַיְיךְ דָאָרָף פָּרָנָסָה, נְהָתָה: דָא
אֲיוֹ דָא אַ רְבִי וּוְאָס הָאָט מַבְטִיחָה גַּעַוּוֹן אֲזָוּ וּוְעָר עַס וּוְעַט
קוֹמָעָן צַו אִים וּוְעַט עַר הַעֲלָפָן, פָּוִן דִּי אַנְדָּעָרָעָ זִיִּית שְׁטִיעָן
מִיְּנָעָ בְּלִמְרִישָׁע תְּבָרִים אָנוּ מִשְׁפָּחָה וּוְאָס מַאֲכָן לִצְנָוֹת
פָּוִן דָעַם, דָאָרָף אַיְיךְ קוֹקָן וּוְאָס עַס אֲיוֹ גַּוְטָה פָּאָר מִיר; עַר
פָּאַכָּט וַיְהִי אַיְין אַ רְעַנְצָל מִיט וַיְגַע וּוְעַש אָנוּ אַנְטְּלִיְּפָט צּוֹם
הַיְּלִינָן רְבִיְּן.

דָעַר אַיְבָעָרְשָׁטָעָר זֶאָל הַעֲלָפָן זֶאָלְסָט מְצָלִיחָה וַיְיִן אַלְעָ
דִּיְגָע וּוְעָנָן.

אַ בְּתִיבָה וְתְּתִימָה טֹבָה אָנוּ אַ גַּוְטָה גַּעַבְעַנְטָשָׁט יָאָר.

מִבְּ

אין זו עלכע סקול צאל איך שיקו מײַן טאכטער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישבה שליט"א,

ברוך ה' מײַן טאכטער (יעזט 5 יאר אלט) האט אַנְגַּעַדְיוֹן סְקוֹל אֵין די קְהִילָה סְקוֹל, זֶה אַיִּז אַבְּעָר גְּעוּזָן אַבְּיִסְל פָּאָרְמָאָכְט אָזֶן וּוּבְּאָלֶד אַיְגָּעָר פָּוּן מִינְגָּעָבָא קְאָנְטָעָה האט גְּעוּהָאָט גְּעַשְּׁיקָט אֵין אַ קְלִינְגָּעָסְקוֹל אָזֶן מִיר דָּאָבָּן גְּעוּזָן אוֹ מַעַן גְּבָּט זֶה דָּאָרָט מַעַר אָפֶן מִיט דִּי קְנִידָרָעָר, דָּאָבָּן מִיר נָאָך עַמְלִיכָּעָדָה שָׂמֶש אַיר אַרְיָבְּעָנְגָּלִיכָּט אֵין דִּי קְלִינְגָּעָסְקוֹל, זֶה האט ברוך ה' מַצְלִיחָמָגְעָן דָּאָרָט אָזֶן זֶה חִיבָּש גְּעַפְּנָט.

נאָכוּן זֶיַּן אֵין דִּי קְלִינְגָּעָסְקוֹל בְּעָרָה אַיִּאה, דָּאָבָּן מִיר אַיר צְוָרָק גְּעַלְיִינְט אֵין דִּי גְּרוֹסָעָסְקוֹל, צְוִילָב עַמְלִיכָּעָדָה סִיפּוֹת: 1) מִיר דָּאָבָּן אַנְגַּעַדְיוֹן זֶה נִישְׁתָּחֲווּגָה גְּעוּהָאָרָגָן מִיט דִּי מְשֻׁפְּחָה וּוָאָס פִּירָט גְּעַנְעָסְקוֹל, 2) מִיר דָּאָבָּן גְּעַשְּׁפָּרָט אָז אָפְּשָׁר אַיִּז אַתְּוֹעַלְתָּה זֶה צָאָל גַּיַּן אֵין אַסְקוֹל מִיט אַסְאָד קְנִידָרָעָר זֶה צָאָל גַּיַּן כְּעַנְעָן בְּרוֹזָן אוֹ מִיר דָּאָבָּן אַיר נִישְׁתָּחֲווּגָה גְּעַשְּׁיקָט אֵין דִּי קְהִילָה סְקוֹל, אַבְּעָר פָּוּן אָזֶוּ פִּיל אַרְיָין אָזֶן אַז זֶה שְׁוִין צְוָמִישָׁט גְּעוּוֹאָרָן, אָזֶן וּוּבְּאָלֶד אֵין דִּי גְּרוֹסָעָסְקוֹל מִיט דָּאָרָט זֶה נִשְׁתָּחֲווּגָה אַמְּגַעְקָוּט אֹיֶף אַיר, אַיִּיז שְׁטָאָרָק צְוִירָק גְּעַפְּאָלָן, אָזֶן אַיִּיז שְׁטָאָרָק פָּאָרְמָאָכְט גְּעוּוֹאָרָן, אָזֶן נִאָכוּן זֶיַּן אַשְׁטִיק צִיִּיט אָזֶן דִּי גְּרוֹסָעָסְקוֹל מִזְדָּקָה האט מַעַן אַיר גְּעוּוֹאָלָט אַנְגַּעַדְיוֹן שִׁיקָּו אֹיֶף טַעֲרָאָפִי, דָּעָרָרָאָשָׁוּבָה זֶה קְנִידָרָעָר מִיר דָּעַמְּאָלָט גְּעוּנָאָגָט אַיִּז צָאָל זֶה דָּוְרָגָעָדוֹן מִיט מִינְיָן מַאֲמָעָ, מִינְיָן מַאֲמָעָה האט גְּעוּנָאָגָט אָז מַעַן זֶכְט נִשְׁתָּחֲווּגָה סְתָם זֶה אַנְצְׁוֹכָהָפָן אָז זֶוקְלָאָפָן קְנִידָרָעָר, דָּעַרְפָּאָר צָאָל זֶה גַּיַּן אֹיֶף טַעֲרָאָפִי, אֹיֶיך דָּאָבָּן מִיר גְּעַטְרָאָכְט דָּעַמְּאָלָטָס אָז מַעַן זֶכְט נִשְׁתָּחֲווּגָה אַיר צְוִירָק זֶה לְיִגְּנָן צִים קְלִינְגָּעָם מִזְדָּקָה, האט מִיר דָּאָן דָּעָרָרָאָשָׁוּבָה זֶה קְנִידָרָעָר מִינְיָן מַאֲמָעָה הָאָלָט, דָּאָבָּן אַיִּז גְּעוּנָאָגָט זֶה הָאָלָט אָז אַיִּז צָאָל אַיר לְאָזֶן, דָּאָבָּן מִיר אַיר

עַצְתָּו

קעט

אמונה

מכ

געלאות. למשה דערצילט מײַן טאכטער או זי גיט מער נישט צו טעראָפֿי, און איך האָב אויך בכל נישט געען קײַן תועלט פֿון די טעראָפֿי.

יעצט טראָבָּטן מיר וווײַטער או עס וואָלט אָפְּשָׁר בְּרָאָגְּנוּעָן אָרֶז צוֹרִיק צוֹ לְיִיְנָן צוֹם קְלִינְגָּם מָזָךְ, וְאוֹז מַעַן גַּעַט וְזַיְדָּעָה אַפְּנָאָר. אָבָּעָר אַיך קָעָן וְזַיְדָּעָה דָּרְמָטִיט נִישְׁטָה דָּרְכָּרְעָן מִיטָּמִין מָאָמָּע, וְוַיְיַיְלָה זַיְדָּעָן נִישְׁטָה הָעָרָן אַיז אַזְּקָה. בֵּי אָרֶז אַיז דָּא נָאָר אַיזְּנָאָר, אַיזְּנָאָר אַיזְּנָאָר, אַיזְּנָאָר אַיזְּנָאָר. עס זַעַט בְּכָלְלָה נִישְׁטָה אַוְזָה אוֹז זַאְל טְרָאָבָּטָן פֿון די טָבָּה פְּגָעָם קָנָד. בֵּי אָרֶז אַיז דָּעָר עַיְקָר אוֹז פָּעָן זַאְל שְׂיָקָן אַיזְּקָרְקָלָה נָאָר אַיז די קָהָלָה מָזָךְ. אָבָּעָר מִיר זַעַנְעָן שְׂטָאָרָק מָסָּפָּק אוֹ אָפְּשָׁר אַיזְּנָאָר די טָבָּה פֿון דָּאָס קָנָד צְוִירָק צוֹ גַּיְיָן צוֹם קְלִינְגָּם מָזָךְ. בְּפָרְשָׁת הָאָתָּה מִין וְוַיְבָּרֵא מַזְאָר אוֹז פָּעָן הַיְבָּט אַן אַרְיָנְגָּזְגָּזִין צוֹ די קְלָאָסָן וְאוֹז מַעַן לְעָרְבָּת שְׁוֹן מִיטָּדִי קְנָדָרָה, אַון אַוְיָב נְעַמְתָּ מַעַן אָרֶז אַרְיָס פָּאָר חִילָּפָּה - וְזַיְדָּעָה אַיז דָּי שְׂטִיגְגָּעָר אַיז דָּי גְּרוּיָסָ מָזָךְ, קָעָן זַיְדָּעָן אַגְּנָצָעָן רְחַמְנָות, אַון אַזְּקָלָאָפְּטָעָן קָנָד.

עס אַיז מִיר וְוַיְכָתֵג צוֹ באָקוּמָעָן אַתְּשָׁבָּה וְואָס שְׁגַעַלְעָר, וְוַיְלָמָּעָן הַיְבָּט שְׁוֹן אַן די נִיעָז קְכוֹלָאָר.

בְּיַשְׁרָר פָּתָח

תְּשֻׁוָּבָה:

בְּאוּרַת ה' יַתְּבִּרְךָ - יּוֹם ג' לְסֶדֶר כִּי תְּבֹא לְאֹמֶן, י"ד אַלְול, שְׁנִית תְּשָׁע"ז

לְפָרְטָה קָטָן

לְכָבוֹד ... גַּנוּ אַיִּיר

אַיךְ האָב עַרְהָאָלָטָן דִּין בְּרִיוֹ.

וְאַלְסָט וְוַיְיָר אַכְטָוָנָג גַּעַבָּן נִישְׁטָה צוֹ מַוִּין קְיִיָּן וְוַיְלָדָעָן וְאַכְן.

דָּעָר רְבִי זָאָגָט (סְפִּרְתְּ הַמִּידּוֹת, אֹתֶם טְמָנוֹן, סִימָן ע): "מֵי שְׁעוּשָׂה

מעשׂיו במחירות, בלי ישוב הרעת, נעשה בעל חוב", ווער עם מוט ווילדוע ואכן - אין קיין ישוב הרעת, ווערט א בעל חוב; דאס נואס דו שרייבסט מיר או דו געמסט דיין קינד אריין אין סקול און ארויס פון סקול וכוי באילו ווי עגען אוזי ווי שפילציג, דאס קען גורם זיין צו נישט גוטע ואכן.

קינדרער זעגען נישט קיין שפילציג וואס מען קען ווי יען טאג ליאנֿן אין אן אנדרערר מוסך; דאס אלין או איר האלט אין איין טוישן דאס קינד פון איין מוסך צום צוווייטן דאס מאכט איר פארמאכט אין עם וועט שאטן אויף שפעטר.

דו שרייבסט מיר או דו האקסט מיר געפרענט וואס צו טוּן וויין איך וויס נישט ווערדו ביסט און וואס איך האב דיר געאנט וכוי, אבער איין ואך איי זיבער או דו אאלסט נארגיישט טוּן פארדו שמויסט עס דורך מיט דינגע עלטערן, ווילו דו מאקסט צו שנגעלאַ החלטות; ארויס פון סקול, אריין אין סקול און צוריק ארויס וכוי.

איך מײַן או דו אאלסט לאוֹן דײַן קינד אין די קהילה מוסך אוןדו מיט דײַן וויב זאלַן געבן פאָרֶן קינד אין שטוף אסקאָך אויפֿמַעֲרַקְ�אַמְקִיְתִּים וואס דאס וועט איר העלפּן ויך צו עפּענען, קינּער איז נישט נאָרענטירט מיט זינּע קינדרער, אויב אינועעסטיַּרט מען אין די קינדרער, מען שפּילט ויך מיט זיין, מען לאָזט ויך אָראָפּ צו זיין און מען ענטפּערט ווי זיעער פראנּעס וכוי דעםאלט וואָקְפּן די קינדר ער אויף געונט און שטארק.

דָּאַם וּוֹאַס עַלְפָעָרָן בְּאֲשׁוֹלְדִין דִי מַסְדָּות וּוֹעֵן זַי וּוֹעֵן אָז
וַיַּיְעַרְעַ קִינְגָּרָעַ וּוֹעֵן נִישְׁטַמְּצָלִית ה' יְרָחָם, דָּאַם אַיִ
נִישְׁטַמְּרִיכְמִינְגָּן; וַיַּיְלַקְקִינְגָּרָעַ וּוֹאַס הָאָפָן אַ וַאֲרַעַמְעַ הַיָּם אָזָן
וַאֲרַעַמְעַ עַלְפָעָרָן דָּאָרְפָּ דָּאַם זַיְן גַּעֲנָגְ פָּאָרְן קִינְדָּ צַו וּוֹאַקְסָן
גַּעֲנוֹנְטָן; דָּעַר עִקְּרָ פָּוָן אַ קִינְדָּ אָז זַיְן הַיָּם אָזָן זַיְגַּע עַלְפָעָרָן.
קִינְגָּרָעַ וּוֹאַס וּוֹעֵן וַיַּיְעַלְפָעָרָן קְרִינְגָּן זַיְקִינְגָּרָעַ
וַעֲטַט דָּאַם אַיְבָעָר לְאָזָן אַיִּיף זַיְ אַ וְאַפְּנָדָ, אָזָי אַיִּיךְ קִינְגָּרָעַ
וּוֹאַס קְוַמְעַן פָּוָן אַ שְׁטוּבָ וּוֹאַס עַס אָזָן נִישְׁטַמְּ דָּאַ קִינְיָן דָּרָה
אָרְץ וּכְוָ', דִי עַלְפָעָרָן שְׂרִיְעַן אָזָן שְׁעַלְטָן וּכְוָ', דָּאַם לְאָזָט
אַיְבָעָר אַיִּיף דִי קִינְגָּרָעַ אַ וְאַונְדָּ.

דָּעַר אַיְבָעַרְשָׁטָרְ הַאַט מִיר מַזְבָּחָ גַּעֲנוֹעָן צַו לְעַרְגָּעָן מִיטָּ
אַיְדִישָׁעַ קִינְגָּרָעַ תּוֹרָה; בְּמַשָּׁה דִי אַלְעַ זַאְרָן וּוֹאַס אַיִּיךְ
הָאָב דִי יִשְׁבָּה וּכְוָ' זַי אַיִּיךְ אַז דִי אַלְעַ קִינְגָּרָעַ וּוֹאַס קְוַמְעַן
פָּוָן גַּוְטָע שְׁטוּבָעָר - גַּוְטָע שְׁטוּבָעָר מִין אַיִּיךְ צַו זַאְנָן גַּעֲנוֹנְטָע
שְׁטוּבָעָר, וּוֹאַס דִי עַלְפָעָרָן וּוֹעֵן זַיְקִידָבָד אַיְנָעָרָעַ דָּעַם
צְיוּיְעַן אָזָן עַס אַיִּיזָּ דָּאַ לִיבְשָׁאָפָט פָּוָן אַיְנָעָרָעַ צֻוְמָן צְיוּיְעַן,
מִיט אַזְעַלְכָעַ קִינְגָּרָעַ אַיִּגְרִינְגָּן צַו אַרְכָּבָעָטָן וַיַּיְלַקְקִינְגָּרָעַ מִתְחָ
בְּדָרָה בְּלָל אָזָן גַּעֲנוֹנְטָן, אַבָּעָרָ קִינְגָּרָעַ וּוֹאַס וּוֹאַקְסָן אַיִּיף אָזָן
אַ שְׁטוּבָ - אַדְרָרָ מִיט אַ שְׁטוּבָ - וּוֹאַס אָזָן נִישְׁטַמְּ קִיְּן שְׁטוּבָ
- דָּאַם אָזָן שְׁוִין אַ צְיוּיְעַטָּ מעַשָּׁה, זַי וּוֹאַקְסָן אַיִּיף אַזְעַלְכָעָטָן
אָזָן פָּאָרְמָאָכָט, בַּיְזָי וּוֹקָן זַיְקִידָבָד חֲבָרִים אָזָן גַּעֲמָעָן
נְאַכְּרָעָם דְּרָאָנָס הַשֵּׁם יְשָׁמְרָנוּ.

דָּעַרְפָּאָר בְּעַט אַיִּיךְ דִּיר וַיַּעַר אָז דָו זַאְלָסָט נִישְׁטַמְּמָשְׁגָּעָן
מַאְכָן דִּיןְ קִינְדָּ אָזָן דָו זַאְלָסָט נִישְׁטַמְּיַעַדְן צְיוּיְעַן

טאג טוישן סקול; זע צו זיין פרייליך און מאך פרייליך דיין וויב. קויפ דיר גוטע ספיקערס און זע או עס זאל גיין א נאנצן טאג מוויק בי דיר און שטוב און ווען דו קומסט אהים זאלסטו געמען דיינע קינדרער אין א טענצעל, וויל שמחה עפנט איזיף די מכם איזוי וויל דער רבבי זאנט (ליךשי מער), מלך ב', פטן ៤: "דע, שעיל יידי מרה שחורה אי אפשר להנгин את המה ברצונו, ועל בן קשה לו לישב דעתו, רק על יידי השמחה יוכל להנгин מהה ברצונו, וויל לישב דעתו, כי שמחה היא עולם תחרות", ווען א מענטש איז פרייליך, רעמאלאט קען ער טראכטן גראד און ער קען ארוייס גיין פון זיין פארמאכטקייט, וויל ווען א מענטש איז מרה שחורה דיינ ער איז דערשראקו און אונגעזויין - קען ער נישט טראכטן גראד. דערפאר או דיין קינד איז פארמאכט וכו', זע צו ווינגען און טאנצן אין שטוב מיט שמחה, וועט אלעס איבערגעדררייט ווערן לטוּבה.

על פולם דארף מען אסאך דאוועגען צום איבערשטן און אים בעטן או מען זאל האבן גוטע קינדרער, מודראא"ש האט דערציילט או א איד איז געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו גען עליינו און אים געבעטן א ברכה איז גוטע קינדרער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענווטען א תהלים געוווין פאר דעם איד און אים גענאנט: "דאם איז דער תהלים פון מיין מאמע עלייה השלום, וואו זי פלענט זיך יען טאג אויסוינען צום איבערשטן או זאל האבן גוטע קינדרער,

אווי איז מען ווּבה צו גוּטָע קִינְדָּעַר". דערפֿאָר זָאַלְסְטוּ אַסְאָךְ
בעטען דעם אַיְבָּעַרְשָׁטָן או דו זָאַלְסְטָט ווּבָה זַיִן צו עַרְלִיבָּע
קִינְדָּעַר, גַּעֲונְגַּטָּע קִינְדָּעַר אָזְן קִינְדָּעַר וּוּאָס וּוּעָלָן לִיבְטִינְג
מאָכָּן דֵּי וּוּעָלָט.

איך שרייב דיר דָא אַ קְלִינְעָה תְּפִילָה וּוּאָס דַו זָאַלְסְטָט בעטען
יעַדְן טָאג דָעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן: "רְבָּנוֹ שֶׁל עַולְם, הַעֲלָף מִיר
או אַיך זָאַל ווּבָה זַיִן צו קִינְדָּעַר אָזְן אַיְינְקְלָעָךְ וּוּאָס וּוּעָלָן
לְעַרְגָּעָן דֵי הַיְלִינְגָּעָה תּוֹרָה אָזְן וּוּעָלָן נָאָר דֵיר דִינְגָּעָן. הַעֲלָף מִיר
או מִינְגָּעָן קִינְדָּעַר זָאַלְסְטָט וּזַיִן גַּעֲונְגַּטָּע קִינְדָּעַר, פְּרִילִיבָּעָ קִינְדָּעַר,
קִינְדָּעַר מִיט שְׂטָאָרְקִיטָה, זַיִן זָאַל זַיִן בֵּי זַיִן זָעַלְבָּסְטָ-זָוְבָּעָ
אָזְן זָעַלְבָּסְטָ-שְׂטָעַנְגָּרָן. הַיְלִינְגָּעָה באַשְׁעָבָעָר, מִין קִינְדָּעַר אַיךְ
לְעַצְטָנָם זַיִעָר צַעְקָלָאָפְטָן אָזְן דָעַרְשָׁלָאָגָן, אַיךְ זַיִים נִישְׁטָט וּוּאָס
צַו טַין, הַעֲלָף מִיר או מִין קִינְדָּעַר זָאַל אָרוֹוִים גַּיִן פָּזָן אַיךְ
צַעְקָלָאָפְטָקִיטָה, זַי זָאַל זַיִן גַּעֲוָגָט אָזְן שְׂטָאָרָק. רְבָּנוֹ שֶׁל
עַולְם, הַעֲרָא אָוִים מִינְגָּעָן פְּשָׁוְטָעָה תְּפִילָות וּוּאָס אַיךְ בָּעַט דֵיר
אָזְן נָבָּר קִינְדָּעַר וּוּאָס וּוּעָלָן לִיבְטִינְגָּעָן דֵי וּוּעָלָט,
קִינְדָּעַר וּוּאָס וּוּעָלָן זַיִן דָבָוק צַו דֵיר". לִיגָּע צַו דִּינְגָּעָן אַיְיָעָנָעָ
תְּפִילָות, וּוּילָה תְּפִילָות וּוּאָס קוּמָט אָרוֹוִים פָּזָן אַצְעָרָאָכָעָנָעָ
הַאֲרִץ אַיךְ זַיִעָר חָשּׁוּב בַּיּוֹם אַיְבָּעַרְשָׁטָן.

מען זַעַט חַנָּה - שְׁמוֹאֵל הַנְּבִיא'ס מַאֲמָע, וּוּעָן וּ הַאֲט
גַּעֲבָעָטָן פָּגָעָם אַיְבָּעַרְשָׁטָן קִינְדָּעַר, הַאֲט וּ גַּעֲבָעָטָן
מִיט אַגְּדָלוֹת הַמּוֹחִין, וּ הַאֲט גַּעֲבָעָטָן (שְׁמוֹאֵל-אָא יָא): "וְנִתְחַתָּה
לְאַמְתָּה וְרָע אָנָשִׁים"; וְאַגְּט דֵי גַּמְרָא (בְּרָכוֹת לָא): "מַאי זָרָע
אָנָשִׁים? אָמָר רְבָבָר, נְבָרָא בְּנְבָרִין", רְבָבָר זַיִן, וּ הַאֲט גַּעֲבָעָטָן

או זי דארף געונגטער קינדרער זואס זענען אויסגעמעילשט צווישן מענטשן, "וְשִׁמוֹאָל אָמֵר, נָרָע שְׁמוֹשָׁה שְׁנִי אֲנָשִׁים, וְמֵאָן אֲנָנוּ? שְׁאֹול וְדוֹד", שמיאל זאנט, זי האט געבעטן או זי דארף א קינד זואס וועט זאלבן צוווי קעניןן - שְׁאֹול הַמֶּלֶךְ, און דוד הַמֶּלֶךְ. "רְبִי יְחִינָן אָמֵר, נָרָע שְׁשָׁקָוֵל בְּשִׁנִּי אֲנָשִׁים, וְמֵאָן אֲנָנוּ, מְשֵׁה וְאַהֲרֹן, שְׁנָאָמֵר (טהילים זט, ז): מְשֵׁה וְאַהֲרֹן בְּכָהָנוּ יְשִׁמוֹאָל בְּקָרְבֵּי שְׁמֹו", רְבִי יְחִינָן זאנט, זי האט געבעטן או זי וויל א קינד זואס וועט זיין אונז גרויס זוי. משה רבינו און אהרן הכהן: זעם ממע פון דעם זוי מען דארף בעטן דעם אייבערשטן, מיט א גולדות המוחין.

דען אייבערשטער זאל העלפן זאלסטע מצליח זיין און אלע דיבנע זענען.

א כתיבה וחתימה טובה און א גוט געבענטשט טאהר.

מֶג

טָאָר מַעַן טָאָקָע בִּשְׁטַט טְרִינְקָעָן בְּרוֹינְגָן?

שְׁאָלָה:

לכבוד דער ראש ישיבת שליט"א,

איך האב געזען זואס אויר האט געשרהין זועגן טרינקען ברוינגן און א גראקלבע שול בי קידוש (טבת ז): האב איך אויף דעם עטליבע הערות. א. דער רבוי האט אלין געגעבן שוראים ברוינגן פאר רבוי גאנן און רבוי נפתח. [נראה לי מובא באגדה בROL].

עַצְתָּו

קפה

אמונה

מג

ב. עין בֶּלְקֹשִׁי עֲצֹות אֵות רִיקּוֹדִים בְּסֻפּוֹ בְּמַעַלְתָּה מִשְׁקָה הַמְשָׁבֵר
בִּמְדֵה לְשֵׁם שָׁמִים.

ג. עַם אֵין בָּאָקָאָט אוּ ר' אַבְּרָהָם שְׁפָעָרָנָה אָרָץ, וְאֵם הָאָט גַּעֲקָעָט
אוּסְנוּוֹיְינָג אֹיְפָן לְשָׁוֹן סְפִּירָבְּנָיו, פְּלָעָט שְׁפָעָנְדָרִין מְכָבֵד וַיַּן וּוְעַד עַס
אֵין גַּעֲקָמָעָן צָו אִים צָו הַעֲרָן דִּיבּוֹרִים אוּ בַּיּוֹצָא בָּוה, אָפִילּוּ אַיְמָיטָן
וּוְאָה - צָו טְרִינְקָעָן 96'ער.

ד. בֵּין צְדִיקִים אֵין גַּעֲוָעָן אַגְּרוּשָׁר עֲנָנוֹ צָו טְרִינְקָעָן בְּרָאָגָן דִּיקָא
בָּאָה דִּי פִּישָׁ אָן עַס אֵין דָא אֵין דָעַם גַּרְוִיסָּע עֲנָנִים [מוֹבָא אַאֲלָל רְבּוֹתָנָנוֹ
מְקָאָמָאָרָנָא אַיְהָ וְחוֹרִים בָּוה].

יְשֵׁר כָּה.

תשובה:

בְּאַזְוֹת ה' יְתִבְרָךְ - יּוֹם ג' לְסִידָר כִּי תְבֹא לְאֹמֶן, י"ד אַלְלוֹל, שָׁנַת תְּשָׁעַ"ז
לְפָרָט קְפָז
לְכָבוֹד ... גַּרְוִיסָּע יָיר

אַיְהָ הָאָב עֲרַה אָלָטָן דִּין בְּרוּוֹ.

דָּעַר הַיְלִינְגָּר רְבִי הָאָט וַיַּעֲרֵר מְקַפֵּד גַּעֲוָעָן אוּ מַעַן זָאָל
נִשְׁטַח טְרִינְקָעָן קְיָיָן מִשְׁקָה הַמְשָׁבֵר, נָאָר פָּאָר קִידּוּשָׁ
אוּן הַבְּדָלָה (עַזְנִי לְקֹשִׁי מַזְבָּרָה, חַלְקָה ב' סִמְןָה).

אַיְנְמָאָל גַּעֲגָעָן אַנְשֵׁי שְׁלוּמִינוֹ גַּעֲוָעָן בְּיָמִים רְבִי'ז אַוְיָס יוֹם
טוֹב אוּן דָּעַר רְבִי הָאָט גַּעֲטִילָט וּוַיַּן. אוּן דָּעַר
רְבִי הָאָט גַּעֲגָעָן אַיְן אַקְלָיָין בְּעַכְרָבָר אַבִּיסָּל וּוַיַּן פָּאָר רְבִי
נְתָן זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה אוּן פָּאָר ר' נְפָתָלִי זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה. אוּן
דָּעַר רְבִי הָאָט וַיַּיְגַּעֲוָאנְטָם: "צַעֲטִילָט וַיַּדְעַרְמִיט...". מִיט

דעם האט דער רבִי זיי געוואָלט מֶרְמוֹ זַיְן אוֹ מַעַן דָּאָרֶף
זַיְיעַר אֲכְטוֹנָג גַּעַבָּן נִישְׁט צַו טְרִינְקָעַן קַיְין מְשֻׁקָּה הַמְּשִׁבָּר
(ספר מקור השםעה, סיקון מה).

איינְמַאל שְׁמַחַת תּוֹרָה הָאָט ר' נְחַמֵּן טוֹלְטְשִׁינְגֶּר וּבְרוֹנוֹ
לְבָרְכָה גַּעַטְרִינְקָעַן אֲבִיסֶּל אַסָּאָך אָוֹן עַר אַיִּז
אַרְאָפְּגָעָפָּאַלְן אַוִּיפֶּר דָּעַר עַרְדָּ צַו דִּי פִּים פָּוּן דָּבִי נְתַנָּן אָוֹן
גַּעַשְׁרִינְגֶּן צַו אִים: "אִיר זַעַט מַיִּין נַאֲגָעַ חַיוֹת", הָאָט אִים
דָּבִי נְתַנָּן גַּעַזְאַטְמָה: "אַמְּתָה, עַס אַיִּ רִיכְטִיגֶן אַבְּעָר מַעַן טָאָר
נִישְׁט טְרִינְקָעַן אָוֹן שְׁמַחַת תּוֹרָה, נְאָר פּוּרִים".

דָּאָס וּוָאָס דַּו פְּרָעָנְסָט אָו בַּי תְּסִידִים אַיִּ טְרִינְקָעַן אָ
גַּרְזִיסְעָר עַגְגָּוּן; וַיְיָכוּן אַלְסָטוֹ אָו דָּבִי נְתַנָּן וּבְרוֹנוֹ לְבָרְכָה
הָאָט זַיְיעַר מְקַפֵּר גַּעַוּעַן אַוִּיפֶּר דִּי תְּסִידִים וּוָאָס מַאֲכָן אָן
עַיקָּר פָּוּן טְרִינְקָעַן וּבָוּ. אַיְינְמַאל הָאָט דָּבִי נְתַנָּן וּבְרוֹנוֹ לְבָרְכָה
גַּעַרְעַטְמָן פָּוּן דָּעַם אָוֹן גַּעַזְאַטְמָה, אָו דָּאָס הָאָט וַיְהִי גַּעַנוֹמָעַן
פָּוּן דָּעַם אָוֹן אַיִּן דִּי פְּרִיעָרְדִּיגֶן דְּרוֹרָות הַאָפָּן דִּי הַיְילִינְגֶּעָ
צְדִיקִים פָּאַרְשְׁטָאַנְגָּעַן אָוֹעַס אַיִּ נּוּטְמָעַן זַאֲל וַיְהִי צְוֹאוֹמָקְמָעַן
רַעַן פָּוּן צְדִיקִים, בְּפַרְטַּ פָּוּנָם הַיְילִינְגֶן בַּעַל שְׁמָ טּוֹב וּבְתוֹךְ
יְגַן עַלְיָינוּ, וּוָאָס הָאָט דָּעַמְאָלָט לִיכְטִיגֶן גַּעַמְאָכָט אַוִּיפֶּר
וּוּעַלְטָ, דָּעַרְיָכְעָר הָאָט מַעַן גַּעַמְאָכָט אָוֹ מַעַן זַאֲל טְרִינְקָעַן
אֲבִיסֶּל וּוּיַּיל אַזְוִי אַיִּ מַעַן גַּעַיְיזָן אָוֹן פָּאַרְבָּרְעַנְגָּט מִיטָּ וּוּעַרְטָעָר
פָּוּן דִּי הַיְילִינְגֶן צְדִיקִים, אַבְּעָר אַיִּן דִּי הַיְינְטִינְגֶן צִיְּטָן - הָאָט
דָּבִי נְתַנָּן אַוִּיסְגָּעָפְּרִיךְט - אַיִּ נְתַמְּעַטְהָ לְקָבּוֹת, וּנְתַרְבּוּ הַתְּאָוֹת
אָוֹן מַעַן אַיִּ גַּעַבְּלִיבָּן נְאָר מִיטָּן טְרִינְקָעַן, דָּעַרְפָּאָר הָאָט
דָּעַר דָּבִי דָּאָס אַוּוּקָ גַּעַנוֹמָעַן פָּוּן אַיִּנוֹ.

איינטמאָל האט דער רבּי געָאנְטוּ: "איך קען שווין נישט פֿאָרְטְּרָאָן וּוּיעָרָעּ פֿרָאָנִיקָּעָס [פֿרָאָנוּעָרִיעָן]", וויל בּוּס רְבּיְן איז געָוּעָן דער עִיקָּר תּוֹרָה תפִּילָה און דערַן פּוֹן תְּכִלִּית; דערְפָּאָר האט רבּי נְתָן אוּזֶק וּיעָרּ מְקַפֵּיד געָוּעָן אוּ מעַן זָאָל נִשְׁטָם טְרִינְקָעּ.

מעַן האט אַמְּאָל דֻּעָרְצִיְּלָט פָּאָר רבּי נְתָן זְבּוֹנוּ לְבָרְכָה אוּ עַס זְעַנְעַן דָּא חַסְדִּים וּוָסּ פֿרְיוֹן וִיך צָו לִיְּנָן אָונְטָעָר וּיעָרּ קִישְׁן אַ פְּלָאָשׁ בְּרוּגְּפָּן אָזֶן וּוֹעֲן וִיּוּעֲקָן וִיך אָוִיפּ פֿרְעָנְן וִיּוֹיְסָה: "מְשִׁיחָה אַיְזָנָךְ נִשְׁטָם דָּא?" אָזֶן וִיּוּהִיבּן אָז טְרִינְקָעּ בּוּי וִיּוּעָרָן שְׂפָוֹר אָזֶן שְׁלָאָפָּן נְאָבָּאָמָּל אַיְזָן. וויל וִיּוּזָאָן אוּ וִיּוּלָאָגָּנָן מְשִׁיחָה אַיְזָנָךְ נִשְׁטָם דָּא, דָאָרְפּ מְעַן אַיְנְשָׁלָעָפָּן דָּעַם יְצַר הָרָע, וויל אוּ מעַן שְׁלָאָפָּט וּנְגִינְטָט מְעַן נִשְׁטָם. האט רבּי נְתָן געָאנְטוּ: "דָּאָס אַיְזָנָךְ נִשְׁטָם קִיּוּן עַצְחָה; נָאָר מְעַן דָאָרְפּ לִיְּנָן אַתְּהִילִים אָונְטָעָרָן קִישְׁן אָזֶן וּוֹעֲן מְעַן וּעֲקָט וִיך אָוִיפּ אָזֶן מְעַן וּעַט אוּ מְשִׁיחָה אַיְזָנָךְ אָלֶץ נִשְׁטָם דָּא, זָאָל מְעַן זָאָנָן תְּהִילִים אָז שְׁרִיעָן צָום אַיְבְּעָרְשָׁטָן אוּ עָרְזָאָל רָאָטָעָוּעָן פֿוֹגָעָם יְצַר הָרָע".

מוֹהָרָא"ש זְבּוֹנוּ לְבָרְכָה האט דֻּעָרְצִיְּלָט בְּשָׁם ר' לְוִי יְצָחָק בְּעַנְּךָרָעּ זְבּוֹנוּ לְבָרְכָה, או אַנְעָם קְלוּזָי אַיְזָן אַוְמָאָן וּוֹעֲן אַיְגָּעָר האט גַּעַהָאָט יְאָרְצִיְּט פְּלָעָגָט מְעַן נִשְׁטָט בְּרוּגְּגָעָן תְּיִקְוָן (בְּרוּגְּפָּן), אָזֶן וִיּוּעֲסָה אוּזֶק אַזְעָט מְנָהָג הָעוֹלָם), נָאָר וּוֹעֲן אַיְגָּעָר האט גַּעַהָאָט יְאָרְצִיְּט האט עָרְזָעָסָק גַּעַוּעָן דָּעַם טָאָג אַיְן תּוֹרָה אָזֶן אַיְן תפִּילָה אָזֶן גַּעַגְעָבָן אַפָּאָד צְדָקָה.

עם איז געוען אין אומאן א גרייסער רעסטוראנט וואס דארט פלען די ארימעליט עסן פאר נאר ביליג. און ווער עם האט געהאט יארצייט פלענט גיין צום בעל הבית פונעם רעסטוראנט און אים געגעבן געלט איז אין דעם טאג זאל ער געבען עסן פאר אלע עננים בחינט. און אלע ארימעליט האבן שווין געוואיסט או היינט האט דער און דער יאר齊יט און אלע האבן אים געוואנטשן: "די נשמה זאל האבן אין עליה" (פרק השטחה, שם).

ליידער זעם מען לעצטנס או זייר אסאך אינגעלאיט טרינקען זיך אן שבת: זיי גיינע פון איז שול צום צוועיינט און זוקן וואו עם איז דא פינעם בישערן טראפּן, מען גייט צו תברים און מען טרינקט זיך אן, נאכדעם קומט מען צו ניבול פה און צו ביטער עבירות רחמנא לאן. אונשאט דער אינגעראמאן זאל אהיכים גיין צו זיין וויב און קינדרער פארברענען די איינמאל א זאך וואס ער האט אביסל צייט צו זיין איז שטוב, אונשאט דעם גייט דער נאנצער שבת אוועק מיטן טרינקען.

חביבינו זכרונם לברכה זאגן (מדרש שמואל ה, ט): "רבי אמר, תפחה אני היה בטלו חונן הרעת שבת - אם אין דעה תפלה מניין", רבי זאגט, איך ואונדר ער זיך פארוויאס מען האט ארויים גענומען פון די שבת/דינע דאוונען די ברכה פון חונן הרעת, וויל או מען האט נישט קיין של ווי אוי קען מען דאוונען? זאגן דארט די מפרשין (ספר חיים

טוביים להנואן רבי חיים פאלאני זכרונו לברכה): "ובעונותינו הרבהם, בהורנו גרגש זה יותר, רבמה וכמה בחול יש להם דעת נבואה, ואילו בשבת שכנותו של לוט ומאבדים הדרעת, ולא עוד, אלא דהרביה יון עוזה, ומביאן לידי חילול שבת, וומה, ואין אדם חטא אלא אם בן נבנס רוח שטוה", מען זעת אין אונגערא צייטן מענטשן וואס אינדערו אבן האבן ווי שבל, ווי פירן וזה אויפ געהערין וכו', אבער שבת טריינקען ווי וזה אין און ווי פארליין זיער שבל וכו', עיין שם.

דערפער דארף מען זיער אסאך בעטן דעם אייבערשטיין או מען זאל האבן שבל און מען זאל זיך נישט אנטריינקען און אלעס פארליין דורךם. מיר דארפונ נאכמאן די ציריקס מיט אלע אנדערע זאכני; מיט זיער תורה ותפללה, מיט זיער מסדר זיין האבן זיך מוסר נפש געווען פאר אנדערע אידן זיין זאלן לערגען און דאוונגען. ווען א מענטש לענט די הייליגע תורה און ער רעדת זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטיין, מיט דעם ווערט ער אינס פביבול מיטן אייבערשטיין.

דער אייבערשטייר זאל העלפן זאלסט מצליה זיין אין אלע דיבנע זענן.

א בתיבה וחתימה טובה אין א גוט געבענטשט יאר.

~~~~~ מד ~~~~

איך אַרְבָּעַט אֵין אֲגַעַשְׁבַּט, אָנוּ עַס
אִיז מִיר שְׂעוּר צוֹ הַיְּטָן דֵי אָזִיגָן.

שָׁאַלְהָ:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׁכָּה שְׁלִיטָאָה,

איך אַרְבָּעַט אֵין אֲגַעַשְׁבַּט אָנוּ אַיךְ דָּאָרֶפֶט בְּסִדר הַאֲנָדְלָעַן מִיט
פְּרוּעַן, אָנוּ עַס אַיִ מִיר זַיְעַר שְׂעוּר מִיט שְׁמִירַת עַיְנַם. אַיךְ בֵּין גַּעַוּעַן
וּמַעַר אֵין קַעַמְפַט עַל מַיְמָנוֹתָה, אַיךְ בֵּין גַּעַוּעַן אַרְמַנְגַּעַוּמַעַן מִיט קַינְגַּעַר
אַ נַּאֲגַן טָאגַן אָנוּ עַס אַיִ גַּעַוּעַן זַיְעַר גַּוְתַּה. אַבָּעַר נִיעַצְתָּ בֵּין אַיךְ צְוִיקַ
גַּעַקְמַעַן אֵין שְׁפָאַתָּ, אַיִ מִיר זַיְעַר שְׂעוּר צוֹ הַיְּטָן דֵי אָזִיגָן, סִי אָזִיף
דֵי נַאֲסָם אָנוּ בְּפִרטַת אֵין גַּעַשְׁבַּט וּוֹאַז אַיךְ גַּעַפְנוּ וְזֵה אַגְּרוּסַחְלָק פַּעַן
טָאגַן וּוָסָם קָעַן אַיךְ טָן עַס וְאַל מִיר נִישְׁטַ וַיַּן אָזִיף שְׂעוּר?

יַיְשֵׁר פָּתָח.

תְּשִׁוְבָה:

בְּעֹזֶר ה' יַתְּבִּרְךָ - יּוֹם ד' לְסִדר כִּי תְּכֹא לְאוֹמֵן, ט"ו אַלְול, שָׁנַת תְּשָׁעַ"ז
לְפִרְטַת קְטוֹן
לְכָבוֹד ... נָרוּ זַיִיר

אַיךְ חָאַב עַרְהָאַלְטָן דֵיִין בְּרִיוֹ.

דָּעַר הַיְּלִינְגַּעַר רְבִי נְתָן וּבְרוֹנוֹ לְבִרְכָה הָאַט גַּעַוְאַזְנַט אֵין
בְּרַסְלֶב אָזִיפַן נַאֲס וּוֹאַז דָּעַר מַאֲרַק פְּלַעַגְט זַיִין, אָנוּ
עַר הָאַט שְׁטַעַנְדִּיגַן גַּעַהָאַלְטָן דֵי פְּעַנְסְטַעַר אֵין פִּירַהַעַנְגַן
פָּאַרְמָאַכְטָן: בְּדִירָה בְּלַל אֵין שְׁטַעַנְדִּיגַן דָא אַ רְעַשׁ וּכְוּ בַּי

דער פלאין וואו דער מאָרָק אַיִ, מיט דעם אלעַם אַיִ רְבִי
נְתַן קִינְמָאֵל נִישְׁטָמֶת צוֹנוּנָאָנְגָּעָן צוֹם פָּעֲנֵסְטָעָר קוֹקָן וְוָסָט
וְיךָ אַיִ נָאָס. אַיְנְמָאֵל אַיִ גַּעֲוֹעַן וַיְיָעָר אַ גְּרוּסָעָר אַזְּנָן
אוֹמְגַעְוּעַגְלִיבָּעָר רְעֵש, רְבִי נְתַן אַיִ גַּעֲוִיצָן בִּי וְיךָ אַיִ שְׁטוּב
אַזְּנָן גַּעֲשָׂרְבָּן וַיְיָגַע חִירְשִׁי תּוֹרָה אַזְּנָן וְעַן עַר הָאָט גַּעֲהָעָרט
דִּי הַוִּיכָּעָר קְולָות, הָאָט עַר אַרְאָפָּגְלִינְגָּט דֻּעָם פָּעֲדָעָר אַזְּנָן
גַּעֲוָאָלָט גַּיִן קוֹקָן וְוָסָט גַּיִטְפָּאָר, וְעַן עַר הָאָט וְיךָ שְׂזִין
אוֹיְפְגַעְשְׁטָעָלָט צַו גַּיִן קוֹקָן, הָאָט עַר אַנְגַעְכָּפָט דֻּעָם טִיש
אַזְּנָן גַּעֲזָאנְטָט צַו וְיךָ: "נְתַן נְתַן... אַיִן קוֹק וַיְיָגַע אַוְיָף דִּי
וּוְעַלְתָּ אַיִ פָּאָרָט בְּעַסְעָר", אַזְּנָן עַר הָאָט וְיךָ צְוִירִיק אַרְאָפָּ
גַּעֲזָאת. רְבִי נְתַן זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה אַיִ צוֹנוּקְוּמָעָן צַו הַאָבָן
יְשֻׁוּב הַדָּעַת, וַיְיָלַע עַר הָאָט אַסְאָךְ גַּעֲרָעָדָט צַו אַיִבְעָרְשָׁן.

דַּעֲרָפָאָר, אוּדוּ שְׁרִיבְסָט מִיר אוּעַס אַיִ דִיר וַיְיָעָר שְׁוּעוֹר
צַו הַיְתָן דִי אָוִינָן, גַּעַב אַיִךְ דִיר אַזְּנָחָ אַזְּנָה אוּדוּ
זְאָלָסְטָ יְעַדְן טָאג בְּעַטְן דֻּעָם אַיְבְּעָרְשָׁן אוּעַר זְאָלָ דִיר
הַעַלְפָן דַו זְאָלָסְטָ וּזְבָה זְיַין צַו הַאָבָן שְׁמִירָת עִינִים. פָאָר דַו
גַּיְיסָט אָרוֹיִס פָוּן שְׁטוּב צַו גַּיִן צַו דַּעַר אַרְבָּעָט בְּעַט דֻּעָם
אַיְבְּעָרְשָׁן אוּדוּ זְאָלָסְטָ וּזְבָה זְיַין צַו הַאָבָן אַפְגַעְהַיְתָעָנָע
אוּינָן. דַּעַר רְבִי זְאָגָט (סְפִּרְתַּת הַמִּדּוֹת, אוֹתָהָ רְאֵה, סִימָן ט): "בְּשָׂאָרָם יוֹצָא
לְשֹׁוק וּמְתִירָא שְׁלָא יָבוֹא לִידֵי קְרָהָוָר עַל יְדֵי קְרָאָה, שְׁרָאָה
נְשִׁים יְפּוֹת, יָאָמֵר הַפְּסָוק 'הַן אַרְאָלָם צִיעָקוֹ חַצָּה מַלְאָכִי
שְׁלָוָם מֵר יְבָכְיוֹן', וְעַל יְדֵי זה יְגַצֵּל מְרָאָות", וְעַן אַ מְעַנְמַש
גַּיִט אָרוֹיִס פָוּן שְׁטוּב אַזְּנָן עַר הָאָט מַזְרָא אַזְּנָה עַר וּוּעַט נְבָשָׁל
וּוּעָרָן צַו עַן וְוָסָט עַר דַּאְרָפָגְלִינְגָט, זְאָלָעַר זְאָגָן דֻּעָם פְּסָוק

(ישעיה ל, ז): "הִנֵּה אֶרְאָתֶם צַעֲקוֹ חִזְחָה, מְלָאָכִי שָׁלוֹם מִרְיָבְיוֹן", און אווי וועט ער זיך קעגען הייטן די אוינן.

מוֹהָרָא"שׁ זְכַרְוּנוּ לְבָרְכָה זְאַגְּמָת, אוֹ וְעוֹן אַ מְעַנְטָשׁ גִּיטָּה
אֲרוֹזִים פָּונְ שְׁטוּבָה זָאַל עַר לִיְיָן דִּי הַעֲנָט אַיְיף
דִּי מְזֻוּהָ אָונְ בְּעַטְנָן אַ קְוַרְצָעָ תפִילָה: "רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם,
הַעֲלָפָ מִיר אַיךְ זָאַל צְוֹרִיק קְוֹמָעָן בְּשָׁלוֹם, אַךְ זָאַל קְעַגְעָן
הייטָן פְּיִינָע אַוְיָן זְבוּ", אָונְ אוֹזְוּ וְעוֹטָ ערְ מְצָלִיחָ זְיוּן, וְוִיסְטָן
זָאַלְסָטוּ אוֹ עַם אַיְזָנָשְׁטָטָן דָּא קִיְינָ שִׁים אַנְדְּרָעָרָעָ וְוָעָגָן צַו זְיוּן
אַפְּנַעַהַיטָן, נָאָר אוֹ פָּעָן בְּעַט אַסָּאָה דָּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן.

גַּעֲלוֹיְבָט דָּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן אוֹ מִיר הַאֲבָן זְוָכה גְּעוּווּן צַו
וְוִיסְטָן פָּונְ הַיְלָיָן רְבִיְיָן דָּעַרְ רְבִי בְּרַעֲנָגָט אַרְיָין
אַיְן אָונְ מִיר זָאַלְן וְוִיסְטָן אוֹ דָּעַרְ אַיְבָּעַרְשָׁטָטָר אַיְן דָּא אַיְוף
דִּי וּוּלְקָט אָונְ אוֹ מִיר קְעַגְעָן זְיוּן עַרְלִיכָּעָ אַדְן אַפְּלָוּ מִיר
זְעַגְעָן פְּשָׁוֹטָעָ מְעַנְטָשָׁן.

חַבְמִינָן זְכַרְוּנָם לְבָרְכָה זְאַגְּמָת (בראשית ר'פה א, כא) בֵּית שְׁמָאי
אָונְ בֵּית הַלְּל קְרִיאָן זְיךָ זְוָאמָ אַיְן קוֹדָם באַשָּׁאָפָן
גְּעוּזָהָן, דָּעַרְ הַימָּל אַיְזָנָשְׁטָטָר אַיְבָּעַרְשָׁטָן דָּעַרְ הַאלָּטָן אָונְ
קוֹדָם הָאָט דָּעַרְ אַיְבָּעַרְשָׁטָטָר באַשָּׁאָפָן דָּעַרְ הַימָּל אָונְ
נְאַכְּרָעָם דָּעַרְ עַרְד, אָונְ בֵּית הַלְּל זְאַגְּמָת אוֹ קוֹדָם הָאָט דָּעַרְ
אַיְבָּעַרְשָׁטָטָר באַשָּׁאָפָן דָּעַרְ עַרְד אָונְ נְאַכְּרָעָם דָּעַם הַימָּל,
קוֹמָט רְבִי שְׁמָעוֹן בָּן יוֹחָנָן זְאַגְּמָת: "תְּמַה אַיְדָן נְחַלְקָוּ
אֲבוֹת הָעוֹלָם עַל בְּרִיאָת שְׁמִים וְאַרְץ, שָׁאָנִי אָוֹמֵר שְׁמִים
וְאַרְץ לֹא נִבְרָאוּ אֶלָּא בְּאַלְפָס וּבְיִסְוִי", אַיךְ וְוְאַינְדָּעָר זְיךָ

אויף די גרויסע צדיקים - בית שמאי און בית היל וואס קריין זיך וואס איז קודם באשא芬 געניארן, איך האלט או דער אייבערשטער האט באשא芬 די ערעד מיט די הימל צוינאמען, אזי ווי א טאפ מיט איר דעקל. מוהרא"ש איז דאס זיעשר שיין מסביה, בית שמאי האלטן או קודם האט דער אייבערשטער באשא芬 די הימלען, וויל שמים וויזיט אויף רוחנית, צו וויזין פארן מענטש או דער יעקר איז נאר שמים, ווין א 'הימל מענטש' - אויסגעטן פון די וועלט, און בית היל זאנן: ניין, קודם האט דער אייבערשטער באשא芬 די ערעד, צו וויזין או מען דארפ ווין דא אויף דער ערעד, און נאכדרעם גויט מען צום הימל, קומט רבוי שמעון בן יוחאי און זאנט: "איך פארשטי נישט די גאנצע מחלקה", מען קען ווין דא אויף די וועלט און ווין אויבן - טראכטן פונעם אייבערשטן און דאוועגען און לערגען. און מען קען ווין אויבן - ווין דבוק צום אייבערשטן, דאוועגען און לערגען און ווין אויף דער ערעד - חתינה האבן, האבן קינדר ערונט זי מפרנס ווין וכו' וכו', דאס האט מוהרא"ש ארײינגעברונגט אין אונן, או מען קען ווין אין ערליךער איד אפילו מען ארבעט. אפילו מען איז א נאנצן טאג פארנווען צו ברענגען פרנסה - דאך קען מען ווין דבוק צום אייבערשטן דארט בי די ארבעט.

דעראפער בעט איך דיר זיעער זאלסטט מיטגעמען צו דיין ארבעט א זעלט ספרים: פאק דיר אין א חמוץ מיט א קליענע משניות, א תהילים וכו' און וווען דו האסט

אן איבעריגע מינומט זאלסטע אריין באפֿן אַ פֿראָקֶן מְשֻׁנִׂות, אַ דְּרֵפֶן גְּמַרְאָ וּכְוֹ. גַּעֲנוּעַלְיךָ קָאָבָן נִישְׁטָה דִי בְּעָלִי בְּתִים לִיבָּ צַוְעָן וּוּ וַיְיַעַר אַרְכָּבָטָעָר לְעַרְגָּטָה וּכְוֹ, אַבָּעָר אַנְשָׁטָאָט צַוְעָן וּוּ אַ גְּנוּלָם אָוּן נַאֲכָקָוּן יַעֲדָעָ פָּרוּיָה וּכְוֹ, זַאלְסָטָו אַרְיָין באפֿן אַ קָּאָפְּטָלָל תְּהִילִים, אַ פְּסוֹק חָמֶשׁ.

די תורה זאנט אין די תורה (רברים כת' לד): "וְתִיְתְּ מְשֻׁגָּעָ מְפַרְאָה עִינִּיךְ אֲשֶׁר תְּרָאָה", זאנט מותְרָאָשׁ זְכָרוֹנוֹ לְבָרָכה, אוֹ דָּאָס גַּיִיט אַרְוָף אַוְיף שְׁמִירָת עִינִּים: מְעָן זְעַט אוֹ אַינְגָּעָלִיָּת זְעַרְןָן פְּשָׁטוֹת מְשֻׁגָּעָ פָּוּן קוֹקוֹן שְׁמוֹז, עד בְּרִי בְּךָ אוֹ מְעָן שְׁטִיטָה אָוּן מְעָן קוֹקָט נָאָךְ פָּרוּיָעָן אָוּן מִידְלָעָד אָן קַיִן בּוֹשָׁה. עַם אַיזְדָּא וּוָאָס פָּאָרְלִירָן נַעֲבָעָ אַינְגָּאָצָן זְיוּעָר שְׁבָל אָוּן קַעְגָּעָן שְׁטִיעָן שְׁעוּוֹת אָוּן פְּרוּבִירָן אַרְיָין צַוְעָן בַּיִּי אַ פְּעַנְסָטָעָר, אַפְּשָׁר וּוּעַט עַר זְעָן וּכְוֹ, וּוָאָס בְּאָמָת אַיְיָ עַם אַיִן גְּרוּיְסָעָר דְּמִיּוֹן, וּוַיְיַל מְעָן הָאָט נַאֲגַנְיִשְׁטָט דְּעַרְפָּוֹן, נַאֲר בְּזִוּנוֹת.

דְּעָרָ רְבִי זָאנַט (ספר המהות, אות ראה, סימן ח): "מֵי שְׁעַזְעַם עִינִּי מְרָאוֹת בְּרָעָ, עַל יְדֵי וְהַגְּזָלָה בְּזִוּנוֹת", וּוּעָר עַם הִיט וְזַה וַיְיַגְעַ אַוְינָן, עַר קוֹקָט נִישְׁטָה אַוְיף קַיִן שְׁלַעַכְתָּם, וּוּעָרְטָ נִיצְוָל פָּוּן בְּזִוּנוֹת: דָּאָס אַלְיָין דָּאָרָפֶן דִּיר הַעֲלָפָן בְּיִשְׁטָיִין דְּיִיְגָע נְסִוּנוֹת, אוֹ דַו זְעַסְטָ טְרָאָכָטָן אוֹ עַם אַיזְ בְּעַסְעָר זַיְד צַוְהִיטָן דִי אַוְינָן וּוּ צַוְעָן נָאָךְ אַ בְּזִוּן.

שְׁטָאָרָק דִּיר אָוּן וּוּעָר נִישְׁטָעָפָלָן זְעַעַפָּלָן זְעָן דַו זְעַסְט אַוּ דַו פְּאָלְסָט אַרְאָפֶן נַאֲכָמָאָל אָוּן נַאֲכָמָאָל; דַו זַאלְסָט

עַצְתָּו

מה

אמונה

כח

האלטן און איין צוריק גיין צום איבערשטיין, בעט אים: "רבונז
של עולם, העלוף מיר אויך זאל האבן ריגנע אוין. זואם זאל
איך טען - דער יציר הרע ברענט און מיר, העלוף מיר איך
זאל ווין אַפְּגַנְדִּיחַטְן פָּנוֹן אַלְעָם שְׁלַעֲבָטָם. רבונו של עולם,
איך שטיי דא און געשטעפט וויל איך דארף אהיכס ברענגן
פרנסה, איך דארף אויס-האלטן מײַן וויב און קינדרעה, מיר
זואלט בעסער געזען צו זיאַן און בית המדרש, עס אויך מיר
אווי שוווער דא, איך דארף מיר פשוט רייכן צי ווין און
ערליךער איד", אווי זאלסטע בעטן דעם איבערשטיין יען
טאג און ליג צו דריינע אַיְגַּעַנְעַת תְּפִילּוֹת, וויל וווען מען בעט
דעם איבערשטיין מיט אַיְגַּעַנְעַת תְּפִילּוֹת אויך דאס זיינער דשוב
אויבן און הימל וויל עס קומט אַרוֹס גְּלִיכְך פָּנוֹן האָרֶץ.
דער איבערשטיין זאל העלפָּן זאלסטע מצליה ווין און אלע
דריגנע וווען.

א בתייה וחתימה טובה און א גוט געבענטשטט יאר.

מה

זאל איך וויטער זאנגען מײַנִית, אַדער ענדערש לערנעו גמרא?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קומות א יישר פָּה אויף די טיעער שיעורים זואם געבט מיר חיוק
יען טאג.

איך האב געווואָלט פֿרֶעֶן אֹוִי, איך לעזון שווין די לְעַצְתָּו שטיך צייט
לויט די מְהֻלָּךְ חַלִּימֹד וּוְאַס דָּעַר רָאֵשׁ יְשִׁיבָה לְעַרְגַּט אֹנוֹן, איך האב
אֲבָעֵר נִישְׁט קִין סָאָךְ צִיִּיט צִיְּעַרְגַּעַן. וּוְלִיךְ אַיךְ זָאָל
אוּפְּנַעַבְּן מִין שִׁיעָר אַין גְּמַרָּא אָוֹן נָאָר זָאָנָן מְשִׁנּוּת, צִי זָאָנָן וּוּ מְעָר
מְשִׁנּוּת? אֲדָעַר זָאָל אַיךְ עַנְדָּרָעַשׂ זָאָנָן וּוּיְנַגְּעַר מְשִׁנּוּת, אָוֹן אַנְדָּאָלָטְן
מיין שִׁיעָר אַין גְּמַרָּא?

א גְּרוּפְּן יִשְׁרָר בָּת.

תשובה:

בעזורת ה' תְּבָרֵךְ - יּוֹם ד' לְסֶדֶר פִּי תְּבוֹא לְאֹמַן, ט"ו אַלְלָל, שָׁנָת תְּשִׁיעַז
לְפָרָט קָטָן

לְכַבּוֹד ... גַּדוֹ יָאָר

איך האב ערַהָאָלָטְן דִּין בְּרִוּוֹ.

איך פרֵי מִיר וַיְיַעַר צִוְּעָרָן אוֹדוֹ בִּיסְט וַיְזַהֵּק מִיט
די עַצְוֹת וּוְאַס דָּעַר הַיְלִגְנָעַר רָבִי לְעַרְגַּט אֹנוֹן, בְּפָרָט
אוֹדוֹ חַאְסְט אַנְגַּעַפְּאַנְגַּעַן צִוְּעָרָן אַיְפָן סֶדֶר דָּרָךְ חַלִּימֹד
וּוְאַס דָּעַר הַיְלִגְנָעַר רָבִי הָאָט אֹנוֹ גַּעַגְעַבְּן.

וּוְיַסְן זָאָלְסְטוֹ אוֹ דָּאָס אַיְזַה נִישְׁט מִין מְהֻלָּךְ חַלִּימֹד, נָאָר
דָּאָס הָאָט אֹנוֹ דָּעַר רָבִי גַּעַגְעַבְּן; קוֹיק אַרְיַין אַיְזַה
שִׁיחֹות הַרְ"ז (פִּינְס ט) וּוְאַס דָּעַר רָבִי זָאָגְט דָּאָרטָן: "שָׁאַיִן
אַרְיכִּין בְּלִמּוֹד רַק הַאֲמִירָה לְבָה, לוֹמֶר הַקְּבָרִים בְּסֶדֶר,
וּמְפִילְיא יְבִינָה", מַעַן דָּאָרָף נִשְׁט פָּאַרְשָׁטִין וּמַעַן מַעַן לְעַרְגַּט,
צָום סּוֹף וּמַעַט מַעַן פָּאַרְשָׁטִין, "זָלָא יְבִלְבֵּל הַעֲטוֹ בְּתַחְלַת

למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא בין כלל, רק יבנ尼斯 מחו בהלמוד, ויאמר בסדר בזוריות ומפילה יבין", מען זאל נישט ווערן אַעֲבָרָאָן זען פָּעָן עט או מען פֿאַרְשְׁטִיטִיט נִישְׁט וּאַסְמָעָן לְעֶרְגֵּט, וואס דאס אלין או מען וויל גלייך פֿאַרְשְׁטִיטִין - מאכט או עס זאל זיין שׂווער צו פֿאַרְשְׁטִיטִין דאס לְעֶרְגֵּעַן, נאר מען זאל בלויו זאנן די ווערטער בסדרן אונ מען וועט שׂוין פָּוּן וזה אלינס פֿאַרְשְׁטִיטִין, "זאם לא יבין תכף, יבין אחר פָּה, ואמ ישבארו איזה דברים, שאפ על פי בן לא יכול לעמוד על בונתו - מה בְּכָךְ?" און אויב מען פֿאַרְשְׁטִיטִיט נִישְׁט דעם ערשות מאל און אויב מען וועט נישט פֿאַרְשְׁטִיטִין דעם אַעוֹיְטִין מאל, אויז אויך נארנישט, "בי מעלת רבוי הַלְמֹוד עולָה עַל חַפְלָה, ובמו שאמרו רבותינו זברונם לברכה: 'לְגָמָר וְחִדְרָה לְסִבְרָה, וְאַפְּ עַל נְבָדָל אַדְעָה קָאָמָר' שנאמר: 'גַּרְסָה נְפָשִׁי לְתַאֲבָה'", אויז ווי חכמיינו זברונם לברכה זאנן או א מענטש זאל קודם אסאך זאנן די ווערטער פָּוּן די הייליגע תורה אַפְּילו ער פֿאַרְשְׁטִיטִיט נִישְׁט וּאַס עַר לְעֶרְגֵּט און דערנאך זאל ער לְעֶרְגֵּעַן צו פֿאַרְשְׁטִיטִין, "בי על יְדֵי רבוי הַלְמֹוד, שִׁלְמָד בְּמַהְיוֹת וַיְמַה לְלִמּוֹד כְּרֻבָּה, על יְדֵי וַיְמַה לְעַבְרָה בְּמַה פָּעָם אַלְוָה הַסְּפָרִים שְׁלֹמִיד - לְגָמָר, וְלִתְוֹר לְהַתְּחִיל וְלִגְמָר פָּעָם אחר פָּעָם, ועל יְדֵי וְהַמְּפִילָה יְבִין וּבָו", וויל או מען געוואוינט זיך צו לְעֶרְגֵּעַן שְׁגַעַל, קען מען זכח זיין צו לְעֶרְגֵּעַן וַיְעַר אַסְאָה, וויל אויז מען זכח צו אַיְבָּגִינִין

יעדרו זהה זייר אסאה מאל בי מען או זכה צו פארשטיין
וואם מען לערנט.

"וזכר הרבה מאד בענין זה, וכי אפשר לומר דברים אלו
בכתב חיטב, אבל באמות הוא דרך עזה טובה מאוד
בענין הלוות, כי על ידי זה יכוליםlopot למד הרבה הרבה
מאה, למשל בפה ובמה ספרים, וגם יופיה להבין הדברים
יותר, מאשר היה למד בדקוק גדוול, כי זה מבלבן מוד
מן הלוות", דער רבינו האט זייר אסאה גערעט פונעם דרך
הלימוד או מען זאל נישט זוכן צו פארשטיין גלייך ווען מען
לערנט, נאר מען זאל לערגען אסאה אין פארשטיין, בי מען
וועט זוכה זיין צו פארשטיין, ווען מען לערנט אויף דעם
סדר דרך הלימוד אויז מען זוכה אנטזוקומען אסאה מער ווי
ווען מען לערנט שטייט אוין מען קלאערט ארין אין יעדע
ווארט, וואם דאס שטערט נאר דאס לערגען, "וכמה בני
ארם פסקו מלמודם לנמרי על ידי רבינו הדקוקים שליהם,
ומאומה לא נשאר בירם", אוין זייר אסאה מענטשן האבן
אננןאנץ אויפגעעהערט צו לערגען צוליב דעם וואם זיין דאבן
געערנט אוין געקוועטשט וכו'.

"אבל בשירגיל עצמו למד במהירות בניגר לעיל - בליל
הדקוקים הרבה, התורה התקדים בידיו, וויבח למד
הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספריו הוויה
וקבליה, ושאר ספרים כלם", אבל או א מענטש געווואינט
זיך צו, צו לערגען שנעלעהרט - אווי ווי אויבן דערמאנט,
וועט ער זוכה זיין צו לערגען זייר אסאה אוין ער וועט זוכה

עַצְתָּו

מה

אמונה

קצת

זיין צו לערנען די נאנצע תורה - גמרא מיט אלע פוקהים, פנ"ה מיט אלע מדרשيم אוון וויהר הקדוש, "ובבר מבאר שיחתו של רבינו זכרונו לברכה", שטוב לאדם שייעבר בתיו בכל הספרים של התורה הקדושה, אוי ווי דער רביה האט גענוואלט או מיר זאלן דורך לערנען בל התורה בולה. עיין שם.

די אלע זואס האבן גענומאן דעם רבינס ווערטער בתמיות ובפשיטות, זוי האבן אַנְגַּעַפְּאַנְגַּעַן צו לערנען אויפֿן סדר דרכֿ הלימוד, די האבן וייער שיין מצליים געווין, דערפאר פרוי איך מיר זייאר או די האסט אַנְגַּעַפְּאַנְגַּעַן צו לערנען אויפֿן דעם זועג.

דאם זואס דו פְּרִעָנֵסֶט צי דו זאלסֶט איזיך לערנען שיעור עיון; דער רבבי זאגט (שוחות ח"ג, שם): "גַם אַרְבִּין לְלִמּוֹד אֵיתָה שְׁעוֹר בַּיּוֹם, בְּקָצֶת עַזְוֹן", איזיך דארף מען האבן א' שיעור אין עיון יעדן טאגן דערפאר זאלסֶטו זען צו ממשיך זיין סי' מיט דין שיעור אין גמרא וכו' אין זען דו האסט איבעריג צייט זאלסֶטו ארין באפֿן א' פרק משניות.

עם שטית אין תיקוני זוהר (הקדמה, ה) או די ראשית היבות פון די ווערטער זערען מאעד נ'שים נ'יקין קדושים טהרות איז "זמן נקט"; האב איז געהערט פון א ברסלבער חסיד א הערליךער פשוט. או איינער זואס לערנט משניות האלט די צייט אין די האנט - "זמן נקט". וויל וווא ער גייט געטער ער מיט זיך מיט א קלינע משניות, אוי האט ער אסאך צייט.

מזהרא"ש פלענט שטעהנדייג זאנן או מען קען וויסן אויף
 איינעם צי ער דריידט זיך אין "היכל הקודש";
 אויב זעם מען אים שטעהנדייג מיט א משניות אין די האנט,
 אין א סיון או ער דריידט זיך אין היכל הקודש.
 דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט מצליה זיין אין אלע
 דיבגע זועגן.

א בתיה נחתימה טובָה אין א גוט געבענטשט זיאר.

מו

איך וויל זוכה זיין צו קינדרער, זאל
 איך נאכאמאל פארו קיין אומאן?

שאללה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך באדאנקען פאר די ראש ישיבה פארן ארויסגעבן איישער
 שיעורים, איך הער בפדר די שיעורים און דאס געבטט מיר אסאך חייזוק.
 דער ראש ישיבת שיעורים האבן מיר געמאקט לעבען אסאך פער
 וויפל איך האב געלערנט בעפֿאָר, און אווי אויך האט דאס מיר געבענט
 אונזוחיבּין מעבור קדרה זיין, וואס איך האב שיין געהת אויונגעהרט
 דאס צו טוֹן, וויל איך פלען דאס נישט קענען ענדין במשך פריטיאג
 און שבת.

ברוך השם איך האב זוכה געווין צו מאבן א סיון אויף נאנץ ששה
 סדרי משנה אדאנק דעם סדר רוך הלמוד וואס די ראש ישיבה האט
 געאנט בי איינע פון די שיעורים - חסידי המשם!

עַצְתָּו

רָא

אמונה

מו

איך בין שווין חתינה געהאת 13 יאר און איך האב שווין געטן אלע
סָאָרֶת סְנוּלֹת, אֲבָעֵר אִיךְ בֵּין נָאכְנִישֶׁת גַּעֲבָעֲגַלְתָּשֶׁת גַּעֲוֹאָרָן מִיט קִינְדָּרָעָר.
פָּאָר צְוּוִי אָאָר צְרוּקִיק בֵּין אַךְ גַּעֲוֹעַן אָוָן אָוָמָן אַיְזָף רָאַשׁ הַשְׁנָה,
אוֹן פָּאָרָנָגָנָגָנָעָם לְגַג בְּעֹמֶר בֵּין אִיךְ גַּעֲוֹעַן מִיט מִין וַיְיִב אַין מִירָוֹן,
אֲבָעֵר בֵּין דָּעָרְוּוֹיִיל חָאָפָן מִיר נָאכְנִישֶׁת וּכְהִ גַּעֲוֹעַן צַו זַעַן אַיְשְׁיעָה.
אִיךְ קָעַן גַּיְשֶׁת מְחַלִּית זַיְן צַי אִיךְ זַאֲלָן קוּמָעָנְדִּיגָּעָ רָאַשׁ הַשְׁנָה נָאכְאָמָּאָל
פָּאָרָן קִיּוֹן אָוָמָן אֲדָעָר גַּיְשֶׁת, וּוְיל אִיךְ בְּעַמָּן אוֹיב דִי רָאַשׁ יִשְׁיבָה קָעַן
מִיר חָעַלְפָן מְחַלִּית זַיְן זַוָּאָס אִיךְ זַאֲלָן טָוֹן.

הַצְּלָחָה רְבָה.

נָאכְאָמָּאָל, אַיְזָר פָּה.

תְּשִׁוְבָה:

בְּעוֹרֶת ה' יַתְּבִּרְךָ - יּוֹם ה' לְסִדּוֹר כִּי תָּבוֹא לְאוֹמָן, ט' אַלְל, שָׁנָת תשע"ז
לְפָרֶט קְטוֹן
לְכֹבֵד ... נָרוֹ יָאִיר
אִיךְ האב עַרְהָאָלְטָן דִּין בְּרִיוֹן.

חַבְמִינָה זְכֻרְנוּ לְבָרְכָה דָּעָרְצִיְּלָן (פָּאָ רְבִי אַלְיָהוּ רְבָה, פרק ח):
"פָּעָם אַחֲתָה הִיִּתִי עֹזֶר מִפְּקוּם לְמִקּוּם, וּמְצָאַנִי
אָרָם אֶחָד, וַיֹּאמֶר לִי: רְבִי, מִפְּנֵי מָה בָּעֵלְבָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל
גַּעֲצָרִים עַל בָּנִים מְהִיּוֹת לָהֶם?" אַלְיהוּ הַנְּבִיא הָאָתָם דָּעָרְצִיְּלָט,
אִיךְ בֵּין אָמָל גַּעֲוֹעַן אָוְגָטָעָרְוּוֹעָנָגָנָס וּזַעַן אַמְעַנְטָשׁ הָאָתָם
מִיר בָּאָגָעָנָט אָוָן מִיר גַּעֲפָרְעָנָט אַשְׁטָאָרְקָעָ קְשִׁיאָ: 'פָּאָרְנוֹיָאָס
זַעַן מִיר אָזָאָה עַרְלִיכָּע אִידְיָשָׁע פְּרוּעָן הָאָבָן גַּיְשֶׁת קִיּוֹן

קינדרע? "אמרתי לו: בני, מפנֵי שֶׁהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֹתָם אֶחָדָה גִּמְורָה וִשְׁמָמָה בְּחֵן, לְפִיכָּךְ מְצֻרָּפָם כְּדִי שִׁירְבוּ רְחָמִים לְפִנֵּינוּ", האב איך אים גַּעֲנַטְפָּעַרטָּה לִיב אָנוּ עַר פְּרִידְט זֶה מִיט זֶה, דָּעַר פָּאָר מַאֲכָת עַר אָו זֶה זָאָלָן נִישְׁתָּה הָאָבָן גְּלִילָה קִינְדָּרָעָר אָוֹוִי וּוּעָלָן זֶה אַסָּאָךְ בְּעַטָּן צַי אִם, "אָמָר לִי: רְבִי, לֹא בָּן הוּא, אַלְאָ מִפְנֵי שִׁיעַשׂ לְהָם טִינָא בְּלִבְבָם, וּנוֹשָׁאַיַּן תְּרַבָּה נְשִׁים שְׁלָא לִשְׁמָם פְּרִיה וּוּרְבִּיה", הָאָט דָּעַר מַעֲנַטְשָׁ מִיר גַּעֲנָגָטָה: עַם אָיוֹ נִישְׁתָּה וּוּעָנָן דָּעַם, עַם אָיוֹ וּוּיְילָן דָּעַר אַיְבָּעַר שְׁטָעָר הָאָט זֶה פִּינְט וּוּבָאָלָד זֶה הָאָבָן נִישְׁתָּה תְּהִוָּה לִשְׁמָם שְׁמִים וּכְוֹ, "וּאָמָר תִּי לו: בני, קָרְבָּה בְּעַלִּי בְּתִים יִשְׁלַׁנוּ וְחִמְדִים הָם, וְאַיְן לְהָם אַלְאָ אַשְׁה אַחַת, וְאַפְּ עַל פִּי כֵּן הַנְּגַעֲצָרִים עַל בָּנִים מִהְיוֹת לְהָם", האב איך אים גַּעֲנָגָט אוּעַם אָיוֹ נִישְׁתָּה אָוֹוִי, וּוּיְילָן עַם גַּעֲנָעָן דָּא אַסָּאָךְ עַרְלִיכְבָּע אַיְזָן וּוּאַסְמָה הָאָבָן תְּהִוָּה פָּאָרֶן אַיְבָּעַר שְׁמָנִים וּוּעָנָן אָנוֹ מִיט דָּעַם אַלְעַם וּוּאַרְטָן זֶה אַיְזָף קִינְדָּעָה, "וַיַּתְדַּעַ לְךָ שְׁבַּן חָא, צָא וְלִמְדָה מַאֲבָרָהָם אַבְינוּ וּשְׂרָה אַמְּנוּ שְׁהַיּוּ עֲקָרִים שְׁבָעִים שָׁנָה וְתִמְשָׁשׁ שָׁנִים, וְהַרְבּוּ רְחָמִים עַד שְׁבָא יִצְחָק וְשְׁמַחוּ בּוֹ", אַ רְאֵי הָאָסְטוֹ - זָאנְטָא לְהַיּוֹן הַנְּבִיא - פָּוּן אַבָּרָהָם אַבְינוּ אָיוֹן שְׂרָה אַמְּנוּ, וּוּאַסְמָה זֶה הָאָבָן גַּעֲנוֹאָרָט לְאַגְּנָעָן יַאֲרָן אַיְזָף קִינְדָּעָה, בַּיּוֹ דָּעַר אַיְבָּעַר שְׁטָעָר הָאָט זֶה גַּעֲהָאָלָפָן אָנוֹ זֶה הָאָבָן גַּעֲבּוֹיָן יִצְחָק, "זָנוּ צָא וְלִמְדָה מִן יִצְחָק וּרְבָּקָה שְׁהַיּוּ עֲקָרִים עֲשָׂרִים שָׁנָה", וְהַרְבּוּ רְחָמִים עַד שְׁבָא יִעֱקָב וְשְׁמַחוּ בּוֹ, נָאָך אַ רְאֵי הָאָסְטוֹ פָּוּן יִצְחָק אָנוֹ רְבָּקָה, וּוּאַס זֶה

האבן געווארט אסאך יארן אויף קינדרער און זי' האבן אסאך געדאוונט צום אייבערשטיין בי זי' האבן געבויין יעקב, "וכן צא ולמד מרתיל שהיתה עקרלה ארבע עשרה שנה שנייה משני ילדים, והרבתה רחמים עד שבאו שניהם לה וישמהה בהן", וויטער זעם מען בי רחל וואס זי האט געווארט אסאך יארן אויף קינדרער און זי האט אסאך געבעטען דעם אייבערשטיין בי זי איז געהאלפֿן געווארן און געבויין ארע איזוויי קינדרער, "וכן צא ולמד מהנה שהיתה עקרלה תשע עשרה שנה וששה תריסים, והרבתה רחמים עד שבא שמואל לה וישמהה בו", אויך זעם מען בי חנה - די מאמע פון שמואל הנביא וואס זי האט אויך געווארט אסאך יארן אויף קינדרער און זי האט אסאך געבעטען דעם אייבערשטיין בי זי איז געהאלפֿן געווארן און געבויין שמואל הנביא, "אלא על ברחה צריך אפה לסתפום בזקה מידת קראשנה שאמרתי לך מתחזה, מפני שהקדוש ברוך הוא אוחב אותם אהבה גמורה ושםם בהן לפיקד מזרפֿן כדי שירבו ברחמים לפנֵיכוּ"; זעם פון דרא פירט אויס אליהו הנביא - או דאס וואס מען זעם או א מענטש וארט לאנג אויף קינדרער, דאס קומט וויל דער אייבערשטער ווארט צו הערן דעם קול ווי מען בעט אים.

איך ווים או דו האלטט עס שווין נישט אויס; דו האסט שווין לאנג געמיינט או דו וועסט שווין האבן א קינדר, בפרט או דו האסט געטוון סגולות וואס צדיקים האבן צונגענאנט, בפרט או דו ביסט געפֿאָרָן קיין מירון צו רבינו שמעון בר יוחאי, אויך אויס ביסטו געוווען ביים הייליגן רבינו

ראַשׁ הַשָּׁנָה, לְמַעַשָּׂה בִּסְטֹו נָאָכְנִישֶׁט גַּעֲהָלְפָן גַּעֲוֹאוֹרָן אָוּן
דוּ פְּרֻעָּגְסְּטָן: 'וְאָוּ אַיִּזְ קִינְדָּ?'

וּוִיסְן זָאָלְסְטוּ אוּ אַיְשָׁוָה דָּאָרְפָּ מַעַן אַיְסְוָוָרְטָן אָוּן אוּ
דוּ וּוּסְטָ בְּעַטְן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן וּוּסְטָ וּבָה וַיַּיַּן
גַּעֲבָעָנְטָשָׁט צַו וּוּרָן מִיט אַשְ׀יִינְעָ שְׁטוּב מִיט קִינְדָּעָרָן: דוּ
הַאָפָּ נָאָר סְבָּלָנוֹת אָוּן וַיַּיַּן אַסְּקָד צַוּ אַיְבָּעָרְשָׁטָן.

מַעַן זַעַט אַיִּן דֵי תּוֹרָה אוּ לְאָהָה הַאָטָת חַתּוֹנָה גַּעֲהָאָט מִיט
יעַכְבָּ אֲבָנָו אָוּן וַיַּהַאָט גַּעֲהָאָט דֵי מַעַרְסְּטָעָ קִינְדָּעָר
מִיט אִים - מַעַרְ פָּוּן דֵי אַנְגָּדָעָר וּוּיְבָעָרָן: וַיַּוְיל וַיַּהַאָט
גַּעֲבָעָטָן אָוּן אַסְּקָד גַּעֲוֹיְנָט צַוּ אַיְבָּעָרְשָׁטָן, אַזְוִי וַיַּעַם
שְׁטִיְיט (בראשית כט, ז): "זַעֲנִי לְאָהָה רְפּוֹת", אַירָעָ אַזְיַין זַעֲנָעָן
גַּעֲוֹעָן וּוּיְעָךְ פָּוּן אַסְּקָד וּוּיְנָעָן.

דָּאָם וּוָאָםדוּ שְׁרִיְבָּסְטָ מִיר אוּ דָוּ וּוּיְסָטָ נִישָׁט אָוִיב דוּ
זָאָלְסְטָ קּוּמָעָן קִיּוּן אָוְמָאָן אַוְיָף רַאַשׁ הַשָּׁנָה צַי נִישָׁט
אוּןדוּ וּוּילְסְטָ בְּעַטְן פָּוּן מִיר אָן עַזָּה: וּוָאָם אַיזְ בְּכָלְלָ דֵי
שְׁאָלָה, וּוּעָרָ דָעַן אָוִיב נִישָׁט דוּ דָּאָרְפָּ קּוּמָעָן אַוְיָף אָוְמָאָן
צַוּ רְבִינְסָ רַאַשׁ הַשָּׁנָה: רַאַשׁ הַשָּׁנָה מַשְׁפָּט מַעַן דָעַם
מַעֲנְטָשׁ וּוָאָם גַּיִיט וַיַּיַּן מִיט אִים דָעַם קּוּמָעָנְדִיְין יָאָר. רַאַשׁ
הַשָּׁנָה שְׁרִיְבָּטָ מַעַן אָפָּ אַלְעָם וּוָאָם וַעַט פָּאָסְרָן מִיּוֹן
מַעֲנְטָשׁ, אַזְוִי וַיַּעַמֵּן זָאָגְטָ בְּיַיִם דָאָוּעָנְעָן: "בַּרְאַשׁ הַשָּׁנָה
יְכַתְּבּוּן, וּבְיַיִום צַוּ בְּפּוֹר יְחַתְּמָוֹן, בְּפּוֹה יְعַבְּרוּן וּכְמָה יְבָרָאָן,
מַיְיַתָּה וּמַיְיָמוֹת, מַיְבָּקָצָו וּמַיְלָאָ בְּקָצָו, מַיְבָּאָשׁ וּמַיְ
בְּמִים, מַיְבָּחָרָב וּמַיְבָּרָעָב, מַיְבָּרָעָשׁ וּמַיְבָּמְגַפְּהָ; נָאָכְמָעָר

האט דער רבוי געניאנט (הי מודרנ', ספ' חט), או ווען דער חיז
יאנט: "מי, ומני, ומני", דארט איז מירומו אלעס וואס עס
שטייט נישט אויסגערטענט איןעם פיות פון וונתנה תוקפ;
פרעג איך דיר, או מיר האבן א צדיק פון צוווי הונדררט
יאר צוירק וואס האט געהיין קומען צו אום אונ ער האט
צונגעויאנט או ער וועט העלפֿן דעם מענטש מיט וואס ער
קען - וואס איז בבל די ספק? א מענטש וואס האט שבל
קוקט נישט אויפֿ קיינעם, נאר ער פארט צום רבין אויף
ראש השנה.

איך פרעג דיר, או דער הייליגער רבוי האט געניאנט (הי
מודרנ', ספ' חט): "הראש השנה שלוי הוא חיה גוזל,
והשם יתברך יודיע שאין הדבר הזה בירושה מאבותינו, רק
השם יתברך נתן לי זהה במתנה - שאני יודיע מהו ראש
השנה. לא מביעיא אטם בלאם ברודאי תליען בראש השנה
שלוי, אלא אפילו בל העולם בלוי, תלוי בראש השנה שלוי";
די נאנצע וועלט איז אונגעעהאנגען אין מײַן ראש השנה, דער
אייבערשטער האט מיר דאס געגעבען פאר א מתנה, נישט
נאָר אַיר - מײַנע תלמידים - זענט אונגעעהאנגען אין מײַן
ראש השנה, נאָר די נאנצע וועלט שטייט אויפֿ מײַן ראש
השנה; איז נאָך אַ שאלָה צי מען דארפֿ קומען צום רבין?!"

נאָך האט דער רבוי געניאנט (הי מודרנ', ספ' חט): "הראש השנה
שלוי עולה על הבל, ויהי פלא אצלי, מאחר שהמקובלים
שלוי מאמנים לי, ולמה לא יזהרו בל האנשים המקבילים

אלוי, שיחיו בכם על ראש השנה - איש לא יעדר, כי כל עגנון שלי הוא רק ראש השנה. ותודה לך על עשות ברונו, שבכל מי שפר אל משמעתו, ומקרב אליו - יזכה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש.ומי שזוכה להיות על ראש השנה, ראוי לו לשמה מaad "אכלו מעדים ושתו ממתקים, כי תודות ה' היא מעוזם", וזה נאמר על ראש השנה, מײַןangan צאך או רosh hashanah און עס איז מיר א ואונדר ער פארזואס מיינע מענטשן זואס גלייבן אין מיר זאל נישט רען צו אלעמען או מען זאל קומען צו מיר אויף רosh hashanah. דער רביה האט געהיסן מען זאל מאבן א ברוז או אלע זאלן קומען צו אים אויף rosh hashanah; נאך האט דער רביה געהיסן, או ווער עס קומט צו אים אויף rosh hashanah דארפ זיין פריליך אangan זאָר.

וויסן זאלסטע או די אלע טוינטער אידן זואס קומען צום רבין, קיינער קומט נישט גראנערהיט, יעדר איינער קומט מיט מסירות נפשן; נאר זואס דען, או דער רביה האט געהיסן קומען, קומט מען און קייז גשיות.

עהה לבי אויעץ נא עזה, ומלייטי את נפשה; קויפ דיר א טיקעט און קומט צום היילגע רבין אויף רosh hashanah און ווען דו וועסט זיין איז אומאן זאלסטע נישט פאָרברענגען קייז ציימט מיט שטויות וחבלים. גי נישט צו קיינעם און קווק נישט אויף קיינעם; איז אומאן איז נישט דא זואס צו תווין - חווין פון זיצן ביים היילגע רבינס צוין און ווינגען צום

אייבערשטיין און זיך אויסבגעטן א גוט יארה; א יאר מיט ברוכות, א יאר מיט ישועות און א יאר מיט אלעם גוטס.

רבֵי אַבְרָהָם בָּן רַבִּי נַחֲמָן וּכְרַ צָדִיק לְבָרְכָה פֶלְעָנֶט אַנְנוּ: "אֹיֵב מֵעַן עַקְשָׁנֶט זַיְד בַּיִם צַיְן קָעַן מֵעַן אַלְעָם פּוּעַלְזָן"; דַו אַלְסָט וַיְצַן בַּיִם צַיְן אֹן בְּעַטָּן אַסָּאָה דַעַם אַיְבָרְשָׁטָן אֹן דַו אַלְסָט זַוְּה וַיְזַיְן גַּעַהְאַלְפָן צַו וּוּרְעָן מִיט עַרְעַשְׁלֵק קִיְמָא צְוֹאָמָעַן מִיט אַלְעָ אַידָן וּוּאָסָס וּוּאָרְטָן אַיְף וַיְיַעַר יְשֻׁעָה.

אנְדָאי אֵין אַנְהִיב אֵיז זַיְעַר שְׂעוּרָה, אַבָּעָר אָוּ מֵעַן אֵיז אָן עַקְשָׁן אֹן מֵעַן לְאֹתָם נִישְׁטָט אָפָּ דַי זַאְךְ פָּוּן הַתְּבִזּוֹדָות. אָפִילּוּ מֵעַן שְׁפִירָט נַאֲרַנִּישָׁט, אַדְרָבָה - מֵעַן שְׁפִירָט וּוְ קִינְגָּעָר דָאָרָף מִיר נִישְׁטָט, מִיט דַעַם אַלְעָם גִּיטָּט מֵעַן יַעֲדָן טָאגָ אַזְיפָּ אַ פְּלָאָזְזָ וּזְאוּ קִינְגָּעָר אֵיז נִישְׁטָט דָאָרט אֹן מֵעַן שְׁמוּעָסָט זַיְד אָוִים דָאָס הַאָרֶץ מִיטָן אַיְבָרְשָׁטָן, אֵיז מֵעַן זַוְּה אָבָּפָן אַ חַיִים טּוּבִים: מֵעַן שְׁפִירָט אַ קְרָבָת אַלְקִים, זַוְּה אָזְזָבָן אַזְזָבָן זַוְּה אַזְזָבָן דַעַם (תְּהִלָּם עַמְּ, כָה): "וְאַנְיַ קְרָבָת אַלְקִים לֵי טּוֹב", וּוּעַן אַזְקָ שְׁפִיר אַ נַּאֲגַטְקִיָּט צָוָם אַיְבָרְשָׁטָן אֵיז מִיר גָוֹטָן: דַעַמְאַלְטָ דָאָרָף אַזְקָ שְׂזַיְן נַאֲרַנִּישָׁט.

מוֹהָרָא"שׁ פֶלְעָנֶט דָעַרְצִיְלָן פִּינְגָם הַיְלִינָן בַּעַל הַתְּנִינָא זְבוּתוֹ יַגְנֵן עַלְיִינָה, אֹז מֵעַן פֶלְעָנֶט הַעֲרָן וּוְ עַר זַאְגָט תְּהִלָּים מִיט אַ מַוְרָאָדִינָע וִיסְקִיָּיטָן: אַיְינְמָאָל הַאָט מֵעַן גַּעַהְעָרָט וּוְ עַר זַאְגָט דַעַם פְּסוֹק (תְּהִלָּם עַמְּ, כָה): "מַיְ לֵי בְשָׁמִים, וּעַמְּדָה - לֹא תְּפִצְתֵּי בָּאָרֶץ", הַאָט עַר אַזְזִי גַּעַזְגָּטָן: "מַיְ לֵי

בשְׁמִים", ועם האב איך אין הימל? - אלע זענען אנטקען מיר, אבער "זעטך", אז איך האב דיר אייבערשטער, "לא חפֿאַתִי באָרֶץ", דארף איך שווין נישט קיינען; האט ער גענינען מיט א בענקי שאפט: "רבונו של עולם, איך דארף נישט דיין עולם תהה, איך דארף נישט דיין עולם הבא, איך דארף נישט קיינען - נאר דיר היילגער באַשעפֿער אליגנס". צו דעם דארף א מענטש זוקימען - אז ער זאל קיינען נישט דארפן און נארניישט וועלן און קיינען נישט מavanaugh ווין, נאר דעם אייבערשטן.

דען אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט מצליה ווין און אלע דיינע זענען.

א בתיה וחתימה טוביה און א גוט געבענטשט יאר.

מוֹז

מיין וויב איך זיינער געגעטיוו.

שאללה:

לכבוד דער ראש ישיבת שליט"א,

קודם כל דארף איך זה באנקען פאר אלע בריזן און שעירים
ויאס זענען מיר וויער שטארק מתחוק, איך וויס נישט ויאס צי שרייבן,
אבער אוינפל קען איך ואנן או איך לען תזה יען טאג און איך רעד
זום אייבערשטן יען טאג, און דאס אלעס אווי און בות פונעם ראש
ישיבת שליט"א. א גרויסן ישר כה פאר מיין לעבן!

די שיעורים פונעם ראש ישיבה נuben מיר די פחות צו קענען אונזין אין לUBEן, איך גי דורך אסאך שעוועריקיין, איך זאג עס קינמאל נישט פארן ראש ישיבה, אבער די שיעורים וואס איך הער שווין 10 זאר, דאס געבטט מיר בלח וויטער אנטזיגין.

מיין וויב איז וייר געגעטיוו און זי האט בי-פאלאען; זי קומט פון ווייר א געגעטיוו שטوب וואו מען רעדט אסאך קענען מיר, איך האלט זיך אבער מיט איזערצע פוחזז זיך זיך האלטן איביג רואיג, מיין וויב זאנט מיר טאכע או זי האט קינמאל נישט געהערט קיין הווק זוארט פון מיר, מיר האבן נאר א פרראבלען מיט געלט און חובות. ברוך ה' איך האב צוויי ליבטיגע קינדערליך און מיין וויב האט ברוך ה' א דרישא.

א גרויסן יישר בלח פאר אלעט.

תשובה:

בגערת ה' יתברך - יום ה' לסדר כי תבואה לאומאן, ט"ז אלול, שנות תשע"ז
לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דין בריוו.

איך פריי מיר וייר צו הערן או דו ביסט זיך מתחק מיט
די עצות פון היילן רבין,

דעך רבוי זאנט (שיחות הר"ן, סיון כב): "המאמין בה, חיו טובים
מאוד. כי אפלו בשענבר עליון חס ושלום איזה צרה
ר ת |מןא לצלן, אוי הוא גסידן יכול לחתחות את עצמו בהשם
יתברך, כי בוטח בה, כי הפל לטעבה", א מענטש וואס

לעבט מיט אַמְוֹנָה הָאָט אַ גּוֹט לְעֵבָן וַיְיִל אֲפִילוּ וּוּעַן עַס
גִּיט אִים נִישְׁט גּוֹט, וַיְיִסְט עַר אַוִיך אָז אַלְעַס קֻומֶט פּוֹנָעַם
איַבְעַרְשְׁטָן, עַר פְּאַרְלִירְט זַיְך נִישְׁט וּוּעַן עַס גִּיט נִישְׁט אַוִיך
וַיְיִל עַר וַיְיִל, נַאֲר עַר נַעַמְט אַלְעַס אָז לְטוֹבָה.

מוֹהָרָא"ש זַאֲגַט אָז יַעֲדָעַר מַעֲנְטְשׁ הָאָט קְשִׁוּת אַוִיפָּן
איַבְעַרְשְׁטָן; אַנְגַּעַפְאַנְגַּע פּוֹן אַבְחָור וּוּאַס דְּרִיקְט
זַיְך אַרְוּס מִיט אַקְשִׁיא: "פְּאַרְוּאָס הָאָב אַיְך נַאֲך נִישְׁט קִיּוֹן
שִׂידְוֹך?" אַ אַינְגַּעַרְמָאָן הָאָט אַקְשִׁיא: "פְּאַרְוּאָס הָאָב אַיְך
דוֹקָא אַוָּא וַיְיִיב?" אַבְכָּעַר וּוּאַוְיל אַיְדָע מַעֲנְטְשׁ וּוּאַס אַיְזָה
זַיְך מַבְמַלְפָאָרְזָן איַבְעַרְשְׁטָן אָזָן עַר גְּלִיבְט מִיט אַמְוֹנָה
שְׁלִימָה אָז דָעַר איַבְעַרְשְׁטָעַר וַיְיִסְט בְּעַסְעַר וַיְיִל אִים וּוּאַס
אַיְזָה גּוֹט פָּאָר אִים; עַר גְּלִיבְט אָז: 'אוֹיְבָה הָאָב אַיְך נַאֲך
נִישְׁט מִיּוֹן שִׂידְוֹך אַיְדָע גּוֹט פָּאָר מִיר', אָז: 'אוֹ דָעַר
איַבְעַרְשְׁטָעַר הָאָט מִיר נַעַגְעָבָן אַוָּא וַיְיִיב אַיְזָה גּוֹט פָּאָר
מִיר אָזָן אַיְך דָאָרְפָּפְרָוִין מִיט אַלְעַס מִינְעָה בּוֹחוֹת צָו
טְרַעְפָּן דָאָס גּוֹטָס אַיְן אַיר'.

אַיְך בְּעַשׁ דִּיר יַיִיעַר, זַאֲלַסְט נִישְׁט מִינְגַּעַן קִיּוֹן אַיְזָה רַגְעַ אָז
אַ צְוּוֹיְטָעַר הָאָט אַ בְּעַסְעַרְעַע לְעֵבָן פּוֹן דִּיר אַדְרָעַ אַ
צְוּוֹיְטָעַר הָאָט אַ בְּעַסְעַרְעַע וַיְיִיב וַיְיִל דִּיר - דָאָס אַיְזָה גְּרוֹסָעַר
דְּמִיוֹן, וַיְיִל אָז דַו קְעַגְסָט זַיְך נִישְׁט אַוִיסְקּוּמָעַן מִיט דִי פְּרָוִי
וּוּאַס דָעַר איַבְעַרְשְׁטָעַר הָאָט דִיר נַעַגְעָבָן, זַוְאַלְסָטוּ זַיְך זַכְעָר
נִישְׁט נַעַקְעָנַט אַוִיסְקּוּמָעַן מִיט אַ צְוּוֹיְטָעַר פְּרָוִי וּוּאַס דַו מִינְגָּסָט
אָז זַיְך גּוֹט פָּאָר דִּיר.

ךָעֵר יִצְרָא הָאָט פִּינְטָמֶן אַמְּנֶטֶשׁ, דָּעֲרָפָאָר וּוַיְלָעַר
אַיְסָמָרְגָּעָן אַונְזָוְנָמָעָן זַיְן לְעֵבָן, וּוֹעֵן דָּעַם אַרְכָּבָעַט
עַר שְׂטָעַנְדִּיגַּג מִיטַּאָלָעַ פּוֹהָות אָוַרְמָעַנְטֶשׁ זַאל נִישְׁטָמַט
זַיְן צְוָפְּרִיךְוָן פָּוָן זַיְן לְעֵבָן, פָּוָן זַיְן וּוַיְיָבָא אַונְזָוְנָמָעָן זַיְן קִינְדָּעָר.
עַר רְעַדְתָּמַט אַיְין פָּאָרְגָּן מְעַנְטֶשׁ אָוַר אַזְּוִיְיִטְעָר הָאָט אַבְּעַסְעָרָעַ
לְעֵבָן פָּוָן אַיְם, אַבְּעַסְעָרָעַ וּוַיְיָבָא, בָּעַסְעָרָעַ קִינְדָּעָר, אַבְּעַסְעָרָעַ
דּוֹשָׁאָפַּן וּבָוָא.

עַם אַיְזָדָא אַוְאָרְטָא אַיְן קְבָּלה שְׁפָרָאָק "עִירָּוב טֻוב וּרְעָא";
מוֹנְקָרָא"שַׁ הָאָט אַונְזָוְנָמָעָן אַוְיְסָגְנָלְעָרָנְטָמַט אָוַרְמָעַנְטָרָבָע וּוּרְטָעַר
אַיְזָפָאָר אַונְזָוְנָמָעָן אַזְּוִיְקָגְעָנָט גַּעֲנוֹאָרָן אַונְזָוְנָמָעָן מִיר קְעַגְעָנָן דָּאָס
פָּאָרְשָׁטְיָיָן. ""עִירָּוב טֻוב וּרְעָא" מִינְטָמַט, אָוַרְמָעַנְטָמַט הָרָאָשָׁוָן
הָאָט גַּעֲגָעָסָן פְּנִינְטָמַט עַזְּ חַדְעַת אַיְזָגְעָשָׁעָן אָוַרְמָעַנְטָמַט
וּרְעָא" - יַעֲדָעָר מְעַנְטֶשׁ מִינְטָמַט: 'בַּי' מִיר אַיְזָלְעָבָט אַונְזָוְנָמַט
יַעֲגָעָסָן אַיְזָגְעָט; מַעַן מִינְטָמַט אָוַרְמָעַנְטָמַט 'בַּי' יַעֲגָעָסָן, אַונְזָוְנָמַט
דָּעָר 'רְעָא" אַיְזָבַי מִיר. אַנְשָׁטָאָט מַעַן זַאל טְרָאָכְטָן: 'בַּי'
מִיר אַיְזָבַי בְּרוּךְ נַשְּׁמָן גַּטָּו אַונְזָוְנָמַט יַעֲגָעָסָן וּוַיְיָס אַיְזָגְעָשָׁעָט אַונְזָוְנָמַט
אַיְזָבַי וּוַיְלָעַנְטָמַט וּוַיְסָן, טְרָאָכְטָמַט מַעַן דִּי נַאֲנָצָעָט צִיְּטָמַט: 'פָּאָרְוָאָס
בַּי' מִר אַיְזָגְעָשָׁעָט גַּטָּו? 'פָּאָרְוָאָס הָאָב אַיְזָבַי בְּאַקְוּמָעָן אַונְזָוְנָמַט
וּוַיְיָס וּבָוָא?" אַנְשָׁטָאָט מַעַן זַאל זַיְן פְּרִילִיךְ אַונְזָוְנָמַט דָּעַם
אַיְבָעַרְשָׁטָן אַזְּוִיפָּה וּוָאָס מַעַן הָאָט, אַונְזָוְנָמַט אַזְּוִיפָּה
מְחַלּוֹת אַונְזָוְנָמַט שְׁעוּרִיקִיָּטָן זַיְן אַזְּוִיפָּה מַאֲכָן גַּעֲבָעָה מִיט
רְחַמְּנָא לְצָלָן, דָּרְיִידָט מַעַן זַיְקָאָרָס אַינְגָּאָנָצָן צְעַבְּרָאָרָס.

אַבְּרָסְלָבְּעָר חַסִּיד גַּיִיט שְׁטָעַנְדִּיגַּג אַרְוָם מִיט אַשְׁמִיבָלָן;
עַר טְאָנְצָט אַונְזָוְנָמַט זַיְן לְיִבְטָט דָּעַם אַיְבָעַרְשָׁטָן אַזְּוִיפָּה

אלע חסדים וואס דער איבערשטער טוט מיט אים. איך האב געהרט פון א ברקלבר איד א תלמיד "היכל תקdash" א מזרא'דינגר ווארטן; עס איז דא אן אויסטרוק וואס מענטשן אאנן: "אלעס אינאיינעם איז נישט דא בי קיינעם", האט ער גענאגט: "אלעס אינאיינעם איז נישט דא בי קיינעם, אויסער בי איינעם בי מיר". אונ ער זינט דאס מיט זיין וויב אונ קינדר ער אונ פאר זיגע חברים; וואס זאל איך דיר אאנן, עס האט אלע חן אויפ דער וועלט ווען א מענטש וואס קען קויים דורך שטוףן די זואך אונ קויים וואס ער האט אויפ שבת צו מאבן, מיט דעם אלעס גיטט ער ארום אווי פריליך אונ זינט: "אלעס אינאיינעם איז נישט דא בי קיינעם, אויסער בי איינעם בי מיר". דערפאר זע דו אויך צו זינגען דעם נינונג: "אלעס אינאיינעם איז נישט דא בי קיינעם, אויסער בי איינעם בי מיר" - וועסטה דהבן אלעס נויטס.

רבינו נתן זכרונו לברכה האט גענאגט: "ווען דער איבערשטער הערט ווי א מענטש דאנקט אים אונ לויבט אים, זאנט ער פאר די מלאכים: 'קוקטס אונ דעם איה, ער האט גאנרישט אונ ער דאנקט מיר, איך וועל אים וויאז וואס נויטס מיינט'. אונ פאראקערט אויך, ווען דער איבערשטער הערט ווי אינגר הערט נישט אויף זיך אפערען, זאנט דער איבערשטער: איך וועל אים וויאז וואס שלעכטס מיינט".

איך בעט דיר, זיך פריליך מיט דין וויב וואס דער איבערשטער האט דיר געגעבן; דערמאן זיך ווען דו

ביסט געוווען א בחור האסטו נישט געווואלט לעבן, האסט גאר געווואלט חתינה האבן, יעט האסט שווין ברוך השם חתינה געהאט און דז האסט צוויי לכתיגע קינדרער, זיין פריליך! טראכט נישט: מען, מײַן וויב איז א שלעבטע, אומבאָחַט וכ'ו, זיין געגעטיוו וכ'ו, גאר זיך אויפֿן זיין דז קענסט טרעפּן איז איר א נקודה טובה און זיין איר דז לבפּ זבות. מען גייט שווין באָלד אהים און עס איז א שאָר פֿאָר די פֿאָר יאָר ווֹאָס מֵיר לְעָבָן אוֹ מֵיר זָאָלן זיך קְרִינָן אַיִן בְּלֹאָן אַיְגָעָר אַיְפֶן אַזְוִיְּטָן.

דען אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר זָאָל הַעֲלָפָן זָאָלְסָטָמְצָלִיכָה זַיִן אַיִן אַלְעָ דִּינָע ווּעָגָן.

א בְּתִיכָה וְתִיכָמָה טֻבָה אַיִן אַגְטָמַת גַּעַבְעַנְטָשָׁט יָאָר.

מָח

וְזַי אַזְוִי אַיִז דִּי תְּפָלִין מְשֻׁבָּד
דַּעַם מְעַנְטָשׁ צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן?

שָׁאָלָה:

לְכַבּוֹד דָּעָר רָאָשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָאָר,

אַזְהָב גַּעַבְעַנְטָשָׁט פְּרָעָן, אַזְוִי אַיר קַעַנְטָמַת מֵיר מְסִבָּר זַיִן, עַל פִּי חֲסִידָות בְּכָל אַיִן עַל פִּי חֲסִידָות בְּרַכְלָב בְּפֶרֶת, דָּאָס ווֹאָס פָּעָן זַיִן דִּי לְשָׁם יְחוּד בְּיַיִן תְּפָלִין: "זַיְגַּנוּ לְהַנִּיחָה עַל תַּחַת לְוִרְזָן וּרוֹעָה גְּנִימָה, וְשָׁהִיא גַּדְעָן הַלְּבָב לְשִׁגְעָד בָּוּה תָּאוֹת וּמְהַשְּׁבוֹת לְבָנוּ לְעַבְנָרוֹתּוּ

ויתברך שם. ועל בראש נגיד המה, שתגנשמה שבמחי עם שאר חיש
ובחוותי בלאם והיו מושעבים לשבודתו ויתברך שם", ווי אוי ארבעת דאס?
ווי אוי זענען די תפילין משעבדי ר' הארץ און קאפע צום אייבערשטען?

א גרויסן יישר פה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נאכטס-וילא, יט אלול, שנות תשע"ז לפרט קפוץ
לכבוד ... נרו אייר

איך האב ערחהאלטען דיין ברייז.

מען זאנט אין דעת נוסח פון לשם יהוד פאר מען טומט אין
די תפילין: "ויצנו להניח על היד ליכرون ורועל הגטיה,
ושהייא נגיד הלב לשעבד בה תאות ומחשובות לבנו לעבדתו
ויתברך שם. ועל בראש נגיד המה, שתגנשמה שבמחי עם
שאראר חיש ובחוותי, כלם יהיו מושעבים לשבודתו ויתברך
שם", מיר טיען אין די תפילין צו משעבדי ר' הארץ
און אונער מוח צום אייבערשטען.

מוחרא"ש זכרונו לברכה זאנט, מען קען הערן ווי מענטשין
זאנז: "דער מענטש איז זיינט מצליח וויל ערד
האט נאלדרענע הענט", "דער איז מצליח וויל ערד האט א
אייזערגען קאפע"; מען פארגעסט אבער או דער אייבערשטען
אייזערגען קאפע וואס געבט די נאנצע הצלחה פארן' מענטש, ערד
געבט פֿרְנָסָה פֿאָרִין מענטש, און עס האט נאָרְגִּישֶׁט צו טוֹן

מית גאָלְדָעָנָע הַעֲנֵט אֶדְעָר אַיִּזְעָרְגָּע קָאָפּ. דִי גָּאנְצָע וּוּעָלְט פִּירְט וַיֵּד פָּנוּם אַיִּבְעָרְשָׁטָן, אֹוִי וַיְיִשְׁלַמְהָה הַמֶּלֶךְ זָאָגָט (קהלת ט. יא): "לֹא לְחַכְמִים לְהָם, וְגַם לֹא לְגַבְנִים עָשָׂר וְנוּ"; מִית דָעַם טִיְּטָשָׁט מַזְהָרָא"ש דָעַם מַאֲמָר תְּעֵל (סְנַהֲרִין טו): "שְׁבִינָה מַה לְשֻׁן אָמָרָת, קָלְנִי מַרְאָשִׁי, קָלְנִי מַזְוָעִי", דֶעָר אַיִּבְעָרְשָׁטָר קָלְאָגָט דֶעָר קָאָפּ טָוָט מִיר וַיְיִ, דִי הַעֲנֵט טְוֹעֵן מִיר וַיְיִ, "עַם טָוָט מִיר וַיְיִ צַי הַעֲרָן וַיְיִ מְעַטְּשָׁן זָאָגָט טְוֹעֵן מִיר וַיְיִ, אָו גַּוְטָע קָאָפּ בְּרַעֲנֵט הַצְּלָחָה, אֶדְעָר גַּוְטָע הַעֲנֵט" אוֹ אָוֹן נִישְׁטָט דִי גָּאָלְדָעָנָע הַעֲנֵט מַאֲכָט גַּעַלְגָּעָן, נָאָר אָלְעָס קוּמָט פָּנוּם אַיִּבְעָרְשָׁטָן. דָעַרְפָּאָר טְוֹעֵן מִיר אָן תפְּלִין אָוִיפּ דִי הַעֲנֵט אָוֹן אָוִיפּ דִי קָאָפּ, מִיר בִּינְהָן צַי אָוְנוּעָר הַעֲנֵט אָוֹן קָאָפּ צָוּם אַיִּבְעָרְשָׁטָן, וְאָס דָוְרְכָּדָעָם טְוֹעֵן מִיר וַיְיִזְׁוּן אָוֹן אָלְעָס וְאָס מִיר דָאָבָּנו קוּמָט פָּנוּם אַיִּבְעָרְשָׁטָן. דָאָס אָז פְּשָׁט פָּנוּ מְשֻׁבָּד וַיְיִזְׁוּן אָוְנוּעָר הָאָרֶץ אָוֹן אָוְנוּעָר קָאָפּ צָוּם אַיִּבְעָרְשָׁטָן, מִיר בִּינְהָן וַיְיִצְׁוּ אִם, אָוֹן מִיר וַיְיִזְׁוּן אָוֹן מִיר קָעָגָעָן נָאָרְנִישְׁטָט טְוֹעֵן אָן דָעַם אַיִּבְעָרְשָׁטָן.

מִיר קָעָגָעָן נִישְׁטָט מְשִׁיגָן וַיְיִזְׁוּ נְרוּסִים דִי מְזוּהָ פָּנוּ תפְּלִין אַיְיָ אָוֹן וַיְיִפְּרִילְקָה מִיר דָאָרְפָּן וַיְיִזְׁוּן מִיר זָעָגָעָן זָוְהָה אָנָצְוָן תפְּלִין; חַבְמָנוּ וְבָרוּסָם לְבָרְבָּה זָאָגָט (ברכות לו): "אָבָּי חָווָה יְתִיב קְמִיהָ דְרָבָּה, חָווָה דְתָהָה קָא בְּדָחָ מְבָאָ, אָמָר: "וְנִילְוָה בְּרַעְדָה" בְּתִיבָּה! אָמָר לְיהָה: אָנָא תפְּלִין מְנַתְּנָא", אָבָּי אָיִ גַּעַזְעָן פָּאָר רְבָּה אָוֹן רְבָּה קָאָט גַּעַזְעָן אָוֹ אָבָּי אָיִ זְיִיעָר פְּרִילְקָה, הָאָט עָר אִים גַּעַפְרָעָנָטָי; עַם שְׁטִימִיט דָאָךְ

(תהלים ב, יא): "זֶגִילוֹ בְּרַעְדָה"? הֲאָתָם אִים אָבִי גַעֲנַטְפָעַרְטָה;
אֵיךְ בֵּין פְּרִילִיךְ וּוַיְלִיךְ הַאָב אֲנַגְעָטוֹן תְּפִילִין!"

די זעלגע מעשָׂה הָאָת וַיֵּה אָפָגָעַשְׁפִּילְט בַּיְ רַבִּי יְרֻמְּיהַ; רַבִּי
יְרֻמְּיהַ תֹּהֵה יְתִיב קְמִיהַ הַרְבִּי וַיָּרָא, חִנְיהַ דְּתֹהֵה קָא בְּדָח
טוּבָא, אָמֵר לְיִהְוֹן: "בְּכָל עַצְבָּו יְהָה מַוְתָּר" בְּתִיב, אָמֵר לְיִהְוֹן:
"אָנָּא, תְּפִלְיַין מַנְחָנָא", עַר אֵיז גַעֲזִין פָּאָר רַבִּי וַיָּרָא אָן רַבִּי
וַיָּרָא הָאָת גַעֲזָעָן אוֹ רַבִּי יְרֻמְּיהַ אֵיז וַיַּעֲרֵר פְּרִילִיךְ, הָאָת עַר
אִים גַעֲרַעַגְטָה: עַס שְׁטִיטִית דָאָה (משל י, כ): "בְּכָל עַצְבָּו יְהָה
מוֹתָר"? הָאָת אִים רַבִּי יְרֻמְּיהַ גַעֲנַטְפָעַרְטָה: "אֵיךְ הַאָב אָן
די תְּפִלִין"!

זעט מען פון דעם ווי ווית אַ מענטש דארפ ויך מטהה זיין
מייט דעם וואס עַר טוֹט אָן תְּפִלְיַין יְעָרֵן טָאנָן דער
יעַר הַרְעָ קָעָן דָּאָס אַבְעָר נִישְׁטָן גַעֲמָעָן, עַר קָעָן נִישְׁטָן זָעָן
וַיֵּאָ אַיד בִּינְדָּט וַיֵּה צָו זָוָם אַיְבָּעַרְשָׁטָן יְעָרֵן טָאגַן. וַיָּאָס
טוֹט עַר? עַר וַוְאַרְפַּט אַרְאָפָּ דָעַם מַעֲנַטְשָׁ אָונָן מַאֲכָט אָז עַר
זָאָל הַאָבָן חִלְיָוִתָּו הַדְּעָת - וְהִ בְּפָה וְוְהִ בְּפָה, צָו יְעָרֵן
איְגַעַם קוֹמֶט עַר מִיט אָן אַנְגָּרָעָ שְׁלִיעָר, אַלְעָס מִיטָּן צִיל
צָו צְעַבְּרָעָן דָעַם מַעֲנַטְשָׁו: עַר בְּרַעַגְטָה אַרְיַין אַין שְׁלַעַבְּטָע
מַחְשָׁבָות: 'וּוְעָר דָאָרָפָ מִין תְּפִלִין?' וּוְעָר דָאָרָפָ מִין דָאָוָעָגָעָן?
אֵיךְ בֵּין דָאָה אָזְוִי וַוְיִת פָּנוּגָם אַיְבָּעַרְשָׁטָן, אֵיךְ הַאָב דָאָה
אָזְוִי סָאָק גַעֲזִינְגָט וּבּוֹ וּבּוֹ", אַבְעָר דָאָס אֵיז נִישְׁטָן אָמָתָה,
וַיַּעֲלֵר דָעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר וַוְאַרְטָא אָז דָעַר מַעֲנַטְשָׁ זָאָל קוֹמֶעָן
יְעָרֵן טָאגַן אַין שְׁוֹל וַיֵּאָזְוִי עַר זָעָט נָאָר אָוִסָּמָ.

חֶבְמִינָו זְבָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָגָן (ברכות ו): "אמֵר רַבִּי יִצְחָק: כָּל הַרְגִּיל לְבָא לְבֵית הַבְּנָסֶת וְלֹא בָא יוֹם אֶחָד, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְשָׁאֵיל בָו", וּעַن אַמְעָנְטָשׁ קֻומָט נִישָׁת אַין שָׁוֵל פְּרָעָנָט דָעֵר אַיְבָעָרְשָׁטָעָר "וּוֹאָו אַיְזָעָר אַיְדָעָר אַיְדָ? פָּאָרְוֹאָס אַיְזָעָר נִשְׁתָעָנָט גַּעֲקוּמָעָן?" אַוְיָב אַיְזָעָר נִשְׁתָעָנָט גַּעֲנוֹנָט רַחְמָנָא לְצָלָן וּוּעַט אַיְסָעָם דָעֵר אַיְבָעָרְשָׁטָעָר אַוְיסָהְיָילָן, אַוְיָב אַיְזָעָר פָּאָרְנָמָעָן מִיטָּמָעָשִׂים טּוֹבִים, וּוּעַט אַיְסָעָם דָעֵר אַיְבָעָרְשָׁטָעָר הַעֲלָפָן.

אַפְּלוֹן אַמְעָנְטָשׁ הָאָט גַּעֲטוֹן עֲבִירָות אַונְזָעָר אַיְזָעָר וּוּיְיט פָּגָעָנָם אַיְבָעָרְשָׁטָעָן קָעָן עָר וִיך אַיְזָעָן מִינָנוּט צִוְּרִיק קָעָרָן, אַוְיָוּ וּוּי חֶבְמִינָו זְבָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָגָן (י"ט פ): "גַּדְוָלה תְּשֻׁבָּה, שְׁמָגָעָת עָר בְּסָא הַכְּבָד", וּעַנ אַמְעָנְטָשׁ טּוֹת תְּשִׁיבָה, קֻומָט עָר אַונְזָעָן בֵּין אַיְבָעָרְשָׁטָעָן אַלְיָילָן, דָעְרָפָאָר קָעָן אַיְסָעָם גַּאֲרָנִישָׁט אַפְּהָאָלָטָן פָּוּן צִוְּרִיק קֻומָעָן צָוָם אַיְבָעָרְשָׁטָעָן.

וּוְאוֹיָל אַיְזָעָר אַמְעָנְטָשׁ וּוּאָס טּוֹת אַונְזָעָר תְּפִילָין יְעָדָן טָאגָן אַונְזָעָר אַיְזָעָר אַיְזָעָר מִיטָּמָעָר, עָר טָאנְצָט וִיך אַונְטָעָר בְּשָׁעַתְזָן אַגְּטוֹן דִי תְּפִילָין, בִּי מַודְרָא"ש הָאָט מְעָן גַּעֲקָעָנָט וּעַנ אַו בְּשָׁעַת עָר הָאָט גַּעֲמָאָכָט דִי בָרְכָה בִּים אַגְּטוֹן דִי תְּפִילָין הָאָט עָר וִיך אַונְטָעָר גַּעֲטָאָגָן, מַמְשָׁ אַוְיָוּ וּוּי אַיְינָעָר וּוּאָס הָאָט יְעָצָט גַּעֲוָאָגָעָן אַרְיוֹן סִמְעָ גַּעֲלָט.

חֶבְמִינָו זְבָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָגָן (מנחות מד): "כָּל כְּמַנִּית תְּפִילָין מַאֲרִיךְ יָמִים", וּוּעַר עַס טּוֹת אַונְזָעָר תְּפִילָין וּוּעַט דָאָבָן אַרְיכָת יָמִים; אַונְזָעָר לְיִגְתָּת תְּפִילָין אַיְזָעָר מְעָן וּבָה צָו וִין אַפְּגָעָה יִהְיֶן פָּוּן עֲבִירָות, אַוְיָוּ וּוּי חֶבְמִינָו זְבָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָגָן (מנחות מנ): "רַבִּי אַלְעָזָר בֶּן יַעֲקֹב אָוֹמָר, כָּל שִׁישׁ לוּ תְּפִילָין

עַצְתָּו

ריה

מט

אמונה

בראשו, ותפילין בוראו, יציאות בברנו, ומוויה בפתחו - הפל בחזוק שלא יחתה", ווער עס טוט אן תפילין וועט נישט זינגן. דער אי בערשטער זאל העלפן זאלסט מצליה זיין אין אלע דיבגע וועגן.

א פתייה וחתימה טובאה אין א גוט געבענטשט זיאר.

מט

זאל איך טוונ דעם שידוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ראשית כל וויל איך זיך באראנקען פארן' ראש ישיבה אויף די מענטשל'בקיות און גוטש מידות זואס די שעירום האבן ארײַנְגעליגט אין מיר. דאס איז אויסער די געשםאָקקייט פון עס אויסעהן.

איך בין א מיידל איז אַרְצַ שִׁקְרָאֵל, פון א ברסלבֿע שטוב, עס איז שווין א לאָגָנָע צוֹיֶת זואס מועל הערט איז שודוקים פאר מיר, און דערוויל איז נאָכְנִשְׁטָם אַגְּנָעָקָומָען מײַן באַשְׁעַטְטָר. איך בין משטרל זיך מתקום צו זיין איז אַמְּנוֹנָה או קִיְּגָנָעָר קָעָן גַּשְׁטָן צְנַעַמָּעָן מײַן חַתָּן, איז איך זואָרט מיט סְבָּלָנוֹת.

יעצט האט זיך געמאָקט א שידוך זואס זעט אוים אויבן אויף זיער גוט, מײַן שאלה איז אָפְּעָר ווי אווי איך קען וויכן אויב דאס איז טאָקע מײַן ריבטיגער שידוך, בפרט או דער בחור גלייבט איז... ווי אווי קען איך וויכן אויב דער שידוך איז פָּאָקָע גוט פָּאָר מיר? נישר פָּמָּה פָּאָר זיך אַזְעַגְּעָבָן פון אַיְּעָר טִיעָרָע צוֹיֶת צו עַנְטְּפָעָרן שאָלוֹת.

תשובה:

בاعتורת ה' יתפרק - יום א' פ'רשות נצבים-וילך, י"ט אלול, שנת תשע"ז לפרט קטו
... פתי'

איך האב ערדאלטן איייר בריוו.

גַּעֲלוֹבֶט דָּעַם אִיבְּעַרְשָׁטָן אוֹ מִיר הָאָבָן זַבְּחָה גַּעֲוֹעַן צַי
וַיִּסְן פִּינְגָּם הַיְלָגָן רְבִיְּן וַואָס אַיְוָנוּ מַחְקָק
אוֹן מַתְּיַ אֹזְמִיר זַאֲלָן נִישְׁטָן וַעֲרָן אַעֲפָאָלָן פָּנוּ אַלְעָס וַואָס
גַּיִיט אַרְיכָּעָר אַוִּיפָּא אַוָּנוּ, מִיר זַאֲלָן וַיִּסְן אוֹ דָעַר אִיבְּעַרְשָׁטָעָר
פִּירָט דִּי וּוְעַלְט מִיט אַ פִּונְקְטִילִיכָּעָר חַשְּׁבָּזָן אוֹן אֹזְמִיר
פָּאַרְשָׁטִיעָן גַּאֲרַנְיִשְׁטָן; דָעַר רְבִי זַאֲנָט (לקשי מודר'), מלך ב' סִפְן
בְּ: דָאָס וַואָס עַס אַיְזָא קְשִׁיות אַוִּיפָּן אִיבְּעַרְשָׁטָן - אַזְוִי
דָאָרָפְּ עַס צַו וַיִּין, "וְכָה נָאָה וַיִּפְהָ לֹו, בַּי מַעַצְם גַּדְּחוֹ
וַרְוּמְמוֹתוֹ, שַׁהְוָא מַרְוָם מַאֲד מַדְעַתָּנוּ, עַל בַּן בְּנָדָאי אֵי
אָפְשָׁר שַׁנְבִּין וַנִּשְׁגַּב שְׁכָלָנוּ הַנְּהָגָתוּ יַתְּפָרָה, וְעַל בַּן בְּהִכְרָתָה
שַׁיְהָיו עַלְיוֹ יַתְּפָרָה קְשִׁיות, בַּי בְּנָא נָאָה וַיִּפְהָ לְהַבּוֹרָא יַתְּפָרָה,
שַׁיְהָחוּ מַרְוָם וַנִּשְׁאָלָמָה מַדְעַתָּנוּ, שְׁעַל יְדֵי זה קְשִׁיתָה כְּקְשִׁיות
בְּנָל, וְאָס תְּהָה הַנְּהָגָתוּ בְּפִי חַיּוֹב דַּעַתָּנוּ, אָס בַּן תְּהָהָ, חַס
וַשְּׁלָומָ, דַּעַתָּו בְּדַעַתָּנוּ", אוֹן דָאָס אַיְזָא דִּי שִׁינְיִקְיִיט, אוֹ עַס
אַיְזָא קְשִׁיות אַוִּיפָּן אִיבְּעַרְשָׁטָן, וַוִּיל אַוִּיבְּ מִיר זַעֲלָטָן
אַלְעָס פָּאַרְשָׁטָמָגָעָן וַזְאָלָט דָאָה גַּעֲוֹעַן וַיִּין שְׁכָל אַזְוִי וּוֹי
אַנְגָּעָר שְׁכָל - חַס וַשְּׁלָומָ: קְוָמָט אֹוִים אוֹ דָאָס אַיְזָא דָעַר
שִׁינְיִקְיִיט פִּינְגָּם אִיבְּעַרְשָׁטָן, אוֹ מִיר פָּאַרְשָׁטִיעָן אַיְסָנִישְׁטָט.
אַבְעָר דָעַר רְבִי הָאָט אַוִּינְגְּעָפִירָט: "וּזְאוּל אַיְזָא דָעַם וַואָס
הָאָט גַּיְשָׁט קִיּוֹן קְשִׁיות אַוִּיפָּן אִיבְּעַרְשָׁטָן".

יעַדְעֵר מִעֲנְטֵשׁ הָאָט אַקְשִׁיא, אַגְּגַעְפָּאַנְגָּעַן פָּוּן אַבְּחֹור אָז
אַמִּידְלָ וּוְאַם הָאָבָן אַקְשִׁיא פָּאַרְוֹאָס וַיִּהְאָבָן
נִישְׁתָּ קִין שִׂידּוֹה, וַיִּטְרָאָכְטָן: 'פָּאַר יְעַן אַיְגָעָם גִּיטָּ גַּטָּ,
יעַדְעֵר אַיְגָעָר טְרָעָפְטָ וַיִּעְרָ שִׂידּוֹה, פָּאַרְוֹאָס הָאָב אַיְקָ
נְאַבְּגַיְשָׁתָ קִין שִׂידּוֹה? נְאַבְּגָעָם אַיְגָעָרְמָאָן הָאָט אַקְשִׁיא
פָּאַרְוֹאָס עַר הָאָט נִישְׁתָּ קִין פְּרָנְסָה; פָּאַרְוֹאָס אַיְזָ דָעָר
מִעֲנְטֵשׁ נִישְׁתָּ גַּעֲוָגָטָ ? וּכְיָ וּכְיָ, אַבְּעָר אוֹ מַעַן וַיִּסְטָ אַזְוָן
אַלְעָם אַיְזָ דָעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר לְעַבְטָ מַעַן אַחִים טּוֹבִים.

"לְמָה?" - יָמָרוּ הָגּוֹים, אַגְּרָעָטָ פָּאַרְוֹאָס, אַבְּעָר אַיְדָ
פָּרָעָגָט נִישְׁתָּ פָּאַרְוֹאָס, נָאָר אַיְד גְּלִיבָטָ אַיְגָעָם
אַיְבָּעָרְשָׁטָן, "אַשְׁרִי הָעָם שְׁבָבָה לוֹ", וּוְאַיְלָ אַיְזָ פָּאַר אַיְד
וּוְאָס עַר הָאָט נִישְׁתָּ קִין קְשִׁוּתָ, נָאָר עַר חֻרְטָ שְׁטָעָנְדִּינָ
שְׁבָבָה לוֹ" - וַיִּ אָזְוָן! אָזְוָן וַיִּעְסָם גִּיטָּ אָזְוָן גַּטָּ.

דָעָרְפָּאָר בָּעַט אַיְד וַיִּעְרָ, שְׁטָאָרְקָטָס אַיְד אָזְוָן
דָעָרְהָאָלְטָס אַיְד מִיט אַלְעָ בּוֹחוֹת מִיט אֲמֹנָה
פְּשָׁוֹתָה אָזְוָן דָעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר וּוּטָ אַיְד צְוָרָעָגָעָן אַיְעָר
שִׂידּוֹה פְּלוֹצְלָגָג אַוְמָגָעָרְאָכְטָן: אַיְד וּוּסָם אַיְזָ אַיר זְעַנְטָ וַיִּעְרָ
צְעָבָרָאָקָן, וּוְיִילָ אַיר וּוְיִלָּט שְׁוִין חַתּוֹנָה הָאָבָן, אַיר וּוְיִלָּט
אַנְהָיִבָּן אַלְעָבָן אָזְוָן אַיר זְעַט נִישְׁתָּ קִין שָׁוָם וּוּגָן וַיִּ אָזְוָן
וּוּגָן אָזְוָן מִיט וּוּסָם וּכְיָ, דָאָק בָּעַט אַיְד וַיִּעְרָ, אַיר
זְאַלְט וַיִּדְגָּדְלָ נִישְׁתָּ פָּאַרְלִוָּן, וּוְיִיל אָט קִומְטָ אַיְעָר יְשִׁיעָה.
דָעָר רְבִי הָאָט אָזְוָן גַּעֲנָבָן אָן עַזְהָ וּוְאָס זְוָעָר עַס גַּעֲוָוָוָינָט
וַיִּהְזַק צְוָ צְוָ דָעָם לְעַבְטָ אַחִים טּוֹבִים, דִי עַזְהָ הַיִּסְטָ
הַחְבּוֹדָהָוָתָ; דָאָס הַיִּסְטָ, אָז אַמְעָנְטֵשׁ זְאָל יְעַן טָאָגָ גִּינָן

אוֹיֵף אֲ פֶלְאִין וְאוֹ קִינְגָּר אֵי נִישְׁטָה דָארְטָה, אֲ פֶלְאִין וְאוֹ
קִינְגָּר שְׂטַעַרְטָם אִם נִישְׁטָה אָוֹן דָארְטָה זָאַל עַר וִיךְ אַוְיסְרָעְדָן
דָאָס הָאָרִין צָוָם אַיְבָעָרְשָׁטָן אָוֹן וִיךְ גָוָט אַוְיסְנוּנְגָן צָוָם
אַיְבָעָרְשָׁטָן. טוֹטָם אַוִיךְ דֵי עַזָּה, דָעָרְצִיְילְטָם פָאָרְזָן
אַיְבָעָרְשָׁטָן אַלְעָם וְאוֹסָגִיט אַיְבָעָר אַוִיךְ אַיְיה, רָעְדָטָם צָיָן
אִים אוֹיֵף דֵי שְׁפָרָאָךְ וְאוֹסָמָיר עַגְנָט צָגְנָעוֹו אַוְיָגָט צָוָרָן,
וְעוֹטָמָיר זִיכָר עַזָּן בְּקָרְבָּן אַיְיעָר יִשְׁוּחָה.

רְבִי נְתָן וּבְרוֹנוֹ לְבָרְכָה הָאָט גַעַנְגָטָה: "וּבְחַנְנִי נָא בָזָאת,
אוֹיֵב אֲ מְעַנְטָשׁ וְעוֹטָמָן רְעָן צָוָם אַיְבָעָרְשָׁטָן אָוֹן בְעַטָּן
אוֹיֵף אֲ וְאַךְ פָעָרְצִיג טָעָן, וְעוֹטָמָן עַר עַס וִיכָר בָאַקְוּמָעָן".
דָעְרָפָאָר בְעַט אַיְיךְ זִיכָר, שְׁטָאָרְקָט אַיְיךְ אָוֹן וְוָאָרְטָה
אוֹסָמָיר עַגְנָט אַיְיךְ זִעְנָט אַיְיעָר שִׁידָוָה וְעוֹטָמָן אַנְקָוּמָעָן.

בֵין דָעְרָוְוִיל גַיִיט אָרוּם מִיט אֲ שְׁמִיבָל, וּוַיְיל מְעַנְטָשָׁן הָאָבָן
וִיְיעָר לִיב אַיְינָעָם וְאוֹסָגִיט אָרוּם מִיט אֲ שְׁמִיבָל, בְפָרְטָה
וְעַן מְעַן וּכְט אֲ שִׁידָוָה קוֹקָט מְעַן אוֹיֵף דָעָם וִיְיעָר שְׁטָאָרָק,
בְנָגָע וְאוֹסָמָיר פְרָעָנָט, צִי אַיְר זָאַלְט מְאָכָן אֲ שִׁידָוָה אוֹיֵב
דָעָר בָחָור גְלִיְיבָט אַיְן ... עַס אֵי וִיְיעָר שְׁעוּר צָו
עַגְנָטְפָעָרָן וְעַן מְעַן קָעָן נִישְׁטָה דָעָם בָחָור וּכְרָ.

שְׁטָאָרְקָט וִיךְ אַיְן תְּפִילָה וְהַתְּבּוֹדָדָות וְעוֹטָמָיר זִעְנָט אַיְיעָר יִשְׁעָה.
דָעָר אַיְבָעָרְשָׁטָר זָאַל הַעֲלָפָן אַיְר זָאַלְט מְצָלִים זַיְן אַיְן
אַלְעָם אַיְיעָר וְעוֹגָן.

אֲ בְתִיבָה וְחַתִימָה טֻבָה אַיְן אֲ גָוָט גַעַבְעַנְטָשָׁט יָאָר.

ג

איך הָאֵב גַּעֲנְדִּיגֶט מִסְבַּת קִידּוֹשִׁין, אַ גְּרוֹזִין דָּאנְקִין!

שָׁאָלָה:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטִ"א,

בְּסִינְיֻחָה דְּשָׁמְיָה הָאֵב אַיךְ חַיִּינְתָּ גַּעֲנְדִּיגֶט אַ סִּימָן אַוְיָף מִסְכָּת
קִידּוֹשִׁין בְּנוֹכֹת דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה וּאַסְמָךְ לְעַרְבָּנָת אַוְים אוֹ מַעַן זָלְ אַנְנָן דִּי
וּוְעַרְבָּרָעָה, אַונְ פָּאַרְשְׁטִיטִיט זָקָה אוֹ וּוֹעַן מַעַן זָאַנְטָ נַמְרָא שְׁטָעַלְטָ מַעַן זָקָה
אַפְּ דָּא דָאַרְטָ אַונְ מַעַן פָּאַרְשְׁטִיטִיט אַבְּיסָלָ.

אַוְיָף דָּעַם וּוֹעַן הָאֵב אַיךְ גַּעֲלַעַרְבָּט דָּרְרִי בְּלָאַט אַ טָּאגָן, אַונְ בְּרוֹךְ הָ
אוֹ חַיִּינְתָּ הָאֵב אַיךְ גַּעֲמַאְכָט אַ סִּימָן מִיטָּ מַזְוִיקִין!

אַשְׁרִיכָם אוֹ אַיר פָּאַרְשְׁפָּרִיטִיט דִּי אַמְתָּע עַצְוֹת אַונְ לִימְדִים פָּגָנָם
רַבִּיְּנִי דָּוְרָה אַיְיָרָע שִׁיעָוְרִים הָאֵב אַיךְ גַּעֲנְאָקָן וַיַּעֲרָ אַסְאָהָה; אַיךְ הָאֵב
וּזְכָה גַּעֲוֹעָן צַיְּ קְוֹבָעָן וַיַּיְנָם לְתֹרָה, אַיךְ הָאֵב גַּעֲנְרִיגֶט אַמְסְכָתָא,
אַיךְ בֵּין גַּעֲנוֹאָרָן וַיַּעֲרָ פְּרִילִיָּה, אַונְ אַיךְ שְׁפִירָ זָקָה גַּעֲמַעְרְשָׁמָן.

וּוֹעַן נִישְׁטָה דָּעַם רַבִּינִים דָּרְךְ הַלִּימֹוד וּוְאַלְטָ אַיךְ קִינְמָאָל נִישְׁטָ אַנְגָּעוּהָיָבָן
אַמְסְכָתָא. אַונְ נָאָר אַ דָּאָנָּק דִּי גַּרְיָנְגָעָ צַוְּנָאָנָּג וּאַסְמָעָן שְׁפִירָט בִּים
לְעַרְבָּנָעָן אַוְיָף דָּעַם וּוֹעַן, שְׁפָרִינְגָט מַעַן אַרְיָן אַיְנָעָם לְעַרְבָּנָעָן אַונְ מַעַן חַאָקָט
שְׁטִיקָעָה. פָּאַרְשְׁטִיטִיט זָקָה אוֹ וּוֹעַן מַעַן לְעַרְבָּנָט אַנְדָּתָא שְׁטָעַלְטָ מַעַן זָקָה
אַבְּיסָלָ אַפְּ דָּאָסְמָיִן צַיְּ פָּאַרְשְׁטִין וַיַּיְלָעָם אַיזָּה וַיַּעֲרָ אַגְּנְטָעָרְסָאָנָט.

דָּעַר סְדָר דָּרְךְ הַלִּימֹוד אַיזָּה וַיַּעֲנְדָרְלְבָעָ אַונְ אַמְתָּע' עַר שְׁוֹטָה אַיזָּה
אַלְעָ אַסְפָּעְקָטָן, בְּפָרְטָ אַיְנָעָם חַיִּינְטִין שְׁוֹאָקָן דָּוָר.

אַ גְּרוֹזִין יַיְשָׁר פָּתָן.

אַיְיָר שִׁיחָה וּאַסְמָךְ פָּוָן מַזְהָרָא"שׁ אוֹ מַעַן נִעְמָט אַונְ יַעַנְךָ
מַעֲנְטִישׁ וּוֹי אַוְיָ עַר זַעַט אַוְים, אַפְּלִיו אַפְּשָׁוּט' עַר מַעֲנְטִישׁ אַיזָּה גַּלְיָיךְ מִיטָּה

עַצְתָּו

רָמֶה אַמְוֹנָה :

דָּעַר וּוְאַם גִּיְתָּ מִט שְׁמוֹנָה בָּגָדִים אָוֹן שְׁוֹוִיצָט אָוֹשׁ בֵּי חֲלָשָׁות אָוֹן מַאֲכָת
אַ רְוָשָׁם פָּוּן אַ מַּקְדְּשׁ שֵׁם שְׁמִים...

דָּאַס אַיְזָאַן אַ גְּעוּוֹאַלְדוֹנָעַ וְאַדְּ וְאַס דָּאַס דָּעַרְהָאַלְטַ הַיְגַּט דָּאַס אַידְיְשִׁקְיִיטַ;
בְּקִיצּוֹרַ, תַּעַק וְאַפְּמַן.

אַיְזָק אַיְזָק יְיִיעַר הַשּׁוֹב אֹו אַיר רַעַדְתַ נִישְׁטַ אַפְּעַנְעַרְהִיטַ קָעַן סְמָאַרְטְּפָאַינָס
וְזֹה צַו אַרְגָּן אַוְיַפְּ יְעַגְּנָמָס פְּרַאַבְּלַעַמְעָן, נָאָר דָוְרַ אַ שְׁבַּלְדִּיגְעַר וּוּנְנַן,
אוּ עַס לְוִינְטַ זֹה נִישְׁטַ צַו הַאַבָּן אַ סְמָאַרְטְּפָאַונַן בְּרַי צַו לְעַבְנַן אַ גְּנוּנַן
פְּרַיְילִיכְעַן וְאַס רְוָאַנְעַן לְעַבְנַן.

נְאַכְּמָאַל, אַ גְּרוּסָן יִשְׁרֵר פְּתַחַן

תְּשׁוּבָה:

בְּעֹורַת הַ יְתָפְרָה - יוֹם ב' פְּרִשְׁתַ נָאָבִים-וַיִּלְאָה, כ' אַלְול, שְׁנַת תְּשֻׁבָה לְפָרָט קָטָן
לְכָבוֹד ... נָרוּ יָאִיר

אַיְזָק הַאַב עַרְהָאַלְטַן דִּין בְּרִיוֹן.

דָּעַר רְבִי הָאָט אַמְּאָל גְּעַפְּרַעַגְטַ אַיְד צַי עַר לְעַרְנַט יְעַדְן
טָאגַן, הָאָט דָּעַר אַיְד גְּעַנְטְּפָעַרְטַ פָּאָרְן רְבִיְן אַוְ עַר
הָאָט נִישְׁטַ קִיְן צִיְית צַו לְעַרְנַעַן. עַר אַיְזָק פָּאָרְאַנטַ אָוֹן
פָּאָרְפְּלָאַגְטַ, עַר מְוַטְּשַׁעַט וְזַד אַהֲיִמְצּוּבְּרַעַנְגַעַן פְּרַנְסָה אָוֹן עַר
אַיְזָק פָּאָרְנוּמָעַן אַ נָּאָנְצָן טָאגַן מִיט זַיִן אַרְכְּעַט, הָאָט אַיְס דָּעַר
רְבִי גְּעַוְוָגְטַ: אַפְּיַלוּ דַו אַרְכְּעַטְסַט אַ נָּאָנְצָן טָאגַן אָוֹן דַו קְעַנְסַט
וְזַד נִישְׁטַ קֹובָעַ זַיִן אַ בָּאַשְׁטִימְטַע צִיְית צַו לְעַרְנַעַן, דָאָה
זְאַלְסְטַו זָעַן אַרְוִיסַ צַו בָּאָפְן יְעַדְן טָאגַן אַבְּיַסְל צִיְית צַו לְעַרְנַעַן
תּוֹרָה; דָּעַר רְבִי זָאָגְט אַו דָּאַס אַיְזָק פְּשַׁט וְאַס חַכְמָינוּ זְבָרוּנָם

לברכה זאגן (שבת לא). ווען א מענטש קומט ארויף אויף יענע וועלט, איזיע פון דרי ערשות שאלות וואס מען פרענט דעם מענטש אייז: "קבעת עתים לתורה?" בפשטות זעם אויס או מען פרענט דעם מענטש צי ערד האט קובע געווין א צייט יען פאג צו לערגען, אבער דער רבוי טיטשט אנדערש, או מען פרענט אויס צי ערד האט אראפ גענגב'עט צייט צו לערגען תורה יען פאנג, טראז אלע ווינע שוועריךיזן און פראבלעמען, וויל קבע אייז אלשון פון גולדה, אווי ווי עס שטייט (משל נב. ט) "זקבע את קבעיהם נפש", זעם מען או דאס אייז אלשון פון גנגב'ען; אייז פשט, או מען פרענט דעם מענטש: "קבעת עתים לתורה?" צי ערד האט ארויס געבאפט אין זיין פארנו מענען פאנג אפער מינוט פאר תורה (לקוטי מותר, חלק א, סימן רפה).

או מען קויקט מיט און אמת זעם מען או א מענטש וואס געוואוינט זיך צו צו לערגען אויפון סידר דורך הלימוד פון הייליגן רבין, ווען ער האט אפער איבערגען מינוט באפט ער אריין נאך א פרק משניות, נאך א דף גמרא, וואו ער גייט און וואו ער שטייט געט ער מיט זיך א זעלקל ספרים, א משניות'ל, א תהילימ'ל, א חומשייל, דאס אייז דרייכטיגע זועג פון זיך קובע זיין א צייט צו לערגען, וויל דאס קען מען אייביג טון - צי מען האט פרנסה צי נישט, צי מען האט שלום בית צי נישט וכוי, וכוי, דאס הייסט ריבטיג קובע זיין עתים לתורה.

ווען א מענטש לערגנט בלויו ווען ער אייז אויסגערט און נאר ווען אלען קלאפט - וועט ער אייביג האבן תירוצים נישט צו לערגען; הײַנט קלאפט נישט דאס, מאאן

קָלָאָפֶט נִשְׁתַּיְעַנְיַי, אֲבָעַר וְעוֹן מַעַן לְעַרְגֵּט לוֹיטַן סָדֶר דָּרֶךְ
הַלִּימֹוד פָּנוּ רְבִיּוֹן (עַיִן שְׁחוֹת קָרְרָן, סִימָן ע') מַעַן קוֹיקְטַן נִשְׁתַּיְעַנְיַי מַעַן
פָּאַרְשְׁטִיִּיט גְּלִיְיךָ יְעַדְעַס וּוֹאָרְטַן צַי מַעַן פָּאַרְשְׁטִיִּיט נִשְׁתַּיְעַנְיַי גְּלִיְיךָ
יְעַדְעַזְאָה, דָּעַמְּאָלְטַן אַיִן מַעַן וּזְבַח צַי לְעַרְגְּנוּן וַיְיַעַר אָסָאָה.

חַבְמִינָה וּבְרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָן (אַבּוֹת ב, ד): "אֶל תֹּאמֶר לְכַשְּׁאָפָנה
אָשָׁנָה, שֶׁמְּאָ לְאָ תְּפִנָּה", זָאָן נִשְׁתַּיְעַנְיַי וְעוֹן
הַאָבָן צִיְטַ אַזְנָן נִשְׁתַּיְעַנְיַי זָיִן פָּאַרְנּוּמָן, דָּעַמְּאָלְטַן וְעוֹל אַיִד
לְעַרְגְּנוּן, וַיְיַל עַס קָעָן זָיִן אוּדוּ וּוּעָסְטַ קִינְמָאָל נִשְׁתַּיְעַנְיַט הַאָבָן
קִין צִיְטַ אַזְנָן עַס קָעָן זָיִן אוּ יְעַדְעַס מָאָל וּוּעָסְטוּ הַאָבָן
אַנְדְּרָעַ תִּירּוֹצִים, נָאָר יְעַצְטַ בְּאֶפְעַט אַרְיַין אַבְּיַסְלַ תּוֹרָה.

בְּנָגָע סְמָאָרְט-פָּאוּן וּבּוּ: אַיִד זָאָן נָאָר וּוּאָס אַיִד הַאָב גַּעַתְּעַרְטַן
פָּנוּ מַוְתְּרָא"שׁ וּבְרוֹנוּ לְבָרְכָה, וְוַיְיַעַר הַאָט גַּעַוְוִינְטַן אַזְנָן
גַּעַרְטַן אַזְוִי סָאָה צַי זָיִגְעַ אַינְגָּעַלְיִיט אוּ זָיִי זָאָלְן נִשְׁתַּיְעַנְיַט חַרְוב
מַאָכָן וַיְיַעַר שְׁטוֹבָעָר, זָיִי זָאָלְן נִשְׁתַּיְעַנְיַט אַרְיַין בְּרַעְגְּנוּן אַזְנָן שְׁטוֹב
אַקְאַמְּפִוּטָר וּבּוּ: בִּינְגָעָס אַזְנָן בִּינְגָעָס, אֲבָעַר אַזְנָן שְׁטוֹב אַזְנָן
נִשְׁתַּיְעַנְיַט צַי הַאָבָן אַקְאַמְּפִוּטָר וּבּוּ. וַיְיַפְּלֵל פְּרוֹזְעָן אַזְנָן יְיַגְּנָע
וַיְיַבְּלַעַד שְׁרִיבָן מִיר אַזְנָן וַיְיַגְּנָעַ צַי מִיר אוּ אַיִד זָאָל וַיְיַמְּדִידַן
זָיִן, אַיִד זָאָל וַיְיַיְהַר צַי זָיִגְעַנְעַן מַחְיוֹב צַי לְעַבְנַן מִיט אַמְּאָן
וּוּאָס אַזְנָן צָוְגַּעַלְעַבְטַן צַי זָיִן סְמָאָרְט-פָּאוּן וּבּוּ.

דָּעַר אַיִבְּעַרְשְׁטָר זָאָל הַעַלְפָן זָאָלְסָט מַצְלִיחַ זָיִן אַלְעַ
דִּיְגָע וּוּעָגָן.

אַבְּתִיכָה וְחַתִּימָה טֻבָה אַזְנָן אַגְּנָטַן גַּעַבְעַנְטְּשַׁט יָאָר.

נָא

איז דער בחרור מײַן שידוך?

שָׁאַלָּה:

לְכִבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטֶה אָ.

קָוָם בָּל ווֹיל אֵיךְ זָאנָן אַ נִּישְׁרָד כְּמָה פָּאָר אַלְעָ שְׁיעָרוֹרִים וּוְאָס דִּי רָאשׁ יִשְׂכָּה דָּאַט גַּעֲגָעָבָן בְּמִשְׁךְ דָּעַם וּמָעָר, עַס הָאַט מִיר מַזְרָא דִיגְ מַחְקָק גַּעֲגָעָן.

דָּעַם וּמָעָר בֵּין אֵיךְ גַּעֲגָעָן אֵין קָעַמְפָּ אָוֹן אֵיךְ הָאָב גַּעֲגָעָן בְּחוּרִים. אֵיךְ הָאָב וְזֶה אַוְסְגָּעָמְשָׁלָט אָוֹ אֵין בְּחוּר אֵי מִינְיָן שְׁרוֹדוֹה, נִישְׁטָט וּוֹיל עַר אֵוֹ שְׁיַין אָוֹן קָאָל, נָאָר וּוֹיל אֵיךְ הָעָר וּוֹי מִינְעָגְ בְּרוּדָעָר רַעֲדָן וּוֹעָנָן וּוֹיְנָעָגְ גַּוְטָעָמְדָוָת אָוֹן וּוֹי סָאָךְ עָרְלָעָנָטָן.

אֵיךְ וּוֹיָס אָוֹ עַס אֵינוֹ נִישְׁטָט אַ גַּטְעָמָע זָאָה, אֵיךְ בְּעַט אַסְאָה דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אָוֹ אֵיךְ זָאָל נִישְׁטָט טְרָאָכְטָן פָּוֹן אִים, אֵיךְ וּוֹיָס אַבְעָר נִישְׁטָט וּוְאָס צָוֹן, אֵיךְ טְרָאָכְטָן פָּוֹן אִים בִּיטָּאָג אָוֹן בִּינְאָכְטָן.

אָפְּשָׁר קָעָן דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה מִיר גַּעֲגָעָן אָן עַזָּה?

נִישְׁרָד פָּה.

תְּשִׁוָּבָה:

בְּעוֹרת ה' יִתְבָּרֶךְ - יּוֹם ג' פְּרִשְׁתַּת נִצְבִּים-נוֹלָה, כ"א אַלְיל, שָׁנַת תְּשׁוּעָה לְכַרְטָט קְפָז

... פְּתִיחָה ...

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאָלְטָן אֵיִיעָר בְּרוּוֹן.

שְׁמָאָרָקְטָם אֵיךְ אָוֹן וּוּעָרְטָם נִישְׁטָט צְעָבְרָאָכוֹן פָּוֹן דָּעַם וּוְאָס אִיר גַּיִיט יַעֲצָט אַרְיֶבֶרָעָר, עַס אֵינוֹ אַ זָּאָה וּוְאָס פָּאָסִירָט בִּי אַסְאָה מַיְדָלָעָה. אִיר זָאָלָט בְּעָטָן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן

ער זאל איזיך העלפֿן או איר זאלט זוכּה זיין אויפֿצּוּשְׁטָעלְן
א בית נאָמֵן בִּישְׂרָאֵל, איר זאלט האָבָן אַערְלִיכּעַ מאָן מִיט
ערלִיכּעַ קִינְדָּרָעַ.

די אויסען פון אַמעְנְטְּשָׁ אַיז נִישְׁטָ אלְעָם; חַכְמִינוּ זְכֻרוֹנוּ
לְבָרֶכָה זָאנָן (תקני וורה תיקון כא דף ס) או אַ שׁוֹטָה קַוקְטָּ
אויף די לְבוֹשׁ מִיט וּוָסֶם דָּעַר מַעֲנְטְּשָׁ אַיז אַגְּנָעָמוֹן, אַבְּעָר
אַחֲם קַוקְטָּ וּוָסֶם טוֹט וְזֶה אַונְגְּטָעָר דָּעַם לְבוֹשׁ; וּוּן עַס
קַוקְטָּ צָו טוֹן אַ שִׁידּוֹךְ דָּאָרֶפֶת מַעַן בְּעֵיקָר קַוְּקוֹן צִי דָּעַר
בָּחוֹר הָאָט גַּטְעָ מִידּוֹת, צִי עַר אַיז אַ וְתָרָן אַדְעָר אַ בְּעָסָן;
וְזַיְעָר אַסָּאָךְ מָאֵל אַעֲטְיַילְן וְזֶה אַיְנָגָע פָּאָרְפָּאָלָק וּוּיַּיל זַיִ
הָאָבָן נִישְׁטָ מְבִירָר גַּעֲוָעָן אוֹיף די מִידּוֹת, מַעַן הָאָט גַּאֲר
גַּעֲקָקָט אַוְיָפָן אוֹיסְעָן.

נִישְׁטָ יַעֲדָע בָּחוֹר וּוָסֶם דָּרְיִיךְטָ זֶה דָּא אַיז יִשְׁכָּה אַיז אַ
תַּלְמִיד הַיִּשְׁכָּה וְדָלֶל; אִיר זָאלְט בְּעַטְן דָּעַם באַשְׁעָפָעָר
או אִיר זָאלְט הָאָבָן אָן עַרְלִיכּעַ מָאוֹן אַיז עַרְלִיכּעַ קִינְדָּרָעַ.
קִינְדָּר וּוָסֶם וּוּעָלָן נָאָר טוֹן דָּעַם רְצָוֹן הַ, קִינְדָּר וּוָסֶם
וּוּעָלָן לְעַרְגָּעָן, דְּאָוּעָגָעָן אַיז טוֹן חָסָד.

וּוּן מַעַן בְּעַט פָּאָר אַ שִׁידּוֹךְ טָאָר מַעַן נִישְׁטָ בְּעַטְן דָּעַם
איַיְבָּעָרְשָׁטָן: 'אִיךְ דָּאָרֶפֶת דָּעַם שִׁידּוֹךְ'; חַכְמִינוּ זְכֻרוֹנוּ
לְבָרֶכָה פָּאָרְצִיְּלָן (מועד קפּון יה): רְבָא הָאָט אַמְּאָל גַּעַתְּעָרָט וְזַי
אַבְּחוֹר בְּעַט דָּעַם איַיְבָּעָרְשָׁטָן: "הַזְּדָמָן לֵי פְּלִינְתָּא", אִיךְ
וּוּלְתָהָנָה הָאָבָן מִיט די מִיְּקָלֶל, הָאָט רְבָא גַּעַזְאָט פָּאָר
דָּעַם בָּחוֹר: "לֹא תִּבְעַע רְחַמִּי הַכִּי", מַעַן טָאָר נִישְׁטָ בְּעַטְן

דען איבערשטיין: 'איך דארפ דעם און דעם שידוק?' זעט מען פון די גمرا אן מען טאר נישט בעטן דוקא אויפֿ א געויסע שידוק, וויל מען וויסט נישט וואס איז גוט פאָרֶן מענטש.

אַיר זָלְט וַיֵּד נָאָר חַבְּרָן מִיט גַּוְטָע מִידְלָעַךְ - זָעַט אַיר הַאֲבָן אַ וַיַּסְלַעַבְנָה; וַיֹּאֹזֵן קָעָן מַעַן וַיַּסְלַעַבְנָה אַ גַּוְטָע מִידְלָל אַזְנַע וַיַּסְלַעַבְנָה? אַזְנַע קָוְקָט אַוְיפֿ מַוְיל. אַ גַּוְטָע מִידְלָל רַעַדְתָ שְׂטַעַנְדִיג אַיְידָל, וַיַּסְלַעַבְנָה אַוְועָק אַ צְוּוִיְינָן, וַיַּסְלַעַבְנָה נִישְׁטָה קִינְעָם, וַיַּסְלַעַבְנָה צָו אַיְרָע טִימְשָׁעָרָס מִיט דָרָך אָרֶץ, וַיַּסְלַעַבְנָה רַעַדְתָ נָאָה צָו טָאַטָּע מַאֲמָע - רַעַדְתָ וַיַּסְלַעַבְנָה זָכָר, מִיט אַזְעַלְכָבָע מִידְלָעַךְ זָלְט אַיר וַיַּסְלַעַבְנָה, אַבְעָר אַוְ אַיר הַעֲרָת מִידְלָעַךְ רַעַדְתָ פון נִישְׁטָה אַיְדָעָלָע וְאַבָּן, זָלְט אַיר אַוְועָק גַּיְינָן פון זַיִן, וַיַּסְלַעַבְנָה עַם זָעַט אַיך אַזְחָק שָׁאַטְן.

זָעַט צָו זָאנָן יְעַדְן טָאָג דָעַם יוֹם תְּהִילִים אַזְנַע וְואָס אַיר דָאָרְפַט זָלְט אַיר נָאָר בְּעַטְן פָּנוּם אַיבָּעַרְשָׁטִין, דָעַר אַיבָּעַרְשָׁטָע פָּאַרְשְׁטִיטִיט אלְעַ שְׁפָרָאָבָן אַזְנַע הַעֲרָת אַוְיַס יְעַדְן אַיְינְעָם: חַכְמָינו וּכְרוֹנָם לְבָרְכָה דָעַצְיִילָן (מַדוֹשָׁ דְבָרִים וְבָהָבָה): עַם אַזְנַע גַּעַוּעַן אַמְּאָל אַ שְׁטוּרָם וּוַיַּנְטָ אַוְיפֿ וּוְאַסְעָר אַזְנַע אַ שִׁיפֿ אַזְנַע פָּאַרְבָּלָאַנְדְּשָׁעַט גַּעַוְוָאָרָן אַזְנַע אַגְּנַעְקַומְעָן צָו אַ גַּוְטָע שְׁטָאָטָה, אַוְיפֿ שִׁיפֿ הַאֲבָן וַיַּסְלַעַבְנָה גַּעַפְּגַעַן בְּלוֹיוֹ אַיְינָן אַיְינְצִינְעָר אַזְדָמַת אַסְאָה גּוֹיִם, וּוּנְעַן דָעַר שִׁיפֿ אַזְנַע אַגְּנַעְקַומְעָן צָו דִי פְּרַעְמְדָע מְרִינָה וּעְגַעַן אלְעַ גּוֹיִם צְוָנְעַקְוָמְעָן בְּעַטְן פון דָעַם אַיד עַר זָאל זַיִן גַּיְינָן עַקְבָן, הַאֲתָ דָעַר אַיד זַיִן גַּעַפְּרַעְגַט מִיט וְאוֹנְדָרָה: "אַיך בֵּין דָעַן בְּאַקְאָנָט דָא, אַזְאָר אלְעַ קָוְמָט מִיר בְּעַטְן אַיך זָאל קַוְיְפָן עַקְבָן?" הַאֲבָן אלְעַ גּוֹיִם

עַצְתָּו

ב

אמונה

רכט

אויסגענערין צו דעם איד און געזאנט: "א איד איז קיינטאל
ニシット אליעין, א איד האט איביגן דעם איבערשטען מיט זיך".
וועט פון פון דעם או דער איבערשטייר הערט אונט אלעטאל
אויס און מיר זענען קיינטאל נישט אליעין, דערפאר זאלט
אייר בעטן דעם איבערשטען אלעט זואס אייר דארפט.
דער איבערשטייר זאל העלפֿן אייר זאלט מצליח זיין איז
אלע איערעד זענען.

א בתייה וחתימה טובה און א גוט געבענטשט ער.

ב

וְיֵאָזֹן קָעוּ אִיךְ זֶיךְ שְׁטָרְקָנוּ
אִיבְּעָר מִיְּנָעַגְנָוָת אַיִן קְדוּשָׁה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגערטאן פון ארץ ישראל, איך האב שטראקע נסונות
און דורך פעילער אין מנני קדרשה, לעצטנס האב איך גאנען א שטמעס
פונעם ראש ישיבה וו אוי דער ראש ישבה ליזט אראפֿ די הארבקיעט
און די עקלדייגיקיט פון די עכירה, און איך האב באקומען ווישר שטראקע
חווק זואס האלט שוין און א נאנצע זואה.

זואס אוי די עצה איך זאל עס קענען אנהאלטן וויטער און נישט
אנכאטאל דורך פאלין?

יעשר בת

תשובה:

בעורות ה' יתברך - יום ג' פרשת נצבים-וילך, כ"א אלול, שנת תשע"ז לברת קפוץ
לכבוד ... נרו יאיר

איך **האב עֶרֶה אֲלֹתוֹ דֵין בָּרוּן.**

וועיסן זאלסטו או די עבירה פון פנים הברית אווי זיעיר א
הארבע עבירה, אווי וויטט או חכמינו זכראנס לברכה
ואנן (עה ז): "כל המוציא שבות ערע לבטלה תיב מיתה",
ווער עס זינדיגט אין פנים הברית, ער אווי מוציא ערע לבטלה
רחמנא לאצן, אווי תיב מיתה. "רבי יצחק ורבו אמרו,
באילו שופך דמים", רבי יצחק און רבוי אמר זאנן, או ווער
עס זינדיגט אין די עבירה אווי אווי וו ער אווי עבר אויף
רציחה און שביבת דמים. "רב אפי אמר, באילו עובד עבורה
פוברים", רב אפי זאנט, עס אווי אווי וו ער דינט עבורה
וורה רחמנא לאצן.

נאבדעם וואס ער מענטש גיטט אוניעק פון די וועלט בליבון
די טיפות צונגעטשעפעט צו אים, אווי וו ער רבוי
זאנט (לקשי מותר", מלך א', סטן קמא) או די אלע טיפות וואס מען
אווי מוציא לבטלה וכוי גיינע נאך דעם מענטש ווען ער
מענטש שטארבט, ווי זענען אים מליה וכוי, און דאס אווי
א מואר' דינגע ער און בושה פארן מענטש רחמנא לאצן.

און זהר הקדוש שטויות (ויהי רitem) "אמר רבי יהודה לית לך
חוּבָא בְּעַלְמָא דְלָא אִתְּ לִיהְ תְּשִׁיבָה בְּרַמְחָא, וְלִיתְ
לְךָ לְחִיקָּא דְלָא חַמְאָן אֲפִי שְׂבִינָהָא בְּרַמְחָא", עס אווי

נישט דא קיין עבירה וואס עס העלפט נישט דערזיף קיין תשובה אויסער ווען א מענטש איז פונם בברית - וואס אויפ דעם העלפט נישט קיין תשובה, און עס איז נישט דא קיין זינדרגער מענטש וואס וועט נישט זוכה זיין צו ווען דעם אייבערשטיין, נאר ווער עס זינדרנט אין פונם הברית; די עבירה פון פונם הברית אווי הארב, וויל פון יעדר טיפה וואס דער מענטש איז מוציא לבטלה קען ווערן א קינד, איז עס אווי ווי דער מענטש הרצעט זינגען קינדרער. דאס איז אפילו ווען א מענטש זינדרנט אין מאל וכו', כל שבן או א מענטש זינדרנט אסאך מאל, איז עס אווי ווי ער איז נאר א גרויסער רוצח.

דער אייבערשטיין האט רחמנות געהאט אויפ אונגער דור און ארפאפ געשיקט דעם היילין רבינ'ס גשמה אויפ די וועלט, וואס ער הייבט אויפ אלע גשומות וואס זעגנון אראפ געפאלן אין די עבירה, און דורך זינגען עצות ברעננט ער זי אלע צורייך צום אייבערשטיין. אווי ווי דער רביה האט געאנט (שיותה קער, סימן עא): "קיין ער פאראשטייט נישט פשט אין דעם זונר, נאר איה, און איה זאג או עס העלפט יא תשובה, אפילו איינער וואס האט אסאך געינדרנט".

דעראפאר, או דו בעטסט מיר איך זאל דיר געבן אן עזה ווי אווי מען קען זיין שטארק און נישט טזן די עבירה, וועל איך דיר שריין אפאל נקודות פונעם היילין רבינ'ס ספרים.

א) דער הייליגער רבבי האט אונז געגעבן א מותנה וואס רופט זיך 'ההבורדות'; א מענטש זאל זיך אויסערען זיין הארץ צום אייבערשטן אויפ זיין איינגענע שפראה, אויפ זיין מאמע לשות. ער זאל גניין אויפ א פלאז וואו קיינער געפונט זיך נישט דארט און זיך אויסטשטען דאס האריין, דערציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס מען גייט ארייבער ברותניות ובגנשיות, דערציילן וואו ער יצער הרע ואראפט אים אלען אראפ און וויפיל מאל ער מאקט שיין אפ אzo ער גייט זיין גוט, פאלט ער נאכאמאל צוריק ארין אין די עביבה.

דערפאר טיעערער ברודער, פאלט דעם רבין און זיך דיר א פלאז וואו קיינער איז נישט דארט, דארט זאלסטע זיך אויסנגן דין הארץ צום אייבערשטן, דערצייל אים אלעס וואס עס גייט ארייבער אויפ דיר, אלע שלעכטעה מהשבות וואס ער יצער הרע ברגענט אריין אין דיר, בעט אים: "רבונו של עולם, האב רחמנות אויפ מיר, איך וויל זיין אן ערליךער איה, איך וויל האבן ריגע איזין, איך וויל נישט קיכון שמוציגע מאונים און שמוציגע קליפס, וואס זאל איך טון אן איך האלט אין איזין אראפ פאלן? איך שפיר איז איך זוער פארברענט, די פאות נאוף פלאקערט אין מיר. הייליגער באשעפער ראטהוועז מיר; איך וויל אויש שטארק זיין אן ערליךער איה, אבער איך האלט אין איזין צוריק פאלן, איך האלט אין איזין קיכון שמוץין און נאכדרעם קומ איך צו צו טון די עקלדיינע עביבה פון פון הברית - הוצאות ררע לבטלה רחמנא לצלאן, איך בין אווי צערכאנן, דאס לעבן איז מיר נמאם.

רבזנו של עולם, האב אוף מיר רחמנות, געב מיר ב'ה; העלף מיר או איך זאל גלייקן אין דיר, איך זאל שפירן או דו האסט מיר ליב. דער יצאר קרע רעדט מיר אין או דו ביסט אוף מיר ברונע, איך גי' ארום מיט נארישע געדאנקען, איך רעד זיך איין או הו דארפסט מיר נישט וכ'ו', אוי זאלסטו רעגן צום איבערשטיין, זאלסט אים אלעם דערציילן אין גאנישט באהאלטען פון אים, וועסטו סוף בל סוף ארויים גיין פון דיין פלאנטער אין וואס דו לינסט.

(ב) יע צו זאגן יען טאג דעם "תיקון הפללי"; די צען קאפיתלעך תhilים וואס דער הייליגער רביה האט מתקין געוווען (קאפיטל ט", ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ה, ז', ק"ה, קל"ה, ק"ג). דער רביה האט גענאנט (לקוטי מורה), חלק א', סימן רה) או ווער עס זאנט די צען קאפיתלעך תhilים, דארפ שווין גאנישט זארגן; נאך דער רביה גענאנט (שיותה ער"ז, סימן קמא) או אסאך צדיקים האבן געוואלט משוג זיין דעם תיקון, אבער זי' האבן עס נישט געקענט משוג זיין, אטיל זעגען אוועק פון די וועלט פאר זי' האבן בכלל געקענט דערגין דעם תיקון איז אטיל צדיקים האבן זיא אונגעוווקן משוג זיין דעם תיקון, אבער זי' זעגען נפטר געווואן אינטן, אבער מיר - זאנט דער רביה - האט דער איבערשטיין געהאלטען או איך האב געקענט דערגין דעם תיקון, יען טאג זאלסט זאנט די תיקון הפללי נאך תפילה שחרית, וועסטו זוכה זיין צי פאַרְעָכְטֵן אלעם וואס דו האסט פונגס געוווען.

(ג) יע צו לערגען יען טאג אביסל חומש - שנום מקרא ואחד תרנום; וונטאג בי' שני, מאנטאג בי' שלישי אין

אווי וווײַטער ביז סוף זואַה, אונ אוייב דז האָסְט נאָך אָפָּאָר
מִנְיָנוֹת לֵינָג אָזֵיך צוֹ רְשִׁיּוֹן. דָּעֵר רְבִי זָאנְט (לְקוֹטִי מַתְּעָרָן חַלְקָאָ)
סִינְעָן ט) אוֹ שְׁנִים מַקְרָא וְאֶחָד תְּרִגּוֹם אֵין אָ תִּקְוֹן תְּבִרִית.

(ד) אָזֵיך זַעַן צוֹ זָאנְט יַעַדְן פָּאָג מִשְׁנִיוֹת, וּוַיְיַל מִשְׁנִיוֹת רַיְגִּינְט
דָּעֵם מַעֲנְטָש. אָזֵן "מִשְׁנָה" אֵין דִּי אָזְתִּיוֹת "מִשְׁנָה" - זַעַן
מַעַר אָ מַעֲנְטָש זָאנְט מִשְׁנִיוֹת אֵין עָר זַיְד מִשְׁנָה אַיְנָאנְגָּן
אָזֵן עָר גַּוְעַרְט רַיְגִּין. מִשְׁנִיוֹת הָאָט אָ סְנוֹלָה אוֹ עַם שְׁלַעַפְט
אָרוֹים דָּעֵם מַעֲנְטָש פּוֹן דִּי טִיפְסְּטָע בְּלָאָטָע, אָזֵן וּוַיְיַל
זַעַט אָז דִּי רְאַשִּׁי תְּבוֹתָה פָּנָגָם וְאָרָט 'מִשְׁנָה' אֵין (פְּהִלִּים לְ
ה): הָעַלְיתָמָן שָׁאָל נְפָשִׁי, אֵין מַעַן זָאנְט מִשְׁנִיוֹת נַעֲמָט
עַם אָרוֹים דָּעֵם מַעֲנְטָש פּוֹן דִּי טִיפְסְּטָע שְׂמוֹצִינְסְּטָע פְּלַעַצָּעָר
וּוְאָז עָר אֵין רְחַמְּנָא לְצָלָן אַרְיַין גַּעֲפָאָלָן.

אָזֵיב קָעַסְטָן זָאנְט יַעַדְן פָּאָג אַכְּזָן פְּרָקִים מִשְׁנִיוֹת אֵין דָּאָס
אָ מַזְרָאָדִיגָּע זָאָךְ; אֵז אָ מַעֲנְטָש אֵין זַוְּבָה צוֹ זָאנְט יַעַדְן
פָּאָג חַיּוֹ פְּרָקִים מִשְׁנִיוֹת, מַאֲכָתָדָם דָּעֵם מַעֲנְטָש לְוִיטָר
אָזֵן עַם גַּעַבְט אִים צְוִירִיק דָּעֵם מַחְ. וּוַיְיַל וּוַעַן אָ מַעֲנְטָש
זַיְגְּרִינְט אֵין דִּי עַקְלַדְיִגְעָע עֲבִירָה פּוֹן פָּנָם תְּבִרִית - הַזָּאת
עַרְעָע לְבָטָלה רְחַמְּנָא לְצָלָן, גַּוְעַרְט אִים אַיְסְגַּעַטְרִיסְן זַיְן מַחְ
מַחְשָׁבָה, וּוַיְיַל דִּי עַרְעָע כּוּמָט פָּנָגָם מַחְ אָזֵן אוֹ מַעַן זַיְגְּרִינְט
גַּוְעַרְט דָּעֵם מַחְ אַיְסְגַּעַטְרִיקָט וּכְיָוָן, אָבָעָר אֵין זָאנְט אָסָאָךְ
פְּרָקִים מִשְׁנִיוֹת בְּאַקְוּמָט מַעַן צְוִירִיק אָ קְלָאָרָן מַחְ.

(ה) זַעַן אָזֵיך צוֹ לְעַרְגַּעַן אָ דָּף גַּמְרָא יַעַדְן פָּאָג; וּוַיְיַל דָּעֵר
רְבִי זָאנְט (לְקוֹטִי מַתְּעָרָן חַלְקָאָ); סִינְעָן ט) "תַּלְמֹוד בְּגִימְפְּרִיא

אותיות של שמה לילית, על בגין יש בלה פוד ה תלמוד להזכיר אותה", תלמוד באטרעפט די זעלבע ווי דער נאמען פון די קליפה וואס מאכט א מענטש זינדרין אין פנים חברית; דערפאר או מען לערטט גמרא אוין מען מבני עיון די קליפה, דער איבערשטער זאל העלפון זאלסטע מצליה ויין אין אלע דיבגע וועגן.

א בתיבה נתתיימה טובה אין א גוט געבענטשט זיאר.

ג

איך האב אסאך חובות, ווי איזוי קען איך ארויסיגין דערפונ?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיכה שליט"א,

איך הער אום בספר איער עשוורים, איך לין איך די שאלוות ותשבות פון עצתו אמונה און איך בין זיך זיער מהיה דערפיט.

איך וויס נישט וואס צו מון, איך האב די לעצעט איזוי חידושים זיער אסאך חובות וואס איך האב נישט געהאט פאר דעם און דאס געטט מיר מפיש ארויים פון די בלטם. וויפיל איך פרוביר אפזיצאלן אין חוב, קומט איזוף איזוי פרישע. יעצעט קומט די ימים טובים, איך וויל פארן אויף אומאן, און איך דארף איך קויפן א גיעע סופה, און איך האב נישט קוין פרוטה צו די נשמה. איך בעט עורך מאנג דעם איבערשטן ער זאל מיר ארויסגעטען פון די חובות אבר דערוויל זע איך נאכניישט די ישועה.

א גרויסן יישר בון

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ד' פرشת נצבים-וילך, כ"ב אלול, שנת תשע"ז לפרט קפוץ
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערדאלטן דין בריון.

איך האב וייר הנאה צי הערן או דו ביסט זיך מהיה
ומתיך מיט די עצות פון היילינן רבין; דער עיקר
וואס דער רבוי וויל פון אונן איין, או מיר זאלן נישט ווערן
צעפאלן ווען עם גויט נישט ווי אויו מיר ווילן. און אפלו
ווען עם גויט אריבער אויפ אונן שעוערע ביטער נסונות
זאלן מיר וויטער דינגען דעם איבערשטן בשמהה.

דער רבוי זאנט (שהות הר', סיון קט): "יש עבירה שענשה של
UBEIRAH תהיא שיהא בעל חוב תמייד", עם אייז דא
עבותות וואס דאס מאכט או דער מענטש זאל שטונדרין זיין
א בעל חוב; דאס אייז די עבירה פון הויאת זרע לבטלה
רחלנא לצלן, וויל די עקלדינע עבירה פארשטאפט דעם
מה פונעם מענטש און עם וויארפט אריין דעם מענטש אין
א קטנות המה, או דער מענטש טראכט או ער מו בארגן
געלאט און צום סוף בליבט ער געבעך א גרויסער בעל חוב.

די עאה אroiצקרכין פון אלע חובות איין, או מען מoit
תשובה, מען ווינט זיך אוים פארן איבערשטן און מען
בעט אים או מען זאל ארויים קרכין דערפין. דערפאר זאלסטי
בעטן דעם איבערשטן אויפ אידיש יען מאג ער זאל דיר
העלפַן און געבן גרויס שפַע או דו זאלסט קעגען באצאלן

אֵלָע דִּינָע חֻבּוֹת. אַיךְ שְׁרִיבָּר דֵּיר דָא אַ קְוָרָצָע טְפִילָה
וְוָאָס דַו זְאַלְסָט מְתַפְּלֵל זַיִן:

"רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְם, הָאָבָּה רְחַמְנָה אַוְיָף מִיר אָונָ גַּעַם מִיר
אֲרוֹזִים פָּונָ פְּיַין קְטָנוֹת אָונָ פָּונָ פְּיַין דְּקָקוֹת מִיט
וְוָאָס אַיךְ מְוִיטְשָׁע וְזַד אַזְוִי שְׁטָאַרְקָן; אַיךְ הָאָבָּה מִיר צְוִינָעַרְעַנְגָּט
אַיךְ זְאַלְסָטְאַלְן אַין שְׁוֹעֵרָע חֻבּוֹת דָוָרָךְ מִינָע עֲבוּרוֹת
וְוָאָס אַיךְ טָה, בְּפֶרֶט דָוָרָךְ דֵי עֲבִירָה פָּונָ הָזָאת זְרָע לְבָטָלה
וְוָאָס אַזְוִי אַזְוָא גְּרוֹסָע עֲבוּרָה, עַד בְּדֵי בְּךָ אָזְחַמְנָיו וּבְרוֹגָם
לְבָרְכָה זְאַקְנָן אָזְזָעָר עַם אַזְוִי מְזִיאָה זְרָע לְבָטָלה אַזְזִיב
מִוְתָה. רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְם הָעַלְפָה מִיר, אַיךְ וְיַיְלָה וְזַד צְוִירַקְעַרְן
צַוְרָה, אַיךְ וְיַיְלָה נִישְׁטָט זַיְדָנָן, אַיךְ וְיַיְלָה זַיִן אַן עַרְלִיכְבָּר
אַיךְ אַין אַרְזִיסְגָּיִן פָּונָ מִינָע חֻבּוֹת זַבְוִי זַבְוִי.

הַיְוִילְגָּעָר בְּאַשְׁעָפָעָר, עַם קוֹמֶט יַעַצְתָּ מִזְבֵּחַ אָזְזָע אַיךְ
הָאָבָּה נִישְׁטָט קִיְין גַּעַלְטָן. אַיךְ דָאָרְפָּה אַסְבָּה, אַיךְ
דָאָרְפָּה קִיְיפָן דֵי מִינָם אָונָ אֵלָע אַרְבָּי יָמָם טָבָה, הָעַלְפָה מִיר
אַיְבָעַרְשָׁטָעָר אַיךְ זְאַלְסָטְאַלְן אַשְׁיַיְנָע יָמָם טָבָה אָונָ אַיךְ זְאַלְסָטְאַלְן
קְעַנְגָּעָן קִיְיפָן פָּאָר פְּיַין וּוְיַיְבָשָׁיָה קְלִיְידָעָר אַוְיָף יָמָם טָבָה,
אַזְוִי זְאַלְסָטוֹ בְּעַטְנָן דָעַם אַיְבָעַרְשָׁטָן, אָונָ לִיְגָן צַוְרָה אַיְיַעַנָּע
טְפִילָות וּוְעַסְטוֹ זַעַן גְּרוֹסָע נִיסִים וְוָאָס דָעָר אַיְבָעַרְשָׁטָעָר
וּוְעַט טָוָן מִיט דֵיר.

דוֹ שְׁרִיבָּרָסָטָן מִיר אוֹדוֹ בְּעַטְסָטָן יְעַדָּן פְּאָגָן דָעַם אַיְבָעַרְשָׁטָן
אָונָ דָעַרְוּיִיל זְעַסְטוֹ נְאָקָה נִישְׁטָט קִיְין יְשֻׁוָּה; וְוָאָס זְאַלְסָטְאַלְן
אַיךְ דֵיר זְאַנָּן, בְּעַטְנָה נְאַכְאַמָּל אָונָ נְאַכְאַמָּל, אַזְוִי וּוְיַיְחַמְנָיו

וברונים לברכה זאגן (ברכות לב): "אם ראה אדם שהתפלל ולא נגענה, יחוור ויתפלל", אויב א מענטש זעם או ער בעט דעם אייבערשטן אויף א זאך איזן ער האט עס נישט באקמען, זאל ער נאכאמאל בעטן, אווי ווי עס שטייט אין פסוק (ההלים ט' י): "קוה אל ה/", חוק ויאמץ לבקה וקוה אל ה"; רעדפאהר, אפלו דו האסט שווין אסאך מתרפלל געוווען אויף דעם, זאלסטו נישט אויפהערן בעטן דעם אייבערשטן או ער זאל רחמנות האבן אויף דיר אוין ער זאל דיר העלפן או דו זאלסט האבן שפע אויף יומן טוב.

רבינו נחמן טולטשינער ובר צדיק לברכה האט אויפגעשטעלט פאר זיין רבוי - רבוי גאנז - דיב סופיה; א גאנז ערבע סופות האט ער געארבעט וייער שזוער אויף דיב סופיה, עס זאל זיין שיין און שטארק. ביינאכט בי דיב סעודה האט רבוי נחמן טולטשינער גענאנט פאר רבוי גאנז או מען שפירט אין אנדרער טעם אין דיב סופיה זוען מען האט זיך געפלאנט דאס אויף צי שטעלן, האט אים רבוי גאנז גענאנט: דאס האסטז נאך נישט פרובירט, צו בעטן א גאנזן מאג דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם, הטעמינו טעם סופיה, העלף מיר איך זאל שפירן א טעם אין דיב סופיה", וואס פאר א טעם מען שפירט דעםאלטן: רעדפאהר זאלסטו דאס נאכמאן, דו זאלסט בעטן: "רבונו של עולם, געב מיר א סופיה, איך וויל זייער שטארק זיצן אין דיב סופיה אבער איך האב נישט קיון געלט וכו", וועסטו זען ווי דער אייבערשטער וועט דיר העלפן אין דו וועסט האבן גאנז אנדרער יומן טוב.

גַּעֲדָעַנְךָ אֹו פִּרְנָסָה קְוִמְטָן נָאָר פָּנוּנָם אֵיֶבְעַרְשָׁטָן, אֹוְיַ וַיַּיְחַנְנוּ זְכָרְנוּ לְבָרְכָה זָאָגָן (תשנית ב): אָמֵר רַבִּי יְוחָנָן: "שְׁלֹשָׁה מִפְתָּחוֹת בְּרוֹדָו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא", רַבִּי יְוחָנָן זָאָגָט, דָּרְרַי שְׁלִיסְלָעָן לִיְּגָן נָאָר אַיִּן דִּי הַעֲנָטָ פָּנוּנָם אֵיֶבְעַרְשָׁטָן, "מִפְתָּחָה שֶׁל גַּשְׁמִים, מִפְתָּחָה שֶׁל חַיָּה, וּמִפְתָּחָה שֶׁל תְּחִיָּת הַמְּתִים", דִּי שְׁלִיסְלָפָן רַעַנָּן, קִינְגְּדָעָר אַוְן תְּחִיָּת הַמְּתִים, "בְּמַעְרָבָא אָמְרַי, אָפָּה מִפְתָּחָה שֶׁל פִּרְנָסָה", אַיִּן אָרַץ יִשְׂרָאֵל זָאָגָט מַעַן אֹו אַוְיךָ דִּי שְׁלִיסְלָפָן פִּרְנָסָה; וַעַט מַעַן אֹו פִּרְנָסָה קְוִמְטָן נָאָר פָּנוּנָם אֵיֶבְעַרְשָׁטָן.

אוֹיֵב דַו ווַיְלַסְטָ בָּאָמָת בָּאָצָאָלָן דִּיְגַּעַן חֻזְבּוֹת, גַּעַב אַיִּחְ דִּיר אָן עַצְתָּה פָּן מַזְהָרָא"שׁ זְכָרְנוּ לְבָרְכָה: גַּיְיַ נָאָה גַּעַלְטָ יְעַדָּן טָאָג אָן אֹוְיַ זְאָלְסְטוּ צַוְּבִּיסְלָעָךְ בָּאָצָאָלָן דִּיְגַּעַן חֻזְבּוֹת: אַיְיַ וּוּעָסְטוּ זָאָגָן אֹוְסָ אַיִּוְאָ בּוֹשָׁה צַוְּגַּיְיַ נָאָה גַּעַלְטָ, זְאָלְסְטוּ וּוּסְקָן אֹוְאָ בּוֹשָׁה אַיִּוְצַוְּגַּיְיַ אָגָּבָּ, אָ בּוֹשָׁה אַיִּוְ וּוּעַן מַעַן בָּאָרְגָּטָ גַּעַלְטָ אָוְן מַעַן בָּאָצָאָלָטָ נִישְׁטָ, וּוּאָס אָן אֹואָ פָּאָל וּוּעָרְטָ מַעַן אָגְגָעָרְוּפָן (תְּהָלָם לְהָ, כָּא): "לְהָ רְשָׁעָ וְלֹא יְשָׁקָם".

עַל פִּי חַלְבָּה (שְׁלֹחָן עַרְוקָה יְהָה דְּבָתָה, סִימָן רַמָּ) אוֹיֵב הָאָט אָ מַעְגַּטְשָׁ נִישְׁטָ קִיְיַן גַּעַלְטָ מַעַן עַר גַּיְיַן נָאָה גַּעַלְטָ פָּאָר וַיַּךְ אַלְיִינְסָ; מַעַן דָּאָרָף נִישְׁטָ זָאָגָן וּוּעַן מַעַן גַּיְיַט נָאָה גַּעַלְטָ: "אַיִּחְ גַּיְיַ נָאָה גַּעַלְטָ פָּאָר מַוִּיר", נָאָר מַעַן זָאָגָט: "אַיִּחְ גַּיְיַ נָאָה גַּעַלְטָ פָּאָר אָ אַרְיִמְעָ מַשְׁפָּחָה"; מַמָּה נִפְשָׁה, וַעַט יְעַנְעָר אַלְיִינְסָ פָּאָרְשְׁטִיְיַן אֹו דַו גַּיְיסְטָ נָאָה גַּעַלְטָ פָּאָר דִּיר וַעַט עַר דִּיר גַּעַבָּן אָ שִׁינְגָּעָ נְתִינָה, אָוְן אֹו גַּיְשָׁט - אַיִּז דָּאָךְ וַיְכָעָר גַּוּטָ. (פָּאָרְשְׁטִיְיַט וַיַּךְ אֹו אַיִּשְׁטָוב אַיִּז אַוְיךָ גַּיְשָׁט בְּרִי צַוְּגַּי זָאָגָן)

או מען גייט נאך געלט פאר זיך, מען זאנט איך גי נאך געלט פאר א תבר זואס האט נישט אויפט יומ טוב (ד"ל).

עם זענען דא מענטשן זואס וועלן ענדערש באָרגן געלט ווי אידער גיין נאך געלט, וויל זי שעמען זיך פון מענטשן; קודם דארפֿסטו וויסן או זען דו גיסט נאך געלט וויסט נישט יענער או דו גיסט פאר דיר, ער טראכט או דו געמסט צונאָס פאר א ארַפְּמַע מְשֻׁבָּחַ, און צוּוִיָּתָן, שעמען דארפֿ מען זיך צו זיין א גֶּבֶּב. עם זענען דא מענטשן זואס באָרגן געלט און זי צאלן נישט צוריק - דאס איז א בושה, איזו ווי עס שטיטיט (תחלם לה, כא): "לֹה רְשֻׁעָ וְלֹא יְשֻׁלָּם" א רְשֻׁע באָרגנט און באָצָאַלְטַ נישט, עס איז א בושה און א ביזון או אינגעַלִּית זענען שולדיין פאר א צוּוִיָּתָן געלט און מען מאָכְט זיך נישט וויסט.

דאָס האָב איך מקובל געוווען פון מותרא"ש, או מען דארפֿ אַכְטִוְנֵג גַּעֲבָן אויף זענעם' געלט און מען דארפֿ גיין נאך געלט אויב מען האט נישט. ברוך השם אויך באָרגן נישט קיין געלט פאר מיר, איך פָּאַלְגַּן זואס דער רבּי האט גענאנט (שותה בר', ספּון כב): "עַנְדְּעֵרְשׁ זַאַל מָעֵן זַיִן שּׁוֹלְדִּין פָּאַב זַיִךְ, וְזַיִן זַיִן שּׁוֹלְדִּין פָּאַר אֶצְוּיְתָן"; איך האָב אויפֿגעַבּוּיט א ישְׁבָה, א תלמוד תורה און א מײַידל סְקוּיל וכו', זואס האט מיר שׂוֹן אַפְּגַּעַקְאַסְטַ אַיבְּעָר אַמְּלִיאָן דָּאַלְעָר, ברוך השם אויך האָב עס באָצָאַלְט אָן קיין עשיורים און אָן קיין גְּנִידִים, נאָר פון גַּיִן נאָך געלט און מיט די הילף פון מײַנְעַת לְמִידִים זואס העלפּן מיר.

מוֹהָרָא"שׁ הָאָט מִיט אָנוּ גַּעֲלָעָנֶט עַזּוֹת אֵין לְעַבָּן וּוֹאָס
 אָן דָּעַם קָעָן מַעַן רְחַמְנָא לְצָלָן וּוֹעָרָן אַגְּבָּב, אַ
 רְשָׁע אָן וּוֹאָס נִיְשָׁטָן; מִין הָאָרֶץ אַיז פּוֹל מִיט לְיִבְּ צּוֹם
 אַיְבָּעָרְשָׁטָן אָז אַיךְ הָאָב וּזְבָּה גַּעֲלָעָן צּוֹ וּוֹיְסָן פּוֹן מוֹתְרָא"שׁ,
 אַרְבָּי וּוֹאָס גַּעֲבָּט שְׂכָלָן; מוֹהָרָא"שׁ פְּלָעָנֶט זָאנָן: "וּעַן אַיְנְעָר
 זָאל עַפְעָנָעָן אַפְּאָרִיךְ וּוֹאָס מַעַן פְּאַרְקְוִיפָּט שְׂכָלָן, וּוֹאָלְטָ
 עַר גַּעֲמָאָכָט יַעֲדָע מִינּוֹת מִילְאָגָעָן דָּאָלָלָעָר, נָאָר עַס אַיז
 נִיְשָׁט דָּא אַפְּאָרִיךְ פּוֹן שְׂכָלָן"; אַיךְ זָאנָג דִּיר אָז עַס אַיז
 יָא דָא אַפְּאָרִיךְ וּוֹאָס מַיְלָט שְׂכָלָן, גַּעַמְעָן דִּי סְפָּרִים פּוֹן
 רְבִיְּן, דִּי סְפָּרִים פּוֹן מוֹהָרָא"שׁ אָנוּ לְעַרְן זְיִי, וּוֹעָסָטוֹ וּוֹיְסָן
 וּיְאוֹי זְיִה צּוֹ פְּרִין אֵין לְעַבָּן אָנוּ נִיְשָׁט פְּאַרְפָּאָלָן וּוֹעָרָן.
 דָּעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָר זָאל דִּיר הַעַלְפָּן זָאָלְסָט הָאָבָּן גְּרוּזִים שְׁפָעָ
 אַיְפָּר יוֹם טֻוב אָנוּ דַו זָאָלְסָט זְבָּה זְיִינָן אָרוּזִים צּוֹ גִּינְן
 פּוֹן אַלְעָ דִּיְגָעָן חֹבּוֹתָן.

אַפְּתִיכָה וְחַתִּימָה טֻבָּה אָנוּ אַגְּנָט גַּעֲבָּעָנְטָשָׁט יָאָר.

זָאָל אַיךְ מַאֲכָן אַסְלִיוֹ (sleeve) אַפְּצָוְפָּאָלָן וּוֹאָגָן;

שְׁאָלָה:

לְכֹבּוֹד דָּעַר رָאָשׁ יִשְׁכָה שְׁלִיטָאָ,

אַיךְ וּוְיל אָנָן אַיְשָׁר בָּמַחְפָּרָן רָאָשׁ יִשְׁכָה, זַיְמָת אַיךְ הַעַר דִּי
 שְׁיעָורִים פּוֹן דִּי רָאָשׁ יִשְׁכָה הָאָט וּדְקָרְבָּן גַּעֲפָנֶט אַגְּיָע וּוֹעָלָט מְפַשָּׁ.

איך בין א' אינגעראמן פון 36 יאר אלט און איך ליר אויפ ציקער און הויך קאלעקסטעראל. לעצטעל מאל גווען איך בין געווען ביטס דאקטער האט ער מיר געשיקט פאר א' משפט און עס איז צוריינגעקומען או מיין ליעבער ארבעתן זיינער שוואך.

דען דאקטער האט מיר מציע געווען או בראוי אויסצטמיידן פון דארפנ געמען שטארכע מעדיעזינען דארפ איך פאראלירן אסאך פונט. אבער למעשה האב איך פֿרֶבִּירֶט שווין אפֿאָר מאל און עס איז נישט געאנגען, וויל איך האב א' פֿאָרְנוּמָעָן סְדֵרְ כּוֹם, און איך האב אסאך סְמָרָעָס ווּאָס גַּעֲבָט מִיכּ נִשְׁתָּט אַ גַּעֲהָעָרְגָּעָן גַּוְעָן זִיךְ צַוְּעִישְׁטָעָלָן צַוְּ אַ גַּאֲרְמָאָלָעָ סְדֵרְ.

יעסט האט דער דאקטער מציע געווען צו מאכן א' sleeve אבער איך האב זיינער מואר דערפּון, ווּאָס זָאָל איך טוֹן?

א גְּרוּסָן זִישָׁר פָּהּ.

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ד' פרשת נצבים-וילך, כ"ב אַלְול, ש'נת תשע"ז לפרט קפוץ
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערעהאלטען דיין בריוו.

דען היילגען רבּי זאגט (לקשי טוֹרָן, מלך ב', סימן כד): "מצוה גודלה להיות בשמה פֿמיד, ולהתגבר להרחק העצבות והמרה שתחיה בכל בּחוּן, וכל חחולות הבּאן על האדים - כלּם באין רק מקול השמה", עס איז א גְּרוּסָע מצוה צו זיין שטענדייג פֿרֶיְלִיך און זיך שטארכען מיט אלע בחות נישט צו זיין דעפרעסט. וויל אלע מחלות און אלע

קָרְעָנָךְ קִומְעָן וַיְיַלְּ מַעַן אֵין דַּעֲפָרָעֶסֶט אָנוֹ נִישְׁטָ פְּרִילִיךְ.
אָנוֹ דַּעַר רְבִי זָאנְטָ דָּאָרֶט וַיְיַטְּעָר: "גַּם חַכְמִי הַרְוָפָאִים אָמְרוּ,
שְׁכָל הַמְּחֻלּוֹת וְהַחְלָאִים רַעִים בָּאָים רַק מַחְמָת חַסְפָּוֹן
הַשְּׁמַחָה", אָפִילּוּ דַּי דָּאָקְטוּרִים זָאנְן אָוּ אַלְעָ מַחְלוֹת קִומְעָן
פָּוֹן דַּיְפָרָעֶסֶט אָנוֹ וַיְיַלְּ מַעַן אֵין נִישְׁטָ פְּרִילִיךְ.

דַּעֲרָפָאָר בָּעַט אֵיךְ דִּיר וַיְיַעַר, שְׁטָאָרָק דִּיר אָנוֹ זַיְ פְּרִילִיךְ;
דָּאָנְקָךְ דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אֹוִיפְּ אַלְעָ חַסְדִּים זָואָס
עַר טְוַט מִיטָּ דִּיר, אָנוֹ אָפִילּוּ דַּו הַאָסְטָט נִישְׁטָ מִיטָּ זָואָס צַיְ
זַיְינְ פְּרִילִיךְ זָאלְסְטוּ זַיְהָ פְּרִיעָעָן מִיטָּ דָּעַם זָואָס דַּו בִּיסְטָ אָ
אַיד אָנוֹ נִישְׁטָ קִיְינְ גַּוִּי.

דַּעַר הַיְילְגָּעָר קְהֻזָּתָ לְוִי זָכוֹתָו יְנָן עַלְעַטָּ פְּלָעַטָּ זָאנְן דַּי
בְּרַכּוֹת הַשְּׁתָּר הַוְּיָה אֹוִיפְּזָן קוֹל, אַיְינְ טָאגְ הַאָט עַר
אוֹיְסְגָּעָלָאָוָט דַּי בְּרַכָּה "שְׁלָא עַשְׂנִי גַּוִּי", אַיְינְ אַיְגָּעָר צַעַנְעָנָגָעָן
צַו אָסָ אָנוֹ גַּעַזָּאָטָ: "רְבִי, אַיר הַאָט אוֹיְסְגָּעָלָאָוָט אָ בְּרַכָּה,
דַּי בְּרַכָּה פָּוֹן שְׁלָא עַשְׂנִי גַּוִּי", הַאָט אַים דַּעַר הַיְילְגָּעָר
קְהֻזָּתָ לְוִי גַּעַזָּאָטָ: "אַיךְ הַאָב שְׁוִין גַּעַמָּאָכָט הַיְיָנָט דַּי
בְּרַכָּהוּ זַעַן אַיךְ בֵּין אוֹיְפָגָעָשָׁטָאָגָעָן אַיְגָּעָרָפָרִי בֵּין אַיךְ גַּעַזָּוָעָן
זַיְיָעָר צַעְבָּרָאָכָן בֵּי מִיר, אַיךְ הַאָב נִישְׁטָ גַּעַקְעָנָט טְרָעָפָן
קִיְיָן שָׁוָם זַאְךְ מִיטָּ זָואָס אַיךְ זַאְל זַיְהָ גַּעַקְעָנָן מִתְּחָה וּמִתְּחָקָה
זַיְינְ, הַאָב אַיךְ גַּעַטְרָאָכָט צַוְ מִיר: אָ אַיד בֵּין אַיךְ דַּאָהָ,
אַיךְ בֵּין נִישְׁטָ קִיְיָן גַּוִּי, אָנוֹ פָוֹן גְּרוּוֹס שְׁמַחָה הַאָב אַיךְ מִיר
נִישְׁטָ גַּעַקְעָנָט אַיְגָהָאָלָטָן, הַאָב אַיךְ גַּלְיָיךְ גַּעַמָּאָכָט דַּי בְּרַכָּה
"שְׁלָא עַשְׂנִי גַּוִּי", אָנוֹ מִיטָּ דָּעַם הַאָב אַיךְ זַיְהָ מְתָן גַּעַזָּוָעָן";
זַעַט מַעַן פָּוֹן דָּעַם אַסְאָךְ מָאָל קִומְטָ דַּעַר יְצָרָהָרָע אָנוֹ

מאכט או דער מענטש זאל וועגן זיינער דעפרעסט, און מען קען זיך נישט מתקזק זיין מיט גאנזישט, דארפ מען זיך פרײַען מיט דעם או א נוי בין איך נישט, איך בין א איד!

עם אי געווונ א ברסלֶבֿער חסיד מיטן נאמען ר' אהרן קוּבְּלִיטְשָׁעֵר וּבָרוֹנוֹ לְבָרְכָה, ער אי געווונ זיינער א פרײַילִיכָר איד און אי שטענְדִּינְג אַרְוֹם גַּעֲנָגְנָעַן מיט א שמייכָל - אָפְּלִוּ ער אי געווונ אָן עַנִּי וְאַבְּנִי אָוּס אַי נישט געווונ זואָס אַרְיִין צוֹ גַּעֲמָעַן אַיִן מַוְיל בַּי אִים אַיִן שְׁטוּבָה; וּוּנְן זיין ווּיְבָ פְּלָעַנְט אִים קְרַעַנְן: "אַהֲרֹן, פָּאַרְיוֹאָס בִּיסְטָוּ פְּרִיאַלִיהָ, הַאֲסָט דָּאָךְ גָּאָרְנִישְׁטָט?!" פְּלָעַנְט ער אַיר עַנְטְּפָעָרָן: "דוֹ גְּלִיאִיבָסְט דָּאָךְ אוּס וּוּעַט נַאֲךְ זיין גּוֹט אַמְּאָלָל, נָגָע אַיְךְ בָּאָרְגָּן אַיִס שְׁמָחָה פּוֹן דָּעַמְּאָלָט אַיִף יָעַצְט, יָעַצְט טַאַקָּעַ חָאָב אַיְךְ נִישְׁט גָּאָרְנִישְׁט, אַבְּעָר עָס וּוּעַט נַאֲךְ זיין זיינְר גּוֹט, אַיִן דָּעַמְּאָלָט וּוּל אַיְךְ דָּאָךְ הָאָבָן מִיט זואָס זיינְר צוֹ פְּרִיאַעָן, בָּאָרְגָּן אַיְךְ שְׂוִין אַיִס אַבְּיִסְלָפּוֹן דַּי שְׁמָחָה פּוֹן דָּעַמְּאָלָט".

איַךְ ווּוִיס נִישְׁט צַיְהָוָה גַּעֲווֹן צַוְּעַן מַזְהָרָא"שׁ וּבָרוֹנוֹ לְבָרְכָה. דַּעַם שְׁמַיְיכָל פּוֹן מַזְהָרָא"שׁ קען אַיְךְ נִישְׁט פָּאַרְגָּעָסָן: שְׁטַעַנְדִּינְג אַיִן ער אַרְוֹם גַּעֲנָגְנָעַן מִיט אַזָּא שְׁמַיְיכָל, אוּ מעַן הָאָט גַּעֲקָעַנְט מִינְעָן אוּס גַּיִיט אִים מַזְהָרָדָג גּוֹט, אַיִן ער הָאָט אַלְעָס וּכְיָי, זואָס וּוּר עָס וּוּסְט אַיִי דַּי מַצְבָּה גַּעֲווֹן פּוֹנְקָט פָּאַרְקָעָט, מַזְהָרָא"שׁ הָאָט נִישְׁט גַּעֲהָאָט קִיְּין אַיִין גַּוְטָן טָאָג אַיִן זיין לְעַבָּן, אַיִן ער הָאָט גַּעֲהָאָט אַיִסְצּוֹשְׁטִיְין בִּיטָּעָרָע יְסוּרִים מְבִיטָן וּמְבִחוּזָן, אַזְוִי וּוֹי

מזהרא"ש שרייבט אין די צוואה: "לא היה לי يوم אחד טוב בוהה הרים - בלי שום גומא כלל, ומן שבעתי בכל יום יום מרבי צער ועגמת נפש שבבוני מבית ומחוץ", איך האב נישט געהאט קיין אין גוטן טאג אין מײַן לעבן אין קיין גומא, איך פלעג וווײַען יעַדן טאג מײַן נאנץ לעבן פון די יסורים וואס איי אויף מיר אריבער - סי פון אינדרויסן אוין סי פון שטוב; מיט דעם אלעט האט מען דאס נישט געקענט אַנְגַּעַן אויף אים פון אינדרויסן, אוין וווען מזהרא"ש האט גיעען אין אינגרמאן אַדער א בחור וואס איי נישט פריליה, פלענט ער אים פריליך מאכן; דאס דארפֿן מיר נאכמאן אוין דאס דארפֿן זיין אונער שטראַבען - צו זיין שטענְדריג פריליך אוין אַרום גײַן מיט א שמיכל.

אונדיי אי בעסער או דו זאלסט אַכטינגעַג בעבן וואס דו עסט, און דו זאלסט גײַן אויף א שטראַגעַג דיעטצע, אַבער אויב עם גויט דיר נישט דעמאַלט דארפֿסט מאכן דעם סלי"ז, וויל עם איי א סבנה וכו'.

דער אַיְבָּעַרְשָׁעֵר זאל דיר שיקן א רפואה שלמה בתוך שאר חולין ישראל.

א כתיבה וחתימה טובה אוין א גוט געבענטשט זיאר.

נה

ברסלב איז נישט ערליךט איז מײַן חסידות.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גוטן. איך האב נישט קיין ווערטער איזיך צו באָראָנָהען אויף אַיעָרָע
הערליךע ריבֿען שׂוֹנֵן שיעורין. זײַט איך האב אַנגָעָהָיְבָן הָעָרָן דִּ שְׁעוּרִים
בן איך פֶּמֶש גַּעֲוָאָרָן אָן אַנדְרָעָן מְעַנְטָש.

איך וויל אַבְּיַסְל אַוְיסְדּוֹקָן מִינְגַּע גַּעֲפִילָן צו אַיהֲ, אָפְשָׁר ווועט אַיר
מיר קעגען הָעָלָפָן. איך בִּין אַ ... חַסִּיד, אַטְאָטָפָן צְוַיִּי קְוִינָהָרָע. אַך
וויס נישט צַי אַיר קָעָט וְזַי אָוִס מִיטָּדִי ... חַסִּידָהָת, בַּיִּ אַנְּזָה דָּעָר
וּאָס רְעֵדָת פָּוֹן בְּרָסְלָבָן, אַדְרָעָר עַפְנָט בְּרָסְלָבָן סְפָרִים, וְועָרָט אַינְגָּאנְצָן
אַפְּנָעָפְרָעָנָם. פָּאָרְנוֹאָס? וּוַיְיָל עַס אַיִּז דָּא דָעַם רְבִינְסְׂ שְׁמֻיעָסְן אָונְ יְעַדְרָע
מוֹ וְועָרָן מְחֹזָק נָאָר דָוָרָק דָעַם. אַיך מָאָק עַס נִישְׁטָט אַוְעָק חַס וְשָׁלוֹם,
וּאָס זָאָל מַעַן אַבָּעָר טָוָן אוּ עַס אַיִּז נִישְׁט גַּעֲמָאָכָט פָּאָר יְעַדְן אַיְגָּעָם?

mir גוּטָנִים נִישְׁט אָן וּאָס מְעַנְטָשָׂן זָאָן וְעַנְנָן מִיר. אַבָּעָר ווּעָן ווַיְיָב
הָעָרָט דִי וּוְאָרָט 'ברסלב' פָּאָרָט אַרְוִיפָּ אַיר בְּלָטָט צּוֹם קָאָפָּ, אָונְ עַס אַיִּז
וַיְיָעָר שְׁנוּעָר אַזְּוִי אַנְצָוָיָן וְעַנְעָן עַס בְּלִיְּכָט נָאָר אַזְּוִיָּשָׂן מִיר אָונְ באַשְׁעָפָּר.

דָּעָר אַמְּתָה אָזְנָן אוּ אַיך אַלְיִינָס הָאָב אַזְיך אַ סְפָּק אַזְיך דִי נַאֲנָצָע וְאַך
וּאָס אַיך וּוֹעֵר מְקוֹרָב צוֹ בְּרָסְלָב אַיִּז אַמְּתָה אַדְרָעָר נִישְׁטָט, אָפְשָׁר אַיִּז עַס
נָאָר אַ וְעַנְעָן ווַיְיָאָזְזָע צוֹ אַגְּטָלְיוֹפָן פָּוֹן מִינְן חַסִּידָהָת. אַבָּעָר מַצְדָּצָן, דָוָרָק
דָעַם הָאָב אַיך אַנְגָּעָהָיְבָן דָאַוְעָנָעָן מִיטָּמָנָן יְעַדְן טָאגָן שְׁחִירָתָה.

אַיך בְּעַטָּ אַיהֲ, לְיִנְטָ דָעַם בְּרִיוֹ אַיך אַזְוִיָּשָׂן דִי שְׁוֹרוֹתָה, אָונְ גַּעֲבָט
mir אַפָּאָר עַצְוָת וּאָס צַוְּטָן.

בִּישְׁר בְּחַ פָּאָר אַלְעָם.

תשובה:

באורות ה' יתפרק - יום ה' פרשת נצבים-וילך, כ"ג אלול, שנת תשע"ז לפרט קפنو
לכבוד ... גנו יאיר

איך האב ערכאלטן דיין בריון.

רבי נתן איז אמאל ארײַן געקבמען צום רבינ' און געזען ווי
דער רבּי וווײַנט זיעֶר שטארק, און דער רבּי רופט ווי
אן צ אים: "אָזָאנָס אָזָיס צ טְראָכְטָן אֹיֶף מִיר? או אַיך
בֵּין פּוֹן בָּת ... רְחַמְנָא לְצָלָן?" רבּי נתן האט נישט געקבענט
צוקוקן ווי דער רבּי וווײַנט, איז ער אַזְוּק גענאָגְנָען.

רבי נתן האט שפֿעטער דערצ'ילט או ער האט נישט
פארשטיינען בשעת מעשה פֿאָרוֹאָס דער רבּי וווײַנט,
זואָס גִּיט דִּיר אָן זָואָס יָעַנְעַר זָאנְט? האט ער גענָאנְט אֹיֶף
דרֵר או דו בִּיסְטָט פּוֹן בָּת ... וּבָבָן - זָואָס גִּיט עַס דִּיר
אָן?! אַבְּעָר שפֿעטער וווען דער רבּי איז אַזְוּק אַיז רבּי נתן
האַט גַּעוֹאַלְטָ אַרְײַן בְּרַעֲגָעָן דַּעַם הַיְּלִיכָּן רבּיְנִים עַזּוֹת אַיז
די וועלט, און עַס האַט ווי אַנְגַּפְּאָגְנָעָן אַ שְׂרֻעְקְּלִיכְּעָ
הַתְּנִינְדוֹת, מַעַן האַט גַּעַרְזְּפָטְטָ רבּי נתן מִיט שְׂרֻעְקְּלִיכְּעָ
רְדִּיפּוֹת, האַט רבּי נתן גענָאנְט: "יעַצְטָ פֿאָרְשְׁטִי אַיך שְׂוִין
פֿאָרוֹאָס דער רבּי האַט אָזָיס גַּעוֹוַיְנָט, נִישְׁט ווּילְיַעַנְעַר
הַאַט גַּעַרְעַט אֹיֶף אִים, דער רבּי האַט גַּעוֹוַיְנָט ווּילְיַעַנְעַר
הַאַט גַּעַזְעַט אֹיֶף אִים, זְוִילְיבְּ דִּי מְחַלְקַת אַיז דִּי לְשׁוֹן חֶרֶע ווּאָס
מַעַן דְּעַט אֹיֶף אִים, וּוּלְן מְעַנְטְּשָׁן נִישְׁט מְקוֹרְבָּן וּוּרְן צַו
אִים, אַיז עַס וּוּט וַיְיַעַר שְׂעוּר אַרְײַן צַו בְּרַעֲגָעָן אַיז
מְעַנְטְּשָׁן דִּי עַזּוֹת".

לְגַבֵּי זֹאָס זָאָג אַיךְ דִּיר דָּאָס? דַּו קָעְנְסְט זַיְה נִישְׁט
 פֶּאֲרַשְׁטָעָלִין וּוּפִיל אַינְגַּעַלִיט אָזִין בְּחָוִרִים זָאָג מִיר
 דָּאָס זֹאָס דַּו שְׂרִיבְסְט מִירָי זַיְה וַיְיַלְן זַיְה מַקְוָרָב צָוּמְבִּין,
 זַיְה זַעַעַן אֹו דָּעַר רְבִי הָאָט אַ שְׁפָרָאָךְ צָו זַיְה, אַזְוִי זַיְה דַּו
 שְׂרִיבְסְט מִירָי, אֹו פָּזְנוּ זַעַעַן דַּו הַעֲרָסְט דַּעַם הַיְלִינְן רְבִינְסְט
 וּוּעֲרַטְעָר בִּיסְטו גַּעֲוָאָרָן אָזִין אַנְדָּרָעַ מַעֲנְטָש, דַּו גַּיְיסְט אָזִין
 שָׁול דָּאָוְעָגָעָן וּכְיָ וּכְיָ, אַבְעָר זַיְה זַעַעַן אֹו זַיְה הַאָפָן מְנִיעָות
 - אַיְגָעָר פָּזְנוּ דַּי וּוּבִיב, אַ צְוַיְוִיטָעָר פָּזְנוּ דַּי עַלְטָעָרָן וּכְיָ, דָּאָס
 אַלְעָס קִוְמָט פָּזְנוּ לְשָׁׁוֹן הַרְעָ אָזִין הַזְּכָאת שָׁם רָע זֹאָס דָּאָס
 הָאָט גַּזְרָם גַּעַוּעַן אֹו מַעֲנְטָשָׁן מִינְגָּעָן אֹו בְּרָסְלָב אַיזְוָא פֶּלְאָזְיָ
 פָּזְנוּ מְשִׁוְנְעִים, אַ פֶּלְאָזְיָ פָּזְנוּ הַוְלְטִיּוּס חַס וּשְׁלוּם, אָזִין זַעַעַן
 וּוּעָר וְיַיְן קִינְד זָאָל זַיְה דְּרִיְעָן אַזְוִי אַזְוִי פֶּלְאָזְיָ; דָּעַר רְבִי
 הָאָט גַּעַנְגָּט (שְׁחוֹת הַרְבָּה), סִימָן קְפָבָ: "עַלְיָ אַין חַוְלָקִים בְּלָל, רַק
 הַמְּחַוְלָקִים עַל מַיְשָׁעָה בְּהָ בְּמוֹ שְׁבּוֹדִים חַחְוְלָקִים עַלְיוֹ
 וּעַל אִישׁ בְּבִיה בְּנֹדְאי רְאוּי לְחַלְקָה", אַזְוִי מִיר קְרִינְגָּט מַעַן
 נִישְׁטָה, זַיְה קְרִינְן אַזְוִי אַיְגָעָם זֹאָס טִוְתָ דָּאָס זֹאָס זַיְה זָאָג
 אֹו אַיךְ טָה, אָזִין אַזְוִי אַזְוִי אַיְגָעָם דַּאֲרָף מַעַן קְרִינְן.

דָּעַר רְבִי הָאָט דַּעֲרַצְיִילָט (סְפָרוּיָה מְעֻשִׁית, מַעַשָּׁה וּ- קְבוּבָה וּעֲכַבִּישׁ)
 אֹו פָּאָר זַיְה נִשְׁמָה אַיזְוָא אַרְאָפְגָּעָוְמָעָן אַזְוִי דָּעַר
 וּוּעַלְט הָאָט דָּעַר סְמָגְעַשְׁרִין זָוּמְבִּין בֵּית דִין שְׁלָל מַעְלָה:
 "אַזְוִי דַּי נִשְׁמָה קִוְמָט אַרְאָפְגָּעָוְמָעָן דַּי וּוּעַלְט, פָּאָרְנוֹאָס הָאָט
 מַעַן מִיר בָּאַשְׁאָפָן?" הָאָט מַעַן אִים גַּעַנְגְּטָפְעָרָט: "דַּי נִשְׁמָה
 מַוְאַרְאָפְקָוְמָעָן אַזְוִי דָּעַר וּוּעַלְט, גַּיְיָ זַיְה דִיר אָן עַזָּה", אַיזְוִי
 עַר אַזְוִיק גַּעַנְגָּעָן אָזִין עַר אַיזְוִיק גַּעַקְוְמָעָן מִיט אָזִין

אלטיטשֶׁקער אן איינגעבעויגענער, זיין האבן געלאלכט און געזאגט או זיין האבן שווין אן עזה, און די גִּשְׁמָה קען שווין אַראָפּ קומּען אוֹיפּ די וועלט.

זואָם איז די עצה פגעם ס"מ? ער לאַקט פון רב'ין זיען דער רב'ין אוֹן צוֹרִיךְ געקוּמָעַן פון אַרְץ יִשְׂרָאֵל האַט ער געזאגט אוֹ ער האַט גַּעֲרָעָנֶט אַ מְתָנָה פָּאָר זִיְּגָע תַּלְמִידִים: "מְחֻלֹּקָת" - מען וועט קְרִינָן אוֹיפּ אַים, און אַזְּוִי אַיז טַאַקָּע גַּעֲוָעַן, עַם האַט זַיְּה דַּעֲמָאַלְט אַגְּנָעָהוּבָּן אַ מְחֻלֹּקָת אוֹיפּן רב'ין זואָם האַלְט נָאָךְ אַן בֵּין הַיִּנְטִינְגְּן טָאנְגָּן מען וועט אַן אַיְּנָטְעָרָעָס אַנְטָעָזָה, אַ בְּחוּרְלִיל אַדְרָעָר אַ אַיְּנָגָעָרָמָאָן זַאֲלִינְיָן צַי זואָם פָּאָר אַ רבְּיַלְעַע עַם זַאֲלִינְיָן זַיְּן, וועט מען אַים אַרוֹיפּ קְוָקוֹן, אַזְּנָעַן מען וועט זַיְּה טַשָּׁאַטְשָׁקָעַן מִיט אַים, אַבְּעָר אַזְּוִי וְזַיְּן ווערט גַּעֲוָאָזָר אוֹ אַ בְּחוּר אַדְרָעָר אַיְּנָגָעָרָמָאָן אַיז אַגְּנָעָקְוָמָעַן קְיִינְיָן בְּרָסְלָבּ, ווערט גַּלְיִיד אַ פִּיעָרָן, די גַּאנְצָע מְשִׁפְחָה הַיִּבְטָה אַן קְרִינָן אוֹיפּ אַים, אַזְּנָעַן קְוָקוֹט אַים אַראָפּ וּכְוֹן, ווער דַּרְעַט נָאָךְ אוֹ מען ווערט גַּעֲוָאָזָר אוֹ ער דְּרִירִיט זַיְּה אַין "הַיכְלָל הַקּוֹדֶשׁ" דַּעֲמָאַלְט אַיז שְׂוִין מְפִשְׁ עַק וועלט: מען וואָרָפְט אַים אַרוֹזִים פון יְשִׁיבָה, אַזְּנָעַן אוֹיפּ אַיז ער אַיְּנָגָעָרָמָאָן גַּעֲמָט מען זַיְּה אַיְּבָעָר זַיְּנָע בְּיִינְעָר, מען הַעֲצָת אוֹיפּ די וּיְיָבָן וּכְוֹן.

זַיְּה וְאַלְטָה דַּיר גַּעֲעָצָה'ט אוֹ דוֹ זַאֲלָסָט זַיְּה נִישְׁטָ קְרִינָן מִיט קִיְּנָעַם, האַלְט זַיְּה וּיְיָטָר בַּיְּ דִין רב'ין אַונְ מאָךְ נִישְׁטָ קְיִינְיָן מְחֻלֹּקָת, עַם לְוִינְט נִישְׁטָ צַוְּ מאָכָן אַ פִּיעָר זַאֲסָמָן

וועט צוֹבְּרָעַנְגָּעָן או די נאנצָע מִשְׁפָּחָה זָאֵל וֵיהֶן גַּעֲמָעָן אוַיָּסָר
דיינָע בִּינָעָר. מעַן קָעָן וַיַּן מִקּוּשָׁר צוֹם הַיּוֹלֶן רְבִ'ין אָן
דָּעַם וַואָס מַעַן לְעַבְלָת וֵיהֶן אָפָּאַלְעַז בְּרַסְלֶבֶר, גַּעַם דָּעַם
רבִּינָס עַצּוֹת - הַיְּבָא אָן לְעַרְגָּעָן אַוְיפָּן סָדָר דָּרְךָ חַלְמוֹד
פָּונָן רְבִ'ין (הַמְּבָאָר בְּשִׁיחָות קָרְנוֹן, סְקוֹן שָׁוֹן); מַאֲכָה דִּיר אָ שִׁיעָור צָעָן
לְעַרְגָּעָן יְעַדְן טָאגָן מִקְּרָא - שָׁנִים מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרָנוֹם, וּוֹנְטָאגָן
וְאַלְסָטוֹ וְאַנְן שָׁנִים מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרָנוֹם בֵּין שְׁנִים, מַאֲנָטָאוֹ
וְוַיְיָטָר גַּיְינָן מִיטָּה דִּי פְּרָשָׁה בֵּין שְׁלִישִׁי, אָונָן אָזָוִי
וְוַיְיָטָר, אָזָוִי אָונָן עַס וְוַעַט קוּמָעָן סּוֹפָן וְוַאֲהָה, וּוֹעָסָטוֹ הַאָבָן
גַּעֲנַדְגִּטָּה דִּי נָאַנְצָעָה פְּרָשָׁה שָׁנִים מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרָנוֹם. נַאֲכָרָעָם
מַאֲכָה וֵיהֶן אָשִׁיעָור אַיִן מְשִׁנְיוֹת - הַיְּבָא אָן פָּונָן אַנְהִיָּבָה מִסְכָּת
בְּרָכוֹת, יְעַדְן טָאגָן וְאַלְסָטוֹ לְעַרְגָּעָן אַפָּאָר פְּרָקִים, בֵּין דָוָה
וּוֹעָסָטָם מִסְיָּים וַיַּן סָדָר וּרְעִים, נַאֲכָרָעָם וְאַלְסָטוֹ גַּיְינָן צָו סָדָר
מוֹעֵד. אָזָוִי אָזָה וְאַלְסָטוֹ וֵיהֶן מַאֲכָן אָשִׁיעָור אַיִן גִּמְךָאָה;
אָפִילּוּ דָוָה פָּאַרְשָׁטִיכָּסָט נִישְׁתָּמָעָן, וְאָנָן וְוַיְיָטָר דִּי וּוֹעָרְטָר
פָּונָן דִּי הַיּוֹלֶגֶעֶן תּוֹרָה, וְוַיַּלְדִּי וּוֹעָרְטָר פָּונָן דִּי תּוֹרָה רִינְגִּטָּה
דָעַם מַעֲנְטָשָׁ.

חַבְמַיְינָן וּבְרוֹנָם לְבָרְכָה זָאֵן (עַבְדָה זָהָה ט.): "אָמָר רְבָא, לְעוֹלָם
לִיְגָרִים אַיִינָשׁ, וְאָפָּה עַל גַּב דְּמִשְׁבָּחָה, וְאָפָּה עַל גַּב
דְּלָא יְדָעַ מַאי קָאָמָר, שְׁנָאָמָר (תְּהִלָּים קִיט. ט.): 'מְרָסָה נְפָשָׁי
לְתַאֲבָה'', אָ מַעֲנְטָשָׁן זָאֵל לְעַרְגָּעָן דִּי הַיּוֹלֶגֶעֶן תּוֹרָה אָפִילּוּ
עַר פָּאַרְגָּעָסָט וַואָס עַר לְעַרְגָּט אָונָן אָפִילּוּ עַר פָּאַרְשָׁטִיכָּסָט
נִישְׁתָּמָעָן וַואָס עַר לְעַרְגָּט. נַאֲך זָאֵן חַבְמַיְינָן וּבְרוֹנָם לְבָרְכָה (שְׁבָתָה

סֵבֶב: "לְגָמָר אִינִישׁ, וְהַדָּר לִסְבֶּר", קֹדֶם דָאָרֶף מַעַן אַסְפָּאָךְ
זָאָקָן דַי וּוּעֲרַטָּעָר אָונְ נַאֲכָרָעָם קוּמָט מַעַן צַו פָּאַרְשָׁטְיָין.

וְעַזְוַי אַיְסְצָרָעָדָן דִיְין הַאָרֶץ צַוְם אַיְבָּעַרְשָׁטָן אַזְיָיף דַי
שְׁפָרָאָךְ וּוְאָס דַו בִּיסְטָמָט צַנְעָנוֹאוֹינָט צַו רַעַדָּן, אָז דִיְין
שְׁפָרָאָךְ אַזְיָיף, זַאֲלָסְטוּ רַעַדָּן צַוְם בָּאַשְׁעַפָּעָר אַזְיָיף אַזְיָישׁ,
אוֹ דִיְין שְׁפָרָאָךְ אַזְיָישׁ עַנְגָּלִישׁ, זַאֲלָסְטוּ רַעַדָּן צַוְם בָּאַשְׁעַפָּעָר
אַזְיָיף עַנְגָּלִישׁ. זַאֲלָסְטוּ אִים אַלְעָם דַעֲרָצִילָן סַי וּוְאָס דַו בִּיסְטָמָט
אַרְיָיבָּר, אָונְ סַי זָאָקָן וּוְאָס דַו וּוּאַרְטָסָט צַו גַּעַהְאַלְפָן וּוּעָרָן.

דָעָר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר זַאֲלָעָל הַעַלְפָן אוֹ דַו זַאֲלָסְטוּ מַצְלִיחָה זַיִן
זָאָזְנָעָל דִיְינָעָ וּוּעָנָן.

אַ פְּתִיכָה וְחַתִּימָה טֻבָּה אָונְ אַ גַּטְמָעָנְטָשָׁט יָאָר.

נו

פָּאָרְנוֹאָס דַעֲרַמְאָנָט מַעַן דַעַם רַבִּיְין מִיטִּין בָּאַמְּעָס נַאֲמָעוֹן?

שָׁאָלָה:

לְכַבּוֹד דָעָר רָאָשׁ יִשְׁכָה שְׁלִיטָאָר,

אַזְהָבָה דָעַבְגָּעָמָעָן אַבְּיָסְלָ צַיִיט נַאָה מִין אַרְבָּעָט בַּי מִיר אַזְהָבָה
צַו לִיְגָעָן אַיְיָרָעָ בְּרִיּוֹן, אָזְהָבָה אַזְהָבָה בֵּין אַיְגָעָנָאָן שָׁאָקוּרָט גַּעַוָּאָרָן. אַזְהָבָה
הַאָבָה יַעֲצָט גַּעַלְגָּט וּוְאָס אַיְדָה וְעַטְמָט דַזְרָה אָזְהָבָה פָּנוּ אַיְיָרָעָ וּוּעָנָן.
אַזְהָבָה שְׁרִיבָּט דָאָרָט אוֹ אַיְדָה וְעַטְמָט נִישָׁט מוֹתָלָ פָּאָר וּכְהָ, אָזְהָבָה אַזְהָבָה וּוּיָין
מִיטִּין אַזְהָבָה. גַּלְיָבָט מִיר אַזְהָבָה שְׁרִיבָה מִיטִּין מַרְעָרָן אָזְהָבָה אַזְהָבָה.

האָב אִיְנֶמֶל גַּעֲהָעָרֶט עַפְעָס וְעוֹנוֹ אֵיַיְעָרָע דְּרִידְפּוֹת אֶפְעָר אִיךְ דָּאָפְּ מַיר
נִישְׁטָ פְּאַרְגְּנַעַשְׂטַעַלְט וְוִוִּיתָ עַם אַיְזְגַּעַנְגַּען.

אנְבָּה, נִעְצָט פְּאַרְשְׁטִי אִיךְ עַפְעָס לְקָאָרָה. פָּאָר אַשְׁטִיק צִיְּטָ בֵּין אִיךְ
גַּעֲוֹעַן אַיְזְ אַפְּמַעְרִיקָּע וְעוֹנוֹ מַיְינָ שְׂוֹאָנְגָּעָר הָאָט חַתְּוֹנָה גַּעֲמָאָכָּט, (אִיךְ דָּאָב
דָּאָס דְּרִעְמָאָנָט אַיְזְ דִּי אַנְדְּרָעָ בְּרוּוֹ, אִיךְ וְוַאֲרָט נַאֲךְ אַוִּיפְּ אַן גַּעֲמְפּוּר
אַוִּיבְּ מַעְנָלִיךְ), אַונְ אִיר הָאָט דְּעַמְּאָלָט גַּעֲמָאָכָּט אַ קְדוּשָׁ פָּאָר אִיעָרָ נַי
גַּעֲבְּוִירְעָנָע טָאַכְּשָׁעָר תְּחִנָּה. דָּאָן בֵּין אִיךְ אַרְוִיפְּ אַיְזְ יְשִׁיבָה צָוָם קִידּוּשָׁ,
אַונְ גַּלְיִיךְ וְעוֹנוֹ אִיךְ בֵּין אַרְוִיפְּ דִּי טְרָעָפְּוָן דִּי יְשִׁיבָה דָאָבָּן אַ פְּיִילָ
בָּחוּרִים אַונְנוֹ (מיִינְעָ שְׂוֹאָנְגָּרָס וְעוֹנָעָן אַוִּיבְּ מִיטְ גַּעֲקָוּמָעָן) אַגְּנָעְקָוּקָט מִיטְ
אוֹמָן בְּלִיקָּה, עַס הָאָט אַוְסְגַּעַנְעָן אוֹ מַעַן אַיְזְ חֹשֶׁד מִיטְ נִישְׁטָ
גַּעֲטָעָ בְּנוּוֹת (אוֹוִי הָאָט אִיעָגָר פָּוָן דִּי מַשְׁפָּחָה דָאָס אַוְסְגַּעַטְיִיטְשָׁטָ).
דְּעַנְאָדָק וְעוֹנוֹ מִיר גַּעֲנָעָן אַרְיִין אַיְזְ בֵּית הַמְּדָרֶשָׁ, הָאָט אִיר אַוִּיבְּ עַפְעָס
אוֹוִי פָּאַהְדָּעָ אַונְנוֹ אַגְּנָעְקָוּקָט (עַל בְּלָ פְּנִים לְפִי תְּנָרָאָה), נַאֲרָ נַאֲךְ וְאַסְמָ
מִיר הָאָבָּן וְזַיְקָ פְּאַרְגְּנַעַשְׂטַעַלְט אוֹ מִיר גַּעֲנָעָן מַשְׁפָּחָה, הָאָט אִיר מִיטְ אַונְ
רוֹאַיְקִיְּתָ (שְׁחָרוֹר) אַונְנוֹ מַכְבָּד גַּעֲוֹעַן צַוְּמָאָן קִידּוּשָׁ.

יעַדְן פְּאָגָ בְּאוֹנְדָעָר בְּלָאָוֹן אֵיַיְעָרָע דְּרִישָׁוֹת אַרְיִין אַן מִיר אַ רְוחָ תִּימָּם,
בְּמִים קְרָם עַל גַּנְפָּשׁ עַיְפָּה. זָאָל הַקְּדוּשָׁ בְּרוּקָ הָאָ אִיךְ גַּעֲבָן אַסְפָּאָךְ
גַּעֲוֹנְטָעָ לְאַגְּנָעָ יְאָרָן לְהַנְדִּיל תּוֹרָה וְלַחֲזֹק לְבָבּוֹת גַּשְׁבָּרִים, עַרְיִ נַבְּהָ
לְבִיאָת מִשְׁיחָ צְדָקָנוֹ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוֹ אָמָן.

אִיךְ הָאָב אַ קְלִינְעָ שָׁאָלָה, פְּאַרְגְּוֹאָס דְּרִעְמָאָנָט מַעַן אַיְזְ בְּרָסְלָבְּ דִּי
נִאמְעָן פָּוָן רְבִ'ן מִיטְ וַיִּן מַאֲמָעָס נִאָמְעָן: "רְבִ' נַחְמָן בֵּן פִּינְגָּא", אוֹוִי
אַוִּיבְּ הָאָב אִיךְ גַּעֲנָעָן עַפְעָס אַ תְּפִילָה וְוָאָס אִיר גַּעֲטָט פָּאָר אַיְנָעָם מִיטְ
מוֹהְרָא"שָׁס נִאָמְעָן אַוִּיבְּ בֵּן וַיִּן מַאֲמָעָ. נַאֲךְ דִּי הַסְּתָלְקוֹת זָאָגָט
גַּעֲשָׁטָ בֵּן דָּעָם מַאֲמָנָס נִאָמְעָן?

יְשִׁיר בְּהָ.

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ה' פ'רשות נגבים-וילך, כ"ג אלול, שנת תשע"ז לפרט קפנו
לכבוד ... נרו יאיר

געלזיבט דעם איבערשטיין אויך האב זוכה געוווען צו
ויסון פון היילינן רבין אוון עפנונגן או ישיבה וואס
מען לענט מיט די בחורים אויפן סדר דרכֿ הלימוד וואס
דער היילגער רבֿ האט אונֿ געגעבן, אוון וואו מען באקט
אריין אוין די בחורים אמינה פֿשׂוֹתָה, ווי זאלן לעבן מיטן
איבערשטיין, אטמען דעם איבערשטיין, אוון זוי זאלן ויסון או
ווען מען האט א ערֿה אוון מען דארף א ישעה או נישט
דא צו וועם צו גיין, נאר צום איבערשטיין אליגנס.

פארשטייט ויך אויך האב באצאלט פאר דעם א טיערעד
פריין. דו קענטט ויך נישט פארשטיעלן וואס
פאר א ביזונות אויך בין אריבער, מען האט מבזה געוווען
מיר מיט מיין וויב תחין, מען האט אונֿ גע'רונֿט עד
לחרמה, נישט אוין מאל האט מען געווארטן פאשקעווילן
אויף מיר, אלע נאסן זענען געוווען וויסס דורך די פאשקעווילן,
(אנב, מוזהרא"ש זכרונו לברכה האט דעמאלאט גענאנט); "פאר
יערדע פאשקעוויל ווועט זיין נאך א תלמיד"). ברוך השם אויך
האב געהאט געטרייע תלמידים וואס האבן צויאמגענעמען
אלע צעטלוּה.

זוען ווי האבן גענען או מען געטט צויאם אלע פאשקעווילן
וואס זיין ווארטן קענען מיר, זענען זיין אויפגעקומען מיט
א געדאנק, זיין זועלן ווארטן די פאשקעווילן עטליבע מינוט

פארן זמן בנית השבט, וואס דעםאלט האט דאך קינער גישט קיין ציט אופצתהיין צעלעה. וכך חותה, זי האבן איסגעווארפן צענרגלענער טוינטער כתבי פלסטיר קענן מיר, אבער מיגנע תלמידים עגען איזס אין די נאכן אופצתהיין אלע צעלעה. דאס איז א זאך וואס מען זעט נישט, נאר געוענלאך ווען מען ווארפט צעלעה בליבט עם פארשפרית פאר אפער וואבן וכו'.

בקיצור, ווען זי האבן געוען או פאשקעווילן איז נישט קיין עזה, האבן זי איזס געגעבן קונטרסים אנטקען און דאס איזס געליגנט אין אלע שילן פריטאג נאכמיטאג שול וועלן זי דאס ליגען און אווי וועט ווען א שטערען; למיטהה האבן זיך די בחורים שנגען דערוואוסט פיז דעם, געגען זי גענאנגען אין אלע שולן פאר שבת און דאס ציאם געומען.

זען זי האבן געוען או עס איז נארנישט געבליבן אין די שולן, געגען זי איפגעקמען מיט א פלאן או מען וועט דאס אינרייטן אין שול אין א באהאלטען פלאין און אינמייטן דאוועגען וועט מען עם אויסטיילן.

דו קענסט זיך נישט פארשטען וואס איך בין אריבער דורכאים די פאר יאר; איך האט ממיש נישט געגעט גיין אין נאם, מען האט מיר נאכגעשרין, מען האט מיר באוינגען - קינד און קייט, אלע קינדר ער פלאן מיר נאכשריען

וברו': מען האט אַרְוֹם גַּעֲשִׁקֶּט בְּרִיוֹן פָּאָר אַלְעַ שְׁבָנִים אֵין אַידִישׁ אָוֹן אֵין עַגְּנְלִישׁ אוֹ קִינְגֶּרֶר אֵאל נִישְׁטֶט רַעֲדָן צוֹ מִין וּוֹיְבַּתְּחִי': מען האט גַּעֲמָאָכֶט הַפְּנִינוֹת קָעָנָן מִיר אַוְיףַּ אֵין אָוָפַּן וּוֹאָס אֵינוֹ נָאָךְ קִינְמָאָל נִישְׁטֶט גַּעֲוֹעַן, אוֹ מִעְנְגֶּר אָוֹן פְּרִיוֹעַן זָאָלָן גַּיְינְ צְוֹאָמָעַן שְׂרִיעַן אֵין דִי נָאָקָן קָעָנָן אַ מְעַטְּשָׁן: חַווֹּז מִזְהָה, יַעֲדָן צְוֹפְּרִי אֵין דִי צִיְּתָן וּוֹעַן דִי קִינְגֶּרֶר גַּיְיעַן אֵין תַּדְרֵר אֵיזְ פְּאַרְגָּעָקָומָעַן הַפְּנִינוֹת פַּוֵּן פְּרִיוֹעַן, מען האט אַפְּגַּעַנוֹאָרט מִין וּוֹיְבַּתְּחִי אֵין אַיר פְּאַרְשָׁעָמָט טָאגַן נָאָךְ טָאגַן, אֵין קִינְגֶּרֶר הָאָט וִיךְ נִישְׁטֶט אַגְּגָעָנוֹמָעַן וּבוֹ': אָוֹי אַוְיךְ הָאָט מִעְן אָרוֹים גַּעֲוֹוָאָרְפַּן מִינְעַ קִינְגֶּרֶר פַּוֵּן דִי מַזְדֵּד וּוֹאוֹ זַיְּ הָאָפָּן גַּעֲלָעָרְגַּט.

אַיךְ הָאָב אַבְּיסָל מַאְרִיךְ גַּעֲוֹעַן, וּוַיְיל דַו שְׁרִיבְּסָט מִיר אָוֹ דַו הַאָקָט נִישְׁטֶט גַּעֲוֹיסָט וּוֹי וּוַיְיטָמָט מִעְן הָאָט מִיר גַּעֲרֹזְדֶּפֶט. וּוַיְסַן זָאָלְסָטוֹ אֵוֹ נִישְׁטֶט אַלְעָם אֵיזְ פָּאָסִין צוֹ שְׁרִיבְּקָן וּבוֹ', אֵין אַיךְ הָאָב נָאָךְ נָאָרְנִישְׁט גַּעֲשָׁרְבָּן (אַיךְ הָאָב אַפְּגַּעַעַשְׁרָבָן פָּאָר מִיר אַ סְּפָר, וּוֹאוֹ אַיךְ הָאָב אַרְיִינְגַּעַשְׁרִיקָן וּוֹאָס אַיךְ בֵּין אַלְעַיְּ אַרְיִיבָּר פַּוֵּן וּוֹעַן אַיךְ בֵּין מַקְוָרָב גַּעֲוֹאָרָן צָום הַיְּלִינְן רַבְּיַן - יַעֲדָן טָאגַן וּוֹאָס אַיךְ הָאָב גַּעֲלִיטָן; וּוֹעַר עַס הָאָט דָּאָס גַּעֲלִינְטָהָאָט וִיךְ גַּעֲנָאָקָן מַרְעָרָן פַּוֵּן וַיְיַגְּעַ אָוִיגַּן, דַו קָעָנְסָט וִיךְ נָאָרְנִישְׁט פְּאַרְשָׁטְעָלָן).

דָּאָס וּוֹאָס דַו פְּרַעְנָסָט פָּאָרְוֹאָס מִעְן רַוְּפַט דַעַם רַבְּיַן בַּיְּ וַיְיַגְּעַן מַאְמָעָס נִאָמָעָן 'בֵּן פְּנִיאָ' אָוֹן נִישְׁטֶט בֵּן שְׁמָחָה: דָּעַר רַבְּיַן הָאָט גַּעֲוֹאָלָט מִעְן אֵאל אִים רַוְּפַן בַּיְּ וַיְיַגְּעַן מַאְמָעָס

נאמען, וויל עַר הָאָט זִיְיעַר מִכְיר טֹב גַּעֲוָעַן פָּאָר זַיִן מַאֲמָע
או זַי הָאָט אִים אַיְפֶגֶעֶצְזַיְינַן מִיט וִרְאַת שְׁמִים. דָּעַר רְבִיס
טַאֲפָע אַיְזַעַן אַבְּאַהֲלַטְעַנְעַר צְדִיק, עַר אַיְזַעַן רֹוב
צִיְּטַנְלָות לִיְדָן אָוֹן עַר הָאָט וֵיך נִשְׁתַּט גַּעֲפֶגֶעַן אַיְזַעַן שְׁטוֹב,
נָאָר דָּעַם רְבִיבִים מַאֲמָע, פִּינָּא דִי צְדִיקַת - זַי הָאָט מַנְדָל
גַּעֲוָעַן דָּעַם רְבִיבִין, וּוּעַן דָּעַר רְבִיבִי אַיְזַעַן גַּעֲבְוִירַן גַּעֲוָאָרַן הָאָט
זַי אִים אַנְגֶּעָטָן אַקָּאָפֵל אָוֹן אוֹהֵק הָאָט זַי אִים גַּלְיַה
אַפְּגֶגֶעַנְאָסָן דִי הַעֲנָטָן; זַי פְּלַעַט אִים גַּעֲמָעַן בְּסֶדֶר צִוָּם קָבָר
פָּנוּ אִיר וַיְדַע דָּעַר הַיְלִיגָּר בָּעֵל שָׁם טֹב וַכּוֹתוֹ יְנַן עַלְנָנוּ,
אָוֹן דָּאָרָט וַיְיִגְעַן אֹו דָּעַר קִינְדַּזָּאָל אַיְסְוּוֹאָקָסָן אַגְּרוֹסָר
צְדִיק, דָּעַר פָּאָר הָאָט דָּעַר רְבִיבִי גַּעֲוָאָלַט מַעַן זָאָל אִים רַוְפָּן
רְבִיבִינוּ נְחַמְּן בֵּן פִּינָּא.

יעַדְעַם מָאֵל מַעַן אַיְזַעַן פָּנוּ אַנְגָּלָט אַזְדִּיק בְּרַעֲנַט
מַעַן אַזְוֹפִי זַיְהַשְׁוֹעָות, אָוֹן דָּעַר רְבִיבִי זַיְגָּט (סְפָר הַמִּהְוָת,
אות צְדִיק, מַלְכָּב, סְפִינְן כ): "עַל יְדֵי חַזְבָּרָת שְׁמוֹת הַצְדִיקִים יְכֻלּוּן
לְהַבְיאָה שְׁנִיִּי בְּמַעַשָּׂה בְּרִאָשָׁת, בְּלוֹמֵר לְשָׁנּוֹת הַטְּבָע";
דָּעַר פָּאָר אַיְזַעַן אַגְּרוֹסָר זָאָק אֹו וּוּעַן מַעַן בָּעֵט דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן
אַזְיַף אַיְשְׁוֹעָה, זָאָל מַעַן בָּעֵטָן בְּכּוֹות הַצְדִיקִים שְׁבָרְזָנוּ,
וּבְכּוֹות הַצְדִיקִים אַשְׁר בָּאָרֶץ הַמִּהְוָת.

דָּאָם וּוָאָס דַו פְּרַעַנְסַט צִי מַעַן קָעַן זָאָנָן בְּכּוֹות מַוְתְּרָא"ש,
אָנָן מַזְבִּיר זַיִן דָּעַם טַאֲפָעַיְם נַאֲמָעַן; וּוָאָס אַיְזַעַן בְּכָלְל
דִי שְׁאָלָה, מַעַן זַיְגָּט נַאָךְ פָּנוּ צְדִיקִים אוֹ וּוּעַן מַעַן דָּעַר מַאֲנָט
נָאָר דָּעַם נַאֲמָעַן פָּנוּ דִי שְׁטָאָט וּוּאָוֹ דָּעַר צְדִיק הָאָט גַּעֲוָאָזָט,

אֲדֹעַר וְוִי דָעַר צָדִיק לִגְתַּת אֵיזֶה מַעַן שׂוֹן מַעֲזִיר רְחִמִּי שָׁמִים.
לִמְשָׁל אָוּ מַעַן דָעַרְמָאנְטַ דָעַם שְׂטָאת 'בָּאַרְדִּיטְשָׁוב' פּוּעַלְט
מַעַן שׂוֹן אָ יְשֻׁעָה בְּכוֹתַ דָעַר הַיְלִינְעַר קְדוֹשַׁת לְיִי זְבוֹתַ
גִּינְעַלְלִינְ.

בָּאַמְתָּה אֵיזֶה דָמַ אָ חַנוּלַ; עַס שְׂטִיטִיט (פְּשָׁהָ יְאָהָה) אָוּ צְעַדְן
צְוֹפְרִי וְוַעַן מַעַן הָאַט גַּעֲוָאַלְטַ מַקְרִיב וַיַּיִן דָעַם קְרַבְן
תְּמִיד שֶׁל שָׁחָר, אֵיזֶה מַעַן אַרוֹיפַ אַוְיכַן אַיִן בֵּית הַמְּקָדְשׁ
קְוַיְקַן צִי עַס וּוּעַרְטַ שׂוֹן טָאגַן, אַוְיַב הָאַט דָעַר מַמְוָנָה גַּעֲזַעַן
אוּ עַס וּוּעַרְטַ שׂוֹן לִיבְטִיגַן, הָאַט עַר אַוְיסְגַּעַשְׁרִיגַן: "הָאַר
פְּנֵי בֶּל הַפְּטוּרָה, עַד שְׁבַחְכְּרוֹן", עַס אֵיזֶה שׂוֹן לִיבְטִיגַן בֵּין
חַבְרוֹן, וְואָס עַפְעָס הָאַט עַר גַּעַדְאַרְפַּט נַאֲנָן אַוְיַפַּט אַנְאָה וּוּעַן
אוּ עַס אֵיזֶה שׂוֹן לִיבְטִיגַן בֵּין חַבְרוֹן, זָאָג סְתָמַ אַוְיַיְהָ: 'עַס אֵיזֶה
שׂוֹן לִיבְטִיגַן, נַאֲר זָאָגַט דָעַר בְּרַטְנוּרָא: "בְּדִי לְהַכְּבִּיר זְבוֹת
אַבּוֹת, מַזְבְּרִין חַבְרוֹן", דָעַר מַמְוָנָה הָאַט גַּעֲוָאַלְטַ מַעֲזִיר
וַיַּיִן דִי זְבוֹת פָּוַן דִי אַבּוֹת הַקְּדוֹשִׁים אַבְּרָהָם יְצָחָק אַוְן יְעָקָב,
הָאַט עַר דָעַרְמָאנְטַ דָעַם שְׂטָאת 'חַבְרוֹן' וְואָס דְּאָרְטַ לִיְּנָן דִי
אַבּוֹת הַקְּדוֹשִׁים. וְעַט מַעַן אָוּ וְוַעַן מַעַן זָאָגַט דִי נַאֲמַעַן
פָּוַן דִי שְׂטָאת וְואָוּ דָעַר צָדִיק לִגְתַּת וּוּעַרְטַ שׂוֹן לִיבְטִיגַן אֵין
אַלְעַ וּוּעַלְלַן.

דָעַר אַיְיבְּעַרְשְׁטַעַר זָאָל הַעֲלָפָן אוּ דַו זָאָלְסַט מַצְלִיחַ וַיַּיִן
אֵין אַלְעַ דִּיְגַע וּוּעַן.

אָ בְּתִיכָּה וְחַתִּימָה טֹבָה אָוּ אָ גַּטְטַ גַּעֲבַעֲנַטְשַׁטְטַ יָאָר.

נֵז

וועו איז פֿעוֹ מִעְבֵּיר סְדָרָה דִי
פֶּרְשִׁיוֹת וְזֹאת הַבָּרָכָה אָוֹן בְּרָאִישִׁית?

שָׁאַלְתָּה:

לְכֻבּוֹד דַּעַר רָאֵשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָאָה,

ברוך ה' או יעַצְטָם ווּעַרְתָּ דִי עַרְשְׁטוּ יָאָר אַין מַיִן לְעַבְנָן וְוַאֲסָא אַיךְ
הַאֲבָבָז וְזֹבָחָנָה נְעַזְוּעָן פְּאַקְטִישׁ צֹו עַנְדֵינוּ וְעַדְעָן וְזֹאָה דִי פֶּרְשָׁה שְׁנִים מְקַרְא
וְאַחֲרָה פְּרָנָסָן!

א גְּרוּסָן יִשְׂרָאֵל פְּמַח פָּאָר דִי חַיוֹק. אַין אַיךְ קָעָן זָאנָן אוֹ דַעַר
איְבַּעַרְשְׁטוּר הַאֲטָמָה מִיר גַּעַנְאָלָפָן אוֹ אַיךְ הַאֲבָבָז פְּאַרְשְׁטָאָנָעָן פִּינָּפָן אַין
נִינְצִיגָן פְּרָאָזְעָנָעָט פָּונָן וְוַאֲסָא אַיךְ הַאֲבָבָז נְעַלְעָרָנָט, אַרְיִינְגְּנָעָרְכָּנָט אַיךְ שְׁנוּעָרָעָ
פֶּרְשִׁיוֹת, וְוי לְמַשֵּׁל תְּרוּמָה אַוְן תְּצָהָה וְוי אַוְן מַעַן בְּוּעַט דָּעַם מַשְׁבָּן,
אוֹ פֶּרְשָׁת וְיִקְרָא וְאוֹן מַעַן לְעַרְנָת אַיבָּעָר דִי קְרָבָּנוֹת. אַיךְ הַאֲבָבָז אַיְבָּגִינְ
גַּעַמְיִינָט אוֹ דָאָס אַיךְ אַוְן שְׁנוּעָר אַין אַיךְ וּוּעָל דָאָס קִינְגָּמָאל נִישְׁטָ
פְּאַרְשְׁטִין, אַין בְּרוּךְ ה' אוֹ אַיךְ הַאֲבָבָז וְזֹבָחָנָה נְעַזְוּעָן צֹו לְעַרְגָּעָן אַין
פְּאַרְשְׁטִין.

אַיךְ הַאֲבָבָז גַּעַוְאָלָט פְּרָעָנָן וְוַאֲסָא אַיךְ טֹו מִיט דִי פֶּרְשִׁיוֹת וְזֹאת הַבָּרָכָה
אוֹן בְּרָאִישִׁית? אַיךְ וּוּעָל עַס נִישְׁטָ קָעָנָעָן עַנְדֵינוּ אָוֹם שְׁמָחָת תֹּרַה.

אַיךְ וּוֹיל אַיךְ וּוּקָן אַוְבָּא דָאָס זָאנָן דִי וּוּעַרְטָעָר פָּונָן רְשָׁיִי הַיִּקְמָט אַ
הַפְּסָק אַיְגָמִינָן מִעְבֵּיר סְדָרָה זַיִן.

יִשְׂרָאֵל פְּמַח אַיְיָעָר עַנְטָפָעָר.

תשובה:

בעזורת ה' יתברך - יום א' פרשת חנוכה, כ"ז אלול, שנת תשע"ז לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

וזואיל איז דיר און וואויל איז דיין חילק או דו ביסט זוכָה
צ' לענגן יען טאג אביסל חומש, און דו ביסט
מעביר סדרה יען טאג אביסל - זונטאג ביי שני, מאנטאג
ביי שלישי, און אווי וווײַטער.

אין שלחן עריך ווערט געפֿסְקִינְט (אורה חיים, סימן רפה, סעיף ๖):
"מיום ראשון ואילך חשוב עם האכזר", פון זונטאג קען
מען שיין אנהייבן מעביר סדרה ויין. דער משנה ברורה
ברעננט אראפּ (שׁ) פונעם הייליגן ווילגער געפֿירט, יען טאג האט ער
לברכה, או ער האט זיך אווי געפֿירט, זונטאג ביי שני, מאנטאג ביי
מעביר סדרה געווין אביסל, זונטאג ביי שני, גייט
שלישי, דנסטאג ביי רביעי און אווי וווײַטער. או מען גייט
אויף דעם ווען, דעמאלאט איז מען מעביר סדרה יעך עזעה זאה,
און ווען עס קומט סוף יאר איז א מואר'דיינע שמהה או
מען האט מסיים געווין חמשה חומשי תורה.

וזואיל איז דיר או דו לעננט איז ריש"י איז שלחן עריך
שטיית (שם סעיף ב): "וירא שמים יקרא פרנום, זעם
פירוש ריש"י, א ירא שמים זאל מעביר סדרה זיין סי תרגום
און סי מיט ריש"י. דו קענט איז נישט פארשטיעלן דאס
גרויסקייט פון לענגן חומש ריש"י: מען זאנט נאך פון הייליגן
שר שלום פון בעלא זבותו גאנן עליינו, או ער האט גענאנט:

"ווער עס וועט לערגען און עריגן יעדרו וואך חומש מיט ריש", איז פארזיבערט או ער וועט זיצן אויף יענע וועלט אין די היכל פון ריש", איז שטייט פון היילן רביה פנחס'ל קאריזער זכותו יונ ערלנו או לערגען חומש ריש"י יעדרו וואך איז מסונל צו האבן אמינה.

אוז איז זאנט מען נאך פון צדיקים אויף דעם לשון וואס שטייט אין מחבר: "וירא שמים יקרא תרגום, ועם פרוש ריש", אירא שמים זאל מעביר סדרה זיין סי מיט תרגום אין סי מיט ריש", או לערגען ריש"י מאכט א מענטש ער זאל ווערן אירא שמים.

מען זאנט נאך פון היילן רביה ישבר דב מבעלוא זכותו יונ ערלינו, וואס ער האט גענאט, או א טאג וואס מען לערנט חומש מיט ריש", איז מען פארזיבערט או אין דעם טאג וועט מען נישט ווידגן.

אוז איז איז באויסט או דער היילגען בעל התניא זכותו יונ ערלנו האט איינגעפערט א סדר פאר זיין תלמידים או זיין זאלן יען טאג לערגען חומש מיט ריש"י איינגעטילט אויפן וואך, און אוזי האבן אלע רביהם פון חב"ד זיך געפערט, און אוזי פירן זיך היינט איז חסידי חב"ד, יען טאג צו לערגען חומש ריש"י איינגעטילט אויפן וואך, וויל דאס ברענטן יראת שמים.

ווען מען איז מעביר סדרה און מען לערנט ריש", איז דאס נישט קיין הפסיק, פארקערט, די מצוה איז צו לערגען

חומש מיט ריש". בכלל דארפ מען וויסן או אפילו מען איי מבסיק איי מען יוצא, אווי ווי מען עט איי שלחן ערווה (שם): "מלמדינו תינוקות אין עריכים לחור ולקרות הפרשה בשbeta", א מלמד וואם לערנט די נאנצע פרשה מיט די קינגדער דארפ נישט מעבר סדרה זיין, וויל ערד האט דאס שווין געלערנט מיט די קינגדער; עט מען פון דעם, או אפילו מען איי מבסיק אוין אפילו מען ואנט עם נישט מיט קיין טעמיים (טראפן) אוין מען יוצא לפתיחה.

עם איי ידוע דעם סייפור בי סאטמאָר'ע חסידים או דער הייליגער קדושים يوم טוב זכותו יגן עלינו האט געשיקט זיענע צויזי ווין - דער עצי חיים' אוון דעם בעל' בררי ייאל', וווען זי זעגען נאך געוווען נאר קלײין, או זי זאלן גיין געמען א ברכה פון דעם הייליןן צדיק רבבי מרדכי לע מנארכוּרֶנא זכותו יגן עלינו, ער האט זי געבענטשט אוון זי געזאגט די ווערטער: "קינגדערלעה, פילעועט זיך איי חומש ריש" (לערנט אסאך חומש ריש"), איך האב געקענט גרויסע גאנטס וואס זי האבן נישט געויסט וואו דער איבערשטער ואוינט, וויל זי האבן נישט געלערנט חומש ריש".

אווי אויך דערציילט מען או דער הייליגער רבבי מרדכי לע מנארכוּרֶנא זכותו יגן עלינו אוין אמאל געוווען איי שטאט חוסט וואו דער הייליגער ערונת הבושם אוין געוווען רב, אוון דער צדיק רבבי מרדכי לע אוין געקומען באוון דעם ערונת הבושם, דער ערונת הבושם זכותו יגן עלינו האט געהאט א

ישיבה פון עטליךע הונדרט בחורים, האט ער געבעטען רב**י**
מִרְדָּכַי לְעֵל עֶרְזָה בְּאוֹכֵן זַיִן יִשְׁיבָה, מַעַן וּוּי פְּלִיסִין זַיִן
לְעַרְגָּעַן אַזְן וּוּי עַרְלִיךְ זַיִן פְּרִין זַיִן אוֹפֵף. רְבִי מִרְדָּכַי לְעֵל אַזְן
טַאֲקָע אַרְיֶבֶן עַנְאַגְּגָעַן אַזְן דִּי יִשְׁיבָה מַעַן דִּי בְּחוֹרִים, וּמַעַן
ער אַזְן אַרְיֶבֶן עַקְוָמָעַן הָאַט אַזְן דַּעַר עַרְוָנָת הַבּוֹשָׂם גַּעֲפָרָעַטָּה:
נוּ, וּוּאַס אַגְּט אַיר אַוְיפַּמִּינָע בְּחוֹרִים? "הָאַט אַזְן רְבִי
מִרְדָּכַי לְעֵל גַּעֲנַטְפָּעַטָּה: "זַיִן הַאֲבָן נִישְׁטָה קַיִן זַיִן וְרָאַת שְׁמִים!"
הַעֲנָדִין דָּאַס אַזְן דַּעַר עַרְוָנָת הַבּוֹשָׂם גַּעֲוָאָרָן וּוּיַעַר דַּעֲרָשָׁאָקָן
אַזְן פְּאַרְוָאַנְדָּעַט, וּוּי אַזְן קַעַן זַיִן אַזְן זַאְךְ? אַזְן ער
פְּרָעָנֶט דָּעַם חַיְלָנֶן רְבִי מִרְדָּכַי לְעֵל: "רְבִי, פְּאַרְוָאָס אַגְּט
אַיר אַזְיָּה?!" הָאַט ער אַזְן גַּעֲנַטְפָּעַט: "וּוַיִּיל זַיִן לְעַרְגָּעַן
נִישְׁטָה קַיִן חַוְמָש רְשִׁי!" דַּעַר עַרְוָנָת הַבּוֹשָׂם הָאַט וּדְיַעַר
גַּעֲוָאַנְדָּעַט אַוְיפַּמִּינָע, הָאַט ער נָאָך גַּעֲפָרָשָׁט בַּי זַיִן
תַּלְמִידִים אַיִב זַיִן עַנְדִּין יַעֲדָע זַאְךְ חַוְמָש רְשִׁי, אַזְן זַיִן
הַאֲבָן אַזְן גַּעֲנַטְפָּעַט אוּנִישְׁט, וּוַיִּיל דִּי זַוְעַנְטַלְכָע פְּאַרְחָעָר
פְּלָעַנְט פְּאַרְקִימָעָן פְּרִימָאָג צַוְּפָרִי, אַזְן עַם אַזְן נִישְׁט
אַוְיָסְגָּעַקְמָעַן קַיִן צִיְּמָת וּמַעְבֵּר צַוְּמָר סְדָרָה זַיִן, הָאַט שְׂוִין
דַּעַר עַרְוָנָת הַבּוֹשָׂם פְּאַרְשָׁתָאַגָּעָן אוּ רְבִי מִרְדָּכַי לְעֵל וּוּיַסְט
וּוּאַס ער רְעַדְתָּ, אַזְן ער הָאַט אַיְגָגָעָפִירָט אַזְן זַיִן יִשְׁיבָה
אוּ מַעַן זַאְל פְּאַרְחָעָר וּוּנְטָאָג, אַזְן מַעַן זַאְל יַעַדְן טָאָג
לְעַרְגָּעַן חַוְמָש רְשִׁי.

בְּנָגָע וּוּאַס דַּו פְּרָעָנְקָט פִּון וּמַעַן קַעַן שְׂוִין מַעְבֵּר סְדָרָה
זַיִן פְּרָשָׁת וּזְאת חַבְרָה: מַעַן קַעַן שְׂוִין מַעְבֵּר סְדָרָה
זַיִן פִּון וּמַעַן מַעַן חַיְבָט אַזְן לִיְגָעָן וּזְאת חַבְרָה, מַעַן דָּאָרָפָ

נישט ווארטען בי שמחת תורה. אויך קען מען שווין אַנְהִיבָּן פרשׁת בראשית מיום ראשון ואילך, מען דארף נישט ווארטען בי שמחת תורה, בפרט הי יאָר ווען שמחת תורה געפֿאלט אוים פרײַטָאג, און עס בלײַבְט אַיבָּער נָאָר שְׁבָּת צוּ מעַבְּרֵי סְדָּרָה זַיִן פְּרַשׁת בראשית, הַחְבָּס עַזְיוֹן בָּרָאָשׁוֹ שְׂוִין אַנְצָהִיבָּן פָּוּן זונטָאג חֹל הַמּוֹעֵד סּוּפּוֹת יְעַדְן טָאג מַעֲבֵר סְדָּרָה זַיִן שענים מקרא ואָאָר תְּרוּנוֹם.

עם איי דא אַסְאָך וואָס האַלְטָן נישט אווי, אַבָּער אווי דאָבָּאָך אַיך מְקַבֵּל גַּעֲוָעָן פָּוּן מַזְהָרָאָשׁ זְכָוֹתָו זְגָן עַלְינוּ. מַזְהָרָאָשׁ אַיך גַּעֲוָעָן זַיִעָר שְׁטָאָרָק אַין דָּעַם אוּ מעַן זְאָל שְׂוִין אַנְהִיבָּן פָּאָר שְׁמָחָת תורה מַעֲבֵר סְדָּרָה זַיִן פְּרַשׁת בראשית, בְּפִרְטָה ווען שְׁמָחָת תורה געפֿאלט אוים אווי ווי די יאָר הַבָּא עַלְינוּ לְטוּבָה - פרײַטָאג, מען גַּעֲבָט זַיִך אַיִּין דָּרְרַי אַון מען קְיֻינַט שְׂוִין בי מְנַחָּה פְּרַשׁת נָה.

וואֹיל איי פָּאָר דָּעַם וואָס לאָוט זַיִך נישט נאָרָן אַון פִּירְט זַיִך בְּתִימָוֹת וּפְשִׁיטָוֹת וּוּעַט עַר שְׁיַין מְצָלִים זַיִן.

דעָר אַיְבָּעָרְשָׁעָר זְאָל הַעֲלָפָן זְאָלְסָט מְצָלִים זַיִן אַין אַלְעָרְגָּע וועגן.

א בְּתִיבָּה וְתִתְיִמָּה טֹבָה אַון אַגְּטַנְתָּשָׁט יָאָר.

נֵה

**איך הָאָב גַּעֲזָגֶט 40 מְאַל מִסְכַּת תְּעִנִית, וּוֹי לְאַנְגָּד
דָּאַרְךְ אַיךְ יַעֲצֵט וּוֹאַרְטָן אַוִיר מִיּוֹן שִׁידּוֹךְ?**

שְׁאַלְהָ:

לְכַבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָ"א,

גַּעֲלוֹבֶט דָּעַר אַיִבְעַרְשְׁטָדֶר אוֹ אַיךְ קָאָב וּזְבָה גַּעֲוֹעַן צַו פָּאָלְגָן דָּעַם
רָאשׁ יִשְׂכָּה, אָוָן וּוֹיךְ מִיטָּבָּאָפָּן מִיטָּדִי תְּבָרִיאָ קְדִישָׁא, דִי בְּחֹורִים וּוָאָסָם
הָאָבָן וּוֹיךְ אַוְנְטָהָר גַּעֲנוֹמָעָן צַו לְעַרְגָּעָן פָּעַרְצִיגָן טָעַג מִסְכַּת תְּעִנִית, בְּרוֹךְ
הַשָּׁם דִי קְוָמְעַדְגִּעָּן עֲרָב שְׁבָת אַיוִי דִי פָעַרְצִינְטָמָעָן.

וּוֹיל אַיךְ בְּעַטָּן, אַוְבָּעָס אַיוִי מַעְגְּלִיהָ, אוֹ דָעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה זָאָל מִיר
שְׁרִיבָּן פָּנִיקְטָלִיךְ דִי סְדָר קְדָרִים וּוֹי אָוָן וּוָאָס מַוְרָאָ"שׁ זְכוֹתָו גַּנְן
עַלְלָינוּ הָאָט צְנֻעָאנָט, בְּרִי אַיךְ זָאָל וּוֹיךְ קַעְגָּעָן מְהֻוקָּן זַיְן אָוָן וּוֹאַרְטָן מִיטָּבָם
עַדְוָלָד אַוִיפְ מִיּוֹן יְשֻׁוָּה.

אַלְוָו פְּנֵוּ מֶלֶא שְׁרִיחָ בָּם וּכְוֹ קָעָן אַיךְ נִישְׁטָ גַּעֲנוֹג דְּאָקָעָן דָּעַם רָאשׁ
יִשְׂכָּה פָּאָרְן אַרְיִינְגְּלִיָּן אָן מִיר דִי שִׁינְגָּעָן עַזְוֹת אָן חְדָרָכָות פָּן הַיְלִינָן
גְּרִביָּן.

תְּשֻׁוָּה:

בְּעֹזֶת הָיְתָה - יְמֵי ב' פְּרִשָּׁת וּזְאת הַבְּרִכָּה-א, ה' תְּשִׁירִי, שָׁנַת תשע"ח
לְפָרָט קָטָן

לְכַבּוֹד הַבָּחוֹר הַקָּרֵר לִי מָאָד ... נָרוּ יָאִיר

אַיךְ קָאָב עַרְהָאַלְטָן דִּין בְּרִיוֹן.

אַשְׁרִיךְ וּאַשְׁרִי חָלְקָה אוֹדוֹ הַאָסְטָן וּזְבָה גַּעֲוֹעַן צַו לְעַרְגָּעָן
יְעַדְן טָאגְ נָאָנִין מִסְכַּת תְּעִנִית, פָּעַרְצִיגָן טָעַג בְּרִצְיפָות

- פון חמשה עשר באב בי רаш השנה, דו האסט געטען די סנולח וואס מונרא"ש זברונו לברכה האט צונגעאנט פאר אלע בחורים, או וועט ערגן יען מאן נאנץ מסכת תענית פערצינ ערגן בעריציות פון ט"ו אב בי רаш השנה, אויע ער מבטיח א שידוק.

געזען איי דאס זומער שנה תשע"א, מיר עגען געזען אין קעמפ" מבחן תפארת התורה ברסלב" - עלענויל ני' יארק, די דרייטע יאר פון זען איך האב געעפנט די ישיבה, דעםאלט איי נישט געזען קיין איין חתן אין ישיבה, וויל מען האט זייר מבוה געזען די ישיבה, און מען האט ארויסגעלאט א שלעכטן נאמען אויף מיר און אויף די ישיבה וכו' וואס דאס האט געברעננט או מענטשן האבן מואר געהאט צו געמען א בחר פון ישיבה פאר אן איידעם, יעדרם מאל מען האט אונגעטראן א שידוק פאר איינעם, און יענער האט געהרט או דער בחר לערנט אין ברסלב, האט יענער גלייך אראפנעהאקט דעם טעלעפאן.

איך פלעג בסדר פרענן מונרא"ש: "וואס וועט דא זיין, קיינער וויל נישט געמען א בחר פון ישיבה?!" און מונרא"ש פלעגט מיר ענטפרען: "וועסט נאך זען, עס וועט קומען א צייט ויאס די מיזלעך וועלן נאר וועלן בחורים פון דיין ישיבה", דעםאלט האט דאס איסגעיקט ווי מונרא"ש וויל מיר סה הכל מחוק זיין וכו', וויל במצוות, או עס אל טאכע אווי זיין האט מען דעםאלט נישט געקלענט טראכטן, אבער היינט צו טאנס זעם מען וואס הייסט א

ברכה פון א צדיק; צענעליגער שידוכים זענען געווארן נאר וויל די מידלעך האבן וויאין עקשנט או זיי ווילן נאר א בחור פון ישיבה, וויל זיי הערן די דרישות פון ישיבה, און זיי הערן וויאו די בחורים ואקסן אויפ מיט מידות טובות, מיט שכט, וואם מען הערט נישט אין אנדרער פלאעצער וכו'.

איך האב דעםאלט געשריבן בריווין פאר מודרא"ש זברונז לברכה או די בחורים זיין גענען צו מיר זיי ווילן חתינה האבן וכו', און מודרא"ש האט מיר געשריבן או ער גייט קומען חמשה עשר באב אין קעמעפ מאכן א סעודה און ער גיטט ברעגען שידוכים. אוווי אוי געוווען, מודרא"ש אוי געכמען אין קעמעפ, און מען האט געמאכט א סעודה לכבוד חמשה עשר באב, בי די דריש האט מודרא"ש גענאנט אוווי: "איך זאג צו פאר אלע בחורים וואם זענען זיבעען יאר און הערבר, יעדרער בחור וואם ווועט יעהן טאג לערגען נאנץ מסכת תענית פון חמשה עשר באב בי רаш השנה, זאג איך צו און ער ווועט טרפען זיין שידוק גלייך נאה רаш השנה"; וואם זאל איך דיר זאנן, באשר אמר בן היה עם האט זיך גלייך אַנְגַּעֲפָאַנְגָּעֵן שידוכים איזנס נאכן צוויטן, און אלע זענען חתנים געווארן און חתינה געהאט, און זיי האבן א שיינע לעבען.

עם זענען געוווען אפער בחורים וואם האבן נישט געטראפן זיער שידוק גלייך דעםאלט, אין אנהייב האבן זיי געהאט קוישיות - "וואם הייסט? וואו איז מיין שידוק? איך האב דאך גענאנט מסכת תענית פערציג מאל?! למעשׁה, שפערער

עַצְתָּו

ה

אִמְנוֹנָה

רְסֵו

ווען זי הָאָבָן גַּעֲטָרָפָן וַיַּעֲרֶר שִׁידּוֹךְ הָאָבָן זי גַּעֲזָעָן אוֹ וַיַּעֲרֶר
בְּלָה אַיז נַאַךְ גַּעֲזָעָן יַיְגַּג וּכְוּ.

דָּעֵרְפָּאָר אוֹ דָו שְׂרִיְבָּסְטָ מִיר אוֹ דָו הָאָסְטָ גַּעֲלָעָרָנָט יַעֲדָן
מָאָגְ מְסָכָתְ תְּעִנִּית - פָּוֹן חַמְשָׁה עָשָׂר בָּאָבְ בֵּין
רָאָשְׁׁה הָשָׁנָה, זָאָלְסְטוֹ זַיְן וַיַּכְעֶר אוֹ דָו וַעֲסָטָ בְּקָרּוֹב אַחֲתָן
גַּעֲזָעָן.

דָּעֵרְ רְבִי זָאָגָט (לְקוֹשִׁי מַוְרָרָה, תְּלָקְ בְּ, סְיָם פְּ): "הָעַ, שְׁבֻנָּתָ אַלְיל
הַמְּתָקוּן לְפָנֶם הַכְּבָרִית", חַדְשָׁ אַלְיל אַיז מְסִינָּל צָו
פָּאָרָעָכָטָן פָּגָם הַכְּבָרִית, "לְפָעָמִים, מְחַמְתָּ וְהַפָּנֶם יַכְלֵל
לְאַבְדֵּ אַת זַוְונָ, בַּיְ מַאֲהָר שְׁנָטָה מַזְוָנוֹ קָשָׁה לוֹ לְמַצָּא אַת
זַוְונָ", וַיַּיְלֵל וַעֲנָן אַמְעָנְטָשׁ וַיְגִידָט אַזְנָם הַכְּבָרִית פָּאָרָעָט
עַר זַיְן שִׁידּוֹה, "וְאַפְּלָו אָמֵמְצָא אַת זַוְונָ, תְּהִיה לוֹ מְנֻגָּרָת
וְלֹא תְּהִיה נַטָּה אַתְרַ רְצָוָן", אַזְנָ אַפְּלָו אַיְינָעָר וְאָמֵמְתָּ
שְׁזַוְוִין זַיְן שִׁידּוֹה, עַר הָאָט שְׁזַוְוִין חַתְּנָה גַּעֲהָאָט, אַוְיָב אַיז עַר
פָּגָם בְּכָרִית וַעֲטָ זַיְקָ זַיְן וַיַּיְבֵּפְ קְרִינָן מִיטָּ אַיְם וּכְוּ. זָאָגָט
דָּעֵרְ רְבִי: "וְחַדְשָׁ אַלְיל שָׁאוֹ יַכְלֵין לְתַקְעָן וְהָ", חַדְשָׁ אַלְיל
קָעָן מְעָן פָּאָרָעָכָטָן וְאָמֵמְעָן הָאָט פָּזָם גַּעֲזָעָן בְּפָנֶם הַכְּבָרִית,
אַיז מַזְאָזָן זַוְונָ, וְהִיא אַיְנָה בְּנָגָהוּ, רְקָכְרָצָנוּ", דָּעֵרְפָּאָר אַיז
מְעָן דָּעַמְאָלָט זַוְהָ צָוָמְרָעָפָן אַשִׁידּוֹה.

זָאָגָט דָּעֵרְ רְבִי אוֹ דָאָס אַיז מַרְוָמוֹ אַיְגָעָם פְּסָוק וְאָוָעָם
שְׁטִימִיט וְאָמֵמְבָּרָהָם אַבְרָהָם אַבְנָיו הָאָט גַּעֲזָעָט פָּאָר אַלְיעָר
וַעֲנָן עַר הָאָט אַיְם בָּאָפְוִילָן אוֹ עַר זַאַל גַּיְן וּבָנָן אַשִׁידּוֹךְ
פָּאָר יַעֲחָק (בְּרָאַשְׁתָּה כְּ, חְ): "וְאִם לֹא תְּאַבֵּה הָאָשָׁה לְלַכְתָּ

אַתְּרִיךְ; אָו דֵי רַאשִׁי תִּבּוֹת פָּנוּגָם פָּסּוֹק אַיִלּוֹל, אָוֹן
אַיְמָדִין שְׂטִיטִית דֵי וּעֲרַטָּעֶר "תָּאָבָה חָאָשָׁה", דָּאָס קֻומָּט אָוֹנָ
וּוַיְיָן אָוֹ אַלְיל אַיִלּוֹל מְסֻגָּל צַו טְרַעְפָּן אַ שְׂיוֹדָה, וּוַיְיל אָוֹ מְעָן
טוֹת תְּשִׁיבָה, מְעָן גַּעַבְתָּן וְזַקְנָעָן פָּאָרְן אַיְבָּעַרְשָׁטָן אָוֹן
מְעָן וּוַיְיל נָאָרְנִישָׁט, מְעָן וּוַיְיל נָאָר טָוָן דָּעַם רְצָוָן הַשָּׁם, דָּאָן
אַיִל מְעָן זְוַבָּה צַו טְרַעְפָּן אַ שְׂיוֹדָה אָוֹן צַו הַאָבָן שְׁלוּם בֵּית.
דָּעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָר נְאָל הַעֲלָפָן דָו נְאָלְסָט בְּקָרוֹב אַ חָרָן
וּוְעָרָן אָוֹן זְוַבָּה זְיַין צַו אַיְפְּשָׁטְעָלָן אַ בֵּית נָאָמָן בִּישָׁרָאֵל,
אָמָן.

אַ גָּמָר חַתִּימָה מְוַבָּה אָוֹן אַ גָּנוֹת גַּעַבְעַנְטִישָׁט יָאָר.

נת

וּוְאוֹ רַעַדְתָּ דָעַר רַבִּי פָוָן גִּינְוִן פָּרִי אַיִן מְקוֹנָה עַרְבָּה שְׁבָתָה?

שְׁאָלָה:

לְכַבּוֹד דָעַר רַאשִׁי יִשְׁכָּה שְׁלִיטָה אָ,

אַיִד בֵּין אַ בְּרַכְלָבְעָר חַסִיד שְׁוִין בְּעָרָך 20 יָאָר, אָוֹן אַיִד קָום שְׁוִין
רַאשִׁ הַשָּׁנָה אַוְיפָּאָן פָּן יָאָר תְּשָׁשָׁד. דֵי לְעַצְמָע פָּאָר יָאָר הַאָב אַיִד
אַנְגָּעוֹהָיָבָן צַו הַעֲרָן אַיְיָרָע שִׁיעָוְרִים אַיִן אַיִד הַאָב גַּעַבְעָרָט וְיָאָר זָאנְט
בְּיַי דֵי שִׁיעָוְרִים אוֹ מְעָן קָעָן נִישָׁט זְיַין קִיּוֹן בְּרַכְלָבְעָר חַסִיד אוֹיב מְעָן
לְעַרְנָט נִישָׁט דָעַם רַבִּינִים סְפָרִים, אַיִד הַאָב טָאָקָע אַנְגָּעוֹהָיָבָן צַו לְעַרְנָעָן
חַי מְתָהָרָן אָוֹן שִׁיחָות קְרָ"ן, אָוֹן אַיִד קָעָן עַס בְּמַעַט אַיְסְנוּיִינִיג. אַיִד
הַאָב אַיִד שְׁוִין גַּעַל עַרְנָט בְּמַעַט דֵי גַּאֲגָעָן לְקוֹשִׁי מְתָהָרָן אָוֹן אַבְּסָל לְקוֹשִׁי
תְּפִילּוֹת.

עַצְתָּו

נֶט

אִמְנוֹנָה

וְסֶט

אייר זאנט אפֿאָר מַאל בַּי די שיעורוֹרִים או אָן עַם הָאָרֶץ גַּיִט אֵין
מקוה פְּרִיאָפָּאָג פָּאָרָן זֶמֶן. הָאָב אַיך גַּעֲוָאָלָט פָּאָרְשָׁטְיִין וּוְאָס הָאָט אֵ
שְׁיכִוָּת זַיִן פָּאָרְשָׁלָעָפָּט אָן גַּיִן שְׁפָעָט אֵין מקוה, מִיטָּן זַיִן אָן עַם
הָאָרֶץ? אַיך הָאָב אֵין עַרְגָּעָז נִישְׁטָּגָעָרָפָּן דָּעַם רְבִּין רְעַדָּן פָּן מקוה
פְּרִיאָפָּאָג בְּכָלְלָה. אַיך זָעוּל וְיך פְּרִיאָעָן אוּבָּאָר עַנְטְּפָעָרָט מִיר.

תּוֹרָה רְבָּה פָּאָר די וְאוֹנְדָּעָרְלִיכָּעָ שְׁיעָוּרִים.

תְּשִׁוָּבָה:

בְּעֻזּוֹת הָיְתָה - יּוֹם ב' פְּרִשָּׁת זֹאת הַבְּרָכָה-א, ה' תְּשִׁירִי, שָׁנַת תשע"ח
לְבָרְטָן קָטָן

לְבָבֶז ... גַּרְוִי אַיָּר

אַיך הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּין בְּרוּוֹן.

אַיך הָאָב זַיִעָר חַנְאָה או דָו הַאָסְטָן אָגְגָעָפָּאָנָגָעָן צָו לְעַרְגָּעָן
דָּעַם רְבִּינְסָס סְפָרִים - בְּעִיקָּר שְׁחוֹת הַרְּזָן אָן חַי
מוֹהָרָן, דָּעַר רְבִּי הָאָט גַּעֲזָאָגָט (חַי מוֹהָרָן, סְפָן שְׁחָה): "מִיט יְעַדָּע
שְׁיחָה וּוְאָס אַיך שְׁמוּעָס מִיט עַנְקָעָן קָעָן מַעָן זַיִן אָן עַרְלִיכָּעָר
אַיָּה, אָונָן נִשְׁטָּסָט סְתָּמָן אָן עַרְלִיכָּעָר אַיד נָאָר אָן עַרְלִיכָּעָר אַיד
אוֹוִי וּוּ אַיך מִינָן אָן עַרְלִיכָּעָר אַיד"; וּוְאֹיל אַיז דִּיר או דָו
לְעַרְגָּסָט דָּעַם רְבִּינְסָס סְפָרִים אָונָן דָו זָאָגָסָט לִיקְוָתִי תְּפִילּוֹת,
וּוַיָּלְגָּדָר אוּ מַעָן לְעַרְגָּט דָּעַם רְבִּינְסָס סְפָרִים סְפָרִים הָאָט מַעָן אֵ
שְׁיכִוָּת מִיטָּן רְבִּין.

דָּאָם וּוְאָס דָו פְּרִעָנָסָט מִיר וּוְאָוּ עַם שְׁטִיִּית אֵין דָעַר רְבִּי
פְּלָעָגָט גַּיִן אֵין מקוה עַרְבָּה שְׁבָתְּ פְּרִי עַם וְאוֹנְדָּעָרְלִיכָּעָט

מיר פארוויאס דו פֿרֶעֲגֵסֶט דָּאסֶם, וויל דו שְׁרִיבֶּסֶט מֵיר או
דו קָעַנְסֶט שְׂזִין אֹיסְנְגּוּיְינִינִיגֶן תְּיִי מוֹתְרָן אָונִ שְׁחוֹתֶת תְּרָן.
קוק ווי רבִי נְתָן פָּאָרְצִיְּלֶט דָּעַם סִיפּוֹר וּוֹעֵן דָּעַרְבִּי הָאָט
אָנְגָּעוּהְיוֹבֶן צוֹ מְנֻלָּה זְיִין דָּעַם "תִּיקְוָן הַכְּלָלִי" (תְּיִי מוֹתְרָן, סִפּוֹן
קָפֶר): דַּי עַרְשְׁטַטַּע מָאֵל וּוֹאָסֶם דָּעַרְבִּי הָאָט אָנְגָּעוּהְיוֹבֶן צוֹ
מְנֻלָּה זְיִין דָּעַם "תִּיקְוָן הַכְּלָלִי" אַיז גַּעֲוֹעַן עַרְבָּ שְׁבָתָה, שְׁרִיבֶּט
רבִי נְתָן: "הַרְבּוּ חַיה תְּמִיד לִילְךָ לְפֶרְחַץ סְמוֹךְ אַחֲרָ חַצּוֹת,
וְעַבְשַׂי יִשְׁבַּ וְדַבֵּר עַמְנוֹעַד סְמוֹךְ לְעַרְבָּ", גַּעֲוֹעַנְלִיךְ פֶּלְעַנְט
דָּעַרְבִּי גַּיְין גַּלְיַיךְ נְאָחָ חַצּוֹת אַיז מְקוֹה לְכָבוֹד שְׁבָתָה, אָונִ
זַּיְךְ אַרְאָפְּ לִיְּנָן שְׁלָאָפְּן לְכָבוֹד שְׁבָתָה, אַבְּעָרְ דָּאסֶם מָאֵל הָאָט
דָּעַרְבִּי גַּעֲשְׁמַוּעַסְטַט מִיט אַינוֹ בֵּין מִשְׁשָׁ פָּאָרָן זְמָן.

מַעַן דָּאָרָף וַיְיַעַר אַכְטָוָנָגֶעָבָן צוֹ גַּיְין אַיז מְקוֹה פָּרִי, וויל
אוֹ מַעַן גַּיְיט שְׁפַעַט פָּאָרָן זְמָן קָעַן מַעַן נְכָשָׁל וְוַעֲרָן
מִיט חִילְיל שְׁבָתָה: קוק וּוֹאָסֶם דָּעַרְבִּי מְשִׁנָּה בְּרוֹרָה שְׁרִיבֶּט (אַוְהָ
סִפּוֹן רַמִּי, סְעִיף קְפָוָן אָ): "וּמְאָדִישׁ לְזֹהָר שְׁלָא יָבֹא עַל יְדֵי
מְצֹוֹת הַרְחִיצָה לְחַשְׁשׁ חִילּוֹל שְׁבָתָה, וּבְעֻנוֹתֵינוּ תְּרֵבִים הַרְבָּה
נְכָשָׁלִין בָּוּה בִּימֵי הַחֲרָפָה בְּשַׁתִּים קְאָצָרים, שְׁיוֹשָׁבָין כְּמַעַט
עַד שְׁחַשְׁכָּה, וְאַף אִם גַּמֵּר אֶת עַצְם הַרְחִיצָה בְּהַתֵּר, נִמְּפָן
מִזְדְּמָן אַיסּוּר לְיַדְוָה, שְׁפָעָמִים הוּא סְוִירָק אֶת רָאָשׁוֹ בְּסֻופָּה,
שְׁהִיא מְלָאָכָה דָּאָרִיתָא - בְּשָׁבָתָה": קוק נְאָחָ וויּ עַר זְאַנְטָה
דָּאָרָט אוֹ וּוֹעֵר עַס קָעַן מַזְחָה זְיִין זָאֵל מַזְחָה זְיִין, וויל דָּאסֶם
גַּיְין אַיז מְקוֹה קָוְמָט אָוִים אַמְצָה תְּבָא בְּעַבְרָה. חַיִּין מַזְחָה,
אוֹיֵב מַעַן הָאָט קִינְדָּעָר, אָונִ מַעַן ווֹיל זְיִיךְ גַּעֲמָעָן אַיז מְקוֹה
בְּדִי זְיִיךְ צוֹ מַתְנָה זְיִין וויּ אַזְוִי מַעַן פְּרִטָּת זַּיְךְ אַזְוִי אַיז מְקוֹה

ובכו, טאר מען נישט גיין פארן זמן, וויל דעםאלט אויז די
מקוה זייר אונגעפלט מיט מענטשן, און עס אויז נישט גוט
זו גיין דעםאלט מבטה טעםיים.

דעך היילגער בעל שם טוב זכותו גאנז עליינו האט גענאנט
או ער אויז צוינעקומען צו אלע זיינע מדריגות וויל ער
אויז געפערן זיינער נזהר צו גיין אוין מקוה יען טאג. און דער
היילגער ר' אהרן קארלנער זכותו גאנז עליינו האט גענאנט:
"מקוה אויז טאכע נישט קיין מצוה, אבער צו וואס מקוה
קען צו ברענגן קען נישט קיין שם אנדרען מצוה צו
ברענגן".

דערא, ואויל אויז פארן מענטש וואס אויז נזהר צו גיין
איין מקוה, וועט ער זוכה זיין צו אלע ברבות;
וילו זען אמענטש טובלט זיך אוין מקוה, דעםאלט - איין
יענע רגע טובלט מען אויבן איין הימל זיין נשמה אוין פען
אויז זוכה ארפאפ צו געטען פון זיך אלע דינם, אווי זי דער
רבִּי זאגט (ספר הפתוחה, הפטקהhardt, סימן כב): "על ידי טבילה
מקוה נתבטל הצרות, וישועה באה".

דעך אויבערשטער זאל העלפן או דו זאלסט מצליח זיין
איין אלע זיינע וועגן.

א גמר חתימה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

~~~~~ ס ~~~~

קען מעו זיין אונ ערליךער איד, אַפִּילֶז וועו מעו
וויל האבן א געשמאָקע לְעֵבָן אוּרְךָ דָּעַר וּוּעַלְתָּ?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבת שליט"א,

קען א ריזין יישר מה פאר אלע שענורים און פאר אלע עצות פגעים
רבין', עס האלט מיר ממש ביים לעבן און אַךְ שׁעַפְתָּ חַוָּת פָּוָן דָּעַם יְדַעַּ
מינוט פון מאן.

מיין שאלה און בנגע "קדש עצמה במתה לך". און די פלאז ואו
איך בין איזגעוואָקסן איז מען זיינער פֿאָרְנוּמָעַן מִיט "קדש עצמה במתה
לְךָ", מען איז נאָר פֿאָרְנוּמָעַן מִיט דָּעַם אוֹ מען מוֹ זֶה צְעַבְּרַעַדְן די
תָּאוֹת, און אוּבָּאַיְנָעָר קְוִיפְּט זֶה אֲשִׁינְעָן קָאָר אַדְעָר אֲשִׁינְעָן הָיוּ
אוֹ עָרְשָׁן שְׂוִין אֲפָנָעָרְעָנָט, מען קוֹקָט אִים אָן וּוּ אַיְנָעָר וּוּאָס אַיְן
פֿאָרְנוּמָעַן מִיט נָאָרִישְׁקִיטָן, און מען קוֹקָט אִים אַרְאָפָּ.

אוּבָּאַיְנָעָר דער ראש ישיבת קען ביטע אֲרָאָפְּנוּמָעַן אֲפָר מִינָּט מִיד צַי
עַנְמְפָעָן וּוּאָס דער ראש ישיבת האלט אַיְכָּעָר די נָשָׁא.

ישיר מה און הצעקה רביה

תשובה:

בְּאוּרַת ה' יַחֲרֵךְ - יּוֹם ג' פְּרִשְׁתָּוֹת הַבְּרָכָה-א', ו' תְּשִׁירִי, שָׁנַת תְּשֻׁעָה
לְפָרָט קְפָז

לכבוד ... גָּדוֹלָה יָיר

איך האב ערחהאלטען דיין בריוו.

איך פרוי מיר זיינער צו הערן או דו ביסט זיך מתייה מיט
די עצות פגעים הייליגן רבין', דער רב כי האט גענאנט

(מי מורה, ספון שט): "ז'י זאלן מיר הערן איזן תורה מיט דעם
גינון און מיטן טאגץ, וואלט די נאנצע וועלט אויסגעגענאנגען";
ויל ווער עס הערט דעם רבינס ווערטער, זינע עזות און
התקומות - ווערט אן ערליךער איד און ער הייבט אן
בענ侃ן צום איבערשטיין, און אפילו ער פאלט אראפ, שרייט
ער צום איבערשטיין פון דארט. מען קען נישט מסביר זיין
פאר אייגעם וואס האט נאך נישט טעם געוווען פון רבינס
עצות, וואס דער רבוי געבט אונן. די נאנצע לעבן ווערט
געטוישט צום גוטן, און מען הייבט אן לעבן מיטן איבערשטיין
א נאנצען טאג.

ויסן זאלכט או צו זיין אן ערליךער איד, האט נישט צו
טונ צי מען האט א שיינע קאר און א שיינע דירה,
צי נישט: אן ערליךער איד איז אינער וואס גייט דריי מאל
א טאג איז של דאוונגען מיט מנין אפילו עס איז אים זיער
שוווער, וויל צופרי דארפ ער לויפן ברענונג פרנסה, ביינאקט
אי ער זיער אויסגעטשטשעט, ווער רעדט נאך אינטן טאג
ווען ער איז ארין געטען איז פרנסה וכו' - דאך גייט ער
איין של דאוונגען די דריי הפלות מיט מסירות נפש. אן
ערליךער איד איז אינער וואס רעדט איידל, ער שרייט
ニישט, ער רענט זיך נישט אויפ ווען עס גויט נישט איז זי
ער האט געוואלט וכו', ער רעדט שיין איז שטוב, ער רעדט
איידל צו זיין וויב און קינדר, ער מאקט פרייליך זיין וויב,
ער שטארקט איר און איז מתק - דער איז אן ערליךער
איד. אלעס אנדרעיש איז נארישקיטן, יא שיינע קאר, נישט

שיינע קאָר, יאָ שיינע הוּוּ נִישְׁטַ שִׂיְנָעַ הוּוּ, דָּאַס גַּעֲבַט
גַּאֲרְגִּישְׁטַ צֹו צֹו וּוּעָרָן אָן עַרְלִיכְעָרָ אַיד אַדְרָעָ נִישְׁטַ. אָ שיינע
קָאָר אָנוּ אָ שיינע הוּוּ אַיִּזְ נִישְׁטַ קִין מַוְתָּרוֹת, מַוְתָּרוֹת אַיִּזְ
טִיְּטַשׁ וּוּעָן מַעַן לְעַבְטַ אָנוּ דָּעַם אַיִּבְעַרְשָׁטָן, דָּעַמָּאלָט אַיִּזְ
אַלְעָם אַיִּבְעָרְגָּן. וּוּעָן אָ מַעַנְטַשׁ וּוּיְסַטְּ אֹזֶאָלָעָם וּוּאָסֶעָר
הָאַטְ קַוְמָטְ פָּנוּגָם אַיִּבְעַרְשָׁטָן, עָרָ דָּאַנְקָטָ אָנוּ לְיַבְטַ דָּעַם
אַיִּבְעַרְשָׁטָן אַוְפְּ יַעֲדָעָ זָאָה אַיִּזְ אַוְפְּ וּוּאָסֶעָר הָאַטְ דָּעַמָּאלָט
אַיִּזְ עַס נִישְׁטַ קִין מַוְתָּרוֹת.

וּוּעָן אָ מַעַנְטַשׁ גַּעֲמָטְ אַרְיֵין דָּעַם אַיִּבְעַרְשָׁטָן אַיִּזְ וּוּיַּן לְעָבָן,
עָרָ בְּרֻעְנָגָטְ אַרְיֵין דָּעַם אַלְפָטוֹ שֶׁלְ עַולְםָ בַּיִּזְ אַיִּזְ
שְׁטוּבָ, וּוּרְטַ "גָּאָטְ" - דָּעָרָ אַיִּבְעַרְשָׁטָרָ גַּעֲפָנָטָזְ אַיִּזְ אַיִִ
וּיַּן שְׁטוּבָ, אַבְעָרָ אַוְיָבְ עָרָ גַּעֲמָטְ אַרְוִיָּם דָּעַם אַיִּבְעַרְשָׁטָן,
עָרָ גַּעֲמָטְ אַרְוִיָּם דָּעַם 'אָ' דָּעַם אַלְפָטוֹ שֶׁלְ עַולְםָ בְּלִיבָּטָ
אַיִּבְעָרָ 'גַּטְ', אָנוּ עַס וּוּעָרְטַ אַגְּטַ רְחַמְנָא לְצַלְןָ, אַזְוִי וּיְ
חַכְמָנָיו זְבָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָן (סּוּהָ זָ): "אַיִּשׁ וְאַשְׁהָ שְׁזַבְּוּ -
שְׁכִינָה שְׁרִיחָה בְּגִינְחָן, לֹא זְבוּ - אַשׁ אַזְכָּלָתָן"; אַ פְּמָאַן אַיִִ
וּוּיְבָ וּוּאָסֶעָן וּנְגַעַן זָוָה, וּיְ לְעָבָן מִיטָּן אַיִּבְעַרְשָׁטָן, הָאָבָן וּיְ
אַגְּטָעָ לְעָבָן, אַבְעָרָ אַוְיָבְ חַס וּשְׁלוּמָ זְיַיְ גַּעֲמָעָן אַרְוִיָּם דָּעַם
אַיִּבְעַרְשָׁטָן פָּוָן וּיְיַעַרְ לְעָבָן, מַעַן גַּעֲמָטְ אַרְוִיָּם דָּעַם יוֹדָ פָּוָן
אַיִּשׁ אָנוּ דִּי הַ"אָ פָוָן אַשְׁהָ, בְּלִיבָּטָ אַיִּבְעָרָ אַשׁ מִיטָּן אַשׁ
(עַיְן בָּרְשִׁי שָׁמָ) אָנוּ וּיְ וּוּעָרָן פָּאַרְבָּעָנָט.

אַזְוִי אַיִּזְ מִיטָּן יַעֲדָעָ זָאָה וּוּאָסֶעָר אָ מַעַנְטַשׁ הָאַטְ. וּוּעָן אָ
מַעַנְטַשׁ עַסְטָ, אַוְיָבְ מַאֲכָטְ עָרָ אַבְרָכָה, עָרָ דָּאַנְקָטָ

רֹעֵם אִיְבָעֲרֵשֶׁטְן, דָעַמַּאַלְטַ מַעַג עַר הַנָּאָה הַאָבָן פּוֹן דָעַם.
 פָּאָרְקָעָרְטַ, דָעֵר אִיְבָעֲרֵשֶׁטְעָר הַאָט בָּאַשָּׁאָפָן אַלְעַ גּוֹטְעַ עַסְן
 נָאָר אָוּ מַעַנְטְּשָׂן זָאָל הַנָּאָה הַאָבָן פּוֹן דָעַם אָוּן אִים דָאָנְקָעָן,
 אָוּי וּוּי עַס שְׁטִיטִיט (ברברים ח ט): "וְאַכְלָתַ וִשְׁבָעָת וּבְרָכָת אַת
 ה' אֱלֹהִיךְ, עַל הָאָרֶץ הַטְבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ". אָוּי אָוּי זְעַזְעַן
 מִיר אַיִן גַּמְרָא, חַכְמָינוּ זְבוֹרָנוּ לְבָרְכָה פְּרָעָן אַ קְשָׁיא (ברברות
 לה): אַיִינְמָאָל שְׁטִיטִיט (תְּהִלָּם כד, א): "לְה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה", דִי
 וּוּעַלְתַ בָּאַלְאַנְגַט פָּאָרְן אִיְבָעֲרֵשֶׁטְן, אַוְן בֵּי אַ צְוּוּיְטָע פָּלָאָז
 שְׁטִיטִיט (תְּהִלָּם קמָה ט): "וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנַי אָדָם", אָוּ דָעֵר
 אִיְבָעֲרֵשֶׁטְעָר הַאָט גַּעֲגָעָבָן דִי עַרְדַ פָּאָר דִי מַעַנְטְּשָׂן ? עַנְטְּפָעָרָן
 חַכְמָינוּ זְבוֹרָנוּ לְבָרְכָה: "בָּאָן קְוָדָם בְּרָכָה, בָּאָן לְאַחֲרָה תְּבָרָכָה",
 וּוּעַן אַ מַעַנְטְּשׁ מַאֲכָט אַ בְּרָכָה דָעַמַּאַלְטַ וּוּעַרְתַ עַס דָעַם
 מַעַנְטְּשָׂנְסָנְסָנָה, עַר מַעַג דָאָס עַסְן אַוְן תְּנָאָה הַאָבָן פּוֹן דָעַם,
 אַבָּעָד אוֹיְבַ עַר מַאֲכָט נִישְׁטַ קִיּוֹן בְּרָכָה, דָעַמַּאַלְטַ אַוְן עַר
 אַ גְּנָב.

דָאָס וּוּאָס דַי פְּרָעָנְסָט מִיר וּוּאָס טוֹט וַיְדַ מִיטָּה: "קְדוּשָׁ עַצְמָה
 בְּמַתָּר לְךָ"; דָעֵר הַיְלִינְגָעָר יִשְׁמָח מִשְׁהָ וּבָתוֹ יִגְּנָן עַלְיָנוּ
 זָאָט (פרשת קדושים): "קְדוּשָׁ עַצְמָה בְּמַתָּר לְךָ" מַתְקִים עַל פִי
 שְׁנִי דָרְכִים; אָוּ שְׁמַמָּאָס בְּמוֹתָרוֹת, וְלִפְעָמִים בְּהַחַפֶּה - בְּמַבָּאָר
 בְּשַׁלְחָן עַרְוָה שְׁמַשְׁבִּיעַ עַצְמוֹ מִן הַהַתְּרָא בְּרִי שְׁלָא יָבָא לִיְדַי
 אַיסּוּר, וְהַכְּבֵל לִפְיֵי מַה שְׁחוֹא אָדָם בָּאָוֹתָה שְׁעָה, וּבְלִבְרַד
 שִׁיחָה בְּנוֹתָו לְשָׁמִים, וְהַיָּינוּ נִמְכָן קְדוּשָׁ עַצְמָה בְּמַתָּר לְךָ,
 שְׁעַל יְדֵי הַמַּתָּר הוּא מִקְדָּשׁ עַל עַצְמוֹ שְׁלָא יָבָא לִיְדַי אַיסּוּר,
 וְנִמְכָן אַמְעָה לְבִנְהָה וּ, הַיְיָ עַבְורָה לְשִׁם בְּרוֹךְ הוּא וּבְרוֹךְ

שָׁמוֹ, וּמִקְדָּשׁ עָצָמוֹ, וְהַבּוֹן, עֵין שֶׁם, מַעַן קָעָן עַם מִקְיִים זַיִן אֹוֵיפֿ צְוּוֵי וּוֹעֲגָן, אָדָעָר אָוּ מַעַן אַיִּי מִמְאָס אַיִּן אַלְעָ אִיבְּרִיאַע וְאַקְּן וּבּוֹ, אָדָעָר פָּאַרְקָעָרָט, מַעַן טוֹט אַלְעָס וּוֹאָס מַעַן מַעַן טוֹן - בְּחִתְּרָה, אֹוֵי וּוֹעֲטָמָן נִישְׁטָמָן צַו קְוֹמָעָן צַו קְיִין עֲבִירָות; וּעֲטָמָן פָּזָן דָּעָם אָוּ עַם אַיִּי דָּא אָוּ וּוֹעֲגָמִיקִים צַו זַיִן קְהַשָּׁע עַצְמָךְ בְּמַפְּטָר לְהָ אָוּ מַעַן זַאל טוֹן אַלְעָס וּוֹאָס מַעַן מַעַן טוֹן בְּחִתְּרָה, בְּרִי מַעַן זַאל נִישְׁטָמָן צַו קְוֹמָעָן צַו טוֹן עֲבִירָות.

אַנְשְׁטָטָטָמָט צַו שְׁטִינָן אָוּן אַרְבָּעָטָן אֹוֵיפֿ אַוּוּקְרִיְּסָן פָּזָן זַיִד אַלְעָ תְּעֻנְגִּים וּבּוֹ, דָּאָרָף מַעַן שְׁטִינָן אָוּן זַוְּגָן: וּוֹאָס נַאֲכָה קָעָן אַיִּד טוֹן צַו וּוֹעֲרָן נְעַנְטָעָר צַוּ אִיבְּרַעַשְׁטָן? "עַם שְׁטִינִיט אַיִּן פְּסִיק (הַלְּמָסָד לְהָ, ט): "סּוֹר מְרָעָ וּנְעַשָּׂה טוֹב", עַם אַיִּי דָּא צְוּוֵי דְּרָכִים וּוּי אֹוֵי צַו לְעַרְגָּעָן פְּשָׁט אַיִּן דָּעָם פְּסִוק, אַיִּין וּוֹעֲגָן אַיִּן דָּעָר דָּרָךְ הַמִּסְרָר - מַעַן זַאל קוֹדָם אַרְבָּעָטָן אָפְּ צַו טוֹן פָּזָן זַיִד דָּעָם שְׁלָעַכְּטָס, אָוּן נְאַכְּרָעָם זַאל מַעַן עֹסָק זַיִן אַיִּן עֲשָׂה טוֹב. נְאַכְּרָעָם אַיִּי דָּא דִי וּוֹעֲגָפְּגָעָם בָּעֵל שֶׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ וּבָתוֹו יְגַן עַלְעָן אָוּן זַיִגְעָתְּלָמְדִים - מַעַן זַאל קוֹדָם עֹסָק זַיִן אַיִּן עֲשָׂה טוֹב, אָוּן דָּוֹרָךְ דָּעָם וּוֹעֲטָפָזָן זַיִד אַלְיִינָס וּוֹעֲרָן סּוֹר מְרָעָ, זַיִ לְעַרְגָּעָן פְּשָׁט אַיִּגְעָם פְּסִוק אֹוֵי: סּוֹר מְרָעָ - וּוֹילְסָט אַרְוִיְּגָנִיָּן פָּזָן דִּיְיָן שְׁלָעַכְּטָס, וּוּי אֹוֵי? דָּוֹרָךְ וּנְעַשָּׂה טוֹב, וּוַיְיַלְלָ אָוּ מַעַן צִינְרָת אָוּן אַלְיַבְּטָן אַיִּן טִינְקָעַלְעָ שְׁטוֹב וּוֹעֲרָת לִיכְטִיגָּה, אָוּן דִי טִינְקָלְקִיָּת גִּיְּתָט פָּזָן זַיִד אַלְיִינָס אַוּוּקָה, אֹוֵי אַיִּד וּוֹעֲנָ אַלְעָמָן שְׁלָעַכְּטָשׁ טוֹט אַמְּזָה וּוֹעֲרָת לִיכְטִיגָּה אַיִּן אַלְעָ וּוֹעֲלָטָן, אָוּן מִיטָּה דִי צִיְּתָט וּוֹעֲטָעָר שְׁוֹן אַפְּלָאָוּן זַיִגְעָתְּלָמְדִים.

עם איז באקאנט די מעשה וואם איז געוווען ביים רבין (מי מותער), ספין חטף) או א איד איז געקומען צום רבין און זיער געווינט או ער לננט אין א טיפע בלאטע, ער זיגנט געבעך און טומ זיער הארבע עברות, ער וויל דער רבוי זאל אים העלפֿן אורים קריין פון זיין בלאטע. האט אים דער רבוי געאַטֶן: "דו טו גוטס, און די שלעכטס ווועט פון זיך אליענס אָוועק פֿאַלְן"; ראמ איז די זיענ פון היילן רבין, מען זאל עסֿק זיין איז תורה ותפילה ווועט די שלעכטס אליענס אָוועק פֿאַלְן. דער יציר הרע האט זיער מזרא פון לימוד התורה וויל וווען מען לערגנט תורה וווערט ער אויס, בפרט וווען מען לערגנט א דף גמרא וווערט ער אינגעאנץ פֿאַרברענט, דערפֿאַר ווועט ער אלעט לאיז טו אַבִי מען זאל נישט לערגנט א דף גמרא יען טאג.

דערפֿאַר, או דו בעטסט מיר איך זאל דיר שרייבן איבער דעם נישא, זאלסטו געדענקיין או דער עיקר איז מען זאל זען אַרְיִין צו באָפָן יען טאג אַבִּיסְל תורה תפילה, וויל נאר ראמ בלײַיבט פונַּעַם מענטש. דער רבוי שרייבט פֿאַר זיין איידען: "בְּקַשְׁתִּי מֵאֲהֹבוֹתִי חַתְּנִי, שְׁתַלְמֹד בְּכָל יוֹם שְׁיעֹור גִּמְرָא וּפּוֹסְקָ, שְׁלָא תַּעֲשֵׂה חַס וּשְׁלוּם מְטַפֵּל עִקָּר, רק את האלקים ירא וכו', כי זה כל האדם", מײַן לְבָר עִידָּעָן, איך בעט דיר זיער, זאלסטע לערגנט זען טאג גמרא און שלחן ערוה, זאלסטע חס ושלום נישט מאָקָן פון טפְּל אַן עִקָּר און פון עִקָּר אַטְפְּל; ווועט מען וואָס דער רבוי האט געווואַט, און וואָס עַם איז געוווען ביים רבין אַן עִקָּר - נאר תורה ותפלה ויראת שמים.

ויעיר אסאָה בחורימ און אַינְגָעַלִיט מײַגְעַן או צו זיין אָן
עֶרְלִיבָּעָר אַיד דָּאָרָפּ מֵעָן זַיִן אַ בְּמַלְּוֹן, וְאוֹיְגַעַן אָן
אָן אַלְטָן הָוִי, מִיט אַ שְׁמַאֲטָע קָאָרָ, מִיט אַעֲרִיסָעָנָע בְּגָדִים
וּכְוּ וּכְוּ, אָן דָּאָסּ מַאֲכָת אָוּ זַיִן אַפְּלָאָזּ וַיְעַר אַסְאָה מַעֲנְטָשָׂן
צַו וּוּלְזַן זַיִן נָאָטָ צֻמּ אַיְבָּעָרְשָׂן. וַיְעַר אַסְאָה מַעֲנְטָשָׂן
וּגְעַנְעַן יְהָדָה טֹועָה אָין דָּעַם, זַיִן מַיְגַעַן אָוּ אַ לְּזָוּ צְדִיק גִּיטָּ
מִיט אַעֲרִיסָעָנָע בְּגָדִים אָן שְׁמוֹצִיגּ אַגְּנָעָטָן. עַם אָין גִּישָׁ
אוֹזִי, אַ צְדִיק אַיִן אַיְגָעָר וּוּאָסּ טְרָאָכָת פִּנְגָּעָם אַיְבָּעָרְשָׂן
אַ נָּאָגָּזָן טָאגּ, עַר לְעַבְטָ מִיט אַמְּנוֹנָה אָין עַר גִּיטָּ אַרוֹם
פְּרִילִיךְ.

רַבִּי נַחַמּוֹ טוֹלְמָשִׁינָּר וּבָרְנוֹ לְבָרְכָה פְּלָעַגּ וְאָגּוֹ: "דַי וּוּעַלְתָּ
מִינְגַּט אָוּ צַו זַיִן אַ צְדִיק דָּאָרָפּ מֵעָן הָאָבָּן עַשְׂרָה קְבִּין
מְרָה שְׁחוֹרָה, אָן צַו זַיִן פּוֹן דַי לְזָוּ צְדִיקִים דָּאָרָפּ מֵעָן זַיִן
אַ וּוּאָסָר טְרָעָנָר, עַם אַיִן גִּישָׁ אַזְוִי - פְּלָעַגּ עַר אַוְיסּ
פְּרִין - מֵעָן קָעָן זַיִן אַ פְּרִילִיכָּעָר אַידָּל אָן זַיִן אַ גְּרוֹיסָעָר
צְדִיק, אָן מֵעָן קָעָן זַיִן אַ בָּעֵל חַבִּית אָן אַ גְּרוֹיסָעָר עַשְׁר
אוֹזִי וּוּ רְ' אַבְּרָהָם בְּעָרְנוֹי (דָּעַם וּבְיִסְאִינְקָל) אָן זַיִן פּוֹן דַי
לְזָוּ צְדִיקִים".

דַעַר רַבִּי זָאָגָט (לייטש מַהְרָה, קָלָק ב', סִפְרָן קָטָה): "יִשְׁ טֹועָם סּוּבָּרִים,
שְׁאָרִיבִּין לְהַבֵּר אֶת הַצְדִיק אָוּ שְׁאָר דָּבָר שְׁבָקְרָשָׁה
לְהַבֵּרָו בְּפָנָיו בְּצַלְמָו וּדְמוֹתוֹ, שְׁיהָה מְשֻׁנָּה בְּדָמוֹתוֹ וּבְתְּנוּעָותָיו
דִּיקָא, וּבְאַמְתָה לְאָבָן הָוָא. בַּי הַצְדִיק הָוָא בְּדָמוֹת וְצַלְמָם
בְּכָל הָאָנָשִׁים וְאָין בּוֹ שָׁוֹם שְׁנָויִו, וְאַף עַל פִּי בָּן הָוָא עֲנָנִין
אַחֲרָלְגָמְרִי", עִזִּין שָׁם: מַעֲנְטָשָׂן וּגְעַנְעַן יְהָדָה טֹועָה אָין זַיִן

מיינען או מען דארפ דערקעגען א צדיק פון אינדרויסן -
פון זיין אנטון, פון זיין פנים וכו', אבער עס איז נישט איזו
- זאנט דער רביה, דער צדיק זעם אויס פון אינדרויסן פונקט
וואו א צוועיטער, נאר דער חילוק איי, או זיין פנימיות איי
נאאר אין אנדרער ענן.

דאמ איז א טוות זואם זיער אסאך מענטשן מאבן, מען
מיינט או מען דארפ גיין אינגעוביין ווי אין
איינגעובייגענע לילב זו זיין אן ערליךער איד, אונז מען דארפ
גיין מיט געמאסטענע טרייט וכו', אבער דער רביה זאנט ליקש
מוטר", חלק א, סיכון קז): "כִּי בְּנוֹדָא אֵין זֶה מְעֻלָּת הַעֲנוּוֹת לְתֹרְאֹת
עָצָמוֹ בְּכֶפֶת רַאשׁ בְּרַךְ שְׁטוֹת בְּאַלוֹ הַוָּא עָנוֹ, כִּי זֶה
עֲנוּוֹת פְּסָולָה", עס איז נישט קייז ענוה צו גיין מיט איז
איינגעובייגענע קאָפֶ, מען קען גיין מיט א גראָע
אויפגעעהיבגענע קאָפֶ איז זיין בַּיִ וַיְהִ צָּעֵבָרָאָכָּן בְּחַרְסָהָנְשָׁבָר,
מען קען זען בְּיַלְּדָעָר פון צְדִיקִים פּוֹנָעָם פְּרִיעָרְדִּין דָּוָר וּיְ
זַיְגִּיעַן אַנְגָּעָתוֹן זַיְעַר צְוֹזָאָמָּגָעָנוֹיָמָעָן וכו'.

דער איבערשטער זאל דיר העלטן זאלסט האבן א שייניגע
קאר איז א שייניגע הויז און מיט דעם טוּן דעם רצון
פּוֹנָעָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן: מיט דִּין קָאָר זָאָלְסָטָו טִין חָסָה, דִּין
הויז זאָלְסָטָו מאָבן פָּאָר אַמְּקָדְשׁ מַעַט וּוְאַדוֹ זָאָלְסָטָו
פרִיעָרְדִּיךְ מאָבן דִּין וּוְיִבְּ אֵין קִינְדָּעָר, זָאָלְסָטָו מַתְהָנָה זַיְן דִּין
קִינְדָּעָר זַיְן זָאָלְן לִיבְ האָבָן דַּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן, לִיבְ האָבָן
ערליךע איזן איזן לִיבְ האָבָן צַוְּן מְצָוֹת.

איך וואלט נאך געדארפטע אסאך מער מאריד זיין, אבער
איך בין געכטן צוריק געכומען פון אומאן, און עס
ויארט אויף מיר אסאך ארבעט וכ'.

דען איבערשטער זאל העלפֿן דו זאלסֿט מצליים זיין אין
אלע דיענע ווענן.

א גמר חתימה טובעה און א גוט געבענטשט יאר.

סא

מיין טאטע טשעפעט מיר, וואס קען איך טזונ?

שאללה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דען ראש ישיבה זאנט שטעהנדי או ווען מען דאת איינעם וואס האלט
אין איין רודפֿן און טשעפען, זאל מען זיין אפֿן מיט יענעם און פרענן
יעגעט פארזואם ער טוט זאמ. דער ראש ישיבה נזצט אלע די בישפֿיל
פון א מאן און ווייב או זי זאלן זיין אפֿן אינגען מיטין צוויין.

האָב איך געווואלט פרענן וואס מען טוט ווען די עלטערן הערן נישט אויף
זו טשעפען מיט ווערטער יעדע מאָל וואס עס קומט אויס זיך צו טראען.
און נאכֿן טשעפען געט מען זיך א דוףֿ אָן: "מען קען נישט מאָן מיט דיָר
א ווערטל?..." אווי ווי דער פֿסֿוק אָגֿט (משל כי, ח): "בְּמִתְלָהָה חִזְרָה זְקִים".

איך פֿיל ווי איך האלט עס מער נישט אויס, איך וויל נישט פֿינֿט
האָבן מיין טאטען. איך וויל וויסן אויב די עצה או איך זאל זיך
אויסשטעטען מיט אויס אפֿן און אויס זאנט אָן קען דאס נישט פֿאָרנֿעטען?

א גרויסן יישר פֿה פֿאָר אלע עצות אין ליעבן.

תשובה:

בעזורת ה' יתברך - יום ג' פרשת וואת הברכה-א, ו' תשרי, שנת תשע"ח
פלרט קטען
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערחהאלטען דין בריון.

דו קענסט זיך נישט פארשטען דאם גרויסקייט פון די
מצוה פון כיבוד אב זאמ: חכמיינו זברונם לברכה זאנן
(ירושלמי פאה א א) או דאם אייז חמורות שבחרמות, די מצוה
פון מביך זיין עלטערן אייז פון די גראבסטע מצוות זואם
אייז דא.

חכמיינו זברונם לברכה דערציילן (ירושלמי קידושין כ): מען האט
געפרענט רבוי אליעזר: "עד תיכון הוא כיבוד אב
זאמ", ביוז וויפיל אייז א מענטש מהוויב צו מביך זיין זינע
עלטערן? האט רבוי אליעזר געגענטפערט: "ולוי אתם שואלן",
זואם פרעגט איר מיר, "לכז שאלו לךה בן נתינה" גויט
פרענן דמה בן נתינה, "ראש פטר חווה", ער אייז געוען פון
די גראבסטע איין די מיליטער, "פעם אחת היתה אמו מסטרתו",
איינטמאל האט זיין מאמע אים געשלאנן מיט א שיח, "לפנוי
בולי שלז", פאר אלע סאלדאטען זואם זענען געוען אונטער
איהם, "ונפל קורדקסי שיחה מיהה", און עס אייז ארפאפ געפהאלן
די שיח פון איר העט, "ונושית לה", ברוי שלא הצעער",
האט ער זיך ארפאפ געבעוין און אויבגעחויבן די שיח און
געגעבן פאר זיין מאמע איז זאל זיך נישט דארפן ארפאפ
ביין און זיך מצער זיין.

נָאָךְ דַּעֲרָצִיְּלָן חַוֵּיל (שֶׁם): רַבִּי טְרָפּוֹן מַאֲמָע פֶּלְעָגֶט גַּיְין שְׁפָאַצְיָרָן שְׁבָת אַין אַיר תַּצָּר, אַיִינְמַאל הַאֲט וַיֵּד צְעַרְיקָן אַיר שַׁיָּה, הַאֲט רַבִּי טְרָפּוֹן וַיֵּד אַרְאַפְּגַעְלִיְּת אַיִיף דַּעַר עַרְד, אַין גַּעַלְיִגְט וַיִּגְעַנְעַת אַיִוף דַּעַר עַרְד, אַון גַּעַזְאַגְט: "מַאֲמָע, טְרָפּוֹן אַיִיף מִיר", אַוְיַ אַיַּד עַר גַּעַנְאַגְעַן מִיט אַיר בֵּיז וַיֵּאַיַּז אַגְּגַעְקָוּמָען צַו אַיר בָּעַט. אַיִינְמַאל וַעֲזָן רַבִּי טְרָפּוֹן אַיַּז גַּעַזְוּעַן בִּישְׁט גַּעַזְוַנְט, הַאֲט זַיִן מַאֲמָע גַּעַבְעַטָּן דַּי חַכְמִים זַיִז וַאֲלַז מַתְּפַלְלָן זַיִן פָּאָר אִים וַעֲזָל עַר אַיר מַכְבֵּד מַעַר וַוִּפְילָן מַעַן דַּאֲרָפָף, הַאֲבָן זַיִז אַיר גַּעַפְרָעַנְט: "זַוָּאָס טַוְט עַר?", הַאֲט זַיִז דַּעֲרָצִיְּלָט דַּי מַעְשָׂה וַיֵּד עַר הַאֲט אַיר גַּעַדְאַלְפָן גַּיְין אַין אַיר חַצָּר וַעֲזָן אַיר שַׁיָּה הַאֲט וַיֵּד צְעַרְיקָן, אַו עַר הַאֲט גַּעַלְיִגְט וַיִּגְעַנְעַת אַו זַיִל קַעְגַּעַן גַּיְין זַבָּה, הַאֲבָן דַּי חַכְמִים גַּעַזְאַגְט: "אַפְּלָלוּ עַר זַיִל טַוְונְט טַוְינְט מַאֲל אַזְוִי וַיֵּד טַוְט יַעַצְט, הַאֲט עַד נָאָךְ גַּיְשָׁט מַקְיִים גַּעַזְוּעַן דַּי מַזְוָה וַיֵּד עַס דַּאֲרָפָף צַו זַיִן".

דַּעֲרָפָאָר בָּעַט אַיְדֵי דִיר זַיִעַר שְׁפָאַרְקָן דַו זַאֲלָסְט חַס וְשַׁלּוּם גַּיְשָׁט עַנְטָפְעָרָן פָּאָר דִּיְגַע עַלְטָעָרָן, גַּעַדְעָנָק וְוָאָס דַּעַר רַבִּי זַאֲטָט (לִיקְשִׁי מַוְרָרָה, חָלָק א., סֶפּוֹן): "זַעְקָר הַתְּשֻׁבָּה בְּשִׁישְׁמָע בְּזַיְוָנוֹ, יַדָּם וְיַשְׁתָּק", אַו מַעַן חַעַרְט וַיֵּד מַעַן פַּאֲרַשְׁעַמְט אַזְוּן שְׁעוּוִינְט אָפָּ, דָאָס אַיַּד דַּעַר עַיְקָר וַיֵּד אַזְוִי מַעַן טַוְט תְּשֻׁבָּה; בָּעַט דָּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן אַו דַו זַאֲלָסְט אַפְּקָוּמָעָן אַלְעָס וְוָאָס דַו דַּאֲרָפְסָט אַפְּקָוּמָעָן, אַון בְּזַוְתָּה דָּעַם וְוָאָס דַו וְוָעָסָט אַכְּטָוָנְג גַּעַבָּן אַיִוף בִּיּוֹד אַב זַאֲמָס וְוָעָסְטוֹ זַוְּבָה זַיִן אַו דִּיְגַע קִינְדָּעָר וְוָעָלָן דִיר מַכְבֵּד זַיִן אַון דִיר בְּגַעְגַּעַן נַחַת.

חֶבְמִינֵו וּבְרוֹנֵם לְבָרְכָה זָאוֹן (שׁפ.): "רַבִי וּעִירָא אָמַר, חֶקְוָא
תָּעוֹ לֵי אֲבָא וְאַמָּא דָאָקְרִינוּן, וְאַירָת גַּן עַדָּן", רַבִי
וּעִירָא אַיו גַּעֲוָעָן אַ יְהֻוָּם, אָוֹן עַר פְּלָעָגָט וַיֵּךְ אַיְבָּגָן מְעָזָר
זַיִן פָּאָרְיוֹאָס עַר הָאָט נִישְׁטָן קִיּוֹן עַלְטָעָרָן עַר זָאָל וַיֵּי קַעַגְעָן
מְכָבָד זַיִן, אָוֹן וַסְּהָ צַו זַיִן חָרָךְ דַּי מַזְּהָ צַו בָּאָקְמָעָן גַּן
עַדָּן. אַבָּעָר וּוֹעָן עַר הָאָט גַּעַתְּרָט דַּי מַעַשָּׂה פּוֹן רַבִי טְרָפְּוָן,
הָאָט עַר גַּעַזְאָגָט: "בְּרִיךְ רְחַמְנָא דְּלִיתְ לֵי לֹא אֲבָא וְלֹא אַמָּא",
יַיְשֵׁר כַּח אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר אָוֹיךְ הָאָב נִישְׁטָן קִיּוֹן עַלְטָעָרָן, וּוֹיְלָל
אַיךְ וּוֹאָלָט נִישְׁטָן גַּעַקְעָנָט טָוָן וּוֹאָס רַבִי טְרָפְּוָן הָאָט גַּעַטְוָן.

דָּאָנָּק דַּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אוֹ דַו הָאָסְטָן חַתְּוָנָה גַּעַהְאָט אָוֹן דַו
הָאָסְטָן דִּיַּין אַיְגָעָנָע לְעָבָן וּבוֹ, דָאָס בִּיסְלָן וּוֹאָס עַס
קוּמָט דִּיר אָוִים צַו גַּיְינָן צַו דִּיַּין מַאְטָעָ מַאְמָעָ וְאַלְסָטָו אַכְטָוָן
גַּעַבָּן זַיִן צַו מְכָבָד זַיִן, וּוֹעָסָטוֹ וַסְּהָ זַיִן צַו אַלְעָם גַּוָּסָם.

בְּעַט דַּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן דַו וְאַלְסָטָו וַיֵּךְ אַיְסָקָוָעָן מִיטָּ דִּיְגָעָ
עַלְטָעָרָן אָוֹן מְעָן זָאָל לְעָבָן בְּשָׁלוֹם אָוֹן מִיטָּ לִיבְשָׁאָפָט,
בֵּי מִיר וּוֹעָלָן וַסְּהָ זַיִן צַו דַּעַם וּוֹאָס חֶבְמִינֵו וּבְרוֹנֵם לְבָרְכָה
זָאוֹן (משנה עריות ח:ו): "אָוֹן אַלְיָהָ בָּא לֹא לְרָחָק וְלֹא לְקָרָב,
אַלְאָ לְעָשָׂות שְׁלָוָם בְּעוֹלָם", שְׁנָאָמָר (מלכי ג' ג-כד): "הָנָה
אַנְבֵּי שְׁלֵיחָ לְכֶם אֶת אַלְיָהָ הַנְּבִיא וּנוּ, וְהַשִּׁיבָּ לְבָ אֶבֶות עַל
בְּנֵיכֶם, וְלַבָּ בְּנִים עַל אֶבֶוֹתֶיכֶם".

דַּעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָר זָאָל הַעַלְפָּן וְאַלְסָטָמָצָלִיחָ זַיִן אַיְן אַלְעָ
דִּיְגָעָ וּוֹעָנָן.

א גַּמְרָ חַתִּימָה טָוָה אָוֹן אַ גַּוָּט גַּעַבְעָנְטָשָׁט יָאָר.

סב

איך פאל אסאה דורך, געבעט מיר ביטע אונ עצה.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך באידאנקען פאר די שיעורים נואם אויז מיר מזראדיג
מתקוק בבלל, און בפרט זוי אויז זיך מתקוק צו זיין אלס בחור. איך בין
א בחור און איך האב באקומען א "חוק יומי ביינעם קارد", און זייט
איך האב אונגעוזיבן חערן די שיעורים האב איך אונגעוזיבן זיין מער
עליה.

לעכטנים האב איך געהאט אונ איך נואם האט מיר זיינער אונ
איך וואלט זיינער שטארק געניאלאט דער ראש ישיבה זאל מיר מתקוק זיין
און געבן א עצה אויף וויטער. די לעכטנע שטיק צייט האב איך מיר
שיין אפאך געשטארקט אויף פינע שלעכטנע תאות, אפער מיט דעם
אלעט בין איך די לעכטנע דריי שבטים און איין צו אויף געשטאנען א
ב"ק, אינמיין די זואך אויז אלעט גוט אבער זווען עס קומט שבת זע איך
אויך נישט אויך זאל האבן געטראקט אדרער געקוקט עפעס נישט גוט,
אפער מיט דעם אלעט בין איך אויף געשטאנען אויז.

איך בין מזראדיג אעבראכון דערפונ, זויל איך פרוביד זיינער שטארק
צז זיין ערלה, און דאס קלאפעט מיך אראפ. און אויך או די קומענדיגע
שבט אויז יומ ביפור, און איך האב געהערט שרעקעריגע זאכן אויף זוער
עס ווערט א ב"ק אום יומ ביפור.

איך וואלט זיינער שטארק געניאלאט דער ראש ישיבה זאל מיר געבן
און עצה ווי אויז צו זיין אונגעוזיבן דערפונ.
א גרויקן יישר פה פאר אלעט.

תשובה:

בענורת ה' יתברך - יום ד' פרשת זואת הברכה-א, ז' תשרי, שנות תשע"ח לפרט
קפטן

לכבוד תבחור ... גרו איר

איך האב עַרְהָאֵלִין דין בריו.

איך בעם דיר זיעער, שטארק דיר און ווער נישט צעבראכון;
וויקן זאלסטו או דער איבערשטער ווארט מען זאל
תשובה טוונ, און ווען מען טוונ תשובה נעמט ער צוירק דעם
מענטש, און ער רעכט באילו דער מענטש האט קיינמאל
ニישט געוינדרגט. זארגן זיך נישט אויף וואס עס גיט ווין, און
פיגנונג דיך נישט מיטן עבר וואס איז גענווען, הו טז וואס דער
הייליגער רבוי האט גענאנט, זע צו זאנן יעדן מאג דעם "תיקון
הפללי": די צען קאפיקטעלעך תהילים וואס דער הייליגער רבוי
האט אונז מגלה גענווען או דאס איז א תיקון בברית (קאפיטל
ט.ה, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ה, ז' ק"ה, קל"ז, ק"ג). דער רבוי האט גענאנט
או ווער עס זאנט די צען קאפיקטעלעך תהילים דארפ זיך
גארניישט זארגן, נאך האט דער רבוי גענאנט (שוחות הר', סימן
קמא): או אסאך צדיקים האבן געוואלט משיג זיין דעם תיקון,
אבער זיין האבן עס נישט געקענט געהן משיג זיין; א טיל זעגען
איעוק פון דער וועטלט פאר זיין האבן בבל געקענט דערגין
דען דעם תיקון, און א טיל צדיקים האבן זיא אונגעוזיבן משיג זיין
זיין דעם תיקון, אבער זיין זעגען נפטר גענווארן אינמיין, אבער
מיר - זאנט דער רבוי - האט דער איבערשטער געהאלפֿן
או איך האב געקענט דערגין דעם תיקון, זאלסט יעדן מאג

וְאַנְן דִי תֵיקוֹן הַכְּלָלִי, אֹוֵי וּוּ בָּרְסֶלְבּוּרְשֶׁר חֲסִידִים פִירַן וְהַ צָו
וְאַנְן יַעֲדַן מַאֲג נַאֲד תְּפִילָת שְׁחִירִת וְעַן מַעַן אַיְזָנָא אַנְגַעַטָּוּן
מִיטָדִי טְלִית וְתְפִילַן. וּעוֹסְטוּ זָוֶה וִין צָו פָאָרְדָעַטָּן אַלְעָם
וְואַס דַו הַאֲסָטָ פָוָגָן גַעֲוָעָן.

זֶע צָו לְעַגְעַן יַעֲדַן מַאֲג אַבְיַסְלְ חַוִּמְשׁ - שְׁנוּם מַקְרָא וְאַחֲרִ
תְּرִגְוּם; וּנוֹטָאָג בַּיְ שְׁנִי, מַאֲנַטָּאָג בַּיְ שְׁלִישִׁי אַיְזָנָא
וּוַיְטָעָר בַּיְ סְוֻפָּן וְוַאֲךָ. אַוְן אַוְיב דַו הַאֲסָטָ נַאֲד אַפְאָר מִינּוּט
לִיְגַן צָו רְשַׁיָּי, דַעַר רְבִי זָאָגָט (לְקוּשִׁי מַוְרָרָה, חַלְקָא, סִפְרָן ט) אַו
שְׁנִים מַקְרָא וְאַחֲרִ תְּרִגְוּם אַיְזָנָא אַתְּ תֵיקוֹן הַבְּרִית.

זֶע צָו וְאַנְן יַעֲדַן מַשְׁנִיוֹת, וְואַס דַאֲס רִיעִינְטָמְטָ דַעַם מַעֲנְטָשׁ;
"מַשְׁנָה" אַיְזָנָא דִי אֹותִיות "מַשְׁנָה"; וּוּ מַעַר אַמַעְנְטָשׁ וְאַגְּטָ
מַשְׁנִיוֹת אַיְזָנָא עַר וְזַיְדָמְשָׁנָה אַיְנָא אַנְגָּזָן, אַוְן עַר וְוַעֲרָתָ רִיעַן.
מַשְׁנִיוֹת שְׁלַעַטְטָ אַרְוִיסְטָ דַעַם מַעֲנְטָשׁ פָוָן דִי טִיפְסְטָעָ בְּלָאַטָּע,
וְואַס מַשְׁנָה אַיְזָנָא דִי רְאַשִּׁי תְּבִוּתָ (תְּהִלְים ל, ד): "חָעַלְתָּ מִן
שְׁאָלָן נְפָשִׁי", אַו מַעַן זָאָגָט מַשְׁנִיוֹת גַעֲמָט עַם אַרְוִיסְטָ דַעַם
מַעֲנְטָשׁ פָוָן דִי טִיפְסְטָעָ שְׁמוֹצִינְסְטָעָ פְּלַעַצְעָר וְוַאוּ דַעַר מַעֲנְטָשׁ
אַיְזָנָא רְחַמְנָא לְצָלָן אַרְיָן גַעֲפָאָלָן. אַוְיב דַו קַעַנְסָטָ זָאָגָט אַבְּצָן
פָּרְקִים מַשְׁנִיוֹת - מַה טּוֹב, וְוַיְיל חַיְ פָּרְקִים מַשְׁנִיוֹת מַאֲכָט
אוּ דַעַר מַעֲנְטָשׁ זָאָל וְוַעֲרָן לוַיְטָעָר, אַוְן עַם גַעֲבָט צְוִירִיק דַעַם
מַחְ פָּאָרָן מַעֲנְטָשׁ, וְוַיְיל וְעַן אַמַעְנְטָשׁ וְוַיְדִינְטָ אַיְזָנָא דִי
עַקְלַדְיָגָע עַבְירָה פָוָן פָנָם הַבְּרִית - הַזְּצָאת וְרָע לְבַטְלָה
רְחַמְנָא לְצָלָן, וְוַעֲרָתָ אַיְזָנָעָרִיךְן זָיִן מַחְ מַחְשָׁבָה, וְוַיְיל
דִי וְרָע קַומְטָ פָוָגָם מַחְ, אַוְן אַוְן מַעַן וְיַנְדִינְטָ וְוַעֲרָתָ דַעַר
מַחְ אַיְסְגַעַטְרִיךְנָטָן וּבָוּ, אַבְעָר אַוְן זָאָגָט אַסְאָה פָּרְקִים

משניות באקומט מען צוריק א קלארע מות. אויב דו קומסט נישט אן צו זאנן ח"י פֿרְקִים, זאג וויפיל דו קענטט.

אווי אויך זאלסטו זען צו לערגען א דפ גمراה יעדן טאנן דער רב' זאנט (ליקוטי מוהר", חלק א, סימן ריז): "תלמוד בני מתריא אותיות של שמה לילית, על בן יש בלה בהלמוד ה תלמוד להנגיע אותה", תלמוד באטרעפט די זעלבע ווי דער נאמען פון די קליפה וואס מאכט א מענטש זונדרין איז פנים חברית; דערפאר או מען לערגט גمراה אויז מען מבני עדי קליפה. אפלו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערגסט וויל דיין מה איז דיר אויסגערטן פון די עקלידיגע עביבה פון פנים חברית - הוצאת ער לבטה רחמנא לצלן, דאך זאלסטו לערגען גمراה מיט משניות אפלו אן פארשטיין, איז דאס ווועט דיר ראטעהווען פון דיין ברענעדיגע יוצר הרען, דאס איז דער עאה צו קענען ארוייס קריין פון די טיפע בלאטע פון עביבות.

דער רב' האט גענאנט (שיחות הר", סימן ט): "אפלו איזן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאה, שנבלדו במצויה רעה, עד שרגליין בעברות חם ושלום, רחמנא לצלן", אפלו א מענטש וואס אויז זיער וויט פון קדושה, ער טומ עביבות רחמנא לצלן, איז ער אויז שווין אראפ געפאלן איז שאל תהיתית, "אף על פי בן, בהכש של התורה גדויל בל בה, עד שיבולה להוציאו אותם מן העברות שרגליין בהם חם ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחוב חזק למד בכל יום ויום בז' וכלה, יהיה איך שיתהיה, בוגדי זינו ליצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי בלה תורה גדויל מאד". אויב ווועט ער זיך מאכן

א קביעות צו לערנען יען טאג "כח ופק" וועט ער סוף כל סוף א羅ים גיין פון זיין בלאָטֶע, וויל דִי כֵּה פון תורה אויז אויז גרויס או עס נגעטט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעטס.

זונע דער רבִי האט דאס גענאנט האט רבִי נָתַן געפֿרְעַנט דעם רבִי: "אי תורה קען אויך הַלְּפָנָן אֹנוֹ אַיִּינָם וְאָס אַיִּז אָרָאָפּ גַּעֲפָאָלָן אַיִּז דִי עַקְלְדִּיגַּע עַבְיוֹרָה פָּוֹן פָּנָם הַבְּרִית - הַזָּאת עַר לְבָטְלָה רְחַמְנָא ?צְלָן?" האט דער רבִי גַּעֲשְׁרִין אַוְיףּ אַיִּם אַיִּז גַּעֲנָאנְטָה: "דו גַּוְיִיסְט וְאַיִּז גַּרְוִיס דִי כֵּה פָּוֹן תורה אַיִּז? תורה אַיִּז הַעֲבָרָה פָּוֹן אַלְעָס! אָפְּילָו אַ מְעַנְטָשׁ וְאָס וְיִקְטָז וְזֶה אַיִּז דִי עַקְלְדִּיגַּע עַבְיוֹרָה פָּוֹן פָּנָם הַבְּרִית - הַזָּאת עַר לְבָטְלָה רְחַמְנָא ?צְלָן, אַוְיָב דָּעַר מְעַנְטָשׁ וְעַט לְעַרְנָעַן יעַן טאג 'כח וְפק' וְעַט ער וְעַרְנָעַן אָן עַרְלְבָעַר אִיד (חי מיטַר", סִינְן תקענָה). אַיִּז מִיְּן אוֹ אַיִּינְמָאָל מַעַן הַעֲרָת אֹנוֹ שִׁיחָה פָּוֹן רבִי זֶה שְׂוִין בִּיטּוֹל הַבְּחוּרָה, וויל וואו דער ס"מ זאל דיר נאר אַרְיִין וְאַרְפָּן, אַיִּז וְאָס עַס זָאָל נָאָר אַיְבָּעָר גַּיִין אַוְיףּ דִיר, הַאָסְטוֹ שְׂוִין אַ וְעַגְפָּן רבִי זֶה אַיִּז מַעַן קען אַרוֹיס גַּיִין פָּוֹן דָּאָרטָם.

דערפָּאָר טִיעָרָר ... גַּרְוִי אַיִּר, שְׁפָאָרָק דִּיר אַיִּז וְאַיִּשְׁטַט צֻעְבָּרָאָכָן בַּיִּ דִיר זונע דִוְזַעַט אָז וְאַיִּז מַעַר דִוְזַעַט זֶה צְוִירִיקְעָרָן צָום אַיְבָּעָרְשָׁטָן פָּאָלְסָטוֹ אָרָאָפּ נַאֲכָמָאָל אַיִּז נַאֲכָמָאָל, אַיִּז וְאַיִּז מַעַר דִוְזַעַט זֶה וְזַעַט זֶה אַפְּגַּנְעָהִיטָן אַיִּז קְדוּשָׁת הַבְּרִית פָּאָלְסָטוֹ נַאֲכָמָאָל אָרָאָפּ, אַיִּז דִוְזַעַט נְכַשֵּׁל בְּפָנָם הַבְּרִית רְחַמְנָא ?צְלָן, אַזְוִי גַּיִיט עַס מִיט זֶה אַיִּינָם וְאָס וויל זֶה צְוִירִיקְעָרָן צָום אַיְבָּעָרְשָׁטָן. אַזְוִי וְאַיִּז דָּעַר רבִי זָאָגָט (ליקוטי מיטַר", חַלְקָה ב', סִינְן מה): "בְּשָׁאָדָם נְכַס

בעבדות השם, איזי הדרה שמראין לו התרתקות", ווען אמענטש וויל ווערן אן ערליךער איד, הייבט ער אן שפирן באילו מען דארף אים נישט, ער שפירות ווי מען שטופט אים אוועק פון הייל וויל וויל, אבער באמת -�אנט דער רבבי - איזי דאס נאָר אים מקרב צו זיין, אונז מען וויל זען. ווי ער שטארקט זיך אונז ער קומט צוריק צום איבערשטן.

א איד איזי אמאָל געקומען צום הייליגן טשערניאָבלער מיגד זבוחו יגן עליינו אונז זיך באָקלאנט או ער ווערט נבּשֶׁל יעדע נאָכט בעזען קרי רחמנאָ לאלן, ער האט געוויינט או דער הייליגער מיגד זאל אים געבען אונז עזה, האט אים דער מיגד געגעבען אונז עזה, למײַשָׁה איזי ער צוריק געקומען נאָך אָ פְּתַאֲג אָז די עזה העלפֿט נישט, האט ער אים געגעבען אונז אַנדערע עזה, אונז ער איזי צוריק געקומען זאנן או די עזה העלפֿט איזיך נישט, אונז ער וועט יעדע נאָכט קרי רחמנאָ לאלן, האט אים דער הייליגער מיגד זבוחו יגן עליינו געזאגט: "יעצט וועל איך דיר געבען אָ סְנִילָה ווֹאָס דָּז וּוֹעַסְט שְׂזִין נִשְׁתֵּן צוֹרִיק קּוֹמָעַן צְוִיָּה, ווֹיְלָה דִּי סְנִילָה וּוֹעַט דִּיר זַיְכָּר הַעֲלֵפָן", ער האט אים ארוויס געבערגענט דעם ספר 'ליקוטי מוהר"ן' אונז אים געזאגט: "לען יעדע נאָכט פָּאָר דָו גִּיסְט שְׁלָאָפָן אַבִּיסְל פָון דָעַם ספר, וועסטו זיכער ווען אָפְּנַעַהוּטן פָון אַלְעַם שְׁלַעַטְמָס אָונז פָון מְקָרָה לִילָה".

דער איבערשטער זאל העלפֿן או דו זאלסט מצליה זיין
איין אלע דיביגע וועגן.

א גָּמָר חֲתִימָה טוֹבָה אָונֵז אָ גּוֹט גַּעֲבַעַנְטִישֶׁט יָאָר.

סג

מעג פֿעַן רַעֲדֵן צוֹם אִיְבְּעֶרְשְׁטָן
אוֹוִישָׁן דִּי תְּקִיעָות אָוָם רַאֲשֵׁה הַשָּׁנָה?

שָׁאָלָה:

לְכַבּוֹד דָּעַר רַאֲשֵׁה יִשְׂכָּה שְׁלִיטָּאָא,

אַין דִּי טָעַג פֿוֹן רַאֲשֵׁה הַשָּׁנָה שְׁעַבְרוּ עַלְיָנוּ לְטוֹבָה, אוֹ מִר אִינְגָּנָעָפָּאָלְן
אַשָּׁאָלָה. וּוֹעֵן פֿעַן דָּאוֹונְטָן דִּי שְׁמָנוֹה עַשְׂרָה פֿוֹן מוֹסָף אָוָם רַאֲשֵׁה הַשָּׁנָה,
פֿעַג פֿעַן דָּאָרְטָן רַעֲדֵן צוֹם אִיְבְּעֶרְשְׁטָן אוֹוָף אַידִישׁ, אַדְעָר אָפְשָׁר אוֹי עַס
אַחֲפְּסָק אוֹוִישָׁן דִּי תְּקִיעָות?

יִשְׂרָאֵל.

תְּשׁוּבָה:

בְּעָזָרְתָּה הַיְתָבְרָךְ - יּוֹם ד' פְּרִשְׁתָּוֹת וַיּוֹתָת הַבְּרָכָה-א, ז' תְּשִׁירִי, שָׁנָת תשע"ח
לְפָרָט קָטָן
לְכַבּוֹד ... גָּדוֹלָה יָאִיר

אַזְקָה חָבֵב עַרְהָאָלְטָן דִּיְיָן בְּרִיוֹן.

וּוְאֹוְיל אַיְזָר אָן וּוְאֹוְיל אַיְזָר דִּיְיָן חָלָק אָוּדוֹ טוֹקְסָט דִּי
עַצְחָה פֿוֹן חַיְלָנְןָן רַבִּין צָוּ מַאֲכָן הַתְּבֻזְדָּות; דָּעַר
רַבִּי קָאָט גַּעֲנָאָט (לִיקָּשׁ מַהְרָה, חָלָק ב' סְפָנוֹ כ): "מַקְטָנוֹ וְעַד גַּדְולָה
אַי אָפְשָׁר לְהִזְמָה אַיְשׁ בְּשָׁר בְּאָמָת, בִּי אָמָעַל זְדִי הַתְּבֻזְדָּות",
פֿעַן קָעָן נִישָׁט וַיּוֹן קַיּוֹן עַרְלִיכָּעָר אַזְקָה נָאָר אָוּ פֿעַן מַאֲכָט
הַתְּבֻזְדָּות; דָּאָס הַיִּסְטָן, פֿעַן זָאָל וְזָהָה צַעֲנָעוֹו אָזְגָּעָן צָוּ רַעֲדֵן
צוֹם אִיְבְּעֶרְשְׁטָן אוֹוָף דִּי שְׁפָרָאָךְ וּוָסָם פֿעַן אַיְזָר צַעֲנָעוֹו אָזְגָּעָט

צ' רעדן, מען זאל אים אלעס דערציאן - אלע ירידות, אלע נפילות און אלעס וואס טוט וויא פארן מענטש.

און דער רביה האט גענאנט (שם, סימן צ): "אֲפִילוּ בְּשָׁאֵן יְכוֹלֵין לְדַבֵּר בָּלֶל, אֲפִילוּ בְּשָׁמְדָרְבִּין רַק דְּבוּר אֶחָד, גַּם כֵּן טוֹב מְאָד", אֲפִילוּ מען האט נישט קיין דיבורים וואס צ' רעדן צום אייבערשטן, מען קען נאר זאנן איין ווארט, איז דאס אויך וויער חשוב איז דימל.

דער רביה זאנט (ליקוטי מוהר", חלק א', סימן ט): "עַקְרָבָן כְּחִיּוֹת מִקְבָּלִין מִהְתִּפְלִיה, בָּמוֹ שְׁבָתוֹב: תְּפִלָּה לְאֶל חַיי", דער גאנצער חייות פונעם מענטש קומט פון דעם וואס א מענטש דאוונט צום אייבערשטן. נאָה זאנט דער רביה (ליקוטי מוהר", חלק א', סימן ט) או תפילה אווי ווי די נאו פונעם מענטש; א מענטש א נאו קען נישט לעבן, וויל מען אטעןמאט פון די נאו, אווי דארף א מענטש ויך צונענוואוינען אווי שטארק צ' לעבן מיט תפילה או עס זאל זיין בי אים מפש ווי אטעןמען; עס אויז נישט שייך צ' זאנן פאר א מענטש יעכט קען מען יא אטעןמען, יעכט קען מען נישט אטעןמען, אטעןמען דארף מען א גאנצן צייט, אווי אויך דארף ויך א מענטש צונענוואוינען צ' רעדן צום אייבערשטן יעדר מינוט אוין יעדר סעקידע - א גאנצן פאג, אווי אויך אינמיין דאוועגען, איז דאס אויז בעכל נישט קיין הפסק. פארקערט, וווען א מענטש געוואוינט ויך צ' צ' רעדן צום אייבערשטן ביים דאוועגען, אויז אים דאס גאנצע דאוועגען נאר אנדרערט, ער שפירת ווי ער רעדט צום אייבערשטן.

וּוֹי מַעַר אַמְנָתִישׁ גַּעֲוָאָוִינֶט וַיֵּד צוֹ רַעַן צוֹם אַיְבָעָרְשָׁטָן,
וּוֹרְט בֵּי אִים שַׂטְעָרְקָעָר וַיַּיְן אַמְנוֹה, עַר הַיְבָט אָן שְׁפִירָן
וּוֹי דָּעָר אַיְבָעָרְשָׁטָר אִיז מִיט אִים, בֵּי אִים אָ�ן גַּעַבָּן אִים,
אָ�ן דָּעַמָּאלָט וּוֹעַט עַר נָאָר אַנְדָּעָרָשׁ דָּאוּנְעָנָן, אָזְוִי וּוֹי דָּעָר
רְבִי זָאָט (לְקָשָׁר מָוֶרֶן, סָלָק אָ), סִפְרָן סָבָה: "זְבָאָמָת, אָם קְהִיה יְרָע
הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָמָם, 'שְׁמָלָא בָּל הָאָרֶץ בְּבָדוֹ', וְתַקְרוֹש
בְּרוֹהָה הוּא עוֹמֵד בְּשֻׁעַת הַתְּפִילָה, וְשָׁמֵעַ הַתְּפִילָה, וְדָאִי הִיה
מַחְפְּלָל בְּהַתְּלָהָבוֹת גָּדוֹלָה, וְקְהִיה מַרְכָּז מָאָד לְבָנָן אֶת דְּבָרָיו",
וּוֹעַן אַמְנָתִישׁ וּוֹאָלָט וּוֹעַן גַּעֲוָוִיסָט בֵּי וַיֵּד קְלָאָר אָוֹ דָּעָר
אַיְבָעָרְשָׁטָר שְׁטִיְית גַּעַבָּן אִים בְּשֻׁעַת עַר דָּאוּנָט, אָ�ן עַר
הַעֲרָת צוֹ יְעָרָעָם וּוֹאָרָט וּוֹאָס עַר בְּעַט, וּוֹאָלָט עַר גַּעֲדָאוּנָט
אָזְוִי וּוֹי עַס דָּאָרָפּ צוֹ וַיַּיְן, אָ�ן עַר וּוֹאָלָט מְכֻנוֹן גַּעֲוָוָן יְעָדָע
אַיְינְצִינְגָּע וּוֹאָרָט וּוֹי אָזְוִי עַר וְאָגָט עַס אָרְזָים.

מוֹהָרָא"ש הָאָט דָּעַרְצִיְּלָט אָו עַר הָאָט גַּעֲהָרָט פָּוּן אַלְמָעָ
בְּרֶסְלֶבֶעָ חַסִּידִים וּוֹאָס הָאָבָן גַּעֲוָאָוִינֶט אַיִן אָוְמָאָן,
או עַס אִיז גַּעֲוָוָן אָ בְּרֶסְלֶבֶעָ חַסִּיד אָ שְׁוֹסְטָר, וַיְיַעַר אָ
פְּשָׁוֹטָעָר אִיד, וּוֹעַן מַעַן פָּלָעָנֶט אַרְיָין קוּמָעָן צוֹ אִים אַיִן וַיַּיְן
גַּעֲשָׁעָפָט, הָאָט מַעַן גַּעֲוָוָן אָ מַזְאָרְדִּינָע בְּיַלְד פָּאָר זָה, עַר
פָּלָעָנֶט שְׁטִיְין אַיִן הָאָקָן מִיְּנָן הַאָמָעָר אַיְסָפּ דִּי שִׁיךְ אַיִן רַעַן
צוֹם אַיְבָעָרְשָׁטָן, עַר אִיז גַּעֲוָוָן אָזְוִי פָּאָרְטִיפָּט אַיִן רַעַן צוֹם
אַיְבָעָרְשָׁטָן, אוֹ עַר פָּלָעָנֶט נִישָׁט בְּאַמְעָרָקָן וּוֹי אַיְינְגָּעָר אִיז
אַרְיָין גַּעֲקוּמָעָן אַיִן גַּעֲשָׁעָפָט.

וּוֹעַן עַר פָּלָעָנֶט בְּאַמְעָרָקָן וּוֹי אַיְינְגָּעָר שְׁטִיְית דָּאָרָט, פָּלָעָנֶט
עַר אַפְּשָׁטָעָלָן דִּי אַרְבָּעָט אַיִן פְּרָעָנָן דָּעָם מַעַנְטִישׁ וּוֹאָס

אי אריין געקבומען: "אייך האב א שאלה, איך ארכבעט מיט
שיך, און ווען מען באפֿט און שיך ווערט מען טמא, און איך
ויל רעדן צום אייבערשטיין, וויל איך וויסן צי איך מען רעדן
צום אייבערשטיין ווען איך ארכבעט מיט די שיך?" מזהרא"ש
האט דערציילט או ערד האט געהערט די מעשה פון עטליךע
ברסלֶבּע אידן, וואם אלע האבן געהאט די זעלבּע מעשה,
און אלע האבן דערציילט או זיין האבן נישט געווייסט וואם
אים צו גענטפּערן.

בשעת מזהרא"ש האט דערציילט די מעשה אינגייטן שיעור
האט א אינגעַרמאן אריין געפרענט: "למעשה מען
מען רעדן צום אייבערשטיין אויף א פלאז וואם מען טאר
ニישט לערגנען, אַדער ווען מען אויז נישט געוואהַן די הענט?"
און מזהרא"ש האט אים גענטפּערט: "עם אויז בונדר' הילבה
ויאין מוריין בּוֹן"; דאס הייסט, עס אויז דא הילבות וואם מען
קען נישט ויאן או מען ואל אווי טוין.

דער אייבערשטייר זאל העלפּן או דו זאלסט מצלייח זיין
איין אלע דיביגע וועגן.

א גמר חתימה טוביה און א גוט געבענטשט יאר.

סֶד

קען מען מעביר סדרה זיין פרשת בראשית
נאך פאר שמחת תורה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען וואם איר האט געשרהון (מקהב נ), או מען קען שיין
אנדרויבן מעביר סדרה צו זיין פרשת בראשית נאך פון פאר שמחת תורה.
האב איך גענוואלט וויסון דער מקור צו די הילבה.

ישר כה פאר אייער ענטפער.

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ד' פרשת זאת הברכה-א, ז' תשרי, שנות תשע"ח
לפרט קטע
לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב דערהאלטען דיין בריוו.

ראם וואם דו פְּרֻעָנֵט מיר וואו אויז דער מקור או מען
קען שיין אנהייבן מעביר סדרה זיין פרשת בראשית
פאר שמחת תורה; מותרא"ש זכרונו לברכה פְּלַעַט יעדים
יאר מעוזיר זיין אלע תלמיד היכל הקדש או מען זאל שיין
אנהייבן מעביר סדרה זיין זונטאג חול המועד סוכות, איזו
ויזער מחבר פסק'גט (אווח חיים סיון רפה קעיף נ): "מיום ראשון
ויאלך נקרא עם הצבור", פון זונטאג קען מען שיין מעביר

סְדָרָה זִין; אֲפִילוֹ מֵעַן הָאָט נָאָךְ נִשְׁתַּת אַגְּגָעָהוּבָן לַיְגַּעַן
פְּרִשְׁתָּה בְּרָאָשִׁית.

מוֹהָרָא"שׁ פְּלֻעַגְטָן זָאנָן אוֹ דִּי סִיבָה פָּאָרוֹאָס מַעֲנַטְשָׁן וַעֲנַעַן
מוֹלָיל אַין דָּעַם מַצְוָה אַין, וַוִּיל מַעֲנַטְשָׁן וַוְכָן
שְׁלִימֹות, מֵעַן וַוִּיל מַקְיִים זִין דִּי מַצְוָה אַזְוִי וַיְיַעַר הַיְלָגָעָר
אַרְזִין"לּ הָאָט גַּעֲנָגָט, אוֹ מֵעַן זָאלּ מַעֲבִיר סְדָרָה זִין עַרְבָּ
שְׁבָתָה, אַזְוִי וַיְיַבָּאָלְדָר עַם אַזְוִי זַיְעַר שְׁעוּרָר פָּאָרָר רַוב מַעֲנַטְשָׁן
מַעֲבִיר סְדָרָה זִין עַרְבָּ שְׁבָתָה, בְּפֶרֶט וַיְיַגְּטָעָר וַעֲן דָּעַר זַמָּן
אַזְוִי זַיְעַר פְּרִי, דַּרְפָּאָר זַעֲנַעַן מַעֲנַטְשָׁן נִשְׁתַּת מַעֲבִיר סְדָרָה,
אוֹן מֵעַן אַזְוִי מוֹלָיל אַין דָּעַם.

אוֹיפּ דָּעַם אַזְוִי דִּי עַצָּה צָו טָן אַזְוִי וַיְיַעַשׂ שְׁטִיטָט אַין שְׁלָחָן
עַרְוָה (שָׁם) אוֹ מֵעַן זָאלּ אַנְהַיְיבָן פָּוּן וַיְנַטָּגּ מַעֲבִיר
סְדָרָה זִין, אַזְוִי אַזְוִי מַעֲנַעַן זָכָה צָו מַקְיִים זִין דִּי מַצְוָה
בְּשְׁלִימֹות, אַזְוִי וַיְיַעַר מִשְׁנָה בְּרוֹרָה (שָׁם, קָעִיף קָאָן חָ) בְּרַעֲנָגָט
אַרְאָפּ פָּוּן סְפָּר מַטָּה יְהָוָה: "אִם הַוָּא קְוָרָא מִתְחַלְתָּה הַשְּׁבִיעָ
וְהַלְאָה, הַוָּא גַּم בְּכָלְלָה מַצְוָה מִן הַמְּבָחרָה".

רְבִי נִתְןֵן זָאנָט (לִקְשָׁת כְּלָבוֹת תְּרוּמוֹת וַמְּשִׁירָה, לְכָה 6): דָּאָס וְזָאָס
מַעֲנַטְשָׁן וַעֲנַעַן זַיְעַר וַיְיַעַר וַיְיַמְּטָה פְּגַעַם אַיְיָבָעָרְשָׁטָן, דָּאָס
קוּמָט פָּוּן דָּעַם וְזָאָס מַעֲנַטְשָׁן וַוְילָן שְׁלִימֹות, זַיְיָ וַוְילָן דִּינָעַן
דָּעַם אַיְיָבָעָרְשָׁטָן נָאָר אַזְוִי זַיְיָ קַעֲנַעַן עַם טָן מִיטָּאָלָע
חוּמָרוֹת אַזְוִי אַלְעָלָה דְּיוֹרָוִים. עַר גַּעֲבָט אַמְּשָׁל, וַעֲן אַמְּעַטְשָׁ
וְוַאֲלָט וַעֲן גַּעֲוִיסָט וַיְיַחְשִׁיבּ עַם אַזְוִי אַזְוָבָן אַין הַיְמָלָל וַעֲן
עַר גַּעֲבָט אַפְּרִוָּה לְצַדְקָה, וְזָאָס פָּאָר אַרְעָשָׁ דָּאָס מַאֲכָט

אויבן אין אלע עולמאות, וואלט ער זיכער געגעבן בסדר פרוטות לצדקה, אווי אויה, ווען א מענטש וואלט ווען געויסט וואס עס געשטע אין הימל ווען ער לערגנט א דפ גمرا, וואס פאר א שמחה עס ווערט אין אלע עולמאות עליינימ, וואלט ער זיכער מקיד געווין צו לערגנון יעדן פאן א דפ גمرا. נאר די סיפה - נאנט רבוי נחן - פארוואס מענטשן טיען דאס נישט איז, וויל דער מענטש טראקט צו ויה: וואס איז שווין איין פרוטה? וואס איז שווין איין דפ גمرا? איך דארפ טון אסאך אויפ אקמל וכו', איך דארפ טון די מצות מיטן נאנצע שלימות/, און ויבאלד ער קען עס נישט טון בתקלית השלמות, טומ ער גאנישט, עיין שם.

דאם געלבע איז מיט רעדן צום אייבערשטיין. ווען א מענטש וואלט געויסט וואס עס געשטע אין הימל ווען ער רעדט א ווארט צים אייבערשטיין, וואלט ער גערעדט נאך א ווארט און נאך א ווארט צום אייבערשטיין, נאר ויבאלד א מענטש מיינט או ער דארפ רעדן א נאנצע שעה אויפ איין מאל, און ער קען נישט, טומ ער גאנישט.

מוחרא"ש פלענט יעדים יאר זיך בעטן או מען נאל שווין אנהייבן זונטאג חול המועד סופות מעבר סדרה זיין פרשת בראשית שנים מקרא ואחד תרגום מיט רש",י, עס איז לאנגע סדרה, און או מען ענדיגט די ערשטע פרשה, וועט מען א נאנץ יאר מעבר סדרה זיין, אבער או מען איז נישט מעבר סדרה די ערשטע וואך איז מען שווין

די צוועייטע זואך אויך נישט מעבר סדרה, און אווי וווײַטער. דערפֿאָר בעט אויך דיר זײַעַר, זאלסַט שׂוֹין בְּמִשֵּׁה די זואך און קומַעַנְדִּיגַע זואך עַנְדִּינְן פְּרַשְׁתָּו וְזֹאת חַבְרָה, או זונטָאנַן חול המועד סופות זאלסַט אַנְהִיבָּן נְאַכְּאַמְּאַל חַמְשָׁה חַמְשָׁי תּוֹרָה. וְעוֹן מְעַנְטְּשָׁן זַאֲלְטָן וְעוֹן גְּעוּוֹסָט וְאַסְפָּעַן אַיז זַכְּה דָּוָרָה מַעֲבִיר סִדְרָה זַיִן, סִיִּי די יְרָאַת שָׁמִים וְאַסְפָּעַן באָקוּםַט דָּוָרְכָּעָם, סִיִּי די סְנוּלָה פָּוָן אַרְיכָּות יָמִים אָן סִיִּי פרְנָסָה בְּרִוָּת, זַוְּאַלְטָן יְעַדְעָר אַיְינָעָר מְקַפֵּיד גְּעוּוֹן אַיִּסְטָן די מצוֹה.

גַּעַדְעַנְקָן זַוְּאַס דָּעָר רְבִּי זַאֲגָט (ליקטש טוֹרָה, חלק ב', סִיגָּן יַב): "עַקְרָבִּיתָה הוּא רָק לִילָּה בְּתִימִוֹת וּבְפִשְׁיוֹת, בְּלִי שָׁוֹם חַכְמָות", דָעָר עַקְרָבָן אַיְדִּישְׁקִיט אַיז צַו גַּיִן בְּתִימִוֹת וּפִשְׁיוֹת אָן קַיִן חַכְמָות. אָן די אַלְעָן זַוְּאַס חַאְבָּן צֻוּם סְוּפָּאָפְגַּעַלְאָוָת זַיִעָר אַיְדִּישְׁקִיט, אַיז גְּעוּוֹן וּוְיַיְלָזִי זַעַגְעָן גְּעוּגָעָן מִיטָּחָבָמָות.

דָעָר אַיְבָּעָרְשְׁטָעָר זַאֲלָה הַעַלְפָּן אוֹדו זַאֲלָסַט מְצָלִיחַ זַיִן אַיז אַלְעָן דִּיְגָעָן וּוְעָגָן.

אַ גַּמְרָה חַתִּימָה טֹבָה אָן אַ גַּטָּה גְּעַבְעַנְטַשְׁטַט יָאָר.

סֵה

גין מיט דרכ אָרֶץ צום הייליגן ציון

שאלה:

לכבוד דער וראש ישיבת שליט"א,

תודה ברכה פאר אלע אייער הייליגן שיעורים וואס זענען מחר אין
מקוק אפלו געשטארבענע מענטש.

איך האב גענואלט פרענן אויף אין ענן וואס איך האב געהרט פונגעט
ראש ישיבת בי אינע פון די שיעורים וואס מען האט ארכומגעשית אוף
די חיזוק יומי אימעל. די ראש ישיבת האט גענאנט בי יענען דריש או
צום רבינ'ס ציון דארף מען קומען מיט דרכ אָרֶץ און גישט מאכן דארט
קזין קומזין, וויל זאס איז א הייליגן פלאין, אין בבל או מען זאל קומען
אנגעטען מיט די הוות און רעלך. מײן שאלה או, אמת או עס זענען דא
פלעצער וואז מען איז זעיר מכבר די מקומות הקדושים פון די רבינ'ס
פון יענעם הויס למשל אין חפ"ז; אבעה האט דען דער רבינו פון חפ"ז
געגעבן אמאל די הבהירות וואס דער רבינו געבט פאר מענטש וואס לנין
אין שאול תחתית? אונראי איז די ציון פון רבין א הייליגן און פארכטיגע
פלאי, אבער מען שפירות ויך איז נאנט צום רבין, דער רבינו אווי וויא
מאמע פאר אוינו וואס וואשט איז אפ זען מיר ווערן שמוגינג, דער רבינו
פארכטיט אונז אווי גוט. איך האט דער ראש ישיבת שליט"א צינעגלאין
דעם רבינ'ס ציון, או מען זאל ויך פארכטעלן אויב צו לא לעבדערען רבינו
ווארלט מען אויך אריינגענאנגען אין א הוות און רעלך. דאס איז אמאל
זיכער או זען גויט פון פאל צו קאָל אריין צו א רבינו וואז עס הערט
א מלבות'יזיגע אטמאספער גויט מען מיטן היה און רעלך, אבער או מען
ואל ויך פארכטעלן אויב מוהרא"ש וווארלט יעצעט געלעבט, בי אים אין
שטויב וואלטן מיר טאקע געקבען מיטן הוות און רעלך אבער זען מיר
וואלטן גערעדט מיט אים אין בור המדרש אדרער סטם געלערנט אין זיין
אנוענזהיט, וואלט איך זיכער גישט געיזן מיטן רעלך.

באמות וואלט איך נישט נעוואלט אריינערען בכלל, נאר איך זע או דאס האלט מיר צוריק פון גיין צום ציון, וויל געדעס מאל וווען איך וויל קומען צום ציון טראקט איך צו מיר: 'אווי איך דארף יענט צוריקיגין צז פיין דירה...', און דאס האלט מיר צוריק פון גיין צום ציון.

אווי איך זעט מען בי ליעבערינע רביעים או מען מאנטצט מיט אים און מען מאקט קומוייזן פאר אים: פארוועס פעלט איז צו מאכן נאך גדרים ביים ציון, וואס עס איי שווינגע שווער אווי איך צו קומען צום ציון? מיר זענען פשוטע און מנושט'דיינע מענטשן און מיר ווילן קומען וווען מען קען צום ציון. מוזהרא"ש האט איך נישט מקפיד געוווען אווי, ער האט נאר געאנט או מען זאל נישט מאבן דארט קיין מערת פרוציזים, טרינקען ביר און סתם שטפין די ציימ, אבער גיין מיט די הוות און רעלל - פארוועס און פאר וווען?!

א גרויסן דענק פאר אלע איעגער שעיבורים, בי הא תניינן לאורך ימיינן.

א שנה טובה ומתקאה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ואות הברכה-א, ח' תשרי, שנות תשע"ח

לפרט קטן

לכבוד ... גנו יאיר

איך האב ערחהאלטען דין בריוו.

געלוייבט דעם אייפערשטן או מיר זענען געוווען ביים היילען רבין אויף ראש השנה: דער רבוי האט געאנט (מי מונען, סיפון תנו): "מי שהיה אצל על ראש השנה, רבוי לשם מאד כל השנה", ווער עס איי געוווען בי מיר ראש השנה דארף זיין זיער פריליך.

רֶבֶּי נִתְן הָאָט גַּעֲנָגֶטְן: "וּוֹעֵר עַם קַוְמִיט קִיּוֹן אַוְמָאַן אוּיַּף רָאַשׁ הַשְּׁנָה, הָאָט אַחֲלָק אַיִּין דַּי גַּאֲוָלה"; מַעַן ַעַט דַּי לַעֲצַפְעַע פָּאָר יָאָר וּוֹאָס עַם טַוִּיט וַיַּד אַפְּ אַיִּין אַוְמָאַן, טַוִּינְטַעַר אַיִּין קוֹמָעַן צַו פָּאָרָן פֻּן דַּי גַּאֲנָגֶע וּוּעַלְתָּ צָוּם רְבִּינְסָרָשָׂה, יַעֲדָר אַיְנָעָר אַעֲבָרָעַט וַיַּיְנַעַמְדָה אַיִּין קַוְמִיט מִיטְמַסְרָות נַפְשׁ אַוְן יַעֲדָעָס יָאָר וּוּעַרְתָּ גַּרְבָּה דַּעַר קִיבּוֹז אַיִּין אַוְמָאַן, רְאָס יָאָר זַאֲנָט מַעַן אַיִּגְעָזָעַן קְרוּב צַו הַגְּדָרָעַט טַוִּינְט אַיִּין - בָּן יְרָבוֹ.

אַזְכָּר בֵּין שְׁטָעָנְדִין מַעֲוָרָר בַּיְנַעַמְדָה תַּלְמִידִים - סִיְּדִי בְּחוּרִים אַוְן סִיְּדִי אַיְנְגָלְיִיט פָּאָר רָאַשׁ הַשְּׁנָה וּוֹעֵן מִיר פָּאָרָן צָוּם צִוְּין, אֹז בַּיִּים צִוְּין דַּאֲרָפְטָמַעַן וַיַּד אַיְפְּפִירָן מִיטְמַסְרָות דַּרְךְ אַרְזִי, דַּעַר רֶבֶּי אַיִּז דַּאֲרָט אַוְן מַעַן דַּאֲרָפְטָמַעַן בָּאַילְוָן מִיר וּוְאַלְטָן אַרְיִין צָוּם רֶבֶּיְן וּוֹאָס דָּאוּן וּוְאַלְטָן מִיר וַיַּכְעַר אַרְיִין מִיטְמַסְרָות דַּרְךְ אַרְזִי אַוְן יְרָאת הַכְּבָדָר.

אַמְּאַל אַיִּז דַּעַר רֶבֶּי גַּעֲנָגֶט אַיִּין שְׁטוּבָמִיט וַיַּיְן טַאֲכַטְעָר אַוְן וַיַּיְיַהְבָּן גַּעֲנָהָרָעַט וַיַּיְיַהְבָּן פָּרָוי וַיַּיְיַהְבָּן אַוְיְפָן קְבָּרָן פֻּן אַיר טַאֲכָעָ, הָאָט דַּעַר רֶבֶּי גַּעֲנָגֶט פָּאָר וַיַּיְן טַאֲכַטְעָר: "דַּעַר מַת אַיִּז בְּכָל נִישְׁטָדָא אַוְן הַעֲרָט בְּכָל נִישְׁטָ אַיר וּוּיְגַעַן, אַבְּכָעָר וּוֹעֵן אַיִּיךְ וּוּעַל אַנוּעָק גַּיְינָן מִזְהָה הַעוֹלָם אַוְן מַעַן וּוּעַט קוֹמָעַן צַו מִיִּין קְבָּרָה, וּוּעַל אַיִּיךְ הַעֲרָן וּוֹאָס מַעַן רַעַטְט צַו מִיר", אַוְן דַּעַר רֶבֶּי אַיִּיז אַרְיִין אַיִּין אַנְדָּרָעָ אַיְמָר אַוְן גַּעֲנָגֶט: "אוֹי וַיַּיְיַהְבָּן הַעֲרָן דָּא וּוֹעֵן דָּוּ רַוְּפְּסָט מִיר פֻּן דַּי אַנְדָּרָעָ וַיַּיְיַהְבָּן אוֹי וּוּעַל אַיִּיךְ הַעֲרָן וּוֹאָס דָּו וּוּעַסְט בְּעַטְנָן בַּיְיַיְמַן צִוְּין" (שִׁיחָות חֶרְבָּן, סִפְנוֹ קְנוֹ).

דערפאהר, ווען מען גייט צו א ציון פון א צדיק, בפרט צום היילין רבינס ציון, דארף מען קומען מיט גרויס דורך ארץ. ביימס רבין איז געווען דורך ארץ' א יסוד היסודות; דער רבבי האט געזאנט: "אם קיסרים ומלאכים היו יודעים איך אני מלמד את אנשי דרך ארץ", ווען קענין זואלטן געויסט וואס פאר א דרך ארץ איך לעון אוים מיינע תלמידים, "היו שולחים את בנייהם אליהם לומוד דרך ארץ", זואלטן זי געשיקט וייערע קינגרעד צו מיר איך זאל זי איסעלעגען דורך ארץ.

פארשטייט ויך או ווען מען קומט צום רבין איז מען פארנומען מיט ויך אלין, עס איז נישט דיין געשעפט ווי איז דער קומט און ווי איז יונגער קומט, מען דארף קיון אופיך זיך אלינט, וויל דער רבבי איז איז ווי א דאקסער וואס היילט אוים (ליך טהרה), חלק א, סימן ל, און ווען מען קומט איז שפיטהאל קען מען נישט קוקן ווער נאך עס קומט, וואס ער זיכט דא און וואס ער דארף; נאר יעדר ער קומט צום רבין ויך אויסהיילן.

מוֹהָרָא"ש וברונו לברכה פֶּלְעֵגֶת וייער מקפיד זיין או מען זאל נישט לאון אין א בית המדרש 'היכל הקודש' ויך דריינן מענטשן וואס יען אוים אינטערענסנט, וויל נאכדען איז דאס מראתק מענטשן; מענטשן זאנן: "קוק דיא ברסלבע מישוגעים", און דער רבבי זאנט (ספר הפלות, אות צדיק, סימן טט): "מי שאודב את הצדיק צדקה לשמר את הצדיק, שלא יצא עליו שם רע", ווער עס האט לב דעם צדיק,

וְאֵל אֲכֻטָּוֹגָג נְעָבָן אוּ עַם וְאֵל נִישְׁטָ אַרְוִיס גַּיִין קַיִין שְׁלַעַכְטָע
נְאַמְעָן אַוִּיפָּ דַעַם צַדִּיקָן; דַעַרְפָּאָר פְּלַעַגָּט מַזְהָרָא"שׁ וַיְיָעָר
מַקְפִּיד וַיַּן עַם וְאַלְןָ וַיְהִי נִשְׁטָ דְּרִיעָן אַיִן 'הִכְּבָּדָשׁ'
מַעֲנַטְשָׁן וְאָס וְעַגְעָן מַשְׁנָה קָרְנוֹ, וַיְיָלָדָם אַלְיָין אַיִן שְׂוִין
חַצִּי נְזָק. אַבְעָר אַיִן אַומָּאָן - פְּלַעַגָּט מַזְהָרָא"שׁ וְאַנְּגָן - טָאָר
מַעַן נְאַרְגִּישָׁט וְאַגָּן פָּאָר קִינְגָּעָם, וַיְיָלָמָעָן שְׁפִילָט וַיְהִי מִיט
אַרְדִּישָׁע נְשָׁמוֹת, אַיִן זַיִן וְעַגְעָן נִשְׁטָמָעָן צַדְרָה, זַיִן
וְעַגְעָן נְעַקְמָעָן צְוָם רַבְּיָן.

מַזְהָרָא"שׁ וְכָרְנוֹ לְבָרְכָה הָאָט דַעַרְצִיְּלָט אוּ עַם אַיִן גַּעַנוּעָן
איַיְגָעָר פָּוָן אַנְשִׁי שְׁלוֹמִינָה מִיטָּן נְאַמְעָן מַשָּׁה
וְעוּלָלוֹל, עַם אַיִן אַרְוִיס אַוִּיפָּ אִים אַ שְׁמָ רָע - אַ שְׁלַעַכְטָע
נְאַמְעָן אוּ עַר טָוָט שְׁמָוִין, אַיִן וּוֹעֵן עַר אַיִן גַּעַקְמָעָן צְוָם צִיּוֹן
אַוִּיפָּ רָאָשָׁה הָשָׁנָה הָאָט דַעַר טְשָׁעָרִיגָעָר רָב גַּעַשְׁרִינָן אַוִּיפָּ
אִים: "מַשָּׁה וְעוּלָלוֹל, דַו בִּיסְט אַגְּנוֹ אַ בְּזִוּן, וְעַר בְּעַט דִּיר
דוּ וְאַלְסָט קוּמָעָן דָא?" אַונְ אַלְעָ אַנְשִׁי שְׁלוֹמִינָה הָאָבָן גַּעַהָאָט
טָעָנוֹת אַוִּיפָּן טְשָׁעָרִיגָעָר רָב: "וְאָס הַיִּסְטָדוּ שְׁרִיִּסְטָ אַוִּיפָּ
אִים וְעוֹר בְּעַט דִּיר צַי קוּמָעָן דָא?" עַר אַיִן נִשְׁטָמָעָן גַּעַקְמָעָן
צַו דִּיר, עַר אַיִן גַּעַקְמָעָן צְוָם רַבְּיָן".

דַעַר הַיִּלְגָּעָר רַבְּיָן זַאֲגָט (סִפְרַת הַמִּרוֹהָה, אֹתֶת בְּגָרִים, סִינְיאָן): "בְּגָרִי
אָדָם מְלֻמָּוֹם עַל מְהֹתָּיו שֶׁל אָדָם", דַי קְלִיְּדָעָר וְאָס
מַעַן טָוָט אַן, דַאָס וּוַיְיָט וְעוֹר דַעַר מַעֲנַטְשָׁ אַיִן, וּוֹעֵן אַ
מַעֲנַטְשָׁ טָוָט וַיְהִי אַונְ שִׁינְעָן בְּגָדִים, נִשְׁטָמָעָן, וּעַט מַעַן
אוּ דַעַר מַעֲנַטְשָׁ אַיִן אַ נְאַרְמָאָלָעָר מַעֲנַטְשָׁ, אַבְעָר וּוֹעֵן אַ
מַעֲנַטְשָׁ גַּיִט אַגְּגָעָטָן אַעֲרִיסָעָן קְלִיְּדָעָר זַעַט מַעַן גְּלִיְּדָא

דער אוּ נישט קיין מסודר' דיגער מענטש וכו'. דאס זעלבּעַ איז ווען א מענטש קומט איז שיל דאוועגען מיט דורך ארץ, אַנְגַּעֲטָוֹן אָזֶוִי וְוֵי עָרְגִּיט וְוֵן צַו אַ שְׁמַחָה וכו', זעט מען אוּ דער מענטש האט דורך ארץ, און פֿאַרְקָעַרט אוּיךְ (פֿאַרְשָׂטִיט) זיך אָז דאס טָאָרְגִּיט מְעַבְּבָּזְיָין צַו גַּיִן אַז שול; אוּבָּ אַיְגָּעָר אַז אַינְמִיטָּן אַרְכָּעָט מִיט דֵי אַרְכָּעָטָם קְלִיְּדָעָר דָּאָרְפָּ עָר אָזֶוִי דָּאוּעֲגָעָן וכו', פְּעַזְרָעַט וְוֵי אָזֶוִי דער מענטש שְׁטָעַלְתָּ וְזַהֲעַר). דאס זעלבּעַ דָּאָרְפָּ אַ מענטש אַכְּטוֹנָגָ נְעָבָן, וְוֵן עָרְ קּוּמָט צֻוָּמָן רְבִין דָּאָרְפָּ עָרְ קּוּמָעָן אַנְגַּעֲטָוֹן מִיט דורך ארץ אָזֶוִי וְוֵי עַס פֿאָסְטָ וְכו'.

דאָס וְוָאָס דַו שְׁרִיְבָּסְטָ מִיד וְוֵן קּוּמָיָן וְכו' ; זָאַלְסָט וְווַיְקָן אָז עַס אַז אַמְּוֹרָא' דִּינָעָ חַוְצָפָה צַו קּוּמָעָן בַּיִם צִוְּן שִׁיבּוֹרְן, נַאֲכָרָעָם וְוָאָס דָעָר רְבִין הָאָט נִישְׁטָ נְעַוּאָלָט מען זָאַל טְרִינְקָעָן קִיְּין מְשָׁקָה הַמְּשָׁבָר. וְוֵן אַ מענטש טְרִינְקָט פָּאָר וְזַהֲעַר אַז אַיִן צָרָה, אַבְּעָר קּוּמָעָן טְרִינְקָעָן בַּיִם צִוְּן, דָאָס אַז שִׁוְּן אַגְּרוּסָעָ עַזְוָת, "הַנְּמֵ לְבָבֶשׂ אֶת הַמִּלְבָּה עַמִּי בְּבֵית", בְּפֶרֶט וְוֵן דָאָס וְעָרְטָ אַנְגַּעֲפִירָט דָוָרָךְ בְּלֹמְרִישָׁע הַיְמִישָׁע בְּרֶסְלֶבֶּעָ חַסִּידִים. עַס אַז דָאָ נְעַנוֹג פְּלַעַצָּעָר אַרְוֹם דָעַם צִוְּן וְוָאָ צַו זִינְגָּעָן אַזְוָן צַו טָאַנְצָן וְכו' . גַּעֲדָעָנָק וְוָאָס דָעָר רְבִין זָאַנְט (סְפָּר הַמִּידּוֹת, אֹתְן צָרִיק, סְפִּין סְטָ): "מַיְּ שָׁאֹוְבָּ אֶת הַצְּדִיק צָרִיךְ לְשִׁמְוֹר אֶת הַצְּדִיק שֶׁלָּא יֵצֵא עַלְיוֹ שֵׁם רֵעַ", וְוַיַּעַר עַס הָאָט לִיבָּ דָעַם צָדִיק, זָאַל אַכְּטוֹנָגָ נְעָבָן אַוְיָפָן נְאַמְּעָן פְּנוּעָם צָדִיק. אַז דַו דָעַרְמָאַנְסָט חַבְּדָ, זָאַלְסָטוּ וְווַיְקָן אָז אַז חַבְּדָ הָאָט מַעַן גַּעֲקָעָנָט וְוֵן וְוָאָס חַיִּיסָט

האָבָן דָּרֶךְ אָרֶץ פָּאֵר אַ רְבִּי. מַעַן פָּלָעֵגֶט טְרִינְקָעַן בֵּי דִי
פָּאַרְבְּרַעֲנְגָעַן בֵּי מַעַן אַיו גַּעֲוֹאָרָן טְוִוִּיט שְׁיִפּוֹר, עַם זַעֲגָעַן
גַּעֲוֹעַן חַסִּידִים וּוְאָס זַעֲגָעַן גַּעֲלָגַן טְוִוִּיט שְׁיִפּוֹר אַיוֹפּ דָּרֶר עַרְדָּה,
אַבְּעָר אַיוֹ וּוּ מַעַן הָאָט גַּעֲהָעָרָט אָז דָּרֶר רְבִּי קָוְמָט אַרְיָין
הָאָט וִזְהָר אַיוֹפּ גַּעֲשְׁטָעַלְטָמַט מִיט אָזָא פְּחָד, מִיט אָזָא
אִימָּה וּוּרָאָה, אָז וּוּ זַעֲגָעַן גַּעֲוֹאָרָן גַּלְיִיךְ נִכְטָעָר. אַיוֹ וּוּ
עַם אַיז אַמְּאָל גַּעֲוֹעַן בְּיַיְמַיִּין צְמָח אַזְדָּק זְכוֹתָו יָנַן עַלְיָנוּ
עַר הָאָט אַמְּאָל גַּעֲטְרִינְקָעַן וַיְיָעַר אַ שאַרְפָּע מִשְׁקָה אָזָן עַר
אַיז גַּעֲוֹאָרָן וַיְיָעַר רְזִימָת אַזְנִישָׁוֹר, פְּלוֹאַצְלָנָג הָאָט עַר
אַנְגַּעַדְזִיבָּן זַעֲנָן וַיְיָעַר טִיפּוּעַ תּוֹרוֹת בְּאַילָוּ עַר הָאָט גַּעֲרַנִּישָׁט
גַּעֲטְרִינְקָעַן. שְׁפָעַטְעָר הָאָבָן דִי תְּלִמְדִידִים גַּעֲזָאנְט פָּאָרְן צְמָח
אַזְדָּק אוּ עַם אַיז אַחִידִיש וּוּ אַזְוִי דָּרֶר הַיְלִיגָּעָר צְמָח אַזְדָּק וּוּ גַּעֲזָאנְט אַז
גַּלְיִיךְ נִכְטָעָר, הָאָט דָּרֶר הַיְלִיגָּעָר צְמָח אַזְדָּק וּוּ גַּעֲזָאנְט אַז
עַר הָאָט וִזְהָר אַנְגַּעַדְזִיבָּן מְתַבְּנִין צַו יָיִן בְּגַדְלָות הַשֵּׁם, דָּזְרָכָעָם
אַיז גַּעֲפָאָלָן אַזְפִּיכָּה זַיְן קָשָׁה - פְּחָד מְפִינּוֹ, אַז פְּחָד וּוּעַפְט אַזְיָס
זְבָרָגָם לְבָרָכה "זַיְן קָשָׁה" - פְּחָד מְפִינּוֹ, אַז פְּחָד וּוּעַפְט אַזְיָס
זְבָרָגָם (בָּאָמָת זַעֲנָט דִי גַּמְרָא אַיז בְּבָא בְּתְּרָא (ז) פָּאַרְקָעָרטָן:
"פְּחָד קָשָׁה" - זַיְן מְפִינּוֹ, אַבְּעָר דָּרֶר צְמָח אַזְדָּק הָאָט וִזְהָר
אַזְוִי אַזְיָס גַּעֲדָרִיקָט).

דָּרֶר אַיְכְּעַרְשָׁטָעָר זַאל הַעֲלָפָן אוּדוּ זַאלְסָט מְצָלִית זַיְן
אַיז אַלְעָ דִיְיָנָע וּוּעָגָן.

א גַּמְרָה חַתִּימָה טֹבָה אַז גַּטְמָת גַּעֲבָעַנְטָשָׁט יָאָר.

טו

פארלוֹרִין מֵיָן פְּרָנְסָה, וּוַיְלַ אִיךְ בֵּין גַּעֲפָרָן קִין אָמְאָן.

שָׁאַלְהָ:

לְכִבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָאָן,

גַּעֲלוֹבֶט דָּעַר הַיְלָגָן בְּאַשְׁעַפָּר אוֹ אִיךְ הַאָבָּוָה גַּעֲוֹעָן צַי זַיְן דָּעַם
רָאשׁ הַשְּׁנָה אָן אָמְאָן אָן אָוִיסְעַבָּעָטָן אַנְתָּוּ אָרָ.

אִיךְ בֵּין אַ בְּתָה בָּ' מַלְמָד שְׂזַיְן פָּאָר זַעֲבָצָן יָאָר, פּוֹלָם שְׁוֹים לְטוּבָה.
בְּרוֹךְ הָ' אוֹ אִיךְ הַאָבָּוָה זַיְעָר שְׂזַיְן מַצְלָחָה גַּעֲוֹעָן מִיטָּמִינָה תַּלְמִידִים,
דָּעַר מַסְדָּר וּוֹאוֹ אִיךְ בֵּין אַיְינְגַּעַשְׁטָעָטָן, דִּי עַלְפָעָרָן, אָן דִּי קַנְגָּדָר,
אַלְעַ גַּעֲוֹעָן מַזְאָדָגָן צַוְּפָרִין פָּוּן מִין אַרְבָּעַט.

יעַצְתָּ אַיְן אַנְגַּעַקְוּמָעָן בַּי אָנוּן אַיְן מַסְדָּר אַ פְּרִישָׁע הַנְּהָלָה, אָן פָּאָר
זַיְיָ גַּעֲפָעָלָט נַיְשָׁט אוֹ אִיךְ פָּאָר קִין אָמְאָן אַיְףָ רָאשׁ הַשְּׁנָה, אָן דָּעַרְכָּר
הַאָבָּן זַיְיָ פָּאָר יַעַצְתָּ גַּעֲמָלָהָן אוֹ אַזְיָי זַיְיָ אִיךְ בֵּין גַּעֲפָרָן קִין אָמְאָן,
אָנוּן זַיְיָ פָּאָר אָפָּה פָּוּן דִּי מַלְוָהָהָת, אָן זַיְיָ אָנוּן אוֹ זַיְיָ טִיעָן דָּאָס אַיְפָּן
בְּאָפָּעַל פָּוֹגָעָם רַבְּיָן פָּוּן אַוְנָעָר מַסְדָּר.

רָאָס טָוָת פָּאָר זַיְעָר שְׁפָטָאָרָק וּזַיְיָ אִיךְ וּוֹוִיס אוֹ דִּי הַנְּהָלָה אַיְן אַלְעַמָּאָל
גַּעֲוֹעָן זַיְעָר צַוְּפָרִין פָּוּן מִין אַרְבָּעַט, אָן דִּי אַיְינְצִינְסְטָעָה עֲבִירָה וּוֹאָס
זַיְיָ הַאָבָּן גַּעֲטָרָאָפָּן בַּיְ פָּאָר אַיְן נַאָר דָּאָס אוֹ אִיךְ בֵּין גַּעֲפָרָן קִין אָמְאָן
אַיְףָ רָאשׁ הַשְּׁנָה, אִיךְ הַאָבָּן קִיְּמָאָל נַיְשָׁט גַּעֲרָעָט צַי דִּי קַנְגָּדָר אַיְן
קְלָאָס זַעֲנָן אָמְאָן, אִיךְ פָּאָר נַאָר אַיְףָ אָמְאָן צַי קַעְגָּעָן זַוְּה זַיְן צַי דִּי
גַּעֲוֹאָלָדָנָעָה הַכְּתוּהָת וּוֹאָס דָּעַר חַילְגָּעָר רַבִּי הָאָתָּה צִוְּגָעָאָגָט פָּאָר זַוְּעָר
עַם קוֹמָט צַי אַיְם אַיְףָ רָאשׁ הַשְּׁנָה. וּוֹאָס קָעָן אִיךְ טָוָן אַיְן אָזָא צִיְּטָ?

אִיךְ זַיְיָ וּוַיְלַ אִיךְ וּוֹסָן, אַזְיָי זַיְיָ דִּי מַסְדָּות ... הַאָבָּן פָּאָר גַּעֲבָעָטָן צַי
קוֹמָעָן זַיְן אַ מַלְמָד בַּי זַיְיָ, אַזְוָבָּזָאָל אִיךְ אַנְגַּעַקְוּמָעָן דָּעַם פָּאָרְשָׁלָאָגָן.

אַ גְּרוֹזָן יִשְׁרָאֵל פָּמָה אַלְעָם.

תִּשְׁוְבָה:

בעזורת ה' יתברך - יום ה' פרשת זאת הברכה-א, ח' תשרי, שנות תשע"ח
?פרט קטן

לכבוד האברך טיקר ... נרו יאיר

איך האב ערדאלטען דין ברו.

איך קען נישט קומען צו ויה פון וואס דו שרייבסט מיר
או מען האט דיר אפגעזנט פון דין פרנסה בלוי
פאר דעם איינציגסטען חטא או דו ביסט געפארן קיין אומאן
אויפראש השנה צום הייליגן רבינס קיבוץ, איך האב גרויס
מייטלייד מיט דיר, איך שפיר דין צער און עם טוט מיר
זיעער וויא.

איך קען דיר פארשטיין וויל איך בין דאס אריבער פאר
צען יאר צוריק; מיר האט מען אויך מקפה געוווען מיין
פרנסה וווען איך בין צוריק געקומען פון אומאן ערביום
ביבור תשס"ט. מיין נאנצץ חטא או געוווען או איך האב
גענומען בחורים וואס האבן נישט געלערנט און נישט געלדרונט
און איך האב ווי מקרוב געוווען צום אייבערשטן, איך האב
אין ווי ארין געליגט אמנה פשותה און ווי געוווען או ווי
גענען אויך חשוב ביים אייבערשטן וכו' וכו', איך האב ווי
געוווען או אפלו ווי עגענען נישט קיין מציגנים אדרער חריפים
גענען ווי אויך לערנען וכו'.

אברהם דיר אויך עם נאה ערנער, וויל דו ביסט א בתה
ב' מלמד שוין פאר זעבן יאר בן-ירבי, אסאך פון

דִּינֶנֶעָ תַּלְמִידִים דָּאָבָן שְׂזִין חַתְּנוֹה גַּעֲהָאַט אָוּן קִיּוֹן אַיְגָעָר פָּזָן וַיִּיְּפָאָרְטָן נִישְׁטָן קִיּוֹן אַומָּאָן - אוֹ מַעַן זָאֵל וַיַּד קַעְגָּעָן אַנְכָּאָפָּן אַזְּיַף דִּיר אוֹ דָו פַּאֲרָכָאָפָּסְטָן קִינְגָּרָעָר וּכְוּ. שְׁמַךְ הַטּוֹב הַוְּלָדָךְ לְפָנֵיהָ, יַעֲרָעָמָטָע אָוּן מַאְמָעָה דָּאָפָּן אוֹ וַיַּיְעַרְבָּרְכָּה קִינְגָּרָעָר וַעֲטָמָעָן אַנְקָוּמָעָן צָו דִּיר אַיִן דִּין בְּפָה אָוּן יַעַצְּטָמָעָן גַּעֲקָוּמָעָן אַגְּיַעְרָמָנְהָל אַבְּאַנְדִּיטָם, וּוָאָסָם וַיַּיְסְטָן נָאָךְ נִישְׁטָן וַיַּיְעַרְבָּרְכָּה וַעֲלָטָמָטָע פִּירָט וַיַּקְּ (אַבְּותָה בָּה): "עַל דְּאַטְּפָתָה אַטְּפָה, וְסֻפָּה מְטִיפִּיךְ יַטְּפָוּן" אָוּן עַרְבָּה דִּיר אַרְזָוִים גַּעֲזָוָאָרְפָּן פָּזָן דִּין מְלָמְדוֹת.

אוֹיְךְ הָאָט מִיר גַּעֲרוֹפָן הַאֲבָרָךְ גַּעֲקָר ... גַּרְוּ יַאֲרָא אוֹ מַעַן הָאָט אִים אוֹיְךְ אַרְזָוִים גַּעֲזָוָאָרְפָּן פָּזָן וַיַּן מְלָמְדוֹת אָוּן אַיְרָאָעָט גַּעֲבָלִיבָן אַן אַפְּרָנָסָה, דָּאָס טָוָט מִיר וַיַּיְעַרְבָּרְכָּה וַיַּיְעַרְבָּרְכָּה אָוּן אַיְךְ הָאָבָן נִישְׁטָן קִיּוֹן מְנוֹחָה דָּעָרְפָּן.

אָבָעָר אַיְה וַיַּלְדִּיר אַבְּיַסְלָל מְתוּק וַיַּן אַוְזָאָלְסָט וַיַּקְּ נִישְׁטָן פָּאַרְלִיןְן, וַיַּקְּ וַיַּאֲלַסְטָו אַוְפְּרָנָסָה קְוֹמָט פָּנְגָּעָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אָוּן קִיְּגָעָר קָעָן דִּיר נִישְׁטָם צִוְּגָעָמָעָן וּוָאָס עַמְּ אַיִן אַנְגָּעָנְשִׁרְבָּן פָּאָר דִּיר. חַבְמַיְינָו וּבְרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָנָן (וַיָּאָהָה לה): "בְּשַׁמְךָ יְקָרָאָוֹךְ וּבְמִקְומָךְ יוֹשִׁיבָה, וּמְשַׁחַקְתָּה וְתַהֲנוּ לְהָ, אַיִן אָדָם נָגָע בְּמַוְּכוֹן לְחַבְרָה, וְאַיִן מְלָכָות נָגָעָת בְּחַבְרָתָה אַפְּיָלוּ בְּמַלְאָא נִימָא", קִיְּגָעָר קָעָן נִישְׁטָם צִוְּגָעָמָעָן פָּזָן אַצְוַיְיטָן אַפְּיָלוּ אַפְּרָוָתָה, יַעֲרָעָמָטָע זָאָךְ קְוֹמָט פָּנְגָּעָם אַיְבָּעְרְשָׁטָן. בְּפָרָטָה פָּרָנָסָה וּוָאָס חַבְמַיְינָו וּבְרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָנָן (תְּשִׁנְיָה בָּה): "אָמָר רַبִּי יוֹחָנָן: שְׁלַשָּׁה מִפְתָּחוֹת בָּיְדוֹ שֶׁל הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא", רַבִּי יוֹחָנָן

וְאַנְתָּם דָּרְרֵי שְׁלִיסְלָעַן אֵיזֶנֶר אַין דַּי הַעֲנָט פֿונְגָּעָם אַיְבָּעֶרְשָׁטָן, "מִפְתָּחָה שֶׁל גַּשְׁמִים, מִפְתָּחָה שֶׁל תְּהִיה, וּמִפְתָּחָה שֶׁל תְּהִיתָּתִים הַמְּתִים", דַּי שְׁלִיסְלָפָן רָעָנוּן, קִינְגְּדָעָר אַונְתְּחִיתִתִּים הַמְּתִים, "בְּמַעֲרָבָא אָמְרֵי, אָפָּמִפְתָּחָה שֶׁל פְּרִנְסָה", אַין אָרֶץ יְשָׂרָאֵל וְאַזְמָט מַעַן: אֵיזֶה דַּי שְׁלִיסְלָפָן פְּרִנְסָה. זָעַט מַעַן אוֹ פְּרִנְסָה קוּמָט נָאָר פֿונְגָּעָם אַיְבָּעֶרְשָׁטָן. נָאָךְ זָאָנָן חָעָל (מְכִילָתָא, בְּשָׁחָה): "מַי שְׁבָרָא יֻם - בְּרָא פְּרִנְסָתוֹ", דָעָר אַיְבָּעֶרְשָׁטָר וְוָאָס הַאָט באַשָּׁאָפָּן דַּעַם טָאָנָן, הָאָט אַנְגָּגָעָרִיט פְּרִנְסָה פָּאָר דַּעַם טָאָנָן.

דָעָרְפָּאָר בָּעַט אֵיךְ דָיר וַיְיָעַר זָאָלָסְטָן נִישְׁטָם וַיְעָרַן יְעַצְּטָם בְּעַצְבּוֹתָו, וַיְיָלֵל דָעָר רַבִּי זָאָגָט (סְפֵר הַמִּדּוֹת, אוֹתֶם פְּמָוֹן, סִינְפָּט): "הַעֲצּוֹבָות מַפְסִיד הַפְּרִנְסָה", עַצְבּוֹת נִעַמְתָּן אַוְעָקְדָּי פְּרִנְסָה; לַיְיָן וַיְהִי אַרְיַין אַין אָמְנָה, גַּלְיָיב אַינְעָם אַיְבָּעֶרְשָׁטָן' אַון וַיְנָגֵץ צַו דָיר אַ נָּאָנְצָן טָאָנָן: "קִינְגָּעָר קָעָן מִיר נִישְׁטָם גּוֹטָס טָוָן, אַון קִינְגָּעָר קָעָן מִיר נִישְׁטָם שְׁלַעַכְטָס טָוָן, נָאָר אַלְעָס טָוָן, אַיְ פֿונְגָּעָם אַיְבָּעֶרְשָׁטָן", אַזְוֵי וּוּעָסְטוּ וּוּבָה וַיְיָזֵן צַו פְּרִנְסָה. אַזְוֵי וַיְיָזֵן דָעָר רַבִּי זָאָגָט (סְפֵר הַמִּדּוֹת, אוֹתֶם פְּמָוֹן, סִינְפָּט): "אָמְנָה הָוָא טָוב לְפְרִנְסָה", אוֹ מַעַן הָאָט אָמְנָה וּזָעַט מַעַן וּוּבָה וַיְיָזֵן צַו פְּרִנְסָה.

שְׁטָאָרָק וַיְהִי אַון שְׁטָאָרָק דִּין וַיְיָבֵב הַתְּחִיּוֹן גַּעַדְעָק, וַיְיָזֵן דָעָרְשָׁרָאָקָן דַו בִּיסְטָמָט יְעַצְּטָם אוֹ דַו הָאָסְטָמָט קִיּוֹן פְּרִנְסָה, נָאָךְ אַסְפָּאָךְ מַעַר אֵיזֶה דִּין וַיְיָבֵב דָעָרְשָׁרָאָקָן אַון צְעָבָאָקָן, אֵיזֶה דִּיְיָגָע עַלְטְּעָרָעָמִי יְדַלְעָה זָעָגָעָן וַיְיָעַר פָּאָרְשָׁעָמָט צְווּיָּשָׁן וַיְיָעַר חַבְּרַעַטָּעָם, זָאָלָסְטָמָט זָעָן וַיְיָזֵן צַו מַחְקָק וַיְיָזֵן נִישְׁטָמָט אַרְזָים קִיּוֹן שָׁוָם פָּחָד אַון מוֹרָא וַיְעַן דַו בִּיסְטָמָט אַון

שׁטּוֹבֶּה אֲדֻרְבָּהֶה גַּיִּ אַרְוֹם מֵיטֶה אַפְּרִילְיִכְּבָּעֶ פְּנִים אָזֶן מַאַךְ
פְּרִילְיִיךְ דִּין וַיְיִבְּ אָזֶן קִינְדָּרָעֶר, דִּוְרְכָּרָעֶם וַעֲסָטָו וַכְּהַ זַיִּן
צַו פְּרָנְסָהֶ, אַזְוִי וַיְיִחְנוּלְּ אָזֶן (בְּבָא מַזְיָּא נְטָה): אַזְקָרוּ לְגַשְׁיָכוּ
בַּיְהִיכְיָה דְּתַתְעַתְּרָוִי, רְבָא זָאנְטָו: זַיִּתְמַכְּבָּר אַיְיָרָעֶ וַיְיִבְּרָעֶ
וַעֲטָמֶ אַרְדְּ רִיךְ וַעֲרָזֶן: אָזֶן דָּעָרֶ רְבִי זָאנְטָם (לְקָשָׁ מַתְּהָ), סְלָקֶן אֶן
סְפִּין טָה: "עִקְּרָה עֲשָׂירָות בָּאָה בְּזָכוֹת הָאָשָׁה", דָּעָרֶ עִקְּרָה
עֲשָׂירָות כּוֹמֶט בְּזָכוֹת וַואָס מַעַן אַיזְמַכְּבָּר דִּי וַיְיִבְּ: אָז דָּז
וַעֲסָט פְּרִילְיִיךְ מַאַבְּן דִּין וַיְיִבְּ אָזֶן קִינְדָּרָעֶ וַעֲסָטָו אַרְוֹיסָ
גַּיִּין פָּזֶן דִּין קְטָנוֹתָה הַדָּעָת אָז וַכְּהַ זַיִּן צַו פְּרָנְסָה בְּרִיוּות.

דָּאָס וַואָס דָּז שְׁרִיבָּסָט מִיר אָז דָּעָרֶ מַנְהָל זָאנְטָ דִּיר אָז
דָּאָס כּוֹמֶט פָּגָנָעָם אַדְמוֹרָן: אַיךְ זָאנְגָּר אָז דִּיר אָז דָּאָס
הָאָט נָאָרְגִּישָׁט צַו טָוָן מַיְטָן אַדְמוֹרָן פָּזֶן דִּי מַסְפָּר, עָרָ אַיז
קְלוּגָּעָר פָּזֶן דָּעָם אָזֶן בְּרִיְּטָעָר פָּזֶן דָּעָם, בְּכָלְלָ זָאלְסָטָו וַיְיִסְן
אוֹ דָּאָס פָּאָסָט פָּאָר אַנְדָּרָעָחָסִידָוָתָן, נִישָׁט פָּאָר ... דָּאָס
קוֹמֶט פָּזֶן אָפָּאָר הַיְּזָקָעָפָּוָס וַואָס זַיִּי וַיְיִסְן נִישָׁט אוֹ נָאָךְ
אָבִיסָל קוֹמֶעָן פְּרִיאָשָׁע יְנָגָעָה הַיְּזָקָעָפָּוָס אָז מַעַן וַעֲטָמֶ זַיִּי אַרְוֹיסָ
שִׁיקָּנוּ, וּבָנָן עַמְּאָ דָּבָר - אַזְוִי פִּירְט זַיִּה דִּי וַעֲלָטָם.

אַזְוִיְּן פְּלָנְגָּעָר אַזְוִיְּן וַעֲגָנָן אַהֲיָם פָּזֶן אַומְּמָאָן וַעֲגָנָן צַו מִיר
צִוְּנָעָקָוָמָעָן צִוְּוִי אַינְגָּעָלִיָּה, אַיְיָגָּעָר אַמְּלָמָד אָז ...
אָזֶן אַיְיָגָּעָר אַמְּנִיד שְׁיעָור אָזֶן יְשִׁיבָּה ... - בִּיְיָעָה הָאָבָּן
מִיר גַּעַזְגָּעָט אָז זַיִּי וַיְיִסְן נִישָׁט וַואָס צַו טָוָן וַעֲנָן זַיִּי קוֹמֶעָן
צְוִירִק, וַיְיִלְלָ מַעַן גַּיִּת זַיִּי אַפְּוָאָגָּנָן, זַיִּי בִּיְיָעָה וַעֲגָנָן גַּרְוִיסָעָ
חַסִּידִים פָּזֶן דָּעָם רְבִיְּן פָּזֶן דָּעָם מַסְפָּר, זַיִּי קוֹמֶעָן פְּשָׁוֹת אַזְוִיְּ
אַומְּמָאָן וַיְיִלְלָ זַיִּי דָּאָרְפָּן אַגְּרִוִּיסָע יְשֻׁוָּה, זַיִּי הָאָבָּן גַּעַזְגָּעָן

וּוֹאָס דָּעֵר רַבִּי נָגָט (תַּי מִזְרָחָן, סִימָן תַּי) או רָאשׁ הַשָּׁנָה קָעֵן עַר יְעַדְן הַעֲלֵפָן; דָּעֵר רַבִּי הָאָט גַּעֲנָגָט או וּעֶר עַם קוֹמֶט צַו אִים אוֹיָף רָאשׁ הַשָּׁנָה וּוּעַט עַר וַיַּיִן פָּאָר אִים אָן אַדְּנוֹאָקָאָט (לוּעָר) או דָּעֵר מַעֲנָטָשׁ וְאֵל הַאָבָן אַ גָּוָט גַּעֲבָעָנְטָשׁ יָאָר. הַאָבָן וַיַּיְזַחְגַּד גַּעֲמָאָכָט אַ קְלָגָעָר חַשְׁבָּזָן, וַיַּיְעַר לְעַבָּן אַיְזָן וַיַּיְזַחְגַּד פָּוּן אַלְסְדָּינָג, וַיַּגְעַן וַיַּיְזַחְגַּד גַּעֲקָוּמָעָן אוֹיָף אָוְמָאָן. וַיַּיְזַחְגַּד מִיר קְלָאָר גַּעֲנָגָט או דָּאָס קוֹמֶט נִישְׁטָט פָּגָעָם אַדְּמוֹר. דָּעֵר עַקְעָט.

בְּעַט דָּעֵם מַנְהָל או דָו וּוֹלְסָט וַיַּהַרְעֵפָן מִיט אִים נָאָה פָּאָר יוֹם הַקְדּוֹשָׁן אָזָן וְאָגָא אִים מִיט דִּין נָאָנָצָע שְׂטָאָרָקִיָּט בְּבוֹה הַלְּשׁוֹן: "אוֹה בֵּין דִיר קִינְגָּמָל נִישְׁטָט מוֹחָל פָּאָרָן" מִיר מַקְפָּח וַיַּיְזַחְגַּד פָּרָנָה אָזָן פָּאָרָן מִיר פָּאָרָשָׁעָמָעָן; דָּעֵר צַיְיל אִים דִי מַעְשָׂה וּוֹאָס דָו הַאָסְט גַּעֲהָאָט פָּאָר צָעָן יָאָר צִוְּרִיק וּוֹעֵן ... הָאָט וַיַּהַרְעֵגָט אַלְיַז וְעַד תְּחִנּוֹה אָזָן עַר הָאָט דִיר אַרְיוֹסְגָּנָעָוָרָפָן וּכְבוֹן, וַיַּהַרְעֵגָט מְזִוִּיט קְרָאנָק. דָּעֵר צַיְיל אִים דִי מַעְשָׂה וּוֹאָס דָו הַאָסְט גַּעֲהָאָט מִיט ... וּוֹעֵן עַר הָאָט גַּעֲמִינָט או עַר גִּיְיט מִפְּדָר וַיַּיְזַחְגַּד דִי מַזְדָּה, עַר גִּיְיט אַוִּיסְרוּמָעָן אַלְעָ בְּרֶסְלֶבֶעָ מְלָמְדִים, וַיַּהַרְעֵגָט מַוְתְּשָׁעָט וַיַּהַרְעֵגָט מִיט יְעַדְן אַיְגְּנִיזְסְטָן קִינְד. עַר וּוּעַט דִיר וְיַכְעַר צִוְּרִיק וְאָגָן: "אַהֲהָ דָו בִּיסְט אָזָן הַיְמָל, דָו שְׁעַלְטָסְט..." אַבְעָר דָו זַאֲסָט וַיַּהַרְעֵגָט דָּעֵר שְׁרָעָהָן, דָו דָאָרְפָּסְט נִישְׁטָט עַנְטָפָעָן.

אוֹיָהָ אַזְחָה וְאֵל דִין וַיַּיְבַּחַר אַגְּרוֹפָן דָעֵם מַחְוֹצָפָס וַיַּיְבַּחַר אַזְחָה שְׂיִינְגָּרְהִיט וְאָגָן אוֹיָהָ אַזְחָה נִישְׁטָט מוֹחָל פָּאָרָן מַקְפָּח וַיַּיְזַחְגַּד פָּרָנָה.

יעצט וויל איך דיר זאנן אווי: דענק דעם אייבערשטן או
 מען האט דיר פארישיקט נאר פאר דעם איינציגסטן
 חטא או דו האסט געפאלגט דעם רבין און געוקומען קיין
 אומאן אויפ ראש השנה און נישט פארן דיר באפנ מיט
 מעשה תועבות רחמנא לאצן, זאג פארן אייבערשטן: "רבונע
 של עולם! מה פשי ומה חטאתי? זואם קאב איך געטען און
 מען האט מיר פארשעטן און מיר מקפה געווין מײַן פרנצה,
 נאר וויל איך וויל זיין גוט און ערליך?! איך קאב געטרא芬
 א רבוי זואם לערנט מיר אוים ווי אווי וויך צו דערחהאלטן, א
 רבוי זואם געבט מיר עצות ווי אווי וויך צו מחוק זיין אבילז
 זוען עס גויט נישט אווי ווי איך וויל. הייליגער באשעפער,
 געם און מיינע בזיזנות, זאל דאס זיין א בפֿרֶה פְּאַר מִינְעָן
 שעונות, העלוף מיר איך זאל זויטער קעגען מתחז זיין אידישע
 קינדער און קעגען מפֿרֶנס זיין מײַן זויב און קינדער".

בנגע זואם דו פְּרֶעֶנְסֶט צי דו זאלקט גײַן צו ...; אויב זי
 ווילן דיר פאר א מלמד זאלקטו נישט גײַן צו זי,
 נאר לויפן. געדענק דעם כלל זואם מוהרא"ש זברונו לברכה
 האט אונט געגעבן: "דו דארפֿטן מיר נישט? דארפֿ איך דיר
 טוינט מל מערד נישט".

זוייז דעם בריוו פאר האברך ... גרו יאיר, ער דארפֿ נאך
 מער חיוך פון דיר ו"ל.

חיות דו האסט יעצט א צעבראכענע הארץ, בעט איך דיר
 זי מְתַפֵּל פְּאַר מִיר, יוֹאַל בָּן רִיצָּא רַעֲלָן דער

שיב

עַצְתָּו

טו

אמונה

אייבערשטער האט זיינער ליב תפילות זואס קומט איזרים פון
א צעבראכגען הארץ.

איך האפ דיר צו זען היינט נאכט ביימ שיעור.

סז

איך וויל חתונה מאכן מיינע קינדרער יונגע,
און מײַן וויב וויל נישט.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ערשטונג וויל איך איך באדאנקען, איך בגין געוווען דאס יאָר בֵּי אייער
פלאן אין אומאן, און עס איז ברוקה ה' געוווען מפש מעין עולם הֶבָּא.
סי די תפילות און די סעודות און איך די שיעורים. איך האב זיך
פארגענומען אסאך גוטע זאָכן בי די שיעורים. הלויא זען איך קען זען
קומען א נאנץ יאָר צו די שיעורים.

מיין עלטסטע מאכטער ווערט יעצט זעבן זאָר, און איך וויל זיינער
שטאָרָק שויין א שידוך טון מיט איר. סי וויל איך וויס אָוֹר רְבִּי
האט נישט געוואלט מען זאל וויאָטן לאָג מיט א שידוך, און אוֹך וויל
איך זע נישט קיין שם הוועלט פאר איר צו זיכן נאָך צוּוּי יאָר אָן סְקוֹל
און זיך אָוּמְרִיְּסָן מיט די טוֹטְשִׁיעָרָס, און זי אַי שויין גענונג ערנוֹאָקָסָן
אוֹיך. מיין וויב וויל אָבעָר בְּשָׂום אָפָּן נישט הָעָרָן דערפָּן. איך האב
מפש שאָפְּלָאָזָע געבט פון דעם.

ישר נת.

תשובה:

בְּעֹורֶת ה' יִתְפַּרְךְ - יּוֹם א' פְּרִשָּׁת וָזָאת הַבְּרִכָּה-ב, י"א תְּשֵׁרִי, שִׁנִּית תְּשִׁיעָח
לְפָרָט קְפָן

לְכָבוֹד ... גָּדוֹלָה יָיר

אַיְלָה הָאָב עֲרַהָאַלְפָן דִּין בְּרוּוֹ.

וּוִיסְנָן וְאַלְסָטו אָו אַלְעָם קָעֵן מַעַן פּוּעַלְן מִיטָּה תְּפִילָה; אָו דָו
וּוּעָסְטָן יַעֲדָן טָאנְ בְּעָמָן דָעַם אַיְכְּעַרְשָׁטָן אָו דָו וְאַלְסָטָן
וּבָה יַיִן צַו עֲרַלְיכָע קְוִינְדָעָר אָוֹן אַלְעָם וְאַלְעָן חַתְגָּה הַאֲבָן יַיִנָּן
אָוֹן גְּרִינְג אָן קַיִן עַגְמָת נְפָשָׁ – וּוּעָסְטָן זָעַן אַיְשָׁוּהָ.

מַעַן קָעֵן וַיֵּה גָּאָרְנִישָׁט פָּאָרְשָׁטְטָעָלָן וּוָסָם תְּפִילָה אַיְז אָוֹן
וּוָסָם מַעַן קָעֵן פּוּעַלְן דָוָרָה תְּפִילָה; עַס אַיְז בָּאוּסָט
דָעַם סִיפּוֹר (פְּשָׁלַת מַצְדִּיק, סִפְרָן) אָו זָעַן דָעַר הַיְלִינָּעָר בָּעֵל שָׁם
טוֹב וּבָתוֹן זָעַן עַלְמָנוּ הָאָט מִשְׁדָּךְ גְּעוּוֹן וַיִּזְנָּעָר פָּוֹן
חַחְמָן הַאֲרִיךְעַגְּקָעָר זָכָר צְדִיק לְבָרְכָה מִיטָּה דִי שְׂעוּסְטָעָר פָּוֹן
רַבִּי יִצְחָק דָרְוִגְיִטְשָׁעָר זָכָר צְדִיק לְבָרְכָה, תִּיכְפָּף נָאָך דִי
חַיּוֹתָה אַיְז דָעַר חַתָּן - דָעַר צְדִיק רַבִּי נַחְמָן הַאֲרִיךְעַגְּקָעָר
גְּעַלְמָן גְּעוּוֹאָרָן, אָוֹן וַיִּזְנָּעָר דִי בָּלָה הָאָט נִישְׁטָן גְּעוּוֹסָט
וְאוֹו עַר אַיְז, וַיַּחֲטָאָט גְּעוּוֹאָרָט אָפָאָר טָעָן אָו עַר וְאַל אַזְּיִים
קוּמָעָן, אָוֹן זָעַן וַיַּחֲטָאָט גְּעוּזָעָן אָו עַר קוּמָט נִישְׁטָן אַהֲיִם
אַיְז וַיַּגְּעַנְגָּעָן צָום הַיְלִין בָּעֵל שָׁם טָוב אָוֹן וַיַּחֲטָאָט
אוֹיְסָגְעַבְּרָאָכָן אַיְז אַגְּעוּזִין, וַיַּחֲטָאָט אַיְם דָרְעַצְּיִילָט אָו וַיַּחֲטָאָט
נוֹיְסָט נִישְׁטָן וְאוֹו אַיְרָמָן דָעַר חַתָּן אַיְז, דָעַר בָּעֵל שָׁם
טוֹב אַיְז גְּעוּוֹאָרָן זַיְעַר דָעַר שָׁרָאָקָן, אָוֹן עַר הָאָט אַיְרָגְעַיְקָן
צְוֹרִיק קוּמָעָן נָאָך אָפָאָר טָעָן.

דער בעל שם טוב האט געגען מיט רוח הקודש וואו רבוי נחמן איז באהאלטען, האט ער געשיקט א שלית צו אים או ער באפעטלט אים ער זאל פכפ' קיימען צו אים. ווען ער איז אונגעקומען צום בעל שם הקדוש האט אים דער בעל שם טוב פארגעהאלטען: "הוותבן צו טז אוא זאה, צו מעגען זיין (איבערלאן איננאם) א פרווי גלייך נאך דרי חופה?!" האט ער געגענפערט או ער עט ברוח הקודש או ער וועט האבן מיט איר א קינה, אבער תיקף ווען דער קינד וועט געבויין ווערן וועט זי שטארבן, "איך האב רחמנויות אויף אירע יונגען זאהן, דערפער האב איך זיך באהאלטען או זאל נאך קעגען אביסל ליעבן" - האט ער זיך פרובירט צו פאראגענפערן.

ווען דער בעל שם הקדוש האט דאס געהערט האט ער איר געלאות רוףן איז ער האט איר דערצילט דרי גאנצע מעשה, או דער חתן האט זיך באהאלטען וויל ער וויל נישט זי זאל אוזי יונגע נפטר ווערן. האט זי גענאנט: "אויב מײַן מאן איז אוזי גרויס, או ער קען זען זואס גייט זיין וכ'ו, בין איך מסכימים טראגעדייג צו ווערן איז האבן א קינד פון אים", און אוזי איז געוווען, רבוי נחמן איז אהים גענאנגען מיט איר, און זי האט אונגענפאנגען צו ווארטן א קינד, בשתעט זי האט געבויין דאס קינד האט זי זיעער געוווינט און גענאנט: "רבונו של עולם, געם מיר נישט אוועק פון דער וועלט פאר א חודש, וויל איך וויל זען מײַן קינה, און זיך מיט אים משענשׁ זיין אביסל", און אוזי איז טאָקע געוווען, זי האט געלעבט א חודש, און נאכדעם איז זי נפטר

געווארן. האט רבוי נחמן הארידענקר געזאנט: "א שאר או זי האט נאר געבעטן צו בליבן לעבן א חורש, ווען זי זואלט ווען געבעטן או די גוירה זאל איננאאנצן בטל ווערן, זואלט עס איננאאנצן בטל געווארן - וויל זי האט אווי שטאך געבעטן, מיט אא אעבראכגען הארץ, או זי זואלט ווען געקענט גענצלך מבטל זיין די גוירה". עט מען זוי שטאך תפילה איז, או מען קען אלעס פועלן מיט תפילה.

דערפאה, או דו ווילסט חתונת מאבן דינגען קינדרער יינגן, אווי זוי חכמיינו זברונם לברכה זאנן (גבותה סב): "האוחב את אשתו בעופו, ותמכבהה יותר מטופו, ותמדריד בענו ובנותיו ברך ישורה, זהה משיאן סמוק לפרקון", עלי הפתוח אומר (אייב ה, כד): "יעדעת כי שלום אהלה", ווער עס האט ליב זיין וויב אווי זיך אלין, ער אווי מכביד זיין וויביב מעד זיך ער אווי זיך אלין מכביד, ער אווי מתקה זינגען מאכט זיך חתונה יונגעערהייט, אויפ אים אווי געזאנט געווארן דעם פסוק (אייב ה, כד): "יעדעת כי שלום אהלה, ופקודת נה, ולא תהטה"; קריין דיך נישט מיט דיין וויב, נאר בעט דעם אייבערשטן ער זאל דיר העלפן או דינגען קינדרער זאלן חתונה האבן יונג און גריינגן, וועסטע זיין ואונדרעליכע ניסים.

בכל דארפסטו וויסן או שידיוכים האט נאר מיטן אייבערשטן; חכמיינו זברונם לברכה זאנן (בראשית רכה סה, ג): "מצינו בתורה בנביים ובבתובים שאין זוגנו של איש אלא מן הקדוש ברוך הוא", מיר געפנצען אין די תורה און נבאים

און אין בתרובים או א שידוקה האט נאר מיטן איבערשטן,
אין די תורה שטיטיט (בראשית כה, ט): "ויען לבן ובותיאל, ויאמרו,
מה' יצא תדבר", אין נבאים שטיטיט (שופטים ז, ז): "זאビו
ואמו לא ידע כי מה' היא", און אין בתרובים שטיטיט (משלי
ט, ד): "בית וHon נחלת אבות, ומה' אשה משכלה", ויען
מיר איבעראל או נאר דער איבערשטער געבט שידוכים.
נאר דורך תפילה וועסטע זוכה זיין צו חתונה מאבן דינגע
קינדרער, אווי ווי דער רבוי זאנט (ספר המירות, אות וחמנות,
ספ"ג אי): "על ידי בקשת רחמים, זוכה לעשות שידוכים טובים
וניגנים", דורך תפילה אוין מען זוכה צו טוונ גוטע שידוכים;
וועט מען או נאר תפילה אויז די עצה צו טראפען א גוטע
שידוקה - סי פאר זיך און סי פאר די קינדרער.
דער איבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט מצליח זיין אין
אלע דינגע וועגן.

סח

איך ווער אונגעטען זוען עס קומט די ימים טובים

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קונס כל האב איך געוואלט זאנן א גרויסן יישר בה פארן ראש
ישיבה פאר די גענוואלזיגע טענגלבע היוק און די ניגנים וואם ברענגן
א בענטשאפט צו השם יתפרק, עס אויז באמת א חדד השם או מיר
האבן דעם ראש ישיבה.

איך האב געווואלט וויכן וואס איך קען טונ או יעדר יאר פאר די
בימים נוראים באקום איך א גערזונקייט און א דערשראונגקייט וואס לוייט
נאך איינגעבאקען אין מיר פון אלס קינד ווען מיינע רב'ס פלענץ זאנז ווי
שערעקדיג רי טעג זענען. איך גלייב או נישט דאס איז די רצון השם,
אבער מיט דעם אלעט בין איך געבלבן מיט די אונגעזונגענטקייט אין עס
שטערט מיר וויער שטארק.

וישר פה פאר אייער ענטפער.

תשובה:

בעזרת ה' תברך - יום א' פרשת זאת הברכה-ב, י"א תש"י, שנות תשע"ח
לפרט קטע

לכבוד ... גרו יאר

איך האב ערהאלטען דיין בריון.

דער רבוי זאגט (ליקוטי מותר, חלק א', סימן קל): "בי עקר קדרשת
היום טוב תלוי באזכיקום", שרייבט רבוי נתן דארטן:
"עד שמענו בענין זה, אם הוא מקשר להצדיק יוכל להזכיר
קדשת יום טוב", או מען שפירט א הייליגקייט אין יום טוב
אייז א סימן או מען אייז מוקרב צום אמת'ן הצדיק; דאס זעט
מען מפש ווען מען ווערט מוקרב צום הייליגן רב'ין. מען
הייבט אין ליב צו האבן יום טוב, וואס בעפאר דעם אייז עס
געוווען אין אפקוממענייש און מען פלענט ווען מלה שחורה/דין
ובו' איזוי ווי דו שרייבסט.

מענטשן האבן א טעות, מען מײנט או يوم כיפור אייז א
שערעקדיגע טאג, א טאג וואס מען דארפ זיין

צְעָבֶרָאָכוּן, אֲטָאג וּוֹאָס מַעַן אֵי גַּעֲרוּעוּוֹן; אֲפָעָר בָּאָמָת אֵי
יּוֹם כִּיפּוֹר דַּי פְּרִיאַלִיבְּסַטָּע טָאג פִּינָּעָם יָאָר. אֵין דַּעַם טָאג
אֵי דַּעַר אַיְבָּעַרְשַׁטָּע מַוחָל אַלְעָ עַבְיוֹרָות אֵין מִיר וּוֹעָרָן
אַיְגָּאנָאנָן אַוִּיסְגָּעַרְיִינָּגָט פָּונ אַלְעָ אַגְּנָעָרָע וַיְנָה.

דַּי זַעֲלָבָע זַאָה אֵי גַּעֲנוֹאָגָט גַּעֲנוֹאָרָן אַיְפָּדָי צָעָן טָעָנָ פָּונָ רָאָשָׁ
הָשָׁנָה בֵּינוּ יּוֹם הַקְּדוֹשָׁ, דָּאָס זַעֲגָעָן נִישָׁט שְׁרַעַקְעַדְגָּעָ טָעָנָ
גַּאָר דָּאָס זַעֲגָעָן טָעָנָ פָּונָ רַחְמָנוֹת וּוֹאָס דַּעַר אַיְבָּעַרְשַׁטָּעָר הַאָטָ
רַחְמָנוֹת אַיְפָּדָי אַגְּנָה אֵין עָר אֵי אַגְּנָה מַוחָל אַלְעָ אַגְּנָעָרָע עַבְיוֹרָות.
אַזְוִי וּוּחַכְמָנוֹ זַכְרוֹנָם לְבָרְכָה זַאָן (גִּטְמָתָה מַטָּה) אַיְפָּנָ פְּסִיק (שִׁיעִיה
נַּה, ۱): "הַרְשָׁוָה ה' בְּהַמְּצָאוֹ, קְרָאָתוֹ בְּהִיּוֹתָו קָרָוב", אָמָר רָב
נַּחַמְּן אָמָר רְבָה בְּרָה אַבְוֹהָא לֹא עַשְׂרָה יָמִים שְׁבִין רָאָשָׁה הָשָׁנָה
לִיּוֹם הַכְּפֹרִים; רָאָשָׁה שְׁרִיבָת מַעַן אַפְּ אַלְעָם וּוֹאָס וּוֹעָט
פָּאָסִירָן מִיטָּן מַעֲנְטָשׁ דַּוְרְכָאָוִים דַּעַם יָאָר אֵין יּוֹם בִּיפּוֹרִים
פָּאָרְזִינְלָטָמָט מַעַן דַּעַם פְּסִיק, דַּעַר אַיְבָּעַרְשַׁטָּעָר הַאָטָמָה אַגְּנָה גַּעֲנָעָבָן
דַּי עַשְׂרָת יָמִי תְּשׁוּבָה מִיר זַאָלָן קַעֲגָעָן תְּשׁוּבָה טָוָן אַגְּנָבָעָטָן
אַגְּנָט גַּעֲבָעָנְטִישָׁט יָאָר; מַעַן דַּאָרָף אֲפָעָר גַּעֲדָנְקָעָן אַז אַיְפָּ
וּוּחַכְמָנוֹ זַכְרוֹנָם לְבָרְכָה זַאָן (וִיקָּא הָה): "עַבְיוֹרָות שְׁבִין אָרָם
לִמְקוּם יוֹם הַכְּפֹרִים מִכְפָּר, עַבְיוֹרָות שְׁבִין אָרָם לְחַבְּרוֹ אֵין
יוֹם הַכְּפֹרִים מִכְפָּר עד שְׁרִיצָה אֶת חַבְּרוֹ"; אַוְיָב אַגְּנָטָשׁ
טוֹט וּוּ אַצְוּוּיָּטָן דַּאָרָף עָר יְעַנְעָם אֲפָעָר בְּעַטָּן, וּוֹעָר רַעַט
זַאָה אַז מַעַן אֵיז שְׁוֹלְדִינָג גַּעֲלָט פָּאָר אַצְוּוּיָּטָן, דַּאָרָף מַעַן
יְעַנְעָם בְּאַצְאָלָן אֲדָעָר יְיךָ דַּוְרָךְ קְוֹמָעָן מִיטָּיְעָנָם, אִים בְּעַטָּן
עָר זַאָל וּוֹאָרָטָן נַאָה אֲבִיסָל בֵּינוּ עָר וּוֹעָט אִים קַעֲגָעָן בְּאַצְאָלָן.

בכל איז א טעות וואם מונטשין מיינגען או ווי מעד צעבראכון און אונגעזעאסט מען איז איז מען א גראסערער צדיק; רבינו נחמן טולטשיינער פלענטן זאגן: "מענטשין מיינגען או צו זיין א צדיק מו מען האבן 'עשרה קבין מרה שחורה' און צו זיין פון די ל"ז צדיקים מוי מען זיין א וואסער טרענער ובו, אבער עס איז נישט איזו - האט ער אויסגעפירט - נאר מען קען זיין א פריליכער און לוסטיגער איז, און נאך אלץ זיין א גרויסער צדיק דבוק אינעם איבערשטיין. מען קען זיין א גרויסער עושר און א בעל הבית איזו ווי ר' אברם בערניין (אן איינקל פון רבביין) און זיין איינער פון די ל"ז צדיקים".

איך געדענק ווען איך בין געקומען דאס ערשות מאל איז 'היכל הקודש' يومkipur, האב איך געזען נאך שחרית ווי אלע בחורים זען ויך אראפ און זיער מגיד שיעור ר' ... גרו יאיר לערנט זי פאר א 'דף גمرا' איזו ווי א געהעריגע טאג, און איזו איזה האבן אלע אונגעלאיט געלערנט זיעער שענורים בסקרין; איך בין געליבן ערשותין און פארנאפט פון וואם איך האב געען.

הבלל, וואם איז דער סימן או מען זוערט מקורב צום אמרת'ן צדיק? או מען הייבט אן ליב צו האבן יומ טוב, וואם באמת זענען אלע זימים טובים פריליכע טען און נישט קיין אונגעזונגען טען.

דער איבערשטער זאל דיר העלפֿן זאלסֿט מצלייה זיין איז אלע דריינע זועגן.

סֵט

אל איך זיך לערנען? EMT

שאלה:

לכבוד דער ראנש ישיבה שליט"א.

אווי ווי איך האב ברוך ה' געהמאט די זביה צו עפנען א בית המקרא
היכל הקדש, וויל איך פרענן אווי ווי עס אווי נישט דא א קביעות רגער
הצלחה מאן אין אונגער שול, אווב עס אויז בראי או איך זאל גינז וו
לענען "אי. עס. טי" [EMT]? און צי עס פעלט אוים אריינגענין און די
"חברה הצלחה", אדרער עס אויז גענגז זיך צו לערנען?

א גרויסן יישר פה פארן שטינגדיג מתחק זיין.

תשובה:

בעונת ה' תברך - יום א' פרשת וזאת הברכה-ב, י"א תשטי, שנות תשע"ח
לברט קפטן
לכבוד ... גויז איר, גפא依 בית המקרא היכל הקדש ברסלאם, בלומינגראו
זוי זארק

איך האב ערהאלטען דיין בריוו.

וזואיל אויז דיר און וואיל אויז דיין חלק או דו האסט זוכה
געוווען צו עפנען א בית המקרא "היכל הקדש",
מחיק צו זיין אידישע קינדער מיט די עכות וואס דער
הייליגער רבינו לערנט מיט אונן.

בנונג זואס דו פרענסט או עס אויז נישט דא אין דיין בית
המקרא א "הצלחה מאן" צי דו זאלסט זיך גיין לערנען

זו קענגן ראטעהווען מענטשן: דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון זיין אן "הצלה מאן". חכמיינו וברוזם לברכה זאגן (סנהדרין הל): "בל המקומים נפש אחת מישראל, מעלה עליו הכתוב, באילו קיים עולם מלא", אzo א מענטש ראטעהוועט אפילו נאר אין מענטש, רעכנט מטען אים אווי ווי ער האט אויפגעשטעלט א נאנצע וועלטן: מטען קען זיך גאנזישט פארשטעלן זואס פאר א מסירות נפש די אינגעלאיט פון חכירה הצלה האבן. אינמייטן וייער ארבעט לוייפן זיי ראטעהווען א צויזיטן, אינמייטן פארברענגן מיט וייער משפחה לאון זיי אלעט איבער אונ לוייפן העלפֿן א צויזיטן, אינמייטן די נאכט לוייפן זיי ארויס פון בעט צו ראטעהווען א צויזיטן איד - א איד זעם זיי קענגן נישט אונ וועלן קינטמאל נישט קענגן, זיי טווען דאס נאר פארן אייבערשטנים ווען, ווען, איך טראוף אן "הצלה מאן" טראקט איה: 'יהי חלקי עמו', איך וויל האבן א חלק אין די מצות זואס ער טויט.

נאה זאגן חכמיינו וברוזם לברכה (ביצה לב): "בל מרוחם על הבריות, בידוע שהוא מערע של אברם אבינו, ובכל מי שאינו מרוחם על הבריות, בידוע שאינו מערע של אברם אבינו", ווער עס האט רחמנות אויף א צויזיטן איז א סימן או ער אין א אידיש קינד - ער שטאמט פון אידן, אונ ווער עס האט נישט רחמנות אויף א צויזיטן, איז א סימן או ער שטאמט נישט פון אידן.

דעפאר איז וייער א גרויסע זאה ווער עס קען זיך לענגען צו ראטעהווען א צויזיטן, בפרט או דו זאנסט או

בֵּי דִיר אֵין בֵית הַמְדֻרְשׁ אֵין נִישְׁטָה דָא קִיּוֹן "הַצָּלָה מֵאָן" אֵין וַיְכַר בְּדָאי וַיְהִי צַו לְעַרְגָּעָן אֵי עַם מַיִ' בְּדָי צַו קַעֲגָעָן רַאֲטָעָעָן אֶצְוֹוַיְמָן אַיְדָה. (פָּאַרְשָׁטִיטִי וַיְהִי אֵוֹ נִישְׁטָה יַעֲדָר אֵינוֹ גַּעַנְיָגָט פָּאָר דָעַם; אַמְּאָל אֵינוֹ דָא אַיְגָעָר וְוַאֲסָם קַעַן נִישְׁטָה צַעַן קִיּוֹן טְרַאֲגַעְדָּעָה יְרַחְם, אַזְּן וּוֹעֵן עַר זַעַט נָאָר אַבְּיסָל בְּלֹוט חַלְשָׁט עַר. וּוֹעֵן עַר קוּמָט אַזְּן צַו הַעֲלָפָן יַעֲנָעָם וּוֹעֲרָט אַזְּנָה פָּזָן הַבָּא לְלַפְּדָן וְגַמְצָא לְמַה, עַר חַלְשָׁט אַעוּק אַזְּן דָאָרָף יַעֲצָט דְּעַרְמַוְנְטָעָרָן אֶצְוֹי מַעֲנְטָשָׁן; עַס הַאֲט שְׂוִין פָּאַסִּרְט אַסָּאָה אַזְּעַלְכָעָה מַעֲשָׁוֹת, מַעַן דָאָרָף זַיִן אַשְׁטָאַרְקָעָר מַעֲנְטָש אַזְּן זַיִן גַּעַמְאָכָט פָּאָר דָעַם).

אַזְּן מַעַן רַעֲדָת שְׂוִין פָּזָן הַצָּלָה, דָאָרָף מַעַן וַיְקִין אַזְּן וַיְיִקְּן פָּוְנְקָטְלִיךְ וְוַאֲסָם וַיְיִזְּהָבֵן צַו טָוּן עַס וְאַל וַיְיִזְּהָבֵן הַלְּבָחָדִינִי אַוְיְסְגָּנְעָה אַלְטָן אַזְּן מַעַן טָאָר נִישְׁטָה אַרְיָין רַעַן אַזְּן דָעַם; גַּעַבְטָן יוֹם הַקְּדוּשָׁ פָּאַרְצִיְּלָט מִיר אַזְּן הַצָּלָה מֵאָן, אַזְּרָעָר אַזְּנוֹעָלָאָפָן אַיְנְמִיטָן דְּאוּנְגָעָן רַאֲטָעָעָן אֶפְרָאִים וְוַאֲסָם הַאֲט אַעוּק גַּעַ' חַלְשָׁט, עַר הַאֲט אַיר דְּעַרְמִינְטָעָרָט אַזְּן גַּעַגְבָּעָן צַו טְרִינְקָעָן אֶזְוִי וַיְיִזְּהָבֵן אַיְתָה אַזְּן. וַיְאַגְּט עַר מִיר אַזְּרָעָר מַעַן אַזְּנוֹעָלָאָגָעָן אַזְּן גַּעַשְׁרִין אֶזְיִיף אַיִם, הַיְתָבֵן עַר גַּעַבְטָט אַיר אַזְּסָם צַו פָּאָסָטָן מַעַר וַיְיִזְּהָבֵן שִׁיעָור, מַעַן גַּעַבְטָן גַּעַבְטָן פָּחוֹת מַבְשִׁיעָור! עַר הַאֲט נִישְׁטָה גַּעַוּוִיסָט דִי הַלְּבָה אַזְּן אַיְגָמָל אַזְּנוֹנְטָש הַאֲט גַּעַ' חַלְשָׁט "מַאֲכִילָן" אַזְּטוֹ עַד שִׁיאָרוֹ עַנְיָיו (שְׁלַחְנָה עַרְקָה אָוֹרָה תְּוֵם, סִפְרָן תְּרוּתָה, סְעִיף ט"), דְּעַמְּאָלָט דָאָרָף מַעַן נִישְׁטָה מַצְמָצָם זַיִן אַזְּן גַּעַבְטָן פָּחוֹת מַבְשִׁיעָור, דְּעַרְפָּאָר דָאָרָף מַעַן וַיְקִין נִישְׁטָה אַרְיָין צַו רַעַן וּבוֹ.

דעך עיִקָּר זאלסטע זען או בי דיר אין של אל מען זיך
 מתקן זיין איגנער דעם צוועויטן. פאר דער היילגערא
 רבוי איז אַזְעוּקָגָעָפָאָרָן פון ברסלֶב צו פָּאָרָן קִין אָמָּאָן, דער
 בעל ענלה איז שווין גַּעֲשְׁטָאנְגָּעָן אַינְדָּרוֹיסָן מִיט דֵי פָּעָרָד אָוָן
 זוֹאָנָן אָוָן דער רבוי איז שווין גַּעֲוָעָן אַיְפָּן זועג אַרְזִים, הָאָט
 זיך דער רבוי אַפְּגָעָשְׁטָעָלָט בִּים טִיר אָוָן גַּעֲהָלָטָן דֵי הָאָנָט
 אַיְפָּן מַזְוָה אָוָן גַּעֲזָאָט (היי מַתְרָן, סִימָן קְפָּה): "הָרָאוּ לְהַתְּקִבָּץ
 יְחִיד וְלְהַתְּפִלֵּל יְחִיד", אִיר זאלט זיך צוֹאָמָּנָעָמָעָן אָוָן דָּאַוְעָגָעָן
 צוֹאָמָעָן, "בַּי אִם תַּחֲפְּלֵל בְּבָנָה, אַוְלִי תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אָוָתִי
 לְכָאָן עוֹד הַפָּעָם", וּוַיְיִל אֹוְיב אִיר זועט זיך הָאָלָט צוֹאָמָעָן
 אָוָן דָּאַוְעָגָעָן מִיט בְּוּנָה, אַפְּשָׁר זועט אִיר מִיר קָעָגָעָן צוֹרִיק
 מַמְשִׁיךְ זיין; זועט מַעַן פון דעם או דער רבוי הָאָט זַיִעַר
 שְׁטָאָרָק גַּעֲוָאָלָט אוֹ מַעַן זָאָל זיך הָאָלָט צוֹאָמָעָן.

דעך אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר זָאָל דֵּיר הַעֲלָפָן זאלסטע מַאֲלִים זיין אָוָן
 אַלְעָ דִּינָע זַעַגָּן.

ו

אִיךְ קָעָנוּ נִישְׁטָ אַזְיפְּשָׁטִין צִיְּטָלִיךְ אַינְדָּעָרְפָּרִי

שְׁאָלָה:

לְכֹבֵד דָּעָר רָאַשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָאָ,

יִשְׁרָ פָּמָחָ פָּאָר דֵי גַּעַטָּע עַצְוֹת, הַרְכּוֹת אָוָן חַיוֹק זָוָאָס אִיךְ הָעָר בְּכָרְדָּר
 פָּגָעָם רָאַשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָאָ.

איך האב נועזאלט פֿרֶעָנָן אֲשָׁאָלָה וּוְאָמֵן בְּאַדְרָעַט מִיר שׂוֹן אַלעֲגַעַרְעַע צִיִּים, אָנוֹן אַיךְ בֵּין וַיְכָעֵר אָוָם עַס אַיז דָּא נַאַךְ אַסְפָּאַךְ וּוְאָמֵן וַיְיַלֵּן הַעֲרָן אַעַזְעָה אַוְיָף דָּעַם. וַיְיַי אָוְיִ קָעַן אַיךְ אַוְיְפְּשַׁטְיַין צִיְּטַלְקָה? אַיךְ מַוְטְשָׁע זַיְקָה שׂוֹן אַלעֲגַעַרְעַע צִיִּים, אָנוֹן אַיךְ קָעַן נַיְשַׁט אַוְיְפְּשַׁטְיַין אַיז צִיִּים.

וַיְיַי עַס קוֹקֶט מִיר אָוִים, אָוָם בְּשַׁעַת וּוּעַן אַלעֲגַעַרְעַע שְׁלָאַפְטַם, פְּאַרְלַוְטַם עַר דִּי בְּחִירָה (אַדְרָעַט שְׁלָאַפְטַם דִּי בְּחִירָה אַיז...), אָנוֹן וּוּעַן פָּעַן שְׁמַיִּים אַיְסָר שְׁפָעַט, פְּאַרְשְׁלָאַפְטַם פָּעַן נַאֲכָרָעָם דָּעַם דָּאוּנַעַן אָנוֹן דָּעַם נַאֲגַז מַאֲגַז וּבְוי.

וּוְאָס אַיז דִּי עַזְעָה וַיְיַי נַיְשַׁט צַו מַרְעַפְן נַאֲכָמָל לַיְנָן אַשְׁעָה צִיִּים אַיז בָּעַט בֵּין אַוְיְפְּשַׁטְיַין אָנוֹן אַרְאָפְן גַּיְינָן פָּעַט?

אַ נַּרוֹזִיקָן יַיְשַׁר פָּתָן

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וואת הברכה-ב, י"א תש"י, שנות תשע"ח
לפרט קְטוּן
לכבוד ... גַּיְוָן יַיְרָן

איך האב ערְגָאַלְטָן דִּין בְּרוּוּ.

עַס אַיז דָּא זַיְעַר אַגְּוַעַט סְנוּלָה פָּאָר אַלְעָן וּוְאָמֵן קָעַגְעַן
נַיְשַׁט אַוְיְפְּשַׁטְיַין צִיְּטַלְקָה, מַזְהָרָא"ש זְבוֹנוֹ לְבְרָה
שְׁרַיְבַּט דָּאָס בְּסֶדֶר אַיז 'אַשְׁר בְּנַחַל' פָּאָר בְּחוּרִים אָנוֹן
אַיְגָגָלִים וּוְאָס קָעַגְעַן נַיְשַׁט אַוְיְפְּשַׁטְיַין צִיְּטַלְקָה, אָנוֹן וַיְיַי
שְׁלָאַפְן אַרְיָין בֵּין טִיף אַיְגָמִיטָן מַאֲגַז אַרְיָין; דִּי סְנוּלָה אַיז
גַּיְינָן שְׁלָאַפְן צִיְּטַלְקָה". דִּי סְנוּלָה קָאַסְטַם נַיְשַׁט קַיְיָן גַּעַלְטָן,

די סנוֹלה אוֹי נִישְׁטַע עַפְעַס וּוָס אַיךְ נָאֵר דֵיר אַרְיֵין. דָעַר
סנוֹלה אוֹי בְּהֹוק וּמְנוֹסָה - אוֹ מַעַן לִיְנַט וַיֵּד שְׁלָאָפָן צַיְטְלִיךְ
שְׁטִיטַט מַעַן אַוִיפָּצְיְטִילִיהְ, אַבְעַר אוֹ מַעַן אוֹיְף בֵּין שְׁפַעַט
אַיְן דֵי נָאָכֶט שְׁטִיטַט מַעַן אַוִיפָּצְיְטַט, דָאָס אַיְן זַיְעַר פְּשָׁוּט
צַו פָּאָרְשְׁטִין.

גַעֲזָעַנְלִיךְ הָאָבָן בְּחֹרִים זַיְעַר לִיב אַוִיפָּצְוָזַיְן בֵּין שְׁפַעַט
אַיְן דֵי נָאָכֶט, מַעַן פָּאָרְבְּרָעַנְגַט דֵי צַיְיט, מַעַן
וַיַּצְטַ אַיְן מַעַן פָּלוֹיְשַׁט שְׁעוֹות אַוִיפָּצְעַת מִיט דְבָרִים שֶׁל
מָה בְּבָה, נָאָכְדָעָם גַיִיט מַעַן שְׁלָאָפָן מִידְעָרְהִיט אַז קְרִיאַת
שְׁמֻעָה אָוָן אָז גַעַל וּוְאָסָעָר, מַעַן פָּאָלַט אַרְיֵין אַז בְּעַט אָז
וְרִיאַת שְׁמִים. דָעַר יָאָר חַרְעַ אַרְבָּעַט זַיְעַר שְׁטָאָרָק אָז מַעַן
וְאָל הָאָבָן אָ פָּאָרְדְּרִיְּטַע סְדַר הַיּוֹם וּוְיִלְלָא אַזְוִי הַאָט עַר שְׁוִין
נָאָכְדָעָם צְוָגְרִינְד גַעַלְיַינְט דָעַם נָאָצָן טָאגָן. אָ וּוְאָיְלָעָר בְּחֹרָ
מָאָכֶט וַיֵּד אָ סְדָר, עַר גַיִיט שְׁלָאָפָן פְּרִי, אָז עַר לִיְנַט
קְרִיאַת שְׁמֻעָה פָּאָר עַר לִיְנַט וַיֵּד שְׁלָאָפָן.

חַבְמִינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָגָן (ברכות ח): "כָל הַקּוֹרָא קְרִיאַת
שְׁמֻעָה עַל מִطְהָוָה - מַיְקוֹן בְּדִילִין הַיְמָנוֹ", וּוּעָר עַם
לִיְנַט קְרִיאַת שְׁמֻעָה פָּאָר עַר לִיְנַט וַיֵּד שְׁלָאָפָן גַיִיעָן אַלְעָ
מַיְקוֹקִים אַזְוֹעָק פּוֹן אִים. נָאָה זָאָגָן חַוְוָל" (ברכות ח) אָז בָּאָ
הַאָט גַעֲזָאנְט פָּאָר זַיְנַע קִינְגְּרָעָר: "אַל תַשְׁבוּ עַל מִטְהָ
אַרְמִית", אַיר זְאָלַט נִישְׁטַט שְׁלָאָפָן אַז אָ גַוְיִשְׁעַ בְּעַט, עַם
אַיְן דֵא אָפָאָר פְּשָׁטִים וּוָס דָאָס מַיְינְט, דָעַר עַרְשְׁטָעָר פְּשָׁט
אַיְן "לֹא תִגְנֹנוּ בְלֹא קְרִיאַת שְׁמֻעָה", עַר הַאָט זַיְן גַעֲזָאנְט זַיְן

ואלן נישט גיין שלאָפָן אָן קריַת שְׁמָעוֹ; עַט מֵעַן פָּוּן דָּעַם
וּוַיְחַשּׁוּב עַם אִיז וּוְעַן מֵעַן לִיְגַּט קְרִיאַת שְׁמָעוֹ פָּאָר מֵעַן
ליְגַּט זֶיךָ שלאָפָן.

אָן עַרְלִיכָּעָר בָּחוֹר גְּרִיטִיט זֶיךָ אָן גַּעֲנָל וּוְאָסָעָר, וּוְאָסָרָס
איַז אָן עַיְקָר אִין קְדוֹשָׁה, אָונָן וּוְעַר עַם וּוְיל זַיִן הַיִּלְלָינָן
אָונָן רַיִּין דָּאָרָף וּוְיַעַר מְקַפִּיד זַיִן אַוִּיפָּן גַּעֲנָל וּוְאָסָעָר, נִישְׁטָה
אָרָאָפָּן צַי גַּיִּין פָּוּן בְּעַט אָן דָּעַם וּוְאָסָמָן גַּיִּיסְט זֶיךָ אָפָּן גַּעֲנָל
וּוְאָסָעָר. אָונָן אָז מֵעַן לִיְגַּט זֶיךָ שלאָפָן וּוּי אָן עַרְלִיכָּעָר אִיד
שְׂטִיטִיט מֵעַן אַוִּיפָּן וּוּי אָן עַרְלִיכָּעָר אִיד. דָּאָס אִיז דִּי בְּעַסְטָע
סְנוּלָה וּוְאָסָמָן אַזְקָעָן דִּיר גַּעֲבָן אַוִּיפָּצּוּשְׁטִינָן צִיְּטָלִיהָ.

וּוְעַסְטָוּ מִיר אָונְדָאִי צְרוּרִיק שְׁרִיבָּן אַ בְּרִיוּ אָז דָּו דָּאָרְפָּסְט
אָן עַזָּה צַי גַּיִּין שלאָפָן פְּרִי, אָן עַזָּה נִישְׁטָה צַי
בְּטַלְגָּעָן קִיַּין צִיְּטָה אָונָן פָּאָרְבָּרְעָגָעָן דִּי גַּעֲבָטָן, דִּי עַזָּה אַוִּיפָּן
דָּעַם אִיז, צַי בְּעַטָּן אָסָאָה דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אַוִּיפָּן דָּעַם. מִיַּן
נִישְׁטָה אַז אַוִּיפָּן אַזְעַלְכָּעָן קְלִינִיקִיָּטָן דָּאָרָף מֵעַן גַּיִּיסְט דָּאָוּגָעָגָעָן
אָונָן בְּעַטָּן, דָּעַר רְבִּי זֶאנְטָט (סְפִּרְתַּת הַפְּדוּתָה, סִינְעָן לוּ): "עַל
כָּל הַהֲבָרִים, הַן עַל הַבָּר גַּדְוִיל הַן עַל הַבָּר קְטָן, תַּהֲפַקְלֵל",
אוֹיפָּן יַעֲדָע זֶאָה, סִיְּ אַוִּיפָּן אַ גְּרוּסָע זֶאָה סִיְּ אַוִּיפָּן אַ קְלִינִיעָן
זֶאָה, זֶאָלְסָטוּ מַתְּפַקְלֵל זַיִן צָום אַיְבָּעָרְשָׁטָן; דָּו קַעְסָט זֶיךָ
נִישְׁטָה פָּאָרְשָׁטְעָלָן וּוְאָסָמָן תְּפִילָה אִיז, אָונָן וּוּי שְׁטָאָרָק תְּפִילָה
אִיז, בְּעַט דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן יַעֲדָן טָאגָן: "חַיְלִינָעָר בָּאַשְׁעָפָעָר,
הַעֲלָף מִיר אַזְקָעָן זֶאָל מִיר לִיְגַּן צִיְּטָלָךְ יַעֲדָע נָאָכָט, אַזְקָעָן
זֶאָל לִיְגַּעָן קְרִיאַת שְׁמָעוֹ פָּאָר אַזְקָעָן גַּיִּשְׁלָאָפָן, הַעֲלָף מִיר

איך זאל זיך אַנְגֶּרְיִיטֵן גַּעֲגֵל וּוְאָסָעָר, אוֹזִי גַּעֲגֵל אַיך זיין אָן
עַרְלִיבָּר אַיך, אַיך גַּעֲגֵל קַעֲגַעַן אַוְיפְּשִׁיטֵין צִיְטְלִיךְ אָונִ גַּיִינַ
דָּאוּנְעַנַּע אָין שַׂיל מִיטַּמְגַן. הַיְלִינְגָּר בַּאֲשֻׁפָּר, יַעֲדָעַ
נַאֲכָט וּוְעָר אַיך אָזַי פּוֹיל, אַיך דְּרִיִּי מִיר אַהֲרָר אָונִ אַהֲרָן,
אַיך פַּאֲרְבָּרְעָן דַּי נַאֲכָט מִיטַּנְגִּישֵׁקְיִיטֵן, נַאֲכָדָעַם פָּאַל אַיך
אַרְיַין אָין בְּעַט אָן קְרִיאָת שְׁמַע אָונִ אָן גַּעֲגֵל וּוְאָסָעָר, הַעֲלָף
מִיר אַיְבְּעַרְשְׁטָר אַיך זאל זיך קַעֲגַעַן צַוְאָמְגַעְמַעַן צַוְ גַּיִינַ
שְׁלָאָפָּן צִיְטְלִיךְ, מִיטַּר וְרָאתַ שְׁמִים", אַוְיֵב דַּו וּוּעָסָט בְּעַטַּן
יעַדְן טָאג דָּעַם אַיְבְּעַרְשָׁטָן, וּוּסְטוּזַעַן אָוּדוּ וּוּעָסָט אַנְהִיבָּן
צַוְ לְעַבָּן מִיטַּר יְשֻׁבָּה תְּרָדְעַת, דַּו וּוּעָסָט אַוְיסְנוֹצָן דַּי צִיִּיטַ, אָונִ
גַּיִינַ שְׁלָאָפָּן פְּרִי אָונִ אַוְיפְּשִׁיטֵין פְּרִי.

וְעַל כּוֹלֶם צַוְ אָנֵן יְעַדְן טָאג אָפָּאָר פְּרָקִים מִשְׁנִיוֹת, וּוְיַיְלַ
מִשְׁנִיוֹת רִינְגַּט דָּעַם מִעְנְטָשָׁן: "מִשְׁנָה" אַיז דַּי אַותִוּת
"מִשְׁנָה", וּוְמַעַר אַמִּעְנְטָשׁ זַאֲגַט מִשְׁנִיוֹת אַיז עַר זַיך מִשְׁנָה
אַיְגָנָאנָצָן. מִשְׁנִיוֹת שְׁלָעַפְט אֲרוֹויָס דָּעַם מִעְנְטָשׁ פַּוֵּן דַּי טִיפְסְטָעַ
בְּלָאָטָע, מִשְׁנָה אַיז דַּי רַאֲשִׁי תְּבוּות פַּוֵּן (תְּהִלִּים ל.ד): "הַעֲלִיתָ
מִן שָׁאָל נְפָשִׁי", אוּמַע זַאֲגַט מִשְׁנִיוֹת נַעֲמַט עַס אֲרוֹויָס
דָּעַם מִעְנְטָשׁ פַּוֵּן אַלְעַ פְּרָאָבְלָעַמְעַן וּוְאַדְעַמְעַן מִעְנְטָשׁ אַיז
גַּעֲבָעַ אַרְיַין גַּעֲפָאָלָן.

דַּעַר אַיְבְּעַרְשְׁטָר זַאל דַּיְר הַעֲלָפָן זַאֲלָסָט מַצְלִיחַ זַיין אָין
אַלְעַ דִּינְגַּע וּוּגַען.

עֲאָ

איך האב פארלויין מיין פרנסה, וואס טו איד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישכה שליט"א,

איך בין א אינגעראטן, 24 יאר אלט, מיט איזוי קונדערליך ברוך ה'.
 איך האב יעצט פארלויין מיין פרנסה, די ביינעם וואו איך האב געארבעט
 האט זוק פארמאכט, און יעצט בין איך שוין און פרנסה פאר א חזרש.
 קענט איר מיר אפשר געבן און עזה וואס צו מון?

ישר פה.

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום כ' פרשת זאת הברכה-ב, י'ב תשרי, שנות תש"ח
 לרטרט קטו
 לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטען דיין בריוו.

איך בעט דיר זיעדר זאלסט זוק שטארקן מיט אלע דיזנע
 בוחות; עס ווערט געברעננט (פֿרְשֵׁשׁ תְּלִיפֵּיה) או שלמה
 המלך האט געהאט א רינגל אויף זיין פינגער, וואס עס איז
 געוווען אויסגעקריזט אויף דעם די דריי אותיות נ' ז' י', און
 יעדרעס מאל ווען ער איז ארייבער א צראה, האט ער געהאלטען
 אין איין קווקן אויף דעם רינגל און געשטמיכלט. די משרותים
 האבן נישט פארשטיינען וואס איז דא צו קווקן אויף דעם

רינגל, און פארוואס שמייכלט ער, האבן זיין געפרענט שלמה הפלך זואם איז פשט פון דעם רינגל און זואם מיינען די אותיות נ' ז' י' ? האט זיין שלמה הפלך מסביר געוען או דאס איז דיראשי תיבות פון די ווערטער: "גַּם זֶה יַעֲבֹר" - דאס זועט אויך אריבער גיין. או יעדרס מאל זוען ער האט אַזְרָה אֵין ער זיך מהזק און: "גַּם זֶה יַעֲבֹר", דאס וועט אויך אריבער גיין.

דערפֿאָר בעט איך דיר זיינער או דו זאלסְט אויך קוּקוּן איזיפּ דעם רינגל און געדענְקָען או "גַּם זֶה יַעֲבֹר", און דער אַיְבָּעָרְשְׁטָעָר וועט דיר געבען פרנְסָה בְּרִיוֹתָה; חַבְמַיִּינָה זברונְם לְבָרְכָה זָאָגָן (ברכות סג): "כָּל הַמְשָׁתָּפָה שֶׁמִּים בְּצֻעָּרוֹ, פּוֹפְּלִין לוֹ פְּרָנְסָתָו", ווער עס געומְט אַריִין דעם אַיְבָּעָרְשְׁטָן אֵין זַיִן אַזְרָה, טאָפְּלַט אַים דער אַיְבָּעָרְשְׁטָעָר זַיִן פְּרָנְסָה; זוען אַמעְנְטָש ווייסט או אלעָס וואָס פָּאָסִירָט מיט אַים קוּמָט פּוֹגָעָם אַיְבָּעָרְשְׁטָן - זַיִן ווַיְיָבָה, זַיִן פְּרָנְסָה, זיינְעַ קִינְדָּרָעָר, אלעָס אלעָס אַיז פּוֹגָעָם אַיְבָּעָרְשְׁטָן, קִינְגָּעָר קָעָן נִישְׁטָמָץ זי געומְען קִינְזָן פְּרָנְסָה, נָאָר יַעֲדָע וְאָה אֵיז אַגְּגָעָשְׁרִיבָן פּוֹן אַיְבָן, דַּעַמְּאָלָט וועט אַים דער אַיְבָּעָרְשְׁטָעָר געבען פְּרָנְסָה בְּרִיוֹתָה. חַבְמַיִּינָה זברונְם לְבָרְכָה זָאָגָן (ימא ט): "שָׁאַלُו תַּלְמִידֵיכְיוּ אֵת רַבִּי שְׁמַעְיָן בֶּן יוֹחָנָן, מִפְנֵי מָה לֹא יָרַד לָהֶם לִישְׁרָאֵל מִן פָּעָם אַתְּ בָּשְׂנָה?" די תלמידים פּוֹן רַבִּי שְׁמַעְיָן בֶּן יוֹחָנָן האבן אַים געפרענט, פָּאָרְוָאָס האט דער אַיְבָּעָרְשְׁטָעָר גַּעֲדָרְפָּט מַאֲכָן עַס זֶאל יַעֲדָן טָאג פָּאָלְן מַן

פון הימל, עס וואלט דאך געקבנט קומען מון פון הימל נאר אײַינְמַאל אֵיאָר? "אָמֶר לְהָם, אֲמַשֵּׁל לִכְםָ מְשֵׁל, לִמְהָ תְּדַבֵּר הוֹמָה? לְמַלְךָ בָּשָׂר וְדָם שְׁיַשׁ לוּ בָּן אָחָד, פְּסָק לוּ מְזֻונּוֹתָיו פְּעֻם אַחַת בְּשָׁנָה, וְלֹא הִיה מְקַבֵּיל פָנִי אָבִיו אַלְאָ פְּעֻם אַחַת בְּשָׁנָה, עַמְּדָר וְפְסָק מְזֻונּוֹתָיו בְּכָל יוֹם, וְהַהֵּה מְקַבֵּיל פָנִי אָבִיו בְּכָל יוֹם", הָאָט עַר זַיִן גַּעֲנְטַפְּעַרְטָ מִיט אַמְּשֵׁל צוֹ אַ קְעַנְגִּינִּי וּאַסְּמֵן הָאָט גַּעֲהָאָט אַ בָּן יְהִוָּה, עַר הָאָט אַים גַּעֲנְעַבְּן גַּעֲנְוָג גַּעֲלָט עַר זַאְל קְעַנְגַּעַן לְעַבְּן אַ גַּאנְצָעַ יְאָר, אָונֵן דָּעָר קִינְדָּן גַּיְשָׁט גַּעֲקְמַעַן צִוְּם קְעַנְגִּינִּי אַ גַּאנְצָעַ יְאָר, בֵּין דִּי גַּעֲלָט הָאָט זַיִן אַים אַוְיְקַגְּנְעַנוֹצָטָן; דָּעָר קְעַנְגִּינִּי זַיִן זַיִן גַּעֲבַעְקָט גַּאְחָז זַיִן קִינְדָּן, הָאָט עַר דָּעָם קִומְעַנְדִּינְזָן זַיִן אַים גַּעֲנְעַבְּן גַּעֲלָט זַאְסֵן זַאְל נְאָר זַיִן גַּעֲנְגָן פָּאָר אַיִּין טָאגָן צוֹ לְעַבְּן, אוֹ דָּעָר וּן זַאְל קְומַעַן צוֹ אַים יְעַדְן טָאגָן. הָאָט רְבִי שְׁמָעוֹן בָּן יְהָאִי אַוְיְקַגְּנְעַפְּרִיקָטָן: "אָפָּה יִשְׂרָאֵל, מַיְשִׁישׁ לוּ אַרְבָּעָה וְחַמְשָׁה בְּגִימָּס, הִיה דּוֹאָג וְאָוּמָר, שְׁמָא לֹא יַרְדֵּן מִן לְמַחרָּה, וְנִמְצָאוּ בְּלֹן מַתִּים בְּרֹעֶב, נִמְצָאוּ בְּלֹן מְכֻנִּים אַת לְבָם לְאַבְיכָהן שְׁבָשְׁמִים", אַזְוִי אַיִן גַּעֲנוֹעַן אַיִן מְדִבָּר, אַ אִיד אַיִן אַוְיְקַגְּנְעַשְׁטָאַגְּנָעַן צּוּפְרִי, עַר הָאָט נִשְׁתַּחַת גַּעֲהָאָט קִיּוֹן עַסְּן פָּאָר זַיִן אַן פָּאָר וַיְיַנְעַ קִינְדָּרָעָר, אַזְוִי עַר גַּלְיִיךְ גַּעֲנְאַגְּגָעַן שְׁרִירִיעַן צִוְּם אַיְבָּעַרְשָׁטָן אוֹ עַר דָּאָרָפְּ פְּרָנָסָה, אַזְוּן דָּעָר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר הָאָט אַים גַּעֲנְעַבְּן מַן; אַזְוִי אַיִן גַּעֲנוֹעַן מִיט אַלְעָ אַיְדָן, יְעַדְן טָאגָן דָּאָבָן דִּי אַיְדָן גַּעֲבַעְטָן דָּעָם אַיְבָּעַרְשָׁטָן אוֹ זַיִן זַאְלָן הָאָבָן פְּרָנָסָה.

וְעוֹן אַ מְעַנְטָשָׁ הָאָט נִשְׁתַּחַת קִיּוֹן פְּרָנָסָה, דָּאָרָפְּ עַר גַּעֲדַעְקָעַן אוֹ דָּעָר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר מַאֲכַט דָּאָס נְאָר וְוַיִּלְעַל עַר וּוֹל

הערן זיין קול ווי ער בעט זיך: "טאַטַּע אִיךְ דָּאָרֶפְּ פֿרְנָסָה", "טאַטַּע אִיךְ דָּאָרֶפְּ בְּרַעֲנָגָעָן בְּרוֹיטָ פָּאָר מִינְעָן קִינְדָּעָר", ר'בונָן של עזֶלֶם קָאָב אָוֶף מִירָ רְחַמְנוֹתָה, הַעֲלָף מִירָ אִיךְ זָאֵל טְרָעָפָן אַ פֿרְנָסָה, אִיךְ זָאֵל קָעֲנָגָעָן מְפֿרָגָס זַיְן מִינְעָן מְשֻׁפְּחָה"; או דָו וּוּעָסְטָ בְּעַטָּן דָעַם אַיְיבְּעָרְשָׁטָן וּוּעָסְטָ זַיְכָּר טְרָעָפָן אַ גּוֹטָעָ פֿרְנָסָה.

זַיְסָן זָאָלְסָטָן אוּ עַס אִיךְ דָא גָּעָנָג אַזְנָה אַרְבָּעָט וּוֹאוֹ צַו פְּאַרְדִּינָעָן וּכוֹ, נָאָר דִי סִיבָה פְּאַרְוָאָס מַעַן זַעַט מְעַנְטָשָׂן דְּרִיְעָן זַיְךְ אָרוֹם אוּ קִיןָ פֿרְנָסָה, פְּמָה בְּטַלְיוֹ אִיכָּא בְּשָׁוָקָא, דָאָס אִיךְ וּוּילָי זַיְהָאָבָן אַזְנָה זַיְךְ גָּאָה, זַיְיָ וּוּאָרְטָן צַו טְרָעָפָן אַ פֿרְנָסָה וּוֹאָס מַעַן פְּאַרְדִּינָט גְּלִיָּה נָאָר אַסָּאָה גָּעָלָט, אַזְנָה בַּי זַיְיָ טְרָעָפָן נִישְׁטָה דִי בְּעַסְטָה דְּזָשָׁאָב בְּאָרְנוֹן זַיְיָ גָּעָלָט וּכוֹ. אַבְּעָר בְּאַמְתָה, וּוּעַן עַס קְוָמָט אַהֲיִים צַו בְּרַעֲנָגָעָן גָּעָלָט פָּאָר דִי וּוּיְבָ אַזְנָה קִינְדָּעָר, טָאָר מַעַן נִישְׁטָה קִיקָּן אָוֶף בְּבָוד, מַעַן דָּאָרֶפְּ גָּעָדָעָנָקָעָן אוּ מַעַן דָּאָט אָוּנְטָעָר גָּעָשָׁרְבָּן בַּי דִי חָוָפה אַזְנָה דִי בְּתוֹבָה: "אָנָא אַזְנָה, וְאוּקָר, וְאָפְלָח לְבִי", אִיךְ וּוּעַל דִּיר שְׁפִיְין וּכוֹ, עַס אִיךְ נִישְׁטָה קִיןָ שָׁוָם בּוּשָׁה צַו אַרְבָּעָטָן אַ פְּשָׁוּטָעָ אַרְבָּעָט וּכוֹ, אַ בּוּשָׁה אִיךְ צַו יְעַן וּיְיָ עַס דְּרִיְעָן זַיְךְ אָרוֹם אַיְנָגָעָליָיט בְּלוֹמֶר יְשֻׁעָן שְׁיִנְעָן אַיְזָן (זַיְיָ הַאֲלָטָן זַיְךְ אָזְוִי), זַיְיָ בְּאָרְנוֹן פַּיְן מְעַנְטָשָׂן גָּעָלָט אַזְנָה זַיְיָ בְּאַצְאָלָן קִינְמָאָל נִישְׁטָה צְרוּיק - דָאָס אִיךְ אַ בּוּשָׁה; אִיךְ בּוּנְיָה שְׁטָעַנְדָּגָן מְעוֹזָר מִינְעָן תַּלְמִידִים זַיְיָ זָאָלָן גְּלִיָּה גִּיְעָן אַרְבָּעָטָן נָאָה דִי חַתְּנָה, נִישְׁטָה קִיןָ חִילּוֹק וּוֹאָס פָּאָר אַרְבָּעָט - אַבְּיָ אַהֲיִים צַו בְּרַעֲנָגָעָן פֿרְנָסָה, עַגְרָעָרָשָׁה.

שלג עַצְתָּו

אמונה

עב

וְיֵה צִי דְּרִיּוֹן פּוֹסֶט אָנוּ לִיְדִיג אָנוּ וּכְן אֲ גַּאנְצַׁ לְעַבְנַן
אֲ מַכּוּבֶּרֶגֶן פְּרָנְסָה וּכְנוּ.

דָּעֵרְפָּאָר, אֲנוּ דָּו פְּרָעָנְסָט מִיר וּוְאָסָט דָּו זָאָלְסָט טָוּן אֲוּ דָּו
הָאָסָט שָׁוֵין אֲ חֻזְקָשׁ צִיִּית נִישָׁט קִיּוֹן פְּרָנְסָה וּכְנוּ;
זָאָג אַיךְ דִּירָה: וּוְעַל דִּיר נִישָׁט קִיּוֹן סָאָה, נָאָר גַּלְיָה וּוְעַן דָּו
הָעָרָסָט אֲוּ אַיְגָעָר וּוְכָט אֲן אַרְבָּעָטָר, זָאָלְסָטוּ גִּיּוֹן אַרְבָּעָטָן,
אָנוּ אֲנוּ דָּו טָרָעָפָסָט עַפְעָם בְּעַסְעָרָס קָעָנְסָטוּ נַאֲכָרָעָם נַעֲמָעָן
דִּי בְּעַסְעָרָעָ וּכְנוּ, אַבְעָרָ סְתָמָ וִיזְנַן לִיְדִיג אַיזְנַן נִישָׁט נָוָט.
דָּעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָר זָאָלְסָט הָעַלְפָן זָאָלְסָט הָאָבָן אֲ פְּרִיאַלְיכָן
יּוֹם טָוּב.

עַב

וְוָאָס הָאָט מוֹהָרָא"שׁ מַחְדָּשׁ גַּעֲוָעָן אִין בְּרָסְלָבָ?

שְׁאָלָה:

לְכִבּוֹד דָּעָר רָאָשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא"א,
אַיךְ בֵּין אֲיִינְגָּעָרָמָן פָּוּן אָרְצָן יִשְׂרָאֵל, אָנוּ אַיךְ בָּאָקוּם מוֹהָרָא"יִגְעָן
הַתְּהִקּוֹת פָּוּן דִּי חִוּקָּק יוֹמָי.
אַנְן אַיְיָרָע שְׁיעָרוֹתִים דָּעַמְאָאָט אַיר אַפָּאָךְ מוֹהָרָא"שׁ, וּוְיל אַיךְ פְּרָעָנְן
וּוְיִפְלֵל יָאָר אִיר זָעַט גַּעֲוָעָן מַקְוָרָב צִוְּאָס אָנוּ וּוְאָס מוֹהָרָא"שׁ הָאָט
מַתְּדָשׁ גַּעֲוָעָן אִין תּוֹרָת בְּרָסְלָבָ.

יִשְׂרָאֵל

תשובה:

באורות ה' יתברך - יום כ' פרשת וואת הברכה-ב, י'ב תשרי, שנת תשע"ח
לפרט קטן
לכבוד ... גרו יair

איך האב ערדאלטן דין בריון.

איך פרוי זיך זיער צו הערן או דו בייסט זיך מטה' מיט דרי^ה
עצות פון הייליגן רבין, דער רבוי אויז מטה' ומתקוק יעדן
מענטש אין זואס פאר א מאכ ער געפנט זיך נאה.

דער איבערשטער האט מיר געהאלפֿן או איך האב זוכה
געווען מקרוב צו ווערן צום הייליגן רבין; אונגעוויבן
האט זיך דאס ווען איך בין געווען א בחור פון פיפצן יאר
אלט, אין יענע ציימט האט מיר מײַן זיידע הרה"ג רבוי ייחוקאל
ראטהה שלט"א אב"ד קאָרלְסְבּוֹרָג גענומען מיט זיך קיון
אומאן צום הייליגן רבינס איזון, איך בין געווען זיער מקשר
צו אים, און איך האב זוכה געווען אים משמש צו זיין אלע
מיינע יאן בין איך האב חתינה געהאט, זואס דעמאָלט
האב איך זיך אונזק געצעוּן פון זיין דירה (מיינע עלטערן
וואוּגָעָן אַגְּעָם זעלְבָּן בְּנֵן וּאוֹעֵר וּאוֹזֶנֶט).

חֲבִמְינָנוּ זְבָרָזָם לְבָרָכָה זָאָנָן (ברכות ז): "זְדוֹלָה שְׁמוֹשָׁה יוֹתָר
מְלִימָדָה", איך האב זיער אַסָּאָה קָוָנָה גַּעֲוָעָן פון
אַים - סַיְיִירָת שְׁמִים אָוָן סַיְיִמְרָות נְפָשָׁן אַין עֲבוּדָת
הַשֵּׁם, אַוְיךָ האב איך געהאט דִּי זְכָה צו לְעַגְעָן מִיט אַים
בְּחַבְרוֹתָא. מִין זַיְידָעָה שְׁלִיטָא פָּלָעָנָט מִיר מִיט גַּעֲמָעָן מִיט

זיך עירדעם מאל ווען ער איז געפֿאַרְן קיין מירון, דארט דאָבן
מיר געלערנט אין די מערַה פון רבּי שְׁמֻעוֹן גִּלְּהָ אָוֹן נְסִתָּרָ;
אמָאל אַיִן נִשְׁתַּת גַּעֲוֹעַן אָוֹא עַולְם אַיִן מירון, נָאָר אוֹיפּ לְגַנְגַּ
בְּעוֹמֵר אַיִן מַעַן גַּעֲקֹמֶעַן צוֹ פְּאַרְן קיין מירון, אָבָּעָר אָנְגַּע
יאָר אַיִן גַּעֲוֹעַן לִיְדִיגּ, קִינְעָר אַיִן נִשְׁתַּת גַּעֲוֹעַן, נָאָר די פְּאַר
מְעַנְטְּשָׁן וּוָסּ וּוֹאַיְגַּעַן דָּארַט אַיְגָּעָם מַוְשָׁבּ מירון, אָוֹן בְּרַסְלְבּ'עַ
חסִידִים (אַיִךְ הָאָבּ נָאָה גַּעַתָּהּ אַיִן זְבִּיהָ צוֹ זְעַן בְּרַסְלְבּ'עַר
חסִידִים פון פריעַרדִין הָוָר).

די באָרג אַרוֹפּ צוֹ גַּיִן צוֹם מְעַרְתָּה גַּרְשְׁבּ'י אַיִן זְיַעַר אָ
שְׂעוּרָעָבּ באָרג אָוֹן וּוֹעַן אַיִךְ פְּלַעַט אַרוֹפּ באָנְגְּלִיְיטּן מִיּוֹן
זְיַידָעָ פְּלַעַטּ ער וִיְהָ בְּסִדר אָפְשָׁטָעַלְן זְיַהָ אָפְצָוְרוּעָן, אָוֹן אַזְוִי
- אַזְיִפּן וּוֹעַגּ אַרוֹפּ - פְּלַעַטּ ער מִיר דָּעַרְצִיְילְן שִׁיְגַּע וְאַכְּן
פּוֹן יָאָרְן צְוִירִיק אַיִן מירון, וּוֹעַן ער פְּלַעַטּ קְוֹמָעָן אַיִן יְעַנְעַ
יאָרְן, וְיַי אַזְוִי עַס אַיִן דָּעַמְאַלְטּ גַּעֲוֹעַן. ער פְּלַעַטּ מִיר דָּעַרְצִיְילְן
אוֹ ער גַּעַדְעַנְקָטּ די בְּרַסְלְבּ'עַר חִסִּידִים וְיַי זְיַיְהָ פְּלַעַטּ וִיְצָן אַיִן
די מִערַה אָנְגַּעַט נָאָכְטּ - פּוֹן חַצּוֹת, וְיַי זְיַיְהָ פְּלַעַטּ וְאָנְן תִּקְוֹן
חַצּוֹת, אָוֹן נָאָכְדָּעָם וִיְהָ מְתַבּוֹדֵד וִיְהָ אָנְגַּעַט נָאָכְטּ וּבּוֹיְהָ.

די אלָעַ מְעַשְׁיוֹת פְּלַעַנְן אַרְיִין גַּיִן מִיּוֹן הָאָרִץ, אָוֹן אַיִךְ
הָאָבּ אַנְגַּעַהוִיכּן נָאָכְוּן וּוָסּ אַיִן דָּאָם 'ברַסְלְבּ': אַיִךְ
הָאָבּ גַּעַטְרָאָכְטּ צוֹ מִיר: 'אַיִךְ וּוֹיל אַזְוִי וִיְהָ אָנְעַרְלִיבְּרָ אַיִד,
אַיִד וּוֹיל אַזְוִי דִּינְעַן דָּעַם אַיְבְּעַרְשָׁטָן', בַּיִּדְעַר אַיְבְּעַרְשָׁטָר
הָאָטּ מִיר גַּעַדְאָלְפּוֹן אוֹ אַיִד הָאָבּ גַּעַטְרָאָפּוֹן מַוְרִי וּרְבִּי מַוְדְּקָא"שׁ
וּבְרָוּנוֹ לְבָרְכָהּ, וּוָסּ ער הָאָטּ אַלְעַם אַוּוֹקּ גַּעַגְעַבּ פּוֹן וִיְהָ.
אַבְּיַי אַיִד זְאָל אַזְוִי וּוֹיְסָן פּוֹן חַיְלִינְן רַבְּיַיְן.

מוֹהָרָא"שׁ הָאָט גַּעֲלִיטָן וַיֵּין נָאָנְצָעַ לְעֵבָן בִּיזַּי בִּיוֹנוֹת פָּאָר מִיר, אָוֹן פָּאָר נָאָךְ אִידְיֶשְׁעַ קִינְגְּרָעָרָו; עַר הָאָט גַּעֲשִׁרְבָּן סְפָרִים אָוֹן עַס פָּאָרְשְׁפְּרִיט אֹוֹיפֿ דִּי נָאָנְצָעַ גַּעֲלָט, נָאָר צּוֹלִיב דָּעַם אוּ נָאָךְ אַיְדָו זָאָלוֹן וַיְיסָן פָּוּן הַיְילְעָן רְבִּין.

דוּ פְּרֻעָנְקָסְטָן מִיר נָוָאָס מוֹהָרָא"שׁ הָאָט מַחְדָּשׁ גַּעֲוָעָן; מוֹהָרָא"שׁ וּבָרוּנוּ לְבָרְכָה הָאָט גַּאֲרְנִישְׁטָטָטָט מַחְדָּשׁ גַּעֲוָעָן, עַר הָאָט גַּאֲרָמְחָדְשׁ גַּעֲוָעָן דָּעַם רְבִּין. עַר הָאָט גַּעֲנְמָעָן דָּעַם רְבִּין וַיְאָסָקְיָה קִינְגְּרָעָרָו הָאָט נִישְׁטָט גַּעֲוָוִיסְטָט פָּוּן אֹזָא לִיכְטִינְקִיט, אָוֹן אַיְם פָּאָרְשְׁפְּרִיט אֹוֹיפֿ דִּי נָאָנְצָעַ גַּעֲלָט.

מוֹהָרָא"שׁ הָאָט דָּעְרָצִיְּלָט, אוּ וּוּעַן עַר אַיְם גַּעֲוָעָן אַיְמָגָנָר בָּחוֹר אָוֹן עַר הָאָט גַּעֲטָרָאָפָּן דָּעַם הַיְילְעָן רְבִּין'ס סְפָרִים, הָאָט עַר בִּי זֶה אַפְּגָנְעָמָאָכְטָו: "לֹא אָנֹחַ וְלֹא אַשְׁקָוֹט בִּי אַיְהָ וּוּעַל מִפְּרָסָם זַיִן דָּעַם רְבִּין" פָּאָר דִּי נָאָנְצָעַ גַּעֲלָט! עַר הָאָט גַּעֲוָעָן וַיְאָסָקְיָה דָּעַר רְבִּין הָאָט גַּעֲטָוּן מִיט אַיְם, הָאָט עַר גַּעֲוָאָלָט אוּ יְעַדְרָר אַיְמָצִינָר אַיְדָו זָאָל אַיְהָ וַיְסָן פָּוּן דִּי לִיכְטִינְגָּעָן עַצּוֹתָו.

וַיָּבָא הַשְּׂטָן... עַר הָאָט נִישְׁטָט גַּעֲקָעָנָט צּוֹלָאָן אוּ דִי נָאָנְצָעַ גַּעֲלָט גַּעֲטָמָט וַיְיִסְן פָּוּן רְבִּין, וַיְיִלְלָא אַזְוִי גַּעֲטָמָט הַשּׁוֹבָה טָוָן אָוֹן מִשְׁיחָה גַּעֲטָמָט קָוְטָעָן, הָאָט עַר גַּעֲמָאָכְט אַמְּחָלָקָת אַיְן בְּרָסְלָבָן אַלְיָין. אַפְּאָר בָּעֵלִי קְנָאָה אָוֹן בָּעֵלִי מְחָלָקָת הַאָבָן אַגְּגָעָפָאָגָגָעָן רָוְדְפָּן דָּעַם אַיְדָו, וְהָווָה מָה דְּבָרָה, מַעַן הָאָט גַּעֲמָאָכְט אַשְׁלַׁעַטְבָּעָן נָאָמָעָן אֹוֹיפֿ דִּי סְפָרִים וּכְוּ. אַיְדָו הַאָב אַפְּגָנְעָמָאָכְט אָוֹן צָוֹנְעָאָגָט וּכְוּ אוּ אַיְהָ וּוּעַל נִישְׁטָט

רוּעָן בַּי אִיךְ וּוֹעֵל מִפְרָסֶם וַיַּיְן מִזְהָרָא"שׁ פָּאָר דַּי גַּאנְצָע
וּוְעַלְתָּ, אָוּן בְּרוֹדַה הַשֵּׁם צֻוּבִּיסְלָעַד נְעַמֶּט מַעַן אַרְאָפַּדְעַם
שְׁלַעֲכַטְנָן נְאַמְּעַן וּוְאָסְדַּי מִתְּרַחְרַי רִיבַּהְאָבָן אַלְעַיְהָן אַרְוִיְּפָ
גַּעֲלִיְּגַט אַוִּיפָּדָעַם צְדִיק אָוּנָן אַוִּיפָּזְיַינָּע סְפָרִים.

שְׁזַוּעַרְעַט טַוְיְוָנְטָעַר אַיְדַּן קַוְמַעַן יָאָר יְעָרְלִיךְ קַיְיַן אַוְמָאָן אַוִּיפָּ
רָאָשַׁה הַשְׁנָה; וּוֹעֵר הַאָט גַּעֲבָרְעַנְגַּט דַּי אַלְעַיְהָן?
וּוֹעֵר אַיְזַּן גַּעֲשַׁטְאַנְגַּעַן אָוּנָן שְׁטִיטַת אַוְנְטָעַר דַּעַם? דַּי מִילְיאַגְּעַן
סְפָרִים וּוְאָסְמַזְהָרָא"שׁ הַאָט אַלְעַיְהָן גַּעֲדְרוֹקָט, אָוּנָן
אַיְפְּגַעַשְׁטָעַלְטָט מְדִיפִּסִּים וּמְפִיצִּים וּוְאָסְטַעַן דָּאָס וּוּיְטָעַר,
דָּאָס הַאָט גַּעֲבָרְעַנְגַּט דַּי אַלְעַיְהָן אַוִּיפָּזְיַינָּע אָוּנָן צְוָם הַיְלִינָּן
וּוֹעֵט נְאָךְ בְּרַעְנָגָעַן נְאָנָץ בְּלַל יִשְׂרָאֵל קַיְיַן אַוְמָאָן צְוָם צִוְּנָיָן.
רְבִינְסָ צִוְּן.

דָּאָס אַיְזַּן אַיְינָע פָּוּן דַּי זָאָכָן וּוְאָס מִזְהָרָא"שׁ הַאָט מַהְדָּשָׁ
גַּעֲוָעָן; עָרַד הַאָט גַּעֲנוֹמָעַן דַּעַם 'אוֹר הַגְּנוֹו' דַּעַם
בָּאַהֲלָטְעָגָעָם לִיבָּטָה, אָוּנָן גַּעֲמָאָכָט אַוִּים 'אוֹר הַגְּנוֹו', עַם אַיְזַּן
שְׁוֹיִן נִישְׁטָט בָּאַהֲלָטָן, עַם אַיְזַּן שְׁוֹיִן 'אוֹר הַגְּנוֹו', אוֹר הַמְּפָאָר,
נִישְׁטָט 'אוֹר הַגְּנוֹו'; עַם אַיְזַּן מַעַר נִישְׁטָט 'קְרָן אוֹר' - אָן אוֹר
אַיְזַּן אַוְיְנִקְעָלָעַ. מַעַן הַאָט גַּעֲמִינָט אַמְּאָל אָוּ דַּעַם רְבִינְסָ
וְאָךְ אַיְזַּן מַצְמָצָם אַיְזַּן אַוְיְנִקְעָלָעַ, אַיְזַּן עַפְעָם אַוְיְנִקְעָלָעַ,
אַבְעָר הַיְיָנָט זַעַט מַעַן בְּרוֹדַה הַשֵּׁם אָוּ דַּעַר רְבִי אַיְזַּן דַּעַר
רְבִי פָּוּן בְּלַל יִשְׂרָאֵל.

דוּ בִּיסְטָט דָּאָךְ אַונְדָּאָי גַּעֲוָעָן אַיְזַּן אַוְמָאָן הַיְיָאָר, הַאָסְטָוָ
דָּאָךְ זַיְכָעָר מִיְּנָגָהָאַלְטָן דַּי סְוָף פָּוּן דַּי וּוְאָס הַאָבָן אַלְעַיְהָן

יארן געשרין אויף מזהרא"ש און אויף אלע תלמידי היכל הקודש, או מיר אלע האבן נישט יוצא געוען "דען רבינס קיבוץ", וויל מיר האבן נישט געדאונט אין קלוי, און דער רבבי אייזדאק נאר אין קלוי, האסט זיבער געזען דעם סופ פגעם קלוי. די אלע וואס האבן געמיינט או דער רבבי אייזביי זי און טאש, און נאר זי וויקון ווער עס אייז א ברסל'ב'ער חסיד און ווער נישט, זי וויקון ווער דער רבבי קען זא לאיזן און ווער נישט, (אייך וויס נישט וויפיל זאר דו קומסט שווין קיין אומאן, צי דו געדענקסט נאך די אלע וואס האבן געשרין: "ספֶּרְדִּים לֹא שִׁיבִּים אֶל רְבִּינוּ" אֶלְעָרְדָּר די וואס האבן געמאכט א פלאץ צו עסן אֶפְּרָעֵר האבן דאס געתון מיט די גרענט מאס ראסאים, או א ספרדי'שער איד האט נישט געקענט אריין גיין דארט - תני לא תהי) די אלע האבן זיך אוינגעזיבן פון קלוי מיט קרפות ובשות, איבערגעלאות דעם קלוי און געמאכט און אוינגעט מנין וכו', זי האבן זיבער געמײַט או דער קלוי וועט איינפלאן, עס וועט בליבן לידיג, למעשה - ולא נזדע כי הלו וכו וכו'... יארן לאנג האבן זי מבוה געוען מזהרא"ש, באילו היכל הקודש אייז נישט ברסל'ב, זי האבן געשרין און געלאמערט "דער קיבוץ", "דען רבינס קיבוץ אייז נאר דא"; עזט וועט מען זיעער סוף.

מוחרא"ש האט שווין פאראים גענאנט מיט יארן צוריק או דער רבבי געפונט זיך איבעראל חווין אין שלול (מאה שעירים), וויל אין א פלאץ וואו מען קריינט זיך און

מען שלא גט זיך ורבו, דארט איז ויבער נישט דער רבי. און או דער רבי איז נישט דארט איז עס צעפאלן.

נאך א זאך האט מותרא"ש מחדש געוווען, או צו זיין א ברסל'ב'ער חסיד דארפ מען לערגען דעם רבינ'ס ספרים, און מען קען זיך נישט פאָרדיין א ברסל'ב'ער חסיד ווען מען קען נישט נאך זאנן איין גאנצע שיחה. דאס קען זיך יעדער איזיער איבערצעין ווען מען באָפט א שמועס מיט א תלמיד היכל הקדש, זאל דאס זיין פון דעם קלענסטען תלמיד בין ערבעטען, ער איז בקי איז רבינ'ס ספרים, און האט דיבורים מטעיק צו זיין יען איד. עס איז נישט געוווען א שייעור וואס מותרא"ש זאל נישט רעגן פון דעם נאָכאמאל און נאָכאמאל.

זוייסט וואס נאך מותרא"ש האט מחדש געוווען? או א ברסל'ב'ער חסיד דארפ גײַן הפֿאַזָּה, איזו ווי דער רבוי האט געהיסן, רבוי גִּתְּנֵן שְׁרִיְבֶּט (מי מורה), סיקון תקמָה: "במה פֻּעֲמִים היה מדבר הרבה עפני, והזהיר אותנו מאי לקרב נפשות להשם יתברך, להשתדרל לדבר הרבה עם בני ארם, כדי לעוררים ולחשיכם לקרבם להשם יתברך", דער רבוי האט זוייער אסאך מאָל גערעדט מיט איז און אונז געהיסן מיר זאלן עסְק ווין איז מקרב זיין אידישע קינגדער צום איבערשטן, "ובמה פֻּעֲמִים היה מבזה אותנו בבזונות על שאנו מתעצלים בזה, ופעם אחת קרא אותנו עזים יבשים" על שאון איז מולידים נפשות שיתקרבו להשם יתברך על ידני, און זוייער אסאך מאָל האט דער רבוי אונז

פארשעט און אוננו אַנְגֶּרְוֹפָן: "עצים יבשים", טְרוֹקָעָנָע בײַמֵּער, וויל מיר געבעוּן נישט קיין פרישׁע נפשׂות צום אַיְבָּעָרְשָׁטָן. רבִּי נָתֵן שְׁרִיבָּט וּוַיְטָעָר: "ופעם אַחֲת בְּלִיל מַזְצָאִי שְׁבָת עַמְּדָנו לְפָנָיו עַם כְּמָה אַנְשִׁים מַהְשָׁבוּם שָׁלוֹ, וְהַזְכִּיחַ אָוֹתָנוּ מַאֲד בְּפָה שָׁעוֹת עַל עַנְּן וְהִ}, אַיְнָמָל מַזְצָאִי שְׁבָת הָאָט דָּעָר ربִּי אַוְנוּ גַּעֲגָבָן מוֹסָר אַפָּאָר שְׁעָה, הַיְתָכְּבָן מִיר זַעַנְעָן נִישְׁט גַּעֲגָבָן עַסְקָן אַיְn הַפְּצָה; דָּאָס קָאָט מַזְקָרָא"שׁ צְרוּיק מַתְּדָש גַּעֲגָעָן, או אַ ברְסָלְבָּעָר חַסִּיד דָּאָרָפָ עַסְקָן זַיְן אַיְn הַפְּצָה.

דוֹ קָעַנְסָט זַיְךְ נִישְׁט פָּאַרְשָׁטְמָעָלָן וּוַיְפִּיל סְפָרִים מַזְקָרָא"שׁ הָאָט אַלְעַן גַּעֲדָרָקָט - הַנְּגָעָרְטָעָר מַילְיאָעָן סְפָרִים, אַוְנוּ גַּעֲלִוְיבָּט דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אוֹ אַיְךְ הָאָב אַיְךְ וּבָה גַּעֲגָעָן צַו דָּרוֹקָן אַוְנוּ פָּאַרְשָׁפְּרִיְּטָן דִּי סְפָרִים; אַיְךְ הָאָב גַּעֲעָפָט אַ בִּית חַדְפּוֹס אַיְן יִשְׁיבָה וּוָאָס דִּי בְּחֹורִים דָּרוֹקָן דִּי סְפָרִים פָּנוּ תַּיְלִיןָן ربִּיְן, מִיר הָאָבָן שְׁוִין גַּעֲדָרָקָט אַיְן דִּי פָּאָר יָאָר וּוָאָס דִּי דָּרוֹק שְׁטִיטָט אַיְבָּעָר אַ מַילְיאָן סְפָרִים, אַוְנוּ דָּאָס אַיְן נַאֲדָק גַּאֲגִינְשָׁט וּוָאָס מִיר גַּיְעָן מִיטָּן אַיְבָּעָרְשָׁטָן'ס הַלְּלָפָּ דָּרוֹקָן.

זַוְאָס זָאָל אַיְךְ דִּיר זָאָגָן, אַיְךְ קָוָם מִיְּן לְעַבָּן פָּאָר מַזְקָרָא"שׁ אַוְנוּ פָּאָרְזָן ربִּיְן, אַלְעָם וּוָאָס אַיְךְ וּוִיִּס, אַלְעָם וּוָאָס אַיְךְ הָאָב, אַוְנוּ אַלְעָם וּוָאָס אַיְךְ טָו - אַיְן נַאֲר בְּכוֹתָן וּוָאָס אַיְךְ הָאָב וּבָה גַּעֲגָעָן צַו הַעֲרָן אַוְנוּ לְעַרְגָּעָן פָּנוּ מַזְקָרָא"שׁ, וּוָאָס עָר גַּעֲבָט אַיְבָּעָר וּוָאָס דָּעָר ربִּי הָאָט אַוְנוּ גַּעֲלָעָנְטָן.

גֶּלִיב מיר, איך דאָב נאָך גָּאנֵשֶׁט אַנְגָּעהוּבָן צוֹ שְׂרִיבָן,
איך דאָב נאָך אַסְקָה צוֹ שְׂרִיבָן, אַבְעָר יָעַצְט עֲרָב
יּוֹם טּוֹב דָּאָרְפָּאַךְ גַּיְין בּוֹעַן דִּי סְוַבָּה, קְוִיפָּן דִּי מִינִים אָזָן
טָוּן אַלְעָא אַיְבָּעַרְגָּעַ הַכְּנוֹת פָּאָר דָּעַם הַיְּילְגָּעַן יּוֹם טּוֹב.

דער אַיְבָּעַרְשָׁטָעַר זָאַל הַעַלְפָּן אוֹ מִיר זָאַלְן זָהָנִישְׁטָן נָאָרָן
בּוֹהַ הַעוֹלָם; דער רְבִי זָאָגְט (שִׁיחָה תְּרָ"ג., סִימָן אָאַך): "אָת זָה
תְּקַבְּלוּ מִמְּנִי, שְׁלָא יְטַעַה אַתְּכֶם הַעוֹלָם", דִּי וּוּעָלָט נָאָרָט,
איך בְּעַט אַיְיךְ לְאַזְמָת אַיְיךְ נִישְׁטָן אַרְזָן; אַבְעָר זָוָאָס זָאַל מְעַן
טָוּן אוֹ דָּעַר נָאָר זָאָגְט אַוְיָה אַיְבָּעַר דִּי שִׁיחָה... וּוּיְיָן מִיר
נִישְׁטָן וּוּעָר אַיְן דָּעַר נָאָר, אַוְיָה אַוְיָה וּוּי אַוְיָה קָעָן אַזְמָנְטָש
וּוּיְיָן צִי עַר נָאָרָט זָהָנִישְׁטָן? אַפְּשָׁר בֵּין אַיְיךְ אַזְמָן אַ
טָּעוֹת, אַזְמָן אַיְיךְ שְׂרִיבָן: "רְבָּותִי, נָאָרָט אַיְיךְ נִישְׁטָן!" נָאָר אַוְיָה
מְעַן אַיְן זָהָנִישְׁטָן מִתְּפֹזֶד יְעַדְן טָאָג צָוָם אַיְבָּעַרְשָׁטָן, מְעַן בְּעַט
דָּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן: "רְבָּונָנוּ שֶׁל עַוְלָם, הַעַלְפָּן מִיר אַיְיךְ זָאַל מִיר
נִישְׁטָן אַרְזָן, רְבָּונָנוּ שֶׁל עַוְלָם, אַפְּשָׁר נָאָר אַיְיךְ זָהָנִישְׁטָן?
לְעֵב אַיְיךְ אַזְמָן אַטָּעוֹת? רְבָּונָנוּ שֶׁל עַוְלָם אַיְיךְ וּוּיל גָּאנֵשֶׁט,
אַיְיךְ וּוּיל נָאָר דִּירָה, אַיְיךְ וּוּיל וַיְין אַזְמָאָל גָּאנֵשֶׁט וּוּי
טָוּן אַזְיָוִיטָן אַיד", דָּעַמְאָלָט נָאָרָט מְעַן זָהָנִישְׁטָן.

יְעַדְעָר שְׂרִיבָט אוֹ עַר אַיְן בִּים אַמְתָה, נָו, וּוּי אַוְיָה קָעָן אַ
זְמָנְטָשׁ וּוּיְיָן צִי עַר אַיְן בִּים אַמְתָה צִי נִישְׁטָן? נָאָר
אַמְתָה - זָאָגְט דָּעַר רְבִי - אַיְן נָאָר אַיְינָם, עַס אַיְן נִישְׁטָן דָא
צְעוּוִי אַמְתָה, אַזְמָן אַמְתָה אַיְן דָּעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעַר, אַוְיָה וּוּי עַס

שְׁטִיִּית (ערמיש י, ז): "זה אֶלְקִים אֲמֹת"; אֵלֹנֶשׁ דָּאָרֶף שְׁטָעַנְדִּיג קָוָכוֹן: אָוִיב רָעֵד אֵיךְ צוֹם אַיְבָּעַרְשָׁטָן יַעַן טָאגָן, אֵיךְ שְׁמַעַעַס מִיט אָוָן אֵיךְ דָּעַרְצִילָא אִים אַלְעָס וּוָס גִּיטָּא רָאַבָּעָר אַוִּיפָּמָיר, דָּעַמָּאָלָט בֵּין אֵיךְ בַּיִּים אֲמֹת, אָוָן אֵוּ נִישְׁטָא אֵיזֶעֶם נִישְׁטָא אֲמֹת. נָאָה אֵוּגָען אֵלֹנֶשׁ אֵלְנֶשׁ אֵיךְ צַעַר אֵיזֶעֶם אֲמֹת, אֵוּ אֲמֹת מִינֶּט אַ-מָּתָּה, אַהֲרָן מָתָּה אֵיךְ נַיְעַן טָאגָן זַיְן אַ-מָּתָּה, אֵנוּסָם, אָוּן עַס וּוּעַט פָּזָן מִיר גָּאַרְנִישְׁטָא אַיְבָּעַרְבָּלִיבָּן, נָאָר דָּאָס בִּיסְלָל תּוֹרָה וְתּוֹפְלָה וּוָס אֵיךְ בָּאָפָּ אַרְיָין יַעַן טָאגָן, נָאָר דָּאָס בִּיסְלָל חָסָד וּוָס אֵיךְ טָוּ יַעַן טָאגָן אֵלֹנֶשׁ וּוָס טְרָאָכָט פָּזָן יוֹם הַמִּתְהָא אָוָן עַר לְעַבְטָמִיט דָּעַם, דָּעַר מִעַנְטָשָׁא אֵיזֶעֶם אֲמֹת.

דָּעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר וְאֶל דָּרָר הַעַלְפָן וְאֶלְסָטָט מְצָלִיחָה זַיְן אַיְן אַלְעָד דִּינְגָעָן וּוּעַן.

~~ עַג ~~

אֵיךְ פָּאֵל אָוָן אֵיךְ פָּאֵל, וּוְאַזְוִי קָעָן אֵיךְ זַיְךְ דָּעַרְהָאָלָטָן?

שָׁאָלָה:

לְכֹבֵד דָּעַר רָאָשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא,

אֵיךְ הָאָב אַנְגָּהוּבָן הַעֲרָן אַיְיעָרָע שְׁיעֻורִים אָוָן דָּאָס אֵיזֶעֶם מַזְרָאָדָן מְתָהָק, אֵזרוֹיָן וַיְשָׁרָפָת.

אֵיךְ בֵּין אֵבָחָר שְׁוִין אַרְיָבָעָר דִּי צְוֹוָאנְצִינוּן אֵיךְ פְּרוֹבִיר צַו לְעַרְגָּעָן יַעַן טָאגָן אַכְצָן פְּרָקִים מְשֻׁנִּיות בְּדִי צַו זַיְן אַפְּגָנָהוּטָן פָּזָן עַבְרוֹת, אַבָּעָר

ראם העלפת מיר נישטן איך חאלט און אין אראפפאלן נאכאמאל און נאכאמאל אין עברות. איך וויס נישטץ דאס הייסט א מודה, וויל באמת וויל איך זיין הייליג און אפגעהוּתָן, אבער דער גזאר קרע האלט זיך און אין מתגנבר זיין אויפֿ מיר און ברעננטט מיך צו קוקן נישט גוטע ואכן.

דעם ראש השנה האב איך זוכַה געוווען צו זיין אין אומאן בים היילין רבינס ציון, און איך האב זיער שטארק געווינט איז איך וויל שויין ווועגן א חתן און איך זאל מעד נישט טוֹן קיין נארישקיין, און איך האב מפש געשפֿרט ווי איך האב געפֿולט. אבער וויט ראש השנה בין איך שויין צוּוִי מאל דורךגעפֿאלן; "וואס ווועט זיין מיט מיר?" איך וויס איז די עיבירה שטופט אפּ דעם וווג, אבער וואס זאל איך טוֹן? איז מען האט נאכנישט דעם וווג ראם אליאנס מאכט דאה איז מען זאל האלטן און אין אראפפאלן, וואס ווועט זיין? האב איך שויין אנגגוואזירן וואס איך האב געפֿולט בים רבינס ציון?

א גרוּן יישר פֿמֶן פֿאַר אַיְוָר עַנְטְּפֿעַר.

תשובה:

בצורת ה' יתברך - יום ד' פרשת זאת הברכה-ב, י"ד תשרי, ערב סופות,
שנת תשע"ח לפרט קצת
לכבוד חברור ... גרו איר

איך האב ערחהאלטן דיין בריוו.

מיר זענען יעט געוווען בים היילין רבין אין אומאן ראש
השנה; דער רבֵי האט גענאנט (תוי מודר), ספֿן תנ: "גָּאַר
מיין זאָך איז רָאַשׁ הַשָּׁנָה, נִשְׁטָחַנְאַר מִינְעַד מַעֲנְטָשָׁן זַעֲגָעַן
אַנְגַּעַנְהַאֲגַעַן אַיִן מִיְּנַר רָאַשׁ הַשָּׁנָה נַאֲר דִּי נַאֲנַצְעַן וּנְעַלְתָּן אַיִן
תְּלִי אַיִן מִיְּנַר רָאַשׁ הַשָּׁנָה". רבֵי נְתַן זְכָרְנוּ לְבָרְכָה הַאֲט

גַּעֲנָגֶטֶם: "מִין זֹאכְ אֵינוֹ יוֹם בִּיפּוֹר", וְוַיְיַלְלָה יוֹם בִּיפּוֹר אֵינוֹ דָּעַר
אַיְבָּעַרְשָׁטָעַר מַותָּל יְעַדְן אַיְינָעַם אַלְעַ עַבְירָותַ, אָזְוֵי וְוַיְיַעַס
שְׁטִיטִית אֵין פְּסוֹק (וַיְקָרָא ט' ט': "בַּיּוֹם הַזֶּה יְכָפֵר עַלְיכֶם,
לְתַהְרָה אֲתֶכֶם מִכֶּל חַטָּאתֵיכֶם, לְפָנֵי ה' תִּתְהַרְוּ". מַזְהָרָא"ש
וּבְרוּנוֹ לְבָרְכָה הָאָתֶן גַּעֲנָגֶטֶם: "מִין זֹאכְ אֵינוֹ בְּחָווִים; אַיְהָ בֵּין
אַרְאָפֶגֶן קָוְמָעַן אַוְיָפֶגֶן דָּעַר וְעוֹלָט פָּאָר בְּחָווִים אֵין מַיְדָלְעַה";
אֵין פָּעַן זַעַט אָוְ דִּי רַאֲשִׁי תִּבְוֹת פָּוֹן רַאֲשִׁי הַשְׁנָה, בְּחָווִים,
אֵין יוֹם בִּיפּוֹרִים, אֵין ר'ב'.

טוֹזְגַּטָּעַר בְּרִיוֹו הָאָתֶן מַזְהָרָא"ש גַּעֲנָרְבִּן פָּאָר בְּחָווִים -
וַיְיַמְּחַזְקֵק זַיְן וַיְיַזְרֵל זֹאָלָן נִישְׁתָּאַיְפְּגָעָבָן; מַזְהָרָא"ש
שְׁרִיבְטַמַּעַט אָוְעַס וְעַגְעַן פָּאָרְהָאָן הַגְּדָרְטָעַר טְזַוְּגַטָּעַר שְׁאָלוֹת
וְתִּשְׁבוֹתָס סְפָרִים פָּוֹן גְּדוּלִי יְשָׂרָאֵל אַזְדִּיקִים וְקָדוֹשִׁים וְוָאָס
הַאָבָן גַּעֲנָרְבִּן תִּשְׁבוֹתָס פָּאָר אַלְעַ סָאָרְטַשְׁ שְׁאָלוֹת פָּוֹן בְּלִיל
יְשָׂרָאֵל, אַפְּגָעַר קִינְגַּעַר שְׁרִיבְטַמַּעַט נִישְׁתָּאַיְפְּגָעָבָן
בְּחָווִים וְוָאָס הַאָבָן שְׁאָלוֹת צַי וַיְיַקְעַגְעַן נֹאָכְתָּשְׁוֹבָה טְוִוִּין;
וַיְיַפְּרָעָן: "וְוָאָס זֹאָלָן מִיר טְוִוִּין אָוְ מִיר הַאָלְטָן אֵין אַיְין פָּאָלָן
פָּוֹן דִּי קְדוֹשָׁה?". דָּעַרְפָּאָר הָאָתֶן מַזְהָרָא"ש וּבְרוּנוֹ לְבָרְכָה
אַפְּגַעְנְרִיבַּן וְיַבְעַצְיָגַן מְזִוְונַת בְּרִיוֹו, וְוָאָס אַגְּרִיסְעַר פְּרָאַצְעַנְטַש
דָּעַרְפָּוֹן אֵין פָּאָר בְּחָווִים, וַיְיַמְּחַזְקֵק זַיְן וַיְיַזְרֵל זֹאָלָן
מַזְהָרָא"ש שְׁרִיבְטַמַּעַט פָּאָר אַלְעַ בְּחָווִים וְוָאָס פָּרָעָן אֵין בְּעַטְן
אָנְעָצָה וַיְיַזְרֵל אָזְוֵי וַיְיַקְעַגְעַן אַרְזִים גְּיַיְן פָּוֹן וַיְיַעַר
פְּלָאַגְטָעַר, אָו וַיְיַזְרֵל זֹאָלָן יְעַדְן טָאגְחָי" פְּרָקִים מְשָׁנִיות,
וְוַיְיַלְלָה דָּאָס רַאֲמַעְוָעַט פָּוֹן אַלְעַם שְׁלַעַבְטָסַן; דָּאָס וְוָאָס דָּו
שְׁרִיבְטַמַּעַט מִיר אָו דָו זֹאָנְסַט חָיְ פְּרָקִים מְשָׁנִיות אֵין דָו זַעַט

ニישט עס זאל העלפֿן, דאס טאר מען גיישט זאנן, וויל מי
יודע ווען דו זאנסֶט ווען גיישט די ח'י פֿרְקִים משניות צי דו
זואַלְסֶט נאָך אַפְּילּו גַּעֲשֵׁרְבִּין אוֹאָ ברְווֹ - ווי דו שְׂרִיסֶט אוֹ
דו ווילסֶט זיין ערְלִיךְ... וויפֿל בְּחָוּרִים זעֲגַעַן שׂוֹן גַּעֲבָעַךְ
אוֹי אַרְאָפְּגַעְפָּאַלְן אוֹ ווי שְׂרִיסֶט זְוֹן גַּיְשָׁט "ראָטְעוּזְעַמְּרִיךְ"
דאָס אלְיַינְס אוֹ דו שְׂרִיסֶט נאָך: "ראָטְעוּזְעַמְּרִיךְ אַיךְ וויל
זײַן אָן ערְלִיבְּער אַיד" - דאָרְפּ זײַן גַּרְעָסְטָעַה התהוקות,
אוֹ דו ווילסֶט נאָך זײַן גוֹט.

חַבְמַנְיוֹן וּבָרוֹנוֹם לְבָרְכָה דַּעֲרַצְיַילְן (הַלּוּן קְמַבָּ) אַסְאָקְ מְעֻשּׁוֹת
ווי אוֹי גְּרוֹיסָע מְעֻנְטָשָׁן זְעַגְעַן אַזְוָעַק גַּעֲפָאַלְן פֿוֹן
אַידִישְׁקִיִּיט וויל זַיְהָאָבָן גַּעֲהָאָט קְוּשָׁוֹת אַוְיפּ די תּוֹרָה,
הַהְרִי שְׁאָמֵר לוֹ אָבִיו, עַלְהָ לְבִירָה וְהַבָּא לִי גַּזְוָלוֹת, וְעַלְהָ
וְשָׁלַחַ אֶת הָאָמָ, וְלַקְחַ אֶת הַבְּנִים, וּבְחוּרָתוֹ נָפֵל וּמָת - הַיְכָן
אַרְבִּיכָוֹת זִמְיוֹ שֶׁל זֶה? וַהֲיָכָן טּוֹבָתוֹ שֶׁל זֶה? אָ טַאָטָעַ הָאָט
גַּעֲהִיסָּן זײַן זוֹן: "גַּיְיִ בְּרַעְנֵג מַיר אַפְּאָר פִּינְגְּלָעֵד פֿוֹגָעַם גַּעֲסַטָּ",
אוֹי דָּעַר קִינְד גַּעֲנָאָגָעָן אוֹן גַּעֲמָאָט די מַצְוָה פֿוֹן שְׁלִיחָה
הַקָּנוֹן, אוֹן אוֹיְפּן וּוֹעֵג אַרְאָפּ אַיְזָעָר אַרְאָפְּגַעְפָּאַלְן פֿוֹגָעַם לִיְטָעַר
אוֹן גַּעֲשְׁטָאָרְבָּן - וַהֲוֹ אַיְזָעָר אַרְבִּיכָוֹת יָמִים פֿוֹן דָּעַם גַּעֲנְטוּשָׁ?
וַהֲוֹ אַיְזָעָר מַזְוָה? זַאֲגַן דָּאָרְטָחַבְמַנְיוֹן וּבָרוֹנוֹם לְבָרְכָה אוֹ אַחֲרַ הָאָט
דאָס גַּעֲזַעַן, אוֹן עַר הָאָט גַּעֲהָאָט די קְשִׁיאָ וּכְיָ.

אוֹי אַיְזָעָר זַיְהָאָט מַצְוָה וּוֹאָס עַס שְׁטִיטִיט אַרְוִוִּים
גַּעֲשְׁרִיבָן די שְׁכָר וּוֹאָס דָּעַר אַיְבָעַרְשָׁטָעַר גַּיְבָט פָּאָר
דָּעַם וּוֹאָס טּוֹת די מַצְוָה, אוֹי ווי עַס שְׁטִיטִיט בַּיְיַ די מַצְוָה

פונ ציצית (פֿערְבֶּר טי ט): "למען תִּכְרֹר וַעֲשֵׂתֶם אֶת בְּלַמְצֹחַתִּי";
 בי תפילין שמיות (שמות ט ט): "וְתִהְיָה לְךָ לְאֹתָן עַל יְדֶךָ,
 וְלֹכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ, לְמַעַן תְּהִיא תּוֹרַת הָבָּפֶךָ", פרעוג איז
 דיר - אויב איינער טומט אן ציצית און דאך פאלט ער אראפ
 אין עבירות, אַדְעָר אַיְנָעָר וּוְאָס טוּט אַן תפילין יען טאג
 און דאך איז ויך דער יצער דער מתרגבער אויפֿ אים, זאל ער
 אַפְּלָאָן זַיִן תפילין? זאל ער ויך חס ושלום גַּיְן שַׁמְדָּן?
 וּוְאָס לַיְדָעָר - וַיַּעֲרֵר אַסָּאָךְ וּוְאָס עַנְעַנְעַן אַוּעָק גַּעֲפָאָלָן פּוֹן
 אִידְישְׁקִיּוֹת, עַנְעַנְעַן נָאָר אַוּעָק גַּעֲפָאָלָן צַוְּלִיבְּ דֵי אַלְעָ קָוְשִׁוּת
 וּוְאָס אַיִן אַרְיִין אַיִן זַיִן, וּוְאָס גַּעֲוָעָנְלִיךְ אוּ דָעָר מַעֲנְטָשְׁ הָאָט
 נִישְׁטָן קַיִן סְבָלְנוֹת, הַיְבָטָן ער אַן צַו הַאָבָן קָוְשִׁוּת אַיִן
 נַאֲכָרָעָם פְּאָלָט ער גַּעֲבָעָה אַיְנָאָנָּצְּן אַוּעָק.

דָּעָרְבָּאָר דָּאָרָפּ אַמְעָנְטָשְׁ הַאָבָן אַסָּאָךְ סְבָלְנוֹת, אַיִן וּוַיְסָן
 או אַלְעָס וּוְאָס דֵי הַיְלִיגָּע תּוֹרָה אַיִן וּוְאָס חַכְמִינוֹ
 וּבְרוֹגָם לְבָרְכָה זַעַן - אַיִן אָמָת, אַיִן עַס וּנְעַנְעַן דֵי אַסָּאָךְ
 זַעַן וּוְאָס מִיר קַעְנָעָן נִישְׁטָן פָּאָרְשְׁטִין.

דו זָאָג וּוַיְיִטְעַר מְשֻׁנּוֹת, אַיִן גַּלְיִיב אוּ דֵי תּוֹרָה גַּוּעַט דִּיר
 רַאֲטַעְוָעָן פּוֹן עֲבִירָות, אַזְוֵי וּוּ דָעָר רַבִּי הָאָט גַּעֲוָאנְגָט
 (שיותה קערן, סיון ט): "אֲפָלוּ אָוֹתָן הָאָנָשִׁים הַרְחֹזִים מִן הַקָּדְשָׁה
 מַאַה, שְׁנַלְבְּדוּ בְּמַזְדָּה רַעָה, עד שְׁנִילִין בְּעִבְרוֹת חָס וּשְׁלוּם,
 רַחֲמָנָא לְצַלֵּן רַחֲמָנָא לְשַׁובָּן", אֲפָלוּ אַמְעָנְטָשְׁ וּוְאָס אַיִן
 גַּעֲבָעָה אַרְיִין גַּעֲפָאָלָן אַיִן דֵי הַעֲנָט פְּגָעָם יִצְרָרָה, ער אַיִן
 שְׁוֹן אַרְאָפְּגָעָפָאָלָן אַיִן שָׁאוֹל תְּהִתָּה, "אֲפִיעַלְפִּירְבָּן, כְּפָמָה
 שֶׁל הַתּוֹרָה גַּדְולָל בְּלַבְּךָ, עד שְׁיכּוֹלָה לְהַזְׁכִּיא אָוֹתָם מִן

העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חוק קבוע והחוב חוק, ללמד בכל יום ויום קד וכלה, יהיה איך שנעה, בונאי יבנו ליצאת ממצורתם הרעה על ידי התורה, כי פה התורה גודול מאד", אויב ועט ער וזה מאכן א קביעות צו לערגנון עדן טאג "כח וכלה", וועט ער סוף בל סוף אריזטניין פון זיין בלאטע, וויל די פה פון תורה או זיין גראום או עם בעט ארים דעם מענטש פון זיין שלעטטם.

באפ זיך אריבער קיין יבניאל צו מותרא"ש'ס ציון; מותרא"ש וברונו לברכה האט מבטיח געווען בוהה הלאשון: "איך זאג צו, או יעדר בחור אדרער מידל וואס דארף א שידקה, און זוי וועלן קומען דא אויפ מײַן קבר, און דירקזאנן נאנץ ספר תהילים פון אַנְפַּאֲנֵג בִּין סֻפֶּךְ פָּאָר מִין זְבוֹת, וועלן איך טוֹן אַלְעָס וּוְאָס אַיך קָעָן, או זוי זאלן טַרְעָפָן זַיְעָר שִׁידָּקָה, און דָּס זָאָג אַיך צו מיט אַ שְׂטָאַרְקָע צוֹאָג".

איך שרייב דיר דא א תפילה וואס מותרא"ש האט געשריבן פאר בחורים צו זאנן יעדן טאג, עס איז געדראקט אין קונגטרס מציאות חיוגן, דאס איז איבערגענעריבן אין אידיש, זאג עס יעדן טאג וועסטו זוכה זיין צו טַרְעָפָן דִּין זַיְעָג בְּקָרוֹב. **א** תפלה צו בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג אויף א שידקה: "רבונז של עולם, הייליגער באשעפר, העלף מיר או איך זאל שווין זוכה זיין צו טַרְעָפָן א גוטע שידקה, איך זאל זוכה זיין שתנה צו דאכן שנעל אין גראינג אין נישט דארבן ווארטען מער אווי לאנג.

ה הייליגער באשעפער איך גווים או איך האב וזה נישט אויבגעפרט ווי עם דארף צו זיין, און אויך בין נישט אייביג געזען אווי זואיל און ערליך. איך בעט דיר אבער, רבונו של עולם, או דו זאלסט נישט קוקן אויף דעם און צוליב רעם צורייק האלטן מײַן שידוך. ווי מיר מוחל אויף אלעם זואם איך האב נישט גוט געטען, און העלף מיר אויך זאל שׂוֹן שְׁנָעֵל חֲתֹנוֹתָהָאָבָן, און דָּם גַּזְעַט מִיר הַעֲלֵפָן און רַאֲטַעַעַן אויך זאל מַעַר נִשְׁטָט טַוְן קַיְוָן עֲבוּרוֹת און אויך זאל שׂוֹן זַיִן זַואַיל און ערליך.

זואם זאל איך טוֹן, רבונו של עולם? פָּנָן מִיַּן זַוִּית בֵּין אויך גְּרִיאִיט חֲתֹנוֹת צוֹ הַאֲבָן חִינְגֶּט נַאֲכָטָן זַואַם קָעָן אויך טוֹן אויך האב נְאַכְנִישֶׁט גַּעֲטָרָפָן מִיַּן שִׁידּוֹךְ? אויך זַוְאַרט אָן אויך זַוְאַרט אָן אויך בעט דיר שׂוֹן אווי לאָנג אָן אויך וַיְלַי שׂוֹן חֲתֹנוֹתָהָאָבָן, און דַּעֲרוֹנִיל אויז עַם נְאַכְנִישֶׁט אַנְגַּעַקְוּמָעַן.

די חַוְּלַן זַאנַן אָנוּ או גַּעַנְעַר אַיְינְגָּר הַאֲטָט חֲתֹנוֹת נַאֲכָט די צְוָאָגָּזִיג יָאָר, גַּזְעַט עַר שׂוֹן זַיִן נַאֲנַץ לְעַבָּן טְרָאָכָּטָן פָּנָן עֲבוּרוֹת, אָן דַּו זַאֲגָּסְט אַיְוֹפָן אָנוֹא מַעֲנְטָשָׁס או זַיְנַע בִּינְגָּר זַאלן צְוָיָּין. פַּאֲרָזְוָאָם זַאל מִיר קַומְעָן אָנוֹה הַאֲרָבָּעָר עַנְשָׁ אָן אויך זַאל מִיַּן נַאֲנַץ לְעַבָּן טְרָאָכָּטָן פָּנָן עֲבוּרוֹת, אָן או מַיְנַע בִּינְגָּר זַאלן צְוָיָּין? זַואַם בֵּין אויך דָּעַן שְׁוּלְדִּינְג? פַּאֲרָזְוָאָם קַומְטָט עַם מִיר? אַיְוֹ מִיר נִשְׁטָט גַּעַנְגָּה די שְׁרָעָקְלִיבָּעָ פְּנֵין אָן וַיְוִיטָאָג זַואַם אויך האב פָּנָן דַּעַם אַלְיָין אויך האב נְאַכְנִישֶׁט חֲתֹנוֹת גַּעַהָאָט?

הויליגער באשעפער העלף מיר או איך זאל זוכה ווין צי
האבן סבלנות און געדולד, און אויסניארטן מיט
ראונקייט בי איך וועל שיין זוכה ווין חתונה צי האבן.
העלף מיר או איך זאל נישט האבן קיין קשיות אויפר דיר.
העלף מיר או איך זאל גלייבן מיט א שפארכע אמינה או
דו טוסט אלעט נאר צום גוטן, און יעדע זאך האט א
פינקטלבער חשבונ, און מיט דעם זאל איך זיך שפארכן
און נישט ווין אווי ציבראבן פון מינגע שעועריךיטן.

הויליגער באשעפער, נארדו קענטט מיר פארשטיין! נאר
דו גויסט מינגע געפלין! וו אונו איך שפיר זיך
אווי פארשעטט און דענידערט פון מיר אליען! או אלע מינגע
חברים האבן שיין חתונה געהאט און נאר איך בין געליבן
אליען! העלף מיר או די בזונזה זאלן ווין פאר פערת עונזה
או מיט דעם זאל איך אפקטטען אלע מינגע עברות, איך
זאל מער נישט דארפן ליאדו אויפיל און איך זאל שיין זוכה
ווין חתונה צי האבן בקרוב.

איך זווים און איך גלייב, הויליגער באשעפער, או דז בעקט
מיר זיבער נישט פארלאן. סוף כל סוף וועל איך זוכה
ווין חתונה צי האבן. און דערפאר בטע איך דיר, רבען של
עלם, או ווען איך וועל שיין חתונה האבן זאל איך זוכה
ווין צי האבן א גנטע שלום בית, איך זאל זיך קיינטאל
ニישט קריין אינדרהים, עס זאל שטענדיג חערשן בי אונן
אהבה נאחו ושלום ורעות, מיר זאלן זיך ליב האבן און

האָבָן אַ גְּלִיקְלִיךְ לְעָבָן אַנְגַּיְינְעָם, אָן אַיךְ זָאֵל וַיַּד קִינְגְּמָאל
ニַשְׁטַ מַדְרָבָן נַטְמָן תֶּם וַיְשָׁלֹם.

הַעַלְפַּט מִיר אוֹ אַיךְ זָאֵל שְׂטָעַנְדִּיגְ וַיַּן אַ וַתְּרָה, אַיךְ זָאֵל
איַבְּגַן מַעוֹפֵר וַיַּן אָונַן נַיְשַׁט וַיַּד קְרִינְן נַאֲר שְׂטָעַנְדִּיגְ
אַרְיוֹסְטַהְלְפָן. מִיר זָאֵלָן הַאָבָן אַ פְּרִילִיכְבָּעַ חָווִי, עַם זָאֵל וַיַּד
שְׁפִירָן דַּי שְׁמַחָה אַיְן דַּי לַוְפְּט בַּי אָונַן אַינְגְּדָרְהִים. אַיךְ
זָאֵל וַיַּבְּחַ וַיַּן צַי הַאָבָן גַּעֲזַנְטָעַ אַונַּע עַרְלִיכְבָּעַ קִינְדָּעָה, אַיךְ
זָאֵל וַיַּי אַיְבְּצִיעַן אַוְיפָּן עַרְלִיכְן אַידְרָשָׁן וַעֲגַן אָונַן וַעֲן אַסְפָּאָךְ
אַידְרָשָׁן נַחַת פָּעַן וַיַּי. פַּיְינַן שְׁטוֹבַ זָאֵל וַיַּן אָפָּן פָּאָר אַנְדְּגָרָעַ
אַידְרָשָׁן קִינְדָּעָר אַרְיְינְגְּנַעַנְמָעַן אַזְרָחִים אָונַן צַי טַעַן אַסְפָּאָךְ
צַדְקָה אַיְן חָסָר.

הַיְילִינְגָּר באַשְׁעַבָּר, נַעַם אַן פַּיְינַן תְּפָלָה, אַיְן הַעַלְפַּט מִיר
שַׁוִּין, אַיְן זְבוֹת פָּעַן אַלְעַ צְדִיקִים וַבְּפֶרֶט אַיְן דַּי
זְבוֹת פָּעַן הַיְילִינְגָּר בְּיַין רְבִינָן נַחַטָּן בְּן פְּגִינָא זְבוֹת יוֹגָן עַלְנִין,
אַיְן זְבוֹת פָּעַן רְבִינָן אַלְעַזְוָר שְׁלָמָה בְּן מַנְחָמָס זָאֵב זְבוֹת
יָגָן עַלְנִין, וַיָּאָמַר הָאָט גַּעַמְאָכְטָן דַּי תְּפָלָה, אָמָן בְּן יְהִי רְצָוָן.

הַזְּ קַעַשְׁטַ וַיַּד נַיְשַׁט פַּאֲרַשְׁטָעַלְן זָאָס פָּאָר אַ רְעַשׁ עַם
וַעֲרַט אַיְבָּן אַיְן הַיְמָל וַעֲן אַ בְּחוֹר אַדְעָר אַ מִידְלָל
קוֹמֶט צָוָם אַיְכְּעַרְשָׁטָן, אַיְן זָאָגָטָן: "בְּאַשְׁעַבָּר, אַיךְ וַיַּל זַיַּן
עַרְלִיךְ, אַיךְ וַיַּל נַיְשַׁט וַיַּגְדִּין, אַכְבָּר וַיַּאַסְמָס זָאֵל אַיךְ טַעַן אַזְנָבָן
דָּעַר וַיַּצְרֵר חָרָע וַיַּאֲרַפְּט מִיר אַרְאָפָּן נַאֲכָמָל אַיְן נַאֲכָמָל
אַיְן עַבְּרוֹת זְבוֹן, אַיךְ וַיַּל חַתְּנוֹה הַאָבָן, אַיְיךְ וַיַּל חַתְּנוֹה
הַאָבָן וַיַּל אַיךְ מַעַר נַיְשַׁט טַעַן דַּי עַקְלְדִּינָעַ עַבְּרִיהָ", וַעֲנָן אַ

בָּחוֹר אֲדֹעֶר מִיְקָל וְאָנוּ דָּאַס פָּאָרֶן אַיְבָּעָרְשָׁטָן וְעוֹרֶט אָוִיבָּן
אָנוּ רְעֵש, אַלְעַ מַקְטָרְגִּים אַגְּטָלוֹפָן, וַיִּ שְׁעַמְּעַן וַיִּדְמְיט
זַיְעַר קְטָרוֹג וְאָס וַיִּ שְׁטִיעָן אַגְּנָאָצָן טָאג אָנוּ זַעֲנָעַן מַקְטָרְג
אַיְפָּ בְּחוֹרִים וּכְו., וַיִּילְּ דָּעֶר אַמְּתָה קְוָמָת אַרְוִים, אָנוּ מַעַן
זַעַט קְלָאָר אוּ בְּחוֹרִים זַעֲנָעַן נִשְׁתָּמְשָׁלִינְג.

אַיְדָּ בְּעַט דִּיר זַיְעַר שְׂטָאָרְקָן, דְּרָאָפָּעָ דִּיר אָנוּ דְּעַרְגָּאָלְט
זַיְהָן, דַּו זָאָג וְוַיְמַעַר מְשָׁנִינוֹת, אָנוּ פָּרָי וַיִּדְמְטָאָסְט
גַּעַפְּאָלְגָּט דַּעַם רְבִּין אָנוּ דַּו בִּיקְסָט גַּעַקְוָמְעָן קִיִּין אַוְמָאָן אַיְפָּ
רְאַשָּׁה הַשְּׁנָה, דַּו הָאָסְט יְכָרָע גַּעַפְּוַיְלָט אַשְׁדוֹה, אָנוּ דָּעֶר
אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר וְעוֹטָדָר הַעַלְפָּן אוּ דַּו וּוּסְטָזָה זַיִן בְּקָרְוב
אוּפְּצָוְשָׁטָעָן אַ בְּיַהְוָת נָאָמָן בִּישָׁאָל אָמָן.

א גַּטְמָת יוֹם טֻוּב.

עד

וְוָאָס אַיְזָ דַּי רִיכְטִיְּגָע וְוָעָג צָו בְּעַטְוָן אַוִּיר פְּרָנְסָה?

שְׁאָלָה:

לְכָבוֹד דָּעֶר רְאַשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָן,

אַגְּרוֹפָּן יְיַשְׁרָכָה פָּאָר דַּי שְׂפָאָרְקָע חַיוֹק וְעַרְטָעָר, עַצְוָת אָנוּ חַדְרוֹת
וְוָאָס אַיְדָה הַעַר בְּסָדָר פָּוָנָעָם רְאַשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָן, וְוָאָס אַוְפִּילָאָרְקָן אַיְזָ
דַּי וּוּלְטָזְעָנָעָן וַיִּדְמְחַזְקָ פָּוָן דַּעַם.

אַיְדָה וְוָיָס נִשְׁתָּמְטָאָר דָּעֶר רְאַשׁ יְשִׁיבָה וְוַיִּסְמְטָאָר, אַיְדָה אַלְיָין וְוָאָס אַיְדָה
גַּעַהְעָר בְּכָלְלָן נִשְׁתָּמְטָאָר קָעָן אַיְדָה אַסְאָד אַיְדָה בַּי אַיְדָה אַיְדָה

עַצְתָּו

שנה

אמונה

עד

קמיה לאין ארץ ישראל וואם חערן ויך צו יעד דרשה, פאלון די עצות און האבן דערפונ א געוואלדיגע היוק. איעשר וכות און זיעיר גרים, דער איבערשטער זאל איך שעננקען ברכה און הצלחה און אלע איערע זענען.

איך דאף געוואלאט פרענן ווי איזו איז ריבטיג איז זאל בעטן אויף פרנסה - איז דער איבערשטער זאל מיר שיקון מער ארבנט אין דעם תחום וואם איז בין עוסק, אדרער איז זאל בעטן אויף פרנסה בכלות או ער זאל מיר שיקון אויף זעלכע זענע ער פארשטייט?

אסאך מאל בין איך מתרפֶּל או דער איבערשטער זאל מיר שיקון קזינט, און נאבדעם טראקט איזה: זעיר זאנט או מען מען זאנט פארן באשעפער וואם איז נוט פאר מיר, און אים ניבן "עצות" ווי איז ער זאל מיר צשייקון פרנסה? אבער פון די אנדרער זוית טראקט איז או אפישר זויבאלד איך בין עסוק און א געוויסע תחום איז אפשר יא ריבטיג צו בעטן או איז זאל האבן הצלחה און דעם תחום וואם איז צו און האבן פרנסה פון דעם?

א גרויסן יישר בת, איך זואלאט ויך זיעיר געפריט אויב איז קענט מיר דאס קלאר מאכן.

תשובה:

בגבורת ה' יתברך - يوم א' פֿרִשְׁתָּהּ, כ"ה תְּשֵׁרִי, שָׁנַת תְּשׁוּ"חַ לְפָרֵט קְטֹן
לְכֹבֵד ... נָרוּ יָאִיר

איך האב ערהאלטען דיין בריון.

זוען רבינו נתן איז מקרוב געוואן צום היילען רבין איז ער געכומען צום רבין און אים דערציילט אלעס וואם גויט ארייבער אויף אים וכוי וכוי, האט אים דער רבוי גענאנט: "נתן, קום אביסל שפאצ'ין", און איזו גיענדיג, האט דער

רַבִּי אֲרוֹף גָּעֲלִיְגַּט וַיַּיְן הָאנְטָ אֲוֹפָ רַבִּי נְתָנָ' אַקְסָל אָזָן
אִים גָּעֲנָאָנְט אֲפָאָר וַעֲרַטָּעָר, וַואָס דַּי פָּאָר וַעֲרַטָּעָר הָאָט
גָּעֲטוֹיְשָׁט רַבִּי נְתָנָ' נְאַנְצָע לְעַבָּן, דָּעָר רַבִּי הָאָט אִים גָּעֲנָאָנְט:
”אָזָן וַיַּיְטָעָר אַיְן גָּוָט, אוֹ מַעַן רַעַדְתָּ וַיְדַקְתָּ אַיְם דָּאָמָן הָאָרֶץ
צָוָם אַיְבָעַרְשָׁטָן אֲוֹי וַיַּיְמַעַן רַעַדְתָּ וַיְדַקְתָּ אַיְם דָּאָמָן הָאָרֶץ
צָוָא גָּעֲטָע פְּרִיְינָד”; דָּעָר רַבִּי הָאָט אִים דַּעַמְּאָלָט מַנְלָה
גָּעֲנוּעָן דָּעַם עַנְנָן פָּוָן הַתְּבָדּוֹת, אוֹ אַמְּעַנְטָשׁ וְאֵל וַיְדַקְתָּ
צָנְגָעָוָאָיְגָעָן צָוָרָהן צָוָם אַיְבָעַרְשָׁטָן אֲוֹפָ וַיַּיְנַפְרָאָה וַואָס
עָר אַיְן צָנְגָעָוָאָיְגָעָן צָוָרָהן, אָזָן אִים אַלְעָם דַּעַרְצִיְילָן, עָר
וְאֵל נְאַרְנִישָׁט פָּאָרְהּוּיְילָן פָּוָנָם אַיְבָעַרְשָׁטָן. דָּעָר רַבִּי הָאָט
גָּעֲנָאָנְט פָּאָר רַבִּי נְתָנָ', אוֹ אֲוֹיָב עָר וַעֲטָמָת וַיְדַקְתָּ צָנְגָעָוָאָיְגָעָן
וַיְדַקְתָּ צָוָרָהן מִטְדַּי הַנְּהָגָה, וַעֲטָמָת אִים אַלְעָם גַּיְינְגָעָר,
אוֹנָן עָר וַעֲטָמָת הַאֲבָן אַזִּים לְעַבָּן.

רַבִּי נְתָנָ' וּכְרוֹנוֹ לְבִרְכָה הָאָט שַׁפְעַטָּעָר דַּעַרְצִיְילָט: ”זָעָן
דָּעָר רַבִּי הָאָט אֲרוֹף גָּעֲלִיְגַּט וַיַּיְן הָאנְטָ אֲוֹפָ מִיְּן
אַקְסָל אָזָן מִיר גָּעֲנָאָנְט דַּי וַעֲרַטָּעָר: ”אָזָן וַיַּיְטָעָר אַיְן גָּוָט,
אוֹ מַעַן רַעַדְתָּ וַיְדַקְתָּ אַיְם דָּאָמָן הָאָרֶץ צָוָם אַיְבָעַרְשָׁטָן, אֲוֹי
וַיַּיְמַעַן רַעַדְתָּ וַיְדַקְתָּ אַיְם דָּאָמָן הָאָרֶץ צָוָא גָּעֲטָע פְּרִיְינָד”,
הָאָב אַיְךְ פָּאָרְשָׁטָאָגָעָן אוֹ אַיְךְ בֵּין שְׂוִין אַגְּהָאַלְפָעָגָעָר,
וַיַּיְלַל וַואָס עַס וְאֵל נְאָרְנִישָׁט אַרְיְבָעָר גַּיְינָן אֲוֹפָ מִיר וַעֲלָל
אַיְךְ וַיְדַקְתָּ נְאָרְנִישָׁט אַיְבָעַרְשָׁטָן אָזָן אִים
אַלְעָם דַּעַרְצִיְילָן.”

זָעָן אַמְּעַנְטָשׁ הַיְבָט אָז פָּאָלָגָן דָּעַם רַבִּיְין, אָז יְהָדָן טָאגָן
רַעַדְתָּ עָר וַיְדַקְתָּ אַיְסָ וַיַּיְן הָאָרֶץ צָוָם אַיְבָעַרְשָׁטָן, עָר

ראָנקט אִים אוֹיפֵּל אלֶעָם וּוְאָס עַר הָאָט, עַר בְּעַט אִים אוֹיפֵּל
אלֶעָם וּוְאָס עַר דָּאָרָפּ אָוָן עַר דָּעַרְצִיְּלַט אִים אלֶעָם וּוְאָס
בָּאָדָרְט אִים, אָוָן אוֹיב מְעַן אִוי אָרָאָפּ גַּעֲפָאָלָן אָוָן גַּעֲטָוּן
שְׁלַעַכְטָעַ מְעַשִּׂים דָּעַרְצִיְּלַט מְעַן עַס פָּאָרָן אִיְּבָעַרְשָׁטָן, אָוָן
מְעַן בְּעַט אִים עַר זָאָל מוֹחָל זַיִן - אָזָא מְעַנְטָשׁ לְעַבְטַשׁ שַׁזִּין
הָא בָּזָה הַעוֹלָם אָזָן "גַּן עַדְן", אָזָא מְעַנְטָשׁ לְעַבְטַשׁ אַחֲרִים
טוֹבִים, עַר לְעַבְטַשׁ מִיטַּאָמָנוּה, עַר וּוַיְקָט אָז קִינְגָּרָעַ קְעַזְן
אִים נִישְׁטַט טְשַׁעַפְעַן אָוָן שְׁלַעַכְטָסָס טַוּן.

אָמָּאל אִיז אָזָד גַּעַקְוּמָעַן צַו רַבִּי נְתַן גַּעַמְעַן אַבְּסָל הַיוֹזָקָן;
בְּכָלְלַ דָּאָרָפּ מְעַן וּוַיְסָן אָז אלֶעָם דִּיבָּרוּם וּוְאָס רַבִּי
נְתַן הָאָט גַּעַרְעַט אִיז גַּעַוְוָן בְּעַיקָּר פָּוּן רַעֲנָן צֻוּם אִיְּבָעַרְשָׁטָן,
אָוָן דָּאָס הָאָט עַר אִיבָּעָר גַּעַגְבָּעָן פָּאָר אלֶעָם וּיְיִנְעַת תַּלְמִידִים,
אוּ עַס אִיז נִישְׁטַט דָּא קִינְיָן אַנְדָּעָרָעַ תְּכִלָּות אוֹיפֵּל דַּי וּוּעַלְתַּ
נָאָר צַו דִּינְגָּעַן דָּעַם אִיְּבָעַרְשָׁטָן - אִים צַו דָּאָנְקָעָן, אָוָן וּוּעַן
מְעַן דָּאָרָפּ עַפְעָם זָאָל מְעַן נָאָר צַו אִים מְחַפְּלָל זַיִן. דָּעַר
אִיד הָאָט גַּעַזְגָּט פָּאָר רַבִּי נְתַן אָז עַר מְאַכְּט יְעַדְן טָאגָן
הַתְּבוֹדָדוֹת אוֹוִי וּוְרַבִּי נְתַן הָאָט אִים גַּעַלְעַרְגָּט; פְּרַעַנְט אִים
רַבִּי נְתַן: "וְאָס בְּעַטְסָטוּ פָּוּעָם אִיְּבָעַרְשָׁטָן?" הָאָט דָּעַר
אִיד גַּעַעַנְטָפְעָרט: "אַיך בְּעַט וּבָה זַיִן צַו מְדָרִינוֹת וּבָוּ?",
פְּרַעַנְט אִים רַבִּי נְתַן: "זַאֲגָמִיר, פְּרַנְסָה הַאֲסְטוֹ?" גַּעַטְפָּעָרט
עַר: "גַּיִין", זָאָגָט אִים רַבִּי נְתַן: "הָעָר מִיךְ צַו, דַו זָאָלְסָט
בְּעַטְנוּ דָּעַם אִיְּבָעַרְשָׁטָן אוֹיפֵּל פְּרַנְסָה, וּוַיְיל דָּאָס אִיז דִּיְין
אָמָתָן"; דָּעַר אִיְּבָעַרְשָׁטָעַר הַעֲרַט צַו אלֶעָם תְּפִילָות אוֹוִי וּוְ
עַס שְׁטִיעַט (תְּהִלִּים קְמָה ח): "קְרוּב ה' לְכָל קְרָאָיו", אַבְּעַר נָאָך

מַעַר נִעַמֶּת דָּעֵר אַיְבָעַרְשָׁטָעַר אָן דִּי תְּפִילֹת וּוְאָס אַיּוּ מִיט
אָן אַמְּתָה - "לְכָל אָשָׁר יָקְרָא הָאָמָתָה".

וְעַט מַעַן פָּוּנַּדְעַם אָז מַעֲנַטְשָׁדָרְאָף בְּעַטְעַן דָּעַם אַיְבָעַרְשָׁטָן
וּוְאָס עַס לִיגְט אִים אַוְיְפָן הָאָרְצָן, וְוַיְיַל דִּי תְּפִילֹת וּוְאָס
קוּמֶת אַרְוִיס פָּוּנַּהָאָרְצָן, דָּאָס אַיּוּ זַיְעַר חַשּׁוֹב בִּים אַיְבָעַרְשָׁטָן.

חַבְמִינָה זְבָרָזָנָם לְבָרְכָה זָגָן (תְּשִׁנְתִּית ט.) אָז וּוֹעֵן עַס אַיּוּ דָא
אָן עַצְירָת גְּשָׁמִים, אָן מַעַן מַאֲכָט אָן עַצְירָת תְּפִילָה
זְאַל מַעַן נִעַמֶּן פָּאָרְן שְׁלִיחָה צִיבּוֹר אָנוֹ אַיְגָעָר וּוְאָס אַיּוּ
"מַטְפָּל זְאַיּוּ לֹא", אָפְּיַלוּ עַס אַיּוּ דָא אַזְקָן וְתָכָם, אָן רְשַׁי
זְאַגְּטָה דָרְתָה, אָז דָעֵר טָעַם אַיּוּ, וְוַיְיַל אַז מַעֲנַטְשָׁדָרְאָס
אָשְׁטוֹב מִיט קִינְדָּעָה, אָן עַר דָרְאָף זַיִן מְפָרְגָּס זַיִן, אָנוֹ
מַעֲנַטְשָׁדָרְאָונְטָן פָּוּנַּדְעַם דִּי טִיפְעַנְישָׁ פָּוּנַּהָאָרְצָן, עַר שְׁרִירִיט
צָוָם אַיְבָעַרְשָׁטָן מִיט אָן אַמְּתָה, אָן בִּים אַיְבָעַרְשָׁטָן אַיּוּ
זַיְעַר חַשּׁוֹב וּוֹעֵן אַז מַעֲנַטְשָׁדָרְאָס צָו אִים אַיּוּ זַיְיִינְט זַיִד
אוֹים, אָן עַר בְּעַט פָּאָר אַז יְשֻׁוָּה.

אַיּוּ זְוַהָר הַקָּדוֹשׁ שְׁטִיטִיט (פָּרָשָׁת בְּלָק, קָהָה) אָז וּוֹעֵן אָן אַרְיָמָאן
קוּמֶת צָוָם אַיְבָעַרְשָׁטָן אָנוֹ בְּעַט אַוְיִף פְּרָנְסָה, עַר מַעֲנַה/ט
מִיטָן אַיְבָעַרְשָׁטָן פָּאָרְוָאָס עַר הָאָט נִישְׁטָ קִיִּין פְּרָנְסָה, זַיִן
וְוַיְיַב אָן קִינְדָּעָר וְוַאֲרָטָן אַוְיִף עַסְן אָנוֹ עַר הָאָט זַיִן נִישְׁטָ וּוְאָס
צָו גְּעַבָּן, זְאַגְּטָה דָעֵר זְוַהָר הַקָּדוֹשׁ אָז דָעֵר תְּפִילָה אַיּוּ זַיְעַר
חַשּׁוֹב בִּים אַיְבָעַרְשָׁטָן - מַעַר פָּוּנַּהָאָרְצָן אַלְעָתָה תְּפִילֹת, עַיִן שָׁם.

דָעַרְפָּאָה, וְוַאֲוַיֵּל אַיּוּ דִיר אָנוּ וְוַאֲוַיֵּל אַיּוּ דִין חָלָק אָז דָו
רְעַדְסָט צָוָם אַיְבָעַרְשָׁטָן יְעַן טָאגָן, אָנוֹ דָו בְּעַטְסָט

עַצְתָּו

עה

אמונה

שנה

אִם פְּרִנְסָה; עַם אֵין נִישְׁטָמֶת קִיּוֹן חִילּוֹק וּוּ אֹוְיַי מַעַן בְּעַט
דַּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן, דַּעַר עִיקָּר דַּאֲרָפָ מַעַן זַעַן אַיִּין וְאֵה: נִישְׁטָמֶת
אָפְלָאוֹן דֵּי וְאֵךְ פָּוָן תְּפִילָה/, צַי אֹוְיַי צַי אֹוְיַי - דָּאָס אֵין
נִישְׁטָמֶת מְשָׁנָה, וּוַיְיל וּוּלְאָגֵן אַמְעָנְטָשָׁ רְעַדְתָּ צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן
אֵין עַר צַוְעָקְלָעַבְטָ צַוָּם אִם, אֹוְיַי וּוּדַעַר רְבִי זַאֲגַט (לִקְשָׁת
מוֹתָר), מֶלֶךְ בָּ/ סִפְרָן פָּרָ): "דַעַר, שְׁעָקָר הַתְּחִבּוֹרָות וְדַבְּקוֹת לִשְׁמָם
יַתְּפִרְךָ הִיא עַל יְדֵי תְּפִילָה/", דַוְרָה תְּפִילָה וּוֹעֲרָת אַמְעָנְטָשָׁ
צַוְעָקְלָעַבְטָ צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן.

דַעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָר זַאל הַעַלְפָן זַאלְסָטָ מְצָלִיחָ וְיַיְן אַן אַלְעָ
דִיְגַּנְעָ וּוּעָגָן.

עה

מִיְן זֹו פָּאַלְטָ פָּוָן אִידִישְׁקִיטָ, וּוּ
אֹוְיַי זַאל אַיךְ זַיךְ בָּאֲגִינְזָן מִיט אִים?

שָׁאַלָּה:

לְכַבּוֹד דַעַר רָאַשָּׁ יִשְׁבָּה שְׁלִיטָ"א,

מִיְן זֹו, בְּנֵי בְּכוֹרִי, דָאַט אַבְּיסָל נַאֲכְגַּעַלְאָוָט פָּוָן וְיַיְן אִידִישְׁקִיטָ וְרַחְמָנָא
לְצָלָן, עַם הַאֲטָז וְזַה אַגְּנָעָהוּבָן מִיט וְיַיְן סְפָאַרְטָ פָּאָן, אַונְזָע אֹי וְזַה אַזְוָעָ
גַּעֲפָאָרָן. לְעַצְמָנוּס אֵין עַר וְזַה אַבְּיסָל מְחֻקָּה, עַר קוֹמָט אַרְיוֹן אַונְזָע לְעַרְבָּט
אַבְּיסָל מִיט מִיר, אַונְזָע פָּאַרְשִׁידְעָגָן חַיוֹק וְאָס אַיךְ וּוּוִיס נִישְׁטָמֶת.

הַיְינָט נַאֲכָט דַעְצִיְילָט עַר מִיר אוּ עַר מִיט וּוּגַע תְּבָרִים, וְאָס רַעַבְטָ
אַרְיוֹן אַזָּה חַבְּרַטָּעָס רַחְמָנָא לְצָלָן, הַאֲבָן פָּאַרְשְׁטָעָלָט אַיְגַּע פָּוָן דֵּי
מִידְלָעָקָ אֹונְזַי וְזַעַגְעָן אַרְיוֹן גַּעַנְגַּעַנְגַּעַן אַונְזָע בֵּית הַמְּדָרָשׁ ... דֵי בְּלָוט אֵין

מיר אַרְוִיפָן אֵין קָאָפֶן, זָאָס אַיִּז דָּאָקָה מְפָשָׁ אֹאָזָה אָוִוִּי וּוּ בְּלָעָם חַרְשָׁע
בְּשַׁעַתָּו לְפָרוֹז גְּדָרִי קְדוֹשָׁה רְחַמְנָא לִיצְלָן.

אַיִּךְ הָאָב אִים אֲבָעָר נָאָרְנִישָׁט גַּעֲנָאנָט, אַדְקָה וּוּיל אִים נִישָׁט מְרַחְקָה
וַיַּיְן, וּוּיל אַיִּיךְ פְּרָעָנָן וּוּאָס אַיִּר זָאָט וּוּעָנָן דָּעַם? וּוּאָס זָאָל וַיַּיְן מִיַּן
בְּאַצְיאָוָג צַו אִים בְּכָלְלָה?

מִיַּן וּוּיְמָאָג אַיִּז נָאָר גְּרוּוּם, עַס גַּיְיט נִישָׁט דָּוָרָה אַמְּגָאָג וּוּאָס אַיִּיךְ
דָּאוּן נִישָׁט פָּאָר אִים, אָוָן פָּוָן דָּעָסָט וּוּעָנָן עַז אַז אַגְּרוּסָעָר חַסְטָר,
אָוָן אַז עַז נִישָׁט בַּיִּים קַיְיָן עַרְגָּסָטָע טְרַמְּט אַוְפָּ צְרוּיקָן.

אַגְּרוּסָעָר יְיַשְּׁרָר פָּתָה.

בְּשִׁוְבָה:

בְּעֻזּוֹתָה ה' יְהִבְרָךְ - יּוֹם א' פְּרָשָׁת נָחָ, כ"ה תְּשִׁירָ, שְׁנַת תְּשָׁעַח לְפָרָט קָטָן
לְכָבֹד ... גָּרוּ ... יְאִיר

אַיִּיךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּין בְּרוּוּ.

וּוּאָס זָאָל אַיִּיךְ דִּיר זָאָנָן, אַיִּיךְ הָאָב גַּעֲלִינְטָן דִּין בְּרוּוּ, אֵין
אַיִּיךְ הָאָב מִיטָּן גַּעֲוַיְינְטָן מִיטָּן דִּירָ; דָוָ פְּרָעָנְסָט מִיר וּוּי
אוֹוִי דָוָ אַלְסָט וִיךְ פְּרָן מִיטָּן אִים, אַונְדָאָי זָאָלְסָטָו אִים נִישָׁט
מְרַחְקָה וַיַּיְן, וּוּיל עַס וּוּעָט נָאָרְנִישָׁט הַעֲלָפָן.

עַס אַיִּז זְיִיעָר אַשְׁוּעָרָעָז אַז פָּאָר עַלְטָעָרָן צַו מְקָרְבָּן זַיְן
אַקְיַנְד וּוּעָן מַעַן וּעָט וּוּי עַר פִּירָט וִיךְ נִישָׁט אַוְיִף וּוּי
דִּי תְּוֹרָה הַיִּסְטָן, מַעַן זָאָל אַפְּגַעַהַיְתָן וּוּעָרָן פָּוָן דִּי צָעָר וּוּאָס
עַלְטָעָרָן הָאָבָן וּוּעָן וּי זָעָן וּי זְיִיעָרָס אַקְיַנְד גַּיְיט אַוְעָק
פִּינְעָם דִּירָה הַתּוֹרָה. אֲבָעָר אֹוֵב מַעַן וּוּל תְּבִלִּיתָ, אֹוֵב מַעַן

ויל אמת, מען קוקט נישט אויף די אינגענע בבוד וכדוּמה און מען איי מקרב דעם קינד ווי אווי ער איי, קען מען בעורת השם יתברך זוכה זיין מיט די צייט או דאס קינד וועט תשובה טוין וכו'.

עם איי דא א מאמר החקם: "הפטל - מהבילה, למי שאין לו תחביבה", געדולד איי די וועגן, פאר זוער עס האט נישט קיין וועגן מיט סבלנות קומט מען און, מען דארפֿ האבן אמונה אינעם אייבערשטן. מיר דארפֿ וויסן או מיר וויסן גארנישט, רעד אייבערשטער פירט די וועטלט, "אל אמונה זיין על, צדיק וישראל הוא (ברורים לב. ד)", מיר וויסן גארנישט.

חכמינו זברונם לברכה דערציזלן (ברכות י) או זווען ישערתו הנביא איי געקומען זאנן פאר חזקיהו המלך די גבואה פונעם אייבערשטן או ער גוית שטאָרבּן, האט חזקיהו המלך אים געפרעגט: "פארוואס?", האט אים ישערתו הנביא גענאנט: "דלא עסקת בפריה ורביה", וויל דו האסט נישט חתונה געהאט, האט חזקיהו המלך גענאנט פאר ישערתו הנביא: "דו וויסט פארוואס איך האב נישט חתונה געהאט? וויל איך זע ברות הקודש או אוק גי האבן א קינד זואס גוית ארוים גיין לתרבות רעה", האט אים ישערתו הנביא געננטפערט: "בחרדי בבשי דרכמנא למה לך?!" זואס האסטו מיט די באהאלטען וועגן פונעם אייבערשטן, דו דארפֿסט טוין זואס רעד אייבערשטער האט אונז געהויסן טוין, און זואס רעד אייבערשטער וויל טוין זאל ער טוין: שטייט וויטער

דאַרט, אוֹ לְמַעֲשָׂה הָאָט עַר חַתּוֹנָה גַּעַהַאַט, אָנוֹ עַר אֵיז
גַּעֲבָלִיכְנָו לְעַבָּן, עַיִן שֶׁם.

אֵין דָעַם חַזְלֵל לִיגַט זַיִעַר אַסָּאָק חַיּוֹק; וַיְיַיְלַ מַעַן זַעַט פָּוּ
דָא אוֹ אַ מַעֲנַטְשׁ דָאָרָפּ נִישְׁט וּוּרְעָן צַעֲבָרָאָקָן וּוּעָן עַר
זַעַט אוֹ עַר אֵיז נִישְׁט מַצְלִיחַ מִיטּ וַיְיַגְעַל קִינְדָּעָר, וַיְיַיְל
גַּעַונְגָּלְךָ הַיְיָבָט אַ מַעֲנַטְשׁ אָן צַו טְרָאָכָטָן אַלְעָ גַּעַונְטִיעָו
מְחַשְּׁבּוֹתָה: "זַיִעַר אֵיז שִׁילְרִינְג", "פָּאָרְדוֹאָס דָאָרָפּ אַיךְ בְּרֻעְנְגָּעָן
קִינְדָּעָר" וּכְוּ וּכְוּ, לְעַרְגָּעָן אָנוֹנָה דָא חַזְלֵל אוֹ מִיר דָאָרָפּ
טוֹן דָעַם רְצָעַן הַשֵּׁם יְתָבָרָה, אוֹ דָעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר הָאָט
אָנוֹנָה גַּעַהַיִיסָּן חַתּוֹנָה הָאָבָן אָוֹן בְּרֻעְנְגָּעָן קִינְדָּעָר אַוִּיפּ דִי
וּוּלְטָ, דָאָרָפּ בָּרָס טְוֹן אֵיז זַיִק פְּרִיאַשָּׁן אוֹ מִיר טְוֹעַן
זַיִן רְצָעַן.

דָעַר הַיְילְגָּעָר רְבִי הָאָט גַּעַנְגָּטָה: "אַ מַעֲנַטְשׁ זָאָל מַתְפָּלָל
זַיִן עַר זָאָל הָאָבָן אַסָּאָק קִינְדָּעָר, אָנוֹ אַפְּיָלוּ אוֹ עַר
וּוַיְסָט קָלָאָר אוֹ אַלְעָ זַיִגְעַל קִינְדָּעָר וּוּעָלָן אָרוֹזָס גַּיִן לְפָרְבוֹת
רְעוּה רְחַמְנָא לְצָלָן, זָאָל עַר בְּרֻעְנְגָּעָן קִינְדָּעָר אַוִּיפּ דִי וּוּלְטָ,
וַיְיַיְל מַשִּׁיחַ זַעַט זַיִק בְּרֻעְנְגָּעָן צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן".

דָעַרְפָּאָר דָאָרָפּ מַעַן זַיִעַר אַכְטָוָנָג גַּעַבָּן חַס וִשְׁלָוָם נִישְׁט
צַו מְרַבָּק זַיִן קִינְדָּעָר, אָנוֹ אַפְּיָלוּ זַיִי זַעַעַע
אַוְועַק גַּעַפְאָלָן פָּנְגָּעָם דָּרָךְ הַתּוֹרָה וּכְוּ דָאָרָפּ מַעַן זַיִי מְקָרָב
זַיִן: מַעַן מַעַג זַיִי זַאֲגָן מוֹסָר, אַבְּעָר גַּאֲר אַוִּיפּ דָעַם זַעַג זַיִי
אוֹוִי מַשָּׁה רְבִינוּ הָאָט גַּעַמְסָרְטָ דִי אִידָּן נַאֲכָדָעָם זַוָּס זַיִי
גַּעַנְגָּעָפָּאָלָן מִיטָּן חַטָּא הַעֲגָל. חַכְמָינוּ וּבְרוּנָם לְבָרְכָה

זאנן (גיטין לו): אzo ווען משה רבינו אויב אראפ געקוומען פון הימל, און געזען ווי די אידן האבן געמאכט דעם עגל און זי' האבן עobar געזען אויפ דרי דריי הארבסטע עבירות, האט זי' משה רבינו געזאגט: "עדין חביבותא הוא נבן", דער איבערשטער האט ענק נאץ ליב, אויז ווי עס שטייט (שיר השירים א, ב): "גָּרְדִּי נָתֵן רִיחּוֹ", ולא בתיב הספרה: נאר אויף דעם וועג מען געבן מוסר, אויז ווי דער רב זאנט (ליךוש מוטרן, חלק ב, פיקוח) אzo נאר אינגערא וואס קען געבן מוסר אויז ווי משה רבינו האט גע' מוסרט די אידן - נאר ער מען געבן מוסר. אויב מען האט נישט קיין סבלנות, מען אויז מרחק א קינדר וואס גויט נישט אויפן דורך התורה, קען מען איננאנצין פאָרְלִין דעם קינדר חס ושלום.

דו שרייבסט מיר אzoדו דאוינסט יען טאג, אונדו זעקט נישט ווי עס העלפֿטן: ליין איבער דרי בריוו וואסדו שרייבסט אzo ליעצטנס אויז ער זיך אביסל מתוק אונ ער לערנט מיט דיר אביסל. שרייבסטו דאך אליגט אzoדו זעקט א שניי לטוּבָה, דאס דארפ דיר וייער מתקזק זיין אzo נאלסט וווײַטֶּר דאָנוּנְעָן אונ בעטן דעם איבערשטן אzo ער זאל תשובה טוּן.

זיך גוים אzo עס אויז וייער שׂוּעָר צי קוּקָן אויפ דאס ביסל וואס ער קוּמֶט לערנען אנטקען די גָּרְעָסְעָרָעָ מילק וואס ער דארפ נאך תשובה טוּן זכו, אבער וויסן זאלסטו אzo יעַד אינציגגע תפילה העלפֿטן, נאר מען דארפ האבן

אויף תפילה זיינער אסאך סבלנות, און געדענקיין דעם מאמר הכהם: "מי ששם הפל תבליתו, גיעהו הפל אל חפזו", ווער עס האט געדול, וועט צום סוף אנקומען צו וואס ער וויל; עס אייזשט דא קיין שום אנדער עזה בוהה העולם - גווען א מענטש זעט ווי עס לויין אים נאך שענעריקיטן - גאר צו אנטלייפן צום היילן באשעפער און ווינגען צו אים טאג נאך טאג, וואך נאך וואך, אן אן אויפער.

עס גויט נישט ארייבער א טאג וואס מענטשן רופן מיר נישט אן ווינען וועגן זיערע קינדרער - סי בחרורים און סי מידלעך וואס פאלן אוווק מדריך התורה, השם ישמרינו; מען בעט מיר צי איך קען רעדן צו זיער קינד גווען דער קינד וויל שוין נישט הערן פון גאנרטשט.

עלטערן דארפֿן רעדן צום קינד און אים מתק זיין גווען ער וויל נאך הערן, און אום אויסהערן גווען ער וויל נאך רעדן, נישט מען זאל אים זאנן: "דו דארפֿסט נישט קיין חיוק", "דו דארפֿסט לערגען מער וויפיל דו קענסט", ובdomah.

איך האב געענט די ישיבה "תפארת התורה" פאר צען יאָר צוּרִיק; שײַן צען יאָר וואס איך לאָר מיט בחררים און איך בין זי מתק. דער מציאות או מען קען גאר רעדן צו אינער וואס וויל הערן, און זונדר קקדוש שטויות (פרשת תצא, רצח): "זֶכְאָה מֵאָן רַמְלֵיל עַל אֲדֹנֵינוּ רְשָׁמְעֵינוּ", וואיל איז פאר א מענטש וואס רעדט צו אויערן וואס ווילן הערן;

זוייער אסאך מיאל זענגן די עלטערן אליגנס שוולדיג, וויל
ווען דאס קינד האט נאך געווואלט הערן חיוק, דער קינד
האט געווואלט זיין גט, האט מען געשרין אוף אים: "דו
דאַרְפֶּסֶט נִישְׁטָט קִיּוֹן חִיּוֹק", "מאָדָּרְיךָ נִישְׁטָט מְשֻׁגְּעָן", און
ווען די עלטערן זען שפֿעַטֶּר ווי דער קינד אויז שווין אַינְגָאנְצָן
אוועק געפָּאלָן, דעםְאָלָט וועקט מען זיך אופָּה, דעםְאָלָט וויל
מען אים מהוק זיין, אַבְּעָר דעםְאָלָט וויל שווין נִישְׁטָט דער
קינד הערן.

עם אויז זוייער זויטאָגְלִיךְ ווען עלטערן רופֵן מיר אָן צי אַיךְ
קען רען מיט זוייער קינד, ווען די זעלכּע עלטערן האבן
געווואָרגְטַּט דעם קינד או אַיבָּע וועט מען אים באָפָּן האבן
שִׁיבְּכוֹת מיט אַברְסָלְבָּעָר וועט זיין אַחֲתָה דָּתוֹ, נָאָר שפֿעַטֶּר
ווען דער קינד קען שווין נִישְׁטָט אַגְּנִיָּן און ער פָּאָלָט אַראָפָּה,
דעםְאָלָט אויז מען שווין מסְבִּים וכו', אַבְּעָר דער קינד זאָרָף
אויך וועלן.

דער אַיְבָּעָרְשְׁטָר זאל הַעֲלָפָן זאָלְסְטָט זוֹבָה זיין צוֹ האָבָן
נְחַת פָּונְזָן אַלְעָדִיְנָעָ קִינְגְּדָעָר, אָן עַם זאל בְּקָרְזָב אַרְיִין
גִּיְיִין אַ רְוִית טְהִרָּה אָין דִּין זוֹן דָּעָר בְּכֹור, אַמְּן.

עו

וְיֵאֹזֵן קָעֵן מַעַן אֲפָהִיטֵן דִּי קִינְדָּעֶר אֵין אָמָּאָן?

שָׁאַלָּה:

לְכֹבֵד דַּעַר רָאשׁ יִשְׂבֵּה שִׁלְיִטְ"א.

אֵיךְ בֵּין בָּרוּךְ ה' גָּנוּעַן דָּאָס יָאָר אֵין אָמָּאָן אַוְיָף רָאשׁ הַשָּׁנָה, אֵין
אֵיךְ חָאָפּ וַיְיַעַר הַנָּהָה גָּעוּהָתָם. אֵיךְ חָאָפּ צַו בְּרֻעְנָגָן קוּמָעְנְדִּיגַע יָאָר
מַיְיָגַע דָּרְרֵי גַּרְוִיסָּע אִינְגָּלָעָה.

אֵיךְ בֵּין אָבָעָר וַיְיַעַר גָּנוּעַנוּ וַיְיַל אֵיךְ חָאָפּ וַיְקַרְבֵּן דָּרְרָאָבָיִת אֵין דִי
נָאָכוֹן דָּאָרָט פָּאָר יָמָן טָוב אֵין אֵיךְ דָּרְרָאָבָיִס יָמָן טָוב, אֵין אֵיךְ וַיְיַסֵּךְ
וַיְיַשְׁתַּחַת וְיֵאֹזֵן מַעַן קָעֵן בְּכָל בְּרֻעְנָגָן קִינְדָּעֶר אֵין אָמָּאָן, אֵין וְיֵאָלֵן
וְיֵאָלֵן אֲפָגָעָהִיטֵן דָּאָרָט.

אַ גַּרְוִיסָּע יִשְׂרָאֵל פָּה,

תְּשִׁוָּבָה:

בְּצֹוֹרַת ה' יַתְּבָרֵךְ - יָמָן ב' פֿרְשָׁת נָמָה, כ"ו תְּשִׁוָּבָה, שָׁנַת תְּשִׁוָּבָה לְפָרָט קָטוֹן
לְכֹבֵד ... גַּרְוִיסָּע יִאָיר

אֵיךְ חָאָפּ עַרְהָאָלָטֵן דִּיְיָן בְּרִיוֹו.

וּנוֹאָוֵיל אֵינוֹ דִּיר אָנוֹ וּנוֹאָוֵיל אֵינוֹ דִּין חָלָק אָוֹ דִי בִּיסְט גָּנוּעַן
בְּיִם הַיְלִינָן רְבִיָּן אַוְיָף רָאשׁ הַשָּׁנָה.

דַּעַר רְבִי הָאָט גָּנוּאָגָט (שִׁיחָות גָּרְרָן, סִפְרָן רְטָה): "אַיְיָרָע קִינְדָּעֶר
וְאַלְטָט אַיר מְוֹדִיעַ וַיְיַזְרֵר וְאָס דָּא הָאָט וַיְקַרְבֵּן גַּוְתָּאָן", אֵין
רְבִי נְתַנְּנָה שְׁרִיבָט אָוֹ דַעַר רְבִי הָאָט דָאָס גָּנוּאָגָט מִיטָּא
מוֹרָאָדִינָגַע בְּרֻעָן אֵין מִיטָּא הַתְּלִחְבּוֹת.

וועיסן לאַסְטַּו או וואָס עַלְטָעָרָן גַּעֲבָן פָּאָר קִינְגֶּדֶר - קען קִינְגֶּרֶר נִישְׁתַּמְתֵּן גַּעֲבָן, אֹן חִינּוֹךְ וְוָאָס קִינְגֶּרֶר באַקְוּמָעַן אַיִן שְׁטוּבָה אַיִן שְׁטַעְרְקֶרֶר פָּוּן אַלְעָם אֹיְפָה דָּעָר וּוּעָלָט; וּוּפְיַל אַיִךְ פְּרוּבִיר אַרְיַין צַו לְיִינְן אַיִן דִּי בָּחוּרִים וְוָאָס לְעַרְגָּעָן בַּי מִיר אַיִן יִשְׁיבָה וִירָאת שְׁמִים אֹן מִזְדוֹת טּוּבָות, זַעַן אַיִהְךְ אַיִן דִּי בָּחוּרִים וְוָאָס קוּמָעַן פָּוּן גַּעֲוָנְטָעָה שְׁטוּבֶר וְוָאָס מַעַן הָאָט זַי מַחְנֵךְ גַּעֲוָעָן - אַיִץ גְּרִינְגֶּרֶר צַו אַרְכְּבָעָטָן וְוִי מַיט בָּחוּרִים וְוָאָס קוּמָעַן פָּוּן שְׁטוּבֶר וְוָאָס קִינְגֶּרֶר הָאָט זַי גַּיְשְׁתַּמְתֵּךְ גַּעֲוָעָן.

גַּעֲבָן אַ קוֹק לְמַשְׁלֵל 'גַּעֲגָל וְוָאָסְעָר'; עַלְטָעָרָן וְוָאָס זַעֲגָעָן מַהְתָּךְ דִּי קִינְגֶּרֶר אַפְּצָוִינְסָן 'גַּעֲגָל וְוָאָסְעָר', דִּי טָאַמְתָּע אֹן מַאַמְּעָן זַעֲגָעָן שְׁטָאַרְקָן מַקְפִּיד אֹיְפָה דָּעָם אֹן זַי זַעַן שִׁינְגְּרָהִיט יַעֲדָע נַאֲכָט פָּאָר דִּי קִינְגֶּרֶר, אַנְגְּרִיְיטָן 'גַּעֲגָל וְוָאָסְעָר' אֹן לְיִינְעָן קְרִיאָת שְׁמָעָה', דִּי קִינְגֶּרֶר וְוָאַקְפָּט אֹיְפָה עַרְלִיךְ אֹן הַיְילָגָן, אֹן זַי זַעַלְעָן זַיְעָר נַאֲנִיזְעָן לְעָבָן זַי אַנְגְּרִיְיטָן 'גַּעֲגָל וְוָאָסְעָר'. אֹן דָּאָס זַעֲלְבָעָן אַיִזְעָרְקָעָרטָן קִינְגֶּרֶר וְוָאָס זַעֲגָעָן אֹיְפָה גַּעֲוָאַקְסָן אַיִן אַ שְׁטוּבָה וְוָאָס עַס אַיִץ גַּיְשְׁתַּמְתֵּךְ דִּאָ קִיְּזָן וִירָאת שְׁמִים, מַעַן וְוִיְּקִסְטַּת גַּיְשְׁתַּמְתֵּךְ פָּוּן קִיְּזָן 'גַּעֲגָל וְוָאָסְעָר' צַו זַעַן, דִּי קִינְגֶּרֶר וְוּעָלָן זַי גַּיְשְׁתַּמְתֵּךְ אַפְּגִּינְסָן קִיְּזָן 'גַּעֲגָל וְוָאָסְעָר'. אַיִיךְ זַעַעַע אַיִן קְעַמְפַּט זַעַע אַיִיךְ לְיַעַג שְׁלָאַפְּן דִּי בָּחוּרִים, וּוּפְיַל אַיִיךְ זַאַל זַיְעָן בַּעַטְנָן בַּי בָּחוּרִים זַי זַאַלְעָן אַנְגְּרִיְיטָן 'גַּעֲגָל וְוָאָסְעָר' אַיִזְעָס וְוִי דָוּ רַעֲדָסְטָן צַו טְוִיְּבָעָן אֹיְצָרָן, עַר קְוִיקְטָן דִּיר אֹן זַי אַיְיַגְעָר וְוָאָס רַעֲדָסְטָן זַאַכְן פָּוּן דִּי לְבָנָה, וּוּיְלָעָר עַר הָאָט עַס גַּיְשְׁתַּמְתֵּךְ גַּעֲוָעָן בַּי

ווײַגְעַן עַלְטָעַרְן, מַה שָׁאַיִן בֵּן דֵי בְּחֹורִים וּוְאַס בֵּי זַי אַיִן
שְׁטוּב גִּסְטַּמְטַמְעַן וַיְהִי אֶפְנַגְלַן וּוְאַסְטַר, צַו זַי קַעַן מַעַן
רַעַדְן, זַי קַעַן מַעַן מַתְּזַק זַיְן וּבּוּ, אַזְן אַזְיִי אַזְיִן אַזְיִן
פְּרַט.

דָּעַר הַיְלִגְעַר רַבִּי הָאָט גַּעֲנָאָגְט אָז עַר וּוְיל מַעַן זַאַל אַיִם
רוֹפֵן מִיט זַיְן מַאֲמַעַס נַאֲמַעַן רַבִּינִי נַחַמְן בֵּן פִּינְאָ/
פָּאַרְזּוֹאָס? וּוְיַיְל זַיְן עַקְרַב יְרָאָת שְׁמִים הָאָט עַר גַּעֲנָוְמַעַן פַּוּן
זַיְן מַאֲמַעַס. וּוְעַן דָּעַר רַבִּי אַיִן גַּעֲבּוֹיְרַן הָאָט זַי גַּלְיִיךְ אַפְּגַעַנְאָקְסָן
דָּעַם רַבִּין גַּעֲגַל וּוְאַסְטַר, אַזְן אַזְיִיךְ זַי גַּעֲנִיתָאָט אַקְאָפְלָל
בְּשַׁעַת זַי הָאָט גַּעֲוָאָרְט דָּעַם רַבִּין, אַזְן זַי הָאָט אַגְּגָעָתוֹן
דָּעַם רַבִּין מִיט אַקְאָפְלָל גַּלְיִיךְ וּוְעַן דָּעַר רַבִּי אַיִן גַּעֲבּוֹיְרַן.
אַזְיִיךְ פְּלַעַגְט זַי גַּעֲמַעַן דָּעַם רַבִּין מִיטַּזְן קַעַרְדוֹשָׁ אַזְן
גַּיְינִין צָוֵם צִיּוֹן פַּוּן אַיר זַיְקַע דָּעַר הַיְלִגְעַר בַּעַל שֶׁם טֻוב
זַכְוֹתָנוּ יָגַן עַלְנוּ מַחְפְּלָל זַיְן דָּאָרְטָנוּ וּוְעַט מַעַן פַּוּן דָּעַם, אַז
וּוְאַס עַלְטָעַרְן גַּעֲבָן פָּאָר וּיְעַרְעַ קִינְגְּרָעַר קַעַן קִינְגְּרָעַר אַגְּדָעָרָש
נִישְׁטָן גַּעֲבָן.

דָּאָמָן וּעַלְבָּעָ אַז מִיט אַגְּדָעָרָעָן וְאַבָּן, וְוִי לְמַשֵּׁל דָאַוְעַגְעַן
מִיט מַגְנִין; אַקְיַנְד וּוְאַס וּוְאַקְסַט אַזְיִיךְ אַז אַשְׁטוּב
וּוְאַס אַלְעַם וּוְעַרְט אַפְּגַעַשְׁטַעַלְט וּוְעַן מַעַן דָּאָרְף גַּיְינִין דָאַוְעַגְעַן
שְׁחָרִית מַנְחָה מַעֲרִיב, אַזְאָה קִינְד וּוְעַט אַזְיִיךְ גַּיְינִין אַיִן שְׁוֵיל
דָאַוְעַגְעַן דָּרְרִי מַאֲלָאָה אַטָּאָג. אַזְן אַטְאָפְעָ וּוְאַס גַּיְימָט נִישְׁטָן
אַיִן שְׁוֵיל דָאַוְעַגְעַן אַגְּנַצְעַז וּוְאַהֲ, וּוְעַט זַיְן קִינְד אַזְיִיךְ נִישְׁטָן
גַּיְינִין דָאַוְעַגְעַן, אַזְן עַס וּוְעַט נִישְׁטָן הַעֲלָפָן אַז מַעַן וּוְעַט זַאַגְן

פָּאָרֶן בָּחֹור: "גַּיִ דָּאוּנְגָּעַן", וַיַּיְלֵ עֲרֵ וַיִּסְטֵ בֵּי וַיֵּדֵ אָז
טָאַטִּי דָּאוֹנְטֵ נִישְׁטֵ וּכְיֵי.

אַיךְ קָעַן נִישְׁטֵ פָּאָרְגָּעַן וּוָאַסְמֵ אַ בָּחֹור הָאָט מִיר גַּעֲנָאָגָט
יַיְרָן צַוְּרִיקָן; "דָּעֵר רָאֵשׁ יִשְׁבָּה קַוְמָט פָּונֵ אַ שְׁטוּב
וּוָאַוְיַדְעֵר דָּאוֹנְטֵ, אַיךְ קָוֵם פָּונֵ אַ שְׁטוּב וּוָאַוְיַדְעֵר דָּאוֹנְטֵ
נִישְׁטֵ; מִין טָאַטָּע טָוֵט אַן תְּפִילֵין אַין שְׁטוּב, עֲרֵ גַּיִטֵּ נִישְׁטֵ
אַין שָׁוֵל אַ גַּאנְצָע וּוָאַקְהֵ - נָאֵר שְׁבָּת (נִישְׁטֵ צִים דָּאוּנְגָּעַן,
נָאֵר צַוְּ רִי חַבְּרִים, טְרִינְקָעַן וּכְיֵי), מִין טָאַטָּע טָוֵט אַן תְּפִילֵין
וּוָעֵן עֲרֵ אַיִ נָאֵקֵ מִיטֵּ דִי אַוְנְפָעֵר וּוּעַשֵּׂ, פָּאָרְנוֹאָס שְׁרִיְיט
דָּעֵר רָאֵשׁ יִשְׁבָּה אַוְיֵף מִיר וּוָעֵן אַיךְ דָּאוֹנֵ נִישְׁטֵ?"

דָּעֵרְפָּאָה, אוּדוּ שְׁרִיְבָּסְטֵ מִיר אוּדוּ בִּיסְטֵ גַּעֲנוּעַן אַין
אוֹפְּמָאַן אַוְיֵף רָאֵשׁ הַשְׁנָה, אוּנוּדוּ הַאָסְטֵ וַיֵּדֵ אַרְוּם
גַּעֲדְרִיְיךְטֵ אַין דִי נָאָקָן פָּאָרְ יָמֵן טָזֵב אַין אַיךְ אָסֵם יוֹם טָזֵב,
אוּנוּדוּ אַרְגָּסְטֵ וַיֵּדֵ וּוָעֵן דִיְגָעֵ קִינְגְּדָעָרָה, וּוָאַסְמֵ וַיִּלְסְטֵ פָּונֵ
דִיְגָעֵ קִינְגְּדָעָר וּוָעֵן דִיְגָעֵ דְּרִיְיךְטֵ וַיֵּדֵ אַרְוּם אַין אַלְעָ
נָאָקָן וּכְיֵי? אוּדוּ וּוּעַסְטֵ אַבְּטָוָנָגֵגְגָעַן אַוְיֵף וַיֵּדֵ אַלְיָיַן, דִי
וּוּעַסְטֵ אַוְיָסְנִיאַן דִי צִיְיטֵ אַין אוֹפְּמָאַן, דָּעֵמָאָלָט וּוּעַלְןֵ דִיְגָעֵ
קִינְגְּדָעָר דִּיר נָאָכְמָאָקָן אוּנוּ אַיךְ אַוְיָסְנִיאַן דִי צִיְיטֵ אַוְיֵי וַיֵּ
עַם דָּאָרְפֵּ צַוְּ וַיֵּן.

אַיךְ הָאָפֵּ אוּדוּ בִּיסְטֵ נִישְׁטֵ בְּרוֹגָןֵ אַוְיֵף מִיר אוּ אַיךְ עַנְטְּפָעָר
דִּיר וּכְיֵי, וּוָעֵן דִי שְׁרִיְבָּסְטֵ מִיר אוּדוּ הַאָסְטֵ וַיֵּדֵ אַרְוּם
גַּעֲדְרִיְיךְטֵ אַין אַלְעָנָאָקָן הֵי יְרָחָם בְּשָׁעָת אַלְעָנָאָקָן גַּעֲנָעַן
אַוְיָסְגָּעָלָאָקָן וּכְיֵי; חִינְמָה הַיְבָטֵ וַיֵּדֵ אַן בֵּי וַיֵּדֵ אַלְיָיַן, אוּ

מען פירט זיך אווי ווי עס דארף צו זיין, מען גייט אין שיל דאוועגען און מען לערנט יען טאג, איז מען זובה או די קינדרער וועלן זיין ערליך אידן.

רבִּי נָתֵן הָאָתֶן גַּעֲנָאָגֶט: "עַס אַיִּז בַּי מִיר חַשׁוֹב צַו מְתַנֵּךְ זַיִן מִיְּגַע קִינְדָּרָעָר, פָּנוּקָט וּוּי אַוְיְפְּשָׂטְיַין חַצּוֹת אָונֵן זַיִן תִּיקְוֹן חַצּוֹת"; וּוּיְלָא אוּמָעַן וּוּיְלָא אַוְיְפְּשָׂטְיַין בַּי חַצּוֹת זַיִן תִּיקְוֹן חַצּוֹת, דָּארָפְּ מָעַן זַיךְ לִיְּגַן שְׁלָאָפְּן פָּרִי, אָונֵן רַבִּי נָתֵן הָאָתֶן גַּישַׁט גַּעֲוָאָלָט גַּיִן שְׁלָאָפְּן פָּאָר זַיִן קִינְדָּרָעָר קוּמָעַן אָהִים, וּוּיְלָא עַר הָאָתֶן זַיִן גַּעֲוָאָלָט מְתַנֵּךְ זַיִן, עַר הָאָתֶן גַּעֲוָאָלָט לִיְּגַען קְרִיאָת שְׁמַע מִיטַּזְיָה זַיִן, וּיְ מְתַנֵּךְ זַיִן צַו מְאָכֵן נָאָה בְּרָכוֹת, אָונֵן אַגְּנָרִיִּטְן נְעָל וּוּאָסָעָר וּבְדוּמָה. וּוּיְלָא קִינְדָּר וּוּאָס זַיִן עַלְפָעָרָן הָאָכֵן אִים שִׁיְּגַעְנָהָיִיט דָעָרְמָאָגֶט נָאָכֵט נָאָה נָאָכֵט צַו לִיְּגַען קְרִיאָת שְׁמַע, אִים אַיִּז גַּרְגָּעָר דָּאָס צַו טַוְזַן זַיִן גַּאנְצַן לְעַבְנָן. אָוֹדָאי דָּארָפְּ יַעֲדָר מְעַנְטָשָׁה חַיוּק, אָונֵן יַעֲדָע מְעַנְטָשָׁה הָאָתֶן אַיְצָר הַרְעָה וּכְוֹ', אָבָעָר מִיטַּזְיָה אַגְּטָעָה חַיְנוֹךְ אַיִּז דִּי יְרָאָת שְׁמִים אָונֵן אִידִּישְׂקָיִיט אַיְגַּגְעָבָאָהָן אַיִּז הַאָרֶצְן.

דָעָר אִיְבָּעָרְשָׁטָעָר זַאלְהַלְפָּן זַאלְסָטְטָמְצָלִיחָה זַיִן אַיִּז אַלְעָדָיְגָעָזְעָן.

עו

וואַיַּאֲזֵי בְּרוּנְגֶטּ מַעַן אַרְיִין אֵין קִינְדָּעָר
אַ גַּעַשְׁמָאָק אֵין אִידִישְׂקִיטּ?

שָׁאַלְהָ:

לְכִבּוֹד רַעַר רָאֵשׁ יִשְׁכַּח שְׁלִיטָאָר,

אֵיךְ בֵּין אַ פְּקָה טֵ מְלָמֵד אֵין אַ מַזְקֵד אֵין בְּאֶרְאָ פָּאָרָק, אֵיךְ פְּרוּבֵר
צַיְּרָעָן אַסְאָךְ צַיְּ דִי קִינְדָּעָר מַוְּסָּר אָונֵן הַתְּעֻזָּרוֹת, אַזְקֵד רַעַר אֵיךְ אַסְאָךְ
פָּנֵן אַמְוֹנָה אָונֵן אַמְוֹנָה צְדִיקִים. לְוַט וּוּפְילּ עַם אַיזְיָעָטָאָט אֵין דִי מַוְּסָּר.
אֵיךְ שְׁמוּעָס אַסְאָךְ מִיטֵּן דִי קִינְדָּעָר, אָונֵן אַזְקֵד טָמֵט מִיר מַזְרָאָדִיג
וּוּי, אֵיךְ וְעַ אַפְּיָלוּ דִי נָאָר גַּטְטוּ אָונֵן עַרְלִיבְעָן קִינְדָּעָר שְׁפִירָן צַיְּ
אִידִישְׂקִיטּ אֵין אַ פְּרִיעָשָׂר/דִּינָּעָן וְאֵה, וְיַי אַזְקֵן אַפְּן צַיְּ וּוּאַלְמָן וְיַי
עַפְּרִירִיךְטּ נִישְׁטָאָט צַיְּ הַאֲבָן קִיּוֹן עַל, נָאָר וְיַי פָּאָרְשְׁטִיעָן צַיְּ הַאֲבָן נִישְׁטָאָט
קִיּוֹן בְּרִירָה.

פָּאָרְנוּאָס שְׁפִירָן נִישְׁטָאָט דִי קִינְדָּעָר אַ שְׁפָאָלְץ צַיְּ וְיַי אַ אִיד? אָונֵן וְיַי
אַזְיָעָן בְּעָן אַרְיִינְגְּרָעָנָן אֵין וְיַי יָא צַיְּ שְׁפִירָן צַיְּ וְיַי זְעַנְעָן הַעֲבָר וְיַי
אַ גּוֹי, אָונֵן נִישְׁטָאָט מִינְיָעָן אַזְיָעָן דִּעְרָר נָי הַאֲטָאָט אַ בְּעַסְעָרָעָלְעָבָן?

אֵיךְ דְּאָזָן פָּוּן צַיְּמָט צַיְּ צַיְּמָט אֵין אַ גַּעַוְוִיסְעָ שְׁוֵיל אֵין מִין גַּעַגְעָנָט, אָונֵן
אַפְּיָלוּ דִי מִתְּפָלְלִים דְּאָרָט זְעַנְעָן נִישְׁטָאָט אַזְיָעָר בְּרוּם וְיַי אֵיךְ בֵּין, אַבְּעָר אֵיךְ
עַזְיָעָן צַיְּ שְׁפִירָן וְיַי זְיִיעָר גְּרוּסָמִיט וְיִיעָר אִידִישְׂקִיטּ מִפְשָׁלָה לְהַפְלִיא
(לְהַגְּמָאָה וְעַן אַיְגָעָר הַאֲטָאָט אַ קִינְדָּעָר יְהִיעָן וְיַקְרָעָן אַזְעָדָר זְאָגָט "בְּרוּךְ
הָנָאָה אַ אִיד אַזְיָפָה דִי גַּוְעָלָט". סְפוֹת מַאֲכָט פָּעָן אַ גַּאנְצָע טְרָאָסָק פָּוּן
דִי לְוַלְבָּד אַזְיָעָה אַזְיָעָה זְעַנְעָן דִי גַּעַוְוִינָעָר. אָונֵן אַזְיָעָה בְּיַי גַּעַדְעָר (פְּרָטָה)
אֵיךְ פָּאָרְשְׁטִיעָן נִישְׁטָאָט וְוָאָס עַם מַאֲכָט זְיִילָן אַזְיָעָה שְׁמָאָרָק, אָונֵן פָּאָרְנוּאָס
בְּיַי אָנוֹ אֵיךְ דָּאָס נִישְׁטָאָט דָּאָ?

אַ גְּרוּפָן דָּאָגָן.

תשובה:

בעורות ה' יתברך - יום כ' פ'רשת נת, כ"ו תשרי, שנית תשע"ח לפרט קפוץ
לכבוד ... גרו יאיר

איך הקב"ה ערכאלטען דין בריוו.

חייבינו זברונם לברכה זאנן (בבא בתרא ח): אויפן פסוק (דניאל
ב, ৮): "ומצדיקו הרבהם בפוגבים" - אלו מלמדי
תינוקות, א מלמד אויז צונגעליכן צו די שטערנים, פונקט אווי
ווען קען נישט צילין די שטערנים פון הימל, אווי אויך
קען ממען נישט צילין די זכותים פון א מלמד: בי די גועלט
אויז א מלמד נישט איזה חשוב'ע שטעלע, נישט נאר בי
סףם מענטשן אויז א מלמד ארפאפ געקווקט, נאר בי דעם
מלמד אליענס אויז דאם נאנצע מלמדות אן ארפאפ געקווקט ע
זאה. די מלמדים קומען אוין חדר זיענדיג זיעער ארפאפ
געקלאפט בי ויך או זיין האבן אויז ארבעט וכו', אבער עס
אויז נישט אווי, מלמדות אויז זיעער א הייליגע ארבעט, אוין
אן אחריות' דיעג ארבעט, וויל א מלמד קען אויפהיין קינדרער
אוין זיין אויפוביין פאר זיעער נאנצן לעבן, אוין פארקערט אויך
- ער קען געמען א קינד אוין אים אווי ארפאפ קלאפען, או
דען קינד זאל בליבן א געקלאפטע נשמה אויף זיין נאנץ
לעבן.

מהדרא"ש זברונו לברכה פלענט זיעער אסאך רעהן פון דאם
גרוייסקייט פון מלמדים, אוין ער האט געשרהין
זיעער אסאך ספרים פאר מלמדים - סי זיין מתחיק צו זיין

וַיְיִזְאֵלָן וַיִּסְפֹּר אֹז וַיְיִזְבְּךָ הָאָבָן דִּי چַשּׁוּבְסֶטֶעֶן אַרְבָּעַט, אָונַ פָּונַ דִּי אַנְגָּדָרָעַ זַיִת וַיְיִזְאֵלָן וַיִּסְפֹּר וַיְיִזְבְּךָ הָאָרָב עַם אָונַ צַּו זַיְן אַמְלָמָה, אֹיֵב טוֹטַם מַעַן נִישְׁתָּמַט דִּי אַרְבָּעַט אֹז וַיְיִזְבְּךָ עַם דָּאָרָף צַּו זַיְן.

דָּעַרְפָּאָר זַאֲלָסְטַי וַיְהִי זַיִעַר מַתְּהָה זַיְן אָונַ וַיְהִי פְּרִיעִין אֹז דַּו הָאָסְטַט דִּי זַכְּהָ צַּו לְעַרְגָּעַן תּוֹרָה מִיט אִידְיְשָׁע קִינְדָּרָעַ; דִּי הַיְילִינְגַּע חַכְמִים זַאֲגַן (פָּנְהָרָן זַב): "אָמֵר רַב שְׁשָׁת כָּל הַמְּלָמָד תּוֹרָה בְּעוֹלָם חַזָּה, זַוְּה וּמְלָפָעָה לְעוֹלָם חַבָּא", דָּעַר זַוְּאָס אַיְזָה זַוְּה צַּו לְעַרְגָּעַן תּוֹרָה פָּאָר תַּלְמִידִים אַיְזָה דִּי וּוּעָלָט, וּוּעָט אַיְזָה זַוְּה זַיְן צַּו לְעַרְגָּעַן בְּעוֹלָם חַבָּא, אָונַ מַעַן אַיְזָה זַוְּה צַּו אַלְעַ בְּרֻכּוֹת זַוְּאָס יַסְפֵּף הַצְּדִיק הָאָט זַוְּה גַּעַוּעַן, שְׁנָאָמֵר (פְּשָׁלִיא אָ, זַב): "זַבְּרָכָה לְרָאָשׁ מְשִׁבְּרָא", עַיִן שָׁם.

דָּעַם פָּאָרְנוֹאָגְנוּעָנָם מַוְצָּאי שְׁבָת (כַּדְ שְׁרָיו) אֹז גַּעַוּעַן דִּי יַאֲרַצְיִיט פָּונַ הָרָב תְּקִדּוֹשׁ מְרִיבְגִּינִּיז זַכְּתוֹ זַגְּן עַלְנָנוּ בַּיְ מַלְּחָה מַלְּכָה הָאָב אַיְדָה פָּאָרְנוֹאָגְנוּעָנָט וּוּאַנְגָּדָרָלִיכָּע מַעֲשָׂוִות פָּונַ דָּעַם גַּרְוִיסְן צְדִיק אָונַ אַיְינַ מַעֲשָׂה אַיְזָה מִיר זַיִעַר אַרְיִין אַיְזָה דִּי בִּינְגָר. עַם אַיְזָה גַּעַקְוּמָעָן אַיְדָה צָום הַיְילִין רִיבְגִּינְצָעָר רַבִּי אֹז מַעַן הָאָט אַנְגָּדָקָט בַּיְ אַיְם אַ שְׁרַעַקְלִיכָּע מַחְלָה לָא עַלְנָנוּ, אָונַ דִּי דָּאָקְטוּרִים הָאָבָן אַיְפְּגַעַעַבָּן אַיְזָה זַיְן לְעַבָּן. עַר הָאָט וַיְהִי גַּעַבְעָטָן פָּאָר אַ בְּרָכָה אַבְּעָר דָּעַר צְדִיק הָאָט וַיְהִי נִישְׁתָּמַט וּוּסְנָדִיגַּע גַּעַמְאָכָט פָּונַ אַיְם. דָּעַר אַיְדָה אַיְזָה אַרְוִיס בְּפַחַי נֶפֶשׁ, עַר הָאָט פָּאָרְשָׁטָאָגָעָן אֹז עַם אַיְזָה מַעַר נִישְׁתָּמַט דָּא זַוְּאָס צַּו טָוּן, דִּי גַּבְאִים הָאָבָן זַיִעַר רַחְמָנוֹת גַּעַהָאָט

אויף דעם איד, האבן זי אַנְגַּעַפְאַנְגָּעַן מִוּטְשָׁעַן דעם צדיק
ער זאל געבן אַ בְּרֵכָה פָּאָר דעם איד, זיַּה האבן אַים גַּעֲנָגֶט:
רבּוּ, דער אַיד אַיִּז אַ מְלִמְדָּר פָּאָר קִינְדָּרְעָר שְׂוִין צְוֹוָנְצִיגּ
יאָרּוּ, האט דער צדיק זיך אַיסְגַּעַדְרִיכְיַּת אַונְ גַּעֲרָעָנְטָמְ: עַר
איַּז אַ מְלִמְדָּר? זיַּה האבן זי גַּעֲנָגֶט פָּאָרְן צְדִיקְ: זִיאַ, ער איַּז
אַ מְלִמְדָּר, אַונְ ער דָּאָרְפָּ אַ רְפּוֹאָהּ: דער רִיבְנִיצְעָרְ רְבּוּ אַיִּז
אַרְוּסִים גַּעֲלָאָפָּן אוּפְּנָן נָאָם, אַונְ ער האט אַנְגַּעַפְאַנְגָּעַן נָאָךְ
לוּפְּנִים דעם אַיד בַּיַּוְעַר האט אַים גַּעֲטָרָאָפָּן, אַונְ ער פְּרָעָנְטָמְ
אַים: "איַּר זַעַנְטָמְ אַ מְלִמְדָּר שְׂוִין צְוֹוָנְצִיגּ יִאָרּוּ? זַעַנְטָמְ דָּעָר
אַידְ: זִיאַ", פְּרָעָנְטָמְ אַים דָּעָר צְדִיקְ: "אוּבָּה דַּו וּוּעָסְטָמְ וּוּעָרָן
גַּעֲוָנְטָמְ, וּוּעָסְטוּ וּוּיְטָעָר מִמְּשִׁיךְ זַיִּן פָּאָר נָאָךְ צְוֹוָנְצִיגּ יִאָרּ
צּוּ לְעָרָגְעָן תּוֹרָה מִיטָּ אַידְיְשָׁעְ קִינְדָּרְעָר?" זַעַנְטָמְ דָּעָר אַידְ:
זִיאַ, אַיד זַעַג צּוּ אַז אַוְיָבְ אַידְ וּוּעָר גַּעֲוָנְטָמְ נִיְּ אַידְ צְוִירִיקְ
אַיְן תַּעֲדָר פָּאָר נָאָךְ צְוֹוָנְצִיגּ יִאָרּוּ", הַעֲרָנְדִּיגְ דָּאָסְ האט אַים
דָּעָר רִיבְנִיצְעָרְ רְבּוּ גַּעֲנָבָן אַ בְּרֵכָהְ: דָּעָר אַיד אַיִּז אַיסְגַּעַדְרִיכְיַּת
גַּעֲוָאָרְן אַונְ ער אַיִּז גַּעֲוָוָן אַ מְלִמְדָּר פָּאָר נָאָךְ צְוֹוָנְצִיגּ יִאָרּ
וּעַט מַעַן פּוֹן דָּעָם דָּעָם גַּרְוִיסְקִיְּתָ פּוֹן זַיִּן אַ מְלִמְדָּר.

אַשְׁרִיךְ וּאַשְׁרִי חַלְקָהְ אַז דַּו בִּיקְסְטָ אַ מְלִמְדָּר פָּאָר תִּינְזָקָתְ
שֶׁל בֵּית רְבָּן שְׁלָא טַעַמוּ טַעַם חַטָּאָ: פּוֹן אַיִּין זַיִּיטְ
איַּז זַיְיעַר הַיְּלִינְגְ אַז חַשְׁיבְ צּוּ זַיִּין אַ מְלִמְדָּר, אַכְעָר פּוֹן דִּי
אַנְגַּדְרָעְ וַיִּיטְ דָּאָרְפָּ מַעַן זַיְיעַר אַכְטָוִינְגְ גַּעֲבָן נִישָׁטָמְ צּוּ טַשְׁעָפָעָן
דִּי קִינְדָּרְעָר. גַּעַב זַיְיעַר אַכְטָוִינְגְ נִישָׁטָמְ צּוּ פָּאָרְשָׁעָמָעָן קִיְּין שָׁוּם
קִינְדָּרְעָר, בְּפֶרֶט דִּי קִינְדָּרְעָר וּוּאַסְ קּוֹמָעָן פּוֹן צְעַבְרָאַכְעָנָעָ שְׁטַוְבָּעָר,
וּוּאַס בְּדָרָה בְּלָל טַשְׁעָפָעָטָמְ זַיִּין אַז מַעַן פָּאָרְשָׁעָמָט זַיִּין

- וויל מען וויסט או קיינער וועט נישט פאראהאלטען זכו, זי דארפ מען מתקזין אונ געבן גוטע ווערטער יען טאן אין א שייעור.

איך געדענק ווען איך האב געהנט דרי ישיבת, האב איך געפרענט מורה"ש וואס איך זאל טון מיט דרי בחרורים וואס דרי עלטערן ווילן נישט זאלן שכיר לימוד, זי איך זאל אהים שיקון דרי בחררים, האט מורה"ש מיר געאנט: "דו זאלסט קיינמאל נישט אהים שיקון א בחור; דער איבערשטער וועט דיר געבן שכיר לימוד פאר דרי בחררים"; דאס זעלבע זאג איך דיר: האב רחמנות אויפ דרי קינדר ער וואס ברענגן נישט קיין טיפס, דער איבערשטער וועט דיר געבן טיפס פאר דרי קינדר ער. ווען דו זעסט קינדר ער וואס דרי עלטערן שיקון נישט קיין טיפס, זי מאכן זיך נישט וויסנרגן, שרייבן נישט קיין צעטלאעה, מען הערט נישט פון זי זכו זכו אונ זי ברענגן געבן רחמנות געפילן אויפ דרי סארט קינדר ער או דו זאלסט זיך זארען פאר זי, אונ זיין ווי א טאטע פאר זי.

חכמינו זכרונם לברכה זאנן (פנתרין ט): "כל המלמד את בן תברוא תורה, מעלה עלי הפתוח באילו ילו"; פשط דערפונ אי, או אינער וואס לענט תורה מיט א

אַזְוִיַּטְנֵס קִינְדֶּר דָּארֶפֶּטֶן בֵּי זַה: 'דָּאָס אַיִּז מַיִּין קִינְדֶּן?' אָזֶן נָאָר אַזְוִי קָעָן עַר מַצְלִים וַיַּן מִיטֶּן דַּי תַּלְמִידִים. עַם זַעֲנָעָן דָּא מַלְמְדִים רֹצְחִים וּוָאָס פָּאַרְשָׁעַמָּעָן דַּי קִינְדֶּרֶעֶר, זַי שְׁלָאָן, צִיפָּן וּכְוֹן' וּכְוֹן' זַי מַיִּינָעָן אוּס אַיִּז הַפְּקָר וּוּעַלְטָן, אַבְּעָר עַם גַּיִּיט אַרְיֶפְּעָר אַפְּאָר יָאָר, אָזֶן נַאֲכְדָּעָם בָּאָצָּאָלָט מַעַן מִיטֶּן דַּי אַיִּינָעָן קִינְדֶּרֶעֶר בְּכֶפֶל בְּפֶלִים.

דָּעַרְפָּאָר בְּעַט אַיִּךְ דִּיר זַיְעָר אָז דַּו זַאֲלָסְט אַכְטָוָנָג גַּעַבָּן אַזְוִיָּפֶן דַּי קִינְדֶּרֶעֶר: קִינְדֶּרֶעֶר זַעֲנָעָן נִישְׁתָּקִין מַאֲשִׁיגָּעָן וּוָאָס דָּאַרְפָּן קָוָמָעָן אָז גַּיִּינָן וּזַי דַּי לְאַנְדָּעָן סָאַלְאָטָן'. אַ קִינְדֶּן אַיִּז אַ קִינְדֶּן, אָזֶן מַעַן דָּארֶפֶּט זַיְעָר אַכְטָוָנָג גַּעַבָּן אַזְוִיָּפֶן זַיִּין, וּוְאַיְלָן אַיִּז פָּאָר אַ מַלְמָד וּוָאָס גַּעַבָּט אַכְטָוָנָג אַזְוִיָּפֶן זַיִּינָעָן תַּלְמִידִים אַזְוִי וּזַי מַעַן גַּעַבָּט אַכְטָוָנָג אַזְוִיָּפֶן דַּי אַיִּינָעָן קִינְדֶּרֶעֶר, דָּעָר פָּאַשְׁעָפָעָר וּוּעָט אִם בָּאָצָּאָלָן מִיטֶּן זַיִּינָעָן קִינְדֶּרֶעֶר אָז מַעַן זַוְעָט זַעַנְעָט אַסְאָהָה נַחַת פּוֹן זַיִּי.

דָּאָס וּוָאָס דַּו פְּרָעָגָסְט וּזַי אַזְוִי מַעַן קָעָן אַרְיִין לִיְיָן אָזֶן דַּי קִינְדֶּרֶעֶר לִיבְשָׁאָפְּט צָום אַיִּבְעָרְשָׁטָן אָזֶן צַו דַּי תַּוְרָהָן: רַעַר הַיְלִינְעָר רַבִּי זַאָגָט (לִקְוֹשִׁי מַתְתָּהָן חַלְקָה א, סְפִין רַמָּה): "דַע, שְׁפָפּוּרִי מַעְשִׁיות מַצְדִּיקִים, הוּא דָבָר גָּדוֹל מַאֲדָ", זַאֲלָסְט וּוּקְסָן - זַאָגָט דָעָר רַבִּי - אוּ דָעָרְצִיאַלְן מַעְשִׁיות פּוֹן צְדִיקִים אַיִּז זַיְעָר אַ גְּרוּסָע זַהָּה, "בַּיְ עַל זַיִּיל סְפּוּרִים מַצְדִּיקִים, נַתְעֹזֵר וּנְתַלְהֵב הַלְּבָב בְּהַתְעוֹזָרוֹת גָּדוֹל לְהַשֵּׁם יְתִבְרָה, בְּחַשְׁקָנְמָרְץ מַאֲדָ", וּוּיְיָל זַעַנְעָט מַעַן הַעֲרָתָא אַ מַעְשָׁה פּוֹן אַ צְדִיקָן וּוּעָרָת דָאָס הַאֲרִין אַזְוִיְגָעָלְאָמָט צָום אַיִּבְעָרְשָׁטָן, אָזֶן מַעַן

באקומט א שטארקע חשך צו ווערן אן ערליךער איד ווען
מען זעם צו וואס דער צדיק האט זוכה געוווען ווען ער אויז
בײַגעהנטאנגען אלע זיינע נסונות, און מען וויל אויך ווערן א
צדיק; בפרט או מען דערציילט מעשיות פון צדיקים פאר
קיינדר האט דאס א שטארקע השפהה אויפן קינד, וויל
ווען א קינד הערט א מעשה פון א צדיק, ווערט ער זיינער
גנטער דורך דעם.

דער רבוי האט דערציילט ווי אווי האט ער זוכה געוווען
אנגזוייהבן דינגען דעם אייבערשטן, או דאס האט זיך
אנגעהיבן דורך דעם וואס ער האט געהערט מעשיות פון
צדיקום; דעם רבינס מאמע פינא האט גע'ירשנט די הויז פון
AIR מאמע - די צדיקת אDEL, דעם היילן בעל שם טובס
טאכטער, וואס זי האט גע'ירשנט דאס הויז פון AIR טאכטער
דער היילגער בעל שם טוב זכותו יונן עליינו. אין דעם הויז
אוイ דער היילגער רבוי געבורין געוווארן, און ווען די תלמידים
פון היילן בעל שם טוב פֿלען קומען קיין מעיבורו צום ציון
פון זיינער רבוי - דער היילגער בעל שם טוב זי"ע, פֿלען ווי
אַרְיִין גִּין אֵין הויז פון בעל שם טוב, זיך דערמאגען די ציינן
וואס זי פֿלען זיין בי זיינער רבוי און זי פֿלען שמוועגן צויזישן
זיך פון זיינער גרויסער רבוי. דער רבוי אוין געוווען א קליען אינגל
דעמאָלט, און ער פֿלענט אויסהערן די שמוועגן פון די קדושי
עליזן, די צדיקים תלמידי הבעל שם טוב זי"ע.

איינטאל האט דער רבוי געהערט דערציילן די מעשה ווי
אווי דער בעל שם טוב אוין געבורין געוווארן, או

ז'ין מאמע שורה או געוווען וויער אלט בעשעט זי האט געבויין דעם בעל שם טוב זי עון זי או גלייך נאכדען נפער געוויאן, און זען דער בעל שם טוב או אלט געוווען פינט יאר האט אים ז'ין מאטע גערופן זי זיך און אים גענאנט בוהה הלאזן: "ישראליקו איך גוי יענט איזוק פון דער וועלט - ברוך כל הארץ, איך בעט דיר ואלסט נישט מזרא האבן פון קיינעם, זו ביסט קיינמאל נישט אליין, דער אייבערשטער או מיט דיר, בי דיר און געבן דיר", און אווי או נפער געוויאן דעם בעל שם טובס מאטע.

אווי או דער בעל שם טוב אלט זיינדריג פינט יאר געוויאן א קילעדיינער יתומ, און או געוווען איינער אליעס אין א גרויסע וועלט. אבער ער האט שטענדיג גערענטק ז'ין מאטנס לעצטע ווערטער: "ישראליקו ואלסט נישט מזרא האבן פון קיינעם, זו ביסט נישט אליין, דער אייבערשטער או מיט דיר, בי דיר און געבן דיר", אווי או ער אויף געוויאקסן, און זואס ער האט נאר געדארפטע האט ער געבעטען דעם אייבערשטער. בי איינמאל שפאצ'רט ער און פעלד און זונט זיך צום אייבערשטער, און ער זעט ווי עס קומט צו גיין א איד מיט א וויסע בארד, און דער איד שטעלט זיך אף און פרענט אים: "זואס טיסטע דא אליעס און וואילד?", רופט זיך און צו אים ישראליקו: "איך בין נישט אליין, דער אייבערשטער או מיט מיר", רופט זיך און דער מענטש: "דער אייבערשטער או מיט דיר? דער אייבערשטער אויבן און הימל, ער או זיער הויה, ער או בכל נישט

רא", און ער ליגט צו או עס איז א בפירוש'ע פסוק (יחזקאל ח. יט): "עֲבֹב ה' אֶת הָאָרֶץ". (וואם באמת שטייט דארט או מען זאל נישט אוזי זאנן, אוזי ווי די וואם זאנן או דער אייבערשטער זעם נישט וואם מען מיט אין די פינסטערניש, און מען זאל נישט זאנן אוזי ווי די וואם זאנן או דער אייבערשטער האט אוננו פארלאוט).

און דער מענטש האט אנגעפאנגען צו רען צום בעל שם טוב קענן די אמונה, האט דער בעל שם טוב געכאנפט א צוויג און אים אנגעפאנגען צו שלאן, און בשעת ער האט געלשלאן דעם אלטען טיפש האט ער געשרין דעם פסוק (תהלים זב, ז): "וַיִּתְפַּרְדוּ בְּלֵפָלְלִינְג וְעַט דָּרָעַר בְּלֵשָׁם טֻב נָאָרְנִישָׁת, דָּרָעַר מְעַנְטָש אַיִּשְׁפָשָׁות גַּעֲוָעָן אָוָן פָּאָרְבָּלְעָנְדָעָנִישׁ פָּגָעָם ס"מ.

די מעשה האט דער היילגע רביה געהערט ווי מען דערציילט דאס אין זיין הווי ווען ער איז נאך געוען א קליען אינגל. גלייך ווען דער רביה האט געהערט די מעשה איז ארין אין אים א מזא/דייגער חشك צו ווען א צדיק, ער האט אנגעפאנגען צו טראכטן: "גַּעֲוָאָלְד! אַיִּיךְ וּוְיל אַיִּיךְ זיין א צדיק! אָפְּשָׁר אָז אַיִּיךְ וּוְעל דָּאָם נָאָכְטָן, אַיִּיךְ וּוְעל אַנְהִיכְן רען צום אייבערשטן, וּוְעל אַיִּיךְ אַזְּיךְ וּוְעָרָן אָ צְדִיק?" און דער רביה איז גלייך ארויים פון שטוב און ער איז גענאנגען צום ציון פון בעל שם טוב און געווינט צום אייבערשטער: "רְבָּנוּ שֶׁל עַולְם, אַיִּיךְ וּוְיל אַיִּיךְ אָ צְדִיק, אַיִּיךְ וּוְיל אַיִּיךְ

זיין אן ערליךער איד זכו' זכו'. ביז דער רבוי האט זכה געווען צו זואס ער האט זכה געווען.

זעם מען פון דעם, או זען א קינדר הערט א מעשה פון א צדיק, דאס פלאקערט אים אויפ זיין הארץ צו זויערן א גראיסער צדיק.

עם איי באוואסט או דער הייליגער צאנזער רב זונתו יגען עליינו האט געפרענט דעם מלמד פון זייןע קינדרער צי ער לעננט מוסר מיט זוי, האט דער מלמד גענאנט: "יא", האט אים דער צאנזער רב געפרענט: "זואס פאר א מוסר ספרים לערגנטו מיט זוי?", זאנט ער: "חובות הלבבות", זאנט אים דער הייליגער צאנזער רב זע: "נישט דאס מיין אייך צו פרענן, איך פרעגען צי דו לערגנט מוסר, צי דו דערציילסט זוי מעשיות פון הייליאן רבוי ר' אלימלה זי"ע און פון זיין ברודער דער הייליגער רבוי ר' וושא זי"ע; וויל מעשיות פון צדיקים פיערט אוף דאס הארץ צו זיין אן ערליךער איד.

דערפהה, או דו פרענט זוי אווי פען ליגט אריין אין קינדרער אמונה און ליבשאפט צו די תזה, דאס קומט דורך דעם זואס מען דערציילט זוי ספרי צדיקים, זוי אווי זוי האבן געבעטן דעם אייבערשטיין אויף יעדע זאה, זוי אווי זוי האבן געלעבט מיטן אייבערשטיין, און זוי אווי זוי האבן זיך נישט דערשראקו זען עס איי נישט גענאנגען זוי אווי זוי האבן גענוואלט.

עַצְתָּו

עה

אמונה

שוו

וועל כולם דארף א מלמד אסאך טרערן פאָרגנֿיסן צום
אייבערשטיין או אלע זייןע תלמידים זאלן אויסנוואָקָסָן
ערליכּע אידן יראֵה.

דען אייבערשטיין זאל דיר העלפּן זאלסָט קענען אַריַין
ליינּוֹן אַיִן דִי קִינְדָּעָר אַמְוֹנָה פְּשׁוֹתָה וַיְרָאתָ שְׁמָים, אַיִן
דו זאלסָט מַצְלִיחָה זַיִן אַיִן אלע דִּינּוֹן זַוְּנָן.

עה

איינְגָעָר פּוֹן מִיְּנָעָ קִינְדָּעָר שְׁטָעָרֶט זַיְעָר דָּעָם שְׁבָתָ טִישׁ.

שְׁאָלָה:

לְכִבּוֹד דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָאָר,

אַיִךְ בֵּין אַטְאָפּעָן 7 קִינְדָּעָר קִיּוֹן עַזְן חֻרָּעָ, אַיִךְ פָּאָלָג וְאַם
דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂכָּה זַאֲגָט בֵּין דִי שְׁיעָוִרִים וּוּ אַזְוִי מַעַן דָּארָףׁ וּזְקִינְדָּעָן
צָוּ דִי קִינְדָּעָר, אַזְוִי וַיְתַחַתְּ דַעַמְּאָלָט שְׁעֵפָא אַיִךְ בָּרוֹךְ הָ אַסְאָךְ נְתָתָ פּוֹן זַיִן.

אַיִךְ הָאָבָּאָה אַפְּעָר אַפְּרָאָבָּלָעָם מִיט אַיְנָעָ פּוֹן מִיְּנָעָ אַינְגָּלָעָךְ, וְאַם אַיִךְ
בְּעָרָךְ אַעַן יָאָר אַלְטָן. יְעַדְן שְׁבָתָ בְּיִם מִישׁ רַעַדְטָ עַר הוֹזָה, עַר לְאַזְטָ
קְיִיְעָם נְשָׁטָט קוֹמָעָן צּוֹם וְאַזְרָט אַזְוִי עַר שְׁפָעָרֶט דִי נְגַאנְצָעָ גַּעַשְׁמַאָקְקִיָּט
פּוֹן דִי סְעָדָה. וַיְפִילָא אַיִךְ הָאָבָּאָה פְּרוֹבִירָט - מִיטָּנוֹתָן אַדְעָרָ מִיטָּשְׁבָּרָעָנָן
- הַעֲלָפְּטָ עַס נִישְׁטָם. וּזְעַן עַר קוֹמָטָ צּוֹם שְׁבָתָ טִישׁ וּזְעַרְטָ עַר אַרְוִים פּוֹן
קָאנְטָרָאָל, אַזְוִי נְעַמְּטָ מִיר מְפִישָׁ אַרְוִים פּוֹן דִי בְּלִים.

אַיִךְ וּזְעַן זַיִן דָּאָנְקָבָאָר אַזְבָּאָר דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂכָּה וּזְעַטְמָ מִיר שְׁרִיְבָּן וְאַם
צָוּ טָן.

אַגְּרוֹזָן יִשְׂרָאֵל פְּמָה פָּאָר דִי שְׁיִנְגָּעָ שְׁיעָוִרִים.

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ב' פרשת נח, כ"ו תשרי, שנת תשע"ח לפרט קפוץ
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערדאלטן דין בריון.

וועיסן זאלסטו או ווי יונגער מען או מתקד רדי קינדרער זיי
זאלן זיך אויפפירן ווי עס דארף צו זיין, זועט מען
האבן מעיר נחת פון זיי, אוי זיך דער רבוי זאנט (ספר המידות,
אות גנים, סימן סה): "צורך לפלטר את התינוק דרכ ארי מגעוריו",
מען דארף אויסלערגען דעם קינדר זיך ארץ זען ער אויז
זאך יונגן זיעער אסאך עלטערן זענען זיך טועה מיט דעם
זואס זיי טראכטן או חינוך הייבט זיך אן שפער זען דרי
קינדרער זענען שוין גרעסער. עס אויז נישט אוי, נאר חינוך
הייבט זיך אן זען מען או נאך נאר יונגן זועיל א מענטש
ווערט באשאפן מיט שלעכטן נאטורן, און מען דארף דאס
אויסארבעטען.

דער הייליגער רבוי ר' אלימלה זכותו זיגן עלען שרייבט (אעטל
קפוץ, סימן ט): "האדם לא נברא, רק לשבר את הטבע",
א מענטש אויז באשאפן געווארן ער זאל זיך אויסארבעטען
זינגע מידות, און ער זאנט (שם) או דאס אויז גראנער צו טוין
זען מען אויז יונגן.

עלטערן דארפן העלפן זיעער קינדרער זיך אויסארבעטען
זיעער שעלבטן מידות; די הייליגע חכמים לערגען
אינו או דרכ ארי קדרמה לתורה; זען עס קומט צו דרכ

ארץ, דארט טאר מען קיינטאל נישט נאכגעבן. צום ביישפיל, וווען דער טאטע זעט ווי דער קינד פאלט נישט די מאמע, דארף דער טאטע זיך שטעלן זיעיר שטאך אויף דעם, און אויסלערגען דעם קינד או מען דארף פאלון מאמי ווער רעדט נאך אויב דער קינד האט זיך מתחזק געווען פאר די מאמע אדרער טאטע, דארף מען אים מהנך זיין או מען טאר נישט ענטפערן פאר א טאטע אדרער מאמע.

דאם איז א' ב' פון חינוך; א קינד דארף וויכן או א ווארט פון טאטע מאמע איז א ווארט, נישט דא קיין יופחים, נישט דא קיין הסברים און נישט דא קיין טעמי, וווען א קינד פרענט: "פארווואס דארף איך דאס טז?" איז דער תירזין: "ווײיל טאטע מאמע האבן אווי גענאנט", און קיין פארווואס און און קיין פארוווען; ואויל איז פאר עלטערן וואס זענען מהנך די קינדר ער ווען ווי זענען יונגען.

וויכן זאלסטי או ווען קינדר ער זענען שיין עלטער הערן זיין זיך שוין נישט צו צו וואס מען רעדט צו זיין, נאר ווי יונגער זיין זענען אלץ מער הערן זיין אויס: שלמה מלך זאנט (טשייל יי, כד): "חוישך שבטו שונא בנה, ואהבו שהרו מוסר", ווער עס האט ליב זיין קינד זאנט אים מוסר, און ווער עס זאנט נישט קיין מוסר איז א סימן או ער האט פינייט זיין קינד.

חֶבְמִינָה וּכְרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָן (מדרש שמות רבה א א): וווען א מענטש איז נישט מהנך זיין קינד וויל ער שוינט

אימ, זאל ער וויסן או דער קינד וועט צום סוף אַראָפְּגִין פון אַידְיָשֵן וועגן. אָווֹ ווי מיר זעֶן בַּי אַברָהָם אָבִינוּ, ווען ער האט געֶן ווי יְשַׁמְּעָלָל קָומָת אֲהָיָם מֵיט אַגְּעַטְשָׁקָעַ, ער שְׁפִילָט ויך מֵיט עַבְדָּה וְרָהָס, האט ער אים געַשְׂוִינַט אָוֹן גַּאֲרִנִּישֶׁט גַּעֲנָאָגָט, בַּי ער האט אים גַּעֲדָאָרְפָּט פָּאַרְטְּרִיכָן פון שְׁטוּב ער זאל נִישְׁטָקָלְיעָ מַאֲכָן וַיַּיְן בְּרוּדָעָר יְצָחָק. אָווֹ אָוֵך אָז גַּעֲנוּעָן מֵיט עַשְׂוָי, עַם שְׁטִיטִית אַז דַּי תּוֹרָה (בראשית כה, כה): "וַיַּאֲהַב יְצָחָק אֶת עַשְׂוָי, בַּי צִד בְּפִיו", יְצָחָק האט לִיב גַּעֲהָאָט עַשְׂוָי אָז ער האט אים גַּאֲרִנִּישֶׁט גַּעֲנָאָגָט, צום סוף איז ער אַרְוִוִּים לְתַרְבּוֹת רָהָה. וֻעַט מַעַן פָּוּן דָּעַם, אוֹ ווען אַגְּעַטְשָׁז זָאָגָט נִישְׁטָקָיִין מַוְסָּר פָּאָר וַיַּגְּעַר קִינְגָּרָעָר ווען ווי זעֶן זעֶן נָאָך יְנָגָג, וֻעַט ער תְּרָתָה הָאָבָן שְׁפָעַטָּר.

עַם אָז בְּדָאי דַו זָאָלְסָט גַּאֲקִיכָן דַי מַדְרָש (פרקשת שמות - רביה א, אי תנחותא א), וְעוּסְטוֹ זָעָן ווי חַכְמִינוֹ זְכּוּרָנוּ לְבִרְכָה רַעֲבָעָנָעָן אָוָס נָאָך מַעֲשִׂיות, פָוּן אַבְשָׁלוּם אָז וַיַּיְנִשְׁטָקָיִין גַּעֲוָאָגָט קִיְין מַוְסָּר, אָז וְוָס עַם אָז גַּעֲשָׁעָן מֵיט ווי.

דַעַר מַדְרָש פִּירַט אָוִים, אוֹ אַבְרָהָם הָאָט מַחְנֵך גַּעֲוָעָן יְצָחָק, אָז יְצָחָק הָאָט מַחְנֵך גַּעֲוָעָן יְעַקְבָ אָז ווי וְיִטְעָר, דַוְרְכָרָעָם זעֶן זעֶן זַי גַּעֲוָאָרָן גַּרְוִיְסָע אַדְיקִים, אָז מַעַן הָאָט גַּעֲהָאָט פָוּן ווי אַסְאָך נְחָת.

עַלְפָעָרָן טָאָרָן נִישְׁטָמָז מַזְרָעָה הָאָבָן צַו מַחְנֵך וַיַּיְן דַי קִינְגָּרָעָר ווי זָאָלָן ויך אַוְיְפִירָן מֵיט הַרְדָּק אַרְץִין אַטְאָטָע

דאָרֶף אַוִיסְלָעֶרְגָּעָן פָּאָר וַיֵּנֶע קִינְדָּעָר אוֹ וַיֵּעַן אַטָּפָע רַעֲדָת
טָאָר מַעַן נִישְׁתָּאָרְיָן רַעֲדָן, אַטָּפָע דָּאָרֶף מַהְנָךְ וַיֵּנֶע
קִינְדָּעָר, אוֹ וַיֵּעַן דָּעָר טָאָפָע קוּמָט אָרְיָן אַין שְׁטוּב דָּאָרֶף
מַעַן וַיְהִי אַוִיפְשְׁטָעָלָן.

עַם זַעֲנָעָן דָּא עַלְטָעָרָן וַואָס טְרָאָכְטָן: עַם פָּאָסְטָמִיר נִישְׁתָּאָר
צַי פָּאָרְלָאָנְגָּעָן פָּוֹן מַיְנֶע קִינְדָּעָר מַעַן זָאָל מִיר מַכְבָּד
וַיַּיְן, עַם זַעַט אָוִיס וַיְהִי לְכָבָוד עַצְמָוֹ אַנְיָה דָּוֹרֶשׁ וּבּוֹ, אַבָּעָר
עַם אַיְן נִישְׁתָּאָרְיָן וַועֲר דָּעָן זָאָל אַוִיסְלָעֶרְגָּעָן פָּאָרְיָן קִינְדָּעָר
וַיְהִי אַזְוִי זַיְהָ צַי פִּירָן? עַם קוּמָט מִיר אָוִיס צַי שְׁמוּעָסָן מִיטָּה
בָּחָורִים, אַונְ אַסְאָד מַאל שְׁטִי אַיךְ אַונְ אַיךְ וַואַוְינְדָּעָר וַיְהִי
זַעֲנָדִיגָּן וַיְהִי קִינְדָּעָר הָאָט זַי נִישְׁתָּאָרְיָן עַזְמָעָל עַרְגָּעָן דִּי אַ-בָּפָּוֹן
בִּיבְּוד אַב זָאָם, אַ-בָּפָּוֹן דָּרְךְ אָרְיָן עַם זַעַט אַסְאָד מַאל
אָוִיס וַיְהִי דִּי קִינְדָּעָר זַעֲנָעָן עַוֹת פְּנִימָעָר עָר, עַם אַיְן אַבָּעָר
נִישְׁתָּאָרְיָן, דִּי קִינְדָּעָר זַעֲנָעָן נִישְׁתָּאָרְיָן אוֹ זַיְעָרָע עַלְטָעָר
הָאָבָן וַיְהִי נִישְׁתָּאָרְיָן מַתְנָךְ גַּעֲוָעָן.

בְּנָגָע דִּיְין זַיְן וַואָס עָר שְׂטָעָרְטָן וּבּוֹ: אַסְאָד מַאל וַיֵּעַן אַ
קִינְדָּעָר דָּאָרֶף אַסְאָה אַוִיפְשְׁטָעָרְקָ�אַמְקִיִּת (תְּשׁוּמָת לְבָ)
אַונְ עָר בָּאָקוּמָט עַם נִישְׁתָּאָרְיָט עָר אַן צַי מַאֲבָן צְרוֹת
פָּאָר אַלְעָע וַואָס זַעֲנָעָן אָרוּם אַים בְּדִי צַי בָּאָקוּמָעָן
אַוִיפְשְׁטָעָרְקָ�אַמְקִיִּת. דָּעָרְפָּאָר וַיֵּעַן מַעַן זַעַט וַיְהִי אַקִינְדָּעָר דָּאָרֶף
מַעַר תְּשׁוּמָת לְבָ, דָּאָרֶף מַעַן אַים דָּאָס גַּעֲבָן נָאָה פָּאָר עָר
הָיִיבָּט אַן שְׂטָעָרָן. אַקְלָגָעָר מַלְמָד גַּעֲמָט דִּי קִינְדָּעָר וַואָס
זַעֲנָעָן חְבָרָה לִיְיט אַן זַיְיָ זָאָלָן אַים חָעַלְפָּן, אַזְוִי שְׁפָאָרְטָעָר עָר

זיך איז אסאך קאָפּ ווּווִי, ווּוֵיל אַיְגַּמָּל מַעַן גַּעֲוָאנְט זַיִי,
מַעַן וּוּרְטַ מִיט זַיִ אֹוֶיפּ אַיִין זַיִט דַּעֲמָאלַט טַוִּישַׁט זַיך אַלְעַס
אַיִין זַיִ וּוּכָן נָאָר צַו זַיִן מִיט זַיִעַר רַבִּי אֹוֶיפּ אַיִין זַיִט.

פארשטייט זיך או אָן חַפִּילָה נַוְצָט גַּאֲרְנִישַׁט, מַעַן קָעַן
וּוּקָן אַלְעַ עַצְוֹת מִיט אַלְעַ חַכְמוֹת אַבְּעַר אָן
חַפִּילָה, אָן דַּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן קָעַן מַעַן גַּאֲרְנִישַׁט טַיַּן. דַּעֲרַפָּאָר
דַּאָּרַפּ מַעַן אַסָּאָךְ דַּאָּוּנְגָּעָן צָוּ אַיְבָּעַרְשָׁטָן מַעַן זַאל זַוְּה
זַיִן צַו הַאָבָּן עַרְלִיכָּעַ קִינְדָּעָר, בָּנִים וּבָנִי בָּנִים עַזְסָקִים בְּתוֹרָה
וּבְמִצּוֹות.

מוֹהָרָא"ש הָאָט אַמְּאָל דַּעֲרַצְיִילָט, או אָיד אַיִן גַּעֲקִימַעַן
צָוּ הַיְלִינָּן חַפִּץ חַיִּים וּבָתוֹ יָנָן עַלְנָנוּ, אָן עַר
הָאָט גַּעֲבָעָטָן אַבְּרָכָה אֹוֶיפּ גַּוְשָׁעַ קִינְדָּעָר, הָאָט דַּעַר הַיְלִינָּעָר
חַפִּץ חַיִּים זַיִ"ע גַּעֲנוֹמָעַן אַתְּהָלִים זַוָּּאָס אַיִן גַּעֲוָועַן אֹוֶיפּגַּעַבְּלָאָזָן
פַּיַּן גַּאֲסָקִיַּט, עַר הָאָט דַּאָּמָן גַּעֲוָוִין פָּאָר דַּעַם אָיד אַיִן אִים
גַּעֲנָאָגָט: "דָּאָס אַיִן דַּעַר תְּהָלִים פָּוּן מִיְּנָן מַאֲכָעַ עַלְיהָ הַשְּׁלָוָם
וּוֹאוּ זַי פְּלָעָגָט יְעַדְן מְאָג וּוּיְנָעָן אוּ זַאל הַאָבָּן גַּוְשָׁעַ קִינְדָּעָר;
אַזְוִי אַיִן מַעַן זַוְּה צַו גַּוְשָׁעַ קִינְדָּעָר".

דַּעֲרַפָּאָר זַאלְסָטוֹ אַסָּאָךְ בְּעַטְנָן דַּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן או דַּו זַאלְסָטוֹ
זַוְּה זַיִן צַו עַרְלִיכָּעַ קִינְדָּעָר, גַּעֲוָונְטָעַ קִינְדָּעָר אַיִן
קִינְדָּעָר זַוָּּאָס זַוְּלָן לִיכְטִיגָּמָן דַּי גַּוְעָלָט.

עט

מיין וויב טשעפֿעט מיר און קוקט מיר אָראָפּ.

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א מזראדינע פראָבלעム, מיין וויב קומט פון זיינער אן אָרוֹפֿעָנְקָטָעָן מְשֻׁפָּה, און זיינט אונגעער חתינה - פֿאָר די לאָעָצָטָע צָעֵן יָאָר - הָאָלֶט וַיִּאָזַן זָאָן אוֹ וַיִּאָזַן אָרוֹיְגָנְגָעָפָּאָלָן מִיט אַנְעָבָּדְגָּעָן מְשֻׁפָּה, און וַיִּמְאָכֵט בְּפִרְדָּחָזָקָעָן פָּוּן מִין מְשֻׁפָּה בַּיִּיעָד גַּעֲלָעָנְגָּהָיִט, און עס טומט מיר זיינער וויב.

וַיִּגְיַּיט בְּמַעַט נִישְׁטָט צַו מִינְגָּעָן עַלְטָעָרָן, אַזְנָן דִּי צִיְּטָט וּאָסָם וַיִּזְכְּטָט אָפּ

נאָנְצָעָן טָעָג בַּיִּאָרָן מְשֻׁפָּה, און אָךְ זָאָג אַיר קִינְגָּמָּאָל גַּאֲרָנִישָׂט.

לְעַצְמָנוּן אַזְנָן אַיר שְׁוּעָסְטָעָר גַּעֲנָוָאָרָן אַשְׁדָּבָּנְטָעָן אַזְנָן וַיִּהְאָט שְׂזִוִּין אָנוֹגָעָטָרָאָן אָפְאָר שִׁידָּכִים פֿאָר מִין מְשֻׁפָּה, אַזְנָן יְעָרָעָס מָאָל וּאָסָם אַיְיָעָר זָאָט אָפּ אַשְׁידָּה, זָאָט וַיִּפְאָר מִין ווּבָבָא אַזְנָן קִינְגָּרָאָר וַיִּזְכְּטָט נִישְׁטָט מְשֻׁדָּךְ זַיְן מִיט אָוָגָן, אַזְנָן דָּאָס הָעָצָט נָאָה מַעַר אַיְפָּה מִין ווּבָבָא קָעָן מִיר. וַיִּמְאָכֵט מִיר פִּילָּן וַיִּאָזַן וַיִּזְכְּרָא בֵּין אַנְדָּעָרָגָעָן קָלָאָס מְעָנְטָשָׂט.

א גַּרְזָוִין יִשְׁרָאֵל פְּמָחָר אַיְעָר הַילָּאָפּ.

תשובה:

בְּעֹורֶת ה' יַתְבִּרְךָ - יּוֹם ג' פְּרִשְׁתַּת נָתָן, כ"ז תְּשִׁירִי, שְׁנִית תְּשִׁיעַח לְפָרָט קְטוּנוֹ לְכִבּוֹד ... גַּרְזָוִין יִאָיר

איך האב ערָהָאָלָטָן דָּיִן בְּרִיוֹן.

עם איז זיינער שְׁוּעָר צַו עַנְטָפָעָר אַיְפָּה שְׁלוֹם בֵּית וּזְעֵן מְעֵן הָעָרָט נָאָר אַיְינָן זיינט פָּוּן דִּי מְעָשָׂה. אַבְעָר דָּאָס אַיְזָה

זִכְבָּר או דָו דָאַרְפָּסְט וַיֵּין אָפָן מִיטַּדְיַין וַיַּיְיב. דָו דָאַרְפָּסְט אַיר זָאָנָן או עַם בָּאַדְרָעַט דִּיר וַיַּיְעַר וַיַּעֲנֵן זַי מַאֲכָט אַנוּאַקְדָּר דִּין מִשְׁפָּחָה, אָזָן דָּאָס וּוָאָס דָו שְׂרִיבָסְט אָז דָו זָאָגָסְט אַיר קַיְינְמָאָל נָאָרְנִישָׁט וּבָו, מִיטַּדְיַם בַּיְסָטו נִישָׁט גַּעֲרָעַבָּט, וַיַּיְלַאֲזָן זָאָגָט נִישָׁט וַיַּיְסַט מַעַן נִישָׁט.

אַסְאָךְ מָאָל לְעַבְטָמַז וַיַּד אַמְעַנְטָשָׁא אַין וַיַּיְזַרְעַל פָּאָר וַיַּבְעַצְיָג זַאָר אָזָן וַיַּיְלַאֲגָט מַעַן זָאָגָט אַיְם נִישָׁט: "ר' אַיד, פָּאַרְזָוָאָס לְעַבְסָטו אַיְינְגַעַעַטָּו אַין חַרְיַין וַיַּעֲנֵן דָו קַעַנְסָט וַיַּדְאַרְיַין עַסְן אַין אַזְעַסְעַס פְּרוֹכְטָמַז" - וַיַּיְסַט מַעַן נִישָׁט או מַעַן לַגְטָמַז אַין חַרְיַין; אָזָי אַזְעַס עַגְעַעַן דָא מַעַנְטָשָׁא וּוָאָס מַעַן הַאַט זַי פְּשָׁוֹט נִישָׁט גַּעֲלָעַרְטָמַז וּוָאָס שְׁלוּמַבְּיַה אַיִז, מַעַן הַאַט אַיְם נָאָר אַזְעַגְעַל עַרְגָּט אָז דָעַמְאָלָט קוֹיפְטָמַז אַזְעַנְתָּה, אַין דָעַמְאָלָט זָאָגָט מַעַן יַיְשַׁר בָּתָה, אַבְעָר מַעַר פָּוּן דָעַם וַיַּיְסַט מַעַן נִישָׁט וּוָאָס שְׁלוּמַבְּיַה אַיִז.

דָעַר יִסְוֹד הַיִסְוֹדוֹת פָּוּן שְׁלוּמַבְּיַה אַיִז צַו זַיְן אָפָן אַיְינְגָעַר מִיטָּן צְיוּוּיַּטָּן; אַזְעַב עַפְעָם טָוָט וַיַּיְיַהֲרַת דָאַרְפָּט מַעַן וַיַּדְאַרְוַהְךָ רַעַן אַיְינְגָעַר מִיטָּן צְיוּוּיַּטָּן. אַזְעַב מַעַן רַעַט נִישָׁט, אַבְעָר אַיְינְגָעַר הַאַט מַזְרָא פָּוּנָעָם צְיוּוּיַּטָּן צַו רַעַן, אַיִז וַיַּיְעַר בִּיטָּעָר.

אַסְאָךְ מָאָל קַוְמָט דָעַר מָאָן פָּוּן אַמְשָׁפָחָה וּוָאָס דָעַר וַיַּעֲנֵן וַיַּדְאַזְעַב מַעַן רַעַט דָאַרְט אַיְינְגָעַר מִיטָּן צְיוּוּיַּטָּן אַיִז דָוָרְךָ וַיַּדְאַרְטָמַעַן (פָּאַרְשָׁטִיַּט וַיַּדְאַרְטָמַעַן) או מַעַן לִיְגַט צַו: "אַזְעַק נָאָר אַז וַיִּזְ", "אַזְעַק הַאַב נִישָׁט גַּעֲוַוִּיסְט אָז דָו בַּיְסָטו

אוֹא בְּעֵבִי?" אונ דַּי פָּרוֹי קָוֶמֶט פָּוָן אֲיִידָעַלְעַ מִשְׁפָּחָה,
 אֲמִשְׁפָּחָה וְאוֹזֶן מַעַן רַעַדְתָּ מִיטָּהָרָה אַרְץ אַיִינָעָרָ צָוָם
 צְוּוִיָּתָן. יַעֲצָט וְוָסָם גַּעַשְׁעָהָט וְוָעַן דַּי פָּרוֹי קָעָן נִישְׁטָן גַּעַמְעָן
 דַּי וְוָעַג וְזַוְיִ אַירָן רַעַדְתָּ אַבְעָרָ זַי שַׁעַמְטָן וְזַי צָוָם
 רַעַדְתָּ מִיטָּהָמָס וְוָעַנְןָ דַּעַם, אַדְרָעָ זַי הָאָטָמָרָא זַבְּרָ ? זַי
 עַסְטָן וְזַי אַן אַיְנָעָוַיְינָג, בִּזְיַי זַי מַחְלִיתָ: 'אַיךְ גַּי מִיר
 אַהֲרִים צָוָם מִינְעָעָלְטָרָן, אַיךְ קָעָן נִישְׁטָן וְוָאַיְנָעָן מִיטָּהָמָס
 תְּנִי רַעַה... אַבְעָרָ וְוָעַן דַּי פָּרוֹי וְזַוְאַלְטָן וְוָעַן גַּעַרְעַדְתָּ צָוָם אַירָן
 מַאן, אַזְוָן אַים גַּעַנְאַנְטָן שִׁינְעַרְתִּיתָ: "מִין טִיעַרְעַדְתָּ מַאן, עַסְטָן
 בַּאַדְרָעַטָּ מִיר וְוָעַן דַּו מַאֲכָסְטָן דַּי וְזַי אַזְוָף מִירָ", "עַסְטָן
 בַּאַדְרָעַטָּ מִיר דַּי וְוָעַג וְזַי אַזְוָף דַּו רַעַדְסְטָן", "אַיךְ בֵּין נִישְׁטָן
 צְוָגָנוֹוָאַיְנָטָן צָוָם דַּעַם בְּרִיְיָהָן שְׁפָרָאָךְ", זַוְאַלְטָן דַּעַרְעַדְתָּ מַאן אַירָן
 גַּעַנְאַנְטָן: "קָוק אַהֲרָעָ מִין טִיעַרְעַדְתָּ וְוִיְיבָ", אַיךְ קָוָם פָּוָן אֲ
 שְׁטוּבָ וְאוֹזֶן דַּוְשָׁאָקָטָן וְזַי אַיִינָעָרָ אַוְיָקָן צְוּוִיָּתָן; אַזְדָּגִי
 אַרְבָּעָתָן אַזְוָף מִירָ, אַיךְ גַּי אַכְטָוָגָן גַּעַבָּן וְזַי אַזְוָיָּ אַיךְ רַעַדְתָּ
 צָוָם דִּירָ, אַבְעָרָ אַזְוָבָ אַיךְ רַעַדְתָּ יָא בְּרִיְיטָן זַבְּרָ ?
 מִין טִיעַרְעַדְתָּ וְוִיְיבָ, נָעַם עַסְטָן נִישְׁטָן פַּעֲרַזְעַלְיהָ, וְוִילָא אַיךְ מִין
 נִישְׁטָן גַּאֲרַנִּישְׁטָן", אַזְדָּגִי עַסְטָן זַוְאַלְטָן גַּעַוּעָן שְׁלוּזָן עַל יְשָׂרָאֵל.

אַבְעָרָ אוֹזֶן רַעַדְתָּ נִישְׁטָן, אַזְיַי זַיְעַרְעַדְתָּ נִישְׁטָן זַי מִינְעָטָן
 אוֹזֶרְעַדְתָּ אַירָן פְּלִיקָעָן אַזְדָּגִי אַזְרָעָרָ מִינְעָטָן אוֹזֶן זַי אַזְיַי אֲ
 בְּעֵבִי אַזְוָן דַּי שְׁלוּזָן בֵּיתְ פְּלָאָצָטָן פָּאָרָ גַּאֲרַנִּישְׁטָן אַזְוָן פָּאָרָ
 נִישְׁטָן. אַזְוָן בַּאַלְדָּרְ וְוָעַסְטָן נָאָךְ הַעֲרָן אַזְיַי שְׁלוּזָן וְזַי
 וְוָעַנְןָ זַיְעַרְעַדְתָּ, אַזְוָן מַעַן זַאֲגָטָן: "נָאָ, זַי הַאֲבָן זַי נִישְׁטָן גַּעַנְטָן
 וְוָעַנְןָ שְׁטוּתִים, דַּאֲרָטָן אַזְיַי טַאֲקָעָ גַּעַוּעָן פְּרָאָבְלָעַמְעָן", וְוָעַנְןָ

די נאנצע זאך האט פאסירט נאר וויל זי האטן נישט
גערעדט אווישן זיך.

זוען מען איי געקבמען דערציילן פאר רביה נ奸ן וברונז לברכה
או עס איי דא אין שטאט איד א גרויסער צדיק,
ממש די נאנצע שטאט רעהט זיך מיט אים, אין אינגע פון
זיין גרויסע מדרינות איי או ער איי א "שותק" - ער
שווינט, ער רעדט נישט, ממש מען הערט נישט פון אים
קײַן איין ווארט, האט רביה נ奸ן געאגט: "דעַר רביה האט
אונן געלערנט או מען דארפ נישט שווינט, מען זאל יא
רעדן, נאר מען דארפ וויסן ווי אוזי צו רעדן"; דאס זעלבע
זאג איך דיר, שלום בית איי נישט או מען זאנט קיגטמאל
נאָרנישט - אוזי ווי דו שרייבסט, שלום בית איי או מען
רעט זיא, מען דארפ נאר וויסן ווי אוזי צו רעדן.

בָּדָרֶךְ בְּלִיל זוען אַמְעֵנְטֵשׁ רַעֲדָת נִישְׁטָט, עַר גַּעֲבַת נִישְׁטָט
אַרְוִיס וּוֹסֵם עַם בָּאַדְרָעַט אַיִם אַיִן וּוֹסֵם עַם דְּרוֹקְט
אַיִם, וּוֹרַט עַר מִיט דִּי צִיְּת אַגְּגָעָגָעָן אַיִן זיך אַיִן עַם
פְּלָאַצְטָט נַאֲכַרְעָם אַוִּס זַיְעַר נִישְׁט גּוֹטָן; זַיְעַר אַסְאָךְ מַאֲלָ
צָעָפָאַלְן אִידְיִישׁ שְׂטוּבָעָר נָאָר וּוֹיִיל מַעַן הָאַט נִישְׁט גַּעֲרָעַט
אַיִן מַעַן הָאַט זיך אַגְּגָעָגָעָן אִינְגָּעָר אַוִּיפָּן צְוּוּיָּטָן, בֵּין
הָאַט שְׂוִין נִשְׁטָט גַּעֲקָעָט מַעַר אַיִן מַעַן הָאַט אַוִּיקְגַּעַל אַצְטָט
זַיְעַר נִשְׁטָט שְׂיִין אִינְגָּעָר אַוִּיפָּן צְוּוּיָּטָן.

זוען דִּין וּוַיִּבְּאַרְעַט דִּין מִשְׁפָּחָה זַאֲלָסְטָו אַיר שִׁיְּגַעַרְהִיט
זָאָנָן: "בִּיסְטָט גַּעֲרָעַט, מִין מִשְׁפָּחָה זַעֲגָעָן שְׁוּעָרָעָ

מענטשן, אֲבָעֵר אִיךְ בָּעֵט דֵּיר זַיִעַר מֵין טִיעַר וַיַּיב, זַאנְג
עַם נִישְׁמָן, וַיַּילְלֵי יְעַדְעָס מֶאֱלָה דֹו זַאנְסְטַע עַס טָוַט עַס מֵיר זַוַּי
זַכְוּי", וַעֲסְטוּ זַעַן אוּ זַוְעַט דֵּיר מַעַר נִישְׁמָן צַעַקְלָאָפָן.

דֵּער הַיְלִינְעָר רַבִּי הָאָט גַּעֲנָאָט: "זַעַן קִיְּזָעָר אַזְּנָעַנְגָּן
זַוְאַלְטָן גַּעֲוַואָסְטַע וַואָס פָּאָר אַ דָּרָךְ אַרְץ אִיךְ לְעַרְן
מִיט מִינְעָה תַּלְמִידִים, זַוְאַלְטָן זַיִי גַּעֲשִׂיקְטַע זַיִעַר קִינְגְּדָעָר
לְעַרְגָּעָן בַּיִ מֵיר"; דֵּער רַבִּי לְעַרְגָּט אַזְּסְטַע דָּרָךְ אַרְץ, אוּ אַ
מְעַנְטָשַׁן זַאל זַיִד רַעַבְעַנְעָן מִיט אַ צְוַוְיְטָנְסַע גַּעַפְלִין.

מְעַן טַאָר קִיְּנְמָאֵל נִישְׁמָט אַוְעָק מַאְבָּן אַ צְוַוְיְטָנְסַע מִשְׁפָּחָה
אֲדֵער חַסִּידָות; אַיְינְגָּר וַואָס טְשֻׁעָפָעַט אַ צְוַוְיְטָנְסַע מִיט
זַיִן טָאָטָע מַיאָמָע, אֲדֵער רַבִּי זַכְוּי" - בָּאָפְטַע נִישְׁמָט וַואָס עַר
טוֹטָם, מְעַן הָאָט אַזְּסְטַע גַּעַלְעָרְגַּט וַואָס מִינְעָט גַּוְטָע מִידָּות,
דְּעַרְפָּאָר מִינְיָט עַר אַנְיַי זַאָפְסִי - אַזְּסְטַע מֵיט מֵין רַבִּי מִיט
מֵין מִשְׁפָּחָה זַעַנְעָן גַּוְטָה, אַזְּסְטַע עַפְעָם אַנְדָּעָרְשַׁן אַזְּנִישְׁמָט חַשּׁוֹב.

מוֹהָרָא"ש זַבְרוֹנוֹ לְבָרְכָה הָאָט דְּעַרְצִיְּלָט, אוּ בַּיִם הַיְלִינְגָּן
צָדִיק רַבִּי מְרַדְכִּיְּלָעַ פָּוָן נַאֲדָבָרָנָא זַבְחוֹתָו זַיְנָן
עַלְנָה, זַעַן זַיִן מַאָמָע פֶּלְעָנְטַט אַרְיַיְן קַוְמָעַן צַו אַזְּסְטַע
אוֹן אַגְּנָעָפָאָגָנְעָן דְּרַעְדָּן צַו אַזְּסְטַע אַגְּנָעָפָאָגָנְעָן זַיִן זַוַּיְבָה בְּלַ דְּבָר
אָסָוָר, הָאָט אַיר דֵּער הַיְלִינְעָר רַבִּי מְרַדְכִּיְּלָעַ אַזְּסְגָּעָהָעָרָט,
אוֹן זַעַן זַיִי אַזְּיָוִס גַּעַנְאַגְּנָעָן הָאָט עַר אַזְּסְגָּעָשָׁאָקָלָט זַיִן
קָאָפְלָ אַזְּן אַזְּיָוִק גַּעַנְאַגְּנָעָן לְעַרְגָּעָן, שְׁפָעָמָעָר אַזְּיָוִק
גַּעַקְוּמָעָן דַּי רַעַבְיָצִין אַזְּן אַגְּנָעָהָיָבָן שְׁרַיְעָזָן: "דָּזִין מַאָמָע אַזְּיָוִק
דָּא גַּעַוּעָן, וַואָס הָאָט זַיִ גַּעַוְאָלָט? דָּזִין מַאָמָע אַזְּיָוִק אַ דָּאָס

מייט א פֿעַנֵּץ", און זי האט געַשְׁרִין און געַשְׁרִין, וויידער האט איר דער הייליגער רבּי מְרַדְכִּי לְעָ אֹוֵיכְנָעָה עַרְט און געַשְׁאָקְלַט מִיטּוֹן קָאָפּ, און זועַן זי אַרְוֹסִים פָּוּן צִימָעָר האט ער געַנְמַעַן זיינַן קָאָפּל, דָּאָם אֹוֵיכְנָעָשָׂאָקְלַט און זיך צְוִירִיק געַזְעַט לְעַרְגַּעַן.

וועַסְן זָאָלְסְטוֹ אוֹ אַשְׁנוּר מייט אַשְׁוּוֹגְעָר קוֹמָעַן זיך נִישְׁט אָוִיסָן; דָּאָם אַיז בַּי זְעַדְן אַיְינָנָם דַּי זְעַלְבָּעַן, און דָּעַר מָאן אַיז דָּעַר "מְאַנְקִי אַיְינָרְמִיט". מָעַן דָּאָרֶפּ קָעַנְגַּען זיינַן צְוִוְישַׁן דַּי טְרָאָפּן, און אַזְיָבּ מָעַן רַעֲדַת שִׁינְגָּרְהִיט קָעַן מָעַן אַלְעַם אַיְינְשָׁפָאָרָן.

אַיך ווַיַּסְמֵחַ זַעַר זַעַר זַעַר נִישְׁט רַעַן אַיז נִישְׁט קִיּוֹן עַסְּקָן; אַיך הַאֲלָמַט אוֹדוֹ זָאָלְסְטוֹ באָפּן אַשְׁיְינַע שְׁמוּעַס מִיטּ דִין זְוִיָּבּ, זָאָג אַיר שִׁינְגְּרָהִיט אַז עַפְעַם באָדְעַרְטַּט דִיר שְׁוֵין פָּאָר אַלְאַגְּנָעַ צִיעַט, אַונְזָאָג אַיר אַפְעַנְגְּרָהִיט אַז יְעַדְעַם מָאָל זַי מַאְכַּט אַוּוֹק דִין מִשְׁפָּחָה צִיפְטַּע זַעַר בַּיִּם הָאָרֶץ. אַז זַעַט דִיר פְּרָעָה: "זָאָמָּה? דַּו הַאֲסַט מַעַר לִיבּ דִין מַאְמַע וַיַּמְירּ?" זָאָלְסְטוֹ אַיר זָאָנָן: "זַיְינַן, דַּו בִּיסְטַּמְתַּמְרַדְתַּמְרַד בַּאֲלִיבְטַמְרַד וַיַּמְירּ דַּי נַאֲנַצְעַ זְעַלְטַמְרַד, אַבְעַר עַס באָדְעַרְטַמְרַד מַיְיר זַעַן מַאְכַּט אַוּוֹק מִין מִשְׁפָּחָה". אַיך זָאָג דִיר אַז זַי וַיַּלְנִישְׁטַמְרַד זְלַעַבְטַמְרַד, נַאָר זַי בַּאֲפַט פְּשָׁוֹט נִישְׁטַמְרַד אַז זַעַר באָדְעַרְטַמְרַד דִיר.

דָּעַר אַיְיבָּעַרְשְׁטָעַר זָאָל הַעַלְפָּן זָאָלְסְטוֹ מַצְלִיחַ זַיְינַן אַלְעַם דִּיְנַעַן זְעַן.

פ

չאל איך לויינען גויאישע ביבער אויך שלום בית?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישבה שליט".א

איינער האט מיר מציע געווען צו ליינען אוווי פאפאעלערע אויסנאבעס אויף ענגלאַש פון עטמעויאָס ווועבסייט, וואס איז מספיר די וועג ווי אווי צו קאָמייניקון מיט אַ וויב, און דער חילוק ווי אווי מענער און פרויין קאָמייניקון.

איך האב זיינער שטארק חשק דאס צו ליינען, וויל איך האלט או איך וועל קליגער וועגן דערפונ (איך האב שווין איינס אינדרערהים אבער איך האב נאר געליגט דו ערשטער פאר בלעטער), איך האב אבער מזא צו ליינען אַ וואס אַ נוי האט געשריבן.

איך וויל פרענן וואס דער ראש ישבה האלט דערווען?

אַ יישר פֿאַר די שיעורים און די נינעם.

תשובה:

בעזורת ה' תברך - יום ג' פרשת נתן, כ"ז תשרי, שנות תשע"ח לפרט קטע
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערעהלטן דיין בריוו.

איך וויס נישט צי איך נאל לאכן אַדער ווינען, דו שרייבסט
מיר או דו גיסט וויך לערגען שלום בית בי אַ נוי ווי
אווי קען אַ נוי אויסלערגען שלום בית ווען עס אווי נישט

דא אונא זאך ווי א גוי זאל ליעבן מיט איזין פֿרֹוי דורךאויס זיין נאנצע ליעבן וכ'... אויב דו ווילסט וויקן ווי איזוי צו ליעבן מיט א וויב, זאלסטו דורךעלעגען די ספֿרים וואס מותרא"ש האט ארויס געגעבן אויפֿ שְׁלָום בית וואס איז צויאמֶגֶענֶמֶען איזן "אָזֵץ שְׁלָום בֵּית", דאס איז צויאמֶגֶענֶמֶען אלע עזות פון הייליגן רבינֶס סְפֿרים און פון רבִּי נְתָן וברונֶז לברכֶה ווי איזוי א מענטש קען ליעבן בזזה הועלם א חים טובים. היינט איז עס שוין געדראקט אויפֿ אָפָּאָר שְׁפְּרָאָכָן, אויפֿ אידיש, ענגליש איזן נאָה: דארט וועסטו זען ווי איזוי מען האט שְׁלָום בית.

פֿאָלָג מיר און וואָרָף ארויס פון שְׁטוּב די אלע נוֹיְאַישׁע בִּיכּוּרָה: צְדִיקִים הָאָבָן גַּעֲנָאָט אָו בִּיכּוּל אֵין רְאַשִׁי תִּבְוֹת (טְשֵׁלִי, ב., ט.): "בְּלִ בְּאִיכָּה לֹא יָשֻׁבוּן", שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ זָאנְטָה: ווער עס לערנט חַבְמוֹת וואס קוּמָט נִישְׁטָה פון די הייליגע תורה און פון די הייליגע צְדִיקִים - "בְּלִ בְּאִיכָּה לֹא יָשֻׁבוּן וְלֹא יָשֻׁנוּ אָרוֹחוֹת תִּיְּסָ", וועט זיין זיינֶר שְׁעוּר מען זאל צְרוּיךְ קוּמָעָן צוֹם אַיְבָּעָרְשָׁטָן: דערפאר בעט אַיךְ דִּיר וַיְיַעַר, אַגְּנָלְיוֹף פון די אלע חברִים וואס געגען דִּיר מְצִיעָה צוֹ לִיְּגַען אוּסְקָנָאָפָּעָס וואס קוּמָעָן נִישְׁטָה פון די הייליגע תורה, וויל דאס וועט נאָר אוועק געמען דִּין אַמְוֹנָה אַינְגָּס אַיְבָּעָרְשָׁטָן.

או מען רעדט שׂוין ווענן ליינען נוֹיְאַישׁע בִּיכּוּרָה: זאלסטו וויקן אוֹעַס אֵין נִישְׁטָה גַּט בְּכָל אַרְיָן צוֹ בְּרָעָנָעָן אֵין שְׁטוּב קַיְיָן שָׁוָם צִיְוָנוֹג - נִישְׁטָה קַיְיָן חִילּוֹק אַיְדִישׁע צי להבדיל נוֹיְאַישׁע, וויל צִיְוָנוֹגָעָן רַיְקָן אוֹס דאס וַיָּרָאת

שׁמִים פָּנָם מַעֲנְטֵשׁ. אֵיךְ דָּאֱנָק דָּעַם אַיְבָּעֶרְשְׁטָן אוֹ מַיִין
טָאַטָּע שְׁלִיטָאָה הָאָט קִינְגָּאל נִישְׁט גַּעֲלָאָט אַרְיָן בְּרַעֲנְגָּעָן
אַיְן שְׁטוּבָּה קִיְּזָן שָׂוָם צִיְּטָנָג - אַפְּלִיו אַיְדִּישָׁן שְׁבָת הָאָב
אַיְךְ גַּעֲנָעָן מַיִין טָאַטָּע שְׁלִיטָאָה נָאָר לְעַרְגָּעָן אָנוֹ פָּאֶרְבָּרְעָנְגָּעָן
מִיטָּה דִּי קִינְגָּעָר, אַיְן אַיְךְ הָאָב נִישְׁט גַּעֲוִיקָט בְּכָלְל אָוּ עַס
אַיְן דָּא צִיְּטָנְגָּעָן בֵּין אַיְיךְ בֵּין גַּעֲפָרָן לְעַרְגָּעָן אַיְן יִשְׁבָּה.

דִּי יִשְׁבָּה אַיְן גַּעֲזָעָן אַינְדָּרוֹיסָן פָּוֹן שְׁטָאָטָה, אָנוֹ וַעֲן עַס אַיְזָן
גַּעֲזָעָרָן סֻוֹפָן וַוְאָה, מִיטְוָאָה דְּאַנְגְּרָשְׁטָאָן הָאָב אַיְךְ גַּעֲזָעָן
וְוִי דִּי בָּחָורִים הַיְּבָן אָנוֹ שְׁפְּרִינְגָּעָן פָּוֹן וַיְיָעָרְהוּתָי, מַעַן וְוַאֲרָט
אוֹ דִּי קָאָרָ פָּוֹן דִּי מַגְּדִּי שִׁיעָוְרִים זָאָל שְׂוִין אַנְקָוּמָעָן (דִּי
עַלְמָעָרָן פְּלָעָעָן אַרְוֹסָים שִׁיקָּן בָּאָר דִּי בָּחָורִים עַסְּנוּ וּכְיָ מִיטָּה
דִּי מַגְּדִּי שִׁיעָוְרִים וּוָאָס זַעֲנָעָן גַּעֲקוּמָעָן יַעֲדָן טָאָגָן צָו פָּאָרָן),
אַיְיךְ הָאָב נִישְׁטָה פָּאֶרְשְׁטָאָגָעָן וּוָאָס גַּיְיטָ פָּאָרָה, אַזְּיָף וּוָאָס
וְוַאֲרָט מַעַן אָזְּוִי בְּבָלִיּוֹן עַנְיִים? הָאָט מַעַן מִיר גַּעֲזָעָנט אַיְזָן
דָּעַר צִיְּטָנָג אַיְן שְׂוִין אַרְוֹסָים גַּעֲקוּמָעָן, אָנוֹ מִר קַעְגָּעָן שְׂוִין
נִישְׁטָה אַוְסָהָאָלָטָן, מִר דָּאָרְפָּן עַס הָאָבָן... אַיְיךְ הָאָב גַּעֲטָאָכָט
צָו מִיר: 'מִן הַסְּתָם פְּעָלָט מִר עַפְּעָס פָּוֹן מַיִין לְעַבָּן, אוֹ אַיְיךְ
וּוֹיָס נִשְׁטָה וּוָאָס אָ צִיְּטָנָג אַיְזָן, אַיְיךְ הָאָב פְּרוֹבִירָט צָו קוֹקָן
אַיְן דָּעַם, אַיְן אַיְיךְ הָאָב גַּעֲזָעָן דָּאָס לִיצְנוֹת וּוָאָס זַיִי מַאֲכָן
פָּוֹן בָּלְל יִשְׂרָאֵל, אַיְיךְ מִישְׁ אַהֲרֹן אַיְיךְ מִישְׁ אַהֲרֹן - עַס אַיְזָן
נִשְׁטָה דָּא וּוָאָס צָו לִיְנָעָן דָּאָרָטָן; עַס וַיְצָן פּוֹסְטָה יַגְגָּעָן זַיִי
דָּאָרְפָּן אַגְּפִילָן אָ צִיְּטָנָג מִיט הַוְּנָדָרָת בְּלַעַתָּר, שְׁטִיְיָעָן זַיִי
אָנוֹ מַאֲכָן לִיצְנוֹת פָּוֹן בָּלְל יִשְׂרָאֵל, לִיצְיָי לִיצְנוֹת, אָנוֹ עַולְמָם
נוֹלָם קוֹפֶּט עַס, קִינְגָּעָר וּוֹיִסְטָה נִשְׁטָה פָּאֶרְוֹוָאָס. קִינְגָּעָר טְרָאָכָט

שווין נישט אליעין, נאר וואס דער שרייבער שרייבט, דאס
איו דער שעבל היישר...

זואויל איז פאר א מענטש וואס געט נישט אריין אין
שטויב קיין שום מאנאזין, און ער געט אכטונגע איזיף
זיין קינדרער וואס זייליגען; ער קויפט פאר זיין קינדרער
ספורי מעשיות פון הייליגע אידיקים תלמידי בעל שם טוב
זוכתו יאן עליינו, און ער פאָרבּעָנֶנט שבת בֵּי די סעודות
מייט זי, אין ער געט שלום בית פון די תורה און פון די
הייליגע צדיקים.

איך האף או דו וועסט מיר פאלן, וועט דיר זיין גוט בוה
ביבא.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט מצליה זיין אין אלע
דיינע וועגן.

פָא

מעג מען קושן א קינד? פָאָרוֹאָס רופט
מען דעם רבִין איזיבּן מאָמָעָס נאָמָעָז?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבת שליט"א,

שלום וברכה, צום ערשת וויל איך נאכטאל באָראָנגען דעם ראש
ישיבת פאר אלע שענורים (וואס איך באָקום אין אַפְּעַיל), דאס קאט
געטושט אַסָּאָק ואָכוּ אין מײַן לְנַבֵּן צום גנטן.

איך דהاب געווואלט אונמערךון או ליעצטונג זעגען אַרְוִיְּפָנְעָלְיִּים געוווארן עטליךע שיעורם פונעם אוייפ ישיבת "קול הלשון" און דאס איז א מעכטינע הפהה, וויל דא אין ארץ ישראל האבן זעיר אפאך מענטשן גישט קיין אימעל ובו, איז אוי קעגען זי אוקה הערן די שיעורים פונעם ראש ישיבת (עס זעגען דא עטליךע קאמפֿוּטֶר-סְמָאנְצִיעַס איז געציילטע בהי מדרשים לנינאים ארץ ישאל, זואם מען קען דארט דאונלאודן אלע שיעורים פון קול הלשון אוייפ אן עס-פי-3 פְּלָעֵיר) דערפֿאַר וויל איך בעטן אווב מענליה, או מען זאל בסדר אַפְּדָעַיטַּן איז אַרְוִיְּפָלִין די פְּרִישָׁע שיעורים, גישט נאר אַינְמָאַל יְעַרְעַ שְׂטִיק צייט".

איך דהاب צוויי שאלוות זואם איך וויל פרענן:

(א) בי אינע פון די שיעורים האט דער ראש ישיבת נאכגעאנט בשם דעם רבין או מען זאל גישט קישון די קינדרער; איך דהاب גישט פְּאַרְשְׁטָמָאנְעַן דער פְּשָׁטָט דערין, וויל אלע מתחכים טענהן פְּאַרְקָעָרט, או אלע קינדרער זואם זעגען געבעך אַראָפּ פון זעגען קינדרער זואם קען האט קיינטאל גישט געקייט און גענאגט או מען זיך מיר או דער ראש ישיבת האט דאס אַמָּאַל דערמאָנט בי א שיעור).

(ב) פְּאַרְזָוָאָס אַיִן ברסלְבָּן וווען מען דערמאָנט דעם רבינס זאָמען, זאנט מען: "רבִּי נְחַמֵּן בְּן פְּנִיאָ" און גישט אוי זעט איז אַנְגָּעָנוּמָען בי אַנְדָּרָעָרָעָר מְעַנְטָשָׁן אַיִן צְדִיקִים זי צו דערמאָנטן נאָכָן פְּטִירָה "רבִּי נְחַמֵּן בְּן שְׁמֹהָ" מִתְּנִזְנִזְמָעָן נָאָמָעָן?

* תורה לקל יתרון, או בשעת דער ספר גייט צום דורך איז שוין א שטיק צייט צוריק געמאָלן געוווארן מטעם קול הלשון פון ארץ ישראל א בשורה טובה, או צוליב די פילע פְּאַרְלָאָגָעָן זואם רופן אַרְיִין צו הערן די שיעורים פונעם ראש ישיבת שליט"א, האבן זי צו געשטעלט אַדְרָעָקְטָעָה לִין (ק) זוי מען קען אַנְקָומָעָן תִּיכְּפָּה צו די שיעורים פונעם ראש ישיבת שליט"א.

דער נייער נומער איז 073-2951514 (פָּוּן אַמְּרָעִיק 1514-295-73-0111-972-0066), וויל אויך קען מען רופן דעם לאָקָאַלְן נומער פון קול ברסלְבָּן 079-704-0066 זואם מען קען הערן די שיעורים; חיווק יומי; ניגונים; מעשות פון תפילה; און נאָך.

איך וועל זיך פֶרְיִיעַן אויב דער ראש ישיכָה גועט מיר עֲנוֹמָפָעָרָן מְרָאִין
זיין פָאַרְנַמְעָגָם סְקָרְתָּוּם אָונְטְּרוֹת.

א גְּרוֹסָן יִשְׂרָר פָה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת נת, כ"ז תשרי, שנית תשע"ח לפרט קטע
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב עַרְהָאָלָטָן דִין בָּרוּו.

איך פֶרְיִי מיר זיינָר צו הָעָרָן או דו בִּיסְט זיך מְתִיחָה מִיט
די עַצְוֹת פָוָגָם הַיְלִינָן רְבִיְזָן; ווער עַס הַעֲרָט דָעַם
רְבִינְסָ עַצְוֹת אָונְתָה תְּתִחוּקָות ווערט אָן עַרְלִיכְבָּר אַיד,
מען חַיְבָט אָן בְּעַנְקָעָן צוֹם אַיְבָעַרְשָׁטָן, אָונְ אַפְּילָו או מען פָאַלְט
אַרְאָפְּ וּכוֹ שְׁרִיְיט מַעַן צוֹם אַיְבָעַרְשָׁטָן פָוּן דָאָרָט. מַעַן קָעָן
דָאָס נִישְׁטָט מְסֻבֵּר זיין פָאָר אַיְינָעָם וּוָסָם הָאָט נָאָך נִישְׁטָט
טוֹעַם גַּעֲוָעָן פָוּן רְבִינְסָ עַצְוֹת וּוָסָם דָעַר רְבִי גַּעֲבָט אָונְנוּ;
די נָאָגָעַ לְעָבָן ווערט גַּעֲטָוִישָׁט צוֹם גַּוְטָן, אָונְ מַעַן חַיְבָט
אָן לְעָבָן מִיטָן אַיְבָעַרְשָׁטָן.

דָאָס וּוָסָם דו פְּרַעְנָסְט בְּנוֹגַע קַוְשָׁן קִינְדָּרְ וּכוֹ; דָעַר רְבִי
זְאָגָט (שְׁחוֹת קָרְן, סִימָן ט): "מְסֻגָּל יוֹתֵר לְבָנִים לְהִזְמָת
רְחֹוק מְהָם לְבָלִי לְהִזְמָת דָבָוק בָּהֶם, לְשַׁעַשְׁעַ בָּהֶם בְּכָל פָעָם,
רְקָק לְבָלִי לְהִסְתְּבָל עַלְיָהֶם בְּלָלֶל", עַס אַיְזָן בְּעַסְעָר פָאָר קִינְדָּרְ
וּעַן מַעַן אַיְזָן נִישְׁטָט צוֹגַעְקָלְעָבָט צוֹ זַי צוֹ שְׁטָאָרָק, נָאָר מַעַן

לאוט זי אלינס אויפואקסן, עיין שם. נאכ' האט דער רבּי גענאנט: "א קינד קוּשֶׁט מַעַן נִישְׁטָם, אָוֹן אַ קִינְד שְׁלַאלְאָנְט מַעַן נִישְׁטָם", דאמ' מיינט נישט צו זאנן או מַעַן טָאָר נִישְׁטָם בעבן א קוש פאר א קינד, נאָר מַעַן זָאָל נִישְׁטָם זַיְן צוּגָעָקָלָעָבָט צו זי. וויל ווי מַעַן אַיזּוּ צוּגָעָקָלָעָבָט צוּם קינד אָוֹן מַעַן צָעָרְטָלְטָאָס, מַעַן קוּשֶׁט אָסּוּן מַעַן האָלְדוֹת אָסּוּן, נאָכְרָעָם וווען דער קינד אוּזּוּ בעַדְעַג אָוּן שְׂפָרִינְגְּנָעְדִּיג וּבוּ וּבוּ, שְׁלַאלְאָנְט מַעַן אָסּוּן.

דאמ' וואס דו פְּרָעָנְסֶט פָּאָרוֹאָס מַעַן רַופֵּט דָּעַם רבּי'ן רבּינוּ "נְחָמָן בֶּן פִּינָּא" בַּי זַיְן מַאֲמָעָס נְאָמָעָן, אָוֹן נִישְׁטָם בֶּן שְׁבָחָה - מִיטָּן טָאָפָעָנָס נְאָמָעָן; דאמ' אוּזּוּ וויל דער רבּי האט בְּפִירְוֹש גַּעֲנָאנְט אוּזּוּן זָאָל אָסּוּן רַופֵּן בַּי זַיְן מַאֲמָעָס נְאָמָעָן, וויל ער האט זַיְעָר מְכִיר טָבָה גַּעֲנָועָן זַיְן מַאֲמָעָס אוּזּוּ האט אָסּוּן אוּפְּגָעָצְיָן מִיטּוּ יְרָאת שְׁמִים.

דָּעַם רבּינוּס טָאָפָעָז אוּזּוּעָן אַ בְּאַהֲלָלָעָנָר צְדִיק, ער אוּזּוּעָן רֹוב צִיִּית בְּאַהֲלָלָן אָוֹן ער אוּזּוּ נִישְׁטָם גַּעֲנָועָן אַין שְׁטוּב, דָּעַם רבּינוּס מַאֲמָעָפִינָּא הַצְּדִיקָת, וַיְהִיא מְנֻדְלָגָעָן דָּעַם רבּי'ן אָוֹן אַין אִים אַרְיִין גַּעֲלִינְט יְרָאת שְׁמִים. וווען דער רבּי אוּזּוּבָּרָן גַּעֲוָאָרָן האט זַי אַגְּנָעָטָן אַקְאָפָל פָּאָרְן רבּי'ן, אוּיךְ האט זַי גַּלְיִיךְ נְאָכָן גַּעֲבָוָרָן אַפְּגָעָנָאָס זַיְגָע הַעֲנָט. זַי פְּלַעַנְט אָסּוּן גַּעֲמָעָן כְּסָדָר צוּם קָבָר פַּזְן אִיר זַיְרָן דָּעַר הַיְלִיכָּעָר בַּעַל שָׁם טָוב זְכוֹתָנוּ זַיְן עַלְיָנוּ אָוֹן דָּאָרָט זַיְגָעָן אוּזּוּ דָּעַר קִינְד זָאָל אוּסְטוֹאָקָסָן אַ גַּרְוִיסָּעָר צְדִיק,

דערפֿאָר האט דער רבִי גַּעֲווֹאַלְטַ מַעַן זָאַל אִים רַוְפֵּן רַבִּינוּ
נְחַמֵּן בֶּן פִּינָּא, זְכוֹתָו יָגֵן עַלְנוּ.

עם זענַען דא נאָך צְדִיקִים וּוְאַם מַעַן רַוְפֵּט זַי בִּי דִי גַּעֲמַעַן
פַּזְן זַיִעַר מַאֲמַעַן דַעַם וּגְנַטָּאגַן - כ"ה תְּשִׁירִי, אַי גַּעֲוֹעַן
די יָאָרְצִיַּת פָּוּן דָּרְבָּה קָדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא יַצְחָק מִבְּאַרְדִּיטְשָׁוב
זְכוֹתָו יָגֵן עַלְנוּ, וּוְאַם אַי מַעַן אַיְזָק מַזְבִּירָה: 'לוּי יַצְחָק
בֶּן שָׂרָה סָאַשְׁעַ זְכוֹתָו יָגֵן עַלְנוּ.

דער עַיקָּר דָּאָרְפַּ מַעַן וּוְיַקְּן אָוְ אלְעַס וּוְאַם מִיר הַאֲבָן אָוְן
וּוְאַם מִיר טַוְעַן אַיְזָק בְּנֹות אַלְעַ פְּרִיעַרְדִּיגַע צְדִיקִים
וּוְאַם הַאֲבָן וִיך מַזְבִּירָה נְפַשְּׁ גַּעֲוֹעַן זַיִעַר נְאַנְצָעַ לְעַבְן אַרְיִין
צַו בְּרַעֲנַעַן דַעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן אַיְזָק דִי וּוּעַלְט.

יעַדְעַס מַאל מַעַן אַיְזָק מַזְבִּירָה אַיְזָק בְּרַעֲנַט
מַעַן אַוְיפַּ וִיך יְשֻׁועָתָ, אָוְוי וּיְ דָעַר רבִי זַאנַט (ספר
המידות, אות צדיק, חלק ב', פון כ): "עַל יְדֵי חִכְרַת שְׁמוֹת הַצְדִּיקִים,
יְכֹלִים לְהַבְיאָ שְׁנִינוּ בְּמַעְשָׁה בְּרָאָשָׁית, בְּלֹוּמָר לְשָׁנָת הַמְּבָעַ",
דוֹרֶה דַעַם וּוְאַם מַעַן דָּעַרְמַאנַט די גַּעֲמַעַן פָּוּן צְדִיקִים בְּרַעֲנַט
מַעַן אַוְיפַּ וִיך גַּרְוִיסְעַ יְשֻׁועָתָ, אָפִילָו זַאנַט וּוְאַם טַוִּישַׁט די
טַבָּע פָּוּן דָעַר וּוּעַלְט.

דערפֿאָר אַיְזָק גַּרְוִיסְעַ זָאַה וּוֹעַן מַעַן בְּעַט דַעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן
אוּיפַּ אַיְשְׁעָה אוּמַעַן זָאַל בְּעַטְן בְּנֹות הַצְדִּיקִים
שְׁבָדְרַעַנוּ אָוְן בְּנֹות די צְדִיקִים פָּוּן די פְּרִיעַרְדִּיגַע דָּרוֹתָ,
אָוְוי וּיְ דָוֵד הַמֶּלֶךְ בְּעַט דַעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן (תְּהִלָּס ט, ב): "טוּבָתִי
בְּלַעַלְיהָ, לְקָדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמָּה", וְאָדִירִי בְּלַחְפָּצִי בָּם",

עַצְתָּו

אמונה

ככ

העלף מיר איבערשטיינט בוכות אלע צדיקים וואס לאבען,
און בוכות אלע צדיקים וואס זענען שווין נספלה געוויאן.
דען איבערשטיינט זאל העלפֿן זאלסט מצליה ויין אין אלע
דיינע זענען.

ככ

דאס מײַיחֶד זיין יְהֹוִידִים, אין דאס
שִׁיחֵךְ אוֹיךְ פָּאַר פְּשֹׁוֹטָעַ מַעֲנְטָשָׁוּ?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיכה שליט"א,

איך האב געלערנט אין ספר אשר בנחל חלך כ"ב דף ס"א, שרייבט
רארט מותרא"ש זצ"ל אוזו: "זֶה שֶׁתְּדוּ אֶחָדִי, פִּי עַסְק תְּהֹוֹדִים הוּא
עַגְּנִין נָרָא וְנָשָׂבֵב מַאֲדָמָה, וְעַל פִּי דָבָר הַאֲרוֹן" ל' בשער תְּהֹוֹדִים, הוא
מעלה יותר מלטמוד התנאה בקוזחה, כיינו בעעה שאדם מדבר עמו
ויתברך, יציר לפניו עניינושמו ויתברך חנ"ה ברוך הוא בר' מלויין: ע"ב,
ס"ג, מה, ב"ז. וכל מה שיזכה לבטול את עצמו ביוור אליו ויתברך,
ויזכה ליהדר שמות אליה, יותר נאזר לו ערבות, נעימות, ויה, חיות אלקוות
ויתברך בהארה ובזיו נרא ונשגב מאד. אשרי מי שהזק בוחה פטורי!"
האָפָּה אָפָּה גַּעֲוָאָלָט פְּרֻעָנָן אוֹיב דָּאָס אַיִּז שִׁיחֵךְ אוֹיךְ פָּאַר פְּשֹׁוֹטָעַ
מַעֲנְטָשָׁוּ? אָוָן אוֹיב מַעַן קָעָן נִישְׁטָמַד מְיַחֶד זַיִן דֵי אלע יְהֹוִידִים, אוֹיב עַם
איי גַּעֲנָג אוּ מַעַן טְרָאָכְטָן נָאָר פָּוּן דֵי שֵׁם חנ"ה?

ישר פה.

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ד' פרשת נח, כ"ח תשרי, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערדאלטן דיין בריון.

ה' ערד הייליגער אריין'ל זאנט (שער רוח מקבץ) אז יעדעם מלאל
ווען א מענטש איז מײַיד א יהוד, ער טראקט פונעם
אייבערשטיין, איי דאס זיינער קשוב אויבן אין הימלן, בפרט
ווען פֿעַן איז מײַיד דעם שם הַנֵּיהָ ברוך הוא מיט די מלוי
פֿון עַבְרִי, ס"ג, מ"ה און ב"ז, איי פֿעַן זֶבָּה צו שפֿירן זאַס
זיסקייט און געַשְׁמָאָק פֿון חיות אלקוטו יתברך שםו.

אַבְרָהָם ווֹיסְטָוּ זָאַלְסְטָו אַו וְעַן אַ מענטש גַּעֲוָאוֹינַט זַיךְ צַו,
ער גַּעַמְטַ דַּעַם רְבִנִּים עַצְתָּו פֿון התבודדות, אַוְן ער
רְעַדְתָּ זַיךְ אַוְסָּוּ זַיְן הָאָרֶץ צֻוְם אַיְבָּעֶרְשָׁטָן, ער טְרַעַפְטַּ זַיךְ
אַ פְּלָאַזְן וּוֹאוּ קִינְגָּעָר אַיְן נִישְׁטַ דָּארְטָן, אַוְן דָּארְטָ שְׁמוּעָסְטָ
ער אַוְסָּוּ זַיְן הָאָרֶץ צֻוְם אַיְבָּעֶרְשָׁטָן, ער דָּעַרְצִיְּלָט אַים אַלְעָסָם
וְאַס עַס גַּיִיט אַרְבָּעָר אַוְף אַים - סִי בְּרוֹתְנִיּוֹת אַוְן סִי
בְּנִשְׁמִיוֹת, בְּמַשְׁקָה כְּמִים וְהַשְּׁגִים וּוּעָרְטָ אַים דַּעַר מַח לְוַעַטְרָ
אַוְן רְיִין, אַוְן עַס הַיִּבְטָ אַים אַנְזַוְוִינְעַן פָּאָר די אַוְינְזַוְוִינְעַן דַּעַם
שם הַנֵּיהָ ברוך הוא.

ה' ערד הייליגער רבינו ר' אלימלה זבחותו גַּנְעַלְינָנו זאנט (נעם אלימלה
פרשת נח, דברו הפתהיל יוול נה שלשה בנים): "וְזֹה סִימָן לְבַעַל
תשובה גָּמוֹה, בְּשַׁהֲשִׁים הַקְּרוֹזֵשׁ שֵׁם הַנֵּיהָ ברוך הוא עומד
לְגַנְגַּד עִזִּינוֹ הוּא סִימָן שְׁתָקֵן בְּיוֹרָאתָו בְּלִתְחָטָאוֹ", דאס איז דער
סִימָן פֿון אַ רִיכְטִינְגָּעָר בַּעַל תשובה, או עַס שְׁיִינְטָ אַים אַוְן עַס

לייבט פאר זיין אונין דעם שם הו"ה ברוך הוא; אבער דאס קומט צום מענטש דורךעם וואס ער או זכה און ער גיט אין מקה עדען טאג, ער גיט דריי מאל א טאג און שלו דאוועגען מיט מנין. ער דאוונט אין א סידור און קיין בונות, און קיין שמות ויהודים נאר פישוט בתמיות, אווי ווי ער הייליגער בעל שם טוב זכותו גאנ עלינו האט געהגט: "נאך אלע מעינע בונות און נאך אלע שמות ויהודים, ליינ איך אלעס אין ער זייט, און איך דאון ווי א קינד דאוונט און תדר".
 גווען א מענטש או זכה און פירט זיך בתמיות ובפישיות, ער לערגט עדען טאג אביסל חומש רשי' מיטן תרגום, ער לרנגט עדען טאג אביסל משלניות און גمرا וכ' און ערעד זאך וואס עס גיט אריבער אויפ אים דערציילט ער פאַר'ן אייבערשטן, או זרכ זכה או עס הייבט אים אן לייבטן דעם שם הו"ה וכ'!
 א איד או זמאל געקומען צום רב'ין און אים געפרענט וואס ער זאל איגזין האבן בייס דאוועגען ווען ער דערמאנט דעם אייבערשטן זאמען, האט אים דער רב'י גענטפערטן: "וואס או שלבט איגזין צו האבן פישוט ג-א-ט...? ווען מען זאנט ארים דעם אייבערשטונג זאמען דארפ' שווין באפנ א פחד", עיין שם (ח' מורה', סיון תיד).

וואיל או דעם וואס או מקיים אלע מצוות וואס ער אייבערשטער האט אונז געגעבן בשמהה עצומה, בתמיות ופישיות.

ער אייבערשטער זאל העלפון זאלסט מצליה זיין אין אלע דיבגע וועגן.

לטפל בקדוש האה ונרכס לנצח

ישראאל יוסף בן סימא העניא,
ווג' נחמה בת לאה מרום,
ובניהם טשארנא, פינא,
שניצלער ער

הקדוש ברוך הוא יעוז שיצילחו
ברוחניות וגשמיות ובכל מעשה
ידיהם ויזמו לביראות וארכיות
ימים ושנים טובות לעובדתו
יתברך ולהתקרב לרביו הקדוש
וירבו רוב נתת דקדושה מכל יציא
חלציהם, אמן.

לטפל בקדוש האה ונרכס לנצח

ישע"י אלכסנדר בן חותה,
ווג' מרים ראנצל בת חי' פרידא,
ובניהם לאה, נחמן נתן, רายיל
איידליים

הקדוש ברוך הוא יעוז שיצילחו
ברוחניות וגשמיות ובכל מעשה
ידיהם ויזמו לביראות וארכיות
ימים ושנים טובות לעובדתו
יתברך ולהתקרב לרביו הקדוש
וירבו רוב נתת דקדושה מכל
יציא חלציהם, אמן.

לטפל בקדוש האה ונרכס לנצח

מנשה הליי בן מלכה,
ווג' חי' שבע בת אסטור מלכה
ובניהם שמואל דוד ישראאל
יוסף, רוזא בליליאן, פינא

איצקאויטש

הקדוש ברוך הוא יעוז שיצילחו
ברוחניות וגשמיות ובכל מעשה
ידיהם ויזמו לביראות וארכיות
ימים ושנים טובות לעובדתו
יתברך ולהתקרב לרביו הקדוש
וירבו רוב נתת דקדושה מכל
יציא חלציהם, אמן.

לטפל בקדוש האה ונרכס לנצח

אשר יעקב בן רחל,
ווג' חיה חנה בת ברכה,
ובניהם לאה פינא, עיל, חמוץ
נתן, העניא פרומא

בלום

הקדוש ברוך הוא יעוז שיצילחו
ברוחניות וגשמיות ובכל מעשה
ידיהם ויזמו לביראות וארכיות
ימים ושנים טובות לעובדתו
יתברך ולהתקרב לרביו הקדוש
וירבו רוב נתת דקדושה מכל
יציא חלציהם, אמן.

סוד ה' ליראוי ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכללי

תקון נואר ונפלא מאד מאד
לכללות החטאיהם
והוא פגם הבהיר, רחמן לאיזלן

ומסיג מאד גם לפרקיה ולהצלחה
בכל העניינים בಗשמיות ובירוחניות
אשר מי שיאמרם בכל יום

יסדו תקנו וגלו, יצנה לפresco לכל ישראל
רבעו הקדוש והנורא אור הגנו והצפן
בוציא קדישא עלאה, אדוננו, מוריינו ורבינו

רבי נחמן מברסלב
זכותו יגן עליינו

תקון הכהלוי

טוב לומר זאת לפני אמרת העשרה מזמוריהם:

הַרְיָנִי מִקְשֵׁר עַצְמִי בָּאֲמֹרֶת הַעֲשָׂרָה מַוּמָּרִים אֱלֹו לְכָל הַאֲדִיקִים
הָאֲמֹתִים שְׁבָדוּנוּ, וְלְכָל הַאֲדִיקִים הָאֲמֹתִים שׁוֹכְנִי עַפְרָה,
קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמִּהְהָה, וּבְפִרְטָה לְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ צַדִּיק יִסּוּד עַולְםָ
נְחַל נָבָע מִקוֹּר חֲכָמָה, רַבָּנוּ נָחָמָן בָּן פִּינָּא, וְכוֹתוֹ בָּן עַלְעָנָא,
שְׁגָלָה תָּקוֹן זֶה.

לְבוֹ נָרְגַּנָּה לִיהְוָה נָרִיעָה לְזֹאָר יִשְׁעָנוּ נִקְרָמָה פָּנָיו בְּתוֹךְ בּוּמִירֹת
נָרִיעָה לוֹ: בַּי אֶל גָּדוֹל יְהָוָה וּמְלָךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

קודם לשיתחיל תהלים יאמר זה:

הַרְיָנִי מַעֲפֵן אֵת פֵי לְחוֹדּוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשָׁבֵת אֵת בָּרוּאי לִשְׁם יְהָוָה
קָדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתָה בְּדָחִילָוּ וּחִימָוּ עַל־צִדְקָה הַהָּא טָמֵיר
וּנְגַלְּלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טו.

מִבָּהֶם לְדוֹד שְׁמַרְנִי אֶל בִּיחִסּוּתִי בָּהּ: אָמְרָת לִיהְוָה אָדָני
אַתָּה, טוֹבָתִי בְּלִיעָלָדְךָ: לְקָדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הַמִּהְהָה,
וְאֲדִירִי כָּל־חַפְצֵיכֶם: יְרַבּו עַצְבֹּתָם אַחֲרֵ מְהֻרוֹ, בְּלִאַסְפִּיקָה
נְסֶבֶיךָם מִדָּם, וּבְלִאַשְׁא אֲתִישְׁמוֹתָם עַל־שְׁפָתָיו: יְהָוָה מְנִתָּה
חַלְקֵי וּכּוֹסֵי, אַתָּה תּוֹמֵךְ גָּנוּלִי: חֲבָלִים נְפָלוּלִי בְּגַעֲנִים,
אֲפִינְחַלָּת שְׁפָרָה עַלְיָה: אֲבָרָךְ אַת־יְהָוָה אֲשֶׁר־בְּעַצְמָנִי, אֲפִלְלֹות
יְסַרְוִינוּ בְּלִיּוֹתָיו: שְׁוִיתִי יְהָוָה לְגַנְגִּי תְּמִיד, בַּי מִמְּנִינִי בְּלִאַמּוֹת:
לְכָן שְׁמָחָה לְבִי וַיָּגַל בְּבָוֹרֵי, אֲפִיבָּשָׁרִי יִשְׁבַּן לְבָטָח: בַּי לְאַתְעֹזֶב

תקון הפללי

נֶפֶשׁ לְשָׁאֹל, לְאַתְּתָּן חִסְּדֶךָ לְרֹאֹת שְׁחָתָה: תַּזְדִּיעַנִּי אֶרֶח
חַיִם שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֲתִפְנֵיד גְּעוּמֹת בִּימִינֶךָ גְּזָחָה:

לב.

לְדוֹד מִשְׁבֵּיל, אֲשֶׁרִי נִשְׂיוֹ פְּשֻׁעַ בְּסֵוי חַטָּאת: אֲשֶׁר־אֲדָם,
לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עֹזֶן, וְאַין בְּרוֹחָה רְמִיה: כִּי חַטָּאת
בָּלוֹ עֲצָמי, בְּשָׁאָנָתִי בְּלָהִזּוֹם: כִּי יוֹמָם וְלֹלֶת תַּכְבֵּד עַלִי
יְהוָה, נַחֲפֵךְ לְשָׁדֵי בְּתַרְבִּינוֹ קִין סָלה: חַטָּאתִי אָזְדִּיעָה, וְעַזְנוֹ
לְאַכְפִּיתִי, אָמְרָתִי אָזְהָה עַלִי פְּשֻׁעַי לְיְהוָה, וְאַתָּה גְּנָשָׁתִ
עֹזֶן חַטָּאתִי סָלה: עַל זֹאת יַתְפִּלֵּל בְּלִחְסִיד אַלְיךָ לְעַת מִצָּא,
רָק לְשָׁפֵף מִים רַבִּים אַלְיוֹ לֹא גִּיעָוָה אַתָּה סָתַר לִי^๑ מִצָּד
תַּאֲרִנִי רְגִי פְּלַט תְּסֻבָּבַנִי סָלה: אֲשֶׁר־לְךָ וְאַזְרָךְ בְּדָרְךָ וּ
תַּלְךְ אַיִלָּחֶה עַלִיךְ עִנְיוֹן: אֶל תַּהֲיוּ בְּסָום בְּפֶרֶד אַין הַבִּין
בְּמַתְנָגָרָן עָדוֹן לְבָלָם בְּלִ קְרָב אֵלֶיךָ: רַבִּים מְכַאֲבוּם
לְרַשָּׁע, וְנַבּוֹתָה בְּיְהוָה חִסְּד יְסֻבָּבָנוֹ שְׁמָחוֹ בְּיְהוָה גְּנִילָוֹ
עֲדִיקִים וְתַרְנִינוּ בְּלִי־שְׁרִילָב:

מיא.

לְמִנְצָחָה מִזְמוֹר לְדוֹד: אֲשֶׁרִי מִשְׁבֵּיל אַלְכָל בַּיּוֹם רַעָה יְמִלְתָּחוֹ
יְהָוָה: יְהָוָה יִשְׁמְרָהוּ וַיִּתְהַווּ וְאַשְׁר בָּאָרֶץ, וְאַל תַּתְהַנְּהֵר
בְּנֶפֶשׁ אִיבְּיוֹ: יְהָוָה יִסְעַדֵּנוּ עַל עַרְשֵׁ הָאָיִן. בְּלִ מִשְׁבָּבוֹ חַפְכָּתָ
בְּחָלוֹן: אֲנִירָאָמְרָתִי יְהָוָה חָנָנִי, רְפָאָה נֶפֶשׁ כִּי חַטָּאתִי לְהָ:
אֲוַיְבִי יָאָמָרִי רַע לִי מְתִי יָמוֹת וְאֶבֶד שְׁמוֹ: וְאַסְפָּא לְרֹאֹתָה,

אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ר"ג)

תקון הפללי

שׂוֹא יָדֶבֶר, לְבּוֹ יַקְבִּיזָאָנוּ לֵהּ, יַצֵּא לְחוֹזֵן יָדֶבֶר: וַיַּחֲדַד עַלִּי
וַיַּתְלַחֵשׁ כָּל-שְׁנָאי, עַלִּי יַחֲשַׁבּוּ רְעוֹה לֵיהּ: דְּבָרִ בְּלִיעֵל יַצֹּוק
בּוֹ, וְאַשְׁר שָׁכֵב לְאַיוֹסָף לְקֻם: גַּמְ-אִישׁ שְׁלוּמִי אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי
בּוֹ, אָוָל לְחַמִּי, הַגְּדִיל עַלִּי עַקְבָּבָ: וְאַתָּה יְהוָה חָנָנִי וְהַקְמָנִי,
וְאַשְׁקָמָה לְהָם: בְּזֹאת דְּעַתִּי בַּרְחַפְצָתִ בֵּי, בֵּי לְאִירָעָ אַבִּי
עַלִּי: וְאַנִּי, בְּתַמְפִי, תִּמְכַת בֵּי, וְתִצְבְּנִי לְפָנֵיךְ לְעוֹלָם: בָּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָּעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב.

לְמִנְצָחָ מִשְׁבֵּיל לְבָנֵי קָרְחָה: בְּאִיל תַּעֲרֹג עַל-אַפִּיקִים, בְּנֵי
נֶפֶשִׁי תַּעֲרֹג אֶלְךָ אֶלְהִים: צְמָה נֶפֶשִׁי לְאֶלְהִים
לְאֶלְךָ, מְתִי אָבוֹא וְאֶרְאָה פְּנֵי אֶלְהִים: חִיתָּה לֵי דְמַעַתִּי
לְהָם יוֹם וְלִילָּה בְּאָמֵר אֶלְיָה בְּלִי הַיּוֹם, אֲנָה אֶלְהָךְ: אֲנָה
אוֹפֵרָה וְאַשְׁפְּכָה עַלִּי נֶפֶשִׁי, בֵּי אָעַבֵּר בְּסָה, אֲרָדָם עַדְבִּית
אֶלְהִים בְּקוּלִירָה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חֹזֶן: מְהִתְשַׁתְּחֹתֵחַ נֶפֶשִׁי
וְתִּהְמֵּי עַלִּי הַוחָלֵי לְאֶלְהִים בֵּי עוֹד אָזְנָנוּ יִשְׁעוֹת פְּנֵינוּ:
אֶלְהָךְ, עַלִּי נֶפֶשִׁי תִּשְׁתַׁחֲתֵחַ עַל-בֵּן אוֹפֵרָה מְאָרֶץ יְרֵנָם,
וְחַרְמוֹנָם, מְהָר מְצָעָרָה: תְּהֽוּמָאֶלְהָהָם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּנָה,
בְּלִי מְשִׁבְרִיךְ וְנַלְיָה עַלִּי עַבְרוֹו: יוֹם יְצָהָה יְהוָה חָסְדוֹ וּבְלִילָּה
שִׁירָה עַמִּי, תִּפְלָה לְאֶלְךָ: אָוֹמָרָה לְאֶלְךָ סְלָעִי לְמָה
שְׁבַחְתָּנִי, לְמַה-קָּנַדֵּר אֶלְךָ, בְּלִחְזָן אוֹיְבָ: בְּרִצָּח בְּעַצְמֹתִי
חַרְפָּנוּ צָוָרִי, בְּאָמָרָם אֶלְיָה בְּלִי הַיּוֹם אֲנָה אֶלְהָךְ: מַה
תִּשְׁתַׁחֲתֵחַ נֶפֶשִׁי וְמַה-תִּהְתַּחַתְּנִי עַלִּי הַזְּחִילִי לְאֶלְהִים בְּיַעַד
אָזְנָנוּ, יִשְׁועָת פְּנֵי וְאֶלְךָ:

תקון הכהללי

נת.

למנצח אל תשחת לדוד מכם, בשלה שאול ונשמרו
את-הבות להמיתו: האילני מאיבי אלהי, ממתוקמי^ת
תשגבנו: האילני מפועל און ומאנשי דמים הווענינו: כי הנה
ארבו לנפשי גרו עלי עזם, לא-פשמי ולא-חטאתי יהוה:
בליעון ירצה וכוננו, עורה לקרהתי וראיה: אתה יהוה אליהם
צבאות אלהי ישראל, הקיצה לפקד כל-הנום אל-תחן כל-בנדי^ת
און סלה: ישבו לערב יתמו כבלב, ויסובבו עיר: הנה יגיעון
בפיהם, חרבות בשתותיהם, בימי שמע: ואתה יהוה תשתק
למו, תלעג כל-נום: עו, אליך אשמרה, כי אליהם משבחו
אליה חקי יקדיםני אליהם יראני בשדרי: אל-תתרגם פוןישבחו
עמי, הניعمו בחילך וחוירדמו, מגננו אלני: חטאתי פימו רבר
שפתיהם וילכו בנזם, ומאללה ומחוש ספרו: בלה בחה,
בלה ואגמו וירעו ביאלים מישל ביעקב, לאפסי הארץ
סלה: ישבו לערב יתמו כבלב, ויסובבו עיר: מה יגיעון
לאכל, אסילא ישבעו וילינו: ואני אשר עוז, ואני לבקר
חספה, בירחית משגב לי, ומנוס, ביום צרלי: עוי אליך
אומרה, ביאלים משבבי אלהי מסדי:

עג.

למנצח על-ידותון לאסף מומור: קולי^ת אל-אללים ואצעקה,
קולי אל-אללים והאין אליו: ביום צרתי אני ברשותי,

באמור 'אל אללים' תכוון המילוי כזה: אל"ר למ"ד אל"ר למ"ד ה"י יוז"מ

תקון הכהללי

ידי לילָה נגָרָה וְלֹא תִפְגַּג מֵאֲנָה הַנְּחָם נֶפֶשָׁיו אֲוֹפָרָה אֱלֹהִים
וְאֱחָמִיהָ אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רֹוחִי סָלָה: אֲתֹהֶת שְׁמָרוֹת עַנִּי,
נֶפֶעַמְתִּי וְלֹא אֲרַבֵּר: חַשְׁבָתִי יָמִים מִקְדָּם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
אוֹפָרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה, עַסְלָבָבִי אֲשִׁיחָה, וַיְחַפֵּשׁ רֹוחִי:
הַלְּעוֹלָמִים יָנָח אֲצִי וְלֹאִיסְפֵּסַ לְרִצּוֹת עֹזָה: הַאֲפָס לְגַנְצָח
חַסְדוֹ, גָּמָר אָמָר לְדוֹר וְדוֹר: הַשְׁבָח חַנּוֹת אֵל, אַסְקָפֵץ בָּאָפָּ
רְחַמְיוֹן סָלָה: וְאָמָר חַלוֹתִי הִיא, שְׁנוֹת יָמִין עַלְיוֹן: אָוֹפָרָ
מַעַלְלִי יְהָה, כִּי אֲוֹפָרָה מִקְדָּם פְּלָאָה: וְחַנִּיתִי בְּכָלְפָעָלָה
וּבְעַלְילָותִיךְ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בְּקָדְשׁ הַרְבָּה, מִירָאָל גְּדוֹלָה
בְּאֱלֹהִים: אַתָּה הָאֵל עִשָּׂה פֶּלָא הַוְדָעָת בְּעַמִּים עַזָּה: גָּאָלָתָ
בְּזָרוּעָ עַמָּה, בְּנֵי יַעֲקֹב וּיְוֹסֵף סָלָה: רָאוּךְ מִים אֱלֹהִים, רָאוּךְ
מִים יְחִילוּ אָפָּי יְרֻגּוּ תְּהִמּוֹת: וּרְמוּ מִים עֲבוֹתָ קָול נְתָנוּ
שְׁתָקִים, אֲפִיחָצִיךְ יְתַהְלָכוּ: קָול רַעַם בְּגַלְגָּל, הַאִירוּ בְּרִקִּים
תְּבִלָּה, רַגְ�זָה וְתַרְעָשׁ הָאָרֶץ: בִּים הַרְבָּה וּשְׁבִילָה בְּמִים וּבְבִים,
וַעֲקָבָותִיךְ לֹא נְדֹעָנוּ: נְחִיתָ בְּצָאן עַמָּה, בִּיד מֹשֶׁה וְאֶהָרֹן:

.צ.

תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲרָנִי מַעֲזָן אַתָּה הִיִּת קָנָ
בָּרוֹר וְדוֹר: בְּטֶרֶם חָרִים יְהִדוּ וְתַחַולֵל אָרֶץ וְתַבֵּל,
וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל: הַשְׁבָ אָנוֹשׁ עַד־דָּבָא, וְתָאָמֶר
שָׁבוּ בְּנֵי־אָדָם: כִּי אַלְפַ שְׁנִים בְּעִינֵיכְ בַּיּוֹם אַתְמֹול בַּי יַעֲבָר,
וְאַשְׁמִירָה בְּלִילָה: וּרְמַתָּם, שְׁנָה יְהִי, בְּבָקָר בְּחַצִיר וְתַלְפָ
בְּבָקָר יָצִיאֵן וְחַלֵּף, לְעַרְבָ יְמֹולֵל וְיַבְשֵׁה: כִּי בְּלִינוּ בְּאָפָה,
וּבְחַמְתָה נְבָהָלָנוּ: שְׁתָ עֲוֹנְתִינוּ לְנָגָה עַלְמָנוּ לְמָאוֹר פְּנִיה:

תקון הכהללי

כִּכְלִיזָמִינוּ פָנוּ בַעֲבָרֶתְךָ בְּלִינוּ שְׁנִינוּ בַמּוֹרָחָגָה: יְמִי שְׁנוֹתֵנוּ
בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאֵם בְּגֻבוֹרֹת שְׁמָנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם עַמְלָה
וְאָנוּ, כִּי נָכוֹן חִישׁ וְנָעֶפֶה: מַי יִדְעַ עַז אָפֶה, וּבְירָאָתְךָ עַבְרֶתְךָ:
לְמִנּוֹת יִמְנִינוּ בֶן הַזָּעַד, וְנַבְיאָ לְבֵב חַכְמָה: שָׂוְבָה יְהוָה
עַדְמָתִי וְהַעֲמָם עַל עַבְרִיהָ: שְׁבָעָנוּ בַבְּקָר חַסְקָה, וְנַרְגָּשָׁה
וְנִשְׁמָחָה בְכָלִיזָמִינוּ: שְׁמַחֲנוּ בִימּוֹת עֲנִיטָנוּ, שְׁנּוֹת רְאִינוּ רְעוּהָ:
יְרָאָה אֶל-עַבְרִיךָ פָעָלָה וְהַרְחָךָ עַל בְּנֵיכֶם: וַיְהִי נָעַם אָדָני
אֱלֹהֵינוּ עַלְינוּ, וּמְעָשָׂה יְדֵינוּ בָוֹנָה עַלְינוּ, וּמְעָשָׂה יְדֵינוּ בָוֹנָה:

קה.

הַזָּה לְיְהוָה קָרָאוּ בְשָׁמוֹ הַזְּדִיעָה בְעַמִּים עַל-לְוָתִיו: שִׁירֵוּ לוּ
וּמְרוּלֵוּ שִׁיחֵוּ בְכָל נְפָלָותֵיו: הַתְּהִלָּלוּ בִשְׁם קָדוֹשׁוּ
וַיְשַׁמֵּחַ לְבֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה: דַרְשֵׁוּ יְהוָה וְעוֹז בְּקָשׁוּ פָנוּ תָמִיד:
וּבָרוּ נְפָלָותֵיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מְפַתִּיו וּמְשִׁפְטִירִיו: גַּרְעָבָרָהָם
עַבְדוּ בְנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְכָל-הָאָרֶץ
מְשִׁפְטֵיו: זָכָר לְעוֹלָם בְּרִיתָתוֹ דָבָר צְוָה לְאָלָף הָרוֹר: אֲשֶׁר
פְּרָת אֶת אָבָרָהָם וּשְׁבָוֹתָהוּ לִישְׁחָק: וּוְעַמִּידָה לְיַעֲקֹב לְחַק
לִיְשָׁרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לְאָמֵר לְكָה אַתָּה אֶת אָרֶץ בְּנֵעַן חַבֵּל
נְחַלְתָּכֶם: בְּהִזְמָתָם מַתִּי מְסִפֶּר בְּמַעַט וּגְרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלֵּל
מְנוּי אֶל גּוֹי מִפְּמָלֶכֶת אֶל-עַם אָחָר: לֹא הָנִית אָדָם לְעַשְׂקָם
וַיַּוְכֵה עַל-הָם מַלְכִים: אֶל תָּגַעַנוּ בְמִשְׁיחֵי וּלְנַבְיאֵי אֶל תְּרָעָיו:
וַיִּקְרָא רַעַב עַל-הָאָרֶץ בֶּל מִטְהָרָהָם שָׁבָר: שָׁלָחָ לְפָנֵיכֶם
אִישׁ לְעַבְדֵךְ נָמְבָר יוֹסֵף: עַנוּ בְבָבֵל רְגָלָוּ בְרֹאֵל בָּאָה נְפָשָׁוּ:
עד עַת בָּא דָבָרוּ אָמְרָת יְהוָה אָרְפָּתָהָוּ: שָׁלָחָ מֶלֶךְ וַיִּתְרַחֵרְהוּ

תקון הפללי

מישל עמים ופתחהו: שמו ארון לבתו ומשל בכלקינו:
לאסר שריו בנפשו וקנו יתפס: ויבא ישראל מצרים ויעקב
ער באז'יהם: ויפר אתעמו מאד ויעצמו מאריו: הפק
לבם לשנה עמו להרנבל בעבריו: שלח משה עבדו אהרון
אשר בחר בו: שמירם דברי אתותיו, ומפתים הארץ חם:
שלח חזק ונחשים ולא מרו את דברו: הפק את מימייהם
לדם וימת את דנטם: שרי ארצם אפרודעים בחדרי מלכיהם:
אמר ויבא ערב בנים בכל גבולם: נתן נשמייהם ברד, אש
להבות הארץ: וזה גשם ותאנתם, וישבר עין גבולם: אמר
ויבא ארבה, וילך אין מספר: ויאכל כל-יעשב הארץ,
ויאכל פרי אדמותם: וזה כל בדור הארץ, ראשית לכל-אונם:
ויצויאם בכסף נוהב ואין בשבעיו פושל: שמח מצרים
בצאתם, כירנבל פחדם עליהם: פרש ענן למקה, ואש להAIR
לייה: שאל ויבא שלו ולهم שמים ישבעיהם: פתח צור
ויזבו מים, הלו בצדות נהר: כי זכר את-זכר קדשו,
את-אברהם עבדו: וויצויא עמו בשושן, ברעה את בחוריו;
ויתן להם ארצות גוים, ועמל לאומים יירשו: בעבר ישמרו
תקין ותורתיו נוצרו, הלויה:

כלו.

על נהרות בבב שמ ישבנו, גס-ביבנו בוכרנו אה-צין: על
ערבים בתוכה תלינו בנותינו: כי שם שאלנו שוביינו
דברי-שיר, ותוללוינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: איך נשיר
את-שיר יהוה, על אדמת נבר: אם-יאשכח ירושלים תשבח

תקון הפללי

ימני: תדבק לשוני לחרפי, אם לא אופרבי, אסילא עלה
את ירושלים על ראש שמחתי: ובר יהוה לבני אדורם את
יום ירושלים, האמורים ערו עד כסוד בה: בת'בבל
השודרה, אשרי שישלם לך את גמולך שגמולת לנו: אשרי,
שיאחו ונפצע אתה עליה אל הפלען:

קג.

הלויה, הלויאל בקדשו, הלווה ברקיע עוז: הלווה
גבורתיו, הלווה ברוב גודלו: הלווה בתקע שופר
הלווה בנבל וכנור: הלווה בתרף ומחול, הלווה במנים
ונעב: הלווה באצלאל שם, הלווה באצלאל תריעה: כל
הנשמה תהיל יה, הלויה:

אחר שסימ תהילים, יאמר שלשה פסוקים אלו:
מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהה שבות עמו ניגל יעקב
ישמה ישראל: ותשועת צדיקים מיהה מעם בעת אריה:
וינוורם יהה נפלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסנו:

יְסִיף לְקַדּוֹשׁ הָזֶה נָצַפֵּם לְעַמִּינוּ

יְוַאל מְנַחֵם גָּרְשׂוֹן בָּנוּ חַיִ' רַבָּתָה,

וּזְוּגִ'

מֶלֶכה מְאַטֵּל מִינְדָּל בָּתָה הָעֲנִיאָה,

וּכְתָם

שָׁרָה גִּיטָּל

שְׁנִיאַצְלָעָר

הקדוש ברוך הוא יעוזר שיצילחו ברוחניות
ו蓋سمיות ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות לעובדתו יתברך
ולהתקרב לרובינו הקדוש וירשו רוב נחת
דקדושה מכל יציא חלציהם, אמן.

יְסִיף לְקַדּוֹשׁ הָזֶה גָּפֵם לְאַנְתָּךְ

מרדכי אהרן חיים נחנה,

וזוג'

יוטא פערל בת חנה לאה,

ובניהם

נתNAL, יהזקאל שרגא

הילפרין

הקדוש ברוך הוא יעוזר שיטלו שיטלו ברוחניות
ונשימות ובכל מעשה ידיים ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרביינו הקדוש וירשו רוב נחת
דקושה מכל יצאת חלציהם, אמן.

יְסִיף לִקְדוֹשׁ הַזֶּה נָסָפֵם לְעַמָּת

משה ייחיאל בן ברכה גיטל יוכבד,

וּוּג'

רחל קריינדל בת שרה ברײַנְדְּל לִיבָּא,

ובניהם

יוסף מרדכי, אברהם

פַּעַלְדְּמָאן

הקדוש ברוך הוא יעוז שיצילחו ברוחניות
וગשמיות ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות לעובדתו יתרברך
ולהתקרב לרביינו הקדוש וירשו רוב נתת
קדושה מכל יציא חלציהם, אמן.

יְסִיף לִקְדוֹשׁ הָזֶה נַפְשׁ אֶנְתָּ

יְוָאֵל בָּן רִבְקָה שִׁינְדֵּל,

וּוֹגֵ

חָזָה לְאָה נָתְרָה,

וְנִתְמָ

פִּיגָּא

לְאַנְדָּא

הקדוש ברוך הוא יעוז שיצילחו ברוחניות
וushmanיות ובכל מעשה ידיהם ויזיכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות לעובדתו יתברך
ולהתקרב לרכינו הקדוש וירשו רוב נחת
קדושה מכל יציא חלציהם, אמן.

הספִּיר הַקָּדוֹשׁ הוּא נְדָפֶם לְזִכְוָת

אליעזר בן רחל

שְׁמֵן

הקדוש ברוך הוא יעוז שיצליה ברוחניות וגשמיות ובכל
מעשה ידיו, ויזכה לבראיות וארכיות ימים ושנים טובות
לעבדתו יתרך ולהתקרב לרביינו הקדוש ויזכה לבנות בית
נאמן בישואל בקרוב, אמן.

הספִּיר הַקָּדוֹשׁ הוּא נְדָפֶם לְזִכְוָת

אברהם אליחו בן חי' גיטל,

וזוגי פיניא בת רבקה חי'יענאל,

ובניהם מלכה, ישראל

קְנָאָלָל

הקדוש ברוך הוא יעוז שיצילחו ברוחניות וגשמיות ובכל מעשה ידיהם
ויזכו לבראיות וארכיות ימים ושנים טובות לעבדותנו יתרך ולהתקרב
לרביינו הקדוש וירוץ רוב נחת דקדושה מכל יצאת חלציהם, אמן.

לספר לכהן הוה נרכס לכות

אליעזר צבי בן סימא העניא,
ווג' מלכה הינדא בת רעלא שידל,
ובנם נהמן נתן

שניצלעך

הקדוש ברוך הוא יעוז שיצליחו
ברוחניות וגשמיota ובכל מעשה
ידייהם ויזכו לבריאות וארכיות
ימים ושנים טבות לעבדתו
יתברך ולהתקרב לריבינו הקדוש
וירשו רוב נחת דקדושה מכל יצאת
ויצא חלציהם, אמן.

לספר לכהן הוה נרכס לכות

ישראל יוסף בן סימא העניא,
ווג' נחמה בת לאה מרין,
ובניהם טשרנא, פיאא

שניצלעך

הקדוש ברוך הוא יעוז שיצליחו
ברוחניות וגשמיota ובכל מעשה
ידייהם ויזכו לבריאות וארכיות
ימים ושנים טבות לעבדתו
יתברך ולהתקרב לריבינו הקדוש
וירשו רוב נחת דקדושה מכל יצאת
חלציהם, אמן.

לספר לכהן הוה נרכס לכות

צבי בן אסתר רבבה,
ווג' פגא יטיא בת רעלא גיטל,
ובניהם יהודה, עפל צבי, חי'

כ"ץ

הקדוש ברוך הוא יעוז שיצליחו
ברוחניות וגשמיota ובכל מעשה
ידייהם ויזכו לבריאות וארכיות
ימים ושנים טבות לעבדתו
יתברך ולהתקרב לריבינו הקדוש
וירשו רוב נחת דקדושה מכל יצאת
חלציהם, אמן.

לספר לכהן הוה נרכס לכות

אברהם אלהו בן אסתר,
ווג' הענטשא בת חנה לאה,
ובניהם ישראל, יוסף

פרידיך

הקדוש ברוך הוא יעוז שיצליחו
ברוחניות וגשמיota ובכל מעשה
ידייהם ויזכו לבריאות וארכיות
ימים ושנים טבות לעבדתו
יתברך ולהתקרב לריבינו הקדוש
וירשו רוב נחת דקדושה מכל יצאת
חלציהם, אמן.